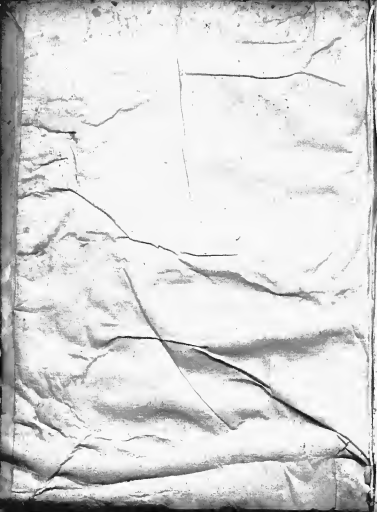

KT. P. 10. 12.

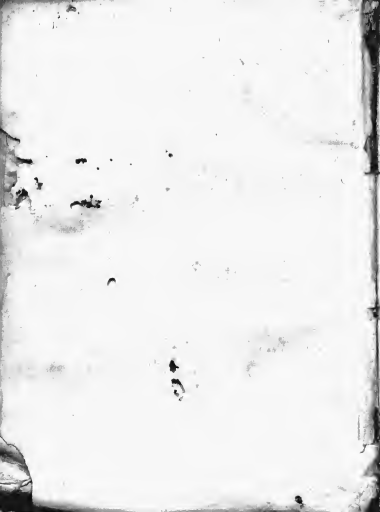
326

102

102

$$\begin{array}{r} 336 \\ \hline 117 \end{array}$$

Retinatur

Retinatur

Retinatur

Retinatur

per tabellam

Propositiones ex omnibus Aristotelis libris philosophic. Moralis
Naturalis. & prime. nec nō dialecticę. Rhetoricę. & poeticę. dili-
gētissime excerptę: & ad certa verū capita pulcherimo ordine
per tabellam additam redactę.

Ad magnificū uirū domini Antoniū pizamanū patriciū Venetū. ac sa-
cre theologiæ doctore eximīū fratris Benedicti Sondinatis diui ordiis s̄
dicatorū uite regularis utriusq; lombardie in omniū operum Aristotelis
auctoritates atq; sententias proemialis Epistola.

Felix faustūq; nimis id mihi omnino tēpus illuxit. mī domine Antoni
magnifice pizamane. quādo quidē clarissimī niri amicitia: quæ cū apud
ueteres. rū apud modernos res omniū una dulcissima habita sit me dōatū
iri certissimis in citis lisc; q̄ pluribus nō aare cognouerim. Ve enim ce-
tera taceā quæ te & amabile cūctis. & uenerā dum in primis non reddere
modo uerū & efficere queant: quippe tui animi celsitudo mētis præstan-
tia ingenti acrimonia morū grauitas iustitia liberalitas. ac reliqua id ge-
nus bona quæ memorari quidē digna sed memoratu insinista forent: ea
præcipue. tū animi tui prudētia quā nō propria tantū uerū & cōia illa oīa
recto cōsultas sapientissime moderaris quæ felicissime huic reipu. uenete
tur ad laudē ad gloriā cōferāt atq; cōducāt: tū excelsa tua mēs tua omni
disciplinarū genere exulta atq; ornata & diuino quodā nescio aspectu
atq; oraculo illustrata: mortalīū omniū presertim senator; tuorū patrici-
um graciā amorē fidē obseruatiā beniuolentiā ipsiusq; sūmi optimiq;
boni Iesu maximi amicitia dulcius allicere fortius attrahere. ac elegan-
tius uendicare sufficiunt: nō iniusta mediūssidius iullo illi cesari ui-
ro utiq; excelsio & inuictissimo animo cōparari ualeas: qui ut tranquillo
suetonio placet mētis amplitudine munificentia liberalitate morūq; pre-
stantia omnium in se facile cōuertebat amorē. Quare tantis tue excelle-
tie præclatis diuinisq; affectus studiis tot maxime tue in me singularis be-
niuolente muneribus accitus animo sepissime uolens quid tua celsitu-
dine dignū exhaustis ingeni mei uiribus offerre: quo nedum ingratus at
gratissimus pro uirili mea censezi possem: nō aurū nō argentum non di-
uitias nō opes cū & ea mihi minus supersint & tu q̄ maxime uilia hec &
uitis doctissimis appetēda minus: quo magis fluxe mēdaciq; fortūa sub-
iecta sunt: perinde ac illo diuino ingenio tuo lōge i inferiora nil ducere sa-
tissime soles at studiorum meorum lucubratiunculas cōpeditū sequēs lo-
quor oīum aristotelis tractatum sententias ordine quodā exactissimo
continens tue magnificētie offeto ac dedo. Hactenus etenim nostræ hu-
ius uite regularis uitæ appime eruditus isq; mihi opido carus frater theo-
philus cremonēsis qui nunc ex meritis in ethera regnat uolumine uno pe-
riodos oēs aristotelis atq; sententias diui nostri thome aquinatis comen-
taria profectus: ita ut textu perscriberetur cōgefferat: quidē maxime
inexpertis cognitu difficiliores quo literaliter uti textus expositio requi-
rebat adducebantur. itēq; nō nūquā breuiores ut sensum philosophi cape-
re uix posses. & itur quāpluriū doctissimorū: rorū præcibus cōmotus præ

fenti q̄ ad id subeandū tua me humanitas plures hortata sit hoc munus
q̄q̄ mea sententia difficile mihi satis sed multis utile a sumptioni mihi
solū aut amicis tantū præsensibus consulens uerū & posteris nostri stu
dii salutē memoriā derelinquens. Fateor aut in huius philosophi disci
plinis tanta me uoluptate affectū quanta scientiarū quouis aliatū genere
sacra dūtaxat theologia excepta cui continuentū legendorū disputando
felici quodā cōsidū insumimus: unquā antea fuerim. Intellexit huius phi
losophi acrimoniam comētor anerois qui comēto in secūdū de anima
quartodecimo diuinū quiddam ac uelut rerū oīum intellectuale exem
plar Aristoteli consistetut asserit atq; confirmat. At eiusdem doctrine or
dinē accuratissimū accommodatissimū quilibet admirari in primis. Etenim
ut ab iustissimo huius rerū ordinis gradu exordiar qui earū rerū solūmodo
sit quæ præter eē aliam perfectionē nullam attigerint qualia dixerī elemē
ta eorūq; p̄prietates atq; ex his cōposita: q̄ libros de p̄prietatibus elemē
torū eorūq; impressionibus methetorū atq; de mineralibus legerit: hec
handquaquā aristoteli iamisse cognoscer. At si præter esse quedā etiā ue
getari uoce uolueris: liber de plantis se pulcherrime offert. Omnia dein
de uiuentia maris gradibus notuie sensitiue distincta & hæc quidem qua
quiete quo motu qua duratione uitæ fortiautur moderentur terminēt no
stet hic princeps cumulatissime adeo ē complexus ut nihil intactum ni
hil occultum nihil omiserit cognitu dignū. Et hoc ne tibi incredibile ui
deatur eiusdē scūtare libros quinq; de generatione animalū: quattuor
de eorūdē partibus: nouē de istorū hystoriis: deq; eorū motibus: de respī
ratione & inspiratione: de sensu & sēlatō: de memoria & reminiscētiis: de
sōno & uigilia de iuuentute & senectute: d cāis lōgitudinis & breuitatis uite
de morte & uita. Dehinc quid anima sit quid eius ultus quid immortalitas
quid homo quid cuiusq; aut passionū aut inclinationis inditiū atq; insi
gnē. libris de anima de physonomia seriosissime docuit. Vnde uero tāta
generabiliū harū & corruptibiliū rerū originetur uarietas sen quibus prin
cipiis fulciatur cōsuetuet ac persēntet legentes de generatione & corru
ptiōe libros. de celo & mundo. minime laret. Si aut in ordine repe
mitā
da quærens & tot in rebus uarios casus humanisq; præsertim in actibus
tam mutabilis rationē fortune scūtati desideras: hūc de admirandis in
natura: de bona fortuna p̄tmanibus habes. Quicquid etiam cuiq; regi /
mini accommodati oporteat. quicquid. tū priuatis tum publicis rebus con
ducere aut uariis ponuit. economicorū. politicorū. magnam morā
ralium. ethycorū libris nō modo sapienter uerū & clarissime & elegans
ter edocuit differat edidit. Taceo eiusdē tethorices libros totiusq; philo
sophie rationalis pene infinita uolumina in quibus nullū persuadēdi ge
nus nullū ornatum loquendi nullū deniq; arguendi modum. aut obsecu
rum aut indiscussum dimisit Quicquid effugas. quicquid dāpnes. quic

quid caneas. quidue accept es aut teneas. huius amplissime eddoceris. Proinde quod tanta laude dignum. hunc principem nostrum aristoteles ego existima-
tim. quia uidelicet tali ac tanta ratione illustri. qua nec antea quidem. nec post quod
uis philosophus habendus sit. uel ea ratione ducor. quoniam ut libros phy-
sicorum ac metaphysice legentibus paret. omnia sua. uel acta uel scripta. omnes
cogitatus. omnem ingenium. omnem uim. ad sese collegit exercuit. quo mundi hu-
ius infini dispositio et ordo. non casu. ut multi antiquorum false opinati
sunt. sed ab intelligentis superioribus. omnia hec tum accomodate. tum
sapienter. & moderatentur. & ad unum dirigerentur ultimum sine ostenderet
quod pro uiribus. una prima demonstrat asseruitque esse substantiam. rerum
omnem effectiuam. atque opificem materiam. actu eterno existentem. inesse
etiam simplicissimam. impartibilem. eternam. ingenerabilem. incompontibilem
mutabilem. perfectissimam. infinitam incomprehensibilem. independentem. ne-
cessariam sepe uiuentem. sine compositione. discursu. sine successione actu eter-
no intelligentissime bonam summe desiderabilem. summe beatam summe se suf-
ficientem. nullo denique extrinseco bono egentem. sed oibus principantem. atque
ad seipsam. uti ad ultimum finem & summum bonum omnia dirigentem. Ordinum
magis hominem quam humanum. At horrore non me mea fallat opinio. hunc peri-
pateticorum principem quicquid uel naturali lumine intelligi possit. alius com-
prehendisse. uel si quod ignorauerit aliorum quendam philosophum minime penetra-
se. Quis illi igitur non miretur. quod non diligenter. quis eius doctrinam non libe-
rissime cōfesserunt. non amplectantur. non teneant. Enimuero si eiusdem prio-
rithorico sententia unicuique iocundissimum maxime sit in eo uersari
quo quis excellatur cicero. quoque prior de officiis placuit adde quod tui nobi-
lissima ingenuitas animi solertissime mi antoni ab ipsis usque teneris ut
greci dicunt unguculis non parua tua cum laude philosophia hac omnem haud
segniter sis complexus. atque merito pinde ut non philosophus modo digne
uocari merueris uerum & theologorum numero quoque pro tua illa mentis
stantia nemini cedas doctor non inuito sis ascriptus. Si hec inquam ita
sint nulla me mentis pulser dubietas necesse sit quo minus nostro hoc dele-
ctans labore eundem quamquam exiguum amplo beniuolentique animo. eo-
admodum gratissimo suscipias approbes teneas ac non secus apud mun-
dificentissimum animum tuum gratiosius hospitetur. atque apud nos businde ty-
ranum hominem uelut ipsis crudeliorem. sed de ualidationem principem nitum
appetite liberalissimum hospites suscipi dicebantur. Ego eis interim animar
uirtutibus quo mea pro in te singulari beniuolentia laborum meorum breui
posthac maioribus amplioribusque studiis eisdemque tibi scio gratissimis affu-
tutis tuum laudatissimum nomen & immortalitate & gloria illustretur. Addidi
nihilominus operi huic quosdam aristotelis tractatus presertim qui de
secretis secretorum intitulantur in quibus nunc ille preclarissimus animus
ad horam recreatus pristinis difficilioribus studiis aptius uacare queat

quo tempore cum subtilissimis questionibus indagandis tum scriben-
dis oculi soles. Vale diu ac felicissime nostri semper Antoni magnifice
memor sed eo possimum tempore quo certissimis equidem aspectis ex-
cellentiam tuam breui coniector altioribus amplioribusq; privilegijs atq;
honoribus diuina fauente clementia donatam quam formatissime isti;

Explicit epistola phemialis fratris benedicti Soncinatis ordinis p'dicato-
rum in omnium operū Aristotelis sententias.

Dedatio brevis tabule sequentis.

Qui sequentem hanc tabulam in omnia Aristotelis volumina lecturi
sunt minime ignorare oportet. breuitatis ac sensui auctoritatum cōclusi-
onumq; nos studuisse magis quā prolixitati verborum. alias non noui
opus sed idem cōsecuisse uidetur. Sciendum igitur p^o q^{uod} ubi comen-
ta inuenimus. non assignamus lectiones. quippe. que habito comento. pre-
sto utiui sunt. at ubi comentum defuit: lectiones diui thome nostri: aut
aliorum doctorum nostri ordinis expositionem prosecuti annotauimus
que ambo in tabula inuenies. & ubi scribitur co. subintelligitur. comen-
to. ubi uero scribitur. le. lectione intelligas. ubi autem scribitur. c. capitulo
accipias. libri uero comenta. lectiones. ac omnia reliqua ordine alphe-
tico persoluntur. Preterea quia prolixum nimis fuisset libror omnes ino-
tando. semper resumere. notandum q^{uod} semel aliquo libro annotato. non
iterato subsumitur ut exempli gratia. cum allegatur sic. li. p^{ri}. phi. co. j. &
2. co. x. in hac enim littera. 2. subintelligitur li. phi. nec oportuit id semper
exprimere quod dare patebat. Ceterū breuitatis causa nomina librorum
incompleta ponuntur. nam aut ex se manifesta sunt. aut principis nominū
positis statim intelliguntur. seu quia stū ex epistola nostra stū ex librorū
titulis citius cognosci queant.

Incipit tabula per alphabetum in omnium
operum Aristotelis auctoritates atq; sententias.

Absolutum est prius natura respectu o. p^o ethi. le. 6.
Abstinerē ab alienis mulieribus est laudabile. 2. poli. le. 6.
Abstractis a materia attributa p^o poli. le. 30.
Abstrahentium a materia attributa 2. phi. co. 18.
Accidens quid li. predi. pot. le. xi. & p^o topi. ca. 4.
Accidentis & subiecti unitas. p^o phi. co. 50.
Accidentium diffinitio: quomodo fiat. 7. metha. co. 4. 14. 15.
Accidentium est scientia. 9. metha. co. 27.
Accidentia non sunt entia proprie. 7. metha. co. p^o. 9. & xi. co. 21.
Accidentis non est accidens. 4. metha. co. 14.
Accidentia sunt infinita. 4. metha. co. 12.
Accidentibus attributa. p^o phi. co. 14. 26. & p^o de anima. co. xi. & p^o poli. le. 33. 34. & li. predi. pot. le. 12. & p^o topi. ca. 4.
Actum quid & eius materia. 8. metha. co. 14.
Acerbi qui sint. 4. ethi. le. 13.
Actio quid. li. sex princ. le. 6.
Actio in quo fir. 9. metha. co. 16. & 3. phi. co. 19. 20. & 2. ce. co. 64.
Actio est singularium. 6. ethi. le. 6.
Actioni attributa. li. sex princ. le. 7. 8.
Actio & factio quid sint. 7. metha. co. 23.
Actio & factio non sunt idem. 6. ethi. le. 6.
Actio eadem numero non est parua & studiosa. li. predi. le. 7.
Actionis & passionis diuersitas & idempritas. 3. phi. co. 20.
Actionum diuersitas. li. sex princ. le. 6.
Actiones circa quid fiant p^o metha. le. 1. & 9. co. 11.
Actiones cuius sint. p^o metha. le. 1. & 12. co. 18.
Actiones respondent partibus anime. 7. poli. le. xi.
Actionum confides anda sunt duo. 8. poli. le. 3.
Actiui & passiuus ad inuicem attributa. p^o de ge. co. 87. 88. & 2. co. 8.
Actus attributa. 3. metha. co. 3. 9. & 6. phi. co. 18. & 2. de anima co. 24. 26.
Actibus diuersis diuersa laus tribuitur. 3. ethi. le. 2.
Actus nomen unde venit. 9. metha. co. 7.
Actus prioritas respectu pot. ntie. 9. metha. co. 13. 14. 15. 16. 20. & 12. co. 30.
& 2. per. et. le. 7.
Actus bonitas & malitia resp. estu potentie. 9. metha. co. 19.
Actus sensibilis & sentiens est unus. 3. de anima. co. 13.
Actus sentiens est in sensitiuo. 3. de anima co. 140.

Actus circa singularia sunt. 2°. ethy. le. 8.
 Actus uirtutū sunt delectabiles secundū se p^o. ethy. le. xi.
 Actuum circūstantie. 3. ethy. le. 3.
 Actus est melior habitu p^o. magno mot. ca. xi.
 Actus sumus uiuendo & operando. 9. ethi. le. 7.
 Actibus uirtutum attributa. 2. ethi. le. 7. & 4. le. 2.
 Actus quonuplex. 2. de aia. co. p^o. & 3. metha. co. 33. & p^o phy. co. 28. & li. p^o
 di. pot. le. xi.
 Actus plura existentia nō faciunt unū in actu. 7. metha. co. 49.
 Accipiri attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. xi.
 Accusato & graui attributa. 2. de ani. co. 86.
 Accusmē quonuplex & eius causa atq; attributa. 3. de ge. ani. ca. p^o.
 Accutis attributa. 7. ethy. le. 7.
 Ad aliquid quid li. predi. le. 12. 16.
 Ad aliquid multipliciter dicuntur aliqua. 4. topi. ca. 9.
 Ad aliquid attributa. 8. phi. co. 9. & li. predi. le. 12. 13. 14. 16.
 Adiscēte oportet credere p^o. elenc. ca. 2.
 A discēti attributa. 2. de ani. co. 36. 38. & 7. ethy. le. 3. & x. le. 14.
 A discēdi modus diuersus p^o post. le. 30.
 Administratio ciuitatis optima quæ sit. 8. ethy. le. x.
 Administrationis species ubi supra.
 Administratio domus. 3. poli. le. 3.
 Aduerbii multiplicitas casus respectu. p^o. topi. ca. 12.
 Adulator quis sit. 2°. ethy. le. 9. & 4. le. 13. & p^o. magno mot. ca. 18.
 Aeri attributa p^o phisico. co. 34. & 4. co. 78. 83. & 4. co. 27. 49 & 2°.
 meteo. le. 6. & p^o de aia. co. 88. & 2. de anima. co. 82. 83. 84. & 2. de ge.
 co. 70.
 Aeris indicia admiranda li. de admitt. in natura.
 Affectus quid. 2°. ethy. le. 3. & 2°. retho. ca. p^o.
 Affectus quonuplex. 2°. ethy. le. 3.
 Affirmatio quid. 4. metha. co. 17. & li. predi. le. 19. & p^o peryer. le. 8. & 2.
 peryer. le. 1.
 Affirmatio ni attributa li. predi. le. 3. & p^o peryer. le. 9. x. 12. & 2. le. 1.
 Affirmatio potior est negatione. 4. metha. co. 16.
 Affirmationis & negationis proportio. p^o. post. co. 30.
 Affirmatio & negatio in eodem non sunt simul. p^o. prio. co. 37.
 Affirmationi & negationi attributa. p^o. prio. ca. 37. & 4. topi. ca. 8.
 Affirmare & negare attributa. p^o peryer. le. 14. & 2°. lec. 4. & p^o. post.
 co. 2°.
 Agenti p^o essentiam respectu factomm attributa. li. de can. le. 20.

Agenti per intellectum attributa.2.metha.co.9.
 Agenti attributa.8.metha.co.12.15.16.&c.p°.phi.co.43.& 4.meteo.le.8. &
 3.de ani.co.19.
 Agens uniuocum quid.12.metha.co.13.
 Agere & facere non sunt idem.6.ethy.le.3.
 Agere & facere est alius finis.6.ethi.le.4.
 Agens & patientis pporio.2.de ani.co.34.
 Agreus quis.p°.magno mor.ca.17.
 Agricolis attributa.6.poli.le.4.
 Agrestes q sunt.4.ethy.le.15.
 Alationi attributa.2.de ge.co.33.36.
 Album qd.li.sex prin.le.15.
 Album quo denotet subiectum.6.phi.co.83.
 Alba oia sunt calidiora & suauiora.5.de ge.ani.ca.6.
 Aleatoribus attributa.4.ethy.le.5.
 Alo quid & quomodo fiat.3.meteo. le.3-4
 Alimētū qd.2.de ani.co.46.
 Alimenti necessitas.p°.poli.le.6.
 Alimenti ratio duplex.2.de ge.ani.ca.4.
 Alimētū opetantur diuerse uirtutes.li.de iunē.& senec.le.3.
 Alimento attributa.2.de anima.co.28.45.46.47.48.50.
 Alteratio quid.5.phi.co.18.19.p°.ce.co.21.
 Alteratio quonuplex.2.de ani.co.58.
 Alterare quibus cōperat.li.de moti.ani.le.6.
 Alteratio cordis quis.ubi supra.
 Alterationi attributa.4.phi.co.133.& 5.co.18.& 7.co.xi.12.14.15.16.17.18.
 19.30.32.& 8.co.23.35.& p°.de ge.co.25.35.& li.de sen.& sen.le.16.& li.
 predi.le.23.
 Amare quid.2.retho.ca.3.
 Amare melius est q amari.2.magno mor.ca.9.
 Amate quos oponet.12 metha.co.45.
 Amati attributa.8.ethy.le.8.& 2.magno mor.ca.9.
 Amamus magis q difficile habemus q facile.3.xphi.ca.4.
 Amat quis multipliciter.8.ethy.le.2.
 Amator semp amat.2.retho.ca.21.
 Amator sui quis.9.ethy.le.9.
 Amatorem sui bonū oponet esse.ubi supra.
 Amatoribus attributa.9.ethy.le.14.
 Amatores sōni q sint.li.de physo.
 Amor diuersoge.8.ethy.le.12.

Amatores forni qui sint II. de phy lo.

Amoris excessus quis. 7. ethy. Je. 4.

Amicitia quid. 2. ethy. co. Je. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 12. 13. & p^o magno. mor. ca. 18. & 2. ethy. Je. 6.

Amicitia necessaria est in vita. 2. ethy. Je. 1.

Amicitia qui indigent. 2. ethy. Je. 1. 3. 4.

Amicitia naturalis ad quos ubi supra.

Amicitia in quibus sit. 2. ethy. Je. 2. xi. 12.

Amicitiarum species. 2. ethy. co. Je. 3. 4. & 2. magno. mor. ca. 9. & 2. retho. ca. 4.

Amicitia perfecta quomodo sit. 2. ethy. co. Je. 2. 3. 4. & 2. magno. mor. ca. 9.

Amicitie duratio ubi supra.

Amicitie bonorum sunt tres. ubi supra.

Amicitia non statim soluenda est. 9. ethy. Je. 3.

Amicitia differt ab amatione. 2. ethy. Je. 3.

Amicitia viri & uxoris quare. 2. ethy. Je. 12.

Amicitia improborum flagitiosa est. 9. ethy. Je. 14.

Amicitia non est ad deum. 2. magno. mor. ca. 9.

Amicitia non est ad inimicatos ubi supra.

Amicitia est ad seipsum. ubi supra. & 2. poli. Je. 6.

Amicitia est studiosorum secundum similitudinem. ubi supra.

Amicitie & inimicie attributa. 2. phi. co. 14.

Amicitie attributa. 2. ethy. Je. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 12. 13. & 9. Je. 3. & 2. magno. mor. ca. 9. & 2. poli. Je. 4.

Amabilia bona quare sunt. 2. ethy. Je. 2.

Amicus quis sit p^o magno. mor. ca. 18. & p^o retho. ca. 5. & 2. ca. 4.

Amicis attributa p^o ethy. Je. 6. & 2. Je. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 13. & 9. Je. 3. 9. x. 12. 13. 14. & 2. magno. mor. ca. 9. & 2. poli. Je. 6. & 7. Je. 3. & 2. retho. ca. 4.

Amicissimus dei quis sit. x. ethy. Je. 13.

Amicus est alter ego. 2. poli. Je. 6.

Amici esse pluribus perfecte nō datur. 2. ethy. Je. 6. & 9. Je. xi.

Amicorum diversitas. 2. ethy. Je. 3. 4.

Amicorum est sibi inuicem benefacere. 2. ethy. Je. 12.

Amicorum est honesta petere. ubi supra.

Amicorum est de eisdem letari & tristi. ubi supra.

Amicorum omnia communia. 2. poli. Je. 6.

Amari qui sunt. 4. ethy. Je. 13.

Amaris attributa. ubi supra.

Amena quare sunt p^o retho. ca. 5.

Ambitiosus q̄s sit. 2. ethy. le. 9. & p°. magno. mor. ca. 15. & 2. magno. mo-
ca. 51.

Ambicioso attributa. 4. ethy. le. 12.

Ambulatio post cenam est causa simitatis. 2. post. le. 9.

Anima quid. 7. methaphisi. co. 35. & p° de anima co. 2. 20. 28. 50. & 2. co.
6. 9. 24.

Anima quid secundū democritū & leucipum. p° de anima. co. 20. |

Anima quid secundum pythagoram. p° de anima. co. 25.

Anima quid secundū anaxagoram p° de aia. co. 23. 24. 31. 34.

Anima quid secundū empedoclem. p° de aia. co. 25.

Anima quid secundum greciā. p° de aia. co. 32.

Anima quid secundū platonē. p° de aia. co. 26. 46. |

Anima quid secundū diogenem. p° de aia. co. 32.

Anima quid secundū thalen. p° de aia. co. 32.

Anima quid secundū eracritum. p° de aia. co. 32.

Anima quid secundū alelutionem. p° de ani. co. 32.

Anima quid secundū lyppum. p° de anima. co. 32.

Animam diffiniunt omnes phisici tribus modis. p° de anima. co. 33.

Anima ex quibus sit. 2. de ge. co. 45.

Anime substantia non est corpus. li. de iuuen. & senec. le. 1.

Anima sequuntur corpora li. de physo.

Anima quomodo fiat sapiens & prudens. 7. phy. co. 20.

Anima intellectus remanet post corpus. 12. metha. co. 17.

Anime quomodo conveniat alteratio. 7. phy. co. 2.

Anime cognitio proficit ad omnem mixturam & scientiam. p° de anima.
co. 12.

Anima cognitio quomodo prociere debeat. p° de anima. co. 3. 89. |

Anime pprium maxime est intelligere. p° de anima. co. 12.

Anime ppriam habēti operationē cōuenit separari p° de ani. co. 13. & 2.
co. xi.

Anime consideratio p̄tinet ad phisicum. p° de anima. co. 15.

Anime separte consideratio cuius scientie sit. 2. phy. co. 26.

Anime passiones omnes sunt cum corpore. p° de anima. co. 14.

Anime motui & q̄ti attributa. p° de aia. co. 40. 41. 44. 66. 67.

Anime motus secundū opinionem platonis. p° de ani. co. 45.

Animā quidā dicūt esse armoniā. p° de ani. co. 54.

Anima deficiente corrumpitur anima. p° de anima. co. 60. & p° de parti.
ani. co. 1.

Anima non est cōpositio nec proportio. p° de ani. co. 55.

Anima sine fantasmate nequaquā intelligit. 3. de ani. co. 30.

Anima est quoddammodo omnia.3.de anima.co.37.

Anima preciosior est corpore.7.poli.le.1.

Anime partium.uma est esse sensibilia alia esse intelligibilia.p°. magno mor.ca.22.

Anime sunt due partes.7.poli.le.x1.

Anime partes sūt sciētificā & rōnatiua.6.ethy.le.1.

Anime partes sunt rationalis & irrationalis.p°. magno mor.ca.5.& 7.poli.le.12.

Anime predictis partibus attributa ubi supra:

Anime partes sunt sciētificā & cōsiliatiua.p° magno mor.ca.22.

Anime attributa.p°. de ani.co.64.69.72.74.89.90.99.95.& 2.co.9.xi.18.20.26.29.36.37.39.49.li.de physo.& 2.ethy.le.5.& p°. magno mor.ca.3.6.& 7.poli.le.1.& li.sex princ.li.2.6.xi.& li.de caus.le.3.14.

Anime mundi attributa.li.sex princ.li.2.

Anime partes que sunt.6.ethy.le.1.

Animi celsi qui sūt facere.2.econo.

Animo attributa.6.ethy.le.2.& 7.poli.le.1.5.

Animatū ab inanimato in quibus differt.p°. de'ania.co.19.& 2.de anima.co.13.

Animato attributa.2.de aia.co.50.

Animatum corpus ex quibus cōstat.2.de anima.co.xi.

Animal quid.3.de anima.co.63.

Animalis corpus non potest esse simplex.3.de aia.co.66.

Animalium generatio ubi & quomodo fiat.4.meteo.co.28.& li.de pro / prie.cle.ca.p°.

Animalia quibus alantur.2.de anima.co.28.

Animalibus quomodo in sit motus.8.phi.co.5.p°. & 3.de anima.co.54.55.56.

Animalia omnia habent sensum.2.post.le.21.& p°. metha.le.1.

Animalia imobilia per secula sūt.3.de anima.co.45.

Animal necesse est habere sensum.li.de sen. & fen.le.2.

Animal assimilatur ciuitati.li.de moti.ani.le.9.

Animalibus quis est utilis.li.de som. & uig.le.4.6.

Animalia alia ab homine non indignatur se li. se sen.& fen.li.14.

Animalia omnia habēt iā finem habent co.t.li.de som. & uig.le.4.

Animalis uiuere & esse non sunt idem.li.de fuen.& fenec.le.1.

Animalibus omnibus inest cor.le. aliquid proportionale.ubi supra. le.3.

Animalia aquatilia per aquam terrestria per aerem refrigerantur li. de re spi.le.6.

Animalia respizantia.ubi supra.

Animaliū diuersitas ubi supra le.xi. & li.p^o de hyſto.ani.ca.p^o. & li.d^o phy.
Animalia ruminantia quæ ſunt li.9.de hyſto.ani.ca.5°.
Animalia alia ab homine non ſūt capacia felicitatis.x.ethi.le.12.
Animalia aliqua nō habēt caput.li.prædi.le.13.
Animalia manſucta meliora ſunt quā fera p^o poli.le.3.
Animalibus paruis attributa li.de reſpi.le.6.
Animalis partibus attributa p^o de ala.co.79.93.94.& 2.co.20.& li.p^o de
hyſto.ani.ca.p^o.
Animalibus attributa.li.de pprie.ele.ca.p^o. & p^o de anima.co.67.83.& 2.
co.16.23.29.33.& p^o de aia.co.56.& li.de ſom.& uigi.le.6.& li.de Iuue.&
ſenec.le.12.& li.de reſpi.le.xi.12.13.14.15.& li.de cauſ.ſon.& bre.uitē.& li.
d^o moti.ani.le.13.& li.p^o de hyſto.ani.ca.p^o.3.4.5.& li.2.c.p^o.3.5.& li.3.ca.
p^o.6.x.& li.4.ca.p^o.7.8.9.& li.6.ca.18.& li.8.ca.6.29.& li.9.ca.p^o.49.&
li.3.de parti.ani.ca.6.& li.4.ca.4.& li.p^o de ge.ani.ca.4.& li.2.ca.p^o.& 21
poſt le.21.
Animalis ſcythie quod leonē uocant admiranda li.de admira.in natura
Anaxagore opinio de felicitate.x.ethy.le.13.
Anaxagore opinio de principiis rerū p^o phi.co.34-37.41-49.& 3.co.285.
& 8.co.237.& p^o ethy.co.22.
Anaxagore opinio de cometis.p^o .meteo.le.3.
Anaxagore opinio de cotuſationibus 3 metro.le.x.
Antecedentis adcoſequens diuerſa habitudo.2.prio.ca.2.
Anthades quid primo magno mor.ca.17.
Anquille attributa li.6.de hyſto.ani.ca.17.
Antiperiſtaſis quid & quoy ſit.p^o metro.le.6.
Appetitus triplex p^o magno ma.ca.9.
Appetitus naturalis quid p^o phi.co.81.
Appetitus materie p^o phi.co.81.
Appetitus nō eſt cōtrariū p^o phi.co.81.
Appetitus naturalis ſemper tendit ad unū li.de bo.ſor.le.6.
Appetitus omnis eſt propter aliud.3.de anima.co.49.
Appetitus ſunt contrarij ad inuicem.3.de anima.co.53.
Appetitus intellectus ualis pnn.12.metha.co.37.
Appetitus & intellectus mouent.3.de anima.co.5°.
Appetui attributa.2.de ani.co.34.& 3.co.29-48.49-50.51.& li.de moti.
Ani.le.5.
Appetitus ſuperior mouet inferiorē & aliande deliberationem.3.de ani
ma.co.57.
Appetibile primū & primū intelligibile idē ſunt .12.metha.co.36.
Appetibile ſemper mouet.3.de anima.co.51.
Appetibili attributa.3.de anima.co.51.54.& li.de moti.ani.le.3.

Appetimus aliqua propter se & propter felicitatē. p^o. ethi. le. 9.
 Appetitiōes que sint irati oales. p^o. ietho. ca. x.
 Appetitiū nō est sine phantasia. 3. de anima. co. 56.
 Apes quedam uiuūt septē annis. li. de respl. le. 12.
 Apes quō faciunt sonū ubi supra & li. 3. de ge. ani. ca. 8.
 Apibus attributa & muschis ubi supra & li. 3. de hysto. ani. ca. 12. & li. 5. ca. 21. & li. 9. ca. 40.
 Apum ducibus attributa. li. 3. de hysto. ani. ca. 21. & li. 4. ca. 40. & li. 3. de. ge. ani. ca. 8.
 Apum & cicadarum admiranda. li. de admit. in nā.
 Appellatio a quo oriatur. 9. ethy. le. 2.
 Aptetatio rei. 9. ethy. le. 1.
 Apologis attributa. 2. ietho. ca. 201.
 Appotema quid. 2. topl. ca. 15.
 Aqua ex humoribus uaporantibus fit. 2. meteo. le. 5.
 Aque superficies est spica. 2. ce. co. 30.
 Aque magis sunt in hyeme q̄ in estate. 2. meteo. le. 6.
 Aque salido unde causetur. 2. meteo. le. 5.
 Aque attributa. p^o. phi. co. 54. & 4. & co. 23. & 4. ce. co. 27. 29. & 2. de. ge. co. 69. & li. de se. & sen. le. 9. x.
 Aque terminum attributa. li. de proprie. ele. ca. x.
 Aque siccone siclie attributa. 2. meteo. le. 5.
 Aque sacce ex calamifatabicis attributa. 2. meteo. le. 5.
 Aquis austalibus attributa. 2. meteo. le. 5.
 Aque ylinie mutabilis in sal. admiranda. li. de admit. in nā.
 Aquile attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 6. & li. 9. ca. 32.
 Acquisitio & possessio reg. p^o. poli. le. 6.
 Arbitr^r quid. 4. poli. le. xi.
 Atrotibus attributa. li. 3. de. ge. ani. ca. p^o.
 Architectoribus attributa. 7. poli. le. 2.
 Atgeon quid. 3. meteo. le. 2.
 Argentum uiuū qd & quō fiat & eius attributa. li. de mi.
 Attridum qd. 2. de ge. co. 12.
 Atmata quoy. fit. 6. poli. le. 6.
 Atmis p^o necessitate uti prudētis est pro libidine autem est iniusti. p^o. po. li. le. 1.
 Argumētum qd. 2. topl. ca. 15.
 Argumentandi sophistice sunt duo modi. p^o. elenc. ca. 2.
 Argumentandi modi in dictione sunt sex. p^o. elenc. ca. 2.
 Argumantandi modi extra dictionem sunt septem. p^o. elenc. ca. 3.
 Argumentandi modos p^o fallacias reductio. p^o. elenc. ca. 4.

Argumentū cautele ad reducendū respondentem ad aliquod incōueni-
ens. p°. elenc. ca. 9. x. xi. x2.
Argumentati qd. 2. topl. ca. 17.
Argumenti uilia. 2. topl. ca. 3. 4. 5. 6. 7. & 2. elenc. ca. p°.
Armonia quoque sit. 2. ce. co. 52.
Armonie attributa. p° de anima. co. 56.
Arrogantia attributa. 2. retho. co. 6.
Arsio qd. 2. de ge. co. 21.
Ars bellica qd. p°. poli. le. 6.
Ars qd. li. p°. de parti. ani. ca. p°. & 6. ethi. le. 3. & 7. metha. co. 23. & 12. co. 13.
Ars quo fiat. p°. metha. le. 1.
Artium inmentes ubi supra.
Artis consideratio. 2. phy. co. 22. & p°. retho. ca. 21.
Ars quoque sit. 6. ethy. le. 3.
Ars est circa difficiliora. 2. ethi. le. 3.
Ars non cōsiderat que sunt per accidēs. p°. ethy. le. 17.
Artis bonum est opus. 7. ethy. le. xi.
Artes principantes quot sunt. 2. phi. co. 25.
Arti attributa. 2. phi. co. 22. 78. 79. 86. & 4. meteo. co. 28. & 11. de mi. & 2.
ethi. le. 4. & 6. le. 4. & p°. poli. le. 7. & 7. le. 12.
Attribus attributa. 2. po. le. 1. & p° eccono. & p°. elenc. ca. 8.
Artificium finis quis. 7. ethi. le. xi.
Artificibus aliquid attributa. li. de mi.
Artifici attributa. p° ethy. le. 8. x. & 7. poli. le. 3.
Artificialium natura que sit. 2. phi. co. 7.
Artificialis attributa. 2. phi. co. 2. & 2. post. le. 9. & p°. retho. ca. 2.
Arterie officium. li. p°. de hyflo. ani. ca. 16.
Arterie offendicula. li. 3. de parti. ani. ca. 3.
Assationi attributa. 4. meteo. co. 28.
Aspalti appolonie admiranda. li. de admis. in natura.
Asperum quid. li. p. di. le. 17. & li. f. x. ptinci. le. 13.
Asinis attributa. li. 6. de hyflo. anima. ca. 23. & li. 8. ca. 25. & li. 2. de ge. ani/
ma. ca. 6.
Astutia quid. 6. ethy. le. x.
Assentatores qui sunt. 4. ethy. le. 13. 15.
Assuere attributa. 3. ethy. le. 22.
Astra quid sint. 2. ce. co. 48.
Astra ex quibus sint. 2. ce. co. 41. 42.
Astra quia aliquando maiora aliquando minora uideantur. 3. meteo. le. 5.
Astris attributa. 2. ce. co. 48. 46. 43. 59. 61. & p°. meteo. le. 2.
Attentio qd. 3. retho. ca. 14.

Attenti sunt auditores multipliciter ubi supra.
 Athlantis opinio de celo. 2. ce. co. 4.
 Astrologia circa quid sit. 12. metha. co. 44.
 Astrologie attributa. 12. metha. co. 44. & 2. phi. co. 19
 Avaritia quid. 2. ethi. le. 8.
 Avaritie modi. 4. ethi. le. 5.
 Avaritie attributa. 4. ethi. le. 1. 5. & 5. poli. le. 2.
 Auctor operis quid. 9. ethi. le. 7.
 Aucupandi rationes apud trachos admiranda. li. de admira. in natura
 Audienti sophisma attributa. 7. ethi. le. 2.
 Auditus conaturalis: ff. aeri. 2. de anima. co. 82. 83.
 Auditus quomodo sit in aqua ubi supra.
 Audiendi bene signi. 2. de anima. co. 84.
 Audire quæ quis iustinet hæc & facere uidetur. 4. ethi. le. 5.
 Augmentū quid. 5. phi. co. 18.
 Augmentū in quibus sit. 3. de anima. co. 59.
 Augmentū quādoq; sit nullo addito. 4. phi. co. 63. 84.
 Augmentū a quibus sit li. de sen. & sen. le. x.
 Augmentō attributa. p. ce. co. 88.
 Augens & quod augetur sunt simul. 7. phi. co. 12.
 Augmentabili & in augmentabili attributa. p. ce. co. 21.
 Augmentationi attributa. 4. phi. co. c33. & 5. co. 18. & 8. co. 23. 55. & p. de ge. co. 31. 32. 33. 34. 35. 38. 39. 41.
 Auiū elidari admiranda li. de adm. in natura.
 Auiū dyomedee in fule admiranda li. de adm. in natura.
 Auium apud henetos ubi supra admiranda
 Auiū ac pisciū insensibilium admiranda ubi supra
 Auius attributa li. 2. de hysto. ani. ca. p. 12. & li. 4. ca. 8. 9. & li. 6. ca. 6. 7. & li. 8. ca. 3. 18. 28. & li. 5. de ge. ani. ca. 4.
 Aui cypti admiranda li. de adm. in natura
 Aui apyron peonie admitanda ubi supra
 Auto attributa. 3. meteo. le. x.
 Auribus attributa li. p. de hysto. ani. ca. 12.
 Auster quid. 2. meteo. le. 5.
 Austro attributa ubi supra
 Babilon. 3. ethi. le. 2.
 Beata uita quid. 7. ethi. le. 13.
 Beata uita in quibus sit. 7. poli. le. 1.
 Bearo uiro attributa. 9. ethi. le. x.
 Bene agendi comēdatio in quibus cōsistat. 7. poli. le. x.
 Bene agere attributa. 7. poli. le. 1. 2.

Bene uinere. ac felices esse omnes cupiunt. 7. poli. le. x
 Bene esse quibus conueniat & propter quid. p^o ethy. le. x. 14.
 Bene uel male agere a quo sit. 6. ethy. le. 2.
 Bene esse rei attribuitur ex operatione. p^o ethy. le. x.
 Bellum propter quid sit. x. ethy. le. xi. & 7. poli. le. xi.
 Bello attributa. 7. poli. le. xi.
 Bene facere & bene suscipere attributa. 9. ethy. le. 7.
 Bene accipere omnes uolunt facere autem fugiunt. 8. ethy. le. 13.
 Beneficia cōferētibz attributa. 9. ethy. le. 7.
 Beneficio attributa. 4. ethy. le. 2. x. & 8. le. 12. 13. & 9. le. 2.
 Beniuolentia quid. 9. ethy. le. 3. & 2. magno. mor. ca. 9.
 Beniuolentia a quo fiat. ubi supra.
 Beniuoli qui sint. 8. ethy. le. 2. 4.
 Beniuolis attributa. 8. ethy. le. 1. & 9. le. 3.
 Bestialitas qd. 2. magno. mor. ca. 3.
 Bestialitati uirtus opposita que sit. ubi supra.
 Bestiarum non est uirtus aut uitium. 7. ethy. le. 1.
 Bestiis attributa. li. 8. de hyf. to. ani. ca. 28. 29.
 Bestiole quedam in insula cypri nascuntur in igne. li. 5. de hyf. to. anima.
 ca. 18.
 Bibere. diuer. simode inest animalibus li. 8. de hyf. to. anima. ca. 6. 8. & li. 9.
 ca. 4.
 Bobus attributa li. 8. de hyf. to. ani. ca. 23. 24. 30.
 Boum peonie admiranda li. de admi. in natura.
 Bomolochus quis. p^o magno. mor. ca. 17.
 Bolinthis peonie admiranda li. de admi. in natura.
 Bonum summum quid. p^o ethy. le. 2. 3.
 Boni summi cognitio ad quid. ubi supra.
 Boni summi scientia qualis sit. ubi supra.
 Bonum summum hominis quid sit. p^o ethy. le. x.
 Bonitati prime attributa. li. de caus. le. 20.
 Bonitatibus secundis attributa. li. de caus. le. 16. 20.
 Bonum quid. p^o retho. ca. 64.
 Bonum omnia appetunt 3. topi. ca. p^o & p^o ethy. le. 1. & 2. magno. mor. ca.
 3. & p^o poli. le. 3.
 Boni diuersa ratio. p^o ethy. le. 7. 9.
 Bonum commune. melius & pulchrius est bono particulari. p^o ethy. le. 2.
 Bonum duplex. li. de moti. ani. le. 3. 7. & p^o magno. mor. ca. p^o
 Bonū quod duplex p^o ethy. le. 12. & 7. le. 17. & p^o magno. mor. ca. p^o & 2. ca. 7.
 Bonum cuiuslibet operis quid. p^o ethy. le. 9.
 Bonum unde dicatur. p^o ethy. le. 12.

Boni causa & principium quid. p^o ethy. le. 18.
 Bonorum alia anime alia corporis. p^o magno. mor. ca. 2.
 Bonorum genera tria. 7. poli. le. 1.
 Bona anime sunt principalissima. p^o ethy. le. 12. & 7. poli. le. 1.
 Bona anime que sunt. p^o magno. mor. ca. 14.
 Bona querenda ab hominibus que sunt. 5. ethy. le. 1.
 Bonum cum alio bono expectabilius est q^u solum. x. ethy. le. 2.
 Bonum est uniforme malū multiforme. p^o magno. mor. ca. 14.
 Bonum apparens plures sequantur. 3. ethy. le. xi.
 Bona externa finem habent. 7. poli. le. 1.
 Bonum non est quod sit preter naturā. ubi supra.
 Bonum & malum non sunt in genere sed sunt aliorū genera. li. p^o di. le. 21.
 Bonum est contrarium malō. 2. post. le. 5.
 Bonum unicuique quid. p^o retho. ca. 6.
 Bonum falsum ita se habet q^u ex ipso procedente tempore necesse est ma-
 lum verum euenire. 4. poli. le. xi.
 Bono attributa li. d. mor. ani. le. 3. & p^o ethy. le. 3. 6. 7. & 3. le. x. & p^o magno.
 mor. ca. p^o & li. p^o di. le. 19. 20. 21. & 3. topi. ca. 2. & p^o retho. ca. 6. 7.
 Bono fortune attributa. 4. ethy. le. x.
 Bonorum acquisitio & malorum abiectio quid. p^o retho. ca. 6.
 Bona acceptio quid. ubi supra.
 Bonis corporalibus attributa. 7. ethy. le. 14.
 Bonos fieri naturā nō ē ī nostra potestate sed p^{er} quādam diuinā cām. x. ethy.
 le. 14.
 Boni aliqui sunt diuersimode. ubi supra.
 Bonus vir qui dicatur. 6. ethy. le. 9. & 2. magno. mor. ca. 7.
 Bonus simpliciter dicitur sed multis modis malus. 2. ethy. le. 7.
 Bonus & malus quid consequantur. 2. ethy. le. 3.
 Bonum est mori antiq^{ue} morte dignum quid fiat. 3. retho. ca. xi.
 Bonos uel malos esse. est in nostra potestate. 3. ethy. le. xi.
 Boni uiri attributa. 9. ethy. le. 4.
 Boni ad comedendum qui sunt. li. de physo.
 Bonorum honorabilium esse scientiam opinamur. li. p^o de anima. co. p^o,
 Buitio quomodo fiat. li. de mor. & una le. 2.
 Bonus bonis operibus delectatur. p^o ethy. le. 3.
 Caligo quid. p^o meteo. le. 6.
 Caliditas in quibus sit. li. de iuuen. & senec. le. 4.
 Caliditati attributa. ubi supra.
 Caliditatem habentia que sunt. 2. meteo. le. 5. & li. de iuuen. & senec. le. 4.
 Calidissimorum attributa. ubi supra.
 Calidum quid. 2. de ge. co. 8.

Calido attributa.2.de ani.co.50.& li.de se.& se.le.5.& li.4.de parti.ani.ca.5.
 Calor quomodo generetur.2.ce.co.42.
 Calore anima operatur omnia.li.de rclpi.le.xi.
 Calor non est in corporibus celestibus. p^o meteo.le.2.
 Calori cordis attributa.li.2.de parti.ani.ca.7.
 Calori animalium & seminis attributa.li.2.de ge.ani.ca.3.4.& 4.ca.2.
 Calua patris animalis que sit.li.p^o de hysto.ani.ca.7.
 Caluarie attributa li.2.de parti.ani.ca.7.
 Caluitium quid & ubi & in quibus sit.li.3.de hysto.ani.ca.xi.
 Calua niri tres habet fututas mulieris uero una m.ubi supra.& li.2.de parti.ani.ca.7.
 Caluescere quibus in sit.li.5.de ge.ani.ca.4.
 Camaleo quid & eius attributa.li.2.de hysto.ani.ca.xi.
 Camelis attributa.li.9.de hysto.ani.ca.46.
 Canctis attributa .li.4.de parti.ani.ca.7.
 Canescere quomodo sit & eius attributa.li.3.de hysto.ani.ca.xi.& li.de ge.ani.ca.4.
 Canete quibus in sit.li.4.de hysto.ani.ca.9.
 Caniceps quid & eius attributa.li.3.de hysto.ani.ca.8.
 Canicles quibus in sit & quare.li.3.de hysto.ani.ca.xi.
 Canum tabies & eis attributa.li.8.de hysto.ani.ca.22.
 Cantoreleri calcidie admiranda.li.de admit.in natura
 Capilli quid & eorum attributa.li.5.de ge.ani.ca.4.55.
 Caprearum cecilonie admiranda.li.de admit.in natura
 Caprearum siluestrium insule etete admitanda.li.de admit.in natura
 Capris attributa li.6.de hysto.ani.ca.19.& 8.ca.28.& 9.ca.3.
 Capribilia que sint.4.meteo.ca.46.
 Carbonum ignitio & extinctio.li.de iuuen.& senec.le.5.
 Caro dura quid significat.li.de physo.
 Carni attributa.2.de anima co.ca.xi.& li.8.de hysto.ani.ca.xi.
 Carnem multam habentibus attributa.li.3.de hysto.ani.ca.16.18.
 Carnilagini attributa. li.3.de hysto.ani.ca.8.
 Charu suauisq; est unicuique quod per naturam hetur.li.8.de hysto.ani.ca.p^o
 Castigatio quibus conueniat.3.ethy.le.24.
 Casus qui sunt.2.topi.ca.23.
 Casus opiniones.2.phy.co.4.
 Casus quid.12.metha.co.13.
 Casus in quibus inuenitur.2.phi.co.50.60.
 Cossi que licantur fieri.7.metha.co.31.2.phi.co.31.61.& p^o ce.co.135.
 Casoi attributa.2.phy.co.44.65.
 Cathaplas quis.p^o magno.mor.ca.17.

Catarrus a quo fiat li. de somp. & uigi. le. 6.
 Catellus attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 20.
 Cauendum est maxime ab eo quod paulatim repit. 3. poli. le. 7.
 Cauda quorum sit & eius attributa. li. 4. de partiam. ca. 9.
 Causa quid. 3. metha. co. xi.
 Causa dicitur multipliciter. 3. metha. co. 2. 3. & 2. phi. co. 28. 34. 30
 Causatum quatuor sunt genera. li. p^o de ge. ani. co. p^o & 2. post. le. 9. & p^o.
 metha. le. 4. & 3. co. 3.
 Causa finalis quid. 2. post. le. 8.
 Causa effectum. quid. p^o de ge. co. 33.
 Cause & effectus habitudinis. 6. metha. co. 7.
 Causarum modi quot sunt. 2. phi. co. 31.
 Cause p se attributa. 2. phi. co. 30.
 Cause per accedens attributa. 2. phi. co. 33. 30.
 Cause ad inuicem sunt cause. 3. metha. co. 2. & 2. phi. co. 30.
 Causae non sunt infinite. 2. metha. co. 3.
 Causa & effectus sunt diuersa secundum substantiam. p^o metha. co. 33.
 Cause plures sunt eiusdem. 2. phi. co. 30. & 2. post. le. 9. 18. 19.
 Causatum eiusdem speciei multipliciter. 2. phi. co. 33.
 Causa contrariorum eadem est. 2. phi. co. 30.
 Causatum prioritas respectu effectuum. 12. metha. co. 36. 17. 19
 Causatum & effectuum proportio. 2. phi. co. 38.
 Causatum & effectuum simultas. 2. phi. co. 37. & 2. post. le. x. 17.
 Causatum prioritas inter se. 2. phi. co. 31. 33. 66.
 Causatum coincidentia. 8. metha. co. 12. & 2. phi. co. 70.
 Causis attributa. 2. post. le. 18. 19.
 Causa prima que sit. p^o meteo. le. 2.
 Cause prime respectu causatum secundatum attributa. li. de cau. le. 1.
 Cause prime respectu effectuum attributa. ubi supra. & le. 3. 6. 9. 20. 22. 24.
 Causatum semper prime assignande sunt. li. 4. de ge. ani. ca. 1.
 Cause non sunt in omnibus querende eodem modo. p^o ethy. le. xi.
 Causatum omne habet causam. 2. post. le. 18.
 Causati quomodo sunt in causa sua. li. de caus. le. 12.
 Ceca quid. 6. topl. co. 7.
 Causis propositum attributa. 8. topl. ca. 3.
 Cetus quid. li. 2. de hysto. ani. ca. 8. 13.
 Celum quid. p^o ce. co. 20. & 2. co. p^o
 Celum a quo dependet. 12. metha. co. 38.
 Celi longitudo que sit. 2. ce. co. 14.
 Celi latus omnium motuum est mensura. 2. ce. co. 28.
 Celum est numeratum. 12. metha. co. 31.

Celorum motus plures sunt & sempiterni. 12. metha. co. 43.
 Celum ultimum quomodo sit in loco. 4. phi. co. 43.
 Celum quatuorplex. p^o ce. co. 96. 97.
 Celo ultimo attributa. 4. phy. co. 45. 46.
 Celo attributa. p^o ce. co. 20. 21. 22. 69. 92. 95. 98. 99. 100. 102. & 2. co. 2. 13. 17. 27
 32. 34. 40. 58. 66. & li. de moti. ani. le. 2.
 Celorum opera non sunt sine motu. p^o metha. co. 20. 7
 Centro que accidunt. 8. phi. co. 76.
 Cenarie ciuitatis tuschie admiranda. li. de admir. in natura.
 Certitudo nō eodem mō in oībus querenda est. p^o ethy. le. 3. & 7. poli. le. 5.
 Certitudo nulla de rebus tradi potest. 2. ethy. le. 2.
 Certitudo maxima est in operibus uirtutum. p^o ethy. le. 35
 Cervicis dure qui sunt. 7. ethy. le. 9. .
 Chera catos quis. p^o magno. mor. ca. 17.
 Cernorum achaye admiranda. li. de admir. in natura.
 Ceruorum cypri admiranda. ubi supra.
 Cerno attributa. li. 2. de hyfo. ani. 5. p^o & li. 3. ca. 9. & li. 6. ca. 29. & li. 9. ca. 5.
 Cibo attributa li. de sen. & sen. le. x. & 2. ethy. le. 2.
 Ciccadatum genus maxime ieiunum est. li. 4. de parti. ani. ca. 9. .
 Ciconis attributa. li. 9. de hyfo. ani. ca. 5.
 Cimices quid & eis attributa. li. 5. de hyfo. ani. ca. 31.
 Cinere confectatur ignis. li. de iuuen. & senec. le. 5.
 Cineri attributa. 4. phi. co. 56. & li. de sen. & sen. le. xi.
 Cinguli eneī inueni in dyane sinu admitanda. li. de admir. in natura.
 Cerebrum ubi sit. li. p^o de hyfo. ani. ca. 7.
 Cerebrū ē humidius & frigidius oībus partibus corpis. li. de se. & se. le. 51
 Cerebro attributa. li. p^o de hyfo. ani. ca. 16. & li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Circumstantia quid faciat. 9. metha. co. 4.
 Circulatio quid. primo ce. co. 12. 39.
 Circulationis necessitas. p^o ce. co. 12.
 Circulationis parti attributa. 4. phi. co. 93.
 Circulationi attributa. p^o ce. co. 19. 20. 24. & 2. co. 35. 58.
 Circulus quorum sit. p^o ce. co. 12. 39. .
 Circulo in quo est latio solis attributa. p^o meteo. le. 6.
 Circularia corpora plura. sunt. 2. ce. co. 21.
 Circulo alo attributa. 3. meteo. le. 3.
 Circuitus quid. 3. retho. ca. 9.
 Circuitus rerum qualis sit. li. 4. de ge. ani. ca. x.
 Cives qui sint. 3. poli. le. 1.
 Cuius quis sit. 3. poli. le. 1.
 Cluibus attributa. 2. poli. le. 1. & 3. poli. le. 3. & 7. poli. le. 3. .

Civitas quid. 3. poli. le. 1. 7. & p^o econo.
 Civitas beata. que dicatur. 7. poli. le. 1.
 Civitas in quo consistat. 3. eth. le. 8. & 9. le. 12. & p^o poli. le. 1. & 3. le. 11. &
 4. le. 2. 11.
 Civitas male gubernatur a mulieribus. 2. poli. le. 14.
 Civitas a quibus regi debeat. 9. poli. le. 13.
 Civitatis tres sunt partes. 4. poli. le. x.
 Civitatis magne signum. 7. poli. le. 3.
 Civitas magna. que dicatur. ubi supra.
 Civitatis regioni attributa. 7. poli. le. 4.
 Civitatem non habitans increpatur p^o. poli. le. 1.
 Civitati attributa. 3. eth. le. 17. & p^o poli. le. 1. & 2. le. x. & 3. le. 2. 4. 7. & 4. le.
 2. x. 8. 6. le. 7. & 7. le. 3. 4. 6. 7. 9. & p^o retho. ca. p^o 4. 3.
 Coacta que sunt. p^o magno. mot. ca. 9.
 Coagulatio quid. 2. de ge. ca. 21.
 Coagulatis attributa. 3. meteo. ca. 37. 38. 40. 41. 42.
 Coagula qd & eius coeditio. li. 3. de hysto. ani. ca. 21. & li. 3. de pti. ani. ca. 13.
 Coagulum quibus animalibus insit. li. 3. de parti. ani. ca. 13.
 Cocodilis attributa. li. 9. de hysto. ani. ca. 6.
 Coitus pediculorum. li. 3. de hysto. ani. ca. p^o.
 Coitus pulicum. ubi supra.
 Coitus leporum. ubi supra. ca. 2.
 Coitus cervorum. ubi supra.
 Coitus felium. ubi supra.
 Coitus camelorum. ubi supra.
 Coitus perdicum. ubi supra. ca. 3.
 Coitui attributa. ubi supra. ca. 14.
 Coitui hominum accommodatio etatis & seminis. ubi supra.
 Coitus suum. ubi supra.
 Coitus apum. ubi supra.
 Coitus canum. ubi supra.
 Coitus equorum. ubi supra.
 Coitus aliorum. ubi supra.
 Coitus arum. ubi supra.
 Coitus elephorum. ubi supra.
 Coitus interdictus. 7. poli. le. 12.
 Coitus loca seu sedes oculorum immutat. li. 1. de ge. ani. ca. 3.
 Coitus animalium attributa. li. 6. de hysto. ani. ca. 18. & li. 1. de ge. ani. ca. 3.
 Colericis attributa. 7. eth. le. 7.
 Collum grossum & carnosum quid significat. li. de physo.
 Collum flexibile uel non quibus insit. li. 4. de parti. ani. ca. 9.

Colobon quid. 3. metha. co. 32.
 Columbis attributa. li. 5. de hyfio. ani. ca. 13. & li. 6. ca. 2. 3. 4. & li. 9. ca. 7.
 Columne enee ab athenienſibus inuēte admirāda. li. de admir. in natura.
 Columne herculee ab hercule inuente admiranda. ubi ſupra.
 Cognitio unius elemēti ſit per alterū. ſecūdum empedoclē. p^o aia. co. 23.
 Cognitio obliqui ex recto. p^o de anima co. 23.
 Cognitio quorum ſit. 2. poſt. le. 20. 11.
 Cognitioni attributa. 2. de anima. co. 12. & 2. de ge. co. 51.
 Cognitionem habitū prīcipiorū impoſſibile eſt nos latere. 2. poſt. le. 20.
 Cognitioni principiorum attributa. ubi ſupra.
 Cognitio per quid ſiat. 4. metha. co. x. 22. & p^o poſt. co. 5. 6.
 Cognoscere quotupliciter. p^o poſt. co. 3.
 Cognoscere aliquid uelocius eſt appetibilis. p^o poſt. le. 39.
 Cognoscere attributa. p^o poſt. le. 44.
 Cognitionis modus & ordo. p^o phil. co. 2. 57. & 3. co. 2. & 3. et li. co. 30.
 Color quid. 2. de anima. co. 66. & li. de ſen. & ſen. le. 6.
 Colori attributa. 2. d. anima. co. 67. 71. 73. & li. de ſen. & ſe. le. 6. 7. & li. 3. de
 hyſto. ani. ca. 9. & li. predi. le. 2. 4. 7.
 Colorata que ſint. li. de ſen. & ſen. le. 6.
 Colores medii qui ſint. ubi ſupra. le. xi.
 Colorum ſpecies. ubi ſupra.
 Colores rubei quid ſignificāt. li. de phyſo.
 Commaſſabilia que ſint. 4. meteo. le. 12.
 Confirmationi attributa. 3. retho. ca. 17.
 Comertiorum multiplicitas. 3. ethy. le. 4.
 Comis quid. 2. ethy. le. 9. & 4. le. 15.
 Comitas quid. ubi ſupra.
 Commiſeratio quid. 2. retho. ca. 8.
 Commixtioni elementorum attributa. p^o de ani. co. 58.
 Cometes quid. & quomodo & ubi ſiat. p^o meteo. le. 3. 4. 5.
 Cometatum ſignificatio. p^o meteo. le. 4.
 Comparabilibus attributa. 7. phil. co. 29.
 Complexionatum non poteſt totum uerti in unum elemētum. li. de mi.
 Complexioni diuerſa attributa. li. ſex princ. le. x.
 Compoſitio animalis quotuplex. li. 2. de parti. ani. ca. p^o
 Compoſitioni attributa. li. ſex princ. le. 2. & 6. topi. ca. 24.
 Compoſitio in ſecunda quid. 3. retho. ca. 9.
 Compoſitum quid. 3. metha. co. 3.
 Compoſitum poſterius eſt materia & forma. 7. metha. co. 9.
 Cōmune quid. li. predi. po. le. 6.
 Cōmunia in conſideratione preecedunt. li. p^o de parti. ani. ca. p^o

Comunis animi conceptio quid. p^o post. co. 25.
Suppositio petitio questio qd & quomodo differant. ubi supra.
Connascentia quæ & a quo differunt. metha. co. 5.
Concauo & giboso attributa. p^o ce. co. 24.
Concedenda sunt singularia. 2. topi. ca. xi.
Concitatio ai periculosa est. 3. ethy. le. 17.
Concludi prohibetur multipliciter quis. 2. topi. ca. xi.
Conclusio est semper similis principiis. p^o prio. ca. 24.
Conclusioni attributa. p^o prio. ca. 34. & 2. ca. 19.
Conclusioni demonstrationis attributa. p^o post. co. 3. 4. x. 17. 22. & le. 41.
42. 43.
Concordia quid. 9. ethy. le. 6. & 2. magno. mor. ca. 9
Concordie attributa. ubi supra.
Coniugata quæ dicantur. 2. topi. ca. 23.
Coniugata videntur esse operatio & propria uoluptas. x. ethy. le. 7.
Constanti attributa. 7. ethy. le. 7.
Constantie attributa. ubi supra.
Consequentia in contrario quid. 2. topi. ca. 22.
Consequentia in contrariis quomodo ualeat. ubi supra.
Consequentia in ipso ualeat in hiis quæ sunt ad aliquid. ubi supra.
Consequentie proprio comparabilem. 2. topi. per totum.
Consequentium posteriori interempto prius interimitur. 2. topi. ca. 15.
Consequenter esse quid sit. xi. metha. le. 13. & 5. phi. co. 23.
Consequenter attributa. xi. metha. le. 13. & 5. phy. co. 28.
Consultatiuū quid. p^o magno. mor. ca. 22.
Cōsiliū & consultatio quorū finis. 3. ethy. le. 6. 8. & p^o retho. ca. 2. 4. 6.
Consilio attributa. 3. ethy. le. 8.
Consulenti attributa. p^o retho. ca. 3. 4.
Consultatio quid & quæ ad illam ueniunt. 3. ethy. le. 6.
Consultationi attributa. ubi supra. & 6. ethy. le. 4. 5.
Consultabile & eligibile idem sunt. 6. ethy. le. 9.
Consultare bene attributa. 6. ethy. le. 8.
Consultare bene quid. ubi supra.
Consult recte uitosus. 6. ethy. le. 8.
Consultabilia quot sint. p^o retho. ca. 4.
Construere est difficilius quā destruere. 7. topi. ca. 8.
Cōsuetudo quid. 2. magno. mor. ca. 4. & 2. metha. co. 14. & li. de me. & re.
le. 5.
Consuetudini attributa. li. de physio.
Consuetū quid. 2. metha. co. 14.
Consucta iocūda sunt. p^o retho. ca. x.

Consuecere ab adoleſcentia multum reſert. 2. ethy. le. i.
 Contactui attributa. 3. phi. co. 29.
 Contemptus quid. 2. retho. ca. 2.
 Contemptus tres. ubi ſupra.
 Contemptus attributa. ubi ſupra.
 Concupiſcentie attributa. 2. de ani. co. 27. & 7. ethy. le. 3. 7.
 Concupiſcentiis attributa. 7. ethy. le. 12.
 Concupiſcibile quid ſit. 12. metha. co. 37.
 Continentia quid. 4. ethy. le. 17.
 Continens quid. 7. ethy. le. 1. & 2. magno. mor. ca. 4.]
 Continenti attributa. 7. ethy. le. 2. 4. 7.
 Continentis & finis dignitas. 2. ce. co. 74.
 Continenti attributa. li. de cauſ. long. & bre. uite.
 Contentioſus quis. 2. ethy. le. 9. & 4. le. 13.
 Contentū corpus quid. 4. phi. co. 39.
 Contenti per reſpectū ad continens attributa. 4. phi. co. 34. 47.
 Cōtingētū futuroſū nō eſt determinata ueritas. p^o peryer. le. 13.
 Cōtingenti conſeſſo nullū inconueniens poterit accidere. 7. phi. co. 9.
 Cōtingēti aliter ſe habere attributa. 6. ethy. le. 6. & p^o poſſ. le. 44. & p^o p^orio. ca. xi.
 Contingenti raro attributa. li. 3. de hyſto. ani. ca. 15. & p^o p^orio. ca. xi.]
 Contiguū attributa. 2. ce. co. 30.
 Contemplatio de grani & leui pertinet ad phiſicam. 4. ce. co. 1.
 Contemplationi ſubſtantie ſeparate attributa. li. p^o de parti. ani. ca. 5.
 Contemplatio ſapientie p^opter ſe amatur. x. ethy. le. x.
 Contemplationi attributa. 7. ethy. le. 12. & 9. le. x. & x. le. 12.
 Contemplatiue uite attributa. x. ethy. le. xi.
 Contemplationi requiſita. x. ethy. le. 13.
 Cōtinuū quid. 4. metha. co. 8. & xi. le. 13. & p^o phi. co. 13. 17. & 5. co. 26. & 61. co. 16. & p^o ce. co. 21.
 Cōtinuū quōtuplex diuidatur ī infinitū. 6. phi. co. 19. & li. de ſe. & ſe. le. 15.
 Cōtinui partibus per reſpectū ad locū attributa. 4. phi. co. 44.
 Cōtinuo attributa. 3. phi. co. 69. & 6. co. p^o 3. & 8. co. 68. & p^o de ge. co. 78.
 Contradiſtio quid. x. metha. co. 22. & p^o poſt. co. 5. & p^o peryer. le. 9.
 Cōtradiſtiōis mediū. 4. metha. co. 17. & x. co. 15. 22. & 5. phi. co. 26.
 Contradiſtioni attributa. p^o poſt. co. 5. & 4. topl. ca. 8.
 Cōtradiſtoriarū uerificatio. 4. metha. co. 17. 29.
 Contrariū ſecūdu locū quid ſit. xi. metha. le. 13.
 Contratiū idem eſt pluribus. 8. phi. co. 62.
 Contrariotum unū eſt eligendū. 2. topl. ca. 20.
 Contrariōrū cōtrarij ſunt effectus. 5. poli. le. 7.

Contraria non sunt ex inuicem .p^o metha.co.15. & x.co.23.
 Contraria sunt omnia aut ex cōtrariis.4.metha.co.6.
 Contraria reducuntur ad unū primum.4.metha.co.3.
 Contraria habent mediū.5.phi.co.26.
 Contraria imediata uel mediata quæ sunt.li.predi.le.19.20.
 Contrarium nihil est sibi ipsi.li.predi.le.x.
 Contrariorum prima genera.x.metha.co.16.& p^o phi.co.32
 Contrariorum inherencie multiplicitas.x.metha.co.26.
 Cōtraria impassibilia sunt ad inuicem.12.metha.co.53.
 Contrariorū differentia.p^o phi.co.24.56.
 Contrariorum cause sunt contrarie.2.de ge.co.56.& 4.meteo.co.38.
 Contrariorum eadem est materia.2.ce.co.18.
 Contrariorum mediū quid sit.p^o ce.co.123.
 Cōtrariorum necesse ē alterum inesse.li.de som.& uig.le.1.& li.predi.le.
 19.20.
 Contrariorū secūdu locū distantia quæ sit.2.meteo.le.8.
 Contrariorum cognitio.2.retho.ca.17.
 Contrariorum eadem est potentia.2.retho.ca.19.
 Contrariorū est idem susceptible.2.topi.ca.21.
 Contraria eadem simul inesse est impossibile.2.topi.ca.12.
 Contrariis primis attributa.p^o phi.co.42.56.
 Cōtrariis attributa.4.metha.co.27.& x.co.13.14.& 12.co.6.56.& p^o phis.
 co.49.51.67.68.& 3.cd.64.& p^o ce.co.44.& 2° ce.co.18.& p^o de ge.co.
 50.& 4.meteo.co.37.& p^o magno.mor.ca.7.& li.predi.le.19.20.21.& li.
 sex princ.li.7.x.& p^o topi.ca.12.& 2.ca.20.21.& 4.ca.5.& 7.ca.5.& p^o
 elenc.ca.12.
 Contraria eadem sunt plura.2.topi.ca.20.
 Cōtrarietas extrēorū inter se ē maior q̄ extrēorū ad media.2.ethy.le.x.
 Cōtraria quotupliciter.5.metha.le.x.& x.co.15.
 Contrarietates secūdu tactum quæ sunt.2.de ge.co.7.8.
 Contrarietas quid.4.metha.co.4.& x.co.13.14.
 Contrarietas una est in omni genere.p^o phi.co.49.56.
 Contrarietas prima quæ sit.x.metha.co.15.
 Contrarietatis cuiuslibet reductio.xi.metha.le.3.& p^o phi.co.56.
 Contrarietas mediorū.x.metha.co.19.& 5.phi.co.6.
 Contrarietati attributa.x.metha.co.16.& li.sex princ.le.x.
 Contrarii sunt querulus & facetus.2.retho.ca.13.
 Contumelia quid.2.retho.ca.2.
 Contumeliarū multipliciter ubi supra
 Contumeliæ attributa.5.poli.le.94
 Conturbat audientem quod frequenter dicitur.5.topi.ca.4.

Conuersio propositionū quātripliciter p^o prio.ca.2.
Conuersioni attributa.2° prio.ca.21.& 2. topi.ca.2.
Corpus quid.3.phi.co.40.& p^o ce.co.23.
Corpus est propter animam.li.p^o de parti.ani.ca.5.
Corpus nullam habet animam sine sensu.3.de ani.co.62.
Corpora duo non possunt esse simul in eodē loco.2.de ani.co.69.
Corporis superioris respectu inferioris comparatio.4.ce.co.23.37.
Corporū celestium potentia.9.metha.co.17.& 12.co.x.
Corporū celestium perpetuitas & incorruptibilitas.9.metha.co.17.& xi.le.
6.& 12.co.34.43.
Corporū celestium influxus quō ptingat ad alias.li.de som.& uig.le.xi.
Corporibus celestibus attributa.2.ce.co.37.& 2.de ge.co.56.& li.de pro /
prie.ele.ca.5.9.
Corpora spherica quæ & qualia sint.2.ce.co.12.26.
Corpora spherica & pyramida quomodo mouentur.3.ce.co.67.
Corporibus homogeneis quomodo attribuitur motus.p^o ce.co.70.73.
74.82.84.86.
Corpori attributa.3.phi.co.40.49.& p^o ce.co.33.6.8.xi.12.18.19.& 2.co.
30.& p^o de ani.co.33.
Corpori sensibili attributa.3.phi.co.40.42.48.& 4.co.6.9.& p^o ce.co.63.
64.68.69.& 3.co.29.33.46.52.& p^o de ge.co.9.& 2.co.p^o 49.& p^o de
ani.co.73.& 2.co.3.4.37.& 3.co.63.
Corpora sensibilia quō differant ad inuicē.7.phi.co.xi.& 3.ce.co.40.
Corporum simplicium non est alia natura propter distantiam a propriis
locis.p^o ce.co.81.
Corpus & anima ad quod tempus uigent.2.retho.ca.14.
Corpora mineralia quātriplicia.li.de mi.
Corporibus mineralibus attributa.ubi supra.
Corporibus duris attributa.li.p^o de parti.ani.ca.2.
Corpori piloso attributa.li.2.de parti.ani.ca.14.
Cor quid.li.de iurē.& senec.le.3.& li.3.de parti.ani.ca.3.
Cor quōd.p^o fiat uel non in aliis ubi supra.& li.p^o de hysto.ani.ca.17.
Cor oppositum est cerebro & calidissimū partiū corporis.li.de sen.& fl.
le.5.
Cordi accidentia tria.li.de mor.& uita.le.2.
Cordis pulsus quid & quomodo fiat.ubi supra.
Cordis & pudendorū motus.li.de moti.ani.le.9.
Cordi attributa li.de respi.le.xi.& li.p^o de hysto.ani.ca.17.& li.2.de parti
ani.ca.9.x.& li.3.ca.4.7.& li.2.de ge.ani.ca.4.
Comua quibus insint aut nō & eorū attributa.li.3.de parti.ani.ca.1.
Cornugetis attributa.ubi supra.

Cornibus attributa li.3. de hyſto. ani. ca. 9.
 Cornis attributa li.6. de hyſto. ani. ca. 6. & li.3. de ge. ani. ca. 5. & li. predi
 por. le. xi.
 Cornicibus attributa li.6. de hyſto. ani. ca. 8.
 Corruptio quid. 3. phi. co. 7. & 4. meteo. co. 3. & li. ſex princ. le. 15
 Corruptio ſimplicitet uel ſecúdm quid quando eſt. 3. phi. co. 7.
 Corruptio rerum a quo fit. li. de cauſ. le. xi.
 Corruptio unus eſt generatio alterius. 3. phi. co. 73. & p^o de ge. co. 17.
 Corruptioni attributa. 9. metha. co. 19 & 3. phi. co. 8. 37. & p^o ce. co. 20. & p^o
 de ge. co. 18. & li. 2. de ge. ani. co. 14. & li. de cauſ. 16. & breui. uite & 3. po
 li. le. 7. & li. de cauſ. le. 26.
 Corruptibilitatis cauſa. 9. metha. co. 17.
 Corruptibile quid fit. p^o ce. co. 121.
 Corruptibile & incorruptibile quotuplex. p^o ce. co. 113. 114.
 Corruptibili attributa. 3. metha. co. 14. & x. co. 26. & p^o ce. co. 20. 140. & 2. d
 anima co. 35.
 Coruſcationes unde cauſentur. li. 3. meteo. le. 1. 9. x.
 Cornuſcatio quid. ubi ſupra.
 Crabronibus attributa li. 9. de hyſto. ani. ca. 41.
 Crutibus attributa li. 4. de parti. ani. ca. xi.
 Ctoci ad tani agri cicilie admiranda. li. de admir. in natura.
 Credere quorum fit. p^o poſt. co. 5.
 Credere uni ſignorum omnino fatuum eſt. li. de phyſo.
 Cuius gratia quid. p^o econo.
 Cuius contrarium malus id maius eſt. p^o retho. ca. 7.
 Cuius priuatio maior id maius eſt. ubi ſupra.
 Cuculo attributa li. 6. de hyſto. ani. ca. 7.
 Culicibus attributa li. 4. de hyſto. ani. ca. 7.
 Cui attributa. li. 3. de hyſto. ani. ca. xi.
 Cupiditas quotuplex. 3. ethy. le. 20.
 Cupiditatibus naturalibus pauci delinquant. ubi ſupra.
 Cupiditati attributa. 3. ethy. le. 22. & p^o retho. ca. x.
 Cupidinibus attributa. 7. ethy. le. 3.
 Cuta ſingularum quid. 3. poli. le. 1.
 Cura multiplex. 4. ethy. le. 13. & p^o econo.
 Tiruli prin. libri rethorice ariſtoteliſ.
 De rethotica & dyalectica ac eorum utilitate. ca. p^o
 De rethorica & eius ſubiecto. ca. 2.
 De tribus generibus cauſarum & finibus earum ca. 3.
 De quibus deliberatio eſſe ſoleat. ca. 4.
 De felicitate ac fine deliberantium. ca. 5.

De bono ac utili.ca.6.
De maiore & minore.ca.7.
De numero políciarum ac finibus earum.ca.8.
De modesto ac laudabili.ca.9.
De accusatione & defensione.ca.x.
De iocundis.ca.xi.
De iniuriis.ca.12.
De iniuriis.ca.13.
De maiore & minore iniuria.ca.14.
De inartificiali fide.ca.15.

Tituli secundi libri retho.

De auditoribus.ca.1.
De ira.ca.2.
De mansuetudine.ca.3.
De amicitia & amore ac eorum contrariis ca. 4.
De timore & eius contratio. ca.5.
De uerecundia & inuerecundia.ca.6.
De gratia.ca.7.
De cōmiseratione.ca.8.
De indignatione.ca.9.
De inuidia.ca.x.
De emulatione.ca.xi.
De affectibus & habitibus inueniē.ca.12.
De affectibus sensū.ca.13.
De moribus etatis medie.ca.14.
De moribus nobiliū.ca.15.
De moribus diuitū ca.16.
De moribus potentū.ca.17.
De possibili & impossibili. ca.18.
De exemplo.ca.19.
De sententia.ca.20.
De enthymemate .ca.21.
De locis enthymematū.ca.22.
De apparētū enthymematū locis.33.
De solutionibus.ca.24.

Tituli tertii libri retho.

De partibus rethorice.ca.1.
De elocutione.ca.2.
De fugidis.ca.3.
De ymagine.ca.4.
De decore in elocutione.ca.7.

De numero .ca.8.
 De pendente oratione ac eius contraria .ca.9.
 De urbanis .ca.x.
 De ponendis ante oculos .ca.xi.
 De dinerfis dicendi generibus .ca.12.
 De exordio .ca.14.
 De narratione .ca.16.
 De cōfirmatione .ca.17.
 De occasione interrogandi .ca.18.
 De per oratione .ca.19.
 Dactilow in ſule colidarum admiranda .li. de admi. in natura.
 Danti p^o attributa .9. ethy. le. 1.
 Datio quid .4. topi. ca. 9.
 Decreto attributa .5. ethy. le. 16.
 Decretū quid .6. ethy. le. 6.
 Deceptio circa quid fiat .9. metha. co. 22.
 Deceptio & ſcientia contrariorū eadē eſt .3. de ani. co. 51.
 Deceptioni & ignorantie attributa .ubi ſupra.
 Decrementū quid .5. phi. co. 18.
 Deductio quid & eius attributa .2. prio. ca. 25.
 De generadi inſitū quid uel quale & eius attributa .li. 4. de ge. ani. ca. 3. 4.
 Delectari & triftari quid .3. de ani. co. 29.
 Delectatio omnis & triftitia ſecūdū quid ſint .7. phi. co. 19.
 Delectatio quid .7. ethy. le. 12. & 2. magno. mora. ca. 5.
 Delectationi attributa .2. magno. mora. ca. 5.
 Delectat quid .2. poli. le. 3. & 2. retho. ca. 2.
 Delectabile & triftabile diſcernitur gultu .li. de ſen. & ſen. le. 2.
 Delectationibus tactus attributa .3. ethy. le. 20.
 Deliberatio attributa .3. de ani. co. 57.
 Delinquere multifariam eſt .2. ethy. le. 7.
 Delphinis attributa .li. de reſpi. le. 14. & li. 2. de hyſto. ani. ca. 15. & 3. ca. 6. &
 4. ca. 9. & 9. ca. 46.
 Deliriis attributa .7. ethy. le. 7.
 Demarati philoſophi mirabile .li. de admit. in natura.
 Demonstratio quid .p^o poſt. co. 5. & p^o prio. ca. 3. & p^o topi. ca. 1.
 Demonſtrationū reſolutio .4. metha. co. 9.
 Demonstratio de quibus ſit .2. metha. co. 4. 5. 6. 9. & 4. co. 6. & 5. co. 1. & 7.
 co. 33. p^o meteo. le. 4. & 6. ethy. le. 4. & p^o poſt. co. xi. 21. 22.
 Demonſtrationis principium eſt quod quid eſt .p^o de ani. co. xi.
 Demonſtrationes non reſectitur .ubi ſupra. co. 48.
 Demonstratio ex quibus ſit .p^o poſt. co. 5. 23. & le. 30. 35. & 24. le. 15.

Demonstratio circulatoris. p^o post. co. 6. & le. 12.
 Demonstratio trisonis de tetragonismo est secundū accidens. p^o post. co. 23.
 Demonstrationis diuersitas. p^o post. co. 30. & le. 37. & 2. le. 8.
 Demonstrationi attributa. p^o post. co. 6. 7. 22. 26. 29. & le. 39. 40. 41. 42. 43. & 2. le. 2. 6. 9. 21.
 Demonstrationis uniuersalis & particularis cōpatatio. p^o post. le. 37.
 Demonstrationi particulari attributa. ubi supra.
 Demonstrationi uniuersali attributa. ubi supra. & le. 38. 42.
 Demonstrationis affirmatiue & negatiue cōpatatio. p^o post. le. 40.
 Demonstrationis cause & effectus diuersitatis. 2. post. le. 38. 39.
 Demonstrantibus attributa. p^o de ani. co. xi. 48. & p^o post. co. 22. 27. & le. 36. & p^o prio. ca. 1.
 Demonstrare prima principia. 4. metha. co. 9.
 Democriti opinio de mundo. 8. phi. co. p^o
 Democriti opinio de celo. p^o celi co. 102.
 Democriti opinio de nobilissima figura spherica. p^o de anima. co. 30.
 Democriti opinio de uisu. li. de sen. & sen. le. 4.
 Denominatio quando fiat. 9. metha. co. 12.
 De nominatiuorum attributa. ubi supra.
 De nominatiua quid. li. predi. le. 2.
 Denso attributa. 4. phi. co. 84. & 8. co. 55.
 Dentis in quibus sint: & a quo causentur. li. 2. de hyfo. ani. ca. p^o.
 Dentes quoduplices. ubi supra.
 Dentibus attributa. ubi supra. & ca. 2. 3. 4. 5. & li. 3. ca. 9. & li. 2. de part. ani. ca. 9. & 3. ca. p^o. & li. 2. de ge. ani. ca. 4. & li. 5. ca. 8.
 Deorsum quid. 4. phi. co. 5.
 De omni quid. p^o post. co. 8. & p^o prio. ca. p^o 1.
 Desicari quibus attribuatur. 4. meteo. co. 31. 34.
 Despetans quis. 3. ethy. le. 15.
 Destruere & iterimete est facilius q̄ coostructe. p^o prio. ca. 33. & 7. topl. ca. 8.
 Determinatio in rebus ex quibus fit. 2. de anima. co. 41.
 Detractio quid. 2. retho. ca. 2.
 Detruncabilia que sint. 4. meteo. le. 12.
 Deus quid. 12. metha. co. 32.
 Deus est tantum unus. 12. metha. co. 50.
 Deus & natura nihil faciunt frustra. p^o ce. co. 32.
 Dei operatio qualis sit. 2. ce. co. 17.
 Deus fauet se amantibus & honorantibus. x. ethy. le. 13.
 Deus est principium motus in anima nostra. li. de bo. for. le. 7.

Deo non insunt actiones secundum virtutes morales. x. ethy. le. 12.
 Deo omnis vita beata est. ubi supra.
 Deo attributa. 12. metha. co. 39. & 7. ethy. le. 14. & p^o ce. co. 100. & 2. co. 17. &
 li. de bo. for. le. 2. 3. 7. 8. & 7. poli. le. 2. & li. sex principi. le. 4.
 Deus quo peruenit. 6. ethy. le. 2.
 Dei delectatio. 12. metha. co. 39. & 7. ethy. le. 14.
 Deorum edibus attributa. 7. poli. le. 9.
 Di's attributa p^o ce. co. 2. 22. & 4. ethy. le. 7. & 5. le. 11. & 7. le. 1. & 2. magno.
 mor. ca. 3. & p^o poli. le. 3.
 Dextrum quid sit & quorum sit. 2. ce. co. xi. 15.
 Dialectice utilitas multiplex p^o topl. ca. 2. & p^o clem. ca. 8.
 Dialectice & rethorice conuenientia. p^o retho. ca. p^o
 Dialectice consideratio. p^o retho. ca. 2.
 Dialectice attributa. p^o post. co. 27.
 Dialectici consideratio. 3. metha. co. 2. 4. 5. & xi. le. 3. & 1. elenc. ca. 7. 8.
 Dialecticus quomodo procedat. p^o post. co. 27.
 Dialectici ordo proprius. 8. topl. ca. 1.
 Dialecticus quid. 8. topl. ca. 18.
 Dyaphanum quid. 2. de anima. co. 68. 69. 71.
 Dicitas est castigata contumelia. 2. retho. ca. 12.
 Dyaphano attributa. ubi supra.
 Dicendi tria genera. p^o retho. ca. 3. & 3. ca. 12.
 Dicere uera nullum scientie est signum. 7. ethy. le. 3.
 Dicere uoti est reuocare autem fortune. 7. poli. le. 9.
 Dicenti aliquid attributa. 8. phy. co. 4.
 Dicide quotupl. iter. li. predi. le. 2. 3.
 Dies quid. 6. topl. ca. 5.
 Differentia quid. 4. metha. co. 4. & li. predi. por. le. 8. x.
 Differentia quotuplex. li. predi. por. le. 8. 7.
 Differentie constituant speciem. 7. metha. co. 4. 3. & 8. co. 5. & li. predi. por.
 le. 9.
 Differentie attributa li. predi. por. le. 8. 9. x.
 Differentis attributa. 6. topl. ca. 7. 8.
 Differentia cu genere ordinanda est. p^o topl. ca. 3.
 Differentia numero quae sint. li. predi. por. le. 4.
 Differentia quae sint. x. metha. co. 12.
 Differentia genere quae sint. x. metha. co. 12.
 Differentibus genere attributa. x. metha. co. 13. 14. 26.
 Differentia spe quae sint. x. metha. co. 24. & li. predi. por. le. 4.
 Differentie specificae attributa. x. metha. co. 24. & xi. le. 1. & li. de ml. & 4.
 topl. ca. 4. & 6. topl. ca. 7.

Differentie specificæ que sint & que non. x. meth. co. 25.
 Diffiniens non demonstrat quia est. 2. post. le. 6.
 Diffinendi multiplicitas. 6. meth. co. 2. & 8. co. 6.
 Diffinitio aliter physicus & dyalecticus. p^o de anima. co. 16.
 Diffinire non est multoties. x. ethy. le. 1.
 Diffinitæ male quomodo contingat. 6. topi. per totum.
 Diffinitæ bene quomodo contingat. 4. phil. co. 31. & 6. topi. per totum.
 Diffinitio quid. 2. meth. co. x. & 3. co. x. & 4. co. 28. & 7. co. 33. 43. & p^o
 post. co. 5. & 2. le. 2. 8. & p^o topi. ca. 4. & 8. meth. co. x. & 3. topi. ca. 16. &
 7. ca. 4.
 Diffinitionum principia. 3. meth. co. x.
 Diffinitio quorum sit uel non. 7. meth. co. 35. 18. 35. 42. 53. & 9. co. xi. & p^o
 post. co. 16.
 Diffinitio quid nominis quorum sit. 7. meth. co. 13. 14. & 4. phil. co. 37.
 Diffinitionis inuestigatio. 2. post. le. 15. 16.
 Diffinitio ex quibus sit. 2. post. le. 13. & p^o topi. ca. 6.
 Diffinitionis distinctio. 4. meth. co. xi. & 8. co. x.
 Diffinitionum falsitas quotupliciter. 5. meth. co. 34. & 6. topi. ca. p^o &
 Diffinitio quotuplex. 7. meth. co. 14. & 2. post. le. 8.
 Diffinitionis partes que sint. 7. meth. co. 42. & 8. co. 9. 15. & 2. phil.
 co. 92.
 Diffinitionis partis conditio. 7. meth. co. 33. 36. 42. 54. & p^o phil. co. 38.
 Diffinitionis partium ordo. 7. meth. co. 43. & 2. post. le. 5.
 Diffinitionis numeris assimulantur. 8. meth. co. x.
 Diffinitione accipitur principii ostensionis in oibus rebus. 4. meth. co. 8. 2
 Diffinitio & demonstratio nō sunt idem. 2. post. le. 2. nec sunt eius /
 dem. 161.
 Diffinitio quare intimatur. 6. topi. per totum.
 Diffinitio una unius est. p^o elenc. ca. 4.
 Diffinitio passionum est cum materia. p^o de anima co. 15.
 Diffinitio rerum naturalium est cū materia & forma. p^o de anima
 co. 16.
 Diffinitiones omnes finite sunt. p^o de anima co. 48.
 Diffinitio substantiam uniuscuiusq; dicit. p^o magno. mo. l. ca. p^o
 Diffinitio linee est ex punctis. p^o post. co. 9.
 Diffinitū attributa. p^o phil. co. 29.
 Diffinitis attributa. p^o post. co. 29.
 Diffinitioni attributa. 7. meth. co. 33. & p^o de sia co. xi. & p^o post. co. 22. 23.
 le. 33. & 2. post. le. 2. 5. 6. 8. 13. 14. 15. 16. & 7. topi. ca. 4. 5. 7. 8. & 8. ca. 4.
 Differentes quotupliciter. 5. meth. le. x. & 8. co. 5.
 Difficile quid. p^o meth. ca. 64.

Digestio quid. 4. meteo. co. 14.
 Digestionis species. ubi supra.
 Digestionis principium. 4. meteo. co. 15.
 Digestionis finis. ubi supra. co. 17.
 Digesta quæ sint & quotum signa sint. ubi supra. co. 17. & 18.
 Dignitas est uirtutis primum. 3. poli. le. 15.
 Dignitas quid & eius attributa. p^o post. co. 3. & 3. metha. co. 4.
 Dimensiones quot sunt. 4. phi. co. 8.
 Dimensionum non est compositio. 3. ce. co. 3.
 Diminutioni attributa. li. predi. le. 23.
 Discere & intelligere suæ naturæ est. 3. terho. ca. x.
 Disciplina quilibet discussionem debet facere secundum subiectam materiam. p^o ethy. le. xi.
 Disciplina civilis potest audiri iuuenis grati motibus. p^o ethy. le. 3.
 Disciplina moralis quare queritur. 2. ethy. le. 2.
 Disciplina recta est ab adolescentia instituta esse. 2. ethy. le. 3.
 Discipline attributa. 6. topi. ca. 6.
 Discipline stantende quæ sunt. 3. poli. le. 1.
 Discipline sunt quatuor. ubi supra.
 Disciplina est cum labore. ubi supra. le. 2.
 Discordie attributa. 3. poli. le. 13.
 Disputans cum quibus supponit. debet nomina. 4. metha. co. x. & xi. le. 5.
 Disputatio quando auferatur. 4. metha. co. x. & xi. le. 5.
 Disputare attributa. p^o topi. ca. 14. & 3. ca. 18. & per totum.
 Disputationum genera quot. p^o elenc. ca. 2.
 Disputatio doctrinalis quid. ubi supra.
 Disputatio dialectica quid. ubi supra.
 Disputatio temptatoria quid. ubi supra.
 Disputatio litigiosa quid. ubi supra.
 Disputantes conestant quinque. ubi supra.
 Disputanti attributa. 3. topi. ca. 6. 7. & per totum.
 Disputantibus exercitati non possunt abstinere a disputatōe certatoria. 3.
 Dispositio quid. 3. metha. co. 24. & li. predi. le. 16. topi. ca. 18.
 Dispositio quotupliciter. ubi supra.
 Dispositi optime qui sint li. 2. de part. ani. ca. 2.
 Disquisitores quales debeant esse. p^o ce. co. 101.
 Distantia infinita quæ sit. p^o ce. co. 33.
 Distantia maior ab umbilico ad extremū pectoris quā ab extremo pectoris ad colū quid significat. li. de physio.
 Distantia in circulo secundum locum quæ sit. 2. meteo. le. 2.
 Distantie unius sunt duo solum ultima. x. metha. co. 14.

Distinctio numeralis est a materia. 12. metha. co. 49.
 Diores ex quibus fiant. p. retho. ca. 4.
 Diuinū quid sit & eius attributa. p. ce. co. 100.
 Diuitem esse in quo consistat. p. retho. ca. 15.
 Diuitibus attributa. 2. retho. ca. 16.
 Diuitie non sunt summū bonū. p. ethy. le. 5.
 Diuitiarum phenici admiranda. li. de admir. in natura.
 Diuerſa que ſint. 5. metha. le. x. & x. co. 12.
 Diuerſa quotupliciter. 5. metha. le. x.
 Diuerſa genete quotupliciter. 5. metha. co. 33.
 Dimiſio formalis quorum ſit. 4. metha. co. 9.
 Diuiſioni attributa. li. p. de parti. ani. ca. 3.
 Diuiſibile quotupliciter. li. de cauſ. le. 7.
 Diuiſibilia que ſint. 3. phi. co. 35.
 Diuiſibili attributa. 4. phi. co. 89. 91.
 Diuiſio attributa. 1. poſt. le. 15.
 Diuites quid. p. magno. mor. ca. 2.
 Doctrina & diſciplina unde oriuntur. p. poſt. ca. 1. & 6. topl. ca. 4.
 Doctrina quibus indigeat. 4. poli. le. x.
 Docendi uia que. li. i. de parti. ani. ca. i.
 Docere eſt aliud quā diſputare. p. elenc. ca. 7.
 Docere cuius ſit. 3. retho. ca. x.
 Dolabre attributa. 2. de ani. co. 9.
 Doloti attributa. 3. ethy. le. 12.
 Dominati quorum ſit. 8. ethy. le. x.
 Dominantibus attributa. 2. poli. le. 15. 17. & 4. le. x. & 5. le. 12. & 7. le. 7.
 Domino attributa. 7. poli. le. xi. & p. econo.
 Domus omnis regitur a ſeniotē. p. pl. le. 14.
 Domus patet. p. econo.
 Dos qualis eſt debeat. 2. poli. le. 14.
 Dormire attributa. li. de ſom. & uigil. le. 1. & 4. x.
 Dormiēdo nutritiua opus ſuū facit magiſquā uigilando. ubi ſupra. le. i.
 Dormire in perfectorum animalium maxime pueris ineſt. li. 5. de ge. ani. ca. i.
 Dormire ineſt omnibus animalibus. li. 4. de hyſto. ani. ca. x.
 Dormientibus attributa. li. de ſom. & uigil. le. 6.
 Dracones duo. li. de prophe. ele. ca. 9.
 Dualitas quid. x. metha. co. 20.
 Dubitatio quid. 3. metha. co. i.
 Dubitationis utilitas. ubi ſupra.
 Dubitare de ſingulis non eſt inutile. li. predi. le. 16.

Dabitantibus diuersimode diuersa attributa. p^o topi. ca. 9.
 Ductibilia que sint. 4. meteo. co. 48.
 Duobus attributa. p^o ce. co. 2.
 Datum quid. 2. de ge. co. 13. & 4. meteo. co. 38. & 11. predi. le. 16.
 Duro & moli attributa. 4. meteo. co. 30. & 2. de aethra co. 13.
 Eadem genere que. p^o topi. ca. 5.
 Eadem specie que. ubi supra.
 Eadem numero que. ubi supra.
 Eadem uni & inter se diuersimode accipiuntur. 7. topi. ca. 3.
 Ebris duplex pena est constituta. 3. ethy. le. xi.
 Ebris attributa. ubi supra. Je. 17.
 Echini & galeore admitanda. li. de admir. in natura.
 Echidne piscis & echin serpentis admiranda. ubi supra.
 Echo quid. 2. de anima co. 80.
 Echo attributa. ubi supra. & 2. post le. 17.
 Educatio a quo sit. p^o econo.
 Effectus unitas uel pluralitas unde sumatur. 8. methaphi. co. xi. & 12. co.
 xi. 34.
 Egentes sunt aliqui dupliciter. p^o retho. ca. 12.
 Egestati attributa. 2. poli. le. 7.
 Egypti fuerunt antiquissimi. p^o meteo. le. 8.
 Egrotantium quid. li. predi. le. 16.
 Egrotantes quando uisuperandi sunt. p^o magno. mor. ca. 8.
 Egrotanti attributa. p^o ethy. le. 4.
 Ei qui omnino instat omnino est aduersandum. 5. topi. ca. 14.
 Electio quid. 3. ethy. le. 5. 6. 9. & 6. le. 2.
 Electio circa quid. ubi supra.
 Electio quorum sit. ubi supra.
 Electio quid non sit. p^o magno. mor. ca. x.
 Electioni attributa. 3. ethy. le. 5. 6. 9. & 6. le. 2. & 5. poli. le. 7. & p^o retho. ca. x.
 li. de moti. ani. le. 3. & 5. ethy. le. 13. & p^o magno. mor. ca. x.
 Eligere recte scientis est opus. 3. poli. le. 9.
 Eligibile quid sit. 6. ethy. le. 2.
 Eligendum magis quid. 3. topi. ca. p^o 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
 Eligere quorum sit. & de quibus. ubi supra.
 Eligibilia que sint. p^o retho. ca. 7.
 Elephantibus attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. 5. & li. 3. ca. 9. & li. 9. ca. p^o 4. 5.
 & li. de admir. in natura.
 Elementum quid. 5. metha. co. 4. & 7. co. 60. & 3. ce. co. 51.
 Elementa quot sunt li. de proptie. ele. ca. p^o
 Elementorum cause. 4. meteo. co. p^o

Elementorum differentie que sint. 3. ce. co. 77. & 2. meteo. le. 6.
 Elementis attributa. 3. phi. co. 42. 4. 4. & 2. ce. co. 19. 20. & 3. co. 51. 52. 67.
 75. & 4. co. 30. 38. & 2. de ge. co. 8. 24. 25. 31. 45. 48. & p^o meteo. le. 2. & li
 de proprie ele. ca. p^o & li de caus. longi & bre. uite.
 Elencas quid. p^o elenc. ca. p^o 3.
 Elenco attributa. ubi supra.
 Elencus sophysticus quid. p^o elenc. ca. 6.
 Eloquenti attributa. 3. retho. ca. 2. 7. 12.
 Empedoclis opinio de principiis rerum. p^o phi. co. 41. 49.
 Empedoclis opinio de motu & quiete. 8. phi. co. 2.
 Empedoclis opinio de celo. 2. ce. co. 5.
 Emulatio quid. 2. retho. ca. xi.
 Emulatio quorum sit. ubi supra.
 Eudoxi opinio de voluptate. x. ethy. le. 21.
 Entimema rethoricum quid. p^o retho. ca. p^o 2. 3.
 Enthymema quid. p^o post. co. p^o & 2. prio. ca. 27.
 Enthymemata ex quibus fiant p^o retho. ca. 2.
 Enthymemata persuasioneis nerui sunt. p^o retho. ca. p^o 1.
 Enthymematum species. 2. retho. ca. 22.
 Enthymemati attributa. 2. prio. ca. 27.
 Enthymema approbatiuū quid. 2. retho. ca. 22.
 Ens & unum connertuntur. 4. metha. co. 3. & x. co. 7. 8.
 Ens multipliciter dicitur. 4. metha. co. 2. 20. & 5. co. 13. 14. & 6. co. 4. & 9.
 co. p^o & xi. le. 9. & 12. co. 8. & 3. phi. co. 3. & 4. co. 14. & 5. co. 8.
 Ens non est genus. 3. metha. co. x. & x. co. 6. & 3. phi. co. 4. & li. predi. pon
 le. 6. & 2. post. le. 6.
 Entis omnis diffusio. 3. phi. co. 30.
 Entis passiones. 4. metha. co. 5.
 Entis predicatio. li. predi. pot. le. 6.
 Enti attributa. x. metha. co. 8.
 Enti in potentia attributa. 4. metha. co. 15. & 12. co. 30. & 2. phi. co. xi. & 3.
 co. xi. 69. & xi. metha. le. 9.
 Entibus attributa. 2. ethy. le. 13.
 Entis per accedens nō ē sciētia. 6. metha. co. 4. 8.
 Entis per accedens attributa. 6. metha. co. 4. 5. 6. 8.
 Entia omnia non sunt unum p^o phi. co. 22.
 Entia omnia naturalia terminata sunt. 4. meteo. co. 50.
 Entibus duobus ad unum ordinatis alterū est frustra. li. de respir. le. 13.
 Enti quod significat ueritatem propositionis attributa. xi. metha. le. 8.
 Ens primum quid. 7. metha. co. p^o
 Enti primo attributa. li. de caus. le. 16. 18.

Enti quod est semper attributa. p^o ce. co. 121. & 3. ce. co. 2.
 Non enti attributa. 4. phi. co. 1. 71. 82. & 3. co. 8.
 Non ens quodupliciter. 3. phi. co. 8.
 Entonia non respirant. li. de respir. le. 12.
 Enuntiatio quid. p^o peryer. le. 7. 8.
 Enuntiatio num species. ubi supra.
 Enunciare contingit multipliciter. ubi supra.
 Enunciationi attributa. ubi supra. & le. 14. & 3. le. 2. 3. & p^o post. co. 5.
 Epsefis quid. 4. mereo. co. 23.
 Epsefis attributa. ubi supra. co. 24. 25. 28.
 Equalia que. 5. metha. co. 20.
 Equalibus attributa. 2. magno. mor. ca. 9.
 Equale quid. x. metha. co. 19. & 2. ethy. le. 6.
 Equarum libidini attributa li. 6. de hysto. anl. ca. 18. & li. 2. de ge. anl. ca. 5.
 Equis attributa. li. 6. de hysto. anl. ca. 22. 23. & li. 8. ca. 24. & 9. ca. 4. 46. & li.
 2. de ge. anl. ca. 6. & li. 4. ca. 5.
 Equos nutrire ad quos pertineat. 6. poli. le. 6.
 Equum quid. 3. ethy. le. 16. & p^o retho. ca. 13.
 Equi natura quid. ubi supra.
 Equitas quid. 2. magno. mor. ca. 1.
 Equus quis sit. 3. ethy. le. 16.
 Equiuoca quid. li. predi. le. 2.
 Equiuoca nō cōparantur ad inuicem. 7. phi. co. 24.
 Equiuocationū multiplicitas. 7. phi. co. 31.
 Equiuoce dicta. 7. metha. co. 34. 35.
 Equiuocationes magis latent in uniuersalibus. 2. post. le. 16.
 Equiuocis attributa. p^o topl. ca. 12.
 Eri attributa. 7. phi. co. 35.
 Erodi p^o attributa. 5. poli. le. 1.
 Etudiendo attributa. p^o ethi. le. 3.
 Etudiendo disciplina ciuili attributa. ubi supra. le. 4.
 Esse multipliciter. p^o peryer. le. 14.
 Esse unicuique conuenit uel eius oppositum. ubi supra.
 Esse ex necessitate & esse semper simul sunt. 2. de gene. co. 68. & 2.
 peryer. le. 7.
 Esse in potestate tantum. 2. peryer. le. 7.
 Esse actu tantū. ubi supra.
 Esse actu cū potestate. ubi supra.
 Esse in actu dupliciter. 2. de anl. co. 55.
 Esse actu iocundissimū est. 9. ethy. le. 7

Esse est prius non effe. p^o post. le. 39.
 Esse multiplex. li. de caus. le. 2.
 Esse attributa. 2. de gene. co. 39. & li. de caus. le. 4. & li. predi. por. le. 9.
 Esse in quomultipliciter. 4. phi. co. 23. & li. predi. le. 2. & 2. post. le. 13.
 Esse & posse non differunt in perpetuis. 3. phi. co. 32.
 Esiodi opinio de celo. p^o ce. co. 102.
 Esiodi opinio de accipienda uxore. p^o econo. 1.
 Estus & caloris cause. p^o met. co. 2.
 Esurles quid. 2. de ani. co. 28.
 Eternū quid sit. p^o ce. co. 100.
 Eternū attributa. p^o ce. co. 103.
 Erema nulli sunt contraria. li. de caus. long. & bre. ulte.
 Erernorum nece sitas. li. p^o de pati. ani. ca. 1.
 Erhesie. s. uēti quales sint. 2. meteo. le. 7.
 Ethne ignis admiranda. li. de admi. in natura.
 Eubula quid. 2. magno. mot. ca. 1.
 Euentus captee palestine admiranda. li. de admi. in natura.
 Eufortunium quid. 2. phi. co. 56.
 Eufortunium in quibus inueniatur. 2. phi. co. 59.
 Eufortunii attributa. 2. phi. co. 56.
 Eugnomon quid. 2. magno. mot. ca. 1.
 Eugnomoni attributa. ubi supra.
 Eutrapellia quid. p^o magno. mot. ca. 17.
 Eutrapellus quis. ubi supra.
 Exalatio quid. p^o meteo. le. 2. 6.
 Exalatio quomplex. 2. meteo. le. 6.
 Exalatio uaporosa uel fumosa quomodo fiat. p^o meteo. le. 2.
 Exalationi attributa. p^o meteo. le. 2. 4. & 2. le. 6. 7. 8. & 3. le. 9. x. & 4.
 co. 49.
 Exalabilia que sunt. 4. meteo. co. 49.
 Excelentis diuilio. 4. phi. co. 71.
 Exempla clara pro obscuris oportet ponere. 2. ethy. le. 2.
 Exempla ponimus non q^o semper ita sint sed ut discentes assentiant. p^o
 ptio. ca. 34.
 Exemplum quid. p^o retho. ca. 2. & 2. ptio. ca. 24.
 Exemplorum species. 2. retho. ca. 20.
 Exēpio attributa. 2. ptio. ca. 24. & 2. retho. ca. 20. & 3. ca. 17.
 Exemplaribus attributa. p^o econo.
 Ex alioquo fieri dicitur multipliciter. 2. methaphy. co. 7. & 5. co. 39. & 8. co.
 xi. & p^o. phi. co. 58.

Ex aliquo fieri quæ proprie dicantur. 7. metha. co. 27. & p^o phil. co. 38. & 2. co. 13.

Ex ente nihil fit & quomodo. p^o phil. co. 76. 77.

Ex nō ente nihil fit. 3. metha. co. 12. & 4. co. 22. & xi. le. 6. & p^o phil. co. 23. 75. & 3. co. 15.

Ex hiis quæ non sunt nihil fit. li. predi. por. le. x.

Exercitatio termin bellicarum propter quid. 7. poli. le. xi.

Exercitatio efficit sanitatem. p^o retho. ca. 64.

Exercitium quid & eius attributa. 8. topi. ca. 18.

Exercitus bonū quod sit. 12. metha. co. 32.

Exitus tygris & euphratis & eorum casus ubi sit. li. de propriis. ele. ca. 9.

Exordium quid. 3. retho. ca. 14.

Experimentum quid & ex quo fiat & a quo differat. p^o metha. le. 1. & 6. ethy. le. 6. & 2. post. le. 21.

Experimento attributa. p^o elem. ca. 8.

Expertorū scientia. p^o metha. le. 1. & 6. ethy. le. 9.

Experti puri artificibus efficacius operantur. 6. ethy. le. 64.

Expertis attributa. x. ethy. le. 16.

Expetendum quid. 7. poli. le. 21.

Extiminatione & opinione falli contingit. 6. ethy. le. 3.

Extra & intra locum significant. p^o ce. co. 69.

Extremū rethoricam quid. p^o retho. ca. 2.

Extrema contendūt de media regione. 2. ethy. le. 9.

Extremis attributa. li. predi. por. le. 3.

Extremitati attributa. li. de propriis. ele. ca. 9.

Extremitatibus attributa. p^o post. co. 26.

Fabulosus. 3. metha. co. 15.

Facere & pati ad invicem quæ sint. p^o de ge. co. 43. 52.

Facere & pati attributa. li. predi. le. 18. & li. lex principi. le. 7.

Facere & agere spē differunt. p^o poli. le. 2.

Faciens & patiens quomodo dicatur similia. p^o de ge. co. 5. 31.

Facti quando sit attributa. 3. phil. co. 8. & 6. co. 39.

Facti attributa. 7. metha. co. 27. & 8. co. 8. & 9. co. 13. & p^o phil. co. 43. 33. 39. 4. co. 24. & 6. co. 39.

Factio tria requirit. p^o phil. co. 64.

Factorum a fortuna vel a casu attributa. 2. phil. co. 64.

Factorum divisio. 7. metha. co. 22. & 2. phil. co. p^o.

Facies quid. li. p^o de hyss. ani. ca. 8. & 3. li. de part. ani. ca. p^o.

Facies macilenta quid significat. li. de physio.

Facies supererubescens quid significat. ubi supra.

Facilius est consuetudinem quā naturā mutare. 7. ethy. le. x.

Facilius est componere paralogismos quā solute.2.elen.c.a.1.
 Facilius est maiora diuidere quā minora.p^o prio.ca.29.
 Facilius est non accipere quā dare.4.ethy.le.1.
 Facilius est quēlibet fecisse quā benefecisse.6.topi.ca.2.
 Facilius est unū concludere quā plura.7.topi.ca.8.
 Facilia que sunt.p^o retho.ca.6.
 Facillimū est oīum constrere accidens.7.topi.ca.8.
 Factum esse ad fieri & factum esse comparatio.2.post.le.xii.
 Facta esse sunt indiuisibilia.ubi supra.
 Quod sit est diuisibile.ubi supra.
 Facta esse sunt infinita.ubi supra.
 Facultati attributa.li.4.de ge.an.c.a.1.
 Falsum non est idem simpliciter & impossibile.p^o ce.co.119.
 Falsum quorupluciter.3.metha.co.34.
 Falsi & impossibilibs differentia.9.metha.co.8.
 Fame attributa.7.ethy.le.13.
 Fatuus quis.p^o retho.ca.15.
 Fecūditatis telluris ac mulierum umbræ admitāda.li.de admitt.in natura
 Feli attributa.li.p^o de hyfo.an.c.a.18.& 4.li.de parti.an.c.a.2.
 Felle carent ceruus & damma.ubi supra.& li.2.de hyfo.an.c.a.15.
 Felicitas quid.2.phil.co.50.& p^o ethy.le.9.13.14.19.& 7.le.13.& 9.le.x.
 & x.le.9.x.12.& p^o magno.mor.ca.1.& 2.ca.4.& 7.poli.le.2.6.& p^o re
 tho.ca.5.& 3.ca.17.
 Felicitas in quibus consistat.p^o ethy.le.5.12.& p^o magno.mor.ca.3.& li.
 de bo.for.le.1.
 Felicitas quibus proprie conueniat.p^o ethy.le.14.18.
 Felicitas correspondet uirtuti.7.poli.le.1.
 Felicitati attributa.p^o ethy.le.13.14.15.18.& 7.le.13.& 9.le.x.& x.le.9.xi. &
 p^o magno.mor.ca.1.& 7.poli.le.6.& p^o retho.ca.5.6.
 Fe lix quis in ista uita sit & qualiter se habeat.p^o ethy.le.15.
 Felix nemo est in omnibus rebus.2.retho.ca.31.
 Felici attributa.p^o ethy.le.15.& 3.le.xi.& 7.le.13.& x.le.13.& 2.ma
 gno.mor.ca.6.
 Feminarum uirtus.p^o ethy.ca.5.
 Femina infirmior mare est & carne humidior.li.4.de hyfo.anima.
 ca.xi.
 Feminei corporis dispositio.li.de physo.
 Feminei attributa.li.4.de hyfo.anima.ca.xi.& li.7.ca.1.2.3.4.5.7. & li.
 9.ca.1.& li.3.de ge.an.c.a.8.& li.4.ca.1.2.3.4.6.& li.de physo.
 Feri chalybis & amigenis admiranda.li.de admitt.in natura.
 Ferri que dicantur proprie.3.phil.co.18.& 3.ce.co.23.& 4.co.23.24.

Ferri attributa p^o de ge. eo. 25.
 Ferrox quis. 2. ethy. le. 8. x. le. 35.
 Feroces qui sint. 3. ethy. le. 15. 16.
 Fetibus attributa. 7. poli. le. 1.
 Fides demonstratione sit. p^o retho. ca. p^o.
 Fides quid. 4. topi. ca. 14.
 Fidem facimus rationibus & oratione. p^o retho. ca. 8.
 Fidem faciunt tria. 2. retho. ca. p^o.
 Fidem in artificialē quinque faciunt. p^o retho. ca. 15.
 Fidel attributa. 3. de anima. co. 137.
 Fieri quorum sit. p^o phi. co. 61.
 Fieri dicuntur aliqua multipliciter. p^o phi. co. 63. & 2. co. 48. 49.
 Fieri quomodo dicatur in permanentibus & successivis p^o phi. co. 61. & p^o ce.
 co. 32.
 Fieri aliquid sine causa & principio est impossibile. p^o retho. ca. 7.
 Fiunt a nobis aliqua diuersimode. 5. ethy. le. 13.
 Fiunt omnia exente actus. 3. de anima. co. 26. & li. 2. de ge. ani. ca. p^o.
 Non omne sit q^o futurum erat. li. de som. & uig. le. xi.
 Fiunt aliqua diuersimode. 2. post. le. 12. & p^o retho. ca. x.
 Fiunt aliqua fortuna. ubi supra.
 Fiunt aliqua ui. ubi supra.
 Fiunt aliqua ratione. ubi supra.
 Fiunt aliqua natura. ubi supra.
 Fiunt aliqua ira. ubi supra.
 Fiunt aliqua cupiditate. ubi supra.
 Fiunt aliqua fortuna aduersa. ubi supra ca. 13.
 Fiunt aliqua errore. ubi supra.
 Figura quotuplex. 2. ce. co. 22.
 Figura spetice quorum sit. 2. ce. co. 22. f.
 Figure spetice attributa. 2. ce. co. 50.
 Figura rectilinea quid sit. 2. ce. co. 22.
 Figura pyramis quid sit. 3. ce. co. 40.
 Figure corporee ex quibus componuntur. ubi supra.
 Figure attributa. 4. ce. co. 42. & 3. de anima co. 133.
 Figuratum omnium modi concludendi quot sint. & qui sint & quid sit.
 quilibet modus. p^o prio. ca. 3. & per totum.
 Figure diuersus modis concludendi. p^o prio. ca. 23.
 Figure prime attributa. p^o post. co. 39. & p^o prio. ca. 3. 23.
 Figure. 2. attributa. ubi supra & 2. post. le. 2. & p^o prio. ca. 4. 9. 15. 36. & 2. per
 totum.

Figure.3. attributa ubi supra.& 2. post. le. 2. & p^o p^orio. ca. 3. 6. 17. 36. & 2. per totum.

Filiis attributa. 5. ethy. le. xi.

Finis respectu parentum attributa. 8. ethy. le. 12. 13. & 9. le. 2.

Finis quid. 2. metha. co. 8. & x. co. 13. & 3. de anima co. 6. & li. p^o d^o parti. ani. ca. 3. & 2. phy. co. 23. & 3. metha. co. 3.

Finis actionum quis. p^o metha. le. 2.

Finis quotupliciter. 2. phi. co. 24. & 2. de anima co. 36. & p^o xetho. ca. 8.

Finis omnium nos sumus. 2. phi. co. 24.

Finis in quibus inueniatur. 12. metha. co. 17.

Finis est unus omnium entium. 12. metha. co. 52.

Finis multiplicitas. p^o ethy. le. 1.

Finis differentia. ubi supra.

Finis est melior his que sunt ad finem. p^o magno. mor. ca. p^o.

Finem talem posuimus quales ipsi sumus. 3. ethy. le. 13.

Finis attributa. 3. metha. co. 3. & x. co. 13. & 2. phi. co. 31. 89. 91. & 21. de anima co. 49. & 3. co. 60. & p^o ethy. le. 1. & 3. le. 13. & 7. le. xi. & p^o magno. mor. ca. p^o. & 8. poli. le. 1. & 2. post. le. 9.

Finita que sunt. p^o post. le. 33.

Finiti in numeris attributa. 3. phi. co. 58.

Finiti in magnitudinibus attributa. ubi supra.

Finiti in corporibus necessitas. p^o ce. co. 34. 36.

Finiti per ablationem consumptio. 6. metha. co. 7. & 7. phi. co. 39.

Finita ad infinitum nulla est proportio. p^o ce. co. 52.

Finito attributa. li. de proprie. ele. ca. 9. & p^o post. le. 31.

Flamma quid. 2. de ge. co. 18. & p^o meteo. le. 2.

Flamma minor cōburitura multa per accessus. li. de caus. 18. & bre. nite.

Flexibilia que sunt. 4. meteo. co. 44.

Fluvii isti admiranda. li. de admitt. in natura.

Fluvii scemandri sistri admiranda. ubi supra.

Fluvii aurei oxi admiranda. ubi supra.

Fluviorum cerbis & nelei admiranda. ubi supra.

Fluviorum sybaris & cratis admiranda. ubi supra.

Fluviorum reni & isti admiranda. ubi supra.

Fluviorum hecitas & habundantia unde sit. p^o metha. le. 7.

Fluvii & fontis quo modo fiant. ubi supra.

Fluvius attributa p^o meteo. le. 8.

Fluvius parnasus quid. p^o meteo. le. 7.

Fluvius causasus quid. ubi supra.

Fluvius istet unde fluat. ubi supra.

Fluvius tharteflug unde fluat. ubi supra.
 Fluvius egon unde fluat. ubi supra.
 Fluvius nyles unde fluat. ubi supra.
 Fluvius nilus unde fluat. ubi supra.
 Fluvius achelons unde fluat. ubi supra.
 Fluvius inachus unde fluat. ubi supra.
 Fluvius strimon unde fluat. ubi supra.
 Fluvius nestus unde fluat. ubi supra.
 Fluvius hebrus unde fluat. ubi supra.
 Fluvius rodanus qualis sit. ubi supra.
 Fluvius geon ubi & exitum & casum habeat li. de proprie ele. ca. 12.
 Folium quid. 2. de anima co. 6.
 Fontibus attributa. 2. meteo le. 1. 2.
 Fonti chaonio attributa. 2. meteo le. 3.
 Fons lyncour accetosus. ubi supra.
 Fons scythye amarus. ubi supra.
 Fontis asba mei admiranda. li. de admir. in natura.
 Fontis tracie admiranda. ubi supra.
 Fontis arethuse admiranda. ubi supra.
 Fontis scicilie admiranda. ubi supra.
 Fontis thesalie admiranda. ubi supra.
 Forma una principium est unius. p^o metha. le. x.
 Forme consideratio. 4. phi. co. 16.
 Forma quid. 8. metha. co. 3. & 4. phi. co. 14.
 Formatum diversitas li. sex p^onci. le. 6.
 Forma individualis. 7. metha. co. 28.
 Forme rerum artificialium nō sunt substantie. 8. metha. co. 9. & 12. co. 14.
 Forma & finis idem sunt. 8. metha. co. 12.
 Forma & materia quomodo differunt. p^o ce. co. 92.
 Formis rerum naturalium attributa. 8. metha. co. 9.
 Forme attributa. 7. metha. co. 4. 9. & 8. co. 6. 9. & 12. co. 17. & p^o phi. co. 81.
 & 2. co. 33. & 3. co. 67. & 4. co. 17. 18. & 2. de aia. co. 37. & li. p^o d^o parthauli
 ca. p^o. & li. sex p^onci. le. 2. 4.
 Fortitudo quid. 2. ethy. le. 8. & 3. le. 18. & p^o rrho. ca. 9.
 Fortitudo quomplex. 3. ethy. le. 16. 17. & p^o magno. mor. ca. 12.
 Fortitudini attributa. 3. ethy. le. 16. 17. 18. 19. & p^o magno. mor. ca. 12.
 Fortis quis. 3. ethy. le. 15. 16. & p^o magno. mor. ca. 12.
 Fortior quis. 3. ethy. le. 17. & 3. poli. le. 9.
 Fortune opinioniones. 2. phi. co. 4. 0.
 Fortia qd. x. metha. le. 8. & 12. co. 13. & 2. phi. co. 32. & 1. magno. mor. ca. 6.
 & li. de bo. for. le. 2. 3.

Fortune causa. xi. metha. le. 8.

Fortuna quæ stant. 2. phi. co. 48. 6. 4.

Fortuna quæ agere dicantur. 2. phy. co. 38. 39. & 2. post. le. 9.

Fortune & casus differentia. 2. phi. co. 37.

Fortune attributa. xi. metha. le. 8. & 2. phi. co. 33. 34. 35. 36. 38. & li. de bo. for. le. 3. & 7. poli. le. 1.

Fortuna bona quæ sit. 2. phi. co. 36.

Fortune bona attributa. li. de bo. for. le. 2. 3.

Fortuna bona quadruplex. li. de bo. for. le. 6. 8.

Fortuna secunda quid. p^o retho. ca. 3.

Fortuna secunda non oportet considerare. p^o retho. ca. 9.

Fortunatus quis sit. li. de bo. for. le. 2. 3.

Fortunato bene attributa. ubi supra. le. 4. 6. 7. 8.

Fortunatis bene non expedit consilium. ubi supra. le. 8.

Fortunato male. li. de bo. for. le. 4.

Fossor terre primus sui. scilicet. p^o meteo. le. 8.

Fodienti cuidam quid acciderit. li. de proprie. cle. ca. 6.

Fractio quid. 4. meteo. co. 4. 4.

Freti illius quod interfuit scilicet & ytaliam mirabile. li. de admir. in natura.

Frigidum quid. 2. de ge. co. 3.

Frigido attributa. 4. meteo. le. 8.

Frigoris causa. li. de proprie. cle. ca. 31.

Frons quid. li. p^o de hyflo. ani. ca. 3.

Fronti uide attributa. ubi supra.

Frons parua quid significat. li. de physo.

Frustrus partes sunt plantarum. p^o phi. co. 36.

Frustra in quibus dicitur. p^o ce. co. 22.

Fuci nasi admiranda. li. de admir. in natura.

Fulmen unde fiat. 3. meteo. le. 2.

Fulmina quæ ferantur. ubi supra. le. 2.

Fursus quid. 2. de ge. co. 28.

Fumo attributa. 2. meteo. le. 6.

Futurorum spes est optima. 9. ethy. le. 4.

Galla quid. p^o meteo. le. 3.

Gaudentibus attributa. 8. poli. le. 2.

Geminis nascentibus attributa. li. 6. de hyflo. ani. ca. 4. 6. & li. 4. de ge. ani. ca. 6.

Geminorum cornorum admiranda. li. de admir. in natura.

Generatio quid. xi. metha. le. xi. & 3. phi. co. 7. & p^o de ge. co. 21. & li. de mor. & uita. le. i. & li. 2. de ge. ani. ca. 4. & li. sex princ. le. 15. & li. de caus. le. 25.

Generatio ad quid li. 2. de ge. ani. ca. p.
 Generatio naturalis que sit. 7. metha. co. 22. & 4. meteo. co. 2.
 Generatio ex quibus fiat. x. metha. co. 13. & 3. ce. co. 33. & p. de ge. co. x. & 2.
 co. 25.
 Generatio cuius sit. 3. metha. co. 12. & 7. co. 27. 32. 33. & 2. co. 2. 14. & 9. co. 22.
 & 12. co. 12.
 Generatio simpliciter & secundū quid quando sit. 4. phi. co. 49. & 5. co. 7.
 & p. de ge. co. 18. 20.
 Generationi nobiliori & ignobiliori & eorum attributa. 4. phi. co. 49. & 3.
 ce. co. 29.
 Generationis principia sunt masculina & femina. li. p. de ge. ani. ca. 2. 1.
 Generationis & corruptionis causa. li. de mot. ani. le. 2.
 Generatio elementorum quomodo fiat. 2. de ge. co. 37.
 Generatur caput continuo post cor. li. 2. de ge. ani. ca. 4.
 Generationi attributa. 3. metha. co. 12. & xi. le. xi. & 4. phi. co. 8. 12. & 5. co. 8.
 37. & 2. co. 57. 58. 62. & p. de ge. co. 30. & 2. de ge. co. p. 4. 24. 38. 49. 51. 53.
 56. 58. 68. 70. & 4. meteo. co. 23. & 2. de anima co. 47. & li. de iunen. &
 senec. le. 3. & li. p. de parti. ani. ca. p. & 2. ca. p. & li. 4. de ge. ani. ca. p. 23.
 4. & 5. ca. p. & li. predi. le. 23. & 4. topi. ca. 6.
 Generationis multiplicitas p. phi. co. 40. & li. 3. de ge. ani. ca. x.
 Generatio non est sine motu. p. metha. co. 20.
 Generatio est medium inter esse & non esse. 2. metha. co. 7.
 Generatio unus est corruptio alterius. ubi supra. & p. de ge. co. 7.
 Gignitur ex contrario quodam modo unusquisque. li. 4. de ge. ani. ca. p.
 Generationis maris & femine ratio. ubi supra. ca. p. 2. 3. 4.
 Generabili attributa. p. ce. co. 20.
 Generabilia omnia & corruptibilia semper in metu sunt. li. de caus. long.
 & breui. uite
 Non generabile quid. 3. metha. co. 17.
 Generatum precedit materia & forma. 7. metha. co. 24.
 Generatum in terra sunt due species. 3. meteo. le. x.
 Generantis & generati similitudo. 7. metha. co. 28. 30. 31.
 Generat omnis natura generatiua sibi simile. p. magno. mot. ca. 8.
 Genitum quatuorplex. p. ce. co. 12.
 Genitum quid sit. p. ce. co. 121.
 Genito attributa. p. ce. co. 109. 127.
 Genitalia gemina habentibus attributa. li. 4. de ge. ani. ca. 4.
 Genitalibus attributa. li. de mot. ani. le. 9.
 Genitali camelis attributa. li. 5. de hyso. ani. ca. 2.
 Genus quid. x. metha. co. 12. & 7. phi. co. 31. & li. predi. por. le. 3. 4. & p. to/
 pi. ca. 4.

Genus sequitur aliqua species. p^o metha. co. 17. & 3. co. x.
 Genus i speciebus ratione unum est. 7. metha. co. 51.
 Genus quomplaciter. 5. metha. co. 33. & 11. predi. por. le. 3.
 Genus non participat differentias. 7. metha. co. 42.
 Generis divisio per que fiat. x. metha. co. 24.
 Generis cognitio. 4. topi. ca. p^o 2.
 Generis assignatio. 4. topi. ca. 9. x. xi. 12.
 Generi attributa. 11. predi. por. le. 3. 4. x. 12. & 2. p^ost. le. 13. & 4. topi. ca. 23. 4.
 5. 12. 13. 14. & 6. ca. 7. 8.
 Genibus & speciebus attributa. 11. predi. por. le. 3. & p^o retho. ca. 7. & p^o to
 pi. ca. 12. 14. & 2. ca. 3. 9. x. & 4. ca. 9.
 Genus est univocum. 4. topi. ca. 12.
 Generalissimum quid. 11. predi. por. le. 6.
 Genera subalterna & species ubi supra.
 Generalissima sunt decem. ubi supra.
 Genus omne sensibile habet contrarietatem. 11. de sen. & sen. le. 15.
 Geometrie consideratio. 4. metha. co. 5.
 Gymnesiarum insularum iberie admiranda. 11. de admir. in natura.
 Glandibus attributa. 11. 3. de hy. sto. ani. ca. 20.
 Glacies quid. 2. de ge. co. 21.
 Glauconia quid & eius attributa. 11. 5. de ge. ani. ca. p^o.
 Gloria quid. p^o retho. ca. 5.
 Gloriosi qui sint. 4. ethy. le. 8.
 Grammatica quid. 6. topi. ca. 6.
 Gracia quibus debeat. 2. ce. co. 34.
 Gracia dantis est. laus vero repudiantis. 4. ethy. le. 1.
 Gratosorum quid. 6. poli. le. 5.
 Gracia quid. 2. retho. ca. 7.
 Gratie attributa. ubi supra.
 Quando quid. & qualis & quò aut ubi fiat vel non fiat. p^o meteo. le. 7.
 Grestium quid. 11. 3. de hy. sto. ani. ca. 8.
 Gubernatio multitudinis minime parva est. 8. ethy. le. x.
 Gubernationi multitudinis attributa. ubi supra. & p^o poli. le. 5. & 5. le. 1. &
 7. le. 2.
 Gubernatio optimatum quid. 3. poli. le. 6.
 Gubernationem multi arrogantes appetunt. 4. poli. le. 2.
 Gubernationis optimatum finis. 4. poli. le. 7.
 Gubernationi bone attributa. 4. poli. le. xi. & 5. le. 7.
 Gubernatio antiqua qualis fuit. 4. poli. le. xi.
 Gubernantibus attributa. 5. poli. le. 2.
 Gubernationes optimatù a quo dissoluantur. 5. poli. le. 6.

Gubernare excedentē multitudinē diuine potētie opus est. 7. poli. le. 3.
 Gulofus quidā philofentus quid orauerit. 3. ethy. le. 20.
 Gutte attributa. 8. phy. co. 23.
 Gustabile quid. 2. de anl. co. 101.
 Gustabili attributa. ubi fupra. & co. 104.
 Gustus est quidam tactus. 3. de anima. co. 63. & li. de fen. & fen. le. 2. & li. 2.
 de parti. anl. ca. x.
 Gustus & tactus tendunt ad cor imēdiate. li. de iunē. & fenec. le. 3.
 Graue quid. 4. ce. co. 6. 26.
 Graue quōtupliciter. x. metha. co. 13.
 Graui attributa. 7. phi. co. 51. 53. & 3. co. 32. 33. & 3. ce. co. 9. & 4. co. 24. 27.
 Habere quōtupliciter. 5. metha. co. 28. & li. p. tedi. le. 23. & li. fex p. tinci.
 le. 14.
 Habitantibus in feptētrione attributa. li. de phifo.
 Habitatōribus p. mī climatis attributa. li. de prop. rie. ele. ca. 4.
 Habitatōribus feptimī climatis attributa. ubi fupra.
 Habitatōribus medij climatis attributa. ubi fupra.
 Habitus quid. 7. phi. co. 17. & p. de ge. co. 55. & 2. ethy. le. 6. & li. p. tedi. le. 6.
 & li. fex p. tinci. le. 14.
 Habitus quōtupliciter. 5. metha. co. 25.
 Habitus proprietates. li. fex p. tinci. le. 14.
 Habitus & priuatio habent fieri circa idē. li. de fom. & ulg. le. 1.
 Habitus ex fimilibus actibus generantur. 2. ethy. le. 1.
 Habitus attributa. 3. ethy. le. 13. & 4. de 6. & 5. le. 1. & 6. le. x.
 Habitus p. fentibus attributa. p. de ge. co. 55. 83.
 Habitus naturales quibus infint. 6. ethy. le. x.
 Habitus primorum p. tinci. p. tiorum quomodo fiat in nobis. 2. p. off. le. 21.
 Habituum circa intellēctū diuerfitas. ubi fupra.
 Habitū eſſe quid ſit. xi. metha. le. 13. & 5. phi. co. 26.
 Heracliti opinio de ueritate entium. 4. metha. co. 221.
 Heracliti ſententia quedam. li. 1. de parti. anl. ca. 5.
 Heracliti opinio de opinante. 7. ethy. le. 3.
 Herbe chareſſe admiranda. li. de admira. in natura.
 Herbe fontis lycami admiranda. ubi fupra.
 Hyle quid. p. de ge. co. 24. & li. fex p. tinci. le. 5.
 Hymber unde canſetur. 3. meteo. le. 1.
 Hypocaumaris attributa. p. meteo. le. 2.
 Hypocratis chili aſchili opinio de cometis. p. meteo. le. 3.
 Hyrenarum arabie admiranda. li. de admira. in natura.
 Hyrindini attributa. li. 6. de hyſto. anl. ca. 5. & 9. ca. 7.
 Hyrundinum pullis attributa. ubi fupra.

Hyrundo una non facit nez.p^o. ethy. le. xi
 Hirs qui sunt sui capitis attributa. 7. ethy. le. 9.
 Hystoria ad quid est utilis. p^o retho. ca. 4.
 Hoc aliquid quid & eius conditio. 3. metha. co. 10. & 7. co. 12.
 Homeri opinio de conuirsatione uiri & uxoris. 2. econono
 Homo gustum & tactum habet certiores aliis animalibus. 1. de aia co.
 94. & li. p^o de hysto. ani. ca. 15.
 Homo est prudētissimum animalium. ubi supra. & li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Homines moles carne sunt apud mente. 2. de anima co. 94.
 Hō habet proportionabiliter cerebrū malus & humidius ceteris aialibus li.
 de sen. & sen. le. 13. & li. p^o de hysto. ani. ca. 16. & li. 2. de parti. ani. ca. 7.
 Homo patitur a fumo carbonum. li. de sen. & sen. le. 14.
 Homo solus animalium est rectus. li. de fom. & uig. le. 6. & li. de respi. le. 15.
 & li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Hoīes ualde stulti prouidentes sūt. & recte somnīates. li. de fom. & uig. le. 11.
 Homines pulmonem calidum multum & sanguinem habet li. de respi. le. 15.
 Hominis panes summe que sint li. p^o de hysto. ani. ca. 7.
 Hominis partibus attributa. ubi supra. ca. 17.
 Homo proportionem corporis plurimū seminis emitit li. 3. de hysto. ani.
 ca. 12. & 7. ca. 1.
 Homo quomodo gestatur in utero. li. 7. de hysto. ani. ca. 8.
 Hominis periti officium. li. p^o de parti. ani. ca. p^o.
 Homo solus aialiu nō habet caudā nec illa indiget. li. 4. de parti. ani. ca. 9.
 Homo malus milites plura mala faceret q̄ bestia mala. 7. ethy. le. 6.
 Homo est sicut ciuitas. 9. ethy. le. 9.
 Hominum cura que debeat esse. x. ethy. le. xi.
 Hominis optimum quid sit. ubi supra.
 Hominis beata uita que sit. x. ethy. le. 12.
 Homo natura ciuile est. p^o poli. le. 1.
 Homo solus animalium habet sermonem. ubi supra.
 Homo secundū legē uiuens est optimū animalium alienus uero a lege est
 pessimus. ubi supra.
 Hominibus pigetissimū attributa. p^o poli. le. 6.
 Hominum maxima pars ex quo uiuat. ubi supra.
 Hominis causa omnia sunt animalia & plante & cetera. ubi supra.
 Homines propria magis curant quā cōmunia. 2. poli. le. 2.
 Hominibus precelentibus attributa. 4. poli. le. x.
 Hominibus exclusis ab honoribus attributa. 5. poli. le. 5.
 Hominis liberi uita est melior. 7. poli. le. 2.
 Hominū plures sunt prauī boni uere pauci. 2. topi. ca. 18.
 Homines ad ueritatem nati sunt. p^o retho. ca. 1.

Roies agūt quocunq; agunt septem causis. p^o retho. ca. x.
 Homines aliqua facilius aliis cōmittunt. p^o retho. ca. 12.
 Homines cauent ab aliquibus. ab aliquibus nero non. ubi supra.
 Hominum nullus est liber. 3. retho. ca. 24.
 Hominibus prestantissimum est bene ualere. ubi supra.
 Homini soli attributa. 9. ethy. le. x. & 7. poli. le. x.
 Homini bono attributa. 9. ethy. le. 9.
 Hominum generi attributa. li. 2. de part. ani. ca. x.
 Homini attributa. li. p^o de hyflo. ani. ca. p^o. 13. & 2. ca. p^o. 4. & 9. ca. p^o. & li.
 2. de part. ani. ca. 14. 17. & 3. ca. p^o. & 3. poli. le. 3. & 7. le. 1. & li. 2. econo. &
 p^o perye. le. 14.
 Homo dicitur parvus mundus. 3. phi. co. 17.
 Hominis plures sunt operationes. 2. ce. co. 64.
 Hominum generantia que sunt. 1. phi. co. 16.
 Homo falsus quis sit. 3. met. 2. co. 34.
 Homo mortuus est homo equinoc. 4. meteo. co. 50.
 Honor in quo consistat. p^o ethy. le. 5.
 Honor quid. 4. ethy. le. 8. & p^o retho. ca. 5.
 Honoris partes. p^o retho. ca. 5.
 Honorem qui consequuntur. ubi supra.
 Honorem non meretur prius. ubi supra.
 Honor senioribus debetur. 9. ethy. le. 2.
 Honori attributa. p^o ethy. le. 5. & 4. le. 9. & 3. le. 13. & 2. magno. mot. ca. 2. &
 3. poli. le. 7. & 2. econo.
 Honorabilior quis sit. 4. ethy. le. 9.
 Honestas quid. 3. retho. ca. 17.
 Honestum quid p^o retho. ca. 9.
 Honestorum memoria locunda est. 9. ethy. le. 7.
 Honestati attributa. 3. poli. le. 1.
 Hospitalitati attributa. 9. ethy. le. 12.
 Humidum quid. 2. de ge. co. 9. 14.
 Humido attributa. 2. de anima co. 13.
 Humori quonplex. 2. de anima co. 25.
 Humori subtili attributa. 4. meteo. co. 22. & li. 3. de hyflo. ani. ca. 5.
 Iactantie attributa p^o magno. mot. ca. 6.
 Iactator quis. p^o magno. mot. ca. 2. 20.
 Iani quid. 4. phi. co. 126.
 Ianiroxi attributa. p^o econo.
 Icori quid & a quibus differat. 2. prio. ca. 17.
 Idei quid. p^o magno. mot. ca. p^o. & p^o po. st. co. 25.
 Ideis attributa. p^o po. st. le. 33.

Idem quotupliciter. 3. metha. le. 9. & x. co. 3. & p^o topi. ca. 4.
 Idem que dicantur. 3. metha. co. 20. & x. co. 31. & p^o topi. ca. 9.
 Idem pitas quid. 3. metha. le. 9.
 Idem pitas unde inueniatur. 4. phi. co. 34.
 Idiotis attributa. p^o elenc. ca. 8.
 Iecur qd qle & ubi & i qbus sit. li. p^o d hy. ani. ca. 18. & li. 3. de pti. ani. ca. 47.
 Ignis phyticufarū lipare ethne atq sicilie admirāda. li. de admirā uatura.
 Ignis hesculis admirāda. li. de admī. in namra.
 Ignium medorum & persarum admitanda. ubi supra.
 Ignis congregatio & segregatio. 3. ce. co. 74.
 Ignis & terre differentie. p^o de ge. co. 18.
 Ignis carbo. Ignis flamma. Ignis lux. differūt specie. 3. topl. ca. 19.
 Igni attributa. 4. ce. co. 9. & 2. de ge. co. 30. & p^o meteo. le. 2. & p^o de ani.
 co. 29. & 2. co. 41. 74. & li. de sen. & sen. le. x. & li. de iunen. & senec. le. 4.
 & li. de caus. long. & bre. uite & li. p^o de parti. ani. ca. 2. & li. 3. de ge. ani.
 ca. x. & li. predi. le. 20.
 Ignoranti attributa. 3. ethy. le. 3.
 Ignorantie attributa. ubi supra. le. xi. 12.
 Ignorantes puniuntur. ubi supra. le. xi.
 Ignorantia quotupliciter. p^o post. le. 27.
 Ignorantie signum. p^o metha. le. 3.
 Ignorantes uirtutes nominum paralogizantur. li. p^o elenc. ca. p^o.
 Ignoscenda que sint. 3. ethy. le. 14.
 Ignoscere quid. 6. ethi. le. 9.
 Ignoto attributa. 3. phi. co. 63. 66.
 Iliberales qui sint & eorum attributa. 4. ethy. le. 5. & p^o magnomoz. le. 14.
 Illuminatio fit in instanti. 2. de anima co. 7.
 Illusio quid. 3. retho. ca. 18.
 Imitari quos debeamus. 9. ethy. le. 13.
 Immobile quotupliciter. xi. metha. le. 12. & 6. phi. co. 20.
 Immobili attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Impassibilia que sint & qualia. p^o de ge. co. 33. 34.
 Impartibili secundū quantitātē quomodo attribuitur motus. 6. phi. co. 36.
 Impetilis attributa. p^o elenc. ca. p^o & 2. retho. ca. 22.
 Impetantium diuersitas. p^o poli. le. 12.
 Imperanti attributa. ubi supra. le. 3. & 7. poli. le. 3. x.
 Imperant & parere quomū sit. p^o poli. le. 23. 3.
 Impetat animae corpori. p^o poli. le. 3.
 Imperat nemo recte qui prius sub imperio non fuerit. ubi supra.
 Imperio attributa. 2. ethy. le. xi. & p^o poli. le. 3. & 5. le. x.
 Imperfectum quid. p^o pctio. ca. 1.

Imperus animi qui sint & quomodo se habeant. li. de bo. for. le. 3. 6.
 Impetus primi sunt naturales. ubi supra.
 Impotentia quid. 3. metha. co. 17. & 2. ce. co. 37.
 Impossibile quid. 3. metha. co. 17.
 Impossibile simpliciter quid. 2. topi. co. 29.
 Impossibile dicitur dupliciter. 6. phi. co. 92.
 Impossibili attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Impossibilia querenda non sunt. p^o phi. co. 39.
 Impossibile est aliquem uidere que non putat. p^o elenc. ca. 7.
 Impetio quid. 4. meteo. co. 4. 6.
 Improbitas hominum est insatiabilis & eius attributa. 2. poli. le. x.
 Improbis attributa. 9. ethy. le. 4. 6.
 Impudens quis. 2. ethy. le. 9.
 In aliquo esse quomodo. 4. phi. co. 23.
 In seipso esse quomodo contingat. 4. phi. co. 23. 26. 27.
 Inesse sicut pars in toto quando dicitur. 4. phi. co. 34.
 In animatis attributa. li. de moti. ani. le. 3.
 Incerti est esse q^o secundum translationem dicitur. 6. topi. ca. 2.
 Incōueniens quid. 7. ethy. le. 1. & 2. magno. mo. ca. 4.
 Incontinenti attributa. 7. ethy. le. 2. 3. 4. 8. x. & 2. magno. mo. ca. 4.
 Incontinentie attributa. 7. ethy. le. 4. 7. 8. x. & 2. magno. mo. ca. 4.
 Incontinentia quid. ubi supra.
 Incōuenienti attributa. p^o phi. co. 9. & 6. poli. le. 5.
 Incomplexis attributa. li. predi. le. 3.
 Incorruptibilia que sint. xi. metha. le. 12.
 Inconcupibili attributa. 3. phi. co. 30. & 11. de caus. long. & bre. uite.
 Indeterminati attributa. 3. phi. co. 66.
 Indigestio quid. 4. meteo. co. 14.
 Indigestionis species. ubi supra.
 Indigestū quid. 2. meteo. le. 3.
 Indignatio quid. 2. retho. ca. 9. & 1. ethy. le. 9. & 7. le. 6.
 Indignantur aliqui diuersimode. 2. retho. ca. 9. & 1. ethy. le. 9. & ubi supra.
 Indigentie attributa. 3. ethy. le. 9.
 Individuum predicatur de uno solo. li. predi. por. le. 7.
 Individua non habent ordinem ad inuicem. 3. metha. co. xi.
 Individuis attributa. li. predi. por. le. 6. 7.
 Indivisibile est unūquodq^{ue} ad seipsum. 7. metha. co. 59.
 Indivisibile quotupliciter. x. metha. co. p^o. 4. & 3. de ani. co. 23.
 Indivisibile additum indivisibili non facit maius. 3. metha. co. 16.
 Indivisibili attributa. 6. phi. co. 37. & p^o de ani. co. 70.
 Inductis attributa. p^o de ge. co. 7.

Indictio quid. p^o post. co. p^o. 6. & 2. p^o tio. ca. 23.
 Inductio rethorica quid. p^o retho. ca. 2.
 Inductioni attributa. p^o post. co. p^o. 6. le. 30. & 2. p^o tio. ca. 23. & p^o topi. ca. x.
 Inequale quid. p^o magnò. mor. ca. 21.
 Infantibus attributa. li. 3. de. ge. ani. ca. p^o. 2.
 Infiniti cognitio. 2. metha. co. xi.
 Infinitum quid. 3. phi. co. 37. 63. 63.
 Infinitum quotupliciter. 3. phi. co. 34. 37. & 6. co. 18.
 Infinitum in actu quotupliciter. xi. metha. le. x.
 Infinitum in potentia quotupliciter. xi. metha. le. x.
 Infinito in potentia attributa. ubi supra.
 Infinito secundū oppositōes uel diuisionē attributa. 3. phi. co. 60. & 6. co. 19.
 Infinito attributa. 2. metha. co. 2. 12. 13. & xi. le. x. & p^o phi. co. 23. & 3. co. p^o.
 24. 25. 31. 37. 63. 66. 70. 71. 72. & 3. co. 13. & 6. co. 60. & 2. de. ge. co. 62.
 Infinitum quomodo sit in corporibus magnitudine & grauitate. p^o ce. co.
 46. 47. 50. 57. 63.
 Infinito corpori attributa. p^o ce. co. 63. 64. 66. 68. 70.
 Infinitum nullam proportionem habet ad infinitum. 2. phi. co. 14.
 Infinita relinquenda sunt. li. predi. pot. le. 6.
 Infinitotum non est aliquod primum. 2. phi. co. 34.
 Infinita quō transire cōtingat. 2. phi. co. 67. 68. & p^o post. co. 6. & le. 33. 34.
 Infinita non possunt sciri p^o post. le. 38.
 Infiniti uirtus. p^o ce. co. 71.
 Ingenitum quotuplex. p^o ce. co. lxi. 112.
 In genitū incorruptibile & seipsum se inuicē consequantur. p^o ce. co. 123.
 Ingeniū boni conditio. 2. topi. ca. 12.
 Ingrossatio quid & quō fiat & quibus attribuatut. 4. meteo. co. 37. 38.
 Inertia quid. 6. ethy. le. 3.
 Inhumani quī sint. 4. ethy. le. 13.
 Inimicitie efficientia. 2. retho. ca. 4.
 Iniuria sūma quid. p^o retho. ca. 14.
 Iniuria pati quid. p^o retho. ca. 13.
 Iniuriari quid. p^o retho. ca. x.
 Iniuria maior quid. p^o retho. ca. 14.
 Iniuria acerba & inaudita quid. ubi supra.
 Iniuria maxima quid. ubi supra.
 Iniurie attributa. 3. ethy. le. 14. 15. 17.
 Iniustitia apparet quid. 3. ethy. le. 14.
 Iniustitia quid. 3. ethy. le. xi. & p^o retho. ca. 9.
 Iniustitia non est ad seipsam. ubi supra.
 Iniustus quis. 3. ethy. le. 1.

Ininfinito attributa ubi supra. & le. 2. 3. 4. 5. 6. xi. & p^o magno. mo. ca. 21.
 Ininfinitum quid ubi supra. & le. 23. & 1. ethy. ca. 9.
 Inmanitas quid & eius attributa. 7. ethy. le. 6.
 In materiam rei attributa. 12. metha. co. 31.
 Iniquitas quid & eius attributa. 5. ethy. le. 1.
 Inordinate esse quid sit. 3. ce. co. 24.
 Insanus quid sit. li. de physio. & 3. ethy. le. 5. & p^o magno. mo. ca. 12.
 Insensibili attributa. li. lex p^{ri}nci. le. 5.
 Insidiari occulte magis iniustum est. 7. ethy. le. 6.
 Insidiantes non ignorant. 5. ethy. le. 14.
 Instantia quid & a quibus differt & contra quid seratur. 2. p^{ri}mo. ca. 26.
 Instantia quid. 2. topi. ca. 18.
 Instantia ad uniuersale. 2. topi. ca. xi.
 Instantias ferrenti attributa. 2. topi. ca. 6.
 Instantie aliquae. 4. topi. ca. 3. 2.
 Instantie sunt propositiones. p^o post. co. 29.
 Instantie attributa ubi supra. & 2. topi. ca. xi.
 Instituta p^{ri}uata differunt a publicis. x. ethy. le. 5.
 Instrumentum quid & ad quid. li. p^o de parti. ani. ca. 3.
 Instrumentorum diuersitas. p^o poli. le. 2.
 Instrumentum alendi duplex. 2. de ani. co. 50.
 Instrumentis attributa. 2. de ani. co. 38. & li. 2. de parti. ani. ca. x. & 4. ca. 6.
 9. xi. & li. p^o de ge. ani. ca. 2. & p^o poli. le. 1.
 Instructori attributa. 2. de ani. co. 45.
 Insularum systematum admiranda. li. de admir. in natura.
 Insule demorene cartaginensium. li. ubi supra.
 Insule a cartaginensibus inuente. li. ubi supra.
 Intangibile quod duplex. 2. de ani. co. 120.
 Intellectuale non est in loco. p^o ce. co. 69.
 Intellectus est habitus p^{ri}ncipiorum. 6. ethy. le. 5. & p^o magno. mo. ca. 22.
 & p^o post. le. 44. & 2. le. 21.
 Intellectus est terminorum. 6. ethy. le. 6.
 Intellectus quorum sit. p^o post. le. 44.
 Intellectus est certior scientia. p^o post. le. 21.
 Intellectus possibilis quid. p^o de ani. co. 47. 66. & 3. co. 17.
 Intellectum possibilem & agentem necesse est ponere. 3. de ani. co. 17.
 Intellectus agens quid ubi supra.
 Intellectus est in partibilis. p^o de ani. co. 48. de ani. co. 50
 Intellectus est talis i rementis hoibus q^{ui}le dicit i die pater ulroru deoruq. 3.
 Intellectus est separatus i mortalibus & perpetuis. 3. de ani. co. 7. 20.
 Intellectus in actu semper intelligit. 3. de ani. co. 20.

Intellectus principiorum est rectus. 3. de ani. co. 31.
 Intellectus obiecti quod sit. 12. metha. co. 39.
 Intellectus quomodo intelligat seipsam. ubi supra.
 Intellectus est solum unius. 4. metha. co. x. & 6. co. 8.
 Intellectus in actu est res intellecta in actu. 3. de ani. co. 36.
 Intellectus et intellectus sunt idem in his que sunt sine materia. 3. de ani. co. 15. & 12. metha. co. 31.
 Intelligentem necesse est fantasmata speculari. 3. de anima. co. 39. & li. de memo. & remi. le. 2.
 Intellectus primi non sunt sine fantasmatibus sed non sunt fantasmata. 3. de ani. co. 39.
 Intellectui attributa. 12. metha. co. 39. & p^o de ani. co. 49. 66. 82. & 2. co. 22. 37. & 3. co. 43. 6. 8. 9. xi. 14. 16. 22. 25. 33. 38. 46.
 Intellectus operationi attributa. p^o de ani. co. 48. & 3. co. 36.
 Intelligere attributa. p^o de ani. co. 48. 63. 66. 67. & 2. co. 60. & 3. co. 2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. xi. 14. 15. 16. 17. 23. 24. 32. & li. de memo. & remi. le. 2.
 Intellectus passivus quid. 3. de ani. co. 20.
 Intellectus non intelligit sine sensu. li. de sen. & sen. le. 6.
 Intellectus speculativus & practicus similiter se habent in syllogizando. li. de moti. ani. le. 3.
 Intellectus practicus differt a speculativo sine. 3. de ani. co. 49.
 Intellectus practici operatio mediata est conclusio. li. de moti. ani. le. 3.
 Intellectui practico attributa. 3. de ani. co. 47. 49. 50.
 Intellectus nobilitas unde possit sumi. 12. metha. co. 31.
 Intellectui primo attributa. 12. metha. co. 31.
 Intellectui complexorum attributa. 12. metha. co. 31.
 Intellective parti anime attributa. 7. phi. co. 30.
 Intelligentia cui assimilatur. p^o de ani. co. 48.
 Intelligentie attributa. 3. de ani. co. 26.
 Intelligentie indivisibilia attributa. 3. de ani. co. 31.
 Intelligentia indivisibilia cuius sit. x. metha. co. p^o.
 Intelligentie non est credendum. 3. phi. co. 35.
 Intelligentia quid. li. de caus. le. 7.
 Intelligentie virtus. ubi supra. le. 16.
 Intelligentie primis attributa. ubi supra. le. 4. 7. 8. 9. x. xi. 12. 13. 23.
 Intelligentie virtuti attributa. ubi supra. le. 9. 14. 16.
 Intelligentia quo tempore viget. 7. poli. le. 12.
 Intelligibili attributa. p^o de ani. co. 47.
 Intemperans quis sit. 7. ethy. le. 4. 7. 9.
 Intemperio attributa. ubi supra. & le. 7. & 3. ethy. le. 21. 22.
 Intemperatus quis. 2. ethy. le. 2. 3.

Intemperantia quid. 2. ethy. le. x. & 3. le. 22.
 Intemperantie species. 2. magno. mor. ca. 4.
 Intemperantie attributa. 7. ethy. le. 6. 8.
 Interitus quid & eius attributa. li. 2. de part. ani. ca. 3.
 Interrogatio quid. 2. peryer. le. 4.
 Interrogationibus duabus nō est una responsio danda. 1. elenc. ca. 1.
 Interrogationi uni una est danda responsio. 2. elenc. ca. 9.
 Interrogationi attributa. 2. peryer. le. 4. & p^o post. co. 17. 18.
 Interrogandi ordo. 8. topi. ca. 3.
 Interroganti attributa. 8. topi. ca. 8. 9.
 Interrogandi diuersitas. 8. topi. ca. 9.
 In toto esse quid. p^o prio. ca. i.
 Inuerecūdia quid. 2. retho. ca. 6.
 Inuerecūdus quis. p^o magno. mor. ca. 17.
 Inuentiones scientiarum. 2. metha. co. 2.
 Inuidia quid. 2. retho. ca. x.
 Inuidus quis. 2. ethy. le. 9.
 Inuidi qui sint. 2. retho. ca. x.
 Inuoluntarium quid. 2. ethy. le. i. 3. 5. 13.
 Inuoluntaria que sunt. ubi supra. & le. 14.
 Inuoluntariorum diuersitas. 3. ethy. le. 14.
 Iocundū multiplex. 7. ethy. le. 14.
 Iocundo attributa. ubi supra.
 Iocūda que dicuntur. 9. ethy. le. 7. & x. le. 4. 9. & p^o retho. le. xi.
 Iocunda sunt sensus presentium recordatio preteritorum & spes futuro-
 rum. p^o retho. ca. xi.
 Iocundum est memorari labores preteritos. ubi supra.
 Iocundum est itasci. ubi supra.
 Iocundum est loqui aut scribere ad amicos. ubi supra.
 Iocundum est ulcisci. ubi supra.
 Iocundum est uincere. ubi supra.
 Iocundum est ludere. ubi supra.
 Iocundissima sunt honor & gloria. ubi supra.
 Iocundum est amare. ubi supra.
 Iocundum est esse admirationi. ubi supra.
 Iocundum est adulatores audire. ubi supra.
 Iocundum est uariari. ubi supra.
 Iocundum est discere & admirari. ubi supra.
 Iocundum est beneficium conferre & recipere. ubi supra.
 Iocundum est subuenire. ubi supra.
 Iocundum est euasisse a periculis. ubi supra.

locundum est unicuique sibi simile. ubi supra.
 locundum est unicuique suum. ubi supra.
 locundum est principari. ubi supra.
 locundum est alios increpare. ubi supra.
 locundum est uersari in eo quo quis excellit. ubi supra.
 locundum est putare se consequatur eorum que expetit. 2. retho. ca. 2.
 locundum est omne mirabile. 3. retho. ca. 2.
 locus quid & eius attributa. 4. ethy. le. 15. & x. le. 9. & 8. poli. le. 1.
 locorum diuersitas. ubi supra.
 locofus quis. 7. ethy. le. 7.
 ira quid. li. 1. de parti. ani. ca. 4. & 2. retho. ca. 2.
 ira quò sedatur & augeatur. 2. retho. ca. 3.
 ire attributa. li. de physo. & 7. ethy. le. 3. 6. & 5. poli. le. x. 12. & 7. le. 5. & 2. retho. ca. 2. 4.
 iactantia quid. 2. ethy. le. 9.
 iaculus qui sunt. 2. retho. ca. 2. 3. 4.
 iacundis attributa. 4. ethy. le. 13. & 7. le. 6.
 iradi multipliciter. 2. retho. ca. 2.
 irascentium attributa. 5. poli. le. 9.
 irrationabile quomplex. p^o ethy. le. 20.
 iris quid & quomodo & quando fiat. 3. meteo. le. 3. 5. & 3. post. le. 17.
 iris colores diuersi. 3. meteo. le. 5. 6.
 iridem tricolorem necesse est esse. ubi supra.
 ironia quid. 2. ethy. le. 9.
 ironie attributa. 4. ethy. le. 15.
 iron quis. p^o magno. mot. ca. 20.
 ironicus quia. 4. ethy. le. 15.
 ironico attributa. ubi supra.
 iudicia multorum sepe meliora sunt quàm unus. 3. poli. le. 14.
 iudicium quid. 5. ethy. le. xi.
 iudicium de rebus quomplex. p^o de ani. co. 27.
 iudiciū uerū quomodo sit. 4. metha. co. 20. & xi. le. 6. & 2. phi. co. 6.
 iudiciū quò attribuitur diuersis potentiis. 3. de ani. co. 14. 4.
 iudicium reddimus diuersimode. p^o retho. ca. 2.
 iudicatio est iusti iudicium. p^o poli. le. 1.
 iudicare de prioribus quò contingat. 3. ce. co. 60.
 iudicare attributa. 2. poli. le. 16. & 3. le. 7. 9. & 8. le. 1. 2.
 iudex bonus quis sit. p^o ethy. le. 3. & 5. le. 6. & 3. poli. le. 7.
 iudici attributa. p^o retho. ca. 1. 15.
 iustitute quare insunt animalibus. li. de moti. ani. le. 1.
 iunioribus attributa. 7. poli. le. x.

Ius quid. p^o poli. le. 1.
Iuris multiplicatas. 3. ethy. le. xi. 12.
Ius naturale quid. ubi supra.
Ius civile quid. ubi supra.
Ius paternum quid. ubi supra.
Ius legitimum quid. ubi supra.
Ius economicum quid. ubi supra.
Iuris attributa. ubi supra.
Iustificatio quid. 3. ethy. le. 12. 13.
Iustitia quid. 3. ethy. le. 1. x. & p^o retho. ca. 9.
Iustitia legalis quid. 3. ethy. le. 2.
Iustitia species. 3. ethy. le. 2. 3. 4.
Iustorum multiplicitas. p^o magno. mor. ca. 21.
Iustum duplex. ubi supra.
Iustum quid. 3. ethy. le. xi. 16.
Iustum in quo consistat. 3. ethy. le. 3. 6. 17. & 6. poli. le. 3.
Iusto attributa. 3. ethy. le. x.
Iustum esse nō ē facile. 3. ethy. le. 3. & p^o magno. mor. ca. 21.
Iuuenis etate uel moribus. p^o ethy. le. 3.
Iuuenis non est ydoneus auditor discipline civilis. ubi supra.
Iuuenibus quomodo conueniat adiscere & iudicare. 7. ethy. co. 2.
Iuuenibus attributa. 2. retho. ca. 12.
Iuuenes ad omnia sunt aptissimi. ubi supra.
Iuuenes sunt apti ad irascendum & ad ambitionem. ubi supra.
Iuuenes uictorie & excellentie studiosi sunt. ubi supra.
Iuuenes non sunt malitiosi sed simplices. ubi supra.
Iuuenes creduli sunt. ubi supra.
Iuuenes sunt bone spei. ubi supra.
Iuuenes facilliter decipiuntur. ubi supra.
Iuuenes sunt neceddi. ubi supra.
Iuuenes sunt magnanimi. ubi supra.
Iuuenes magis eligunt honesta q̄ uilia. ubi supra.
Iuuenes sunt amicorum studiosi. ubi supra.
Iuuenes in omnibus se habent nimis. ubi supra.
Iuuenes scire omnia putant. ubi supra.
Iuuenes sunt misericordes. ubi supra.
Iuuenes sunt dicaces & faceti. ubi supra.
Iuuentus quid. li. de mor. & ul. le. 1.
Iuuenta est res iocunda. 7. ethy. le. 14.
Labia subtilia & in extremitatibus relaxata quid significant. li. de physo.
Laborantibus amata omnia uidentur. 2. de anima. co. 10. 4.

Labori attributa. 8. poli. le. 1.
 Labrotore quomodo fiant. p^o meteo. le. 6.
 Lac i gbus possit fieri & i gbus fit. li. 3. de hyfro. ani. ca. 10. 11. & 6. ca. 10. 17
 Lacti attributa. ubi supra. & li. 4. de ge. ani. ca. 8.
 Lac in manibus potest fieri. li. p^o de hyfro. ani. ca. 12. & 3. ca. 20.
 Lac quid. li. 4. de gr. ani. ca. 8.
 Lactes quid & eius attributa. li. 4. de parti. ani. ca. 4.
 Lacertum italic & scilicet admiranda. li. de admir. in natura.
 Laci a omni cumani admiranda. li. de admit. in natura.
 Laci scilicet admiranda. ubi supra.
 Laci masilensium admiranda. ubi supra.
 Lampades in celo & aere ex quo fiant. p^o meteo. le. 2.
 Lapidis syphyl montis admiranda. li. de admit. in natura.
 Lapidis modon admiranda. ubi supra.
 Lapidis nili admiranda. ubi supra.
 Lapidis euphonis admiranda. ubi supra.
 Lapidis montis erechinti admiranda. ubi supra.
 Lapidis thnoli montis admiranda. ubi supra.
 Lapidis attributa. 8. phi. co. 23. & li. de mi.
 Lapidex ex quibus fiant & per quatum uel quale tempus. li. de mi.
 Lapidis spini admiranda. li. de admit. in natura.
 Lapidicium lybie admiranda. ubi supra.
 Lapidum ardentium & carbonis admiranda. ubi supra.
 Laudabile quid. p^o ethy. le. 18. & p^o magno. mor. ca. 12.
 Landanda que sint. p^o ethy. le. 18.
 Laudes deorum ad nos relate ridicule uidentur. ubi supra.
 Laudi attributa. ubi supra.
 Laus non est optimotum. ubi supra. sed eorū ē aliqd p̄stātius. ubi supra.
 Laus quid. ubi supra. & p^o retho. ca. 9. & 3. ca. 16.
 Laus ex opetationibus est. p^o retho. ca. 9.
 Laudabiles ex quibus dicuntur. p^o magno. mor. ca. 5. & p^o retho ca. 9.
 Lascius quis. 4. ethy. le. 13.
 Lationi attributa. p^o ce. co. 76.
 Lationibus attributa. p^o ce. co. x. 24. 30. 44. 76. & 1. co. 69. & li. de sen. & sen. le. 16.
 Lebetum urium admiranda. li. de admit. in natura.
 Leni attributa & lenibus. li. de sen. & sen. le. 3.
 Lenum quid. li. predi. le. 17.
 Leoni attributa. li. 2. de hyfro. ani. ca. p^o & 3. ca. 6. & 6. ca. 31. & 3. ca. 5. & 9. ca.
 Lepori attributa. li. 3. de hyfro. ani. ca. 12.
 Leporum admiranda. li. de admit. in natura.

Letanti attributa. p^o post. le. 49.
 Leucophylli arboris admiranda. li. de admir. in natura.
 Leue quid. p^o ce. co. 17. & 4. co. 6. 26. 31. & li. sex principi. le. 13.
 Leni attributa. 3. phi. co. 33. & 4. co. 41. & 8. phi. co. 32. 33. 35. & p^o ce. co. 17. &
 4. co. 6. 24. 27.
 Leuissimum quid sit. p^o ce. co. 17.
 Lex quid. p^o retho. ca. 15.
 Legis necessitas. x. ethy. le. 14.
 Legum diuersitas. p^o retho. ca. 9. x.
 Legi attributa. 3. ethy. le. 2. xi. 17. & p^o magno. mor. ca. 21. & p^o retho. ca. x.
 Leges a fuescere mutare improbum est. 2. poli. le. 13.
 Leges quis debeat ponere. 6. poli. le. 5.
 Legibus attributa. 3. ethy. le. 2. 6. & x. le. 14. & 2. poli. le. 8. 13. & 3. le. 9. & 4. le.
 1. & p^o retho. ca. p^o. 15.
 Legum laboribus attributa. 3. ethy. le. 1. xi. & 5. le. 16. & 8. le. 9. & x. le. 14. & 7.
 poli. le. 2. & 8. le. 1. & p^o retho. ca. p^o. 4. ca. 9.
 Liberalitas qd. 2. ethy. le. 8. & 4. ethy. le. 1. & p^o mag. mor. ca. 14. & p^o retho.
 Liberalitati attributa. ubi supra. & 2. poli. le. 6. & p^o magno. mor. ca. 14.
 Liberalibus attributa. 4. ethy. le. 2. 3.
 Libertas quid. 6. poli. le. 1.
 Libertati teipublice attributa. ubi supra.
 Libyci opinio de domino. p^o econo.
 Libidinosus quis. 7. ethy. le. 6.
 Libidini attributa. ubi supra.
 Lien quid & quale. li. p^o de hysto. ani. ca. 18. & li. 3. de parti. ani. ca. 7.
 Liquram pedie in iaculando funda admiranda. li. de admir. in natura.
 Lingua sicca existens non sentiri neq. humida. 2. de anima co. 104.
 Lingua omnia sensibilia sentiri secundum eadem partem. 2. de sia co. 112.
 Lingue attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 17.
 Linea quid. p^o ce. co. 2.
 Linee unitas. 4. metha. co. 8.
 Linee circularis perfectio. 2. ce. co. 22.
 Linee attributa. 4. phi. co. 107. & 6. co. 3. & p^o de anima. co. 67.
 Linee recte attributa. 2. ce. co. 22.
 Linearum minima que sit. 2. ce. co. 29.
 Linee recte equedistantes non concurrunt. p^o post. co. 12.
 Liquefactibilibus attributa. 4. meteo. le. 14. co. 40.
 Litigiosi ac rixi amici qui sint. p^o elenc. ca. 8.
 Litiganti attributa. p^o retho. ca. p^o.
 Locus quid. 4. phi. co. 38. 41. & 4. ce. co. 23.
 Loca partium naturalium que sint. 4. phi. co. 28.

Esse in loco quid. 4. phi. co. 43.
 Esse in loco quoniampluriter. 4. phi. co. 44. 45.
 Locus unus non continet duo corpora. 3. mecha. co. 9. & 4. phi. co. 8. 47. 55.
 & li. lex princi. le. xi.
 Loci multiplicitas. 4. phi. co. 14.
 Loci differentia que sint. 3. phi. co. 54. & p^o ce. co. 31. & 2. co. 7.
 Loci proprii & naturalis attributa. 4. phi. co. 4. 28. 48. & p^o ce. co. 44. 69.
 74. 75. 76. 91. 99. 100. & 2. co. 34. 74. & li. de respir. le. 9.
 Loci attributa. 3. phi. co. 43. 49. 55. & 4. co. 6. 7. 17. 27. 28. 35. 37. 41. 42. 47. &
 li. lex princi. le. xi. 12.
 Loci primi attributa. 4. phi. co. 38.
 Locati attributa. 4. phi. co. 48.
 Loci differentie quomodo sint principia motus. 2. ce. co. 8. xi.
 Loci differentie quomodo diversimode fumantur i diversis corporibus
 2. ce. co. 9. x. xi. & li. de iuven. & senec. le. 1.
 Loci differentie quomodo differant. 2. ce. co. xi.
 Loci dimicationis herculis cu gigantibus admiranda. li. de admitt. i natura
 Locus a partibus in quantitate ad suum totum & econtra. 2. topi. ca. 4.
 Locus a diffinitione ad diffinitum & econtra. 2. topi. ca. 5.
 Locus a genere ad speciem & econtra. 2. topi. ca. 9.
 Locus ab antecedente ad consequens. 2. topi. ca. 12.
 Locus in coniugatis. 2. topi. ca. 13. & 7. ca. p^o
 Locus in casibus. ubi supra.
 Locus i calibus & coniugatis similiter se hnt i secula. 4. topi. ca. 6. & 7. ca. 6.
 Locus in generationibus & corruptionibus. 2. topi. ca. 14. & 7. ca. p^o
 Locus in similibus. 2. topi. ca. 26.
 Locus in magis. 2. topi. ca. 27. 29.
 Locus in appositis. 2. topi. ca. 28.
 Locus secundum quid ad simpliciter. 2. topi. ca. 29.
 Loci in propriis. 3. topi. per totum.
 Loci utilissimi qui sint. 7. topi. ca. 7.
 Locustarum scorpionibus infestarum admiranda. li. de admitt. in natura
 Logica ante aristotele non erat. 2. elenc. ca. x.
 Longitudini attributa. 2. ce. co. 12.
 Locutio quid & ex quibus conficiatur. li. 4. de hyfio. anl. ca. 9.
 Locutio quibus conveniat. ubi supra.
 Loqui proprium est hominis. ubi supra.
 Lubricum quid. 2. de ge. co. x.
 Luci attributa. li. de sen. & sen. le. 7.
 Luctator quis sit. p^o retho. ca. 5.
 Lumen quid. 2. de anima co. 69. 70. & li. de sen. & sen. le. 6.

Sine lumine impossibile est uidere. li. de sen. & sen. le. 3. 16.
 Lumi attributa. 2. de anima co. 71. 72. 73. 80. & 3. co. 18.
 Lurini lune & stellatum attributa. li. de proprie. ele. ca. 8.
 Lune monti attributa. li. de proprie. ele. ca. 6. & li. 4. de ge. ani. ca. 3.
 Lupis attributa. li. 3. de hyfo. ani. ca. 3.
 Luciofitas quid & eius attributa. li. 3. de ge. ani. ca. p.
 Luxurianti attributa. 7. ethy. le. 6.
 Macedonie mlinere admira. li. de. admira. natura.
 Machinamenta quot. 4. poli. le. xl.
 Magis & minus non faciunt differre specie. p. poli. le. 3. 9.
 Magis tale uel minus tale quomodo accipiantur. 3. topl. ca. 9.
 Magistratus quid. 3. ethy. le. xl.
 Magistrati attributa. 3. ethy. le. 2. 8. xl. & 2. poli. le. 1. 13. 17. & 3. le. 1. 9. & 4.
 le. 13. & 3. le. 7. & 6. le. 7. & 7. le. 3. 9.
 Magnanimitas quid. 4. ethy. le. 9. & p. magna. mor. ca. 13. & p. retho. ca. 9.
 Magnanimus quis. 4. ethy. le. 8.
 Magnanimus attributa. 4. ethy. le. 9. x. & 7. poli. le. 3.
 Magnificencia quid. 4. ethy. le. 6. & p. magno. mor. ca. 16. & p. retho. ca. 9.
 Magnificencie attributa. ubi fupra.
 Magnificus quid fit. 4. ethy. le. 7.
 Magnitudo quid. 3. metha. co. 18.
 Magnitudo non componitur ex indiufibilibus. 6. phi. co. 76.
 Magnitudo no est iufinita. 12. metha. co. 41. & 3. phi. co. 60. 63.
 Magnitudinis diuifio. 6. phi. co. 3. 17.
 Magnitudini attributa. 3. phi. co. 68. & 4. co. 9. & 6. co. 18. 74. 76. & 8. co.
 79. 80. 88. & p. ce. co. 1. & 3. co. 57.
 Magnū & paruum. 3. metha. co. 18.
 Maiora funt magis compofita quā minora. p. pto. ca. 19.
 Maius & minus. 3. metha. co. 18.
 Mala in uolūtaria fūt digna miferatōe: fed uoluntaria increpatōe. 3. ethy.
 Malitia quid. 2. retho. ca. 13. le. 121
 Malū quid. p. retho. ca. 6.
 Malo attributa. ubi fupra. & 4. ethy. le. 13.
 Malum minus est magis eligendum quā maius. 3. ethy. le. 3.
 Malus quis fit. 7. ethy. le. 4.
 Mime quibus in funt uel non. li. 4. de pari. ani. ca. 9.
 Manere natura aut ui qualiter fit. 3. ce. co. 19.
 Manfuetudo quid. 4. ethy. le. 13. & p. magno. mor. ca. 13. & 2. retho. ca. 3.
 Manfuetus quis. ubi fupra.
 Manfuetio attributa. ubi fupra.
 Manus est organum organorum. 3. de ani. co. 38.

Manibus attributa.li.4.de parti.anl.ca.9.
 Mare non est permutatum loco super terram.li.de proprie.de.ca.7.
 Maris siculi admiranda.li.de adm.in natura:
 Mari attributa.2.meteo.le.23.
 Mares sunt longioris uite feminis exceptis feminis piscium.li.4.de
 hyfo.anima.ca.xi.
 Manibus attributa.li.7.de hyfo.anl.ca.1.2.3.4.6.& li.4.de ge.anl.ca.6.
 Mas quid.li.i.de ge.anl.ca.2.
 Masculini & femini differentia.x.metha.co.13.
 Masculinum & femininum quid sint,ubi supra:
 Masculo attributa.li.de phyfo.& p^o poli.le.3.9.& 7.le.12.
 Mathematice confidetatio.2.phi.co.19.
 Mathematica circa quid fit.6.metha.co.1.& xi.le.3.
 Mathematicarum scientiarum inuentio.p^o metha.le.1.
 Mathematici & metaphisici conuenientia.xi.metha.le.3.
 Mathematicus quomodo se habeat circa prima principia.xi.metha.le.4.
 Mathematicis non ineft motus.li.de moti.anl.le.i.
 Mathematica non omnia sunt sine motu.p^o metha.co.19.
 Mathematica demonstratio.3.metha.co.3.
 Materia qd.7.metha.co.8.22.19.& 8.co.3.& p^o phi.co.69.81.& 23 anl.co.1
 Materia ignota est secundum se.7.metha.co.33.
 Materia quomodo fit una & quod non.p^o phi.co.66.& 2.co.26.
 Materia quotupliciter dicitur.7.metha.co.33.& 8.co.4.13.
 Materia prima est una.8.metha.co.xi.
 Materia quorum fit.8.metha.co.14.
 Materia accidentium.8.metha.co.12.
 Materie transmutatio.p^o metha.le.3.& 4. phi.co.10.
 Materia & ytinatio differunt & quod.p^o phi.co.79.
 Materia est causa plurium & infinitorum entium.p^o ce.co.92.94.
 Ex materia una plura sunt principiata.p^o metha.co.8.& 8.co.xi.
 Materie cognitio.2.metha.co.12.& x.co.14.& p^o phi.co.69.& 4.co.16.
 Materia corporum celestium.8.metha.co.12.& 9.co.17.& 12.co.x.
 Materie respectu contrariorum attributa.4.phi.co.84.
 Materie attributa.12.metha.co.xi.36.& p^o phi.co.79.80.81.82.& 2.co.26
 & 4.co.17.18.& p^o ce.co.98.& p^o de ge.co.119.31.34.35.76.& 2.co.6.31.
 & li.de caus.183.& bre.uite.& li.4.de ge.anl.ca.8.
 Materia terre & ignis que & qualis fit.p^o de ge.co.22.
 Mathematice beue attributa.li.2.de hyfo.anl.ca.1.
 Matres plus diligunt filios.9.ethy.le.7.
 Maxillam infusorem omnia animalia mouet excepto cocodrili finiali
 il.p^o de hyfo.anl.ca.12.

Mixillis attributa. li. 3. de hyflo. ani. ca. 6.
 Maximū quid sit. x. metha. co. 13.
 Maximū in genere quid sit. ubi supra.
 Meatus sensorum oīum tenditur ad cor. li. 3. de ge. ani. ca. 3.
 Medicina quid. p^o de ge. co. 33.
 Medicus est triplex. 3. poli. le. 9.
 Medicis attributa. li. de phiso. & 4. ethy. le. 7. & 5. le. 15.
 Mediocritas in omnibus est laudanda extrema uero non. 2. ethy. le. 9.
 Mediocritas quid. ubi supra. & 4. ethy. le. 13.
 Medio uirtutum consequendo attributa. 2. ethy. le. x. xi.
 Medium inter extrema tenum quid. x. metha. co. 22. & xi. le. 13. & 5. phi. co. 22. & 2. de ge. co. 48. & 2. de ani. co. 118.
 Media duplex. 4. metha. co. 27.
 Media quorum sint. x. metha. co. 22.
 Mediorum attributa. x. metha. co. 22. 23. & xi. le. 6. & 5. phi. co. 22. & li. de proprie. et. ca. 9. & 8. phi. co. 63. & 2. ce. co. 74.
 Medio inter sensum & sensibile attributa. li. de sen. & sen. le. 16.
 Mediū sensuum quid. ubi supra.
 Medium in sono est aer. 2. de ani. co. 76.
 Medium in odore est passio quedam ab aere & aqua. ubi supra.
 Medium quō sumatur ad silogizandum. p^o prio. ca. 24. 28. & 2. ca. 21. 22.
 Medium quid. p^o prio. ca. 3.
 Medio demonstrationis attributa. p^o post. co. 17. 21. 23. 26. le. 36. 38. 39.
 Medio silogismi attributa. ubi supra. & le. 29. 31. & 2. post. le. x. xi. 18. 19.
 Medium demonstrationis quid. 2. post. le. 1. 8. 9. 19. & p^o prio. ca. 28.
 Medium prime figure quid. p^o prio. ca. 3.
 Medium secunde figure quid. p^o prio. ca. 4.
 Medium tertie figure quid. p^o prio. ca. 3.
 Medius habitus in cunctis laudatur. 2. ethy. le. xi.
 Medulla quid. & eius attributa. li. 3. de hyflo. anima. ca. 10. & li. 1. de partu. anima. ca. 6. 7.
 Melancolicis attributa. li. de som. & uig. le. 4. xi. & 7. ethy. co. le. 7. 14. & li. de bo. for. ca. 8.
 Meliores que sunt. p^o retho. ca. 7.
 Melioribus attributa. p^o poli. le. xi.
 Melius quid. 7. poli. le. xi.
 Meliori attributa. 3. topi. per totum.
 Melisi opinio de principiis rerum. 1. phi. co. 6.
 Melodie attributa. 8. poli. le. 3.
 Mēma quibus insit. li. 2. de hyflo. ani. ca. 13.
 Membris attributa. li. p^o de partu. ani. ca. 1.

Memorabilia que sint. li. de me. & re. le. 2. §.
 Memores qui sint. ubi supra. le. 3. 7.
 Inmemotes qui sint. ubi supra. le. 3. 7.
 Inmemotes sunt senes & pueri. ubi supra.
 Memorabili attributa. ubi supra. le. 4.
 Memorati & reminisci differentia. ubi supra. le. 7.
 Memorantur male nani & habentes superiora minora. ubi supra.
 Memoria & reminiscencia diuersimode se habent. ubi supra. le. i.
 Memoria non est de futuris sed opinio. ubi supra.
 Memoria non est presentis sed sensus. ubi supra.
 Memoria est preteriti. ubi supra.
 Memoria quid. ubi supra. le. 2. §.
 Memoria non est pars intellectiva. ubi supra. le. 2.
 Memoria non inest omnibus animalibus. ubi supra.
 Memoria in quibus sit & non sit. ubi supra. le. 3. & 2. post. le. 21.
 Memoria facit & saluat meditatio reminiscencia & speculatio. ubi supra.
 Memoria fit ex sensu. 2. post. le. 21. & p^o metha. le. i.
 Memoria attributa. 4. metha. le. 15.
 Menesis quid. p^o magno. mor. ca. 17.
 Menstrus quid & eis attributa. li. 7. de hysto. anl. ca. 1. 2.
 Menti attributa. 6. ethy. le. 2. & 9. le. 9.
 Mentis irrationabilioris est non mirari. 2. ce. co. 77.
 Mensura quid. x. metha. co. 2.
 Mensura in quo primo inuenitur. ubi supra. & 8. phi. co. 76. 1.
 Mensura cernitudo unde sumatur. x. metha. co. 3. 4.
 Mensurarum diuersitas. x. metha. co. 4.
 Mensure attributa. ubi supra.
 Metallica quatuorplacia. 3. meteo. le. 7.
 Metallica ex quibus generentur. ubi supra.
 Metallis attributa. 3. meteo. le. x.
 Methaphisice dignitas. p^o metha. le. 2. & 6. co. 2.
 Methaphisice partes quot & que sunt. 4. metha. co. 4. & xi. le. 4.
 Methaphisice consideratio. 4. metha. co. p^o 3. §. 3. & 6. co. p^o 3. & 7. co. 6. &
 xi. le. 3. 4. §. 8. & 12. co. p^o. & p^o phi. co. 83.
 Methaphisice quomodo se habeat circa prima principia. xi. metha. le. 4.
 Methaphore attributa. p^o meteo. le. 4.
 Metus quid. 3. ethy. le. 14.
 Metuimus omnia mala. ubi supra.
 Metuere aliquando honestum aliquando inhonestum. ubi supra.
 Militibus attributa. 3. ethy. le. 16.
 Milui admiranda. li. de admit. in natura.

Minimū & maximū non datur in natura. p^o phi.co.36.38.
 Minimū in hominibus & equis quō sit. li. de sen. & sen. le.8.
 Minimū in lineis quō sit. 4. phi.co.108.
 Minimū in tempore quō sit. 4. phi.co.18.
 Minimū est mensura oīum in unoquoq; genere. 1. ce.co.18.
 Ministro in artibus attributa. p^o poli.le.1.
 Mirandū aliquid est in oī re & natura. li. p^o de parti. ani. ca.3.
 Misericorditer homines diuersimode aliqui uero non. 1. retho. ca.8.
 Miserabile quid. ubi supra.
 Miserationem mouentia. ubi supra.
 Miserationi maxime indignatio opponitur. 1. retho. ca.9.
 Misericordes qui sint. li. de physo.
 Mixto quid. p^o de ge.co.96.
 Mixto attributa. p^o de ge.co.83.84.88.
 Miscibilia qualia sint. p^o de ge.co.41.83.84.89.90.
 Mites qui sint. 1. retho. ca.3.
 Mobilis pīmi delectatio qualis sit. 12. metha.co.39.
 Mobili infinito attributa. 3. phi.co.61.63.64.
 Mobili circulariter per partes attributa. 6. phi.co.85.
 Mobili stanti attributa. 6. phi.co.67.68.69.71.
 Mobili moto attributa. 1. 2. metha.co.14. & 12. co.8. & 6. phi.co.67.74.89.
 & 7. co. p^o 1. & p^o de ani.co.42.43.
 Mobili finito attributa. 3. phi.co.78. & p^o ce.co.86. & 4. co. 121.
 Mobile motu uelocissimo necesse est spericum esse. 1. ce.co.19.
 Modicitas & uentositas quid. 4. ethy.le.7.
 Modo quid dicitur. 4. phi.co.127.
 Modulationi attributa. 3. poli.le.2.
 Mola quid & eius attributa. li. 4. de ge. ani. ca.7.
 Mole quid. 1. de ge.co.13. & 4. meteo.co.30. & 3. ce.co. xi.
 Molinis quid. 4. meteo.co.18.
 Molis quis sit. 7. ethy.le.7.
 Molities in quibus sit. ubi supra.
 Monarchia quid. p^o retho. ca.3.
 Monumentorum gigantium admiranda. li. de admit. in natura.
 Monstra quid sint. 2. phi.co.81. & li. 4. de ge. ani. ca.4.
 Monstris attributa. li. 3. de ge. ani. ca.14.
 Montes quomodo fiant. li. de mi.
 Montium melanorum admiranda. li. de admit. in natura.
 Montis menthōnice admiranda. ubi supra.
 Montis flotentis cartaginensium admiranda. ubi supra.
 In morbis non confert aduersus medicum caudari. p^o retho. ca.13.

Mors quatuorplex. li. de morte & vi. le. 1.
 Mors quid ubi supra.
 Mors uarie inest diuersis. ubi supra.
 Mortis cause. ubi supra.
 Morti attributa. ubi supra.
 Mortali attributa. 2. retho. ca. 21.
 Mortuum quid. li. de caus. long. & bre. uite.
 Morfus uenenatorum grauiiores sunt. li. 8. de hyfio. ani. ca. 19.
 Mores omnes quodammodo insunt a natura. 6. ethy. le. x.
 Morum fugientiorum tres sunt species. 7. ethy. le. 1.
 Ad moris maximam uirtutem pertinentia. x. ethy. le. 1.
 Moribus facta respondere oportet. x. ethy. le. 13.
 Moribus attributa. 7. poli. le. x. 12.
 Mos melior quid. 8. poli. le. 1.
 Mota aliqua quatuorplexiter dicantur. 4. phi. co. 32. & 5. co. 17.
 Mota per accidens quatuorplexiter. 4. phi. co. 32. & 8. le. 13. co. 32.
 Motis attributa. 4. phi. co. 99. 104. 105. 108. & 5. co. 63. & 6. co. 8. 13. 32. 48. 52
 & 7. co. p^o. 2. 6. 7. x.
 Motis preter naturam attributa. p^o ce. co. 75. 89.
 Motis secundum naturam & uiolenter attributa. p^o ce. co. 75. 82.
 Motis nobis mouentur que in nobis sunt. 2. topi. ca. 21.
 Motum continet quid sit. 3. phi. co. 23.
 Moto per se & primo attributa. 6. phi. co. 74.
 Motino attributa. 4. ce. co. 21.
 Motus denominatio a quo fit. 3. phy. co. 4. 47. 3. co. 4
 Motus qd. xi. metha. le. 9. & 3. phi. co. 6. 16. 23. & 5. co. 9. & 3. de ani. co. 34 &
 Motus quatuorplexiter. 4. phi. co. 67. & 7. co. x. & li. predi. le. 23.
 Motus non est preter res. xi. metha. le. 9. & 3. phi. co. 4.
 Motus in quo sit subiectiue. xi. metha. le. 9. & 3. phi. co. 18. & 4. co. 91.
 Motus i qbus sit predicamentiue. xi. metha. le. 12. & 3. phi. co. 4. & 5. co. x. 18.
 Motus perpetuitas. 12. metha. co. 29. 34. 43. & 8. phi. co. 45. 70
 Motus unitas. 5. metha. co. 8. & 4. phi. co. 105. & 5. co. 34. & 7. co. 5. & 2. co.
 Motus unitas quatuorplexiter. 5. phi. co. 31. & 7. co. 5.
 Motus unus simpliciter quis sit. 5. phi. co. 34. & 7. co. 5.
 Motus infinitas. 3. metha. co. 12. & 7. phi. co. 7. & p^o meteo. le. 2.
 Motus quomodo sit. 9. metha. co. 7. & 5. phi. co. x.
 Ad motum quot requirantur. 5. phi. co. 2. & 3. de ani. co. 41.
 Ad motus contributitatem quot requirantur. 5. phi. co. 41
 Motus continui conditiones finis. 2. phi. co. 23.
 Motus species que & quot sunt. 3. phi. co. 5. 6. & 5. co. 9. & 7. co. x. & p^o d ani.
 Motus quilibet est a forma. 3. phi. co. 17. co. 38.

Motus mobilis mouentis & temporis proportio. 7. phi. co. 32. 33. 36. 37. 38.
 Motus non componitur ex momentis. 6. phi. co. 28.
 Motus unius attributa. 6. phi. co. 34.
 Motus sequitur magnitudinem. 4. phi. co. 99. 103. & 6. co. 37. 60. 61.
 Motus sequitur tempus & e contra ubi supra.
 Motui tria sunt necessaria. 8. phi. co. 37. 64. & 3. de anima co. 34.
 Motus necessitas. 8. phi. co. 41. 54. 83. & p^o ce. co. 37.
 Motus omnis est propter aliquid. 3. de anima co. 44.
 Motui attributa. 3. phi. co. p^o 1. 12. 15. 63. & 4. co. 73. 96. 103. 112. 114. 132. & 3.
 co. 339. 40. 43. & 6. co. 334. & 7. co. 6. 7. 8. 30. & 8. co. p^o 2. 3. 4. 8. 13. 20.
 21. 24. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. & per totum. & p^o ce. co. 3. 6. 99. & 2. co. 33.
 42. & li. de proprie. ele. co. 3. & p^o de anima co. 37. 40. & li. de sen. & li.
 1. 17. & li. de moti. ani. le. 9. & 4. ethy. 1. e. 15. & li. sex principi. le. 7.
 Motus naturalis ad suum locum causa. 4. phi. co. 48.
 Motus perse in quibus sit. 3. phi. co. 6.
 Motus terminis attributa. 3. phi. co. 3.
 Motus per accedens unde possit summi ubi supra.
 Motus per accedens in quibus sit. 3. phy. co. 6. & p^o de anima co. 39.
 Motus contraria que sunt. 3. phy. co. 2. 14.
 Motus contrarii qui sunt. 8. phi. co. 62. & 3. phi. co. 47. 53. 54. 59. 63.
 Motus diuisibilis quotupliciter. 6. phi. co. 33.
 Motus continui attributa. 6. phi. co. 33.
 Motus concavus & gibbosus quid. p^o ce. co. 24.
 Motus localis quotupliciter dicatur. 4. phi. co. 32.
 Motui locali attributa. 12. metha. co. 38. & 4. phi. co. p^o 4. 133. & 3. co. 18. &
 8. co. 74. & p^o ce. co. 36. & 4. co. 24.
 Motui locali p^o attributa. li. de moti. ani. le. 3.
 Motui celi attributa. 2. ce. co. 3. 13. 15.
 Motui circulari attributa. 4. phi. co. 133. & 8. co. 73. 75. 76. & p^o ce. co. 3. 12.
 Motus uelocissimus quis sit. 2. ce. co. 28.
 Motus minimus quis sit ubi supra.
 Motus ignis sursum. p^o de anima co. 40.
 Motus terre deorsum ubi supra.
 Motus & actio & passio sunt in eo quod agitur. 3. de anima co. 39.
 Motus inuoluntarii qui sunt. li. de moti. ani. le. 9.
 Motui animalium requisita. 3. de anima co. 34.
 Motibus partium ac totius attributa. 6. phi. co. 86.
 Motus principum diuersis diuersimode attribuitur. 7. phi. co. p^o
 Motui regulari & irregulari attributa. 3. phi. co. 42. 43. 44. & 2. ce. co. 33. 36.
 Mouens quotupliciter. xi. metha. le. xi. & 3. phi. co. 2. & p^o de ge. co. 33. & 3.
 de anima co. 34.

Mouens primum quomodo moueat. 4. metha. co. 29. & 12. co. 36. 37. 38
 49. & 8. phy. co. 83. 84. 85. 86.
 Mouetip^o attributa. 3. ce. co. 19. & p^o de ge. co. 53. & 3. de anima co. 54. & li.
 de moti. ani. le. 3.
 Mouens omne non est necesse moueri. p^o de anima co. 36.
 Moueri immobile attributa. 12. metha. co. 38. 49. & 8. phi. co. 44. 52. 83. 84.
 Moueri seipsu attributa. 8. phi. co. 27. 29. 33. 40. 41. 42. 43. 85. 86.
 Mouentis primi necessitas. 8. phi. co. 45. 48. 54.
 Moueri primum quare debeat esse immobile. 8. phi. le. 13. co. 52.
 Mouenti naturali attributa. 3. phi. co. 8. & 8. co. 33. 38. 40. 41.
 In mouentibus & moris nō ē processus in infinitū. 7. phi. co. 3. & 8. co. 35.
 Mouentia in animabus sunt intellectus & appetitus. li. de moti. ani. le. 3.
 Moueri per accidens quibus insit. 8. phi. co. 52.
 Moueri attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Mulieri probe & composire attributa. 2. econo.
 Mulieribus attributa. li. 7. de hyfio. ani. ca. 2. 4. 5. 6. & 9. ca. p^o. & li. 2. de ge.
 ani. ca. 5. & 4. ca. 5. 6. 7. & 5. ca. 4. & 3. poli. le. 3.
 Mulorum genus totum est fertile. li. 2. de ge. ani. ca. 6.
 Mulus est longioris uite equo. li. de caus. long. & bre. uite.
 Mulis attributa. li. 6. de hyfio. ani. ca. 24. & li. 2. de ge. ani. ca. 6.
 Multi quasi omnes apparent. p^o retho. ca. 6.
 Multitudo quid. 5. metha. co. 18.
 Multitudines operatio. x. metha. co. 21.
 Multitudinis prioritas respectu unius. x. metha. co. 9.
 Multum quotupliciter. x. metha. co. 20.
 Multa parua constituunt magnum. 4. phi. co. 53.
 Multitudinis partes. 6. poli. le. 6.
 Mundus necessario est finitus. li. de proprie. ele. ca. 9.
 Mundus est tantum unus. 12. metha. co. 49. & p^o ce. co. 76. 79. 81.
 Mundus est sempiternus incorruptibilis existēs & ingentus. p^o ce. co. 92.
 Mundi ordo. 2. ce. co. 94.
 Mundo attributa. p^o ce. co. 107. & p^o meteo. le. 2.
 Muneribus equum attributa. 4. poli. le. 2.
 Munus quid & eius attributa. 5. erhy. le. 8. & p^o retho. ca. 5.
 Muribus attributa. li. de hyfio. ani. ca. 37.
 Murum admittenda. li. de admit. in natura.
 Muscis attributa. li. 4. de hyfio. ani. ca. 7.
 Musce consideratio. 2. phi. co. 19.
 Musce attributa. ubi supra. & 8. poli. le. 2.
 Mustelle attributa. li. 9. de hyfio. ani. ca. 7.
 Mutatio que sit motus. xi. metha. le. xi. & 5. phi. co. 9.

Mutatio iter que sit. 4. metha. co. 17. & xi. le. x. xi. & 12. co. 8. & 3. phi. co. 47
 Mutatio quomplaciter. xi. metha. le. xi. & 12. co. 7. & 3. phi. co. 7.
 Mutatio que & quot requirit. xi. metha. le. xi. & 6. phi. co. 49.
 Mutationis species. 3. phi. co. 9.
 Mutationis terminus quis sit. 3. phi. co. 12.
 Mutatio nulla est infinita. 6. phi. co. 92.
 Mutationi attributa. 4. phi. co. 118. & 3. co. 7. 12. & 6. co. 46. & 7. co. 30.
 & li. de caus. long. & bre. uite.
 Mutatio loci est primus motus. 7. phi. co. x. & 3. co. 32. 71. & li. p. ed. l. x. xi.
 Mutatio loci omnis est in loco. 6. phi. co. 63.
 Mutatio loci est finita. 6. phi. co. 92.
 Mutatio loci non omnis est in contrariis. ubi supra.
 Mutationi loci attributa. 2. phi. co. 55.
 Mutati in tempore quomplaciter. 6. phi. co. 30.
 Mutari attributa. 6. phi. co. 40. 32.
 Mutari attributa. 6. phi. co. 40. 43. 48. 50. 54. 55.
 In quo primo mutatum est quomplaciter. 6. phi. co. 43.
 Narratio quomodo fiat. li. de caus. le. 6.
 Narrationi attributa. 3. etho. ca. 16.
 Natis attributa. li. p. de hyfo. ani. ca. 13. & li. 2. de parti. ani. ca. 9.
 Nascens quid. 3. metha. co. 3.
 Nascentium attributa. 2. phi. co. 14. & li. 3. de hyfo. ani. ca. 18.
 Nascentium diversus modus. ubi supra.
 Nasus aquilus & inarticulatus quid significat. li. de phyfo.
 Nativitas quid. 2. phi. co. 14.
 Natura medicinarum est ut per contraria fiant. 2. ethy. le. 3.
 Natura quid. 9. metha. co. 13. & 12. co. 13. & 2. phi. co. 3. 86. & 3. ce. co. 24. 28.
 Natura dicitur multipliciter. 3. metha. co. 5. & 7. co. 121. & 2. phi. co. 80.
 Natura que dicantur fieri. 2. phi. co. 80.
 Natura que dicantur esse & que non. 2. phi. co. 112.
 Natura factorum conditio. 2. phi. co. 7.
 Natura diversimode operatur. 2. post. le. 9.
 Natura infinitum vitare solet. li. 3. de parti. ani. ca. p.
 Natura semper facit si potest quod est optimum. li. de inuen. & senec. le. 3.
 Natura nihil facit frustra neq. deficit in necessitatibus. 3. de ani. co. 43. & li.
 de respir. le. 13. & li. 2. de parti. ani. ca. xi. & 3. ca. p. 3. 4. & li. 3. de ge. ani.
 ca. 8. & p. poli. le. 1.
 Nature processus quis sit. 2. phi. co. 84.
 Natura est eadem mensuratum & feminis. li. de som. & ulg. le. 8.
 Natura debet considerari in perfectis non in corruptis. p. poli. le. 3.
 Natura dextra est melior. 3. ethy. le. 12. & p. in agno. mor. ca. 21.

Nature attributa. 2. phi. co. 34. 20. 84. & 8. co. 14. 22. 63. & p^o ce. co. p^o.
 & 1. co. 34. 50. 59. 108. & 3. co. 18. & 2. de ge. co. 47. 59. & li. 2. de pari. ani.
 ca. p^o 5. 7. 14. & 3. ca. 3. 4. & 4. ca. 9. & li. 4. de ge. ani. ca. x. & 7. ethy. le. 12. &
 p^o poli. le. 4. & li. sex. princi. le. 4. & li. de canf. le. 9
 Secundum naturam que sint. 2. phi. co. 84.
 Naturalia quomodo diffiniuntur. 7. metha. co. 39.
 Naturalia nō affuefcunt. 2. ethy. le. 1.
 Naturalia que sint aut dicantur. 3. ce. co. p^o.
 Naturalibus defideriis uenia est danda. 7. ethy. le. 6.
 Naturali attributa. 5. ethy. le. 12.
 Naturaliffimū uinentibus quid fit. 2. de ani. co. 34
 Nauigantium conferuatio cōmune est opus. 7. poli. le. 12.
 Necessariū quid. 4. metha. co. 25. & 5. co. 6.
 Necessarium quomplaciter. 5. metha. co. 6.
 Necessarii prioritas. 9. metha. co. 17
 Necessarii attributa. p^o prio. ca. 7. xl.
 Necessitatis rō in naturalibus & artificialibus unde sumatur. 2. phi. co. 87
 Necessitas quatuorplex. 2. post. le. 9.
 Sine necessariis impossibile est uiuere uel bene uiuere. p^o poli. le. 2.
 Negatio. p^o metha. co. 8.
 Negationum est scientia. p^o metha. co. 17.
 Negatio duplex. 4. metha. co. 4.
 Negationis & priuationis differentia. ubi supra.
 Negatio quid & eius attributa. li. predi. le. 19. & p^o peryer. le. 8. 12. & 2.
 peryer. le. 3. 4. & 6. topi. ca. 7.
 Negatio quorum fit. 2. peryer. le. 45.
 Negans principia. 4. metha. co. x. 13.
 Negoclamus propter quid. x. ethy. le. xl.
 Negotio attributa. 7. poli. le. xl. & 8. le. 1.
 Nemo se rogare de prauis fatetur. 2. retho. ca. 7.
 Nemo que sibi uidentur impossibilia experit. 2. retho. ca. 21.
 Nemo deteriozem se admiratur ac ueretur. 2. & conou.
 Nemo laudat quod bonum non est. p^o retho. ca. 6.
 Nemonum origo. li. 1. de hysto. ani. ca. 5.
 Nemus attributa. ubi supra. ca. 6.
 Nigrum quid. 3. meteo. le. 6.
 Nigri ualde qd significant. li. de physo.
 Nisi fluxus maior. 2. post. le. 17.
 Nisi exitus & casus ubi fit. li. de propōe. de. ca. 12.
 Nix quid. p^o meteo. le. 6.

Nisi attributa. li. predi. le. 20.
 Nobilitas quid. 3. poli. le. xi. & 4. le. 7. & p^o retho. ca. 3. & 2. ca. 15.
 Nobilitas prius quid. p^o retho. ca. 3.
 Nobilitati attributa. 3. poli. le. xi. & 3. le. 1. & 3. retho. ca. 15.
 Nobile quid. li. p^o de hyfio. ani. ca. p^o & 2. retho. ca. 15.
 Nocere quid. 3. ethy. le. 14.
 Noctue manne attributa. li. 9. de hyfio. ani. ca. 34.
 Noctes quare sunt tranquiliores diebus. 3. meteo. le. 9.
 Nox non est apud astra. p^o meteo. le. 3.
 Nomen quid. p^o peryer. le. 4.
 Nolis attributa. p^o peryer. le. 3. 4. & 2. le. 1. 3. 4. & 2. post. le. 6. & p^o de ca. p^o.
 Nomina & verba transposita idem significant. 2. peryer. le. 3.
 Nomen aliquando necesse est fingere. li. predi. le. 13.
 Nominationibus utendum & nuncupandum est ut plures. 2. topi. ca. 3.
 Non ens dicitur. eis. 4. metha. co. 2.
 Nosce est melius quā nosci. 2. magno. mor. ca. 9.
 Nosce seipsum est difficillimū sed delectabilissimum. ubi supra.
 Noscimus nosipfos ex aliis. ubi supra.
 Nosces p se optimus p pceptosē bonus nec sic nec sic hūilis. p^o ethy. le. 4.
 Nota sunt aliqua dupliciter. p^o phi. co. 2. & p^o ethy. le. 4. & p^o post. co. 3.
 Notiora nobis que sint. p^o phi. co. 3. 4. & p^o post. co. 3.
 A notioribus nobis incipiendum est. p^o phi. co. p^o. & p^o ethy. le. 4.
 Notum simpliciter quid. 6. topi. ca. 4.
 Nouum & uetus in quibus dicantur. 4. meteo. le. 13.
 Nubes quare non sit prope ignē. p^o meteo. le. 2.
 Nubi attributa. 3. meteo. le. x.
 Numeratio a quo fiat. 4. phi. co. 130.
 Numeri mensura que sit. x. metha. co. 20.
 Numerus quid. x. metha. co. 4.
 Numeri generatio. p^o metha. co. 2.
 Numerus quotupliciter. 4. phi. co. 102.
 Numerus par uel impar. 2. post. le. 13.
 Numerus minimus quis sit. 4. phi. co. 108.
 Numerus co. noscitur negatione continui. 3. de ani. co. 133.
 Numero attributa. 12. metha. co. 31. & 3. phi. co. 68. & 4. co. 107. & p^o cc. co. 33
 & p^o de ani. co. 67. & 2. post. le. 13.
 Numero quo numeramus attributa. 4. phi. co. 109. & x. co. 112.
 Numerabili attributa. 4. phi. co. 112.
 Numus quid & eius attributa. 3. ethy. le. 8. 9. & p^o poli. le. 6. 7.
 Numus quare inuentus sit. 9. ethy. le. 1.
 Nunc quid. 4. phi. co. 121.

Nunc attributa. 4. phil. co. 89. 90. 103. 104. 105. 107. 121. 129. & 6. co. 1. 24. 26. 19. 31. 32. 33. 76.

Nuptie quando faciende sint. 7. po8. le. 121.

Nutrimētum lactis quid. 7. poli. le. 12.

Nutrimētum quid. 2. de ge. co. 50. & li. de som. & uig. le. 4.

Nutrita quomodo nutriantur & ex quibus. 2. de ge. co. 50.

Nutritiōis attributa. 2. de ani. co. 49.

Nutritiua que sint. li. de sen. & sen. le. 14.

Nutritiue potentie attributa. p^o ethy. le. 20. & li. de respi. le. xi. & li. de iunē. & senec. per totum.

Nutritiua potentia quid. 2. de ani. co. 48.

Obiecta tangētia sensum non faciunt sensationem sed per media. 2. de

Nō obsestantibus promissa attributa. p. ethy. le. 1. ani. co. 73.

Occidens seipsum quid. 5. ethy. le. 17. & 9. le. 4.

Occidenti tyrannum honor debetur. 2. poli. le. 9.

Ocium quomodo sit magis expetendum q̄ negocium. 8. poli. le. 1.

Ocio attributa. 8. poli. le. 1. 2.

Ocio sis attributa. 4. poli. le. 4.

Ociositas animi somnus est. p^o ethy. le. 20.

Occiput quid. li. p^o de hysto. ani. ca. 7.

Oculis attributa. li. de sen. & sen. le. 3. 4. 5. & li. p^o de hysto. ani. ca. 9. x. xi. & li. 3. de ge. ani. ca. p^o.

Oculi generatio. li. de sen. & sen. le. 5.

Oculorum duorum eiusdē una est operatio. li. de sen. & sen. le. 19.

Oculi afficiuntur ex mensuris. li. de som. & uig. le. 8.

Oculis puerorum attributa. li. 3. de ge. ani. ca. p^o.

Oculi concaui quid significant. li. de physo.

Oculi ualde nigri quid significant. ubi supra.

Odio attributa. 6. poli. le. 7.

Odor quid. li. de sen. & sen. le. 5. 12.

Odor & gustus in quibus fundantur. 2. de ani. co. 100.

Odor quatuorplex. 2. de ani. co. 95. & li. de sen. & sen. le. 13.

Odori & odorabili attributa. 2. de anima. co. 92. & li. de sen. & sen. le. 12. 13.

Odoris passuum quid. li. de sen. & sen. le. 12.

Odorabile multiplex. 2. de ani. co. 96.

Odorat prae homo. 2. de ani. co. 92. & li. de sen. & sen. le. 8.

Odorant animalia respirantia & non respirantia sed diuersimode. li. de sen. & sen. le. 14.

Odoratus sensitiuum est circa cerebrum. li. de sen. & sen. le. 5.

Olfatus quid. 2. de anima co. 99.
 Olfatus medium. 2. de anima co. 97.
 Olfatus quibus insit. 2. de anima co. 98.
 Olfatus a quibus corrumpatur. 2. de anima co. 99.
 Inodorabilia que sunt. li. de sen. & sen. le. 12.
 Oleo attributa. 4. meteo. co. 27. 32. 40.
 Olim quid. 4. phi. co. 127.
 Olive panthere admiranda. li. de admix. in natura.
 Oloribus attributa nam motus suauiter cantat. li. 9. de hyfo. ani. ca.
 Omentum quid & eius attributa. li. 4. de part. ani. ca. 3.
 Omne quando dicitur. 3. metha. co. 40.
 Omnis attributa. p^o petyer. le. x. & 2. le. 12.
 Omnes quid. 4. meteo. co. 20.
 Operationi recte attributa. p^o ethy. le. 12. & 4. le. 1. & 9. le. x.
 Operationibus magis quibus fides adhibenda est. x. ethy. le. 1.
 Operatio perfecta que est optime disposita est iocundissima. x. ethy. le. 6.
 Operationem perficit uoluptas. ubi supra.
 Operatur unusquisque sibi delectabilia. ubi supra.
 Operationem auget propria uoluptas. x. ethy. le. 7.
 Operationi cuiuslibet est propria uoluptas. ubi supra.
 Operatio & uoluptas uidentur specie differre. ubi supra.
 Operationum diuersitas. x. ethy. le. 8.
 Operationes secundum uirtutem expetende sunt. x. ethy. le. 9.
 Operationi secundum habitum attributa. ubi supra.
 Operatio optima est contemplatio. x. ethy. le. x.
 Operatio secundum sapientiam est maxima. ubi supra.
 Operatio scientis est delectabilis. ubi supra.
 Operatio felicissima que fit. x. ethy. le. 12.
 Operatio secundum rectam rationem que fit. 2. magno. mor. ca. 8.
 Operationes artificiosissime que sunt. p^o poli. le. 8.
 Operatio diuina quatuorplex. li. de caus. le. 3.
 Operantium & fidium non sunt idem. p^o magno. mor. ca. 22.
 Operari diuersimode. 2. ce. co. 63. & 3. ethy. le. 2.
 Operari uelociter. li. de mot. ani. le. 3.
 Operum diuersitas. li. 3. de ge. ani. ca. p^o. & 3. ethy. le. 2.
 Operum uetustorum sardine admixta. li. de admix. in natura.
 Opus hominis quid. p^o ethy. le. x.
 Opinio quid. 3. ethy. le. 3. & p^o magno. mor. ca. 22. & p^o post. le. 44.
 Opinio circa quid. ubi supra.
 Opinioni attributa. p^o meteo. le. 1. & 3. de anima co. 157. & 3. ethy. le. 3. & p^o post. le. 44.

Opinabilis multiplicitas.6.ethy.le.x.
 Opinatus conditio.4.metha.co.12.
 Opinatus attributa.7.ethy.le.3.
 Opinionibus contrariis attributa.2.peryer.le.7.
 Opinionis & scientie comparatio.p^o post.le.44.
 Opinionum contrarietas que sit.4.metha.co.9.
 Opponenti attributa.p^o elenc.ca.9.x.xi.12.
 Oppositorum eadem est scientia.4.metha.co.4.&9.co.3.&6.topi.ca.5.
 Si unū oppositorū dicitur multipliciter & reliquū.p^o topi.ca.12.&5.ethy.
 Oppositorum existentia.x.metha.co.17.
 Oppositorum attributa.2.ce.co.37.&2.topi.ca.16.
 Opposita sunt simul natura.5.topi.ca.9.&6.ca.5.
 Oppositio quodupliciter.5.metha.co.x.&li.predi.le.19.
 Oppositio prima que sit.x.metha.co.15.
 Oppositioi simplici attributa.p^o post.le.22.
 Optefis quid.4.meteo.co.22.
 Optefis a quo fiat.ubi supra.
 Optefi attributa.ubi supra.
 Optima que putantur ab hominibus habentur in precio.x.ethy.le.9.
 Optimi sunt qui legibus obtemperant.p^o retho.ca.2.
 Optimo attributa.2.ce.co.64.65.66.&p^o ethy.le.12.&7.topi.ca.2.
 Opulentioribus attributa.4.poli.le.7.
 Opus est in quibusdam iniuriari ut iaso ait.p^o retho.ca.12.
 Oratio quid.li.predi.le.x.&p^o peryer.le.6.
 Orationis species.p^o peryer.le.7.8.
 Orationis proprietates.li.predi.le.7.8.
 Oratio dicitur falsa quadrupliciter.8.topi.ca.16.
 Orationum alie faciles alie difficiles.2.elenc.ca.x.
 Orationis quinque sunt increpationes.8.topi.ca.14.
 Orationis exercitatio.8.topi.ca.18.
 Oratioi attributa.li.pdi.le.22.&li.sex pñci.le.3.&p^o peryer.le.7.8.&8.topi.
 ca.14.&p^o elenc.ca.7.&3.retho.ca.p^o 2.3.4.7.8.
 Oratio pendens quid.3.retho.ca.9.
 Oratio acur quid.2.elenc.ca.x.
 Oratio accerrima quid.ubi supra.
 Oratio ex quibus constituitur.p^o retho.ca.3.
 Orationis deliberatiue diuersitas.ubi supra.
 Orationis iudicialis diuersitas.ubi supra.
 Orationis demonstratiue diuersitas.ubi supra.
 Oratio affecta quid.2.retho.ca.21.
 Orationis alia poesis alia dictio.3.retho.ca.p^o.

Orationi attributa.3.retho.ca.14.
 Orationi morate attributa.3.retho.ca.17.
 Oratoris proprium quid.3.retho.ca.16.
 Oratori attributa.3.retho.ca.p^o
 Orbi celesti attributa.li.de proprie,ele.ca.8.
 Ordei salubris hominibus & non aliis admiranda.li.de admir.in natura.
 Ordinatio hominis proportio quedam est.2.phi.co.14.
 Ordinis dependentia.xi.metha.le.2.
 Ordo rerum sensibilium quid sit.3.ce.co.24.
 Organa plantarum que sunt.2.de anima.co.6.
 Organa sentiendi ex quibus sint.3.de anima co.130.
 Organis sentiendi attributa.li.de som.& uig.le.2.
 Organum & potentia sunt idē subiecto sed differant rōne.2.de aia.co.12.
 Organum quorum sit.3.de anima.co.133.
 Organum unum opportunum uni operi est.li.de respi.le.13.
 Ori attributa.li.3.de hysto.ani.ca.6.
 Oricalcorum pheneorum admiranda.li.de admir.in natura.
 Orphei opinio de ce.co.102.
 Ossibus attributa.li.3.de hysto.ani.ca.6.&.li.2.de pti.ani.ca.9.4.li.2.d.ge
 Ostantibus attributa.li.5.de ge.ani.ca.3. ani ca.4
 Ostentator quis.4.ethy.le.15.
 Ostentatori attributa ubi supra.
 Oua supematant aque salate.2.meteo.le.5.
 Ouis attributa.li.6.de hysto.ani.ca.23.&.li.3.de ge.ani.ca.p^o.2.
 Ouum quid.li.p^o de hysto.ani.ca.5.
 Ouibus attributa.li.6.de hysto.ani.ca.19.&.li.8.ca.x.28.&.li.9.ca.3.
 Pactum quid.p^o retho.ca.15.
 Partis attributa ubi supra.
 Palmipedes collum longius habent.li.4.de parti.ani.ca.xi.
 Paludis ascharie admiranda.li.de admir.in natura.
 Pantete attributa.li.9.de hysto.ani.ca.6.
 Parahelios quid & quomodo causentur.3.meteo.le.3.
 Par est ne maiores a minoribus contemnantur.2.retho.ca.2.
 Paralogismus secundum equiuocationem est leuissimus.2.eleinc.ca.xi.
 Parsibus tenuis & aridis attributa.4.ethy.le.5.
 Patientibus respectu filiorū attributa.8.ethy.le.12.&.x.le.16.&.p^o econo.
 Patentes sunt nobis causa efficiendi.9.ethy.le.2.
 Perentibus attributa.li.6.de hysto.ani.ca.5.&.7.polli.le.12.
 Paronis opinio de tempore.4.plu.co.138.
 Pats quid.5.metha.co.30.
 Patrum causalitas respectu totius.2.phi.co.31.

Pars quotupliciter. 3. metha. co. 30.

Partes quomodo sunt in toto. 7. metha. co. 49. 32.

Pars non debet superare totum. 3. poli. le. 16.

Partis conditio. 7. metha. co. 39. & 4. phi. co. 66.

Partis dextre conditio. li. 4. de part. ani. ca. 7.

Partis ad totum proportio. p^o meteo. le. 2.

Parte quiescente totum quiescit. 7. phi. co. 2

Pars quomodo est in toto. 7. phi. co. 37.

Parte animalis mota altera quiescit. li. de mod. ani. le. 1.

Pars non predicatur de toto. 4. topi. ca. xi.

Partibus superioribus & inferioribus maris & femine attributa li. 4. de hyflo. ani. ca. xi.

Partium anim alium diuersitas. li. p^o de hyflo. ani. ca. p^o

Participare quid & quomodo. 4. topi. ca. p^o

Parvis attributa. 4. ethi. le. 8. & 2. magno. mor. ca. 3. & p^o poli. le. 3. & 3. poli. le. xi.

Parui valde quales sunt. li. de physo.

Passio quid. li. sex princi. le. 8.

Passio quotupliciter. 3. metha. co. 26. & 3. ce. co. 7. & 2. de anima co. 37.

Passio inseparabilis est a subiecto. 7. metha. co. 17. & p^o phi. co. 39.

Passio non est de ratione subiecti. 7. metha. co. x. xi.

Passio & subiectum differunt. 4. phi. co. 76.

Passioni attributa 3. phisico. co. 36. & li. sex princi. le. 8. & li. de som. & nig. le. 8. 9.

Passiones mixtorum corporum que & quot sunt. 4. meteo co. 43.

Passiones non videntur esse sine corpore. p^o de anima co. 12.

Passiones sensibiles que sunt. li. de sen. & sen. le. 13.

Passionibus afficimur. li. de som. & nig. le. 8. 9.

Passiones anime que sunt. p^o magno. mor. ca. 6.

Passioni bus attributa. ubi supra.

Passionum cum materia consideratio pertinet ad phisicum solum. p^o de anima co. 17.

Passionum diuersa consideratio. ubi supra.

Paterfamilias quibus presit. p^o poli. le. 9.

Paterfamilias attributa. p^o cecono.

Patermi sermones & mores quam uim habeant. x. ethy. le. 13.

Pati non contingit ab unoquoque. p^o phi. co. 43. 43.

Paucitas prima que sit. x. metha. co. 20.

Pauoni attributa. li. 6. de hyflo. ani. ca. 9.

Paupertas non est metuenda. 3. ethy. le. 14.

Pavidus quis. 2. ethy. le. 9.

Peccatum in pluribus fieri est neccsimile. 7. topi. ca. 8.

Peccata per ignorantiam que sint. 3. ethy. le. 14.

Peccatum quid. ubi supra.

Peccatum diuersitas. ubi supra.

Peccato attributa. p^o magno. mor. ca. x.

Peccorum & ferrarum hilitie admiranda. li. de admir. in natura.

Pecunie augende desiderium non habet terminum. p^o poli. le. 7.

Pediculus attributa. li. 3. de hyflo. ani. ca. 3.

Peditatui attributa. 4. poli. le. 31.

Pelicare quid. p^o retho. ca. 13.

Pelicare quibus conueniat. ubi supra.

Pena & ultio differunt. p^o retho. ca. x.

Pena magna quibus debeatur. 6. poli. le. 13.

Pepana que dicantur. 4. meteo. co. 19. 21.

Pepensis quid. 4. meteo. le. 4.

Perdicibus attributa. li. 6. d. hyflo. ani. ca. 8. & li. 9. ca. 8. & li. 5. d. ge. ani. ca. 6.

Perfectum quid. 2. ce. co. 22. & li. 5. de ge. ani. ca. 7. & 3. metha. co. 21. & x. co.

13. & p^o psio. ca. p^o.

Perfectum quotupliciter. 3. metha. co. 21.

Perfectum simpliciter quid. p^o ethy. le. 9.

Perfectius quid. ubi supra.

Perfecto attributa. 3. phi. co. 64. & 3. co. 42. & 7. co. 18. & 8. co. 75. & p^o ce. co. 3. 4. & 2. co. 22. & 4. meteo. co. 19.

Perficere dicitur uniuoce. 2. ethi. le. 7.

Periculum quid. 2. retho. ca. 3.

Perihelii ubi & unde fiant. 3. meteo. le. 3.

Permenidis opinio de principiis rerum. p^o phi. co. 6.

Permutatio lune super signa est in oibz. 28. diebus. li. de pprie. de. ca. 4.

Permutatio mercurii & ueneris est in omnibus. x. diebus. ubi supra.

Permutatio solis est omni ano. ubi supra.

Permutatio martis fit in omnibus. 18. mensibus. ubi supra.

Permutatio iouis est in omnibus. 12. annis. ubi supra.

Permutatio saturni fit in omnibus. 30. annis. ubi supra.

Permutatio stellarum fixarum est in omnibus. 36. milibus annis. ubi supra.

Peroratio quid. 3. retho. ca. 19.

Perorationi attributa. ubi supra.

Perpermutati attributa. 8. phi. co. 14.

Perse quotupliciter. p^o post. co. 9.

Perse & secundum ipsum idem sunt. p^o post. co. xi.

Perse attributa. p^o post. co. 13. & le. 38.

Perse institutio de dominio que sit. p^o econo.

Perpicuum quid. li. de sen. & sen. le. 6.

Pessimum optimo contrarium est. 2. ethy. le. x.
 Persuasionum diuersitas. p^o. retho. ca. 2.
 Persuasio quid. ubi supra.
 Petere principium quotupliciter. 1. p^{ri}mo. ca. 17. & 2. topi. ca. 17.
 Phalangis araneis attributa. li. 3. de hyſto. ani. ca. 27.
 Phantasia quid & a quibus differat. 3. de anima. co. 133. 135. 136. 137. 160. 161.
 & li. de ſom. & uig. le. 7.
 Phantasia diuerſis diuerſimode inſt. 3. de anima. co. 136. 137.
 Phantasia quomplex. 3. de anima co. 136.
 Phantasia poteſt eſſe recta & non recta. 3. de anima co. 131.
 Phantasia non monet niſi cum appetitu. 3. de anima co. 130.
 Phantasiaſ multi ſequuntur preter ſcientiam. 3. de anima co. 49.
 Phantasiaſ paſſio. 3. de anima. co. 133.
 Phantasia non ineſt omnibus animalibus. 3. de anima co. 136.
 Phantasiaſ attributa. li. de moti. ani. le. 3. & 4. metha. co. 24.
 Phantaſmata mouent maxime melancholicos. li. de me. & re. le. 7.
 Phantaſmata ſe habet ad intellectū ſicut ſenſibilia ad ſenſū. 3. de aīa co. 30.
 Phantaſmatibus attributa. 3. de anima co. 139.
 Phantaſmatum appetitum in aere cauſa. primo meteo. le. 2.
 Phicri conditio. li. 3. de hyſto. ani. ca. 12.
 Phyloſtetei collitio a ſybaritis admiranda. li. de admir. in natura.
 Phyloſophari melius eſt q̄ ditari. ſed non indigenti. 3. topi. ca. 4.
 Phyloſophandi in choatio. p^o. metha. le. 3.
 Phyloſophie attributa. 2. poli. le. 9.
 Phyloſophema quid. 2. topi. ca. 15.
 Phyloſophis facile eſt ditari ſed illis non eſt cure. p^o. poli. le. 8.
 Phyſionomizatur aliquid ex diuerſis. li. de phyſo.
 Phyſionomie ſigna maniſeſtiſſima unde ſumantur. ubi ſupta.
 Phocis marine admiranda. li. de admir. in natura.
 Phyſice conſiderationis terminus. 2. phi. co. 21. & li. p^o. de parti. ani. ca. p^o.
 Phyſica per omnes cauſas demonſtrat. 2. phi. co. 70.
 Phyſice cōſideratōis ſūt. 1. p^{ri}ncipia ſanitas & iſmitas. li. de ſen. & ſen. lea.
 Phyſica circa quid. 6. metha. co. p^o. 2. & 7. co. 29. & xi. le. 3. 4. 7. & 2. phi. co.
 18. 71. & 3. co. 24. & 4. co. p^o. 5.
 Phyſice ſuppoſitiones. p^o. phi. co. xi.
 Phyſica quomodo diffinit. xi. metha. le. 7. & 2. phi. co. 18.
 Phyſica ſcientia eſt ſpeculatiua. xi. metha. le. 7. & 2. phi. co. 27.
 Phyſicis rebus attributa. 2. phi. co. 16. 18.
 Phyſicorum diuerſa cognitio. li. de ſen. & ſen. le. 1.
 Piſagoras. primus de minutis cepit loqui. p^o. n^o. ſign. no. mor. ca. p^o.
 Piſagoricorum opinio de uenno. 4. phi. co. 36.

Pictagoricorum opinio de elementis & astris. 2. ce. co. 72.
 Pictagoricorum opinio de cometis. p^o meteo. le. 3.
 Pictagoricorum opinio de iusto. p^o magno. inor. ca. 21.
 Pindari opinio de parentibus & filiis. 2. econo.
 Pini lapidis admiranda. li. de admit. in natura.
 Pictacus quā legem tulerit. 2. poli. le. 18.
 Pili capitis erecti & crispique significat. li. de physio.
 Pili moles quid significant. ubi supra.
 Pillis attributa. li. p^o de hyflo. ani. ca. 9. & li. 3. ca. x. xi. 12. & li. 2. de p^o plant.
 ca. 14. & li. 2. de ge. ani. ca. 4. & li. 3. ca. 4. 5.
 Pinguescere quibus congruat. li. 3. de hyflo. ani. ca. 16. 18. & li. 2. ca. 8.
 Pingues minus secundi sunt. li. 3. de part. ani. ca. 18.
 Pinguia que sint. li. 2. de part. ani. ca. 3.
 Pinguia corpora que sint & eis attributa. li. de proprie. ele. ca. p^o.
 Piscium babilonio rī & indiorum admiranda. li. de admit. in natura.
 Piscium hercie admiranda. ubi supra.
 Piscium pāphagone. ubi supra.
 Piscibus attributa. li. de respi. le. 12. 13. & li. 2. de hyflo. ani. ca. 13. 14. 15. & li. 4.
 ca. 8. 9. & li. 6. ca. 13. & li. 2. ca. 19. 30. & li. 3. de ge. ani. ca. 3.
 Pix quid & in quibus inueniatur. 4. meteo. co. 32.
 Placidus quis. p^o magno. mor. ca. 17.
 Planetis attributa. 2. ce. co. 48.
 Plantis attributa. li. de iuuen. & senec. le. i. 2.
 Plantis quomodo insit nutrimentum. ubi supra. le. 3.
 Plantarum radices proportionantur ori animalium. ubi supra.
 Plantę diuise ciuit. ubi supra. le. 2.
 Plantarum exiccatio. ubi supra. le. 3.
 Planū quid. p^o ce. co. 2.
 Platum quatum figuratum sit. 3. ce. co. 66.
 Platonis opinio. 3. phi. co. 61.
 Platonis opinio de celo. p^o ce. co. 102. & 2. ce. co. 6.
 Plures in uno impossibile est uincere. 9. topi. ca. 13.
 Pluuia ex quo fiat. p^o meteo. le. 6.
 Poli qui sint & quorum sint. 2. ce. co. 14. 15. 16.
 Politice consideratio que sit. p^o magno. mor. ca. p^o.
 Pomilio quid & eius attributa. li. 9. de hyflo. ani. ca. 6.
 Popularis status quid. 3. poli. le. 6.
 Populus optimus quis sit. 6. poli. le. 4.
 Possessionum potentia quid. p^o econo.
 Possibili posito inesse nullū impossibile accidit licet forte falsum. 8. phi. co.
 36. & li. sex princ. le. 15.

Possibili & impossibili attributa & utriusq; comparatio. 2. retho. ca. 19.
 Possibile quid. 5. metha. co. 17. & 9. co. 7.
 Possibilia que sunt. 9. metha. co. 8. 12.
 Possibili respectu temporis attributa. p^o ce. co. 121.
 Possibilibus attributa. p^o ce. co. 118.
 Possibilia aliqua dupliciter. p^o retho. ca. 6.
 Positio quid. p^o post. co. 5. & p^o topi. ca. 9. & li. sex princ. le. 7. 13.
 Positio probabilis & improbabilis que sit. 8. topi. ca. 9. xi.
 Positionis proprietates. li. sex princ. le. 13.
 Potabili & dulci & falso attributa. 2. meteo. le. 2.
 Potentes qui sint. 6. poli. le. 3.
 Potentibus attributa. 2. retho. ca. 17.
 Potentia quotupliciter. 5. metha. co. 17. & 9. co. 12. 3.
 Potentie sunt principia. 9. metha. co. 1.
 Potentie actiue & passiue differentia. ubi supra.
 Potentia ultima & forma sunt idem. 8. metha. co. 15.
 Potentie rationalis uel irrationalis attributa. 9. metha. co. x. & 2. p. yer. le. 7.
 Potentie & nature differentia & conuenientia. 9. metha. co. 13.
 Potentia actiua quid. 9. metha. co. 13.
 Potentie quomodo cognoscantur. 9. metha. co. 10. & 2. de anima co. 33.
 Potentie prioritas respectu actus. 3. metha. co. 12. 17. 30. & 2. de aia co. 31. 33.
 Potentia infinita cuius sit uel non sit. 12. metha. co. 41.
 Potentia est ociosa ex qua nulla actio provenit. p^o ce. co. 124.
 Potentie denominatio. p^o ce. co. 116.
 Potentie proportio. ubi supra.
 Potentia existendi quid est. p^o ce. co. 121.
 Potentia agendi & patendi in quibus sit. p^o ce. co. 133.
 Potentia contradictionis quorum sit. p^o ce. co. 136.
 Potentie mouenti attributa. 8. phi. co. 78. 79. 80.
 Potentia duplex. 2. de anima co. 55.
 Cuius est potentia eius est actus. li. de som. & uig. le. 1.
 Potentia eadem est contrariorum. 5. ethy. le. 1.
 Potentia refertur ad operationem. 9. ethy. le. xii.
 Potentie quid. p^o magno. mot. ca. 6.
 Potentia anime est per quam amamus. 7. poli. le. 3.
 Potentiarum anime diuersitas. 2. de anima. co. 21. 23. 27.
 Potentis anime attributa. 2. de anima co. 27. 42.
 Potestas quotupliciter. 2. p. yer. le. 7.
 Potestati attributa. ubi supra. & 6. topi. ca. 6. & 5. poli. le. xi.
 Potestas paucorum quid. p^o retho. ca. 8.
 Potestas optimatum quid. ubi supra.

Potestas quorum sit. 4. topi. ca. xi.

Pravitas quid. 3. ethy. le. xi.

Pravitati attributa. 6. ethy. le. 9. & 7. le. 2. 4. 5. 6. & 3. ethy. le. 2. & 2. magno. mor. ca. 5.

Pravi dicuntur secundum tria que sunt in aia. 2. magno. mor. ca. 3.

Pravus socius est qui impedit comune opus. 8. topi. ca. 13.

Pravo non est auxilium ferendum. 2. ethy. le. 13.

Pravo attributa. x. ethy. le. 2. & 2. magno. mor. ca. 9. & p^o retho. ca. i 5.

Pravior quis. 2. magno. mor. ca. 4.

Prave nature & studiose diversa delectatio. 2. magno. mor. ca. 4. 5.

Precognoscere quomultipliciter. p^o post. co. 2. 5.

Precognitiones quid & quia quorum sint. ubi supra.

Predicamenta non habent aliquid comune. 3. phi. co. 4.

Predicamenta sunt decem. p^o topi. ca. 7.

Predicamenti attributa. 3. phi. co. 4. 5. & p^o topi. ca. 7. & li. p^o di. por. le. 5.

Predicamentorum doctrina ad quid. li. p^o di. le. 2.

Quod est in uno predicamento non est in alio. p^o post. co. 31.

Predicamentorum coordinationibus attributa. ubi supra.

Predicata uniuersalia. 5. metha. co. 8.

Predicari metha. 5. co. 14. & li. p^o di. por. le. 7. & li. p^o di. le. 2. 3. 4. 6. & 2.

peryer. le. 4. & p^o post. co. 15. & le. 33. 34. 35. & p^o prio. ca. 24.

Predicata equaliter. p^o post. le. 31. 34.

Predicari in quid. 2. post. le. 35. & p^o topi. ca. 4.

Predicari per se quomultipliciter. p^o post. le. 35. 36.

Predicata quot sunt. p^o topi. ca. 6.

Predicationis accidentalis modi. 4. metha. co. 14. & p^o post. le. 31. 33.

Predicatis attributa. 2. peryer. le. 4.

In predicatis per se non proceditur in infinitum. p^o post. le. 33. 34. 35.

In predicatis uniuersaliter non proceditur in infinitum. ubi supra.

Predicabilibus attributa. li. p^o di. por. le. 12.

Pregnantibus attributa. 7. poli. le. 12.

Premiis ueris attributa. p^o post. le. 28.

Preputium quid. li. i. de hyfo. ani. ca. 13.

Presidentia ciuilis quid. 3. poli. le. 3.

Presidens perfectam debet habere uirtutem. p^o poli. le. 9.

Presidentibus attributa. 2. poli. le. 5. 17. & 7. le. 2. xi.

Preteritorum recordatio iocunda est. 9. ethy. le. 4.

Preuidencia futurorum quorum sit. li. de som. & uig. le. xi.

Primum quid. 4. phi. co. 7.

Primum quo accipiat in tempore magnitudine & continuo. 6. phi. co. 73.

Primum in minimis quid. p^o econo.

Princeps totius uniuersi est tantū unus.12.metha.co.ultim^o.
 Principi attributa.3.poli.le.12.& p^o retho.ca.15.
 Principum pluralitati attributa.12.metha.co.31.
 Principatum quis obtineat.li.p^o de parti.ani.ca.1.
 Principium dicitur multipliciter.3.metha.co.p^o.
 Principii uniuscuiusqⁱ conditio.2.metha.co.4.
 Principii primi attributa.2.metha.co.7.& 12.co.24.30.43.49.52.
 Principii attributa.3.methaphi.co.xi.& p^o phi.co.51.& li.3.de parti.ani/
 ma.ca.4.
 Principii & principari habitudo.6.metha.co.7.
 Principium quid.xi.metha.le.1.
 Principium & elementum differunt.ubi supra.
 Principiis proximis attributa.12.metha.co.21.
 Principia rerum diuersa sunt.12.metha.co.13.21.27.& 3.co.co.60.
 Principia rerum naturalium que & quot sunt.12.metha.co.12.21.23.26.& p^o
 phi.co.35.49.63.67.& 2.co.7.& 3.co.co.37.& 2.de ge.co.31.
 Principiis naturalibus attributa.p^o phi.co.42.49.
 Quod in principio modicum est.in fine siemultum magnum.p^o ce.co.33.
 Principium primum firmissimū quid sit.4.metha.co.8.9.& xi.le.5.& 6.
 phi.co.41.
 Principiis primis quō utantur scientie.4.metha.co.7.& p^o post.co.23.
 Principiorum indemonstrabilitas.4.metha.co.26.& xi.le.5.& p^o ma/
 gno.mor.ca.21.
 Principia scientiarum quotupliciter.p^o post.co.24.
 Principiis scientiarum attributa.ubi supra.& p^o retho.ca.7.
 Principiorum diuersitas.p^o post.le.43.
 Principia quedam inductione quedam sensu cognoscuntur.p^o ethy.le.xi.
 Principiis primis attributa.p^o topi.ca.p^o.& 2.elenc.ca.x.& p^o ethy.le.xi.
 Principio inuenio facile est addere & arguere reliquū.2.elenc.ca.x.
 Principium est plusquā dimidium totius.p^o ethy.le.xi.& 3.poli.le.3.
 Principia demonstrationis quot sint.p^o post.le.36.& 2.de ani.co.24.
 Principia prima quō cognoscuntur.2.post.le.21.& p^o prio.ca.27.
 Principiis demonstrationis attributa.p^o post.le.36.39.40.43.& 2.le.2.21.
 Principia passiva corporū que sunt.4.metro.le.7.
 Principiati attributa.3.phi.co.30.
 Principio manente quo modo alia se habeant.8.phu.co.51.
 Principium in agendis quid.7.ethy.le.8.
 Principium anime momentis ubi sit.li.de mori.ani.le.7.8.
 Priuatio quid.4.metha.co.27.& x.co.15.& 3.phu.co.20.
 Priuatio diffinitur per habitum.6.topi.ca.5.
 Priuatio & priuari quotupliciter.3.metha.co.27.& 9.co.31.

Privatio qualiter circa contraria ponatur. xi. metha. le. 3.
 Privatio quomodo in sit materie. 7. metha. co. 8.
 Privationis & negationis differentia. 4. metha. co. 4.
 Privationi attributa. 9. metha. co. 3. & p^o phi. co. 69. 75. & 2. co. 15. & 3. co. 9.
 & 2. ce. co. 28. & 1. p^o de part. ani. ca. 3. 4. & 4. topi. ca. 7.
 Prius quid. 5. metha. co. 16.
 Prius quotuplè iter. ubi supra. & 11. predi. le. 12.
 Prius est causa omnium eorum que sunt post. 2. metha. co. 6.
 Prioris & posterioris attributa. 2. metha. co. 6. x. & 3. co. xi. & p^o co. 14. & 12.
 co. 29. & 4. phi. co. 129.
 Priori & posteriori respectu finis attributa. 2. phi. co. 78.
 Priori & posteriori respectu tēporis. 8. phi. co. x. & p^o ce. co. 121. 122. & 2. co. 12
 Prius & posterius in motu p quid cognoscatur. 4. phi. co. 10. 4.
 Prius & posterius in quo sint. 4. phi. co. 99. 130. & 1. ce. co. 21.
 Priora natura & posteriora que sint. 11. p^o de pti. ani. ca. p^o. & p^o post. co. 5.
 Posterius dicitur a priori. 3. ethy. le. 22.
 Probabilis que. p^o topi. ca. p^o. & p^o retho. ca. 2.
 Probabilibus attributa. ubi supra.
 Probabile quid. ubi supra.
 Problemata eadem que sint. 2. post. le. 17.
 Problematum diversitas. 2. topi. ca. p^o.
 Problematarum & propositionum proportio. p^o topi. ca. 3.
 Problematibus attributa. p^o topi. ca. 3. 8. 9. & 2. ca. 2.
 Problema dyalecticum quid. p^o topi. ca. 8.
 Probitas quid. 4. ethy. le. 17.
 Probitas magis credimus. p^o retho. ca. 2.
 Probitas uiris attributa. 2. retho. ca. 24.
 Prodigalitas quid. 2. ethy. le. 8. & 4. le. 1. 4.
 Prodigis attributa. 4. ethy. le. 4.
 Proles quomodo in corpore matris maneat. 11. 4. de ge. ani. ca. 9.
 Proponere quid. 8. topi. ca. 18.
 Proponenda que sint. p^o topi. ca. 8.
 Proportionale in quibus sit. 2. de anima co. 5. & p^o post. co. 13.
 Proportionalitas qualis sit. 3. ethy. le. 5.
 Propositio quid. p^o prio. ca. p^o. & p^o elenc. ca. 4.
 Propositio universalis quid. ubi supra.
 Propositio dyalectica quid. p^o post. co. 5. & p^o prio. ca. p^o. & p^o topi. ca. 8.
 Propositio demonstrativa quid. ubi supra.
 Propositio immediata quid. p^o post. co. 3. 31. & 1. ce. 36.
 Propositioni immediate attributa. ubi supra.
 Propositio mediata quid. p^o post. co. 31.

Propositionum diuersitas. p^o peryer. le. x. xi. 12. & 2. le. 2. & p^o prio. ca. p^o 2.
 7. 8. 9. x. xi. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 20. & p^o topl. ca. xi.
 Propositionibus attributa. 3. peryer. le. 2. 3.
 Propositioni uniuersali attributa. p^o prio. ca. 23.
 Propositioni uniuersali & particulari attributa. p^o peryer. le. x. xi.
 Propositioni affirmatiue attributa. p^o prio. ca. 37.
 Propositionis affirmatiue & negatiue comparatio. p^o post. le. 39.
 Propositionis affirmatiue & negatiue attributa. p^o peryer. le. x. xi.
 Propositionum causalitas respectu conclusionis. 2. phil. co. 31.
 Propositionibus falsis attributa. p^o post. le. 28.
 Propositiones quattuor preter necessarias sumende sunt. 8. topl. ca. 3.
 Propositiones oppositae quotupliciter. 2. prio. ca. 15.
 Propositioni conditionali attributa. 9. metha. co. 9.
 Propositiones practice. li. de moti. ani. le. 5.
 Propositionibus modalibus attributa. 2. peryer. le. 5.
 Propter unumquodq; illud magis est. p^o post. co. 54.
 Propter quid quo quinerat. 7. metha. co. 59.
 Proprium quid. p^o topl. ca. 4. & 5. ca. p^o.
 Proprium quotupliciter. li. predi. pot. le. xi. & 5. topl. ca. p.
 Proprium de quibus predictus. li. predi. pot. le. 12.
 Proprio attributa. li. predi. pot. le. xi. 12. & p^o topl. ca. 3. 4. & 5. ca. p^o. 1. 3. 4. 5.
 6. 7. 8. 9. x. xi. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22.
 Proterbio fertur nunquam beneficium in sene collo cidi. p^o retho. ca. 15.
 Prudentia quid. 6. ethy. le. 6. & p^o magno. mor. ca. 22. & p^o retho. ca. 9.
 Prudentia est in senibus. 7. poli. le. 7.
 Prudentie attributa. 6. ethy. le. 5. 6. x. & x. le. 11. & p^o magno. mor. ca. 22. & 3.
 Prudentis officium. 6. ethy. le. 4. poli. le. 3.
 Prudens quis. 2. magno. mor. ca. 4.
 Prudenti attributa. 7. ethy. le. x. & 3. retho. ca. 16.
 Pruiua quid. p^o meteo. le. 6.
 Psecades uel pluiua unde si. p^o meteo. le. 6.
 Psoloentra quid & unde fiat. 3. meteo. le. 2. 3.
 Psitaco attributa. li. 8. de hysto. ani. ca. 12.
 Pudori attributa. p^o retho. ca. 9.
 Puella quo tempore nuptui tradende sint. 7. poli. le. 12.
 Puellis attributa. li. 7. de hysto. ani. ca. p^o.
 Pueris attributa. li. de som. & uig. le. 4. 9. & li. 7. de hysto. ani. ca. x. 11. & li. 8.
 ca. p^o. & li. 5. de gc. ani. ca. p^o. 4. & 3. ethy. le. 22. & 6. le. 6. & x. le. 14. & 7. po.
 li. le. 12. & 8. le. 1. 2.
 Puertorum cognitio. p^o phil. co. 5.
 Pulcritudo in quo consistat. 4. ethy. le. 8.

Pulchritudo quibus inest. p^o retho. ca. 3.
 Pulchritudini animi attributa. p^o poli. le. 3.
 Pulcibus attributa. li. 3. de hyfo. ani. ca. 31.
 Pulmoni & pulmonem habentibus attributa. li. de respir. le. 6. 7. 16. & li. de
 mor. & uita. le. 2. & li. p^o de hyfo. ani. ca. 17. & li. 3. de parti. ani. ca. 5.
 Pulsus quid. li. de mor. & ui. le. 2.
 Pulsus attributa & eorum diuersitas. ubi supra.
 Pulsio impulsio tractio uentigo & projectio quid sint. 7. phi. co. x.
 Pulsionum multiplicitas. ubi supra.
 Punctum quid. p^o de anima. co. 87.
 Puncto attributa. xi. metha. le. 13. & 4. phi. co. 47. 105. 107. & 5. co. 29. & 6. co.
 2. & 8. co. 76. & p^o de anima co. 67. 70. 71. & 3. de aia co. 25. & li. sex prin-
 ci. le. 4.
 Pusillanimis quis. 4. ethy. le. xi.
 Pusillanimis qui sint. p^o magno. mor. ca. 15.
 Pusillanimitatis cause. 2. retho. ca. 6.
 Pusillanimitati attributa. 4. ethy. le. xi.
 Putrefactio quid. 4. meteo. co. 5. 6.
 Putrefactionis cause. ubi supra.
 Putrescere quibus conueniat. 4. meteo. co. 5. 6. 7. 9. x. 12.
 Quod impediens attributa. li. 2. de hyfo. ani. ca. p^o. 17. & li. 2. de parti. ani. ca. xi.
 Quale quorupliciter. 5. metha. co. 19.
 Quasi que. li. predi. le. 18.
 Qualitas quid. li. predi. le. 16. 17.
 Qualitatis species. ubi supra.
 Qualitatis proprietates. li. predi. le. 18.
 Qualitati attributa. 7. phi. co. 32. & li. predi. le. 16. 17. 18. & li. sex p^onci. le. 7.
 & p^o post. le. 34.
 Qualitates prime que sint & quomodo opponantur. 2. de ge. co. 14. 15.
 Qualitates prime quorum sint. 2. de ge. co. 16. 20.
 Qualitatibus attributa. li. de respir. le. 15. & li. 3. de parti. ani. ca. p^o. 2.
 Qualis unusquisq. est talia agit. 4. ethy. de. 15.
 Quando quid. li. sex p^onci. le. 9.
 Quando proprietates. ubi supra. le. x.
 Quando attributa. ubi supra.
 Quantitas quomplex. li. predi. le. 8. 9. x.
 Quantitas discreta quid. li. predi. le. 9.
 Quantitas continua quid. ubi supra.
 Quantitatis proprietates. ubi supra. le. x.
 Quantitati attributa. p^o phi. co. 15. & li. predi. le. 9. x. & li. sex p^onci. le. 7. 15.

Quantum quotupliciter.5.metha.co.18.

Quantum quid.ubi supra.

Querenti rationem attributa.8.phil.co.14.

Que nichil dicimus hec despiciunt.2.retho.ca.2.

Qui obicit non dissolvit.2.retho.ca.25.

Quibusdam magis opere precium est uideri sapientes q̄ esse & non uide/
ri.p^o e leue.ca.p^o

Questio derisibilis.4.metha.co.9.

Questio si est & quid est.quomō fieri debeant in naturalibus.2.phil.co.38.

Questionum causarum manifestatio cuius sit.6.metha.co.p^o.

Questionis causarum differentia.7.metha.co.59.60.

Questio in quibus locum habeat.7.metha.co.60.

Questiones quot.1.post.le.1.

Querimus quattuor.ubi supra.

Questio cuius sit.ubi supra.

Questiones quomodo se habeant ad nostrum scire.2.post.le.6.7.

Questiones propter quid quot sint.2.phil.co.68.

Quies quid.xi.metha.le.12.& 5.phil.co.20.& 8.co.7.70.

Quies simpliciter contrariatur motui.li.predi.le.23.

Quieti attributa.xi.metha.le.12.& 4.phil.co.118.& 8.co.22.& li.de pro/
prie.ele.ca.3.

Quiescere quid.6.phil.co.72.73.& li.lex princ.li.7.

Quiescens quid.4.phil.co.118.& 6.co.30.32.

Quiescenti attributa.6.phil.co.32.& 7.co.2.& 8.co.62.76.& p^o ce.co.100.
& 2.co.79.& 3.co.19.& 3.de anima co.133.& li.de moti.an.li.2.

Quod multipliciter dicitur obscurum facit quod dictum est.5.topi.ca.3.

Quod simul est natura & posterius non faciet notus.5.topi.ca.9.

Quod quid erat esse.2.metha.co.2.

Quod quid erat esse quid.7.metha.co.12.20.& 8.co.2.& 2.post.le.3.4.5.64

Quod quid erat esse quorum sit.7.metha.co.13.& 2.post.le.3.4.5.6.

Quod qd erat esse in quibus ē idē cū eo cuius est.7.metha.co.20.21.41.&
8.co.8.& 3.de anima co.9.& p^o post.co.5.& 2.le.3.6.

Quod quid erat esse quomodo mostretur.2.post.le.3.4.5.6.

Quod quid erat esse attributa.ubi supra.

Quod ratiū est eo maius est quod habeamus.p^o retho.ca.7.

Quod uidetur omnibus id esse dicimus.x.ethy.le.2.

Rami olivæ atheniensis admittenda.li.de admir.in natura.

Ranatum mutatum admiranda.ubi supra.

Raptus & abstractio anime quid.8.poli.le.2.

Raritatis & densitatis oppositio.p^o phil.co.32.

Rarum quid.li.predi.le.17.

Ratio attributa. 4. phi. co. 21. 82. 84.
 Ratio ubi querenda sit. 4. metha. co. 26.
 Ratio cuius sit. p^o phi. co. 48.
 Ratio nulli bestiarum inest. 3. de ani. co. 37.
 Ratio alia actiua. alia contemplatiua. 7. poli. le. 16.
 Ratio ei attributa. 3. de ani. co. 37.
 Ratio practica quotuplex. 3. de ani. co. 38.
 Ratio speculatiua non mouet ad operationem. ubi supra.
 Rationem habens quotuplex. p^o ethy. le. 20.
 Ratio cinatio quid. 2. de ani. co. 32.
 Ratio cinationi attributa. ubi supra.
 In rationatiua parte anime uoluntas sit in irrationabili aut sit concupiscentia & ira. 3. de ani. co. 42.
 Rationibus paruis attributa. 2. ce. co. 60. & li. 2. de ge. ani. ca. 6.
 Reductio cuiuslibet ad quid fiat. xi. metha. le. 3.
 Reduplicatio cui sit termino apponenda. p^o prio. ca. 33.
 Reges sacrorum perficiendi sunt. 6. poli. le. 7.
 Regibus attributa. 3. poli. le. 13.
 Rex quis esse debeat. 3. poli. le. 12.
 Rex prauus tyrannus efficitur. 8. ethy. le. x.
 Regni societas quorum sit ubi supra.
 Reuerentis ratio non est eadem in omnibus. p^o poli. le. 1.
 Regia potestas quid. 3. poli. le. 6. & 3. le. 8.
 Regio media principantis est. li. de iuuen. & senec. le. 3.
 Regionibus frigidis attributa. 7. poli. le. 3.
 Rei familiaris attributa. p^o econo.
 Rei domesticæ partes. p^o poli. le. 9.
 Reipublice institutioni consent pueros & mulieres esse bene institutos. p^o poli. le. 12. & 2. le. 16. & 3. le. 4. 5. 6. & 4. le. xi. & 3. le. 7. & 6. le. 6. & 7. le. 3.
 Reipublice attributa. 2. poli. le. 14. 15. x. & p^o econo.
 Reipublice bene instituite signum. 2. poli. le. 17.
 Respublica quid. 3. poli. le. 1. 5. 6. & 4. le. 1.
 Respublica a quo dissoluatur. 3. poli. le. 6.
 Respublica quotuplex. p^o retho. ca. 8.
 Reminiscencia quid. li. de me. & remi. le. 4.
 Reminiscencie attributa. li. de me. & remi. le. 4. 5. 7. & li. de caus. lon. & bre. uite.
 Reminiscibilia que sint. li. de me. & remi. le. 3. & 2. topi. ca. 13.
 Remissio motus a quo sit. 2. ce. co. 37.
 Ren quomodo se habeat. li. p^o de hysto. ani. ca. 38.
 Renibus attributa. li. de part. ani. ca. 7.

Repletio quid. 3. ethy. le. 70.

Repente quid sit. 4. phi. co. 127.

Requies qualis debeat esse. 8. poli. le. 1.

Res est causa veritatis uel falsitatis in oratione si. predi. le. 7. 22.

Res non est in anima. sed species rei. 3. de ani. co. 38.

Rerum diuersitas. p. peryer. le. x. & 2. topi. ca. 18.

Respiratio in quibus sit. 2. de ani. co. 76. & li. de mor. & ult. le. 2.

Respirationi attributa. 2. de ani. co. 88. 89. 98. & li. de sen. & sen. le. 13. & li. de respi. le. 8. x.

Respirationis organum est arteria uocalis. ubi supra.

Respirantibus attributa. 2. de ani. co. 100. & li. de respi. le. 6. 16. & li. 3. de pti.

Respositio qualis debeat esse. 4. metha. co. 12. & 3. co. 12. ani. ca. 38.

Respondentis conditio. 4. metha. co. 18. & 2. topi. ca. 14.

Respondentis cautela. 2. elenc. ca. 2. 3.

Respondenti attributa. 6. topi. ca. 13. & 8. ca. 9. x. xi. & 2. elenc. ca. 2. 3.

Resolutio cuiuslibet in que fiat. p. phi. co. 63. & 3. co. 44.

Retributio quid. 3. ethy. le. 8.

Rhetorica quid. p. retho. ca. 2.

Rethonce persuasio. p. retho. ca. p.

Rethonce propositiones quid. p. retho. ca. 3.

Rhetorica est iudicii causa. 2. retho. ca. p.

Rethonice attributa. p. retho. ca. 4.

Rethoris officium. p. retho. ca. p.

Rethoris affectus cur fiant. ubi supra.

Rediculum est accusare externa ac non seipsum potius. 3. ethy. le. 2.

Risibile quid. li. predi. poz. le. xi. 12.

Risui attributa. 7. ethy. le. 7.

Rithimis & melodis attributa. 8. poli. le. 2.

Rotunditas terre est uiginti quatuor milia miliaria. li. de proprie. ele. ca. 7.

Ros quid p. meteo. le. 6.

Ros quid & ubi & quando fiat. 3. meteo. le. 5.

Ros & pruina quid fiat. p. meteo. le. 6.

Ros & pruina ubi non fiant. ubi supra.

Ros & pruina idem sunt. ubi supra.

Relatio quid. li. predi. le. 12. 16.

Relatiuorum proprietates. li. predi. le. 12. 13. 14. 16.

Relatiuis attributa. ubi supra.

Relatiuis quotupliciter. 3. metha. co. 20. & x. co. 21. & 3. phi. co. 3.

Relatiuorum unum per reliquum cognoscitur. 6. topi. ca. 3.

Sacerdos quis. 7. poli. le. 7.

Sacrificiorum sumptus debent esse communes. 7. poli. le. 8.

Sacro rum factorum a tarentinis admiranda.li.de admir.in natura.
 Sagacitas quid .6.ethy.le.9.
 Sagacitati attributa.ubi supra.
 Sagacissimū animalium quod est.li.6.de hyſto.ani.ca.22.
 Sal quid.li.de ſen.& ſen.le.x.
 Salamandra per ignē ambulans eſt extinguit.li.5.de hyſto.anl.ca.18.
 Salis in libya naſcentis admiranda.li.de admir.in natura.
 Salfum ex quibus ſit.2.meteo.le.5.
 Saltus cordis quid.li.de mor.& uita.le.2.
 Sanguinis locus.li.de ſom.& uig.le.4.
 Sanguis puſſiſſimus quis ſit.ubi ſupra.le.6.
 Sanguini attributa.li.de iunē.& ſenec.le.3.& li.3.de hyſto.ani.ca.1920.&
 li.2.de pari.anl.ca.2.3.4.6.& li.3.ca.5.
 Sanguine carent omnia euto ma.li.de reſpi.le.12.
 Sanies quid & eius attributa.li.2.de partu.anl.ca.4.
 Sanitas eſt corporis uirtus.p^o retho.ca.5.
 Sanitati cōferentia.7.poli.le.9.
 Sanitati attributa.2.de anl.co.24.
 Sanatorium quid.li.predi.le.16.
 Sapere & ſentire ſunt idem ſecundum antiquos.3.de anl.co.144.
 Sapere & ſentire non ſunt idem.ubi ſupra .i52.
 Sapientia quid.6.ethy.le.5.& p^o magno. mor.ca.22.& p^o retho.ca.xi.
 Sapientie attributa.ubi ſupra.
 Sapientia quibus artibus attribuitur.ubi ſupra.
 Sapientia circa quid eſt.p^o metha.le.12.
 Sapientie finis.ubi ſupra.
 Sapiens quis eſt.ubi ſupra.
 Sapiens nemo eſt in natura.6.ethy.le.9.
 Sapienti attributa.3.ethy.le.x.
 Sapor unde cauſetur.2.meteo.le.5.& 2.de anl.co.102.
 Sapor quid.2.de anl.co.28.& li.de ſen.& ſen.le.2.x.
 Sapor radicatur in humido.2.de anl.co.101.
 Saporū ſpēs q̄ ſint & quō cōtrariātur.2.de anl.co.105.& li.de ſē.& ſē.le.xi.
 Saporum genus eſt maniſeſtius quā odoris.li.de ſen.& ſen.le.9.
 Saponi attributa.li.de ſen.& ſen.le.x.
 Sapores medii.li.de ſen.& ſen.le.xi.
 Saxi igniti ſtante admiranda.li.de admir.in natura.
 Sciendi deſiderium.p^o metha.le.1.
 Scientia quomodo cauſetur.p^o metha.le.1.co.48.49.& 2.co.xi.13.& 3.co.
 3.x.& 7.co.x.& p^o phi.co.p^o 2.4.
 Scientie finis.2.metha.co.3.& 3.co.60.

Scientie modus. 2. metha. co. 3. 16.
 Scientie corruptio. 3. metha. co. 8. & 9. co. 5.
 Scientie uniuersales que. 3. metha. co. 20.
 Scientie particulars consideratio. 4. metha. co. p. 2. & xi. le. 7.
 Scientie & scibilis pportio. 4. metha. co. 2. & xi. co. 5. 14. 21. & p. post. le. 43.
 Scientie & rei scibilis idēptitas. 12. metha. co. 31. & 3. de anima. co. 1. 19. 37.
 Scientiarum diuersarum causa. 4. metha. co. 4.
 Scientiarum actiuam & passiuaam principiu. 6. metha. co. p. 2. & xi. le. 7.
 Scientiaru cuiuslibet rei in quo consistat. 7. metha. co. 20. & 7. phi. co. 20. 32.
 Scientia in quo sit. 4. phi. co. 29.
 Scientie diuisio. 6. metha. co. p. 2. & xi. le. 7. & 2. phi. co. 71. & p. poli. le. 5.
 Scia quope sit. xi. met. le. 1. 8. & p. ethy. le. 6. & li. phi. le. 16. & p. post. co. 3. 26.
 Sciop alia uniuersaliu alia particulariu seu singulariu. 7. ethy. le. 3.
 Scientia omnis habet propria principia. p. magno. mor. ca. p.
 Secatur scientia & sensus in res. 3. de anima co. 38.
 Scientie nobilitas unde sumatur. xi. metha. le. 7.
 Scientia una est alia honorabilior multipliciter. p. de ani. co. p.
 Scientia una quid considerare habeat. 2. phi. co. 17. 22. 23. & 4. poli. le. 1.
 Scientia una uidetur esse contrariorum. 3. phi. co. 8.
 Scientie unitas uel distinctio unde sumatur. p. post. le. 41. & 2. le. 2.
 Scientie mathematice circa quid sunt. p. post. co. 30.
 Scientia ex quibus sit. p. post. co. 15.
 Scientia non est corruptibilium. p. post. co. 22.
 Scientia quid. 6. ethy. le. 3. & li. de caus. le. 13. & p. magno. mor. ca. 22.
 Scientie attributa. 3. phi. co. 22. & 2. de ani. co. 5. 24. & 2. ethy. le. 6. & 7. le. 3. &
 p. magno. mo. ca. p. 12. & 2. ca. 3. 8. & p. post. co. 6. 7. 22. 27. & le. 42. 44.
 Scientia contrariatur ignorantie. li. predi. le. 12. & 2. le. 21.
 Scientie diuine attributa. li. de caus. le. 9.
 Scientia de anima est difficilima. p. de ani. co. 4.
 Scientia demonstratiua non est accidentium. p. post. co. 18.
 Scientie ciuili attributa. p. ethy. le. 2. 19.
 Scientie speculatiue que sunt. p. metha. le. 2. 3.
 Scienti officium. p. metha. le. 2.
 Scientis inditum. p. metha. le. 3.
 Sciēu attributa. 2. ethy. le. 6. & 7. le. 2. 3. & p. post. co. 17. & li. de caus. le. 8. 13.
 Scientis opus. p. elenc. ca. p.
 Scientia superior & inferior. p. post. co. 23.
 Scientie superiori attributa. ubi supra.
 Scientie inferiori attributa. ubi supra.
 Scientia demonstratiua est circa tria. ubi supra. co. 75.
 Scientiarum comunicatio. ubi supra. co. 27.
 Scientie propter quid & quia attributa. ubi supra. le. 41.

Scientiarum subalternatio. ubi supra.

Scientie & opinionis comparatio. ubi supra. le. 44.

Scibile quod scimus nō potest aliter se habere. 6. ethy. le. 3. & p^o post. co.

Scibile omne ē sempiternū. ubi supra. & p^o post. co. 26.

Scibile est prius scientia. li. predi. le. 14.

Scibili attributa. ubi supra.

Scimus unquodq; naturalium. 4. meteo. co. 50.

Quod scimus sepe transpositum ignoramus. 2. elen. ca. p^o

Scire quando habetur. 7. metha. co. 4. & p^o phi. co. p^o. 35. & 2. co. 17.

Scire dicitur multipliciter. 7. ethy. le. 3. & 2. magno. mo. ca. 4. & p^o post. co.
4. & 2. p^olo. ca. 20.

Scire de generibus & spēbus altissimū ē negociū. li. p^o di. pot. le. 7.

Scire quia cuius scientia sit. p^o post. co. 23.

Scire quia & propter quid ubi supra. co. 30.

Scire secundum accidens quid. p^o post. co. 23.

Scire secundum se quid. ubi supra. co. 37.

Scire quid est. p^o post. co. 5. 21. & 2. le. 9.

Scire attributa. p^o post. co. 6. & le. 34. 38. 41. & 2. le. 2. 6. 19. & p^o topl. ca. 314
& 2. ca. 12.

Quod scitur est necessarium. p^o post. co. 5. 7.

Scire p^ota continet intelligere uero unum. 2. topl. ca. 24.

Scire agēda pati ē s; melius operari. x. ethy. le. 14. & p^o magno. mo. ca. p^o

Scintille attributa. 4. phy. co. 84.

Scissibile quid. 4. meteo. le. 12.

Scorpionibus attributa. li. 5. de hysto. ani. ca. 18.

Scripto attributa. p^o peryer. le. 1.

Sculptoris phidie admiranda. li. de admir in natura.

Scute qui sint. 4. ethy. le. 15.

Scurilitas quid. 3. ethy. le. 9.

Secundum quod quomplexiter. 5. metha. co. 23.

Secundum se quomplexiter. ubi supra.

Seditio unde oritur. 5. poli. le. 4. 2. 3.

Seditioni attributa. 5. poli. le. 3.

Segnities quid. 2. ethy. le. 9.

Semel dictum non potest amplius summi. li. predi. le. x.

Semen quid. li. 2. de ge. ca. p^o 3.

Semini aliiū attributa. li. 7. de hysto. ani. ca. p^o & li. p^o de ge. ani. ca. 4. 18. 19.

Semini a borum & aliorum attributa. li. p^o de ge. ani. ca. 4. 18. 19. & li. 2. ca.

Semnoter quid. p^o magno. mo. ca. 17.

p^o 2. 3. 4

Sempiternum quid. 3. metha. co. 12.

Sēpiternū attributa. 9. met. co. 17. 19. & 4. phi. co. 17. & 2. ec. co. 18. 33. 94

Senator quid. p^o retho. ca. 3.
 Senectus bona que sit. p^o retho. ca. 5.
 Senectus quid. li. de caus. long. & bre. uite. li. de mor. & uita. le. i. & li. 3. de
 ge. anima. ca. 3. 4.
 Senectuti attributa. 3. philo. co. 36. & li. de caus. long. & bre. uite. & li. de
 mor. & ui. le. i.
 Senescere cito que dicatur. li. 2. de part. ani. ca. 5.
 Senescit cito continua & multi spermatis. li. de caus. long. & bre. uite. & li. 7
 de hysto. ani. ca. p^o.
 Senium quid. p^o de ani. co. 63.
 Seniori attributa. ubi supra. & 9. ethy. le. 2. & 7. phil. le. x.
 Senibus attributa. 2. retho. ca. 13. 14.
 Sensibile omne corruptitur. 3. metha. co. 12.
 Sensibile quoduplex. 2. de ani. co. 63.
 Sensibile proprium quid. ubi supra.
 Sensibile secundum accidens quid. 2. de ani. co. 63.
 Sensibili attributa. li. de sen. & sen. le. x. 19. & li. predi. le. 14. & li. sex pri. le. 5.
 Sensibilia communia quot sunt. 2. de ani. co. 64. & 3. co. 133.
 Sensibilibus communibus attributa. li. de sen. & sen. le. 2.
 Sensibilia omnia percipiuntur p^o mediū. 2. de ani. co. 114.
 Sensibilium excellentie corruptur sensitua. 2. de ani. co. 123. & 3. co. 143.
 Sensibilium cōmū habemus sensum. 3. de ani. co. 134.
 Sensibile positum supra sensum insensibile est. 2. de ani. co. 98.
 Sensibilibus abeuntibus remanent simulacra. li. de som. & uig. le. 8.
 Sensibilibus attributa. 2. de anima. co. 63. 126. & 3. co. 38. 64. & li. de sen. &
 sen. le. 18.
 Sensirium primū quid. 2. de ani. co. 122.
 Sensitiuorum diuersitas. 2. de ani. co. 32.
 Sensitui attributa. 2. de ani. co. 39. & 3. co. 130.
 Sensus quid. 2. de ani. co. 37.
 Sensus cuius sit uel non sit. 4. metha. co. 25. & 7. co. 35. & p^o phi. co. 48.
 Sensus & sensibilis proportio. 4. metha. co. 2.
 Sensus est singulatiuū. 2. de ani. co. 60.
 Sensus omnis est unius contrarietatis. 2. de anima. co. 107. & li. de sen. &
 sen. le. 18. 19.
 Sensus non est aliquod sensibile in actu. 2. de ani. co. 119.
 Sensus est susceptio speciei sine materia. 2. de ani. co. 121. & 3. co. 133.
 Senu aliquo deficiente necesse est deficere organum. 3. de ani. co. 127.
 Sensus proportio quedam est. 3. de ani. co. 143.
 Sensus & memoria & passionēs appetitus sunt cōmunia corporis & ani/
 me. li. de sen. & sen. le. i.

Sensus est quodammodo sensibilia. 3. dicitur anima. co. 37.
 Sensus non est in omnibus uiuentibus. 3. de anima co. 60.
 Sensus in quibus non sunt. 3. de anima co. 66.
 Sensus inest anime per corpus. li. de sen. & sen. le. 1.
 Sensus cōmanis est unus tantum unius. li. de sen. & sen. le. 19.
 Sensus tactus & gustus iest oībus aīalibus. li. de sen. & sen. le. 2. & li. de sen
 & nig. & li. p^o de hysto. ani. ca. p^o. & li. 4. ca. 8.
 Sensus tactus ad alios comparatio. 2. de anima co. 31.
 Sensū tactus habēt aīalia ppter essentialios aūt ppter bene eē. 3. de aīa co. 8
 Sensus quot sint. 2. de anima co. 63.
 Sensus sunt tantū quinque. 3. de aīa co. 127. & li. 3. de hysto. ani. ca. 8.
 Sensus nō decipitur respectu ppter obiecti. 4. metha. co. 34. 23. & 2. de in
 Sensus ppter sensibilia semp ē uerus. 3. de aīa co. 152. 161. co. 63.
 Sensui attributa. 2. de aīa co. 52. 53. 54. 63. 121. & 3. co. 117. 133. 134. 144. & li. de
 som. & nig. le. 4. 3. & 6. ethy. le. 2. & li. predi. le. 14. & p^o post. le. 38. 41. & 1.
 le. 2. & p^o copl. ca. 12.
 Sensibus attributa. 1. de anima co. 9. 20. 23. 60. & 3. co. 131. 156. 38. 64. & li. de
 sen. & sen. le. 2. 19. & 3. ethy. le. 19.
 Sensus uisus conditio. p^o metha. le. 1. & li. de sen. & sen. le. 2.
 Sensus auditus conditio. p^o metha. le. 1. & li. de sen. & sen. le. 2.
 Sensus odoris in quibus sit. 2. de anima co. 76.
 Sensus tactus sunt plures. 2. de anima co. 11.
 Sentire in quibus sit. 3. de anima co. 66.
 Semire attributa. 3. de anima co. 18. & li. de sen. & sen. le. x. 17. 18. & li. de
 som. & nig. le. 4. 4. & li. de inuen. & senec. le. 4.
 Sentimus p̄sentia; p̄terita meminimus; & speramus futura. p^o retho. ca. 1.
 Seruentia quid. 2. retho. ca. 20. 21. & 6. ethy. le. 9.
 Sententie attributa. 6. ethy. le. 9.
 Sententiis attributa. 2. retho. ca. 20. 21. & 3. ca. 17.
 Sepie attributa. li. 3. de hysto. ani. ca. 12. & li. 9. ca. p^o 35. & li. 4. d^o pti. ani. ca. 3.
 Septa siue precordia quare insint animalibus. li. 3. de parti. ani. ca. x.
 Septis attributa. ubi supra.
 Sequi ad aliud quomodo contingat. p^o retho. ca. 7.
 Seruaciones secundum materiam exigendi sunt. 2. ethy. le. 2.
 Sermo quare datus est homini. p^o post. le. 1.
 Sermonum differentia. p^o ethy. le. 4.
 Sermonibus attributa. x. ethy. le. 1. & li. de moti. ani. le. 1. & x. ethy. le. 14.
 Serpentibus attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. 14. & li. 8. ca. 4. 17.
 Serpentium curli admiranda. li. de admit. in natura.
 Serpentium mesopotamie admiranda. ubi supra
 Serpentium ephratitis admiranda. ubi supra.

Serpentis sacri thesauri ad miranda ubi supra.

Seruire quorum sit. 3. poli. le. 3.

Seruille quid. 4. ethy. le. 3.

Seruus quid. 8. ethy. le. xi.

Seruus quis sit. p^o poli. le. 2. 3. & 3. le. 4.

Seruum due species. p^o econo.

Seruis attributa. p^o poli. le. 3. 4. 9. & p^o econo.

Seruum & adeps quid & eorum attributa. li. 2. de parti. ani. ca. 3.

Sexus masculinus & femininus nō inest oībus aīalibus. li. 4. de hyſto. ani.

Sicciput quid. li. p^o de hyſto. ani. ca. 7.

ca. xi.

Siccum quid. 2. de ge. co. 9.

Sicut aliquis dicit sic intelligit & sentit. 3. de anima co. 144.

Sicut se habet simpliciter. ad simpliciter. ita magis ad magis & maximum ad maximum. 3. topi. ca. 4.

Sicut oppositum in opposito. ita propositum in proposito. 4. topi. ca. 7.

Syderum discurrentium causa. p^o meteo. le. 2.

Syderibus discurrentibus attributa ubi supra.

Significatio. 4. metha. co. x.

Significare quōtuplīter. li. predi. le. 3.

Significare subiectum quid. 4. metha. co. 14.

Signorum diuersitas. p^o retho. ca. 2.

Signum uniuersale non apponitur predīcato. p^o post. co. 29.

Signum quid & quōtuplīter. 2. prio. ca. 27.

Sillogizare quomodo contingat & eius attributa. p^o post. co. 16. 17. & le. 31. & 2. le. x. & p^o prio. ca. 3. 4. 5. & 2. ca. p^o

Sillogizare ex ueris falsū nō cōtingit. 2. prio. ca. 2. sed bene ex falsis uerū.

Sillogizandi diuersus modus propter diuersas propositiones. p^o prio. ca. 7. 8. 9. 22. 23. & 2. ca. p^o

Sillogismorum imperfectorum reductio. p^o prio. ca. 6.

Sillogismorum regule. p^o prio. ca. 3. 4. 5.

Sillogismorum instrumenta. p^o topi. ca. xi.

Sillogismorum variatio in terminis. p^o prio. ca. 32.

Sillogismorum alii ueri alii falsi. p^o post. le. 43.

Sillogismorum diuersitas. 2. post. le. 2. & p^o elenc. ca. p^o

Sillogismorum quidam ostensiuus. quidam ad impossibile. p^o prio. ca. 28. 35. & 2. ca. 14. 18.

Sillogismus quid. p^o prio. ca. p^o. & p^o topi. ca. p^o

Sillogismus ex quibus sit. 6. ethy. le. 3. & p^o prio. ca. p^o. 3. 21. 22.

Sillogismo attributa. p^o post. co. p^o 5. & le. 29. 31. 39. 43. & 2. le. 3. & p^o prio. per totum. & similiter. 2. prio. per totum.

Sillogismus demonstratiuus ex quibus sit. p^o post. co. 7. 16.

Sillogismo demonstratiuo attributa. p^o post. co. 29. & le. 41. 42.

Silogismo negatiuo attributa. p^o post. le. 31.
 Silogismus per impossibile quid. p^o prio. ca. 13. & 2. ca. 11.
 Silogizare per impossibile quomodo. p^o prio. ca. 20.
 Silogismus diuisiuis quid. p^o prio. ca. 28.
 Silogismus hypotesis quid & eius attributa. p^o prio. ca. 35.
 Silogismus circularis. 2. prio. ca. 5. 6. 7.
 Silogismus conuersus. 2. prio. ca. 8. 9. x.
 Silogismus dialecticus. p^o topl. ca. p^o.
 Silogismus litigiosus quid. p^o topl. ca. p^o.
 Silogismus litigiosis obstandum est. 2. elenc. ca. 1.
 Silogismus falsus secundum unamquodque partem fit. p^o elenc. ca. 6.
 Silogismus falsus fit dupliciter. 2. elenc. ca. 3.
 Silogismus rethoricus quid. p^o retho. ca. 2.
 Silue yberie argenteae admiranda. li. 2. de admir. in natura.
 Simia quid & eius attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. 8.
 Simile simili amicum est. 9. ethy. le. 3.
 Simile simili cognoscitur. p^o de ani. co. 26.
 Similia quodupliciter. 5. metha. le. x.
 Similia que sunt. 5. metha. co. 20.
 Similibus attributa. p^o topl. ca. 13. & 4. ca. 6. & p^o retho. ca. 4.
 Similitudo generati ad generans unde est. li. de ge. ani. ca. 18. 19.
 Simplicia sunt priora compositis. p^o metha. co. 16.
 Simplex quomodo cognoscitur. 9. metha. co. 22.
 Simplex & unum differunt. 12. metha. co. 7.
 Simplicibus attributa. li. predi. le. 20.
 Simplicioris attributa. xi. metha. le. 1.
 Simpliciter quid. 7. ethy. le. 9. & 2. topl. ca. 29.
 Simul que sint. xi. metha. le. 3. & 5. phi. co. 22. & 6. topl. ca. 23.
 Simul tempore que sint. 4. phi. co. 97. & li. predi. le. 22.
 Simul idem esse ordinatum & inordinatum est impossibile. p^o ce. co. 106.
 Simul multi vident odorant & audiunt. li. de sen. & sen. le. 16.
 Simul naturaliter que sint. li. predi. le. 22.
 Singular quid. 3. metha. co. 12. 14. & p^o peryer. le. x.
 Singularis cognitio. 3. metha. co. 12.
 Singularis predicatio. 5. metha. le. 9.
 Singulari attributa. li. p. di. por. le. 6. & 2. post. le. 21. & 2. retho. ca. 19.
 Singularium sunt multe differentie. 3. ethy. le. 2.
 Synesis quid. p^o magno. mot. ca. 22.
 Sinistra omnia sunt imbecilliora. li. p^o de hysto. ani. ca. 15.
 Sitis quid. 2. de anima co. 18.
 Situi attributa. li. sex princ. le. 7. 13.

Sixs quid. 3. meteo. le. xi.
 Sobolis aqularum admitanda. li. de admic. in natura.
 Societas ex quibus fit. 3. ethy. le. 8. 9.
 Societas patris & filii. 2. ethy. le. x.
 Societas tyraonica quorum fit. ubi supra.
 Societas uiri & uxoris. ubi supra. & p^o econo.
 Societas fratrum. ubi supra.
 Societas principalissima que fit. p^o poli. le. i.
 Societas secundum naturam quid. ubi supra.
 Societas prima quid. ubi supra.
 Societas ciuitatis quid. ubi supra.
 Societas hominum facit domum uel ciuitatem. p^o poli. le. i.
 Societatem fugiens: aut deus est aut bestia. ubi supra.
 Socratis & platonis opinio de instituenda republica. 2. poli. le. i.
 Socratis ratio de studioso. p^o magno. mor. ca. 2.
 Socratis opinio de homine intelligente. 7. ethy. le. 2.
 Socrates post pichagoram de uirtutibus loquitur. p^o magno. mor. ca. i.
 Socrates interrogabat sed non respondebat: fatebatur enim nescire. 2. elenc. ca. x.
 Solentia quid. 6. ethy. le. 2. & p^o post. le. 44.
 Soli & lune attributa. 2. ce. co. 60.
 Soliper & unicomie quid & ubi inueniatur. li. 2. de hyfso. ani. ca. p^o
 Solonis opinio de felicitate. x. ethy. le. 13.
 Soluere ultimum orationis & interrogatū posse obuiare non est idem. 2. elenc. ca. p^o
 Solutio recta quid. 2. elenc. ca. 3.
 Solutio dubitationis inuentio est ueritatis. 7. ethy. le. 2.
 Solutio cui conueniat. & quorū debeat esse. 7. metha. co. p^o. & p^o phil. co. xi.
 Somnium quid. li. de fom. & uig. le. 2.
 Somnitate cuius fit. ubi supra. le. 9. x. & li. 4. de hyfso. ani. ca. x.
 Somniorum diuersitas ubi supra. le. x. xi.
 Somniis attributa. ubi supra. le. xi.
 Somniorum iudex. ubi supra. le. xi.
 Somnus quid. li. de fom. & uig. le. i. 3. 4. 6. & li. 5. de ge. ani. ca. p^o
 Somnus diuersimode inest diuersis. ubi supra. le. i.
 Somnus propter quid inest. ubi supra. le. 4.
 Somno omnia animalia cōmunicant. ubi supra. le. i.
 Somnus a quo causetur. ubi supra. le. 4.
 Somni fora que sint & quid faciant. ubi supra.
 Somni amatores qui sint. ubi supra. le. 7. x. xi.

Somni diu. de apparitiones. ubi supra. le. 9. x.
 Somno attributa. ubi supra. le. 7. x. xi. & p^o ethy. le. 20.
 Sonus quid. 2. de anima co. 77. 83.
 Sonus quomplex. ubi supra.
 Sonus quibus insit. ubi supra.
 Soni cause. 2. de anima co. 83.
 Sono attributa. 2. de anima co. 33. 78. 79. 83. 86. & li. 4. de hyflo. ani. ca. 9.
 Sonantia que sint. 2. ce. co. 34. 83.
 Sophisma quid. 8. topi. ca. 13.
 Sophiste consideratio. 4. metha. co. 3. & xi. le. 3. 8.
 Sophistica scientia quid. 4. metha. co. 3. & p^o elenc. ca. p^o.
 Sophistici qui sunt. p^o elenc. ca. 8.
 Sophisticus modus contra respondentem. 2. topi. ca. 14.
 Species quid. li. predi. por. le. 3.
 Speciei principia. 3. metha. co. x. & x. co. 23.
 Speciei predicatio. 3. metha. co. x. & 3. phi. co. 44. & li. predi. por. le. 4. 5. 7.
 Speciei alietas. 7. phi. co. 31.
 Speciei attributa. li. predi. por. le. 7. 12. & 6. topi. ca. 8.
 Species numeris assimilantur. 8. metha. co. x.
 Specie sunt idem mas & semina. li. p^o de ge. ani. ca. 19.
 Specie diuerforum non potest esse idem actus. 3. phi. co. 19.
 Specialissimum quid. li. predi. por. le. 3. 6.
 Species plures non faciunt una m. p^o metha. co. 37.
 Species quomodo sunt in organo. li. de som. & uig. le. 8.
 Speculum maculatur menstruis. li. de som. & uig. le. 3.
 Speculo attributa. li. sex ptinci. le. 6.
 Specus ethne admittenda. li. de admit. in natura.
 Specus liparis admittenda. ubi supra.
 Spelunce sibile admittenda. ubi supra.
 Spere prime excellentia ad alias. 2. ce. co. 48.
 Spere mote attributa. li. de moti. ani. le. 2.
 Spere attributa. 3. phi. co. 76. & p^o ce. co. 39. & 3. de anima. co. 37.
 Spiritui attributa. 3. meteo. le. 1. 9.
 Spiritum quid. 3. ce. co. xi. & li. predi. le. 17.
 Spoliante mortuos quibus assimilantur. 3. retho. ca. 4.
 Stagno quid. li. de mine.
 Stagno palestino attributa. 2. meteo. le. 3.
 Stagni celtici admittenda. li. de admit. in natura.
 Statuta mentium quid. li. p^o de hyflo. ani. ca. 12.
 Stathesis quid. 4. meteo. co. 28.

Statuorum dedali admitanda. l. de admir. in natura.
 Stellis attributa. 2. cc. co. 42. 43.
 Stellis errantibus attributa. 2. cc. co. 69.
 Studiosus recte oia iudicat & est regula omnium. 3. ethy. le. x.
 Studiosus est qd. p^o magno. mo. ca. p^o. & 2. ca. 5. & 7. poli. le. x. & li. p^o di. le. 2.
 Studiofo attributa. ubi supra.
 Studii finis. p^o metha. le. 3.
 Studiis resp^o publice attributa. 7. poli. le. 2.
 Sublentie signa. 2. cc. co. 34.
 Stultu e solicitu ee cōtra profectū cōtraria opinionibus sapiētis. p^o topi.
 Stupidus quis. 3. ethy. le. 15. & 4. le. 13. ca. 9.
 Stupor quid. 2. elenc. ca. 3.
 Suavia que sunt. 3. metho. ca. x.
 Subiectum & propria passio differunt. 4. phi. co. 76.
 Subiectum & propria passio sunt eiusdem considerationis. 2. phi. co. 17.
 Subiectum mutationis quid. 8. metha. co. 4.
 Subiectis attributa. 5. poli. le. 9.
 Subiecta diuerfa scientiarum. p^o post. co. 30.
 Substantia per essentiam attributa. li. de caus. le. 15. 16. 27. 28. 29.
 Substantia quedā immobili est. 4. metha. co. 10. 13. & 12. co. 19. 35. 41.
 Substantie immobili attributa. 12. metha. co. 41.
 Substantie incorruptibili attributa. 1. de ge. co. 70.
 Substantie scienti attributa. li. de caus. le. 15.
 Substantie attributa respectu eternitatis & temporis. li. de caus. le. 30. 31. 2.
 Substantie attributa. 4. metha. co. 2. & p^o phi. co. 14. 17. 32. & 3. co. 37. & 12.
 de ani. co. 3. & li. p^o. de parti. ani. ca. 5. & li. predi. le. 5. 6. 7.
 Substantie insepatabilitas. p^o metha. co. 33.
 Substantie proprietates. li. p^o di. le. 6. & li. sex princ. le. 15.
 Substantie proprietas respecta generationis. 7. metha. co. 32.
 Substantie sensibili attributa. 12. metha. co. 6.
 Substantiarum separatarum numerus. 12. metha. co. 43. 47. 49.
 Substantie diffinibilis conditio. 8. metha. co. 9.
 Substantia non existente nullum aliorum predicamentorum est. p^o.
 de ge. co. xi.
 Substantie prioritas. 5. methaphi. co. 16. & 7. co. 4. 47. & 12. co. 25. 43. &
 p^o phi. co. 32.
 Substantia quodupliciter. 5. metha. co. 15. & 7. co. 44. & 2. co. 3. & 12. co. 5. 14.
 & 1. de ani. co. p^o. 25.
 Substantia prima quid. 7. metha. co. 7. & p^o de ge. co. 18. & li. predi. le. 4.
 Substantia prima quodupliciter. 7. metha. co. 7.

Substantis primis attributa. li. predi. le. 4.
 Substantie secunde significatum. 7. metha. co. 28.
 Substantie secunde que sint. li. predi. le. 4.
 Substantis secundis attributa. li. predi. le. 6. 7.
 Substantie partibus attributa. li. predi. le. 6.
 Substantiale quid. li. sex princi. le. 3.
 Subtile quid. 2. de ge. co. x.
 Sufficientia in quibus non sit. x. ethy. le. 13.
 Sui attributa. li. 2. de hyfro. ani. ca. p°. & li. 6. ca. 18. & li. 8. ca. 6.
 Suppositio quid. p° post. co. 3.
 Suppositorum specie differentium diuersitas. 3. poli. le. i.
 Supercilia simul quid significant. li. de physo.
 Supercilia quid. li. p° de hyfro. ani. ca. 9.
 Supercilii naris attributa. li. p° de hyfro. ani. ca. 9. & li. 2. de parti. ant. ca. 3.
 Superfluitas in omnibus euitanda est. 2. phi. co. 36.
 Surgere ante lucem confert ad multa. p° econo.
 Sursum quid. 4. phi. co. 3.
 Sursum deorsum est contrarium. p° ce. co. 24.
 Sursum & deorsum nō est idem in omnibus & in uniuerso. 2. de aīa co. 38.
 Sursum attributa. p° ce. co. 43. & 2. co. 8. 9. x. 12. 13.
 Suscipere magis & minus quotupliciter. li. sex. princi. le. i.
 Suscipere magis & minus attributa. ubi supra.
 Suscipere magis & minus quomodo sit. ubi supra.
 Tabella archite recte reperta est. 3. poli. le. 2.
 Tabernacie tarentine admiranda. li. de admir. in natura.
 Taciturnitati attributa. p° poli. le. 9.
 Tactus & gustus sensitiuum est circa cor. 3. de anima co. 68.
 Sine tactu non est alius sensus. 3. de anima co. 66.
 Tactu priuata animalia moriuntur. 3. de anima co. 67.
 Tactum habet homo certotem aliis animalibus. li. de sen. & sen. le. 2.
 Tactui intemperato attributa. 3. ethy. le. 20.
 Tactus non inest corpori simplici. 3. de anima co. 63. 66.
 Tactus quid. 2. de anima co. 28.
 Tactus & gustus sunt duo sensus. 2. de anima co. 12.
 Tactus medium est caro. 2. de anima co. 116.
 Tactus quotupliciter. 6. phi. co. 2.
 Tactus indiuisibilium. ubi supra.
 Taleris opinio de philosophis. p° poli. le. 8.
 Talye insule admiranda. li. de admir. in natura.
 Talya sub pelle habet oculos. 3. de anima co. 131.

Talparum coromantum admiranda. li. de admir. in natura.
 Talparum etholie admir. ubi. supra.
 Tangenti attributa. 3. phi. co. 7.
 Tangentibus se attributa. 4. phi. co. 34.
 Tigere se que dicuntur. 3. phi. co. 22. & p^o de ge. co. 44. 45. & 2. de ani. co. 13.
 Tangibili in sunt multe contrarietates. 2. de anima. co. 7.
 Tangibile a quibus differat. 2. de anima. co. 115. 1
 Tangibilibus qualitatibus attributa. 2. de anima. co. 117. 118.
 Tangibilia excellētia corrumpunt sensus & animalia. 3. de ani. co. 162.
 Thauri dyane orthosie admittenda. li. de admir. in natura.
 Thauri attributa. li. 6. de hyflo. ani. ca. 12.
 Tarditatis causa. 4. phi. co. 70. 71.
 Tardum quid. 4. phi. co. 96.
 Tardo attributa. ubi supra
 Temperantia quid. 2. ethy. le. 2. x. & 6. le. 4. & 7. le. 6. & p^o magno. mor. ca. 13.
 Temperantia est circa uoluptates. 3. ethy. le. 19.
 Temperantie attributa. 3. ethy. le. 19.
 Temperans quis. 2. ethy. le. 3. & 3. le. 19.
 Temperatus quis. 2. magno. mor. ca. 4.
 Temperatio attributa. 3. ethy. le. 22. & 7. le. 4.
 Templi paladis grece admiranda. li. de admir. in natura.
 Templi paladis achaece admittenda ubi supra
 Tempus quid. 4. phi. co. 101. 114. & p^o ce. co. 99.
 Temporis diuilio. 6. phi. co. 35. 17.
 Tempori presenti preterito uel futuro attributa. 6. phi. co. 24.
 Temporis partibus attributa. 4. phi. co. 89. 90. 93. & li. predi. le. x.
 Temporis perpetuitas. 12. metha. co. 39. & 4. phi. co. 125.
 Tempus est species quantitatis continue. li. predi. le. x.
 Tempus quando fiat. 4. phi. co. 100.
 Tempus & magnitudo nō cōponitur ex indiuisibilibus. 6. phi. co. 76. 82.
 Temporis & magnitudinis & motus proportio. 6. phi. co. 19.
 Tempori infinito attributa. p^o. ce. co. 133.
 In tempore fesse motus & mobilia diuersimode dicuntur. 4. phifico. co.
 114. 115. 1
 In tempore esse quotupliciter. 4. phi. co. 115.
 In tempore que sint & quēdō. 4. phi. co. 117. 118. 119. 120. 1
 Tempori attributa. 3. phi. co. 65. & 4. co. 73. 94. 114. & 6. co. 16. 18. & 7. co. 3.
 & 2. co. x. 1. 69. 72. & p^o. ce. co. 36. 42. & 2. co. 39. & 2. de ge. co. 57. 58.
 & li. de sen. & sen. le. 18. & li. sex princ. le. x.
 Tenebra quid. 2. de anima. co. 70.

Tenebre attributa. 2. de anima. co. 70. 71. 72. 73. 113.
 Terra quod. 1. de ge. co. 23.
 Terre attributa. 1. de ge. co. 69. & 4. meteo. co. 29. 30. & li. dpprie. de. ca. p.
 Terre partibus attributa. p. meteo. le. 8. & li. de proprie. de. ca. p.
 Terre & aliis corporibus naturalibus attributa. 8. phi. co. 24. & 1. ce. co. 17.
 13. 24. 104. 109. 10x. 112.
 Terre insule melos admiranda. li. de admir. in natura.
 Terre lypare admiranda. ubi supra.
 Terremotus quid unde & ubi & quomodo & quando fiat. 3. meteo. le. 9.
 Terribilia quid. 3. ethy. le. 15.
 Terminus quid. p. prio. ca. p.
 Terminus quomplexiter. 3. metha. & co. 22.
 Terminus rerum. 2. de anima. co. 41.
 Terminus quomodo attribuitur mutationibus. 6. phi. co. 24.
 Termino ut finis est attributa. 4. phi. co. 117. & 3. co. 76.
 Testis attributa. li. 3. de ge. ani. ca. x.
 Testibus attributa. p. retho. ca. 15.
 Testudo quid & eius attributa. li. 3. de hyfo. ani. ca. 34.
 Tibie pillose quid significant. li. de phyfo.
 Tybie attributa. 8. poli. le. 2.
 Timor quid. 2. retho. ca. 3.
 Timenda que sint. ubi supra.
 Timent aliqui diversumode. ubi supra.
 Timidus quis. 2. ethy. le. 2.
 Timentibus attributa. 4. et hy. le. x1. & li. de mor. & nra. le. 2.
 Timido attributa. li. predi. le. 17.
 Timoris species. 2. econo.
 Tyranno attributa. 8. ethy. le. x. & 3. poli. le. x1. 12.
 Tyrannorum insectoribus attributa. 3. poli. le. x.
 Tyrannidi nulla inest amicitia. 8. ethi. le. x1.
 Tyrannides quid. 3. poli. le. 6.
 Tyrannidis gubernatio qualis sit. 4. poli. le. 1.
 Thoers lupi cenarii sunt & hominē diligūt. li. 9. de hyfo. ani. ca. 44.
 Tonitrua unde causentur. 3. meteo. le. 1.
 Tonitruis attributa. ubi supra. le. 2. x.
 Tonitruū quid. ubi supra. le. x.
 Thorax quid. li. primo de hyfo. ani. ca. 7.
 Toxicī gallici admiranda. li. de admir. in natura.
 Totius & partium similitudo. li. p. de hyfo. ani. ca. p.
 Totius & partium habitudo. p. phi. co. 26. & 2. topi. ca. 2.

Totum quid.3.phi.co.63.
 Totum quotupliciter.3.metha.co.31.
 Totum & omne tribus determinata sunt.p^o ce.co.2.
 Toti attributa.3.phi.co.64.&3.co.42.&p^o ce.co.319.
 Tradentibus nobis aliquā scientiam quid debeamus.2.clemt.c.8.
 Trahi quid.4.meteo.co.48.
 Trahibilia que sint.ubi supra.
 Tranquilis causa.3.meteo.le.7.
 Transgressio regni quid.8.ethy.le.xi.
 Translationi attributa.3.retho.ca.xi.
 Transito de non esse ad esse per medium fieri solet.li.5.de ge.ani.ca.p^o.
 Transmutabilia adinvicem.3.methaphi.co.14.&x.co.22.&4.ce.co.22
 &p^o de ge.co.33.
 Transmutationi attributa.p^o de ge.co.31.&2.co.60.64.
 Transmutatur aliquid tripliciter.3.phi.co.p^o.
 Triangulus per se habet tres angulos.p^o post.co.xlii4.
 Trianguli speciebus attributa.4.phi.co.334.
 Tunc quid.4.phi.co.124.
 Tūox multitudinis a phenicibus iūctē admittēda.li.de admix. i natura.
 Turpe quid.7.poli.le.xi.
 Tutela itineris ex ytaliam in galiam admiranda.ubi supra.
 Vaca quedam monstruosa.li.4.de ge.ani.ca.4.
 Vacuum quid.4.phi.co.660.&p^o ce.99.
 Vacuo attributa.4.phi.co.7183.&2.de ani.co.74.8i.
 Vanitas & vanus quid.2.ethy.le.9.
 Vanum quid.2.phi.co.62.
 Vapor quid.p^o meteo.le.2.&li.de sen.& sen.le.12.
 Vapor attributa.p^o meteo.le.6.&2.le.6.
 Variatio est res omnium dulcissima.7.ethy.le.14.
 Vbera quo tēpore veniant & eis attributa.li.7.de hyfio.ani.ca.p^o.xi.
 Vbi quid.li.sexprinci.le.xi.
 Vbi diversitas.ubi supra.le.12.
 Vbi proprietates.ubi supra.
 Vbi attributa.ubi supra.
 Vegetarium quid.2.de ani.co.17.
 Vegetariuo attributa.2.de ani.co.32.
 Vegetariui ad alia comparatio.2.de ani.co.31.34.47.
 Vegetabilem animā necesse est habere omne vivens.3.de ani.co.39.
 Velox quid.4.phi.co.96.
 Velocitatis causa.4.phi.co.70.71.

Velocitati attributa. 3. phi. co. 44. & 2. ce. co. 46.
 Veloci attributa. 4. phi. co. 96.
 Velocius mobile quid sit. 6. phi. co. xi.
 Veneni montis cyrei admiranda. li. de admir. in natura.
 Veneni scytarum admitanda. ubi supra.
 Venereis attributa. 2. poli. le. 14.
 Venis attributa. li. 3. de hyflo. ani. ca. 3.
 Venter quid. li. p^o de hyflo. ani. ca. 17.
 Venti uacuo attributa. li. de fom. & ulg. le. 6.
 Ventriculo humano attributa. li. p^o de hyflo. ani. ca. 16.
 Verba non faciunt nos bonos. x. ethy. le. 14.
 Verbis attributa. ubi supra.
 Verbosi qui sunt. 3. ethy. le. 19.
 Verborum credulitas. 4. metha. co. 9.
 Verbum quid. p^o peryer. le. 5.
 Verbis attributa. p^o peryer. le. 3. 5. & 2. le. 1.
 Ventorum generatio ubi fiat. p^o meteo. le. 2.
 Ventus a quo fiat & quare cessat. 2. meteo. le. 6. 7.
 Venti principium unde sit. ubi supra.
 Vento attributa. 3. meteo. le. 9.
 Ventus trahit quid. ubi supra.
 Ventus melle quid. ubi supra.
 Ventus typhon. 3. meteo. le. 1.
 Ventus eumephyas unde causetur. ubi supra.
 Ventus affricus ubi sit. 2. meteo. le. 8.
 Ventus auster quid. 2. meteo. le. 5.
 Vento austro attributa. 2. meteo. le. 7.
 Ventus aquilo ubi sit. 2. meteo. le. 8.
 Ventus boreas quid. 2. meteo. le. 8.
 Ventis boreis attributa. 2. meteo. le. 7.
 Ventus boreas facit hyemen. auster vero temperiam. p^o meteo. le. 6.
 Ventus cum ubi sit. 2. meteo. le. 8. & 3. le. 9.
 Ventus zefirus. 2. meteo. le. 8. & 3. le. 9.
 Ventus trafilas quid. 2. meteo. le. 8.
 Ventus cedias quid. 2. meteo. le. 8. & 3. le. 9.
 Ventus aggreffes quid. 3. meteo. le. 9.
 Verecundia qd. p^o magno. mor. ca. 17. & 2. ethy. le. 9. & 4. le. 17. & 2. tetha.
 Verecundia culerati conueniat. ubi supra. ca. 6
 Verecundie attributa. ubi supra.
 Verecundus quis. p^o magno. mor. ca. 17.

Verecundia attributa. li. p. de hyſto. ani. ca. 17.
 Verecunde ſunt carre & auſeres. li. p. de hyſto. ani. ca. p.
 Veritatis cauſa. 9. metha. co. 21.
 Veritatis cura. 4. metha. co. 18.
 Veritatis cognitio. 3. metha. co. p. 4. & p. ce. co. 33.
 Veritas quid. p. magno. mor. ca. 20. & 6. ethy. le. 8.
 Veritas rerum quibus diſcernetur. x. ethy. le. 13.
 Verus quis. p. magno. mor. ca. 20.
 Verum & falſum ubi ſunt. 6. metha. co. 8. & 9. co. 21. 22.
 Veri habitudo ad affirmationem & negationem. 6. metha. co. 8.
 Veri conſideratio ad quem pertineat. 6. metha. co. 8.
 Vex & falſi i cōpoſitione & diuiſiōe cōſiſtit. 3. de aſa co. 22. & p. p. y. le. 1.
 Vero attributa. p. p. tio. ca. 29. & 4. ethy. le. 13. & 7. le. 14.
 Vero ut eſt in cōmunionē uerborum que appropiāntur. 2. ethy. le. 19.
 Vero omnia conſonant. falſo diſponat uerum. p. ethy. le. 12.
 Vermis quid. li. p. de hyſto. ani. ca. 5.
 Vermiculorum othys montis admitanda. li. de admit. in natura.
 Veſica hominis amplior eſt aliorum animalium. li. p. de hyſto. ani. ca. 18.
 Veſice attributa. li. 4. de parti. ani. ca. p. 4.
 Veſtes mundiffime citius maculantur. li. de ſom. & uig. le. 8.
 Veſtis alchimenidis admiranda. li. de admit. in natura.
 Veſtium attributa. 4. ethy. le. 13.
 Veuſta pletaq. rudiora ſunt nouis. 2. poli. le. 16.
 Vitio attributa. 7. ethy. le. 8.
 Vigilantia quid. li. de ſom. & uig. le. 13. 4.
 Vigilantia quomodo animalibus fiat. li. de ſom. & uig. le. 1.
 Vigille attributa. li. de ſom. & uig. le. 4.
 Vini potus quibus dari debeat & quomodo. p. econo.
 Violenta que ſunt. p. magno. mor. ca. 9.
 Violentum quid. 5. metha. co. 6. & 3. ethy. le. 1. 2. 3.
 Violentum non eſt beatum. p. de anima co. 49.
 Violentum eſt preter naturam. li. 5. de ge. ani. ca. 8.
 Violentis attributa. 5. phi. co. 57.
 Vipenta in quibus ſit. 5. metha. co. 6. & p. ce. co. 9. 62. 76. 82.
 Vipera ſola animal gignit. li. p. de hyſto. ani. ca. 6.
 Vipere attributa. li. 3. de hyſto. ani. ca. p.
 Virge quid & quomodo ſiant. 3. meteo. le. 9.
 Vires que ſunt. p. retho. ca. 5.
 Vires ſunt in iunioribus. 7. poli. le. 7.
 Vir diuinus raro cōtingit. 7. ethy. le. 1.

Viri bono attributa. 6. ethy. le. 3. x. & 3. poli. le. 3. & 6. le. 7. & 2. econo.
 Virum imanem raro coniungit esse. 7. ethy. le. 1.
 Viri & mulieris discordia unde oriantur. 7. poli. le. 12. & p^o econo.
 Viri & mulieris tempus aptum conceptioni. ubi supra.
 Viri & uxoris attributa. 2. econo.
 Virtus quid sit. 7. phi. co. 12. 19. & 2. ethy. le. 7. 6. & p^o ce. co. 16. & 2. magno
 mor. ca. 3. & 4. poli. le. x. & p^o retho. ca. 9.
 Virtutum distinctio. p^o ethy. le. 20
 Virtutes quot sint. 6. ethy. le. 3.
 Virtutes qualiter insunt nobis a natura. 2. ethy. le. 8.
 Virtutes quomodo acquiruntur. ubi supra.
 Virtus omnis ē atq; per eodem actus acquiruntur & corrumpuntur. ubi supra.
 Virtutes a quibus augetur & corrumpuntur. p^o magno. mor. ca. 3.
 Virtutes scire parū ē. operari vero secundum illas multū est. 2. ethy. le. 4
 Virtutis extrinsecus est cunctis beneficere. p^o retho. ca. 9.
 Virtus unita est plus infinita q̄ multiplicata. li. de caus. le. 17.
 Virtus quorum sit. p^o ce. co. 38.
 Virtuti contraria passio est malitia. 7. phi. co. 19.
 Virtus & malitia sunt ad aliquid. 7. phi. co. 17.
 Virtutis premium & finis ē optimum quiddam atq; diuinū. p^o ethy. le. 14
 Virtuti attributa. p^o meteo. le. 2. & p^o ethy. le. x. & 2. le. 2. 6. & 4. le. 3. 9. & 3.
 poli. le. 3. & 3. le. 1. & p^o magno. mor. ca. xi. 22. & 2. ca. 2. & p^o poli. le. 4. &
 3. le. 3. 6.
 Virtuti humane attributa. p^o ethy. le. 19. & 4. le. 2. 3. & 7. le. 3
 Virtutis exercitationi attributa. 9. ethy. le. x.
 Virtus naturalis quid. p^o magno. mor. ca. 22.
 Virtus mouens per violentiam quid & quomodo. 3. ce. co. 28.
 Virtus intellectualis quid. 2. ethy. le. 1.
 Virtus moralis in quo consistat. 7. phi. co. 19. & 2. ethy. le. 7.
 Virtus moralis ē circa voluptates & dolores. 2. ethy. le. 3. & p^o magno. mo.
 Virtus moralis uertitur circa mediū. 2. ethy. le. 2. ca. 34
 Virtus moralis quid. 2. ethy. le. 1. 6. 7.
 Virtus moralis non est in anima uegetatiua. 6. ethy. le. x.
 Virtus moralis quatuorplex. ubi supra.
 Virtuti morali attributa. 2. ethy. le. 1. 2. 3. 6. & 6. le. x. & p^o magno. mor. ca. 3
 Virtus certitudo corporis ex quo sit. p^o retho. ca. 3.
 Viscosum quid. 4. meteo. le. 12.
 Visio quomodo fiat. li. de sen. & sen. le. 3. 8.
 Visio non est in infinita distantia sed finita. ubi supra. le. 19.
 Visioni attributa. x. ethy. le. 3.

Visus a quibus refrangitur. 3. meteo. le. 3.
 Visui attributa. 3. meteo. le. 6. & li. 5. de ge. ani. ca. p.
 Vita quid. li. de mor. & uita. le. 1. & x. ethy. le. 6. & li. de caus. le. 18.
 Vita triplex. p. ethy. le. 5.
 Vita & mors quorum sit. li. de mor. & uita le. 1.
 Vite necessaria. x. ethy. le. x.
 Vite attributa. p. ethy. le. 12.
 Vita operatiua quid & quotuplex. p. ethy. le. x.
 Vita bonis uiris maxime est appetenda. 9. ethy. le. xi.
 Vita uirtuose attributa. p. ethy. le. 13.
 Vita longior aut breuior quorum sit. li. de caus. long. & breue uite.
 Vite longissima in plantis sunt palma & cypressus. ubi supra.
 Vite longioris aut breuioris cause. ubi supra.
 Vita beata quid. 4. poli. le. x.
 Vita beata quibus conueniat. x. ethy. le. 12.
 Vita optima que sit. 7. poli. le. 1.
 Vita optima est contemplatiua. 7. poli. le. 2.
 Vita secundum mentem beatissima est. x. ethy. le. 12.
 Vite due excellentes. 7. poli. le. 2.
 Vitis libice admiranda. li. de admir. in natuta.
 Vitulus marinus quid & eius attributa. li. 2. de hysto. ani. ca. p.
 Viuere omnes appetunt. x. ethy. le. 6. & p. retho. ca. 6.
 Viuere simul quomodo conueniat hominibus. 9. ethy. le. x. xi.
 Viuere quotupliciter. 2. de anima co. 13.
 Viuere quibus conueniat. 2. de anima co. 14. 15. 16.
 Viuere consistit in respirare & in spirare. li. de mor. & uita le. 3.
 Viuere bene et secundum uirtutem. p. magno. mor. ca. 3.
 Viuere attributa. 2. de anima co. 37. & li. de mor. & uita le. 2. & 9. ethy. le. xi.
 & 6. poli. le. 5.
 Vltimum in resolutione & primum in generatione. 3. ethy. le. 8.
 Vltimum quid. x. metha. co. 14.
 Vnitas est dignior q. diuifio. li. de caus. le. 7.
 Vnitati attributa. 3. phy. co. 61. & 5. co. 29.
 Vni eadem sunt eadem inter se. p. elenc. ca. 4.
 Vnum ex se q. sint. 8. metha. co. 16.
 Vnum non est substantia tet. 7. metha. co. 57. & x. co. 6.
 Vnum non est genus. x. metha. co. 6.
 Vnum quotupliciter. 4. metha. co. 7. & x. co. p. & p. phi. co. 16. 21.
 Vnum simpliciter quotupliciter dicatur. 5. phi. co. 39.

Vnum numero. 3. metha. co. 14.
 Vnum quomodo. 3. metha. co. 13.
 Vnus indissolubilis. 3. metha. co. xi.
 Vnus oppositio. 4. metha. co. 4. & x. co. 9. 14. 19. 20. & p^o phi. co. 21.
 Vnum quid. 5. metha. co. 12. & 7. co. 45. & x. co. 2.
 Vnus attributa. x. metha. co. 2. 3. 9. 20. & 3. phi. co. 68. & p^o ce. co. x. & p^o meteo. le. 2.
 Vniuersale qd. 7. metha. co. 45. & p^o de aia. co. 8. & p^o pyer. le. x. & p^o post. co. xi.
 Vniuersale non generatur. p^o de ge. co. 40.
 Vniuersale tripliciter contingit errari. p^o post. co. 12.
 Vniuersale ex quibus fiat. 2. post. le. 1. 21.
 Vniuersale quomodo sumatur. p^o pto. ca. 13.
 Vniuersale multiplex. 7. ethy. le. 3.
 Vniuersale nō est sine singularibus. 7. metha. co. 57. & p^o post. le. 37.
 Vniuersale & singulare opponuntur. p^o post. co. 5.
 Vniuersalis & particularis differentia. 9. metha. co. 12.
 Vniuersale non est substantia. 7. metha. co. 45. 46. 48.
 Vniuersali attributa. p^o phi. co. 4. & p^o pyer. le. x. & p^o post. co. xi. 25. le. 30. 37.
 Vniuerso attributa. p^o ce. co. 4. 38. 41.
 Vniuersa quid. li. predi. le. 2. & 6. topl. ca. 18.
 Vniuersis attributa. p^o topl. ca. 12.
 Vnumquodq; quorum est opus gratia operis est. 2. ce. co. 17.
 Vnūquodq; iale uerum ē cū propriū opus facere potest. 4. meteo. co. 30.
 Vola quid. li. p^o de hysto. ani. ca. 15.
 Volucris attributa ad uncis pedibus. li. 2. de parti. ani. ca. xi.
 Voluntas quorum sit. 3. ethy. le. 5.
 Voluntas quid. 3. ethy. le. 5. & p^o retho. ca. x.
 Voluntati attributa. li. de mot. ani. le. 3. & 3. ethi. le. 5. & 5. le. 14. & x. le. 12.
 Voluntarium quid. 3. ethy. le. 4. x. & 5. le. 43. & p^o magno mot. ca. 9.
 Voluntas attributa. 3. ethy. le. 3. 4.
 Voluptas quid. 9. ethy. le. 22. & x. le. 3. 4. 5. & p^o retho. ca. xi.
 Voluptati attributa. p^o ethy. le. 13. & 2. le. 43. & 3. le. 20. 21. & 7. le. 4. 7. xi. 12.
 & x. le. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
 Voluptatem efficientia. 7. ethy. le. 4. & x. le. 6.
 Voluptates qui sequuntur. 7. ethy. le. xi. 13. & x. le. 4.
 Voluptatis que sint. 7. ethy. le. 12.
 Voluptates quedam sunt bone & amplectende. 7. ethy. le. 14. & x. le. 4.
 Voluptatibus necessitatibus attributa. ubi supra.
 Voluptatis celeris est mutatio. 8. ethy. le. 3.
 Voluptati unicuique sunt proprietates. 8. ethy. le. 3. & x. le. 7.

Vox quid. 2. de ani. co. 37. 90.
 Vox in quibus sit. ubi supra. & li. 4. de hyfio. ani. ca. 9.
 Vocis attributa. 2. de ani. co. 90. & li. 4. de hyfio. ani. ca. 9. & li. 3. de ge. ani.
 ca. 7. & li. 5. ex princ. le. xi.
 Vox differt a fono & locutione. li. 4. de hyfio. ani. ca. 9.
 Vox femine omnibus e acutior & tenior excepta boue. li. 4. de hyfio.
 ani. ca. xi. & li. 7. ca. p.
 Vox gravis & diftenfa quid fignificat. li. de phyfo.
 Vox ferox quid fignificat. li. de phyfo.
 Vocis grauitati attributa. li. 3. de ge. ani. ca. 7.
 Vocis & fientii adinuicem diiudicatio. 2. ce. co. 33.
 Vocibus attributa. p. peryer. le. i.
 Vpape attributa. li. 6. de hyfio. ani. ca. p. & li. 9. ca. 13.
 Vibratio & in uento attributa. 4. ethy. le. 13.
 Viforum adipe admiranda. li. de admir. in natura.
 Viforum melle admiranda. ubi fupra.
 Vitis attributa. li. 6. de hyfio. ani. ca. 30.
 Vina quare amara & falfa fit. 2. meteo. le. 4.
 Vifibilia que funt. 4. meteo. le. 12. & co. 49.
 Vini attributa. li. 4. de parti. ani. ca. 3.
 Viens & quo uritur differt. li. de iuuen. & fenec. le. 3.
 Utilitas cunctis perfuadet. p. retho. ca. 8.
 Utili attributa. 7. poft. le. 1.
 Vtrum uerbo quomodo utamur. x. metha. co. 17.
 Vulcano motui attributa. li. de proprie. ele. ca. 3.
 Vulgo attributa. p. ethy. le. 3.
 Vulpes admirande. li. de admir. in natura.
 Vulpi attributa. li. 6. de hyfio. ani. ca. 33.
 Xenocratis opinio de bene fortunato. 2. topl. ca. 17.
 Ymago quid. 6. topl. ca. 2.
 Ymago in fpeculo a quo caufetur. 2. poft. le. 17.
 Ymaginatio in quibus fit. 2. de ani. co. 32.
 Zenonis opinio de motu. 6. phi. co. 19.
 Zenonis ratio eft falfa. 7. phi. co. 37.

Explicit tabula per alphabetum fratris Benediſti fonclnaris ordinis pre
 dicatoru in oium operum Aristotelis auctoritates atq; fententias:

libri quos ab Aristotele certa fide cognouimus emanasse.
 H oēs toto hoc uno uolumine continetur.
 Primo libri.14.methaphisice.incipientes carta prima.
 Secundo libri.8.physicorum.incipientes carta.28.
 Tercio libri.4.de celo & mundo.incipientes carta.32.
 Quarto libri.2.de generatione & corruptione.incipientes car.64.
 Quinto libri.4.meteororum.incipientes car.71.
 Sexto liber de mineralibus.incipiens car.82.
 Septimo liber de proprietatibus elementorum.incipiens car.83.
 Octauo libri.3.de anima.incipientes car. 83.
 Nono liber.de sensu & sensato.incipiens car. 69.
 Decimo liber de memoria & reminiscencia. incipiens car. 72.
 Undecimo liber de somno & uigilia. incipiens car.74.
 Duodecimo liber de iuuentute & senectute.incipiens ca.77.
 Tertiodecimo liber de respiratione & inspirai one.incipiens car.79.
 Quirto decimo liber de cā longitudinis & breuitatis uite.incipit car.83.
 Quinto decimo liber de morte & uita.incipiens car.81.
 Sexto decimo liber de motibus animalium.incipiens car. 76.
 Decimo septimo libri.9.de hystoriis animalium.incipientes car.83.
 Decimooctauo libri.4.de partibus animalium.incipientes car. 98.
 Decimonono libri.5.de generatione animalium.incipientes car.104.
 Vigesimo liber de Phytomis.incipiens car.101.
 Vigesimo primo liber de admirandis in natura.incipiens car.113.
 Vigesimo secundo libri.x.ethicorum incipientes car.129.
 Vigesimo tertio libri.2.magnorum moralium .incipientes car.163.
 Vigesimo quarto liber de bona fortuna.incipiens car.169.
 Vigesimo quinto libri.3.politicorum.incipientes car.170.
 Vigesimo sexto libri.2.economicorum.incipientes car.184.
 Vigesimo septimo liber predicabilium porphiri.incipiens car.186.
 Vigesimo octauo liber predicamentorum.incipiens car. 189.
 Vigesimo nono liber sex principiorum.incipiens car.193.
 Trigesimo libri.2.peryermenias.incipientes.car.193.
 Trigesimo primo libri.2.posteriorum.incipientes car.197.
 Trigesimo secundo libri.2.priorum.incipientes car.208.
 Trigesimo tertio libri.3.topicorum.incipientes car.219.
 Trigesimo quarto libri.2.elencorum.incipientes car.239.
 Trigesimo quinto libri.3.rethorice.incipientes car.242.
 Trigesimo sexto liber de causis.incipiens car.255.

INCIPIUNT PROPOSITIONES COPIOSISSIME AC FIDIS-
SIME EX OMNIBVS ARISTOTELIS LIBRIS COLLECTAE PER
FRATREM THEOPHILVM DE FERRARIIS CREMONENSEM
VITIÆ REGULARIS SACRI ORDINIS PRAEDICATORVM :
PRIMO EX LIBRIS METAPHYSICAE : ANNOTATIO QVÆ
LECTIONVM VT EXPOSITIO DIVI THOMAE AQUINATIS
REQUISITA EST.

EX PRIMA LECTIONE.

*Mnes homines natura scire desyderant: signū autem
sensuum dilectio: præter enim & utilitatem propter
se ipsos diliguntur: & maxime alio tum qui est p̄ ocu-
los: non solum enim ut agamus: sed & nihil agere
volentes ipsam videre præ oībus aliis eligimus.*

o

*Sensus vltus maxime cognoscere nos facit & mul-
tas differentias tertim demonstrat.*

Animalia omnia natura sensum habentia sunt .

*Ex sensibus quibusdam animalium memoria fin quibusdam vero nō:
addiscunt aut quæcumq; cū memoria & hūc habet sensū.*

*Alia animalia prudentia sunt sine addiscere quæcūq; sonos audire poten-
tia non sunt: ut apes.*

*Alia animalia imaginationibus & memoriis utuntur: experimenti autem
patum participant: hominum aut genus atq; & rationibus.*

*Fit ex memoria hominibus experimentum: eiusdem namq; rei multæ
memoriae unus experimenti potētiam faciunt: & scire videtur sciētiae
& arti simile experimentum esse.*

Hominibus scientia & ars p̄ experientiam evenit.

Experientia artē fecit: sed in experientia casum.

*Fit ars cum ex multis experimentalibus conceptionibus una fit: velut de
similibus: acceptio.*

Ad agere experientia nihil ab arte differre videtur .

*Expertos magis proficere videmus sine experientia tatiēdem habentibus
cū autē est quia experientia singularium ē: cognitio vero universalis.*

Adūs & oēs generationes circa singulare sunt.

*Hominem medicans non sanat nisi scdm accidens: sed aut calliam aut so-
cratem aut aliquē sic dictorum cui accidit esse hoīem.*

*Scire & intelligere magis atq; quā experimento esse arbitramur: & ar-
tifices expertos sapientiores esse opinamur.*

*Expertī ipsū quia sciūt: sed non propter quid: artifices autem propte
quid tantam cognoscunt.*

Oio sciētis signū ē posse docere: & ob hoc antē magis expimēto sciam ē
existimari possit. n. i. c. ^{autē} docere autē. ^{et} docere nō possit.
Cōueniens est quēlibet artem inuenientē ultra cōmunes sensus alicui
ab hoibus admiratiō: nō solū propter aliquā inuentio: & utilitatē: sed & scī
sapientem ab aliis differentem.

Circa ægyptū mathematicæ: id est speculatiuæ artes priō cōstitērūt: bi nō
gens sacerdotū uacare dimissa est.

Primā sapiētiā circa primas cās & pīcipia eē existimant oēs:

Ex lectiōne .ii.

Sapiens est qui scit oīa & difficilia p certitudinem & cām ip sum scire pp
se querens & alios ordinans & persuadens.

Scire .i. cognoscere singulana oīum est cōēq̃re facile & nō sophon .i.
ad sapientem pūns.

Scientia q̃ sui ipsius cā & sciēdi grātia eligibilis ē: magis ē sapiētia quam
quæ eueniētiū grātia.

Nō ordinati sed ordinare sapiētē oportet: neq; hunc ab altero sed ab ho
minus sapientem suadet.

Vniuersalē sciam hūi oīa scire necesse ē: hic .i. mouit oīa aliq̃liter subiectu
Fere difficillima sūt ad cognoscēdū q̃ maxime sunt uniuersalia: namq;
a se sibi sunt remotissima.

Sciæ certissimæ sunt quæ maxime sunt primæ: nā scire q̃ sūt ex pand
oribus certiores sūt ex addictiōe dictis ut arithmetica geometria.

Scientia illa est doctrix quæ cāp est speculatiuæ: & magis ii docēt qui en
sas de singulis docent.

Noscere & scire sui grā maxime inest ei scire quæ maxime est scibi lis.

Maxime scibilia principia & causæ sunt nā propter hæc & ex his alia di
noscantur: sed non hæc propter subiecta.

Maxime principalis sciæ & magis principalis ad semet ētē quæ cognoscit
eius causa agenda sunt singula.

Cuius causa agenda sunt singula est bonum uniuscuiusq; cuius cā agen
da sunt oīa optimum in natura omnium.

Oportet hāc sciām .i. metaphysicā priō p pīcipio: & cāp eē speculatiuā

Ex lectiōne .iii.

Scientia metaphysica non est actiua:

Propter admirari: hoies & nunc & primū icēperūt philosophari.

Qui dubitat & admiratur ignorare uidetur Philomythes philosophus
aliqualliter est. Fabula ex mīdis constituitur.

Philosophi pp scire studere psequuti sūt & nō usū alicuius causa.

Hō ille liber est q̃ suimet & non alienius cā est: sic & hæc .i. metaphysica
sola .i. maxime libra est scientiarum: sola namq; hæc suimet causa est

Multipliciter hominum natura semia est.

Divinum inuidam esse non convenit

Secundū proverbiū multa mentiantur poetæ.

Tali scientia .i. metaphisica aliā honorabiliore non oportet existimare:
nam scientia maxime divina maxime est honoranda: & talē scientiā so-
lus & maxime deus habet. Necessariores oēs scientiæ sunt metaphisica
dignior vero nulla.

Oportet in cōtrariū & dignius iuxta proverbium proficere:

Ex lectione .iiij.

Tūc aliquē scire dicimus unūquēq; qñ p̄mā cām eū cognoscere putamus.
Causæ quadrupliciter dicūtur: quas unā quidē cām dici mus esse substanti-
am & quod quid erat esse unum vero materiā: tertiā unde principiū
motus: quartā vero ei oppositam: & quod cuius causa est & bonū:
Thales speculatiue phisice princeps aquā ait esse rerum principium.
Anaximenes & diogenes aerē p̄iorē aqua & maxime principium simpli-
ciū corporum ponūt.

Hippasus metapontinus & heraclitus ephesus ignē principiū posuerūt.
Empedocles quatuor p̄cipia posuit: eū distis terrā quē addēs: eū dixit
sēp manere & nō fieri nisi pluralitate & paucitate cōgregata & disgre-
gata iturum & ex uno.

Anaxagoras empedocle ætate p̄ior: factis vero posterior: infinita dixit
esse principia.

Ex lectione .v.

Nullus concedit subiectū .i. materiam transmutare seipsū:

Ex lectione .vi.

Perfectus denarius esse videtur & oēm cōprehendere numero: numerū

Super p̄cedentes propositiones nō sunt comenta Averrois.

Ex lectione .x. & ex comēto. viii.

Numeri extra primos numeros naturaliter ex dualitate generantur.

Ex materia tāq; ex uno multa sūt: spes autē .i. forma semel generat solū:

Ex lectione. xii. co. xiii.

Quod generatione posterius est natura prius est & quod digestū .i. cōsum-
ptū & cōcretū generatione posterius est.

Ex lectione. xiii. co. xv.

Non ex calido frigidum neq; & frigidū calidū erit:

Co. xv. Oportet accidere q; impemixta permixtis p̄æexistāt.

Non aptum ē cuilibet misceri quodlibet.

Eorundē p̄mixtio & separatio est:

Co. xvi. Si aliqd genus de aliquo predicaretur aliq; ipsius sp̄s: ictū ē.

Ex lectione. xiiii. co. xviij.

Mathematica sūt existētiā suā motu exma ea q; sūt circa astrologiam.

Coroll. Impossibile ē sine mōtu & transmutatiōe generationem & corruptiones esse aut eorū quæ feruntur opera circa cœlū.

Ex lectiōne. xv. & comēto. xvii.

Scientia nō solum ē de affirmationibus sed etiam de negatiōibus: **Scientia** nō solū sunt ipsius substantiæ sed etiā accidentiū

Ex lectiōe. xvi. & comēto. xxiij.

Impossibile est separari substantiam ab eo cuius est substantia.

Ex lectiōe. xvi. & comēto. .xv.

Quæ sunt idem scdm substantiam unū nō est causa alterius.

Co. xxvii. Ex multis numeris unus fit numerus: ex speciebus autem nō fit una species: nisi aliquāliter.

Ex lectiōe. xviij. & comēto. xlix. ij.

Non est possibile q̄ aliquis præcognoscat quod addicere debet.

Co. xxxviii. Omnis disciplina fir p̄ præcognita: aut oīa aut quædā.

Oportet ex quibus est diffinitio præscire & esse notū: similiter & quæ per inductionem.

co. xxxviii. Quorū est sensus aliquis: non habēs sensum nō cognoscit.

Propositiones ex secundo libro metaphysicæ Aristotelis

Ex l. d. iōne prima & comēto primo.

¶ De veritate consideratio: sic quidem difficilis est: sic vero facilis
signum autem neque digne ullum adipisci ipsam posse: nec
d omnes exfortes esse: sed unūquēq; de natura dicere.

Sic se videntur habere in cognitione veritatis: ut proverbialiter
dicunt in foribus quis delinquet.

Non cognoscendi veritatem non in rebus: sed in nobis est causa:

Sicut nycticoracum oculi ad lucem diei se habent: sic & aīa nostræ intel-
lectus ad ea quæ sunt omnium naturæ manifestissima.

Co. ij. Non solū iis gratiā dicere iustū est quorū quis opiniōibus com-
municaverit: sed adhuc & iis qui superficialiter annuntiāverunt: iusta
tēsi enim cōferūt aliquid inam habitum nostrum præexercitati sunt.

Ex lectiōe. ij. & comēto. ij.

Vocari philumentatis scientiā recte habet: & enim theoreticæ scientiæ finis
est veritas: & practicæ opus.

Nescimus verum sine causa.

Co. iij. Unūquodq; maxime ē tale: scdm quod i aliis inest univocatiōe
ut igitur calidissimus: & enim est causa alius caloris.

Verissimum est quod causa est aliis ut sint vera.

Existentiā semper principia esse verissima necesse est: non enim quan-

dog vera quam dog non vera.

Vnūquodq; sicut se habet ut sit ita & ad necessitatem.

Co. v. Quod sit principium quoddā & nō infinitæ causæ existentīū nec ī directum. *i. scđm aliquā spācient causā nec scđm speciem palā ē.*
Ex Iestione. lli. & commento. vi.

Mediorum extra quæ est aliquod ultimum & primum: necesse est esse quod prius est causa ipsoꝝ post sci& si ex toto nihil est primum nec ex toto aliqua causa est.

Infiniti partes omnes mediæ sunt.

Co. vi. Semper medium inter esse & nō esse est generatio: & ita quod sit medium est existentis & non existentis.

Alterius corruptio alterius est generatio.

Dupliciter sit aliquid ex aliquo aut ut ex puero uir: aut ut ex aqua aer.

Impossibile est primum sempiternum corrumpi.

i. Iestione. lli. & commento. vii.

Finis est quod non est alicuius causa sed alia illius.

Qui infinitum faciunt auferūt boni naturam.

Nullus conabitur aliquid facere ad terminum non futurus uenire.

Co. viii. Causa alicuius: semper facit q̄ intellectum habet.

Co. x. Quod quid erat esse nō contingit reduci ad aliam diffinitionem multiplicantem rationem.

Forma uel diffinitio q̄ ē ante ī pluribus ē: & q̄ posterior nō ē in pluribus.

Cuius primum non est nec habitum est. *i. posteriorius.*

Co. xi. Nō ē possibile scire prius q̄ ad indiuidua pueniatur. *i. ad spēs specialesissimas uel ad ppositiones immediatas: uel ad genera generalissima.*

Quæ sunt infinita non contugit intelligere.

Co. xii. Materiam in eo quod mouetur intelligere necesse est.

Infinito nihil est esse.

Co. xiii. Tunc scire putamus cum causas ipsas nouerimus.

Infinitum scđm additionē nō est pertransire in finito tempore.

Ex Iestione. v. &c.

Co. xiiii. Cōtingunt hoībus auditiōes de hīs q̄ sunt scđm cōsuetudines: nā ut cōsueuimus audire ita dignamur dicere: & q̄ p̄ter ea dicuntur nō si millia uidētur sed pp cōsuetudinē minus uera & magis extranea.

Consuetum est notius nobis.

Quantum uim habeat qđ consuetum est leges ostendunt in quibus fabularia & puerilia magis qđ ualēt cognitiōe uera & eis: pp cōsuetudinē

Co. xv. Aliqui si non mathematice qs dicat nō recipiunt dicētes: alii si nō exēplariter nālī testē uolunt iduci poetā alii oīa certe: alii uero flebilis certitudo uel pp ipotetiā cōplectētē aut pp micrologiā. *i. minimū in indagationem.*

In symbolis & stationibus micrologia uti nō libere videtur.

Co.xv. Absurdum est quere simul scientiam & modum scientiæ: est aut neutrum facile accipere.

Co.xvi. Acrobologia .i. diligens & certa ratio mathematica non in omnibus est expectanda: sed in non habētibus materiam: propter quod hæc non est naturalis modus .i. ad naturale nō perinet.

Omnis forsan natura materiam habet.

Propositiones ex tertio libro metaphysicæ Aristotelis

Ex lectione prima & commento primo.

i Nesci inuestigare veritatē nolētibus præ opere bene dubitari
Posterior inuestigatio veritatis priorū est solutio dubitationum
Soluere non est ignorātis vinculum.

Querentes veritatem sine dubitatione: primo similes sunt quod oportet hic ignorantibus neque quidō quæsitū inuenit aut nō cognoscit
Melius illum necesse est se habere ad iudicandum qui audiat velud ad versariorum & dubitantium rationes.

Co.xi. Dialectici theoria est de omnibus.

Non est possibile motus principium esse in omnibus immobilibus: aut hoc id est finis naturam.

Ex lectione quarta & commento tertio.

Omne quod est bonū scdm se & propter suam naturam finis est:

Finis actus cuiusdam est finis: & actus oēs cū motu sunt.

In mathematicis nihil ostenditur per causam finalem nec est demonstratio ulla quod aliquid sit melius vel deterius.

Contingit eidem rei omnes modos inesse causarum aut domui.

Multis modis idem scientibus magis quidem scire dicimus eū qui nouit
In ipso esse quid res ē quod in nō esse: & maxime illū scire dicimus quod nouit
quod res ē: & nō quātū aut quale: aut faceret aut pati apta nata res est.

Circa generationes & actus & cetera omnem trāsmutationē tunc maxime arbitramur scire quando cognosceimus principium motus.

Ex lectione quinta & commento quarto

De omnibus esse demonstrationem impossibile est: necesse est. n. ex aliquibus .i. principiis esse & circa .i. subiectum aliquid & aliquorum scilicet passionum demonstrationem.

Omnes demonstratiue scientiæ dignitatibus utuntur.

Vniuersaliter & maxime osum principia sunt dignitates.

Ex lectione sexta & commento v.

Omnis demonstratiua scientia circa aliquod subiectum speculatur per

se accidentia ex omnibus conceptionibus:

C. Eius qd quid est non est demonstratio:

Ex lectione septima & commento. viii.

Corrupta esset scientia corruptis rebus de quibus est:

Ex lectione octaua & cometo. viiii.

Duo corpora in eodem impossibile est esse loco.

Co. v. Cognoscimus unumquodq per definitiones.

Principia definitionum sunt genera.

Specierum principia sunt genera.

Ratio substantiae est una: diuersa uero erit quae est per genera definitio:

& quae ex quibus est res in existentibus.

Impossibile est genus entium omnium unum esse aut ens.

Impossibile est species praedicari de propriis differentiis aut genus si-
ne suis speciebus.

Co. xi. Omne unum indiuisibile est aut secundum quantitatem aut se-
cundum speciem prius aut & principalius qd est indiuisibile sed m spem.

Omne indiuisibile aut indiuisibile est secundum quantitatem aut sed na
speciem & prius est quod sed m speciem:

In quibus prius & posterius est sed m aliquid coe praedicatu de ipsis non
est possibile in hiis aliquid esse praeter praedicatu: ut si prima species nu-

meroy est dualitas non erit numerus aliquis praeter spes numerorum
In indiuis non est hoc prius illud posterius. In natura

Vbi hoc melius illud uero prius semper quod est melius prius est.

Principium & causam oportet esse praeter res quatum est principium &
possibile ab eis separatum esse.

Ex lectione nona & commento. xii.

In quatu unu aliquid & idē: & in quatu uniuersale aliquid est. ad quod

singularia reducuntur in tantum oia singularia cognoscimus.

Impossibile est genera esse praeter singularia:

Sensibilia omnia corumpuntur & in motu sunt.

Si sempiternum nihil est nec generationem esse possibile est.

Ex non ente generari aliquid impossibile est.

Motus nullus est infinitus sed omnis motus est finis aliquis.

Generati non est possibile quod impossibile est esse.

Non est possibile ponere domum praeter domum particularē.

Ex lectione. s. & co. xiii.

Non omnia sunt unum quorum substantia id est species una: sed mul-
ta & differentia.

Co. xiii. Numero unum aut singulare dicere nihil differt: dicimus enim
singulare numero unum uniuersale uero qd in his singularibus est.

Ex lectione xi. & co. xv.

Fabulose sophisticantibus non est dignum cum studio intendere:
Non eadem sunt principia corruptibilium & incorruptibilium.
Omnia corruptibilia corrumpuntur in ea ex quibus sunt.

Ex lectione xvi. & co.

Co. xvi. Superficies & linea aequaliter addita faciunt maius aequalia
autem nihil punctum uero & unitas nullatenus faciunt maius.

Co. xvii. Puncta & lineae & superficies non contingit fieri neq; conspici
& similiter se habet circa nunc & tempus.

Ex lectione xv. co. xviii.

Potentia est prior actu *in eodem.*

Possibile esse nundum est ens.

Co. xx. Nihil communium hoc aliquid significat sed tale sine quale substantia uero hoc aliquid est.

Uniuersales sunt omnium scientiarum.

Propositiones ex quarto libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & comento primo.

Si scientia aliqua metaphysica quæ speculatur ens in quantum ens: & quæ huc insunt secundum se.

e Nulla scientiarum particularium intendit uniuersaliter de ente: i quatu ens: sed partem eius abscindentes aliquas: circa hoc speculantur sui accidens per se.

Quoniam prima principia & extremas quædam causas nobis entis in quantum ens primæ cause sunt accipiendæ.

Co. ii. Ens multis dicitur modis: sed ad unum dicitur & unam aliquam naturam: & non æquiuoce: sed quemadmodum salubre oë ad sanitatē

Aliqua quia sunt substantiæ entia dicuntur alia uero quia passionēs substantiarum: alia quia uia ad substantiam: aut corruptiones aut priuationes: aut qualitates: aut effectiua aut generatiua substantiæ sunt entia dicuntur.

Non ens esse non ens dicimus thomas quod nō diceretur nisi negationi aliquo modo esse cōpetere.

Non solum eorum quæ secundum unam rationem dicuntur est unus scientiæ speculatiue sed etiam dictorum secundum diuersas habitudines ad unam naturam: sicut salubritas oīum una est scientia & medicinalis.

Ubiq; proprie & principaliter primi est scientia ex quo pendent scilicet secundum esse & propter quod dicuntur.

Substantia est primum ens ex quo alia pendent.

Omnis unius generis sensus unus: & una scientia.

Ex lectione ii. & commento iii.

Ens & unum idem sunt: & una natura eo quod se ad invicem consequuntur sicut principium & causa: sed non unum ratione.

Idem ē unus homo & homo: & ens homo: & nō diversum aliquid ostendunt scđm dictionē repetitam ens homo: & homo: & unus homo: quia non separantur nec in generatione nec in corruptione.

Cuiuscunq; substantia unum est non scđm accidens similiter autē & ens:

Quot unius sunt species tot & entis.

De quibus est quod quid est sciētiæ metaphysicæ est speculatiō: & de eodē & de simili & aliis talibus.

Omnia contraria reducuntur in primum unum.

Co. vi. Tot sunt partes philosophiæ primæ quot partes substantiæ.

Ex lectione tertii.

Vnius scientia est opposita speculati.

Vni opponitur pluralitas

Negatio est duplex aut simpliciter dicta quia scilicet non inest hoc illi: aut alicui generi. *negatio in genere*

Alicuius absentia negatio est in privatione vero subiecta quædam sit natura de qua dicitur privatio.

Differentia quædā contrarietas ē: differentia autē diversitas.

Non si multipliciter dicitur aliquid sunt diversæ scientiæ: sed si nec secūdam unum iudicio nec ad unam rationes referuntur. sicut. l. est in analogis diversæ tunc sunt scientiæ.

Ex lectione iii. & co. v.

Philosophi primi est de oībus posse speculati: Sicut numeri in quātū numerus sunt propriæ passiōes sic & entis in quantum ens & unius in quātū unum sunt quædam proprias: & ea sunt de quibus est philosophi perscrutari veritatem.

Dialectici & sophistæ eandē subinductū figurā philosopho primo.

Sophistica apparet solum est sophia.

Dialectici disputant de omnibus.

Circa idem genus versatur sophistica & dialectica cū philosophia: sed differt a dialectica mō potestatis. *autem a sophistica vero uite propter si id est propositio vel electio.*

Est dialectica temptativa de quibus est philosophia sciēs: & sophistica est apparet ens vero non.

Co. vi. Omnia entia aut sunt contraria aut sunt ex contrariis

Non est geometriæ speculati quid est contrarium aut perfectum aut unū aut ens aut idem aut diversum nisi ex suppositione.

Ex lectione iv. & co. vi.

Primis principiis utuntur omnes scientiæ in tantum vero utuntur in quātū

eis sufficiens est hoc autem est quantum continet genus de quo demonstrationes ferunt ipsae scientiae.

Nullus particulariter intendendum de ente, nititur dicere de primis principis aliquid si uera sunt aut non.

Philosophi primi est de omnibus syllogisticis principiis percurati.

Ex lectione sexta & commento. viii.

Congruit maxime cognoscentem circa unumquodque genus habere dicere firmissima illius generis principia.

Diffi. Firmissimum omnium principium est circa quod mentiri impossibile est & non conditionale est & uenire habenti necesse est.

Co. viii. Idem simul inesse & non inesse eidem secundum idem est impossibile omnium firmissimum est principiorum.

Non est necesse quare aliquis dicat hæc existimare.

Contraria est opinio opinioni quæ est contradictionis.

Omnes demonstrantes in hanc reducant suas demonstrationes ultimam propositionem. Impossibile est idem simul esse & non esse natura namque principium est & dignitas aliarum dignitatum hæc omnia.

Totaliter omnia esse demonstrationem est impossibile nisi infinitum procedat. Est inuolutio non cognoscere quorum oportet querere demonstrationem & quorum non oportet.

Est demonstrare elementum primum principium.

Denisio est querere rationem ad nullam habentem rationem in quantum non habet rationem.

Ex lectione septima & co. xi.

Contra negantem prima principia oportet accipere pro principio significare aliquid nomen & ipsi & alii.

Non unum significare nihil significare est.

Nō significantibus uerbis auleatur disputare secundum ueritatem & ad se ipsa.

Nihil contingit intelligere non intelligentem unum.

Co. xii. Interrogante aliquo si uerum est dicere hominem hoc esse aut non respondendum est unum significatum & non addendum quia magnum uel paruum.

Impossibile est omnia accidentia numerare cum sint infinita. ex textu commentii.

Co. xiii. Omnino destruant substantiam & quod quid erat esse qui dicunt affirmationem & negationem simul esse ueram.

Co. xiiii. Predicatio accidentalis nisi duos modos complectitur.

Significare substantiam est quia non aliud aliquid a significato inest ipsi.

Accidens non accedit accidenti.

Co. xv. Potestate ens & non endelechia. In actu indefinitum est uel se in text. co. quod est in potentia & non est in actu est sine termino.

Co. xvi. Et si ipsa negatio sicut aliquid sit & notum notior utriusque erit affirmatio.

ratio quam opposita negatio:
 Non entia nulli pronuntiabunt aut intelligent
 Co. xvii. Quādo affirmatio uera est negatio falsa ē, & quādo negatio ue-
 ra affirmatio falsa .

Ex lectione octava & co. xviii.

Si homines nō sunt scientes sed opinantes multo magis curandum erit
 eis de ueritate: quēadmodū infirmo existente: quā sano de sanitate.
 Opinans in cōparatione ad scientē nō salubriter disponitur ad ueritatē
 Non similiter mentitus est: qui quattuor quinq; opinatus est & qui mille:
 quia alter minus: quare magis uerum dicit .

Ex lectione nona & co. xxi.

Eus dupliciter dicitur . s. actu & potētia.
 Potestate contingit simul inesse eidem contraria actu uero non.
 Dignificamus aliquā substantiā esse cui nec motus existit nec corruptio:
 nec generatio omnino.

Ex lectione x. &

Co. xxi. Verum non pluralitate iudicari oportet nec paucitate.
 Si oēs laborauerint aut oēs desipuerint: duo autē uel tres: sani sint aut i
 tellectū habeāt hos qdē uideri laborare & dēspere cōtingentalios uero nō
 Co. xxi. Heraclitus opus ē nō oportere dicere sed dignū mouebat solū
 Ex lectione xxi.

Abiliens habet aliquid eius quod abilitur: & eius quod sit necesse ē ali
 quid esse & omnino si aliquid corrumpitur existit aliquid eius: & si sit
 ex quo sit & a quo generantur necesse est esse & non esse infinitū.

Non est idem permutare secundū quantitātē & secundū qualitātē.
 Secundum speciem omnia cognoscimus: (uel loam textum co.) omnia
 cognoscuntur per formas & scientia non est tantum per quantitātē.

Co. xxi. Circa nos sēnsibilis loco i gnatiōe & corruptiōe p̄ueniat solū ē:
 Quod est quaedam natura immobilis credendum est .

Ex lectione xxi. &

Co. xxi. Sēsus nō ē falsus p̄p̄ti obiectis: sed phāntasia q̄ nō ē idē sensui.

Co. xxi. De coloribus credēdū est iudici oīus non gustus: de saporibus
 uero gustus non usus.

Vnusq; sēsus i eodē t̄p̄e circa idem nūq̄ dicit similita & nōta habere:
 sed nec i altero t̄p̄e circa passiōē dubitat sed circa id cui accidit passio
 Quod necessariū nō cōtingit aliter & aliter se habere.

Sensus non est sulmet sed est alterius prater sensū q̄ uod prius esse: sensu
 necesse est sicut mouens moto prius est natura.

Ex lectione xxi. & Co. xxi.

Demōstratiōis p̄cipiū nō ē demōstratio: neq; rō q̄rēda ē ubi nō ē rō.
 Non oīa eidē apparere contingit neq; ipsi semper eadem: sed multoti

ens cōtraria scdm idem tempus.

Co.xvii. Vnum refertur ad unum& determinatum.

Contraria simul inesse eidē non contingit:

Impossibile est contradictionem simul esse veram de eodem.

Contrariorum alterę nō minus est priuatio q̄ in alijs oppositis.

Diffi. Priuatio est negatio substantię ab aliquo determinato genere.
Contradictionis medium nihil esse contingit sed necessarium est dicere
aut negare unum de unoquoq̄.

Falsum ē dicere ens non esse aut non ens esse.

Verum est dicere ens esse & non ens non esse.

Duplex est medium .sc̄p participatiōem quemadmodum albi & nigri p
lidum: aut per negatiōē ut hoīs & equi lapis.

Nō est permutatio nisi in contraria & media.

Co.xxi.iii. Qui nō possunt soluere rōnes cōtēctioas annuentes oratiōē
confirmant verum esse quod syllogizatum est.

Diffinitio est illa quę significat rem necessario *(textus comenti)*.

Principium ostendēdi in oībus rebus est ex diffinitione.

Diffi. Ratio cui nomen est signum diffinitio est.

Co.xviii. Necessē est contradictionis alterā partē esse verā.

Primum mouens est immobile: quod semper mouet quod mouetur.

Propositiones ex quinto libro metaphysicę Aristotelis

Ex lectione .i. & comento .i.

Principium dicitur primo unde aliquid mouebitur primum
ut longitudinis & uite.

p Secundo dicitur unde optime fiet unumquodq̄: ut doctrinę
nō a primo rei principio aliquando inchoanda: sed unde fa
cillime quis addiscent.

Tertio quod p̄io generatur i existētię nautis sedile: & domus sūdamētū

Quarto unde sit primum non in existente: & unde primū motus natus ē
initiari & permutari: ut puer ex patre & matre: & bellū ex cōitio.

Quinto cuius per uoluntatem mouentur quę mouentur & mutantur q̄
mutātur ut scdm ciuitates: principatus & tyrānides principia dicuntur
& artes: & harum architectonicę maximę.

Sexto unde cognoscibilis ē res primum principium dicitur rebus demō
strationum suppositiones.

Torrens & causę dicuntur quotiēs principia. oēs enim causę p̄cipia sūt.

Principiōq̄ aliq̄ sūt intrinseca aliq̄ extrinseca: q̄ pp & natura principium est &
elementū: mens & uoluntas: & substantia: & finis

Multorum & cognitiones & motus sunt principium :etiā bonū & malū
Ex lectione secūda & comēto.ii.

Causa dicitur primo ex quo sit aliqd i existēte ut res statuae.

Secundomō dicitur species & exemplari:hæc autē est ratio ipsius qcquid
erat esse & partes quæ in ratione sunt.

Tertiomō dicitur unde principiu motus primū aut quietis:ut consiliator
cū est & pater pueri & omnino efficiens facti.

Quartomō dicitur ut finis:hoc autē est qd est cuius cā:ut sanitas ābulūdi.

Accidit eiūsdē esse multas causas non scđm accidēs: sed nō eodē modo.

Causæ sūt adiuvicem causæ: ut laborare cū est sanitatis & hæc laborandi:
sed non eodem modo.

Idem quandoq; cōtrariorū est causa: ut absentia gubernatoris dependi-
tionis :cū est erat præsētia causa salutis. ut rōq; uero & præsētia & ab-
sētia causæ sunt ut moventes:

Comēto. iiii. Suppositiones conclusionis causæ sunt ut ex quo: sicut &
materia factorum.

Causarum alia est prior: alia posterior ut sanitatis medicus & artifex.

Causarum alia per se: alia per accidens: ut statuae alter statuae factor alter
polycletus : quia accidit statuae factori polycletum esse: & cōtinentia po-
lycletum sūt causa per accidens: ut homo : & animal.

Causarum per accidens alia sunt propinquius alia remotius ut si albus
& musicus causa dicuntur statuae & non solum polycletus aut homo.

Causarum quædam sunt in potētia quædā in actu: ut ipsius ædificari ædi-
ficator aut ædificans.

Causarum alia simplex alia composita : ut statuae factor : & polycletus
statuae factor.

Causæ singulares i actu simul sūt & non sunt & ipsa & quorum sunt cau-
sæ: ut hic medens cum hoc cōualescente: quæ aut sunt scđm potētiam
nō semper sūt simul: cōrūpūtur enim nō simul domus & ædificator.

Ex lectione. vi. comēto. iiii.

Elementum dicitur ex quo componitur res primo in existente: & indivi-
sibili specie in aliam speciem existente: & in quod diuiditur res ultimo.

Cui differentia inest & genus sequitur sed cui genus non omnino dif-
ferentia. quare uniuersale magis est genus.

Ex lectione. iiii. & comēto. v.

Natura dicitur p̄lmomō nascentiū generatio.

Secundomō id ex quo generatur primo qd nascitur in existente.

Tertio modo dicitur unde motus principium est in quolibet entiū scđm
naturam: & est in ipso in quātū ipsum existit.

Nasci dicuntur quæcūq; habent augmentum per alterum in tangendo
& connasci aut adnasci: ut embrya.

Differt conuascētia a tactu: in tactu enim nihil præter tactum alterumque
esse est esse: inuicem aut natis est aliquid unum in ambobus qđ facti
loco tactus simul nasci: & unū esse sedū continuū. & quātū: sed nō qđ

Quartomodo dicitur ex quo primo aut ē aut fit aliquid entium forma
rurū informe existente: & immutabili a sua propria potestate: ut ita
et natura dicitur & uis formi ligneorum lignum.

Quintomodo natura dicitur substantia idēst forma secundum natu-
ram existentium.

Nihil dicimus habere naturam: nisi habeat speciem idēst formā sub-
stantialē & formam idēst figuram.

Secundū naturā est qđ ex materia & forma est: ut animalia & eorū partes
Natura dicitur materia prima: & hoc dupliciter aut quæ ē ad aliquod ge-
nus prima: ut opum æreorū & aut totaliter .i. simpliciter ut forasq.

Species & substantia quæ est finis generationis dicitur natura:

Secundum metaphoriam oīno oīs substantia natura dicitur: propter hoc
qđ natura: quēdā substantia est.

Primo natura & proprie dicta est substantia .i. forma quæ est principiū
motus habendum in se in qđ ipse materia uero quia ē huius suscep-
tiua natura dicitur esse

Generatiōes dicūtur natura qā sunt motus a forma.

Ex lectione .v. & commento .vi.

Necessarium dicitur primomodo sine quo non contingit tūcere quā-
si concausā: ut respirare & cibus animali necessariū: & namq; sine
his impossibile est esse.

Secundomodo dicitur necessarium sine quo bonū nec cōtingit ēē aut sic-
ri: aut aliqd malū expellere aut parari bibere medicinā: ut nō laboret

Tertiomodo dicitur uis faciens & uis ipsa.

Diff. Violentum est præter impetum .i. inclinationem & uoluntatē
impediens & prohibens.

Necessitas uolentia: non aliquid est increpabile recte: contraria enim
est motui sedū uoluntatē & cogitationem.

Quantomodo dicitur necessarium quod nō cōtingit aliter se habere: & se-
cundum hoc alia oīa dicuntur aequaliter necessaria:

Demonstratio necessario est: quia nō cōtingit aliter se habere: si demō-
stratum est simpliciter.

Necessarium alia sunt quorum altera est causa essendi necessaria: ut. Cō-
clusiōes: alia uero quorum nulla est causa sed propter hæc alia sunt ex
necessitate ut scilicet principia.

Si quæ sunt sempiterna & immobilia nihil illis est uolentum nec etiam
præter naturam

Ex lectione .vi. & commento .vii.

Vnum dicitur aliud simpliciter aliud secundum accidens : secundum accidens quidem ut coriscus & musicus .

Co. viii. Secundum se unum primo aliqua dicuntur eo quod continua sunt. Magis sunt unum continua natura: quam arte continua.

Diffinitio. Continuum dicitur cuius est unus motus secundum se : & non est possibile aliter.

Motus dicitur unus qui indiuisibilis est secundum tempus .

Secundum se continua sunt quaecumque non tactu sunt unum.

Reflexa lineam & angulum habentem unam & non unam dicitur: quia contingit non simul esse motum eius & simul: rectae uero motus semper simul.

Comento. viii. Secundo modo dicitur unum secundum se: eo quod subiectum sit specie indiiferens: indiiferens uero est quorum indiuisibilibus species secundum sensum.

Secundo modo dicuntur unum quorum subiectum non diuiditur secundum formam: & illa non diuiduntur secundum formam quorum formae non diuiduntur secundum situm: & subiectum aut primum aut ultimum: aut aqua dicitur una & uinum unum cum non diuidantur secundum formam ex textu comenti.

Comento. x. Tertio modo quorum genus unum est differens oppositis differentiis ut equus & homo. & prope istum modum dicuntur unum quorum materia una.

Isoceles & isopleutos sunt una & eadem figura: sed non idem triangulus.

Comento. xi. Quarto modo quorumcumque ratio quamque quid erat esse dicit indiuisibilis est a ratione alterius significante quod quid erat esse eius. Secundum se omnis diffinitio diuisibilis est.

Quinto modo quorum omnino intellectus est indiuisibilis intelligens quod quid erat esse: & non possunt separari neque tempore: neque loco neque ratione: & maxime haec unum sunt.

Vniuersaliter quaecumque non habent diuisionem in quantum non habent: sic unum dicuntur.

Linea circuli maxime una linea: quia tota & perfecta est.

Co. xii. Vni esse principium alicui numero: est esse .

Prima mensura principium est: nam quo primo cognoscimus haec est prima mensura cuiuscumque generis.

Principium cognitionis in una quaque re: est unum: & non unum in omnibus generibus est idem: ex textu comenti.

Diffi. Indiuisibile secundum quantitatem & sine positione dicitur unitas: quod autem est indiuisibile & positionem habet dicitur punctum .

Diffi. Quod est diuisibile secundum unum dicitur linea: quod uero secundum duo superficies: omnino uero tripliciter diuisibile secundum quantitatem corpus: Alia secundum numerum sunt unum: alia secundum speciem: alia secundum genus: alia

secundum analogiam

Numero sunt unū quoque materia est una specie ueroque ratio est in genere quorum eadem signum predicationis: sed in proportionem quoque se habent ut aliud ad aliud: & semper posteriora prioribus quātū: ut quare numero sunt unū & spēs sunt unū sed non e contra.

Ex lectione.vii. Comēto.xiii.

Ens dicitur dupliciter hoc quidem secundū accidens illud uero secundū. Secundū accidens tripliciter dicitur ens ut iustū ē musicum dicimus idē quando accidens predicatur de accidente & hominē musicū idē quādo accidēs de subiecto & musicum hominē .i. quādo subiectū de accidente.

Comēto.xiii. Secundum se entia primo dicuntur quaecumque signa signis predicationis.

Quot modis aliquid predicatur tot modis aliquid significantur.

Secundum modo ens esse idē est essentiam significat quia uerum idē ueritatem: non esse autem quia non uerum: sed falsum.

Tertio modo esse & ens significat aliquid dicibile potestate: uel actu uel mercurium in lapide dicimus esse potestate.

Ex lectione.viii.& Comēto.

Substantia dicitur primo modo simpliciter componit terra: & ignis: & uel uersaliter corpora ex his consistentia: quia non de subiecto aliquo dicuntur sed de his alia.

Secundum modo quodcumque fuerit causa existendi in existens talibus quare dicitur de subiecto aliquo ut anima animalis.

Tertio modo dicitur quod quid erat esse rei.

Aduerte quod in arabica translatione textus correspondens huic textui uidelicet eadē dicitur sed in accidēs usque ad capitulū de prioribus quod est notum & de claua lectio sed in expositione sancti thomae non inuenitur: neque est aliquid comētiū Aueris quāobrem hic non notantur comēta.

Ex lectione.viii.

Eadem dicuntur sed in accidēs tripliciter ut album & musicū idem: quia eidem accidenti: & homo & musicum: quia alterum alteri accidit musicum autem homo: quia musicum homini accidit.

Omnia haec praedicata non uniuersaliter dicuntur: non est enim uerum dicere omnis homo idem & musicū.

Uniuersalia idē de uniuersalibus praedicata uniuersaliter sed in se existunt .i. in uniuersalibus accidentia uero non sed in se de uniuersalibus sed ratione singularum simpliciter dicuntur.

Socrates non est in multis propter quod non omnis socrates dicitur quem admodum omnis homo.

Secundum se dicuntur eodem sicut & unum: & enim quorum materia una aut specie aut numero eadem dicuntur & quorum substantia una.

Identitas unitas quædam est aut plurium secundum esse aut quando intellectus utitur uno ut pluribus ueluti quando dixerit ipsum ipsi idem nam ut duobus utitur eodem.

Ex lectione. x.

Diuersa dicuntur quorum species sunt plures aut materia aut ratio substantiæ & oio eidem oppositè dicitur diuersum.

Differentia dicuntur primomodo quæcūq; diuersa sunt scđm aliquo uno conueniētia nō solū numero sed & ēt specie aut genere aut pportioe.

Scđm modo differentia dicuntur .i. cōmuniter quoq; ē diuersum genus.

Contraria & quæcūque habent in substantia diuersitatem dicuntur differentia idēst propriissime.

Similia dicitur q̄ idem passa & plura idem passa aut diuersa & quorum qualitas una.

Secundum quæ alterari contingit contrariorum horum quod plura habet aut magis propria ipsius huic illud est magis simile ut aer igni si milius est quam aquæ.

Oppositi dicuntur cōtradiēctio cōtraria ad aliquid priuatio & habitus.

Ex quibus & ad quæ ultima .i. termini ut generationes & corruptiones & quæcūq; non contingunt simul adesse amborum susceptibili hæc opponi dicuntur aut ipsa aut ex quibus sunt.

Contraria dicuntur primomodo quæcūq; non possunt simul adesse eidem differentium scđm genus ut grauitas & motus circularis.

Scđm q̄ plurimū differūt eorū q̄ sūt in eodē genere ut .i. albu & nigrū.

Tertiomodo quæ plurimum differunt in eodē susceptibili ut sanum & egrum aut simpliciter aut scđm genus aut scđm speciem.

Quantomō q̄ plurimū differūt eorū quæ sūt sub eadē potestate ut .i. congnū & incōgnū sub grāmatica & illa quoq; differētia maxima.

Alia dicuntur contraria .i. secundario modo hæc quidē in talia contraria habere habitudinē alia uero in talium susceptiua esse: alia quia sunt actiua & passiuā in potētia talium aut ea sunt agentia & patientia actu aut quia sunt contrariorum adiectiones aut acceptiones: aut habitus aut priuationes talium contrariorum.

Quoniam ens & unum multipliciter dicitur sequi est necesse & alia multipliciter dici quæcūq; scđm hæc dicuntur quare & idē & diuersum: & contrarium multipliciter dicuntur ut sic diuersum sicut ens & unū secundum decem prædicamenta diuidatur.

Diuersa specie dicuntur primomodo quæcūq; eiusdem generis existant non sub inuicem sunt ut scientia & albedo.

Secundomodo quæcūq; in eodem genere existenda differentiam habent .i. per differentiam diuiduntur: ut bipes & quadrupes.

Tertiomō quæcūq; in sba cōmunitatē habēt ut albu & nigrū nō & equus.

Cōtraria diuersa sūt spē adiuicē: aut oīa aut principaliter dicta:
 Quartomodo quorūcūq; in finali generis specie rōnes diuersae sūt;
 & equus indīuidus genere sunt & rationēs eorū diuersae.
 Quintomodo q̄cumq; in eadē substantia ētia. t. accidētia differētī habēt
 Ex lecti. xxi. & co. vii.

Prius dicitur quod est propinquius principio determinato.
 Priora dicūtur scđm locū i existēdo ppiquius aut natura alicui locū dē
 miato aut medio aut ultio: aut sicut euētiq; uero rēotius ē postēius ē
 Alia scđm tps: aut quia remotiora a nōsūt in factis: aut in eo quod p̄
 p̄p̄quius nunciat in futuris.

Alia scđm motū. ppiquius. n. p̄sio: mouēti ē prius: ut puer uiro.
 Mouens & generans principiū est quoddā simpliciter
 Alia scđm potēstatē: excedēs. n. potēstate prius ēstiale uero ē cuius scđm
 p̄uoluntatē sequi necesse est altere: & ē p̄uoluntas principium.
 Alia scđm ordinē: hāc aut sunt quēcūq; ad aliquid unum determinatū
 distant scđm rōem ut petastata. & tricostati
 qui est tertius ab eo.

Alio mō dicitur prius quod cognitione est prius: quod & simpliciter p̄
 us est: hoc autē aliter & quā scđm rationem & quā scđm sensum nā
 scđm rōnem uniuersalia sunt priora: scđm dū aut sensum singularia.
 Aliomodo dicitur prius scđm cognitionem: ut accidēs toto p̄sio ut mī
 sicum musico hoīe: non enim erit rō tota sine parte.

Aliomodo dicitur priora cognitioe p̄sio: passiones aut restitudo lenit
 te: hoc enim linea scđm se passio est illud uero t. lenitas superdiciet.

Alia scđm naturā & substantiā: aut q̄ cōtingūt ēē sine aliis & illa nō sine illis
 Substantia prius est accidente natura.

Alia dicitur priora scđm potētiā: alia scđm actū: ut potēstate quidē dīn
 dietas toto: & q̄libet ps toto & materia & forma: scđm actū uero pōtē
 rius sunt: nā dissoluto toto scđm actū erunt.

Modo quodā oīa prius & postēius dēā: scđm hāc duo ultima dicuntur.
 Ex lectione. xii. & co. xvi.

Potētia dicitur primo modo principiū motus & mutatiōis i altero i q̄tū
 altere i potētia actiua ut edificatiua potētia est q̄ nō existit i edificato
 sed ars medicinalis existit i medico sanato: sed nō inquātū sanari.

Secūdomō potētia dicitur principiū motus & mutatiōis ab altero in quā
 rum alterum a. potētia passiua.

Tertiomō dicitur potētia ut bene hoc efficiatur: aut scđm uolūntē: quā
 docet. n. solū ambulātes aut loquentes nō bene acti: aut ut uolunt non
 posse loqui dicimus uel ambulare similiter & in pati dicimus.

Quantomodo quicūq; habitus scđm quos impassibilia oīo: aut immū
 bilia. aut nō facile i peius mobilia potētiac dicuntur.

Franguntur aliqua & coterentur & curvantur & oſo contrumpuntur : non p
poſſe, ſed per non poſſe : & de iſce in aliquo .

Impotētia eſt priuatio potentie : & talis principij ſublatio qdā : qle dicta ē
potētia : aut uniuersaliter aut apto nato habere : aut qndo aptū natū eſt
habere ū. n. dicūt ſimiliter i poſſibile gnare puerū aut uirgē aut eunuchū

Impoſſibile dicitur cuius cōtrariū ex neceſſitate uenit diametru cōmen
ſurabile eſſe cōtra qdā : & i poſſibile qūa falſū qd tale : cuius contrariū
nō ſuoſū uerū ſed ex neceſſitate uenit .

Cōtrariū huic poſſibile ē qndo nō neceſſe fuit cōtrariū falſū eſſe : ut ſede
re hoīem poſſibile nō . n. ex neceſſitate nō ſedere hoīem eſt falſū .

Quæ ſcdm potētiā dicuntur oīa dicūtur per reſpectum ad unā potētiā po
tētiā hęc aut eſt principij mutatiōis i alio inſectū aliud .

Ex leſtione xlii. & co. xxi.

Quantū dicitur qd eſt diuiſibile i ea q inſunt quorū utrūq; aut ſingulorū
unū aliquid aut hoc aliquid natū eſt eſſe .

Quātū ſi fuerit nūerabile dī multitudo ſi mēſurabile dicitur magnitudo
Multitudo dicitur q ē diuiſibilis pōtate i nō cōtinua magnitudo uero q
eſt in continua .

Magnitudo q ad unū diuiſibilis eſt lōgitudo q ad duo latitudo q ad tria
profanditas .

Alia dicitur ſcdm ſe quāta alia ſcdm accidēs ut linea quantū aliquid eſt
ſcdm ſe ſcμſictum uero per accidens

Eorū q ſcdm ſe ſūt qta alia ſūt ſcdm ſuam ut ſeant i tōe ciuit qd ē dicē
te qtrū qd exiſtit alia uero ſūt paſſiōes & habito talis ſuē : ut multū & pau
cū : pōtētū & breue : latū & ſtriētū : pſūdū & humile : grauē & leue .

Magnū & paruū : maius & minus : ſcdm ſe & aduicē dē ſūt quāti paſſiō
nes ſcdm ſe trāſſerunt autem & ad alia hęc nomina .

Motus & tēpus & huius quāta quādā dicuntur & cōtinua eo q illa diuiſi
bilia ſunt quorum ſunt paſſiōes :

Per magnitudinē motus eſt quantus tēpus uero per motum :

Ex leſtione xlii. & co. xliii.

Quale dicitur unomodo differentia ſubſtātie : ut quale animal eſt homo
reſpondetur bipes : equus uero quadrupes .

Scdmō dicūtur qia ut mathematica & imobilia ſicut numeri quales di
cuntur ut compoſiti :

Tertiomō dicūtur qia qcuq; paſſiōes eorū q monētur ſpā : ut calor & al
bedo & grauitas : & qcuq; talium ſcdm q mutari dicuntur corpora .

Quartomō dicitur qle ſcdm uitutē & uitium & oīo bonum & malum .

Victus & uitium paſſionum p qdā ſunt differentias . n. oſtēdunt motus &
actus ſcdm quos faciunt aut patiuntur aut bene aut pēuē .

Ex leſtione xlv. & co. xlv.

- Ad aliquid alia dicuntur scdm quantitatem: ut duplū ad dimidium: multiplicatum ad multiplicati partem: & excedens ad excessum.
- Alia scdm actiones & passiones ut calefactū ad calefactibile: & omne actiū ad passiū.
- Alia scdm mensurationem ut mensurabile ad mensuram: scibile ad scientiam: & sensibile ad sensum.
- Omnis numerus commensurabilis est alteri numero.
- Cōtinēs ad cōtētū est qd est tantum & amplius hoc aut indeterminatē.
- Egualē & simile & idem relatiue scdm unitatem dicuntur.
- Eadem sunt quorum una est substantia: similia uero quorum qualitas est una: equalia uero quorum quantitas est una.
- Vnum numeri principium est & metrum.
- Relatiua actiua & passiua dicuntur dupliciter: uno modo scdm potentiā actiua & passiua ut calefactiū ad calefactibile quia potest alio modo scdm actiōes potentiā: ut calefactēs ad id qd calefit tūq; agēs.
- Eorū q̄ sunt ad aliquid scdm numerū sunt actiōes nisi scdm similitudinē.
- Eorū quæ sunt ad aliquid scdm potentiam scdm tempora dicuntur ad aliquid: ut quod fecit ad factū: & factus ad faciendū.
- Quædā dicuntur relatiua secundum priuationem potentiæ: ut impossibile quæcunq; sic dicuntur ut inuisibile.
- Relatiua scdm numerum & potentiam dicta omnia ad aliquid sunt: quod ipsa ad aliud dicuntur: sed nō ex eo solū q̄ aliud ad ipsa: mensurabile uero & scibile & intellectuale: eo solū q̄ aliud ad ipsum dicunt.
- Non est intellectus relatiue dictū ad hæc cuius est intellectus: his enim idē dictum utique erit.
- Ille dicuntur ad aliquid scdm aliud primomō si ipso form. genera sunt ut illa medicina est eorū q̄ sunt ad aliquid: quia ipsius genus scientia est eorum quæ sunt ad aliquid.
- Secundomodo si concreta dicuntur ad aliquid: ut equalitas quia equalē: & similitudo quia simile.
- Tertiomodo si accidens eius: ut hō dicitur ad aliquid quia ei accidit dū plūm esse quod est ad aliquid.
- Ex lectione. xvi. & comento. xxi.
- Perfectū dicitur primomodo cuius non est extra accipere ullā particulā eius: ut tempus perfectum uniuscuiusq; dicitur extra quod non accipere tempus aliquod quod sit huius temporis pars.
- Secundomō dicitur pfectū scdm uirtutē: qd bene se habet: nō habens excedētiā scdm suū genus: ut pfectus medicus & perfectus fistulato: quādo scdm spēm proprie uirtutis in nullo deficient.
- Trāsferētes pfectū ad mala dicimus latronē pfectū: quoniā & bonū dicimus ipsū.

Virtus ē pfectio qdā: unūquodq. n. tūc pfectū ē & spā oīs tūc pfecta qdō
scdm spēm ppprie virtutis nulla dīsecent psonē eius quāz debita ē scdm
naturā magnitudinis.

Tertio modo i quibus est finis studiosus hæc dicuntur pfecta: secundum
habere enim finem perfecta dicuntur.

Quoniam finis ultimore aliquid est ad prava trāsferētes dicimus pfecte cor
ruptū esse quando nihil deest corruptionis: qua propter & mors scdm
metasorā dicitur finis quia ambo ultima.

Secundum se dicta perfecta dupliciter dicuntur: alia quidem quia scdm
bū i nullo deficient nec hyperbolē. i. excessū habēt: nec extra ē aliqd ac
cipe alia vero scdm qd nō habēt hypbolē i unoquoq. gnē ne a qd ē eē

Ex lectione .xvii. & eo .xxii.

Terminus dicitur quod est cuiuslibet ultimum & cuius extra nihil est ac
cipere primi terminari: & cuius infra oīa sunt primi.

Terminus dicitur primo quodcumq. fuerit in specie magnitudinis aut ha
bens magnitudines & finis cuiusq.

Secundo modo dicitur illud ad quod est motus & actus: & non a quo &
quodq. ambo & a quo & in quod dicuntur termini.

Tertio modo dicitur illud cuius causa sit aliquid.

Quarto modo dicitur substantia cuiuslibet & q. quid erat esse cuiq. cogni
tionis enim hic terminus: si autem cognitionis & rei.

Quot modis principium dicitur & terminus: & adhuc āpius: principū
enim terminus quidā est sed terminus nō oīs principium.

Co. xxiii Scdm quod dicitur multipliciter unomō spēs & substantia cuius
libet reitur scdm quod aliquid per se bonum dicitur.

Secundō dicitur i quo pō aptum natū ē fieri aliquid ut calor i supficie:

Tertio mō oīo ipsum scdm quod quorūens & causa existet: nam secundū
quid evenit aut cuius causa dicitur.

Quarto mō dicitur d. eo quod secundum positionē ut secundum quod
stetit aut vadit: hæc namq. oīa positionem significāt & locum.

Secundum se multipliciter dicitur unomodo quod quid erat esse unicui
q. ut calias est per se quod quid erat esse caliam.

Aliomō qcumq. i eo qd qd est existit: ut aīal calias scdm se: nā i rōe calias
iest aīal: aīal. n. quod dā calias est.

Secundō si i ipso oīē sum est esse pōiant i aliquo ipsius ut supficie alba
scdm se: & cuius scdm se hō: aīal. n. ps qdā ē ipm hōis i p mū ē q niuere

Tertio modo cuius non est aliqua alia causa: hōis. n. scdm se multæ sunt
causæ: ut aīal bipes: at tamen scdm se homo est homo.

Quanto modo quæcūq. soli insunt in quātū solū quia sepatū scdm se.

Ex lectione .xviii. & .xxiii.

Dispositio dicitur habentis partes ordo aut scdm locum. sicut. s. est situs

aut scđm potētiā & sic spm spēs q̄litas aut scđm spēm. l. figurē & ē
e' d' b' h' e' d' i' g' n' ē d' i' t' a' t' i' s' p' o' s' i' t' i' o' n' ē . n. o' p' o' r' t' e' t' q̄dā ēē d' i' c' u' r' & i' p' s' u' m
nomen ostendit dispositio .

Co. xxxi. Habitus dicitur unomō tāq̄ actio q̄dā habentis & habitus autē
quidam aut motus.

Quando hoc facit illud uero fit est factio intermedia : sicut & habentis ut
itē & habite uelitis intermedius est habitus.

In infinitū uadens habiti fuerit habere habitum .

Secundomō habitus dī dispositio scđm q̄ hā uel male dispositur dispositio
Habitus etiam dicitur si est pars dispositionis talis . sicut in aqua propriē
partium animæ uirtus habitus quidam est.

Co. xxxi. Passio dicitur primomō qualitas secundum q̄ alterari contingit
ut album & nigrū : grauitas & leuitas & quæcūq̄ talia.

Secundomodo harum qualitatum actiones & alterationes etiam.

Tertiomodo harum alterationum magis nocuæ alterationes : & motus
maxime tristes & nocui passionēs dicuntur

Quartomodo magnitudines caliditatis & tristitum passionēs dicuntur .

Ex lectione xxxiii. & co. xxxvii.

Priuariō dicitur unomodo si nō habet aliquid natōe haberi. etiā si nō p̄
sum natū sit habere : ut oculis priuari dicitur planta.

Scđmō si aptū habere aut scđm ip̄m aut scđm genus nō h̄z ut aliter hō
cæcus priuari uisu dicitur : & talpa hoc qdē scđm genū illd' uero scđm se

Tertiomō si aptum natū q̄ aptū natū habere : & i quo cūq̄ fuerit : & scđm
qd & ad quod & sicut ihi non habet priuari dicimus.

Quartomodo cuiuscūq̄ per uim ablatio priuariō dicitur.

Quot ēs ab eo qd ē a priuatiua particula negatiōes dicuntur toties & priuati
nes uia iacile dicitur nō habēs aq̄litate aptum natum habere .

Priuari ēt dicitur qd turpiter habet : ut inuisibile eo q̄ turpiter habet colore
& ēt in eo q̄ pax habet ut nō ignitū : hoc at ē & prauū aliquomō h̄t .

Et q̄ nō facile aut nō bene habet priuari dicitur ut iſe cabile dicitur nō so
lum quia non secatur sed quia non facilius aut non bene.

Et ēt oīō nō habere : cæcus . n. nō dī monocus sed q̄ i abobus nō h̄z uisū
Inter bonum & malum iustum & iniustum est medium.

Co. xxxviii. Habere dicitur unomō ducere scđm suā naturā : aut scđm suā
ip̄etū pp qd & febris dicitur habere hoīem : & tyrāni ciuitates .

Scđmō i quo aliqd exiterit ut i p̄ptio susceptibilius aēs spēm statuit &
iſtimitatem corpus :

Tertiomō ut cōtinēs cōtētū ut lagena hūidū & sicut ēt totū habet panes

Quartomō p̄hibens scđm suū ip̄etū aliquid moueri aut operari habere
dicitur ip̄sum ut columpnæ p̄deterosa supra posita .

Ex lectione . xx. & co. xxxviii .

Ex aliquo dī ēē unomō ex q̄ ē sicut ex m̄ā & hoc dupliciter aut scđm p̄mū

gūs ut oīa liq̄ factibilia ex aq̄ant scdm̄ ultīaz spēm̄ ueluti ex aere statua
 Secundo mō ut ex p̄rio mouente p̄cipioant conuiciū est ex quo pugna
 hoc enim est p̄ncipiū pugnae.

Tertio mō d̄r ex aliq̄ p̄posito ex m̄ā & forma ut ex toto p̄tes & ex iliade v̄sus
 Forma est finis: perfectum uero habens finem.

Quarto mō d̄r ut ex parte sp̄ei sp̄es: ut hō ex bipede & syllaba ex elemēto
 Alioer est cōposita syllaba ex elemēto: & statua ex aere hac. n. l. substantia
 cōposita ex sensibili m̄ā: syllaba s̄t est sp̄es cōposita ex specie m̄i.

Alia q̄ d̄citur fieri ex aliq̄ si s̄it scdm̄ p̄tē aliq̄ illi ut ex parte & m̄se puer
 Alia d̄r fieri ex aliquo post qd̄ situt ex die noua q̄ hoc post hoc & hac di

cūt q̄ trāsinuationē exulcē h̄ntalia uero d̄citur ex eo q̄ scdm̄ t̄ps
 cōsequēt solū s̄it aut ex agnōitio nauigatio q̄ post agnōitio s̄iebat.

Pars d̄citur unomodo in qua diuiditur quantum quantacūq̄ sit illa;

Coroll. Semper ablatum a quanto in quantum quantum pars illius di
 citur: ut trium duo pars dicuntur aequaliter.

Aliomō d̄r ps q̄ talia m̄surat solū pp̄ q̄ duo si s̄it triū ps̄z ip̄sia q̄tor.

Tertio modo in qua diuiditur sp̄es sine q̄ntitate: hac e partes illius dicun
 tur quare species generis dicuntur esse partes.

Quarto mō dicuntur partes in q̄ diuiditur aut ex quibus componitur al
 quod totum ut sp̄te eret & pars est.

Quinto mō d̄citur p̄tes q̄ s̄it i rōe unū q̄ q̄ ostēdēte pp̄ q̄ genō sp̄ei ps̄ d̄r

Coroll. Totū d̄citur cuius nulla pars ab̄e ex quibus constituitur totū na
 tura: & est continens cōtenta ut unum aliquid sint illa.

Totū d̄citur dupliciter aut q̄a unumquodq̄ cōtentoꝝ est illud totū ut to
 tū uniuersale aut quia ex partibus sit illud totū ut totū integrale.

Cōtinuū & finitū. p̄tē d̄r totū est q̄i unū aliqd̄ ex pluribus p̄tibus ē q̄ i
 sunt maxime quid potētia. si aut nō saltē i actu. n. l. ē totū aggregatū.

Cōtinuoꝝ magis sunt tota q̄ sunt natura q̄ quae sunt arte talia.

In p̄ro habente p̄ncipiū mediū & finē: quoꝝ nō facit p̄d̄ differentiam
 oē d̄citur quoꝝ uero facit totū d̄citur quoꝝ uero nā eadē manet trāf

positioe p̄riū facta forma nero nō: et totū & oē d̄citur ut cetera & uestis

Coroll. Colobon d̄citur totū cōtinuū trāscatū i partes iaeq̄les cuius s̄ia
 remanet & cuius partes dissimiles sunt: & cuius positio facit differentia

ut calix colobon d̄citur si auris uel extremitas aliqua fuit truncata.

Et totū cōtinuū & coroll.

Genus d̄citur p̄rimomō si sit generatio cōtinua spēm̄ eadē habentiū:
 ut si d̄citur genus hoīum donec est generatio cōtinua i p̄foram.

Secundo mō a quo sunt p̄rimo mouēte ad esse: sic. n. dicuntur hellenes:
 quia ab hellenē pythē & dēchaloniē s̄it p̄rimo generante.

Magis gnā a gnāte q̄ a m̄ā d̄citur: d̄r tamen & a foemina ut a pythā.

Tertio mō ut superficies figurae gūs superficialium: & solidum solidorū
 & hoc est quia subiecitur differentia.

Quantomodo q̄ in rationibus primum, inest quod dicitur in eo quod quid est cuius differentie dicuntur qualitates:

Diversa quē p̄rio dicuntur quorū diversum est p̄rium subiectū & nō q̄ soluitur alteri: i. alteri nec abo i. id ē unde spēs & materia diuerse gnē sūt

Secundomō quēcūq; secundā diuersam figuram categoriē entis dicunt

Coxxxiii. Falsum dicitur primomodo res falsa: & hoc est per nō cōpositū aut per impossibile esse cōpositū sicut di. am et q̄: eē sim et q̄: aut te sedere itā ē

Secundo modo dicuntur falsa quæ sunt quidem entia: & apta uidentur qualia non sunt: aut quæ non sunt: ut umbre apparētes & sonita.

Diffinitio dicitur falsa dupliciter: aut quæ est nō entium: aut q̄ est alterius uera q̄ eius cuius est: ut quæ circuli falsa est trigoni.

Cuiuslibet diffinitio est una quæ est eius quod quid erat esse:

Hō dicitur falsus q̄ p̄mptus & electius est falsus: rōnum: nō propter aliū quid aliud: sed propter id ipsum & qui aliis est falsus: factio rōnum.

Voluntarie claudicans deterior in more nō uoluntarie claudicante

Coxxxv. Accidens dicitur primo quod iest alicui: & uerū ē dicere sed nō ex necessitate neq; ut i pluribus ut aliquis fodiens fossam thesaurum i uenit & hoc est accidens fodienti fossam.

Accidens primomodo non est aliqua causa determinata sed cōtingens:

Secundomō dicitur quod iest alicui scđm sensū tamē i sba eius est ut tq angulo iē duos āgulos habere & hæc accidentia cōtingit sēpiterna ē.

Propositiones ex.vi.libro metaphysicæ Aristotelis:

Ex lectione prima & comento primo.

N scia metaphysicali principia & causæ q̄runtur endū i q̄rū entia.

Omnis scientia intellectualis participans aliquid intellectualis circa causas & principia est aut certior aut simplicior.

Nulla scia a metaphysica tractat de ente i q̄tum est ens: nec de ipso quod quid est aliq̄ rōem scī: sed aliæ sensu sunt facientes ipsum manifestum aliæ per suppositionem accipientes quod quid ē.

Nō est demonstratio sba nec eius qd̄ qd̄ est: sed qd̄ alius modo ostēdit:

Si ē aut nō ē genus circa q̄ uersantur aliæ scī: a metaphysica nihil dicit.

Eiusdem rōnis est manifestare: quod quid est: & si est.

Physica scientia est circa talē substantiam in qua est principium motus & status: & neq; est actiua neq; factiua sed thetica.

Factiua: scīa: i faciente principium est quod est aut intellectus: aut ars: aut potentia quædam.

Actiua: p̄ncipiū ē in agente p̄sens. i. electio. Id ē agibile & eligibile

Physica est circa tales ens quod est possibile moueri & circa substantiam q̄ secundum rationem ut in pluribus nō est separabilis a materia dicit ut

In pluribus propter intellectum de quo physica a liquo mō considerat.

Omnis scientia aut est actiua aut factiua aut theotica.

Co.ii. Diffinitio: hæc diffinitur ut finum . cum mō sētibilia sō ut

cōcausum materia intelligibili differunt autem hæc quia finum diffi-

nitum est cū materia . s. sensibili concausū uero sine materia . s. sensibili.

Physica diffiniuntur sicut finum nullius . n. ipsæ sine motu est tō & sem-

per habent materiam .

De alia quædam speculati est physici quæ non est sine materia .

Si est immobile aliqd & separabile & sempiternū ē theotice id nosse nō ta-

mē physice nec mathematicæ sed potis abaq. uidelicet metaphysice .

Physica circa iseparabilia est a materia: sed nō immobilia: mathematicæ

autem quædam circa immobilia quidem sunt sed iseparabilia secundū

esse: prima uero scientia circa separabilia & immobilia est .

Tres sunt phyæ theotice . i. speculatiua . s. physica mathematica & theo-

logia . s. metaphysica.

Si alicubi aliquid diuinum existit in natura entis immobilis & a materia se-

parati existit.

Honorabilissimam scientiam oportet circa honorabilissimū genus esse .

Theotice aliis sciis praticis cōsiderabiliores sūt metaphysica aut theoticiis

Co.iii. Philosophia prima est uniuersalis quia prima & huius erit specu-

lati quod quid est: & quæ insunt enti inquantū ens.

Ex lēctione secunda & co. quarto.

Ens uniuersaliter dictum dicitur multipliciter . p. mō dicitur quod est

secundum accidens . secundum quod est ut uerum & non est ut fal-

sum . tertio modo cuius sūt figure categoriæ . quarto modo quod ē po-

testate & actu diuisum.

Nulla est circa ens per accidens speculatio . illa nāq. scia est studiosa de eo

Entia per accidens infinita sunt.

Ens secundum accidens aliquid nosse solū est: & propinquum non enti.

Entiū generatio est et corruptio: eorū uero quæ sunt secundum accidēs

esse non est unde accidens propinquum est non enti .

Co. v. Quæ ex necessitate nō sunt nec semper sed scdm magis hæc sunt

principium & causa eius quod est secundum accidens .

Quod non est semper nec scdm magis est hoc dicimus scdm accidens.

Eorū q. sunt p se quādoq. sunt potētiæ actiue: eorū uero q. scdm accidēs

nulla ars in eo potētia est determinata: nā eorū causa cā est scdm accidēs

Co. vi. Scia oīs aut est eius quod est semper: aut eius quod est scdm magis

quare pāli q. non est accidentis .

Oportet diffiniri aut per semper aut per magis .

Ex lēctione tertia & commento septimo.

Principia & cōgnabilia & corruptibilia sūt sine gnāri & cōtrūpti deest sine

gnātionē & cōtrūptionē effectiua . si . n. nō hoc est ex necessitate oia erunt:

Eius quod sit & corrumpitur non secundum accidens. i. per se : causam aliquam necesse est esse.

Sēp tpe ablato a finito tpe:ueniet usq; ad ipsum nunc.

Cā entis p accidēs usq; ad aliqd uadit picipit: hoc ē nō adhuc ad aliud

Ex lectione quarta & co. octauo

Ens significat qđ uerę & ens qđ falsū & hoc scđm cōpositiōē & diuisiōē

Verę affirmationē in cōposito habet. i. terminis cōiunctis ut hō & aialne
gationē uero i diiunctio ut. L. hō & aīnus. falsum uero oppositum.

Intellectus intelligit duo simul ut non simul dicitur in eo quod consequenter se habet: sed in unum aliquid fieri.

Verę & falsū nō sūt in rebus ut uerę sicut quoddā bonū & falsū malū: sed i mēte. circa uero simplicitatē: qđ quid est non sunt nec ēt i mente

Cōplexio & diuisiō est i mente: & nō in rebus: & tale ens qđ est uerę est al
uerę ens a ppe entibus qđ sūt quid est. i. substantia aut quale aut quantū
aut quid aut aliud quę copulat & diuidit mens.

Ens ut accidens: & ut uerę est: ptermittendū ē. i. a metaphisico quoniā hu
ius cā est indefinita. illius uero. sciri mentis aliqua passio est causa.

Ens per accidens: & uerę sunt circa reliquum genus entis. i. per se & non
ostendunt aliquam naturam entis extra ens per se existentem.

Propositiones ex septimo libro metaphisic aristotelis.

Ex lectionē prima & co. secundo.

Primum ens est quod quid est quod significat substantiam.

P Alia a sba dicuntur entia eo qđ sunt taliter entis. i. sba: ut hęc qđē
qđitates entis illa uero qđitates: nalla passionē uel aliquid tale.

Co. iiii Nihil ipsoz accidentium est nec scđm se aptum natum uel separari possibile a substantia:

Co. iiii Substantia est principium oīum entium: inōtitiarōē & tempore.

Necesse est in unū cuiusq; accidentis rationē: substantię rōem esse.

Scire tunc singula putamus quando quid est cognoscimus magis quam
quando quale aut quantum anrubi:

Co. vi Nobis maxie & primum & solū de sba speculādū est. quid est.

Videtur maxime substantia in existere manifestissime corporibus.

Ex lectione secunda & comento septimo.

Di Subiectum. i. prima substantia est de quo alia dicuntur & illud ipsum
non adhuc de alio: & maxime uidetur esse substantia subiectū primū
Subiectū primum uno modo materia dicitur: & alio mō forma tertio ue
ro quod ex his est.

Si forma materia est prior & magis ens: & ipso quod ex utriq; est. i. com

posito prior est propter eandem rationem

Co.viii. Dico materiā q̄ scdm se nullatenus neq; quid neq; quāritas neq; aliud aliquid dicitur quibus ens est determinatum.

Privationes formarum insunt materiæ secundum accidens.

Esse separabile & hoc aliquid i esse uidetur maxime substantiæ ppter species & quod ex ambobus est substantia uidebitur esse magis q̄ materia.

Co.viii. Compositum posterius est materia & forma.

Co.x. Disciplina sit oibus per minus nota nature: ad nota magis.

Quæ sunt singulis nota & prima multotiens sunt debiliter nota: & parum aut nihil entis habent.

Ex lectione .iii. & co. undecim ois

Nō est superficiē esse de essentia albam esse dicitur. p se p̄dicetur neq; compositum ex utrisq; aut superficiē alba esse scilicet de essentia superficiē in q̄ rōe ipm p̄dicant dicitur nō tenet s. subiectum hoc s. p̄dicatum est qd̄ quid erat esse singulis s. subiectis. & uult dicere quod illa sunt d rōe aliorum q̄ p̄dicantur per se & i eog rōe nō ponitur subiectū sicut aīa ē de rōe hoīs quia de eo per se p̄dicatur & i rōe aīalis nō pōitur hō: nō aut sic est de uisibili unde scdm A. p nulla p̄pria passio est de essentia uis.

Co.xii. Quod qd̄ erat esse est illud quod erat esse aliquid unde non est nisi eius quod est aliquid.

Quādo aliud de alio dicitur ut accidēs d̄ sbo non est quidē hoc aliquid ut albus homo non est hoc aliquid sed q̄ s. hoc n. substantiis uest solū.

Co.xiii. Quod quid erat esse est quocūq; rō est diffinitio.

Diffinitio nō ē nomen cū rōe idem significans. oēs n. rōes tetmī. diffinitiones essent est. n. nomen cuiuslibet rōi sed diffinitio erit si p̄mi alicuius est. significet aliquid per se dictum unde anima gētes qd̄ significat idem cum armigero diffinitio non est.

Quod quid erat esse nō erit ulli sed speciebus solum.

Spēs nō dicuntur scdm participationem & passionem neq; ut accidens.

Co.xiiii. Rō aliq̄ erit cuiuslibet aliorū a sp̄bo qd̄ significat nomē declarās

Ex lectione quarta.

Diffinitō sicut & qd̄ qd̄ ē multipliciter d̄ & n. qd̄ qd̄ ē unomō significat s̄bam & hoc aliqd̄ alio mō q̄ cūq; p̄dicamētōrū ut q̄ritatē q̄ritatē & s̄lla Sicut ens existit i oībo p̄dicamētis sed nō similiter sed hūc qd̄ p̄mū illis uero cōtēnta & qd̄ quid est simpliciter qd̄ s̄bē iē aliquo uero mō aliis Sicut de non ente logice dicunt quidam esse non ens nō simpliciter sed non ens sic & qualitatem esse quid.

Co.xv. Primo & simpliciter diffinitio & quod quid erat esse substantiæ est & nō solū substantiæ sed & aliorū similiter est uerū tamen nō p̄mo

Co.xvi. Nō cōtingit ostēdere sepatim accidētia copulata i. p̄pas passioēs sine proptio subiecto. sicut album sine hoīe contingit sed non scēmī nimum sine animali.

Co.xxvii. Solius substantiæ est definitio. nam si aliarum est categoriæ, necesse est ex additione esse.

Ex lectione quinta & co.xx.

Quod quid erat esse est substantia eius cuius est quod quid erat esse. In dictis scdm se semp necesse est esse idē qđ qđ erat eē & cuius ē qđ qđ erat esse & si sunt separata ab invicē hoc non erit & hæc nō erant entia. Scia cuiuslibet in hoc cō sistit ut sciamus quod quid erat illi esse.

Co.xxi. Scdm accidens dictum albū pp duplex significare nō ē uere dicere qđ idē sit quod quid erat esse eius & ipsum. nā hōi & albo hōi nō idē est passio autē idē. i. quod quid est albi hōis nō est idem albo hōiste subiecti sed tamen est idem albo.

Quod quid erat esse & id cuius est nō solum sunt unū: sed & pō eadē ipō.

Ex lectione sexta & co.xxii:

Eorū q̄ sunt hæc quidē a natura sunt: hæc āt ab arte: alia uero a casu.

Oīa quæ sunt ab aliquo sunt: & ex aliquo & aliquid: & aliquid dico feci dum quālibet categoriam.

Generatōes naturales hæc sunt quæ generato ex natura est.

Oīa quæ sunt aut a natura: aut ab arte: habent materiam.

Di. Quod est possibile ad esse & non esse in duo quoq; est materia.

Ex quo. i. materia est natura & scdm quod. i. forma est natura: & a quoq; a p̄p̄rē scdm spēm dē in natura quia est eiusdē speciei hæc autem in alio secundum numerum. hōi nō tām q; hōi uem generat.

Generationes alit a naturalibus dicuntur factiōes.

Oīs factiōes sunt aut ab arte aut a potestate: a violentia aut a p̄tēte: & hāc qđā sūt & a casu & a fortuna similiter ut in factis a natura.

Co.xxvii. Ab arte sunt quoq; cūq; spēs est in aīa & speciem dico quod quid erat esse cuiusq; & primam substantiam. i. formam.

Cōtratiōe modo quodam eadem species est in materia.

Accidit modo quodam ex sanitate fieri sanitatē: & domum materiam habentem ex domo sine materia.

Ar̄ medicinalis & edificatoria est species sanitatis & domus.

Generationū & motū i artificialibus: hæc quidē actio intelligentiā uocatur q̄ incipit a principio & spēs. i. q̄ ē aīa q̄ uero ab ultimo intelligentiā: ad quod intelligentia teritur qđ. i. est p̄mū i executione uocatur factio.

Co.xxviii. Ex necessitate ante generatum p̄existit materia generati: & pars que in ratione est uidelicet forma.

Co.xxvi. Ex igno sit statim aut ex lateribus domus: si quis ualde isperit non utiq; simpliciter dicit quia oportet fieri ista permutato ex quo sunt sed non permanente pp q̄ ita dicitur domus ē latera & nō lateres.

Ex lectione septima & co.xxvii.

Species aut quodcūque oportet uocare in re sensibili formam nō sit.

necesse eius generatio neq; sit quod quid erat esse rei generate: forma enim est quod in alio sit aut a natura aut ab arte aut a potestate.

Oportet diuisibile esse sp. qd sit ita q; una ps sit materia altera uero forma in omni generato materia inest.

Co.xxviii. Si sit substantia præter particulares: nõ erit hoc aliquid: sed quale qd significabit & non determinatum.

Spes si sit aliquid pter singularia ad quãtitates & substantias nõ sũt utiles. In phisicis generis tale est quale generatũ: nõ tamen idẽ neq; unũ numero: sed unũ specie nisi præter naturam fiat: ut equus mulum.

Quod esse est super equũ & asinũ nõ est nominatũ proximum genus: & sub hoc continetur & mulas.

Omnis species quæ est in his carnibus & in his ossibus est aliquid singulare ut callus & locustæ: & diuersa est pp materiam: idẽ uero specie.

Ex sectione .viii. & commento .xxviii.

Materia quæ est principũ generationis in facere & fieri aliquid eorũ q; sũt ab arte: i q; existit aliq; pars rei uidelicet aptitudo ad: omnia artificia aut q; est in materia: & ita ẽ aliqua pars artificiatũ: quia sine ea esse non potest.

Co.xxx. Omnia sũnt quodãmodo aut ex uniuoco. scilicet totaliter quẽadmodũ naturalia aut ex parte uniuoco ut domus ex domo quæ pars ẽ in architecto aut ex generante habente partẽ. scilicet formæ nisi scdm accidens fiat.

Co.xxxi. Quẽadmodũ in syllogismis oĩum principũ est substantia ex quod quid est syllogismi. scilicet demonstratiui sũt & in operatiuis generationes sũnt ex quod quid est idẽ ex specie artificiatũ. similiter & his quæ natura constituta sũt se habet: nõ sperma facit sicut quæ ab arte habet enim potestate speciem: & a quo: sperma est aliquãliter uniuocum (si non oratio sit) non enim omnia sic oportet querere: ut ex homine hõ & n. semina sit ex uiro: & mulus ex non mulo.

Comẽtator co.xxxi. Dixit Aristoteles in libro de alibus. scilicet in secũdo de generatione animalium: quod uirtutes quæ sũnt in feminibus similes erunt intellectui scilicet quia agunt actiones intellectuales. & istæ uirtutes assimilantur intellectui in hoc qd non agunt per instrumẽtũ corporale & in hoc differunt istæ uirtutes generatiuæ quas medici uocant formatiuas a uirtutibus naturalibus quæ sũnt in corporibus animalium istæ enim agunt non actione intellectus operatiuis sed agunt per instrumenta & membra propria uirtus autem formatiua non agit per membrum proprium & ideo dubitat Galenus: & dicit. nescio utrum ista uirtus sit creator an non. Sed uniuersaliter non agit nisi per calorem qui est in semine: non ita q; sit forma in eis sicut anima in corpore naturalibus: sed ita q; sit inclusa in eis sicut anima est inclusa in corpore celesti. ideo Aristot. magnificans hanc uirtutem attribuit eam principiis diuinis non naturalibus.

Quorū materia pōt a se ipsa moueri hoc motu quo spmā mouet possunt fieri a cūquoq; uero nō ea impossibilia sūt fieri aliter q̄ ex ipsīs. i. scilicet Co. xxvii. Nō solum ostendit rō de substantia nō fieri formā sed de oībus categoriis. nō. n. q̄le sed q̄le lignum. nec q̄tum sed q̄tū lignum aut aīa. Propriam substantiæ est q̄ necesse est præexistere semp̄ alteram substantiā actu existētem quæ facit l. generationem ut aīa p̄existit si fiat aīa: q̄le uero & q̄tum non necessarium est præexistere nisi potestate solum.

Ex lectione. viii. & co. xxxiii.

Diffinitio ratio est & oīs ratio partes habet.

Vt rō ad rē & pars rōnis ad partem rei similiter se habet.

Totius cōpositi materia ps est formæ autē nō ut totius statux pars est: eius autem qd̄ ut species dicitur statux non.

Co. xxxiii. Dicēdum est ad spēm p̄tinere qd̄ cōuenit unicuiq; inq̄tum habet spēm sed materiale nunq̄ ad spēm p̄tinere scdm se est dicēdum q̄ re circuli rō nō habet rōem q̄ est incisionum: sed syllabæ habent rōem elemētōrū. nā elemēta partes sunt syllabæ q̄tum ad spēm nō scdm materiam: cisiōes uero partes sunt circuli ut materia qui. sc̄d̄ circulus su actu diuisus i semicirculos accidit huic circulo non inq̄tum circuli: littere autem nō accidunt syllabæ.

Cōpositorū diffinitionibus ierit p̄tium materialium rō formæ: uero diffinitionibus nō oportet inesse si nō fuerint simul sumptæ cum materia: unde organicum ponitur in diffinitione anime.

Equiuoce dicitur circulus & circulo simpliciter & & circulo singulari: quia nō ē p̄tium nomen singulo p̄sent. i. ē p̄tium nomen singulorū hoīum.

Ex lectione. x. & co. xxxv.

Quæcūq; sunt rōis ptes & q̄ diuiditur rō hæ sunt ptes aut oēs aut qdā.

Quæcūq; sunt partes ut materia i q̄ diuiditur totam ut i materiam sunt posteriorum: nā semicirculis circulo diffinitur: q̄cūq; uero sūt ptes rōis & substantiæ scdm rōnē p̄iora sunt aut oēs aut qdā quō est aīa & aīa.

Aīa est sūa & spēs & qd̄ quid erat eē corpori organico uiuifcūlus. n. sicut pōtis organi pars si bene diffiniatur: non sine ope diffiniatur: quod non existit sine sensu.

Dignus aīalis quocūq; mō se habens non est digitus: sed equiuocus est qui mortuus est.

Hō & equus & quæ ita sunt i singularibus sed uniuersaliter nō sūt forma solum: sed simul notum quodā ex hac l. determinat materia & ex hac forma ut uniuersaliter. singularia uero ex ultia materia uidelicet idiuiduali.

Diffinitiois partes sunt quæ sunt speciei solum.

Diffinitio est ipsius uniuersalis: non singularium.

Singularia abeuntia ab actu sensus nō palam utrū sunt aut nō sed semp̄ dicuntur & cognoscuntur ratione uniuersalis.

Materia ignota est secundum se

Materia alia sensibilis alia intellectualis: sensibilis quidē ut aes & quilibet mobilis materia: intellectualis uero quae in sensibilibus existit non in quantum sensibilia ut mathematica.

E-mail: PR314@mc.manuscriptcentral.com

Sine motu non est diffinitio aliqua nec sine partibus corporalibus. Nō oī mō hoīs est ps manus sed potēs opus p̄ficere: q̄re aīa existēs ē ps. Aīa est forma: corpus autem materia: hō uero aut aīa qd ex utrifq; est ut uniuersaliter: focates autem & corificus ut particulariter.

Nō solum de materia oportet scire physicum sed et de forma & magis.

Co. 11. Quae sunt sicut materia aut concepta cū materia i ipis nō est idē qđ qđ ē & cuius ē neq; i illis q̄ scđm accidēs sunt unū ut locatē & musicū

Exclamation: "Aha!"

**Genus nō participat differentiis' simul .n. idem contrariis participaret; nā
differentiæ contrariæ sunt quibus diuiditur genus.**

Oportet esse unum quaecumque in diffinitione ponuntur.

Diffinitio rō qdam est una: & unus alicuius oportet ipsam esse rationem
Substantia cuius est diffinitio unum quod & hoc aliquid significat.

Corollaria. Nihil est aliud i definitione q genus primum & differentia: alia uero genera .i. media sunt genus primum & cu hoc .i. genere priore comprehensio differentia: Quia est lubitana cum aiato & sensibili

Genus nō est simpliciter pter eas q̄ sunt generis species: aut si est ut mate-
ria est: nō genus est & materia litterarum.

Diffi. Diffinitio est rō ex differentiis unitatem habens.

Tot species, f (specialissime) et quot differentie individuales.

Finalis differentia substantia rei erit & diffinitio. I. tota

Diffi. Diffinitio ratio est quæ est ex differentiis, s. catur & ex finali hanc
sedem rectum diuisum. i. per se & non a latere & p. accidens.

Ordo non est in substantia rei quare non oportet intelligere hoc quod p[ri]us illud uero posterius.

Environ. Aesthet. 2013, 6, 1

Substantia dicitur sicut subiectum & quod quid erat esse¹. for.
 1111 & quod ex hiis est² & universale³ accm quosdam

Subiectum dupliciter subiicitur aut ut hoc aliquid & ens actu ut animal
passionibus aut ut materia actu. *formae substantiales*

CONVIXV. Substantia uniuscuiusq; propria est ei & non inest alii: uniuersale vero commune est: unde uniuersale non est substantia:

Universele dictur quod pluribus inesse natum est.

Quoq; una substantia est & quod quid erat esse unam & ipsa sunt unum.

CONVENSIO. Substantia dicitur quæ nō de subiecto dicitur & universalis d
subiecto aliquo dicitur semper.

Co.xvii. Impossibile est hoc aliquid & substantiam: si est ex aliquibus non ex substantiis esse & ex eo quod est hoc aliquid: prius enim est non substantia substantia & hoc aliquid: quod est impossibile.
Nec ratione nec tempore nec generatione passiones possibile est prius esse substantia: sunt enim separabiles.

Co.xviii. Nihil uniuersaliter existentium est substantia: & nullum communiter predicatorum significat hoc aliquid sed quale.

Co.xix. Impossibile est substantiam ex substantiis esse in existentibus sicut actu: duo namque sicut actu nunquam sunt unum actu: sed si potest te duo fuerint erunt unum.

Actus id est forma separat id est distinguit.

Ex lectione xlii. & co. li.

Animal in equo & homine ratione unum est.

Co. l. Quaecumque ita dicuntur substantia: sicut composita: hoc est corruptio quia & generatio rationis aut id est quiditatis non est ita corruptio ut corrumpatur. sed per se quia nec ipsius est generatio: non enim sit quod quid erat esse domus: sed haec domus.

Formae vel quiditates sine generatione & corruptione id est sine hoc quod generentur & corrumpantur sunt & non sunt.

Substantiarum sensibilium singularium nec diffinitio nec demonstratio est quia habent materiam scilicet individualement cuius naturalis est ut contingat esse & non esse illud scilicet quod ex ipsa componitur: quae propter corruptibilia omnia singularia ipsorum sensibilium sunt.

Sicut non contingit scientiam quandoque ignorantiam esse ita nec demonstrationem nec diffinitionem esse contingentium: sed opinio est contingentis aliter se habere.

Non sunt manifesta corruptibilia scientiam habentibus: cum a sensu abscesserint: & saluatis rationibus i. speciebus eorum in anima non erit ipsorum nec diffinitio amplius nec demonstratio:

Ideam nullam est diffinire quia de numero singularium idea est ut dicunt scilicet platonici & separabilis.

Co. lii. Necessarium est ex pluribus nominibus esse diffinitionem: nomen autem unum tantum non faciet ignotum enim erit diffinitum.

Nomina posita in diffinitione communia omnibus scilicet singularibus necesse est esse: & alii in esse singulari.

Partes diffinitionis sunt priores ipso diffinito secundum esse: hoc enim non e contra auferetur.

Co. lii. Animatoque partes & quae sunt animae partes potentia sunt per quod totum fuerit unum & continuum natura sed non ut aut completatō: etenamque unum est orbatō. i. contra naturam

Co. lii. Vnius est una substantia: & quorum substantia una numero &

ipsa sunt unum numero.

Nec unum nec ens contingit substantiam esse rem, sicut nec elementum esse aut principium. Ratio principii vel elementi est substantia rei.

Nulli inest substantia nisi habenti ipsam cuius est substantia.

Quod est unum apud multa non utique erit simul; quod autem est commune simul apud multa existit.

Nullum universale existit præter singularia separatim.

Ex lectione .xv. & co. .lviij.

Queritur propter quid semper sic propter quid aliud. aliquid alii alicui in ut propter quid homo est muscus non propter quid homo muscus est homo muscus. Quæritur enim propter quid ipsum est ipsum nihil est querere.

Cum queritur propter quid oportet ipsam quia & ipsum an est manifesta esse.

Indivisibile & unum ad se ipsum est unumquodque.

Causa mouens queritur solum in fieri & contumpi. finalis vero est in esse.

Co. .lx. Substantia principium & causa est.

Cum queritur propter quid queritur cum materia hæc autem est species quæ aliquid est. In simplicibus substantiis non est questio nec doctrina: sed alter modus questionis talium quia. In omni questione opponitur aliquid esse non tamen & aliquid queri quod ignoratur: simplices autem substantiæ vel totæ ignorantur vel totæ cognoscuntur: in uno modo huius dicitur co. .xxv.

Ex aliquo compositum sic ut unum sit totum sed non ut cumulus. Secundum quid: sed ut syllaba non est ea ex quibus componitur: sicut syllaba non est elementa nec caro ignis & terra.

Quædam rerum non sunt substantiæ sed quæcumque sunt substantiæ secundum naturam utramque quantum ad esse & naturam. Quantum ad fieri constitutæ sunt.

Di. Elementum est in quo aliquid diuiditur in existens ut materia ut syllabæ a. & b.

Propositiones ex octavo libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & ex co. secundo.

Vod quid erat esse est substantia & huius ratio. I. significatio est definitio.

Co. .li. Sensibiles substantiæ omnes habent materiam.

Est substantia aliter quid materia aliter forma: & aliter compositum.

Dico materiam substantiam quæ non est hoc aliquid ens actu: potestate autem est Ratio & forma est substantia quia hoc aliquid ens ratione separabile est scilicet a materia.

Compositum dicitur substantia quia ex his est scilicet ex materia & forma eius solius generatio est & corruptio: & separabile simpliciter est

Secundum rationem substantiarum alie quidem separabiles ut .i. mathe-
maticae vel spirituales alie vero non ut .i. naturales

Co.iii. In oibus oppositis mutationibus e aliqd qd subicitur mutationibus
Materiam existentem subiectum generationis & corruptionis sequuntur
alie mutationes. aliarum vero mutationum aut unam .i. loci mutatio-
nem aut duas quia .i. & alterationem hæc non sequitur non enim se-
quitur si quid habet materiam localem ut scilicet cælum hoc & gene-
rabilem & corruptibilem habere.

Ex lectione secunda & co. quintib.

Alia dicuntur differre compositione materie sicut quæcunq; mixtura
alia autem ligatione. ut capitis ligatura alia uisco ut liber alia clauo ut
archa alia positione ut luminare inferius & superius alia tempore ut
cena & prandium alia loco ut spiritus idest uentilalia sensibilia pas-
sibilia ut duritie & mollitie & raritate & spissitudine alia in quibusdā
hæc alia omnibus his & cetero alia supradicta alia de seculo.

Differentiæ erunt principia essendi rebus.

Nulla distantiarum differentiarum est substantia nec coniugatum idest affi-
ne autem proportionale in quolibet.

Co.vi. Alius alius alterius est materie & forma.

Differentes per materiam tantum potestate diffinitum dicunt: qui per
formam actū dicunt non materiam qui uero per utroq; dicunt eā qd e ex his sibi

Ratio quæ per differentias datur speciei idest forme & actus est idest per
tinet ad formam quæ uero est ex inexistētiis idest ex partibus intui-
fectis materie est magis.

Ex lectione tertia & co. octauo.

Quod quid erat esse speciei .i. forme & actui existit idem nā aia & aia esse
idem hōi uero esse & hōiō non idem: & sic alicui quod quid erat esse
existit idem alicui uero non.

Formam nullus facit nec generatur sed efficitur hoc particulare.

Quod sit sit ex principis individualibus.

Co.viii. Formæ artificialium non sunt substantiæ: nec aliquid per se ip-
sas materiam etiam utiq; quis ponet in artificialibus substantiam.

Formæ natura constitutæ sunt substantiæ.

Substantia cuius contingit esse terminum & rationem est composita siue
sensibilis fuerit siue intellectualis primorum autem ex quibus hæc sci-
licet substantia est non est diffinitio.

Aliquid de aliquo significat ratio diffinitiva: & oportet genus quidem ut
materiam esse differentiam uero ut formam.

Diffi. Co.x. Diffinitio numerus quidam diuisibilis est in indiuisibilia

Quemadmodum a numero ablato aliquo aut addito ex quibus nume-
rus est non adhuc idem numerus est sed alter quamuis minimum ad

datur aut auferatur: sic nec diffinitio nec quod quid erat esse eadem ad hoc erit ablato aliquo aut addito.

Sicut numerus est unus se ipso ita & diffinitio una.

Quemadmodum nec numerus habet magis & minus: ita nec secundum speciem substantia.

Ex lectione quarta & co. xi.

Eadem est materia. Quamvis prima ut principium omnibus quæ sunt: & est tamē aliqua propria cuiuslibet.

Sunt plures materiae eiusdem quando alterius altera fuerit ut phlegma ex crasso & dulci: si crassum est ex dulci.

Dupliciter fit hoc ex hoc aut quia ex quo fit primum erit: ut ex materia cholera aut quia ex resolutio in principium: ut ex cholera per resolutio cholera in primam materiam.

Cōtingit una materia existente fieri diversā propter moventem causam quibusdam vero altera est materia ex necessitate alteris existentibus ut ferrum non fiet ex ligno nec in mouente cā hæc mō. n. ex lana faciet ferrū

Co. xii. Si materia est altera & mouens & alterum erit quod factum est.

Forma & finis ambo idem sunt.

Quando aliquis q̄rrit quid sit cā alienius: quoniam pluribus mōis dicitur causæ oēs oportet causas dicere illi contingentes & proximas.

Corpora cælestia non habent materiam: aut non habent talem qualem generabilia sed solum secundum locum mobilem.

Accidens non est habens materiam. Ex qua sed qd subicitur est eius sba Co. xiii. Quædam sine generatione sunt & non sunt puncta: & totaliter species & forme.

Quorūcūq; est generatio & transmutatio horum est materia: quocūq; aut si ne transmutatione sunt aut non: non est horum materia.

Vinū nō est materia aceti nec potentia aceti: nec uiuens potentia mortui nisi scdm accidens. & fit acetum ex uino ut ex die nox.

Acetum est corruptio uini: & huius materia est aqua.

Quæcūq; si transmutatur adiunctis scdm ordinē ad materiā primā oportet redirent si ex mortuo fiat aial i materiā: id est i elementa pmo oportet redire: & deinde sic fiat aial: & acetū i aq̄ & deinde sic fiat uinum.

Ex lectione quinta & co. xv.

Cā quare qd pōtate ens actu sit agēs est i quibuscūq; est generatio quare & q̄ quod quid erat esse eorū: sit una diffinitio cā est agens.

Mors alia est sensibilis alia intellectualis.

Semper in diffinitionibus est aliquid ut materia & aliquid ut forma:

Cxvi. Quæcūq; non habent materiam nec intellectualem nec sensibilem statim & non pot alind: unūquodq; eorum est unum aliquid & non est alia causa essendi unum ulli eorū: neq; essendi ens aliquid.

Statim non propter aliquid additum ens est aliquid hoc .i. substantia & quales & quantum: quia propter non inest diffinitionibus nec ens nec una. Ultima materia & forma sunt idem & illud .i. substantia est ut potentia hoc
ILLUD EST UT ACTUS.

Vnumquodque quod potentia est: & quod actu: unum aliquammodo est

Propositiones ex libro primo metaphysicæ Aristotelis:

Ex lectione prima & commento primo.

Ecundum substantiæ rationem alia prædicamēta dicuntur entia & omnia habent rationem substantiæ.

Ens dicitur dupliciter hoc quidem quod dividitur in eo quod quid: sicut in substantiam aut qualitatem & in aliis prædicamentis aliud quod dividitur secundum potentiam & actum vel opus.

Co 1. Omnes potentie principia quedam sunt: & ad primum unum dicitur quod est principium transmutationis in alio in quantum aliud est scilicet ad principium actuum.

Potentia unomodo est potentia patiendi quæ est in ipso patiente principium mutationis passivæ ab alio in quantum aliud est.

Potentia alio modo est habitus impassibilitatis transmutationis quæ est in deterius & corruptiones ab alio in quantum aliud: & in his oibus potentis inest prima .i. actiue potentie ratio

Potentia faciendo & patiendi est ut una .i. considerando ordinem unius ad alia & ut alia .i. considerando subiectum eorum.

Potentia passiva est in patiente: activa autem in faciente ut calor in calefactivo: in quantum natum est agere vel pati: nihil patitur a se ipso: uni enim unum principium scilicet agendi vel patiendi & non aliud in est.

Co 2. Privatio dicitur multipliciter: & enim non habens privatum dicitur: & aptum natum si non habet aut omnino: aut quando aptum natum est: ut sic ut puta perfecte.

Ex lectione secunda.

Potentie alie alie sunt irrationabiles: alie autem cum ratione.

Omnes artes & omnes scientie scientie potentie sunt: principia namque per mutationem sunt in alio in quantum aliud.

Potentie omnes quæ sunt cum ratione contrariorum sunt eadem: ut medicina infirmitatis & sanitatis est causa: quæ vero irrationabiles sunt una: ut calidum calefaciendi solum.

Ratio eadem ostendit rem & privationem eius: non tamen similiter sed est existentis magis.

Necesse est eandem scientiam esse contrariorum: & unius quidem secū

dum se & per prius alterius uero nō scđm scđ. p. posterius nā negatiōe
ne & ablatione ostendit contrarium.

Priuatō est primum & p. nēpium contrariorum & est ablatio alterius.

Consi. ipsius beneficiendi potentiā sequitur faciendi aut patiendi potē
tiam hanc uero illa non semper necesse est enim beneficientem facere:
sed solum facientem non necesse est bene facere.

Ex lectione iiii. & co. v.

A edificatorem esse: est esse potentē edificare: similiter & in aliis artibus.

Scientia abicitur aut obliuio: aut passio: aut tēp. non unq. te corrupta:

Omni Potentia & actus alterum sunt.

Di. Co. vi. Est possibile hoc cui si exiterit actus cuius dicitur habere potē
tiam nihil erit impossibile.

Venit actus nomē qui ad significandum endelechiā, i. formam est impo
situs: & ad alia huiusmodi. i. & operationes ex motibus maxime uide
tur enim actus maxime motus esse.

Non entibus non assignatur moueri: nam intellectualia & concupiscibi
lia esse non entia dicimus: moti uero nom. hoc autem est quia non en
tia erunt actus.

Ex lectione. iiii. & co. viii.

Nihil prohibet aliqd ens possibile esse aut fieri non esse aut nō futurū ēē.
Non est idem falsum & impossibile: nam te stare nunc falsum quidem &
non impossibile.

Co. viii. Si alicuius cōditōnalis antecedens est impossibile & consequēs
& si consequens & primum i. dēst. antecedens erit impossibile: & secun
dum i. dēst. consequens.

Ex lectione quinta & co. x.

Has potentias necesse est eos qui præexercitati sunt. si in eorum actibus ha
bere q. unq. consuetudine aut ratione habentur: non tales sūt & q. sunt i
paria. naturales ut sentire: non est necesse. s. præexercere ut habeantur
Potentie irrationales necesse est ut possint quando passiuum & actiuum
appropinquant. hoc s. actiuum qd. facere illud uero pariter rationales uero nō
est necesse: sunt enim cōtrariorum: quare simul facerent cōtraria si age
rent approximata passiuo sine aliquo determinante.

Potentie irrationales omnes una unius tamen factiua est: rationales au
tem contrariorum.

Co. x. Necesse est alterum aliquid esse præter potentiam cōmunem ad cō
traria quod appropinquet eam ad alterum faciendum: dico autem hoc
appetitum aut proteritum. i. electionem. quod enim desiderabit aliquis
hoc faciet quando ut possit exiterit & appropinquauerit passiuo.

Ex lectione sexta & co. xi.

Actus est existere rem non ita sicut dicimus potentie.

Nō oportet oīs tel diffinitionē q̄rere lz p̄siderare d̄ rebo fm p̄tinentia
Non omnia entia dicuntur actu similiter.

Ex lectione septima & co. xli.

Possibile est quod ab intellectu uel arte una transmutatione actu sit ens ex
potentia ente ut terra nudum potētia est statua pmutata enim erit as
Quod sit ex materia dicimus esse non materiam sed materiale. denomi
natueut archam non lignum sed ligneam.

In hoc differt uniuersale & subiectum per esse hoc aliquid aut nō esse.

Quæcūq; sic p̄dicatur denotatiue sicut accidentia ultimum sustentans ea
est substantia quæcūq; uero non sic p̄p̄dicantur sed sp̄s q̄dam &
hoc aliquid est quod p̄dicatur ultimum materia est & s̄ba materialis

Ex lectione octaua & co. xlii.

In eodem genere ē ipsa natura ipsi potentia: principium enim motuum
est ipsa natura sicut & potentia sed nō i alio sed i eodē inq̄tum idem.
Potentia prior est actus rōe & s̄ba tpe nero est quidem ut sic est at ut non.
Actus prior est potentia rōne quia necesse est rōnem actui p̄existere
& notitiam actus notitia potentia.

Sp̄e idē est p̄io tpe agens. i. ens i actu q̄ potentia sed idem numero non
Semper ex potestate ente sit actu ens ab ente in actu.

Impossibile est citharedum citharizare qui non cithadzaui nā addiscens
citharizare citharizando addiscit.

Semper eius quod mouetur motum est aliquid.

Ex lectione noua. & co. xlii.

Actus est prior potentia subiecta q̄ q̄ generatione posteriora sunt sp̄e &
substantia. perfectione & forma priora sunt ut uir puero & hō sp̄mate
Qd̄ ad principiu uadit q̄ sit ad finem nam principiu q̄dā finis est.

Finis potentie est actus & huius grā potentia sumitur nō. n. ut uisum ha
beant uident aialias sed ut uideant uisum habent : & theoreticam habent
ut speculentur sed nō speculantur ut theoretici habeant nisi sint addiscen
tes : illi autem non speculantur perfecte.

Materia potentia est donec ueniat ad sp̄em qm̄ uero actu est tunc est in sp̄e
cl. naet totum.

Opus est finis scientiæ.

Quocumq; aliquid altere est q̄ sit p̄ter n̄sum potentia: hōr̄ actus est
i scō ut edificatō i edificatio & totaliter motus i eo q̄ mouetur quōq;
uero nō est aliqd̄ aliud opus p̄ter actionem potentia: in ipsis existit ac
tio: ut uisio in uidente & op̄era uitæ in aia quare & felicitas

Semp accipitur actus alius ante alium usq; ad eum actum qui est semper
mouēdis principium est in aia: uitæ enim qualitas quædam est.

Ex lectione x. co. xlii.

Sempiterna priora sunt corruptibilibus substantia. i. p̄fectione
Nihil potentia ens sempiternum est.

Omnis potentia scilicet passiva simul contradictionis est.

Quod possibile est esse contingit esse & non esse.

Contingens non esse corruptibile est aut simpliciter .i. secundum substantiam aut secundum quid .i. secundum aliquod accidens.

Nihil incorruptibile simpliciter .i. secundum suam potentia est ens simpliciter secundum aliquod autem nihil prohibet ut secundum quale aut ubi

Nihil eorum est in potentia quæ ex necessitate sunt.

Quæ sunt necessaria sunt primam si hæc non essent nihil utique esset.

Illæ motus nō est i potētia si q̄s est sempiternus & si quid motū sempiternū est nō scdm potētia motū .i. i potētia ad movēd nisi unū quod .i. aut ab hoc transeat in illud & huius nihil prohibet materiam existere

Semp sol agit & astra & totum cœlum & nō est timēdū q̄ quandoq̄ stēt neq̄ laborant hæc agentia non enim potentia contradictionis i ipsis : Sba mā & potētia nō actu cā est q̄ corruptibilia laborent cū moriuntur

Ex lectione .xj. & co. xviii.

Mellior & honorabilior in bonis studiosa potentia est actus

Possē contraria simul existit in eodem contraria vero impossibile est simul existere in eodem.

Necesse est in malis finem & actum esse deteriotē potentia ad illum.

Nō est aliqd q̄ est malū p̄ter res : posterio .n. scdm naturā malū q̄ potētia

In sempiternis nihil est neq̄ malū neq̄ peccatū neq̄ corruptio : q̄ i eis nō est potētia.

Corruptio de numero malorum est.

Ex lectione .xii. & co. xx.

Potētia etiā ad actū reducta cognoscūtur quomō se habeāt ad utritatē cā vero huius est q̄ intellectus actus est q̄te ex actu potentia cognoscitur

Posterius gnatioe .a. tpe in eodē scdm numere est actus quam potentia.

Ex lectione .xlii. & co. xxi.

Quod est in actu maxime proptie dicitur aut verū aut falsum.

Verū i rebo ē cōpōi aut diuidendū neq̄ ē diuisū putās diuidit hōiem nō ēē asinū & cōpositū ut hōiem ēē alī cōpōi mētitur at ecōtrario hīs res Nō pp nos existimare te vere ēē albū tu es albus sed pp te ēē albū nos hoc dicentes verum dicimus.

Circa cōtīgētia eadē sit falsa & vera opinio & oīo eadē : circa impossibilia vero aliter se hēre nō fir aliq̄ndo neq̄ & aliq̄ndo falsū : s̄ semp hæc est vera quæ vera est & falsa quæ falsa est.

Co. xxi. Verū & falsū nō similiter existet i simplicibus sicut i compositis nec neq̄ in his idem sicut nec esse.

Attingere mentē ip̄m simplex & repræsentare scilicet nocet verum est qd est in simplicibus ignorare autem ipsum est non attingere ipsum :

Nō ē id affirmatio & repræsentatio q̄a .i. hæc r̄ cōpositis illa i simplicibus ē

Decipi circa quid? quid est .i. simplicium nō cōtingit nisi scdm accidēs
similiter autē circa cōpositas substantias quātū ad quod quid est.

Ens scdm seipsū nō gñatur nec corrūpitur: ex aliquo .n. unq. gñatur
Quocūq. id sunt quod uere est aliquid & actu circa hæc nō est decipi: sed
aut intelligere aut nō.

Circa simplicia nō est falsum nec deceptio: sed ignorantia nō talis qualis
est cecitas, quæ .i. est privatio potentie uisus: cecitas .n. est ut utiq. si i
tellectuum omnino non habeat quis.

Propositiones ex libro decimo metaphysicæ Aristotelis

Ex lectione prima & co. primo.

m Axime continuū est quod natura est cōtinuū & nō tactu nec li
gatione & continuoq. scdm naturam magis est unum & prius
culus indiuisibilior motus est & magis simplex. .i. cū linea re
cta & circularis.

Indiuisibilis apprehensio eius est quod ē indiuisibile specie aut numero
Numero indiuisibile ē singulare: indiuisibile vō spē ē q. ē unū notitia & scia
Dicitur unū quatuor modis. .i. cōtinuū natura & motū & singulare: & uniuers
sale & oīa hæc dicuntur unum per indiuisibile esse duos: quidē primoq.
per motū ultimq. aut per intelligentiā & rōnem.

Co. ii. Unūq. est unum cuiusq. horum extiterit aliquis modus.

Non est idem igni & elemento esse i. rō.

Vni esse est indiuisibile esse.

Ex lectione secunda.

Mensura cōsistit in eo quod est esse primū uniuscuiusq. generis & maxi
me propriæ quantitatis: hinc enī ad alia uenit mensura & etiam men
sura est quo quantitas cognoscitur.

Oīa quantitas in quā quāntitas cognoscitur uno: & ex quo primo cogno
scitur est ipsam unum numeri principiū scdm q. numerus.

Co. iii. Ex uno quod est principiū numeri in aliis quāntitatibus dicitur mē
sura illud quo primo unūquodq. eor. cognoscitur.

Græue dicitur unomō absolute quātūcūq. habēs inclinationē ad mediū.
aliomō qd est habens excessū inclinationis per respectū ad aliud: hoc
modo cōpōit ei rō quantatis: similiter & uelocitas quātūcūq. motus
habens & excessum motus.

Vbiq. uidetur nō esse auferre uel addere hoc est certū metrū qua prop
ter numerus certissimū metæ est.

A quo primo scdm sensum nō cōtingit auferre hoc oēs hoīes metæ faci
unt & tūc putāt cognoscere quāntū quando cognoscūt p hoc metæ.

Motū mēsurāt hoīes simplici motu & uelocissimo: pulcherrimū. n. hic tps hz
Ex lectioe. iiii. & co. iiii.

Non semper est numero unum metrum uerum aliquando plura.

Quod primū est i cōpositiōe singulorū indiuisibile ē: nō similiter a sit cau
se i diuisibile est: sed m hac quidē oīo ut unitas illa uero indiuisibilia ad
sensum uoluit auctoritas: ut pes. i. mensura pedalis. s.

Semper mēsurato cognatū est metrum. i. eius idē naturae spodalig ut magni
tudinā magnitudo & unitatū unitas.

Numerus est multitudo unitatum.

Sciāti metrum rege. i. scibiliū dicimus & sensum propter id quia cognosci
mus aliquid ipsis quae tamen mensurantur magis quam mensurent.

Ex lectioe. iiii. quanta & co. sexto.

Nō est possibile ipsum unū esse substantiā: substantiā nec genus cōtin
git eē pp easdē causas ppter quas nec ens pōt esse genus nec substantia.

Co. i. n. Dicitur equaliter de oībus generibus ens & unū.

Nigra pīnatio albi est ut lucis tenebra. hac enim est pīnatio lucis.

Co. i. n. Idē significāt aliquāliter unū & ens primo per assequi equaliter
categorias & quia nō sunt i una tantum categoria: secūdo per hoc q
unus hō nō pīdicat aliqd aliter: tertia natura ab hoīe quē admodū nec
ens pter sūam aut quale aut qūtertio quia unū eē idē ē unicuiq q eē.

Ex lectione. v. & co. viii.

Opponuntur unū & multa ut indiuisibile diuisibili:

Unū & multa cōtraria erunt & neq ut cōtradictio neq ut ad aliqd dicta.

Ex cōtrario ostenditur ipsum unum sicut & diuisibili i diuisibile pp ma
gis sensibile multitudinē esse quā unū & diuisibile q indiuisibile qre rō
ne prior est multitudo indiuisibili propter sensum.

Co. x. Idem dicitur multipliciter: nō quidē mō sed m nūne qd aliquā
do dicimus ipsum ut sones est hō & ipsum est albū. sed mō si rōe ē
suppositū & numero unum fuerit ut m tibi ipsi idē & spē & materia idē
es sertiomodo si ratio prime substantiae i suppositū una fuerit nec sup
positū nō idem fuit. ut aequales lineae rectae eedē.

Co. vi. Oē ad oē cōparatum aut est idē ei aut aliud: diuersum.

Co. xiii. Differentia & diuersitas aliqd sunt. diuersum. n. a quo est diuersū
nō necesse est aliquo esse diuersum quia simpliciter possunt eē diuersa se
ipsis. differens uero ab aliquo: aliquo differens est ab eo.

Oē differens differt aut genere aut specie.

Differentia genere sunt quorū nō est cois materia nec generatio ad inicē
ut quorū alia figura categoriae: spē uero quorū idē est genus: sed di
uersa forma.

Genus dicitur quo ambo idē sunt secundum speciem differentia.

Co. xii. Cōtraria differentia sunt & cōtrarietas differentia quaedā est.

Ex lectione. vi:

Dico cōtrarietatem maximam differentia m.

Genere differentia non habet uia cōparatiōis ad innicem: sed distantia maxima. Equam possit in eis accipi & inconferribiliter.

Generatiōes ex cōtrariis sunt sicut ex ultimis: ultimo: uero distantia maxima est quare & quæ contrariorum est.

Maximum in unoquoq; genere est id quod perfectum est.

Maximum est cuius non est excessus.

Perfectum est cuius non est adhuc extra sumere aliquid possibile.

Omnia eo quod finem habeant dicuntur perfecta.

Nihil est extra finem: ultimum est enim in omni & continet.

Non eget aliquo exteriori quod perfectum est.

Co. xiiii. Contrarietas est differentia duorum perfecta.

Nō contingit plura uni esse contraria.

Ultimo nō ulterius erit aliquid.

Distantiæ unius nō plura sunt quam duo ultima.

Cōtraria sunt quæ plurimum differunt.

Genere differentibus nō est magis differentis aliquid accipere hiis q̄ differunt ipse

Ad ea quæ sunt extra genus non est differentia.

Contraria sunt quæ in eodem genere plurimum differentia sunt:

Eadem est materia contrariis:

Cōtraria sunt q̄ sub eadē potentia i arte uel scia plurimum differentia sūt
Scia circa unum genus est quæ est una.

Ex lectione septima & co. xv.

Prima cōtrarietas habitus & priuatio est sed nō oīs priuatio sed quæcumque perfecta fuerit.

Alia contraria scđm priuationem & habitū dicuntur & hæc quidem per habere. Cinctula utant albū & nigrū illa uero per facere ut. l. calefactio & frigiditudo aut per factiua ut calefactiū & frigiditū aut per accptiones esse eadē ut calefieri & frigidieri aut per abiectiones.

Primum oppositorum est contradictio.

Contradictionis nihil est medium contrariorum autem contingit.

Priuatio cōtradio qđā ē aut i potētia dīeriatu aut cōcepta cū susceptiua

Priuatiōis aliquo modo est medium æquale namq; & inæquale nō oē nisi solum in susceptiua æqualitatis.

Co. xvi. Cōtrarietas oīs priuatio qđā ē priuatio uero nō oīs cōtrarietas ē

Omnis contrarietas habet priuationes alterius contrariorum.

Pria gna cōtrariō: sūt unū & multa alia nāq; cōtraria ad hæc reducuntur

Ex lectione viii. & co. xxi.

Hanc dictionē utq; semp i oppositiōe dicimus ut utq; album aut nō albū
sit utq; sō hō sit nō dicimus nisi ex suppositiōe. l. q; aliquid nō possit eē hō

Opposita sola, i. ex sui natura nō contingit simul existere.

Vnū contrarium duobus esse est impossibile.

Cōtrarii intermedia non videntur neq; ex diffinitōe cōtrarii est possibile

Eque est qd neq; magnū neq; pūm ē aptum natum aut magnū aut pūm ē & oppositū magno & pūo ut negatū pūatū & mediata ē iter ea

Ex lectione nona & co. xi.

Multū dicitur unomō si fuerit multitudo excessum habēs aut simpliciter aut ad aliquid & paucū similiter multitudo defectū hūs; aliomō dī ut numerus quod & opponitur solum unī & non paucō.

Vnusquisq; numerus est mensurabilis uno.

Primū pauca simpliciter sunt ipsa duo: multitudo, n. ē defectū hūs; pūma;

Co. xxi. Opponitur unū multis ut metē mensurabili quæ opponuntur ut q ad aliquid sunt nō tamen scdm se ipsa sunt eorū q sunt ad aliquid.

Dupliciter dicuntur q sunt ad aliquid alia nōq; dicitur ut cōtraria. ex cō alia ut scientia & scibile quia dicitur aliquid aliud ad ipsum.

Dī. Numerus est multitudo uno mensurabilis.

Accidit si scientia sit scibile esse sed non accidit si scibile sit scientiam esse quia modo quodam scientia mensuratur scibili.

Multitudo absoluta nō opponitur paucō sed multū opponitur paucō sicut multitudo excessat multitudini.

Ex lectione, x. & co. xxi.

Omnia media in eodem sunt generē cum eo quorum sunt media.

I. Media dicimus i q cūq; pmutari prius necesse est quod permutatur.

Permutari ex alio gnē i aliū gnē nō ē nihil p accidēs ut ex colore i signā

Ex oppositis solis secundum se est permutari.

Impossibile ē ēē media nō oppositorū: ēēt. n. trāsmutatio nō ex oppositis

Oppositorum contradictionis non est medium.

Dī. Contradictio est oppositō cuius cuiusq; altera ps adest necessario.

Ad aliquid q cūq; non sunt contraria. ex equo non habent media: causa vero est quia non in eodem genere sunt.

Co. xxiii. Quoniā media solū sunt pōiorū necesse ē ipsa cōpōi ex hīs pōiis

Ex genere & differentis species constituitur.

Contraria in composita sunt ex inuicem.

Mediū q ē respectu huius extremi quidem magis illius uero minus cōpō sitū est aliqūter ex illis quoq; dicitur esse hūi qd magis illis uero minus

Ex lectione. xi. & co. xxiii.

Necesse ē differentia q facit differē spē diuersitatē ēē generis q diuersū facit ipsum genus & hæc differentia contrarietas est.

Omnia genera diuiduntur oppositis differentis.

Diuerſa specie sunt quæ in eodem genere contrarietatem habent eadem uero specie sunt quæcūq; contrarietatem non habent

Genus nec idē nec diuersum spē suis spēbus; neq; spēs ad ea q̄ nō in eodē genere sunt species sed differūt genere ab illis. i. p̄prie loquēdo.

Materia negandōe forma; ostēditur. i. intelligitur & gl̄is mā ē quodāmo.

Ex lectione. xli. & co. xlv.

Neq; alia masculinū & foemina diuersū ē spē; quis scd̄m se aialis ē sit dīca.

Quaecunq; ex pte formæ sunt contrarietates spē faciunt differentia; q̄ ue ro ex parte matēiæ sunt nō faciunt specie differentiam.

Calias ē rō. i. forma idiuidualis cū matenas & albus ē hō q̄a calias albus.

Masculus & foemina aialis p̄prie sūt passiōes; sed nō scd̄m substantia; ^{nam} sed in materia; ex parte matēiæ & com̄pore propter qd̄ idem sp̄er ma foemina & masculū sit patiens passiōē aliquam.

Ex lectione. xlii. & co. xvi.

Corruptibile & incorruptibile cōtraria sunt sicut impotentia potentia.

Necesse est diuersū esse genere corruptibile & incorruptibile.

Cōtrario; alia insunt scd̄m accidens huius de quibus dicuntur ut albū & nigrū; alia autē est impossibile ut corruptibile & incorruptibile.

Nihil est corruptibile scd̄m accidens nam accidens cōtingit nō existere & corruptibile ex necessitate inest quibus inest.

Diuersa genere plus distant quam quæ specie.

Propositiones ex undecimo libro metaphysice ARISTOTELIS.

Ex lectione prima

Mnis nō & ois scia uniuersaliū est & nō extremo; i. singulariū

Differentia nulla genere participat.

Magis principiū ē quod simplicius est.

Principiū est qd̄ cointerimit. i. quo remoto remouetur aliud.

Ex lectione secunda.

Nō erit ordo nō existente aliquo principio p̄petuo & sepabili & manēte.

Ex lectione tertia.

Philosophi primū scia est entis inq̄tū ens uniuersaliter & nō scd̄m partē

Ois entis ad unū aliquid & commune reductio fit.

Cōtrarietati unaq; ad primas differentias & cōtrarietates reducetur ētis siue ille sint plures & unū siue similitudo & dissimilitudo siue aliq̄ alie

Nihil differt omnē entia; reductionē ad ens aut ad unū fieri.

Circa cōtraria priuationē oportet poni nō totius rōis. ^{scilicet} oppositi sed ultie speciei cōplete rōis puta si est iustus aliquis scd̄m habitum quēdā o. adiens legibus si scd̄m habitū illum non obediens nō semp in iustus erit tota rōne priuatus iustitiae; sed deficiēs in aliquo.

Quēadmodū mathematico circa abstracta cōsiderationes facit circū collēs

omnia sensibilis solum relinquens quantum & continuū & passiones eorum eodem modo se habet philosophus circa ens.

Accidentia entis in quantum ens & contrarietates ipsius in quantum ens nō est alterius quā philosophiæ primæ speculari.

Naturalis non considerat entia in quantum entia: sed magis in quantum motum participant.

Dialectica & sophistica sunt accidentiū quidē entibus non in quantum entiane & circa ens ipsum in quantum ens.

Ex lectione quarta.

Mathematicus utitur primis principiis propriis. i. secundum qd appropriatur sine materie & horum principia est utiq; speculari i. in sua communitate primæ philosophiæ.

Philosophia prima de his quæ in parte a particularibus entibus in quantum horum unicuiq; aliquid accidit non intendit: sed circa ens in quantum est ens talium unumquodq; eorum speculari.

Naturalis philosophia accidentia & principia speculatur entium in quantum sunt mota: & non in quantum entia.

Naturalem & mathematicam scientiam partes sapientiæ. i. philosophiæ primæ esse est ponendum.

Ex lectione quinta.

Est quoddam principium circa quod non est mentiri: sed necessarium est verum dicere puta quod non contingit idem scdm unum & idem tempus esse & non esse.

De talibus scilicet primis principiis simpliciter non est demonstratio: ad hunc autem scilicet ad hominem est demonstratio.

Disputantem contra ponentes contrarias opiniones oportet supponere notum unumquodq; esse notū & significare aliquid & non multa sed solum unum.

Ex lectione sexta.

Nihil ex non ente fieri sed, omne ex ente: scilicet est coie dogma eorū qui de natura tractauerunt.

Nunquam idem videtur his quidem dulce his autē amarum non corruptis & priuatis alteris eorū scdm organum sensus & indicatorium dictorum saporum.

Nihil differt dicere qd sit credendum sic corruptis sicut sanis quam si ut dicatur quæ apparent submittentibus sub visu digitorum & scientibus ex uno duo videri: oportere eē pp apparere tāti. i. toti & ite q; unum.

Inconueniens est ex videri per se: scilicet per transiētia & nunquam per manētia in eiusdem ex hoc de necessitate inditum facere: oportet enim ex semper secundum eadem se habentibus: & ne q; unā permutationem patientibus verum uenari.

Corpora celestia non quandoq; quidē taliasterū aut alia uidētur : sed ea
dem semper sunt & permutationem nullam participant .

Nihil ponentes i. procedētes interimunt disputare & totaliter eōdem qua
re ad tales non est sermo .

Nullum intermediarum possibile est prędicari de uno & eodem : de quo
prędicantur extrema ,

Ex lectione septima

Omnis scientia particularis querit aliqua principia & causas circa unum
quodq; eorum quę sub ipsa sunt scibilia .

Scientiarum particularium unaquęq; sumens . id est supponens aliqua
liter quod quid est in unoquoq; genere de quo considerat : temptat o
stendere reliqua id est passiones debilius aut certius .

Scientiarum particularium hæc quidē sumunt quod quid est per sensum
id est per accidentia . hæc autem supponentes

Substantię & eius qđ qđ ē in scientiis particularibus nō est demonstratio .

Facilioe scientię in faciente & non in facto habet motus principium simi
liter & praxice scientię non in agibili magis autem in agentibus prin
cipiū habent motus : quę autem sunt naturales scientię in ipsis motus
principium est :

Neq; actiui neq; factiui sed speculatiui necessariū est eē sciam naturālē .

Ad cognoscēdum qualiter naturalis scia ab aliis differat oportet nō late
re qualiter naturali diffiniendum sit & qualiter substantię id est diffi
nitiōis rō sumēda utpote ut simū . i. cū mā aut magis ut cōcauū . i. sine mā .

Ratio simi & carnis & oculi cum materia sensibili dicitur quę autem est
concepti sine materia .

Naturalis est circa habentia motus principium in se ipsis mathematica
aut speculatiua est circa immobilia quędam sed nō separabilia . i. scđm
esse a motu circa sepabile autē ens & immobile est metaphysica .

Tria genera speculatiuaq; scię sunt naturalis mathematica & theologia

Optimum est speculatiuarum scientiarum genus .

Theologia est nobilissima circa nobilissimum . n. genus est entium .

Melior & deterior unaquęq; scia dicitur scđm propriū scibile .

Ex lectione octaua

Nulla scientia negotiatur circa ens per accidens sed qđ scđm ipsam est
propriū subiectum & per se accidentis unaquęq; considerat solum
& hoc est proprius finis scientiarum .

Circa ens per accidens sophistica sola negotiatur pp quod plato nō ma
le dixit dicens circa non ens sophisticam uersari .

Sciētia oīs est semper entis aut ut in plus .

Quod est ut uere ens . i. ens quod significat ueritatē ppositiōis hoc est i cō
plexiōe mētis & passio in hac pp qđ circa sic quidē ens nō qđrūt priu

cipla i hac scia: sed dicitur es qd eia; e sepabile e scia hi. metaphisica
 Fortuna e ca p accidēs i factis scdm electionē coe q fiunt pp finē.
 Cē infinitū sunt a quibus fiet qd a fortuna e pp q icerta est humanæ co-
 gnitioni & est causa scdm accidēs: sed simpliciter, p nullius est cā.

Ex lectione nona.

Entiū hoc qd ē actū solū hoc ē potētia solū: hoc ē potētia & actū.
 Non ē aliquid motus pter res pmutatur. n. semp scdm entis categorias
 In unoquoq; genere dupliciter aliquid existit. scdm perfectionem & im-
 perfectionem ut in substantia istud quidē forma ipsius h aūt priuatio.
 Motus & permutatonis tot sunt species quot; & entis.
 Dico motum actum eius quod est i potentia in quantum tale.
 Motus est actus sed imperfectus quia imperfectū est quod est i potētia: cuius ip-
 se est actus propter quod difficile est ipsam sumere quid est.
 Motus est in mobili actus enim eius est a motuo & etiam motui actus
 non est aliud quā motus. oportet enī eūdē motū esse actū ab eo.
 Quēadmodū eadē ē distātia unius ad duo & duorū ad unū & ascē dētis &
 discēdētis sed eē. rō nō unū similiter & i mouēte & i momēto idē actū

Ex lectione. x.

Infinitū i actu dicitur p pmo quod impossibile est pettrāscire eo q non sit
 natū pettrāsciri sicut nox innisibilis secundo modo pettrāscitionē ha-
 bens i perfectā. quia nūquā ē pettrāscitum tertio mō quod uix petran-
 situr quarto mō q natū ē habere & nō habet transiōnē & terminum.
 Infinitū. si potētia dicitur appositione aut ablatiōe aut abo ut. scilicet ipse
 Infinitum est passio numeri & magnitudinis.
 Non contingit esse actū infinitum.

Oē quod permutatur permutatur ex contrario in contrarium.

Infinitum in potentia nō est idem in magnitudine & motu & tpe ut una
 qdā natura. n. nō est sed scdm prius & posterius: puta motus i finitus
 est propter magnitudinē i qua mō aliqd aut alteratur aut augetur tem-
 pus autem infinitus est propter motum.

Ex lectione. xi.

Permutatur oē qd pmutatur tripliciter hoc qdē scdm accidēs ut musici
 abulare hoc ē i eo q huius aliqd pmutatur p se dicitur pmutari ut cor-
 pus quia oculus: aut quia ipsum primum mouetur & hoc ē per se mobile:
 Mouens dicitur mouēs tripliciter. mouet hoc. n. scdm accidēs hoc quidē
 scdm pattem hoc autem per se.

In oī mutatiōe sunt quinque est. n. aliquid mouēs primum. secūdo aliqd qd
 mouetur. tertio i quo tps. quarto terminū a quo gnto terminū ad quē
 Oē qd pmutatur aut pmutatur ex sbo i sbo: aut ex si sbo i nō sbo: aut ex
 nō sbo i sbo: aut ex sbo i nō sbo & dico sbo q affirmatiōe mōstrātur
 Necessē ē tātū tres eē pmutatiōes q. n. ē ex nō sbo i nō sbo nō ē pmutatiō

Generatio & corruptio non sunt motus

Mutatio quæ est ex non subiecto in subiectum sed in cōtradictionem generatio est quæ autem ex subiecto in non subiectum corruptio est.

Quoniam motus oīs permutatio quædam est eam quæ est ex subiecto in subiectum motum esse solam dicimus.

Ex lectione xii.

Secundum substantiam non est motus pp nullū esse substantiæ cōtrariū

Secundum ad aliqd non est motus: est enim altero nihil permutato uerificari alterum nihil permutatum q̄re sed in accidens est motus ipsorū.

Secundum actionem & passionem non est motus: quia alicuius motus non est motus aliquis.

Esse oportet quod corrumpitur.

Secundum quale: quantum: & ubi necesse est motum esse: horum enim unicuique contrarietas est.

Immobile dicitur quod totaliter impossibile est moueri: & quod uix in tempore multo tardum incipiens: & quod natum est: quidem moueri: non potens aut quādo natū est: & ubi: & ut quidē uoco q̄scere immobilem solū.

Diffi. Contrarium est quies motui: quare prius est motus in susceptio

Ex lectione xiii.

Simul sunt sed in locum quæcumq; sunt in uno loco p̄mo: i. proprio: & seorsum sunt quæcumq; in alio tāgi aut dicitur quo p̄ ultia sunt simul.

Diffi. Intermedium est in quod natum est prius peruenire quod permutatur quam id in quod ultimo permutatur.

Diffi. Cōtrarium secundum locum est quod secundum rectum i. lineam rectam est plurimum distans.

Diffi. Consequenter dicitur quo post p̄ncipiū ente positione aut specie aut aliter qualiter determinato: nihil intermedium est eorum quæ in eodem genere: & cui est consequenter.

Quod consequenter est dicitur respectu alicuius & posterius aliqd est in enim unum consequenter ad duo.

Diffi. Habere dicitur quod consequenter ens tangit.

Di. Dico continuum cum idem fuerit & unum utriusq; terminus quæ se tangunt & continent: simul sunt.

Non est punctum unitati idem punctis cuius inest tangi: his autem non sed consequenter: & hoc id punctum: qd̄ intermedium aliqd: hanc aut nō

Propositiones ex duodecimo libro metaphysicæ Aristotelis.

Ex lectione prima & ex co. p̄mo.

d. E substantia in hac scientia theoria est.

Co.ii. Accidentia non simpliciter entia sunt.

Ex lectione secunda & co. v.

Substantiæ tres sunt una quidem sensibilis cuius alia quidem est sempiterna scilicet corpora celestia alia corruptibilis ut plantæ & animalia; alia uero immobilis est.

Co.iii. Substantia sensibilis mobilis est.

Necesse est subesse aliquid mutabile constantis non enim contraria transmutantur & hoc quidem manet illud uero contrarium non manet: quod est aliud tertium præter contraria materia uidelicet.

Co.vii. Transmutationes sunt quatuor generatio simplex & corruptio secundum substantiam augmentum & decrementum secundum quantitatem alterationem secundum passionem latet secundum locum.

Co.viii. Quoniam duplex est ens in actu & potentia transmutatur omne ex potentia ente in actu ens.

Co.x. Omnia habent materiam quæcumque transmutantur sed alia & aliam nam sempiternorum quæcumque non generabilia sed mobilia latet non generabilem id est quæ sit subiectum generationis materiam habent: sed unde quo id est in potentia ad terminos.

Comentator co.x. Naturæ materiarum diuersantur secundum modos naturæ transmutationis & translatum non generabile nec corruptibile non habet materiam quam habet generabile & corruptibile.

Co.xi. Res differunt materia.

Si agens est unus & materia una: illud factum erit unum cuius materia erat potentia.

Ex lectione tertia & co. xii.

Tres sunt causæ & tria principia substantiæ mobilis duo quidem contraria quorum hoc quid est ratio & species id est forma illud uero prius tertium autem materia.

Nec generatur materia nec species: dico autem ultima scilicet materia & ultima forma: nam aliqua materia generatur scilicet quæ est subiectum alterationis.

Co.xiii. Quæcumque substantia sit ex uniuoco id est a simili & a diverso sunt materiam agente.

Quæcumque sunt aut sunt naturæ aut arte aut sortitæ aut casu.

Disti. Ars est principium agendi in alio.

Natura est principium actionis in ipso in quo est.

Di. Fortuna & casus naturæ & artis sunt priuationes.

Co.xiiii. Substantiæ tres sunt materia & forma: & quod ex his est singularis ut socrates & calias.

In artificialibus forma non est præter compositam substantiam sed in eis quæ sunt natura hoc erit.

Co.xi.&xii. Mouentes causæ uelut prius factæ existentes suntq; autē causa ut ratio. & est forma simul incipit cum re: si autem posterius aliqua forma manet perscrutandum est in quibusdam enim. Veris nihil prohibet ut si est anima tales non omnes intellectus.

Co.xviii. Homo aliquem hominem generat: qui singularis est & non uniuersalis.

Ex lectione quarta & co.xviii.

Prius est elementum quam quorum est elementum.

Co.xxi. Simplicium corporum eadem sunt principia compositorum ut ro alia sunt principia proxima: & omnium principia proxima esse eadē dicere non est nisi proportionabiliter quemadmodum si quis dicat q; principia scilicet eadem proportionabiliter in omnibus sensibilibus sunt tria species & priuatio & materia.

Co.xxiii. Alioq; ē principium & elementum causæ uero ambo sunt. Elementa oīum scdm analogiam tria sunt scilicet forma materia & priuatio causæ uero & principia quattuor scilicet mouens forma priuatio & materia.

Co.xxiiii. Mouens omnia est principium omnium.

Co.xxv. Omnium alioq; generū causæ sunt principia substantiæ quia sine substantiis non sunt passionēs & motus & alia accidentia.

Co.xxvi. Proportionabiliter sunt principia eadem oīum actus & potentia & cadunt hæc in dictas causas: uidelicet omniam materiā & priuationē actus enim species est & priuatio: potentia autem est materia hæc scilicet perfecti: est quæ potest fieri sub ambobus.

Co.xxvii. Principium singularium singulare tantum est

Eoq; quæ sunt in eadē specie diuersa sūt principia nō spē sed numero: nā aliud est tua materia & forma & mouens: & aliud mea: uelī at rōe eadē sūt.

Ex lectione quinta & co.xviii.

Necesse est esse sempiternam aliquam substantiam immobilem:

Si oēs substantiæ sunt corruptibiles oīa corruptibilia erūt

Impossibile est motū fieri aut corrūpi semper enim erūt similiter & sps.

Non possibile est prius & posterius esse cum non sit tempus.

Motus non est continuus & sempiternus: nisi quod secundum locum: & qui circularis est.

Co.xxix. Contingit potentiam habens mouendi non agere:

Contingit quod potentia est non esse

Oportet principium motus scilicet sempiternū esse tale cuius substantia ē tantum actus: & tales substantias oportet esse sine materia & sempiternas

Videtur agens omne posse potens uero non omne agere: quare prius esse actū uidetur potentia.

Quomodo mouebuntur potentia entia: si non fuerit actū aliqua cā mo-

uens: non enim seipsam materia movebit.

Co. xxxiii. Si debeat fore generatio & corruptio aliud ab uniformi agere oportet agens esse aliter & aliter se habens in agendo.

Est aliquid semper motum motu incessabili hic autem motus est qui circulo: & hoc non ratione: id est per rationem solū sed opere: id est id est esse, etiam palam est quare sempiternum utique erit primum cælum quod sic mouetur.

Co. xxxv. Est aliquid quod non motum mouet sempiternum: & substantia & actus ens.

Ex lectione sexta & co. xxxvi.

Mouet primum mouens sicut appetibile: quod scilicet est mouere per modum finis & intelligibile: hæc enim sola mouent non mota.

Primum appetibile & primum intelligibile eadem sunt: concupiscibile autem quod non est intelligibile ipsum est appetens bonum: voluntabile vero id est appetibile appetit intellectus: est primum ipsum ex se: sicut bonum.

Co. xxxvii. Principium appetitus intellectualis est intelligentia: id est actus intellectus: intellectus autem ab intelligibili mouetur.

Unum & simplex non idem sunt: unum enim metrum significat: simplex autem qualiter habens ipsum: id est significat dispositionem secundum quam aliquis aliquammodo se habet.

Finis est in immobilibus.

Mouet primum mouens immobile ut amatum quod mouet primo moto: uero illud alia mouet.

Co. xxxviii. Si aliquid modo contingit illud aliter & aliter se habere: ratione autem quod contingit aliter se habere secundum locum & si non secundum substantiam.

Mouens immobile actu semper ens: contingit aliter se habere nullatenus. Ratio prima mutationum est quæ circulo: & hæc primum mouens mouet scilicet primum mobile sicut finis.

Ex tali principio scilicet quod est mouens sicut finis dependet cælum & natura.

Co. xxxviii. Delectabilis disputatio est ipsius desiderantis & intelligentis primum intelligibile: qualis optima nobis paruo tempore potest esse: si enim semper illud est. Spiritum mobile nobis autem est possibile.

Delectatio est actus: id est intellectus huius scilicet desiderantis & intelligentis primum principium.

Vigilatio sensus & intelligentia delectabilissimum est spes uero & memoria propter hæc sunt delectabiles.

Intelligere secundum se est actus eius quod secundum se est optimum: & quod maxime eius quod maxime.

Se ipsum intelligit intellectus secundum transumptionem intelligibilem : intelligibilis enim sic intellectus attingens scilicet intelligibile & intelligens quare idem intellectus & intelligibile.

Suscipuum est intellectus intelligibilis & substantie.

Actuatur intellectus habens intelligibile.

Primum intelligibile magis isto intelligente ipsum uidetur habere diuinum : & speculatio illius delectabilissimum : & optimum est.

Bene habet delectatione ut nos quandoq; deus semper (mirabile) si autem magis habet quam nos adhuc mirabilius habet autem eam sic scilicet potissimo modo quam nos.

Vita existit deus : & enim actus intellectus vita est : deus autem ipse actus intellectus est.

Actus dei est vita optima & sempiterna.

Dicimus id est summa hominum esse deum esse animal optimum sempiternum

Vita & duratio continua & aeterna existit deo : hoc enim deus.

Co. xxxxi. Quod est substantia aliqua sempiterna immobilis separata a sensibilibus manifestum est.

Non contingit habere hanc substantiam scilicet sempiternam magnitudinem ullam : uerum sine parte & indivisibilis est : & mouet per infinitum tempus.

Non habet potentiam in finem finitum ullum.

Nulla est infinita magnitudo

Impassibilis & inalterabilis est talis substantia sempiterna.

Ex lectione. vii. & co. xxxxiij.

Principium & primum entium est immobile & secundum se & secundum accidens mouens uero est primum & sempiternum & unum motum.

Necesse est sempiternum mori a sempiterno moueri : & unum ab uno.

Videmus praeter uniuersum simplicem rationem quam mouere dicimus primam existentem substantiam & immobilem : alias rationes planetarum sempiternas.

Sempiternam & instabile est circulare corpus id est coelum.

Astrope natura sempiterna substantia quaedam est.

Quod prius est substantia substantia esse necesse est.

Tot substantias esse necesse est naturas sempiternas & immobiles secundum se & sine magnitudine quot rationes astrorum.

Co. xxxxiij. Maxime propria philosophia mathematica & scientia est astrologia : haec enim de substantia sensibili quidem : sempiterna autem de theoria : alia uero de nulla illa puta quae circa numeros & geometria.

Co. xxxv. Amare oportet utrosque quorum scilicet opinionem sequitur & quorum opinionem repudiamus per se uero a certioribus.

Co. xxxvii. Omnium sperarum numerus & serentium & reuoluentium

ear quinquagintaquing; si aut lunæ & soli nō addiderit quis quos diximus motus. Si aut quattuor deferentes duos solis & duos lune: & quatuor deferentes omnes speræ erunt septem & quadraginta.

Substantias & principia immobilia & insensibilia tot esse quot numerus speratū rationabile est existimare: necessarium enim circa hoc dimittitur fortioribus dicere scilicet nobis.

Nullus motus sui gratia est: nec etiam alicuius alterius motus sed moti gratia. **Co. xxxviii.** Quid sit unū cœlū tantum manifestū ē: si enim plures eēt cœli ut homines foret principium quod circa unūquodq; specie unū numero uero multa quod est impossibile.

Quæcumque sunt numero multa & specie unū: materiam habent.

Primum principium cum sit quod quid erat esse non habet materiam endelechia enim est.

Vnum ratione & numero est primum mouens immobile ens.

Co. i. Fabulose adducta sunt ad persuasionem multorum & ad oportunitatem id est utilitatem multorum ad leges etiam conferendas: consuetudines hominibus deos esse & aliorum animalium quibusdam similes a quibus si quis sepatando id accipiat solumquod primum deos existimauerunt potentias substantias esse: diuine utiq; dictum esse putabit & secundum ueri dei similitudinem.

Ex lectione octaua & co. ii:

Ad nobilitatem intellectus differt intelligere bonum & contingens id est quodcumque.

Primus intellectus diuinissimum & honorabilissimum intelligit & non transmutatur in aliud intelligibile: indignius enim transmutatio est. Si primum intelligens non intelligit se ipsum sed aliud dignius erit quā intellectus primi ipsum intellectum & intelligere & intelligentia erūt quid indignissimum intelligenti: quare fugiendum est hoc scilicet iter ligere aliud a se ipsum deum et enim non uidere quædam dignius est quam uidere.

Primum intelligens se ipsum intelligit. siquidem est potentissimum.

In quibusdam scientia est idem quod res scita.

Non alterum existit quod intelligitur & intelligentia in his quæcumque materiam non habent.

Indivisibile est omne quod non habet materiam: ut humanus intellectus intellectus qui est compositorum habet perfectionem suam in aliquo tempore non enim habet ipsum bonum in hoc aut in hoc: sed in toto quoddam.

Ex lectione. viii. & co. iii:

In ordine exercitus est ipsum bonum scilicet exercitus & dux est bonum

exercitum & magis ista scilicet: non enim iste propter ordinem: sed ille
inest ordo propter hunc est.

Ad unum lineam omnia coordinata sunt.

Contraria Impassibilia sunt contraria ad invicem.

Materia quae est una contrariorum nulli est contraria:

Contrarium primo principio nihil est.

Omnia contraria materiam habent.

Numerus non facit continuum nec ut movens nec ut species id est sicut
principium formale.

Entia non volunt disponi male nec bonum est pluralitas principatum
unus ergo princeps.

Propositiones ex trigesimo libro metaphysicæ Aristotelis.

Vibratio nobis est hic non de esse ideatum: sed de modo essendi.

Ideæ mathematicæ non sunt neque enim in sensibilibus sunt.

Duo corpora simul esse impossibile est.

Impossibile est corpora & superficies & lineas & numeros & ma-
thematica omnia esse præter sensibilia.

Priora compositis sunt incomposita

Imperfecta magnitudo generatione prior est perfecta substantia id est præse-
ntione autem posterior ut inanimatum animato.

Generatio primo ad longitudinem fit deinde ad latitudinem: ultimo ad
profundum & finem habet.

Quaecumque ratione priora sunt & substantia priora sunt.

Substantia priora sunt quaecumque separata in causando excedunt.

Ratione priora sunt quoque rationes ex rationibus sunt.

Non contingit album separatum esse ab homine albo: sed semper simul
cum homine albo.

Mathematica priora sensibilibus in essendo non sunt sed ratione solum
De sensibilibus magnitudinibus contingit esse demonstrationes non in
quantum sensibiles sunt sed in quantum magnitudines.

Multa accidunt secundum se rebus in quantum unumquodque existit tale ut animali
in quantum semininum animal vel masculinum insunt passionem pro-
pria: & non aliquod masculinum vel semininum separatim ab aliis est

Si quis ponens separata accidentia speculatur aliquid de his in quantum
talia nulla propter hoc meditatio mentietur sicut nec quando in terra
scriptum est pedalem dicat non pedalem in propositionibus fit mendacium

Tempore pythagoræ dialectica valida nondum erat:

Nihil conferunt ideæ perpetuis sensibilibus neque his quæ sunt & corrupturæ

utq; ad sciētiā ipsam aliquid iuabunt;

Impossibile est ideas esse numeros.

Numerus qui est usq; ad denariū perfectus est:

Numerus ex indiuisibilibus cōponitur magnitudines autē non:

Impossibile est numerum & magnitudines esse separabiles.

Difficile ē nō bene se habētib; suppositiōib; & pncipiis dicere bene
secundum epicharmum.

Sciā sicut & scire dupliciter dicitur quoq; hoc qđ potētia hoc autē actū:

Sciā qđ ē potētia ē ut materia uniuersalis existēs & indeteriati uniuersalis
& indeteriata est qđ autē actū determinata: est & determinati.

Sedm accidens uisus uniuersalem colorem uidet: quia hic color quem
uidet color est.

Propositiones ex.xiii.libro metaphysicę Aristotelis.

Ins quod semper est non est prius aliquid.

Corruptiū contrariū contrariū est.

Hō hoīem gnāt tāq; pfectum principū: & nō est primū spema

Explicunt propositiones ex.xiii.libris metaphysicę Aristotelis:

Incipiunt propositiones ex primo libro physicoę Aristotelis:

Ex lectione.ii.&c.o.i.

dicere & intelligere contingit circa oēs sciētiās quantum sunt
principia causę & elementa ex eorum cognitione.

Tunc cognoscere arbitramur unūq; qđ cū causas potētiās
& principia prima cognoscimus. usq; ad elementa.

Co.ii. Innata est nobis uia cognoscēdi ex notioniū nob;
bus & certiorib; certiora & notiora naturę.

Co.iii. Sunt primum nobis manifesta & certa confusa magis: postētius
autē sūt ex his nota elementa & principia nobis diuidētib; hęc

Non eadē sunt nobis nota & simpliciter.

Co.iiii. Ex uniuersalib; in singulania oportet procedere.

Totum secundum sensum notius est.

Uniuersale totū quoddā est multa enim cōprehendit ut partes:

Co.v. Pueri primō appellāt oēs uiros patres & matres fœminas: postētius
nō determinant unumquodq; eorum.

Ex lectione secunda &c.o. vi.

Necesse est aut unum esse principium aut plura.

Parmenides & melissus dixerunt unū esse principium & immobile.

Co. viii. Contra negantem prima principia nō est disputandum : sicut nec geometriae amplius ratio est ad destruendum sua principia.

Principium cuiusdam est aut quorundam.

Co. viii. Vno inconuenienti dato alia contingunt.

Co. xi. In scientia naturali supponuntur oīa naturalia a moueri aut qdā.

Non conuenit cuilibet scientiae omnia soluere sed quaecūq; ex principiis scientiae aliquis mentitur quaecūq; uero non ex principiis mentitur aliquis minime soluere conuenit.

Ex lectione tertia & co. xiiii.

Nullam aliorum separabile est extra substantiam : omnia namq; de subiecta dicuntur substantia.

Co. xv. Finiri & infiniti ratio quantitati congruit sed non substantiae neque qualitati.

Co. xvi. Vnum multipliciter dicitur quēadmodū & ens

Co. xvii. In infinitum diuisibile est continuum.

Co. xviii. Terminus indiuisibilis finitus non est.

Ex lectione quarta & co. xxi.

Vnum dicitur dupliciter scilicet in actu & in potentia :

Vnum in actu & multa in potentia non opponuntur.

Ex lectione v. & co. xxii.

Co. xxiii. Contraria differunt specie

Co. xxvi. Omne accidens est aliud a suo susceptibili.

Co. xxvii. Quod uere est nulli accidit sed illi aliquid.

Co. xxviii. Duplex est accidens scilicet separabile & inseparabile.

Co. xxix. Nullum diffinitum ponitur in ratione partium diffinitionis

Co. xxx. De quocūq; dicuntur ambo seorsum scilicet animal & bipedes de eodem utraq; scilicet simul dicuntur & quod ex his scilicet homo.

Ex lectione vi. & co. xxxij.

Raritas & densitas sunt contraria : & reducuntur ad excellentiam & defectum a dulteriora.

Ex lectione viii. & co. xxxiii.

Omnes physici conueniunt in hoc q; ex nihilo nihil fit.

Co. xxxiiii. Anaxagoras dicebat quod nihil est totaliter album aut nigrum aut carnem aut os sed quod plus unumquodq; habet hoc est natura rei.

Co. xxxv. Infinitum secundum quod infinitum ignotū est.

Principiis infinitis existentibus & secundum multitudinem : & secundam speciem impossibile est cognoscere q̄ sunt ex his.

Cognoscere compositum arbitramur cum cognoscimus ex quibus can-
tis & quantis compositum sit.

Co. xxxvi. Si partes non habent determinatam quantitatem nec totum
in quo sunt affuit.

Caro & os & huiusmodi partes sunt animalis & fructus plantarum.

Impossibile est carnem aut os aut aliquid aliud quātūcūq; esse secundū
magnitudinem aut in maius aut in minus.

Co. xxxvii. Anaxagoras dicebat q̄ sit ex quolibet quodlibet: & q̄ oē cor-
pus finitum refecatur & rescinditur a corpore finito.

Co. xxxviii. Omne corpus remoto quoddam minus necesse est fieri.

Caris determinata est quantitas & magnitudine & paritate.

Ex minima carne nullum segregabitur corpus: erit enim minus mino.

Co. xxxix. Passiones inseparabiles sunt.

Intellectus quærens impossibilia est inconueniens.

Co. xl. Quædam ex similibus generantur & in similibus resolvuntur
ut lutum in luto: quædam ex dissimilibus & non idem modus est: nam
alia per alterationem sicut lateres ex luto alia per compositionem sicut
domus ex lateribus. similiter autem aqua & aer ex alternatis idest dissi-
milibus sunt & fiunt.

Co. xli. Dignius ē minora & finita principia accipere sicut facit Empe-
docles quam plura & infinita sicut Anaxagoras.

Ex lectione x. & co. xxxvii.

Omnes physici contraria principia faciunt: & hoc rationabiliter: oportet
enim principia non ex alterutris neq; ex aliis sed ex hiis oīa esse: & con-
trariis primis insunt hæc ista.

Co. xlii. Neq; agere aptum natum est neq; pati: contingēs ex contingē-
ti idest vel ex quæ contingunt simul esse vel indifferentis utrum quod
que ex unoquoque.

Co. xlii. Omnia composita fiunt ex incompositis: & figuratum & in-
figuratum: & contrahitur compositum in non compositum quod est
oppositū illi compositioni.

Co. xliii. Ratio universalis est: sensus autem particularis

Ex lectione xi. & co. xlviii.

Impossibile est unum tantum principium esse: quoniam non unum tan-
tum contrarium est.

Vna contrarietas in omni genere est.

Qui contingit generari melius est ex finitis quemadmodum empedoc-
les dixit quam ex finitis sicut anaxagoras.

Alia aliis sunt priora contraria: & sunt altera ex alterutris: ut dulce & a-
marum.

Principia semper oportet manere;

Co. i. Vnum contrariorum non facit aliquid ex reliquo: sed utrumque transmutat aliquid tertium.

Co. ii. Principium non oportet de aliquo subiecto dici: principium enim esset principium.

Subiectum principium est & prius prædicato idest accidente.

Substantia non est contraria substantiæ.

Co. iii. Aer habet qualitates contrarias minus sensibiles: consequenter autem aqua.

Co. iv. Quod potest fieri per pauciora non debet fieri per plura.

Impossibile est plures esse contrarietates primas.

Omnia contraria quæ sunt in genere substantiæ: in eo quod prius & posterius sunt differunt non autem genere.

Semper in uno genere contrarietas una est.

Omnes contrarietates reducuntur in unam.

Ex sectione xii. & co. vii.

Est secundum naturam communia prius dicere & sic circa unumquodque propria speculari.

Co. vii. Dicimus fieri ex alio aliud idest secundum esse substantiale & ex alio alterum idest secundum esse accidentale.

Non dicitur ex hoc factus est musicus: sed homo factus est musicus.

Co. viii. Et si homo & musicus numero sint unum specie: tamen idest ratione non unum.

Non idem est homini & musico esse. hoc quidem permanet: illud uero non permanet.

Co. ix. In non permanentibus magis dicitur ex hoc fit hoc: quia hoc fit hoc: licet hoc possit dici sed non ita proprie.

Co. x. Fieri simpliciter substantiæ solius est: fieri secundum quid accidentis.

Quantum & quale & ad alterum & aliquando & ubi sunt in subiecto alio quo propter id quod sola substantia de nullo subiecto dicitur sed omnia de ipsa.

Semper est aliquid quod subicitur ex quo fit quod fit.

Co. xii. Eorum quæ sunt simpliciter alia sunt transfiguratione: ut statua alia oppositione: ut quæ augmentantur alia subtractione: ut ex lapide mercurius: alia compositione: ut domus ex alia alteratione: ut quæ conuertuntur secundum materiam: & omnia quæ sic sunt ex substantiis sunt.

Co. xiii. In qualibet factione sunt tria. scilicet subiectum & terminus factionis & oppositum eius.

Ex sectione xiii. & co. xvi.

illa sunt principia & cause reꝝ naturalium ex quibus primis sunt & sunt
non secundum accidens sed. *scilicet* per se.

Omne quod fit fit ex subiecto & forma.

Unumquodque resolvitur in ea ex quibus componitur.

Co. lxxv. Est autem subiectum numero quidem unum *specie* autem duo.

Hoc quidem & aug. & oio materia quolibet numerabilis est.

Privatio vel contrarium est principium reꝝ naturalium per accidens.

Ab invicem pati contraria impossibile est.

Non plura contraria sunt principia per se sed duo sicut & contraria.

Co. lxxviii. Sufficiens erit quandoque altere contrarietatis absentia & presentia sua facere mutationem.

Co. lxxviii. Natura subiecta id est materia scibilis est secundum analogiam scilicet ad formam.

Di. Quod se habet ad substantias naturales sicut res ad statua & lignum ad lectum & quolibet materiale & forme ad formam hoc dicimus esse materiam primam

Ex lectione. xliii. & co. lxxviii.

Quod medicus aliquid faciat vel patiatur intelligitur dupliciter per se vel per accidens.

Co. lxxv. Nos dicimus fieri nihil simpliciter ex eo quod non est sed tamen fieri ex eo quod non est secundum accidens.

Quod est per se non est ex privatione neque privatio non intrat essentiam rei factae.

Co. lxxvi. Ex eo quod est nihil fit nisi per accidens.

Ex ente in potentia fit aliquid per se ex ente in actu vel ex non ente fit aliquid per accidens.

Ex lectione. xlv. & co. lxxviii.

Co. lxxviii. Nos quidem dicimus materiam & privationem altitatem scilicet ratione.

Materia est non ens secundum accidens privatio autem per se non ens.

Materiam quidem prope rem & substantiam aliquam dicimus privationem autem nequaquam.

Co. lxxx. Materia cum forma est causa omnium eorum quae fiunt sicut mater.

Privatio est sicut malum & neque penitus est & est extra omne.

Co. lxxxi. Forma est quiddam divinum & optimum & appetibile.

Nihil appetit sibi contrarium corruptiva enim sunt ad invicem contraria.

Materia appetit formam sicut foemina masculum & turpe bonum.

Ex commentariis Sancti Tho. Appetitus naturalis nihil est aliud quam ordinatio aliquorum secundum propriam naturam in finem suum.

Co. lxxxi. Materia secundum se est incorruptibilis & ingenerabilis sed

secundum q^o in ea est privatio est corruptibilis :
 Materia est primum subiectum unicuiq^{ue} ex quo sit aliquid per se : & non
 secundum accidens : & inest rei facte .

Co. lxxviii. De principio formali utrum sit unum aut plura & quor^{um} &
 quæ sit pertinet de terminare ad physicam primam .

Propositiones ex secundo libro physico p^{er} Aristotelis .

Ex lectione prima & commento primo :

Orum quæ sunt alia sunt a natura alia uero propter alias cau-
 sas puta uel ab arte uel a causa .

e Animalia & ipsorum partes & plantæ : & simplicia corpora
 sunt a natura .

Omnia que sunt a natura habent in se principium motus & status .

Co. i. Lectulus & indumentum & oia quæ sunt ab arte neq^{ue} unum habet
 principium transmutationis innatum secundū autem q^o contingit ipsi
 lapideis esse aut terreis habent hoc intantum .

Co. ii. Di. Natura est principium alicuius & causa mouendi & quiescendi i
 eo in quo est primo & per se & nō secundū accidens .

Co. iii. Natura est subiectum quoddam scilicet in quantum est materia & i
 subiecto est semper scilicet in quantum est forma .

Co. v. Ferri sursum natura non est nec habet naturam sed causatum a na-
 tura & secundū naturam .

Co. vi. Demonstrare manifesta per manifesta est non potentis iudica-
 re quid est notum propter se & quid non est notum propter se .

Sillogizari aliquis de coloribus cum natus sit cæcus de coloribus quare
 necesse est huiusmodi de nobis habere rationem nihil autē intelligere

Ex lectione . ii. & co. vii .

Natura omnium artificialium est eorum materia .

Co. i. Illud quod est in potentia tantum ad hoc q^o sit artificiosum non di-
 citur habere aliquid artis quod est in potentia caro & os non dicitur ha-
 bere naturam carnis & ossis .

Co. ii. Forma inseparabilis est a materia secundū esse sed nō scd^m rōem

Co. xii. Compositum ex materia & forma non est natura sed a natura .

Materia & forma dicuntur natura : forma tamen magis natuta est quam
 materia : nunquodq^{ue} enim magis tunc dicitur esse cum est endelechia
 quæ cum sit potentia .

Co. xiii. Fit ex homine homo sed non lectulus ex lectulo .

Co. xiiii. Natura dicta sicut generatio id est natiuitas ula est in naturam .

Medicatio non est in medicinam uia sed in sanitatem :

Id quod nascitur non denominatur ab eo ex quo nascitur sed in quod
scilicet terminatur.

Co. x. P. uatio forma quodammodo est:

Ex lectione. iii. & co. xvi.

Plana & firma habent physica corpora & longitudoines & puncta de quibus intendit mathematicus.

Co. xvi. Subiectum & propria passio sunt eiusdem considerationis.

Co. xviii. De his negotiatur mathematicus de quibus & physicus sed diuersimode.

Non fit mendacium abstrahendum.

Physica minus sunt abstracta mathematicis.

Impar & par & rectum & curuum & linea & figura & numerus sine motu differunt uero autem & os & homo non hoc modo sed sicut naris linea id est cum materia sensibili sed non sicut curuum id est cum materia intelligibili.

Co. xviii. Perspectiua harmonica & astrologia magis sunt scientie physice quam mathematicae.

Geometria de physica linea intendit sed non in quaerit est physica sed per
spectiua mathematicam lineam considerat non in quantum est mathe
matica sed in quantum est physica.

Ex lectione quarta & co. xxi.

Arts imitatur naturam:

Eiusdem scientie scilicet artificialis est cognoscere speciem id est formam
& materiam usque ad aliquem terminum similiter & physice.

Co. xxi. Eiusdem scientie est considerare finem & quare sunt propter finem
Forma est finis materie & cuius causa fit.

Ad hoc quod aliquid sit finis motus continui requiritur quod sit ultimum eius
& cuius causa fit.

Non omne ultimum est finis sed quod est ultimum & optimum.

Co. xxi. Quaedam artes faciunt materiam simpliciter quaedam operose id
est materiam praexistentem in natura disponunt ad receptionem forme

Sumus quodammodo nos finis omnium scilicet artificialium.

Dupliciter dicitur id cuius causa fit scilicet cuius & quo.

Co. xxv. Duæ sunt artes principales materiam id est principantes arti
bus facientibus materiam scilicet usualis & factiva gubernator enim
qualis sit species aliqua temonis cognoscit & instruit alius autem ex
quo ligno erit.

Co. xxvi. Eorum quare sunt ad aliquid materia est.

Sub alia forma oportet aliam materiam esse.

Terminus considerationis naturalis est circa formas quare sunt sepe

.i. quodammodo a materia: materia autem sunt: uidelicet ad formam hominis.
Homo hominem generat ex materia & sol.
Quomodo se habeat forma hominis secundum quod est separabilis: & quod simpliciter philosophice potentie est determinare

Ex lectione, v. & co. xxvii.

Sciende gratia & non operandi hoc negotium est: .i. scientia naturalis
**Sciende operamur unumquodque quando accipimus propter quod hoc autem est accipere per
 materiam causam.**

Co. xxviii Quattuor sunt cause: .i. materialis formalis efficiens & finalis.

Omnis pars quae sunt in diffinitione reducitur ad generis cause formalis

Quaecumque in momento primo & ultimo sine intermedia sunt sunt finis:

Co. xxix Contingit eiusdem multas causas esse per se & non secundum accidentem
 sed non eodem modo.

Quaedam sunt sibi admixtae cause sed non eodem modo.

Idem aliquando causa contrarior est.

Co. xxxi Propositiones sunt cause conclusionis sicut ex quo est.

Partes sunt causa materialis totius.

Finis est potissima causa inter causas & causa finalis aliarum causarum.

Finis habet rationem boni.

Nihil differt eandem causam finalem esse bonam uel uideri bonam.

**Cause per se eiusdem speciei aliae sunt priores aliae posteriores aliae pro-
 prie aliae communes ut sanitatis medicus & artifex. similiter accidit & in
 causis per accidens.**

Ex lectione, vi. & co. xxxii.

**Accidit statuefacienti polycletum esse & continentes polycletum sunt cau-
 sae per accidens statuae.**

Cause per accidens sunt aliae aliis longius & propius rationi cause.

Co. xxxiii Quaedam dicuntur cause in potentia quaedam in actu.

Co. xxxiv Cause per se aliquando accipiuntur complexiue cum causis
 per accidens.

**Modi eorum numero sunt sex, uidelicet singulare & genus siue prius & po-
 sterior per accidens & genus accedens & simplex & complexum. & quilibet
 horum distinguitur per actum & potentiam.**

Co. xxxv Cause in actu & singulares simul sunt uel non sunt: cum his
 quoque sunt cause sed cause in potentia non semper.

Co. xxxvi Oportet in naturalibus causis uniuscuiusque summam. .i. ultimam
 querere sicut & in aliis scilicet artificialibus.

Causis debent proportionaliter respondere effectus.

Ex lectione septima & co. xxxviii.

Multa dicuntur & esse & fieri propter fortunam & propter casum.

Co. xxxix Quidam negantes fortunam dicunt omnem esse aliquid causam determinatam

Co. xxxv. Nullus antiquorum sapientum causas generationis dicens aliquid de fortuna determinavit.

Co. xxxviii. Casus non est causa cœli & motuum cœlestium.

Co. xxxvi. Nō ex quocumq; semine aliquid fit sed ex tali semine oliua & ex tali homo.

Co. xxxvii. Quibusdam uidetur q; fortuna sit cā manifesta humano intellectu eam quā diuinum quoddam & occultius.

Ex lectione viii. & co. xxxviii.

Quædam sunt ut semper quædam sicut frequenter: neutrum autem horum dicitur esse a fortuna.

Quæ sunt in paucioribus omnes dicunt esse a fortuna.

Quæ sunt in paucioribus sunt a fortuna: & quæ sunt a fortuna sunt ut in paucioribus.

Co. xxxviii. Eorum quæ sunt quædam sunt propter finem scilicet de liberatum quædam uero non.

Eorū quæ sunt pp suum quædam sūt scdm ppositum: quædam uero nō scdm ppositum.

Quæcūq; ab it: intellectu. I. a ppositio agitur & a natura sunt pp finem.

Co. I. Sicut entiu aliud est per se & aliud per accidens ita & causas: alia p se: alia per accidens.

Causa per se est finita: causa scdm a accidens infinita.

Infinita uni accident.

Co. II. Casus & fortuna sunt in his quæ sunt propter finem.

Co. III. Fortuna est causa per accidens in his quæ sunt scdm ppositum propter finem i minori parte infinita est & manifesta h. I.

Propositu uō est sine intellectu.

Ex lectione nona. & co. liii.

Infinitas cās necesse est esse: quibus fiat quod est a fortuna: quare fortuna.

Co. liii. Fortuna non est simpliciter causa alicuius sed scdm accidens.

Co. li. Dicere fortuna esse aliquid extra rōnem recte dicitur: ratio enim aut est eorum quæ semper sunt aut sicut frequenter: id est de his rationari possit: solum.

Co. li. Fortunā bona dicitur cum bonum aliquid euenit: praua autem cum prauum aliquid.

Eufortunium & fortunium sunt quæ habent bonum uel malum cum magnitudine.

Parum pp: nihilo reputatur.

Eufortunium est incertum: fortuna enim incerta est.

Ex lectione x. & co. liii.

Differunt fortuna & casus: quoniam casus in amplius est quam fortuna.

Co. liii. Fortuna idem uidetur esse sollicitati aut prope.

Felicitas eupraxia est id est bona operatio.

Co. lxi. Quibuscunq; non cōtingit agere neq; a fortuna dicimus eos aliquid facere
Co. lxi. Neq; inanitarum neq; infans neq; bestia aliquid facit a fortuna quoniam non habent propositum neq; eufortunium neq; infortunium inest his nisi scđm similitudinem.

Pati a fortuna inest quodammodo his cum agens circa hæc aliquid agat a fortuna aliter autem non.

Co. lx. Casus non solum est in hoībus qui uoluntarie agunt: sed etiam in aliis animatis & inanimatis:

Co. lxi. In his quæ simpliciter sūt propter aliquid cum non accidentis .i. eius quod accidit, causa sunt sed causa alicuius extrinseci tunc causa dicimus fieri.

Co. lxi. Vanum dicitur cum id quod est propter aliquid non accidat ex eo propter quod sit.

Co. lxi. Cum fiat aliquid extra naturam tunc non a fortuna sed magis a casu factum esse dicimus.

Eorum quæ sunt a fortuna exterius est causa: sed eorum quæ sunt a casu interius est causa.

Co. lx. Casus & fortuna reducuntur ad causam: unde est principium motus id est efficientem

Co. lxi. Nihil scđm accidens prius est his quæ sunt per se quare neq; per accidens causa prius est ea quæ est per se.

Co. lxi. Posterius est casus & fortuna intellectu & natura.

Co. lxi. Propter quid tot est scđm nomen: quor sunt cause prædictæ.

Ant propter quid reducitur in quod quid est id est in diffinitionem ut mathematicus aut in mouente primum aut in alicuius gratia id est in finem aut in his quæ sunt in materia.

Ex lectione .xli. & co. lxi.

Quoniam quattuor sunt cause de omnibus est physici cognoscere: & in omnes inducere propter quid demonstrabit physicæ materiam for-
 mam mouentem: & quod est cuius causa.
 erunt tres cause in unam multoties.

Quod qđ ē cā formalis & qđ cuius cā .i. finali: una ē scđm numerum.

Causa mouens eadem est in istis scilicet formali & finali: scđm speciem.

Co. lxi. Physicus reuertur omnino considerate quæcunq; mora mouent: quæcunq; autem non: non physice sunt.

Triplex est studium philosophiæ: hoc quidem circa immobile: aliud uero circa mobile qđ ē scđm incorruptibile: aliud autem circa corruptibilia

Co. lxi. Duplicia sunt principia scilicet mota & non mota

Co. lxi. Nā facit qđ melius ē nō simpliciter sed ad uniuscuiusq; Quid

Ex lectione .xlii. & co. lxi.

Quæcumq; sunt à natura aut semper fiunt aut sicut frequenter.

Neq; a fortuna neq; a casu uidetur plueri multotiens in hyeme sed forte sub cane neq; canina sub cane fit a casu sed si in hyeme esset.

Co.lxxviii. In quibuscumq; est aliquis finis huiusmodi causa agitur q; prius est & quod consequenter.

Vnumquodq; sicut agitur sic aptum natum est agi : & sicut aptum natū est agi sic agitur si non impediatur.

Ars imitatur naturam.

Co.lxxviii. Ars alia quidem perficit quæ natura non potest operari alia uero imitatur.

Quæ sunt scdm. artem fiunt propter finem : & quæ sunt à natura.

Co.lxxx. A natura & propter finem hirundo facit nidum & aranea telam & non ab arte.

Natura agit propter finem :

Co.lxxxi. Natura dī dupliciter alia qdē sicut mā alia uero sicut forma.

Ex lectione xlii. & co.lxxxii

Peccatum fit in his quæ sunt scdm. artem & in his quæ scdm. naturā sunt. Monstra sunt quedam peccata naturæ.

Co.lxxxiii. Oio destruit naturam dicēs naturam non agere propter finē illa dicuntur esse scdm. naturam quæcumq; a quoddam principio intrinseco subsistit determinata continue mota accedunt ad aliquem finem scilicet determinatum.

A determinato principio in determinatū finem semper proceditur scilicet a natura nisi aliquid impediat.

Ars non deliberat thomas nec etiam artifex inquitum habet artem :

Arti assimilatur natura.

Thomas. Natura est ratio cuiusdam artis diuine indita rebus qua ipæ res mouentur ad finem determinatum.

Ex lectione xlv. & co.lxxxvii. & lxxxviii.

Ratio necessitatis scilicet in naturalibus & artificialibus sumitur a fine in materia autem necessarium est :

Co. Non sequitur si conclusio est quod principium sit sed si conclusio non est neq; principium erit.

Finis ponit necessitatem his quæ sunt ad finem.

Finis in speculabilibus est principiu non quidem actionis sed rōinatiōis

Co.lxxxv. Finis in naturalibus se habet sicut principium i demonstratiuis

Co.lxxxvi. Ponuntur & in diffinitione quedam partes materie.

Propositiones ex tertio libro physiconum Aristotelis.

Ex lectione prima & co' primo :

Eccessarium est ignorato motu ignorare naturam;

Motus est de numero continuorum.

Infinitam apparet primo in diffinitione continua.

Continuum est diuisibile in infinitum.

Co.ii. Sine loco uacuo & tempore impossibile est esse motum;

Posterior est speculatio de propriis ea quæ est de communibus.

Co.iii. Entium aliud est endelechia idest actu tantum aliud est potentia tantum.

Eorū quæ sunt actu hoc quidē ē ad aliquid aliud uero quantū aliud quæ
le aut aliquid aliorum prædicamentorum.

Eorum quæ sunt ad aliquid aliud scđm superabundantiam & defectum
dicitur aliud scđm actum & passiuū scđm & omnino motuum
& mobile.

Co.iii. Non est motus præter res idest præter genera rerum;

Omne quod mutatur aut mutatur secundum substantiam aut quantita-
tem aut scđm qualitatem aut scđm locum.

Nihil est extra prædicamenta & nihil ipsis cōmune est accipere;

Co.ii. In omnibus generibus est aliquid dupliciter: uel sicut perfectum;
uel sicut imperfectum.

Motus & mutationis tot sunt species quot & entis;

Ex lectione ii. & co. vi.

Motus est endelechia idest actus existentis in potentia scđm q̄ huius
modi est actus scđm q̄ est in potentia;

Sex sunt species motus scilicet alteratio augmentatio diminutio gene-
ratio corruptio & loci mutatio.

Co.iii. Quedam eadem sunt in potentia & in actu quāuis non simul
aut non secundum idem.

Omne mouens naturale cum mouet mouetur & ipsam;

Est quoddam mouens & immobile.

Co.ii. Posse sanari & posse laborare alterum est subiectum aut eorum unū
& idem est.

Ex lectione iii. & co. xi.

Contingit unūquodq̄ quod est i potentia quandoq̄ esse in actu;

Co.iii. Impossibile est ponere motū in alio genere quā i genere actus est
stentis in potentia.

Motus non est altentis nec inæqualitas;

Co.iii. Motus indeterminatus est.

Co.ii. Motus quidam actus est sed imperfectus.

Neq̄ i priuationē neq̄ i potentia neq̄ in actu simpliciter ponitur motus;

Ex lectione ii. & co. xvi.

Motus est actus mobilis in quantum est mobile.

Co. xviii. Quod tangit paritur.

Forma semper existimabitur mouens.

Co. xvi. Motus est i mobili quia est actus eius.

Motui actus non est alius ab actu mobilis.

Idem est spatium unius ad duo & duorum ad unum & ascendens & descendens secundum rem non autem secundum rationem.

Opus & fin : uniuscuiusque est actus eius.

Co. xviii. Actio est actus actui passio autem passui.

Si actio est in mouente : omne mouens mouetur aut habens motum non mouebitur.

Si actio & passio sunt in patiente actus uniuscuiusque non erit in unoquoque & secundum duos motus aliquid mouebitur : sed hoc impossibile.

Impossibile est duas alterationes unius speciei esse unius subiecti.

Impossibile est duorum alterorum secundum speciem unum & eundem actum esse scilicet secundum rem & rationem.

Co. xx. Actio est actus agentis ut aquo sed patientis ut in quo.

Actio & passio sunt idem motus.

Co. xxiii. Motus est actus potentiae actui & passui in quantum huiusmodi.

Ex lectione .v. & co. xxiii.

Scientia naturalis est circa magnitudines & tempora & motus quorum unum quodque necesse est aut finitum aut infinitum esse.

Non omne ens est finitum aut infinitum ut passio & punctus.

Ad physicum pertinet considerare de infinito si est : aut non est : & quid sit.

Quodcumque habet principium habet finem.

Co. xxv. Omnes physici posuerunt infinitum tanquam principium eorum quae sunt.

Commento. xxviii. Anaxagoras dicit quod omnia incipere moueri aliquando.

Co. xxv. Omnia aut principium sunt aut ex principio.

Quod est immortale & incorruptibile physici diuinitum appellabant :

Ex lectione .vi. & co. xxxi.

Tempus est infinitum.

Vtuntur mathematici infinito :

Intellectus non deficit quin super quodlibet finitum non possit aliquid addere.

Commento. trigessimotertio. Contingere ab essenihil differt in perpetuis :

Commento. xxxiii. Infinitum dicitur unomodo quod non est possibile transiri : ex eo quod non est aptum natum transiri : sicut & uox est inuisibilis.

Secundo modo quod habet transitum in consumabilem: aut quod nix habet
Tertio modo quod aptum natum est habere transitum aut finem: non ta-
men habet.

Infinítum uel dicitur per appositionem s. sicut infinitum uel per diuisionē
sicut sicut in magnitudinibus: uel utroque modo. *Co. lxxv.* sicut in ipse

Co. lxxv. Omne diuisibile uel est numerus uel magnitudo.

Co. lxxvi. Passio minus est separabilis & per se existens quam subiectum.

Co. lxxvii. Substantie esse & substantia idem est.

Impossibile est actu esse infinitum.

Ex lectione cxi. & co. lxxv.

Ratio corporis est quid sit determinatum planitie: id est superficie.

Non est corpus infinitum neque intelligibile neque sensibile.

Co. lxxviii. Omne corpus sensibile aut est simplex aut compositum.

Infinitum elementum si esset excelleret & corrumperet finitum.

Co. lxxix. Elementa habent contrarietatem adinuicem.

Co. lxxx. Vnumquodque ex quo componitur resoluitur in hoc.

Co. lxxxi. Omne quod mutatur mutatur ex contrario in contrarium.

Ex lectione viii. & co. lxxxviii.

Aptum natum est corpus omne sensibile in aliquo loco esse.

Locus aliquis est unicuique corpori naturali.

Idem est locus sicut in partibus partis & totius.

Co. lxxxviii. Impossibile est non comparare locum & corpus.

Locus est æqualis locato.

Co. i. Infinitum secundum anaxagoram est in seipso & non in alio.

Non ubicunque aliquid est ibi aptum natum est esse.

Co. ii. Terra quiescit in medio quia grauitatem habet.

Co. iii. Graue naturaliter fertur in medium: leue uero sursum.

Co. iiii. Loci differentie sunt sursum & deorsum ante & retro dextrorsum
& sinistrorsum.

Co. v. Impossibile est locum esse infinitum.

In loco esse & in aliquo loco esse conuertuntur.

Ex lectione viii. & co. lvi.

Magnitudo actu infinita non est diuisione autem est.

Co. vi. Est infinitum in potentia ens.

Dupliciter aliquid dicitur in potentia uno modo, quia totum potest redu-
ci ad actum sicut possibile est hoc esse & statuum. Alio modo dicitur in
potentia quod postea fit actu ens non quidem totum simul sed successiue.

Dupliciter aliquid dicitur esse uel quia est totum simul uel quia semper una
pars eius est post aliam.

Infinitum est in sepe aliud & aliud accipiendus: & acceptum semper est finitum.

Co. vii. Finitum quod accipitur in magnitudinibus uel apponendo uel

diuidendo permanet & non corrumpitur sed quod accipitur in generatione & tempore corrumpitur: sic tamen ut non sit deficere.

Co. lvi. Omne finitum remouetur quolibet finito semper accepto.

Co. lvi. Infinitum scđm appositionē non excellit omnem determinatam magnitudinem in maius sicut infinitū scđm diuisionem excellit omnem determinatam paruitatem in minus.

Non contingit magnitudinem esse maiorem in potentia omni magnitudine finita.

Co. lvi. Vnitas est minimum in numeris.

Vsq; ad decem plato fecit numerum.

Ex lectione. x. & co. lvi.

Diffi. Infinitum est cuius semper secundum quantitatem accipientibus est aliquid ex recipere;

Diffi. Totum est cui nihil abest.

Co. lvi. Totum & perfectum aut sunt penitus idem aut proxima secundum naturam.

Nullum non habens finem est perfectum.

Co. lvi. Infinitum est materia perfectiōis magnitudinis: & quod potētia est totum actu uero non.

Infinitum non continet sed continetur inquantum infinitum est.

Infinitum est ignotum inquantū est infinitum: est enim sicut materia nō habens speciem id est formam.

Co. lvi. Infinitum magis habet rationem partis quam totius & materię quam formę.

Impossibile & inconueniens est ignotum & indeterminatum continere & determinare intelligibilia.

Ex lectione. xi. & co. lvi.

Illud quod continet est forma.

Co. lvi. Omne unum indiuisibile est inquantum unum.

Numerus est pluralis.

Infinitę sunt decisiones magnitudinis.

Numerus q; i infinitū multiplicatur nō ē sepatus a decisione magnitudinē

Co. lvi. Continuum diuiditur in infinitū:

Quātū un; q; q; cōtingit i potētia esse: tācū & in actu cōtingit esse.

Co. lvi. Infinitum non eodem modo est in motu & magnitudine & tempore sed per prius & posterius.

Co. lvi. Mathematici non indigent infinito in actu neq; eo utuntur.

Co. lvi. Infinitum est causa sicut materia.

Infinito esse est priuatio.

Subiectum per se infiniti est continuum sensibile.

Ex lectione. xii. & co. lvi.

Contingit unius corruptionem esse generationē alterius.

Co. lxxv. Intelligentiæ credere inconueniens est: non enim in se abundantia & defectus est: sed intelligentiæ: unumquodq; cui nosse intelligi aliquid multiplicatū: seipsum augmentans in infinitum.

Tempus & motus infinita sunt: non tamē actus.

Magnitudo neq; diuisione neq; intelligibili augmentatione ē infinita i actus.

Propositiones ex. llii. libro physicorum: Aristotelis.

Ex lectione prima & co. primo:

Ecesse est physicū de loco sicut & de infinito determinare.

Quod uon est uisquā est: sed nō e conuerso.

n Loci mutatio est maxime cōsiter oēs motus & magis ppter

Co. ii. Loci mutationes physicorum corporū & simplicium non solū ostendūt locū esse sed etiam q; habeat quandā potentia id est virtutem conseruatiuam locati.

Fertur unumquodq; in sui locum: non prohibitum.

Co. v. Sursum ē ubi fertur leue deorsum aut ubi feruntur grauitatē hñtia Mathematica non sunt in loco: sed secūdū positionem habent per respectum ad nos dextram & sinistram.

Co. vi. Vacuum est locus prius corpus.

Locus est aliquid pter corpus.

Omne corpus sensibile in loco est.

Co. vii. Illud sine quo alia non possunt esse & ipsum sine aliis potest esse: necesse est esse primum.

Non perditur locus his quæ sunt in eo corruptis.

Ex lectione. ii. & co. vii.

Dimensiones sunt tres quibus determinatur oē corpus: scilicet longitudo latitudo & profunditas.

Impossibile est corpus esse locum in eodem: nāq; essent duo corpora.

Co. viii. Sensibilium corporū sensibilia sunt principia.

Ex intelligibilibus elementis id est principijs nulla magnitudo sit.

Ex lectione. iii. & co. xiii.

Entium aliud est per se aliud per accidens.

Locus alius quidē cōs in quo oia corpora sunt: alius uero proprius in quo primo sunt.

Forma est terminus uniuscuiusq; rei.

Co. xvi. Forma & materia habent altissimā speculationē & sine inuicē nō facile est cognoscere ipsa.

Co. xvii. Forma & materia non separantur a re.

Locus contingit separari a locato.

Locus non est pars locatineq; accidens.

Co. xviii. Materia non continet sed continetur

Co. xviii. Impossibile est ei cuius non est motus neq; sursum neq; deorsum locum esse.

Co. xxi. Transmutatur simul cum re & forma & materia & moventur non semper in eodem loco sed ubi res.

Ex lectione. lili. & co. xlii.

Octo modis aliquid dicitur esse i aliquo.

Vno modo sicut pars in toto.

Aliomodo sicut totū in parte non enim præter partes est totum aliomodo sicut species in genere.

Aliomodo sicut genus in specie.

Aliomodo sicut forma in materia.

Aliomodo sicut motum in primo motivo.

Aliomodo sicut i fine: oium aut maxime proprium est sicut locatū in loco.

Co. xxv. Co. xxvi. Co. xxvii. Contingit aliquid esse in seipso per partes: sed non primo: neq; per se neq; per accidens.

Scientia est in anima.

Locus non est materia neq; forma.

Ex lectione. v. & co. xxviii.

Locus est primū cōtinēs illud cuius est locus: & nihil est rōi. locat.

Primus locus neq; maior neq; minor est locato.

Locus non deficit unicuiq; locato: & separabilis est.

Locus omnis habet sursum & deorsum.

Fertur unūq; corpore naturaliter & manet in propriis locis.

Propria loca naturalium sunt sursum & deorsum.

Co. xxxi. Sic pulcherrime diffinitur unumquodq; ut quid sit reddatur: & omnia oppositius ipsius solvantur: & ex diffinitione proprietates eius mani esse erunt & causa discordiæ & oppositorum circa ipsam manifesta erit.

Co. xxxii. Nunquam quæteretur de loco nisi motus aliquis esset secundum locum.

Motus secundum locum alius est per se. scilicet loci mutatio: alius ex consequenti scilicet augmentum & decrementum.

Eorum quæ moventur aliud moventur per se in actu: aliud vero secundum accidens.

Eorum quæ moventur per accidens alia sunt contingentia moveri per se ut partes corporis: alia vero non contingentia: sed semper secundum accidens ut albedo & scientia.

Co. xxxviii. Cum continēs diuisum nō est a cōtēto sed cōtinuū: nō dicitur contentum esse in illo sicut in loco sed sicut pars in toto.

Vltima contingentium sunt simul.

Cum contentum est continuū continentī nō mouetur i illo sed cum illo diuisum autem in illo mouetur siue moueatur continens siue non.

Ex lectione vi & co. xxxvii.

Locus nō est forma: sunt enim utraq; termini sed nō eiusdem sed forma quidem rei locus autem continentis corporis.

Co. xxxvii. Si esset locus aliquod spatium inter extrema corporis cōtinētis extra extrema ip[s]ius cōtinentis. semp mouens in eodē loco: essent infiniti simul loci.

Nō est alius locus aq; in quo mouetur cū totū uas trāsmutatatur sed idem. Locus in quo est aliquid comitatur corpus cōtinens aut partes eius: sed nō locus in quo illud est qui est pars loci qui est locus totius cœli.

Co. xxxviii. Loco nō mā mā. neq; diuisa ē q̄re neq; p̄tiet rē loo it utq;

Co. xxxviii. Corpus contentum est quod mouetur scđm loci mutationē

Co. xxxix. Locus est immobilis

Totus fluuius magis est locus nauis quia est immobilis totus.

Di: Locus est terminus continentis immobilis primum.

Co. xxxix. Leue natura fertur sursum graue uero deorsum.

Locus uidetur ēē quædam superficies.

Simul cum locato est locus.

Ex lectione. vii. & co. xxxviii.

Quicunq; corpori adiacet aliquod corpus extra continens ipsum hoc i loco esse uero non minime.

Co. xxxviii. Alia sunt in loco scđm potentiam: alia scđm actum.

Cum continuum est similiū partiū & scđm potētīā in loco partes sunt nec autē separatæ sunt & tangunt se secundum actum sunt.

Co. xxxix. Alia per se sunt i loco sicut oēs corpus mobile alicubi p se alia uero scđm accidens: ut anima & cœlum id est ultima sp̄ata.

Cœlū non est alicubi totum sed oēs ptes eius in loco quodāmodo sunt.

Vltimum cœlum solum mouetur circulariter.

Extra oē & totum cœlum nihil est propter hoc oīa i cœlo sunt.

Co. xxxvi. Cœlum non est locus sed ultimum cœli i. superficies cœli.

Ex lectione. viii. & co. xxxvii.

Augmentatio corpore nō est necesse simul augmentare locum.

Punctus non est locus.

Duo corpora impossibile est in eodē loco eē. Locus nō est spatium aliqđ corporum siue dimensio aliqua corporalis scđm textū cōmētatoris.

Locus nō est i aliquo sicut in loco sed terminus in aliquo finito.

Co. xxxviii. Corpus cōtinens cui cōsequenter est corpus cōtētū & qđ ab

eo tangitur nō ut pxiū est: & hæc simul apta nata eē ipassibilia sunt
admutuū.

Fertur unūquodq; in sui locum rationabiliter.

Thomas. Proximitas nature quæ est inter corpus cōtinens & contentū
est causa quare corpus naturaliter mouetur ad suū locū.

Manet unūquodq; natum in proprio loco rationabiliter.

Sicut pars naturaliter quiescit in suo toto ita & locatū i loco suo naturali
Co. xxxviii. Aq̃ materia est aeris aer autē sicut actus quidā ip̃ius: & aq̃
potētia est aer: scilicet simpliciter aer uero potentia est aqua quodāmo

Ex lectione .viii. & co. i.

Est phisici cōsiderare de uacuo sicut & de loco:

Co. lii. Multa parua quod magnum est constituunt.

Co. ly. Duo corpora impossibile est simul esse.

Co. lvi. Vas plenum cinere tantum recipit de aqua quātū uas uacuum:

Pythagorici dicunt quod uacū est quod determinat res: naturas.

Ex lectione .x. & co. lvii.

Ad cognoscendum qualiter se habeat ueritas circa uacuum oportet acci
pere quid significet nomen.

Co. lviii. Corpus sensibile sed'm tactum est gravitatē habēs uel leuitatem

Co. lxiii. Contingit augmentari corpus non solum ingrediēte aliquo sed
etiam alteratione ut si ex aqua fiat aer.

Vacuum est locus priuatus corpore.

Ex lectione .xii. & co. lvi.

Pars nisi seorsum ponatur non erit in loco sed in toto:

Omnis motus aut est uolentus aut secundum naturam

Motus uolentus posterior est eo qui est secundum naturam.

Non entis nulla est differentia

Co. lxx. Medium per quod aliquid fertur causa est: uelocitatis uel tardita
tis motus: quia corpus motum impedit maxime quidem medium qđ
contra fertur: postea autem medium manens: sed magis mediū quod
non facile diuiditur. huiusmodi autem est quod pinguius est.

Co. lxxi. Idem corpus uelocius fertur propter duas causas: aut indifferen
do per quod fertur: aut per aquam aut per tetram aut per ætrem: aut in
differēdo quod fertur propter excellēciam gravitatis uel leuitatis eius

Ex lectione .xii. & co. lxxi.

Excelsus diuiditur in id quo excelsit & in id quod excelsitur.

Non excelsit linea punctum nisi componatur ex punctis.

Vacuum ad plēnū nullū possibile est habere pportionē: neq; motus qui
fit per uacuum ad motum qui fit per plēnum.

Co. lxxii. Omnis motus ad motum proportio est.

Omnis motus in tempore est.

Ois tēporis ad tps proportio est si sint utraq; finita

Ex lectione .xlii. & co. lxxvi.

Corpus ligneū cubicū & si sit calidum : aut frigidum : aut graue : aut leue :
immediatē est a passionibus istis & si non sint si parabiles.

Co. lxxvii. Aer non uidetur.

Ex lectione .xliii. & co. lxxvi.

Rarum est quid leue unde ignem rarum esse dicunt.

Co. lxxxi. Quanto aliquid est rarius magis sursum ferretur.

In uacuo sunt oīa sine motu & uacuum sine motu est.

Co. lxxxiii. Plus aer ex aqua generatur quam econuerso.

Co. lxxxiiii. Ex eo quod est in potentia actu fit quod sit.

Materia non separabilis est a contrariis esse tamen eius alterum est : i. scē
dum rationem altera est.

Materia contrariorum est una numero, ut calidi & frigidi.

Cum ex aqua sit aer eadē est materia numero non accipēs in se aliud al-
quid sed qd erat in potentia actu facta est similiter & aqua ex aere sit.

Scintille nō est accipere aliqua pars in qua nec caliditas nec albedo inest
Magnitudo & paruitas sensibilis corporis : non accipiente aliquid mate-
rie extenditur s. d. qui potentia est materia utriusq;.

Densum est graue & durum rariū autem leue & molle : dissonant aut graue
& durum in plumbo & ferro.

Ex lectione .xv. & co. lxxxviii.

Ex his quæ nō sunt compositum impossibile est esse & participare aliquid
substantiam.

Co. lxxxviii. Omnis diuisibilis existentis necesse est esse dum est aliquam
partem eius aut aliquas partes.

Temporis alie partes factæ : alie futuræ sunt.

Ipsū nunc non est pars temporis :

Mensurat pars totum : & componi oportet totum ex partibus.

Co. lxxxix. Nulle partes temporis quæ sunt alie & alie adinuicem possūt
esse simul nisi una continetur illam.

Impossibile est sic se habere adinuicem duo nūc quod sint habita adinuicē

Co. lxxxxi. Nullius diuisibilis finiti unus tantum terminus est.

Co. lxxxxi. Simul esse dicuntur scđm tps & nec prius nec posterius quæ
sunt in eodem nunc.

Ex lectione .xvi. & co. lxxxxi.

Pars temporis tempus quoddam est.

Pars circulationis non est circulatio.

Co. lxxxxi. In tempore omnia sunt & in totius speta.

Co. lxxxv. Omnis mutatio & motus in ipso transmutato est aut in loco
ubi est ipsum transmutatum & transmutans.

Tempus ubiq; & apud omnia est.

Co.lxxxvi. Mutatio & motus ois uelocior & tardior est.

Tardum & uelox tempore determinantur.

Velox est quod in paucio tempore per multū spatium mouetur.

Tardū est quod in multo tempore per paucū spatium mouetur.

Tps nō determinatur tpe neq; quo ad quantitātē neq; quo ad qualitatem.

Co.lxxxvii. Manifestū est quod tps neq; motus est neq; sine motu.

Ex lectione.xvii.&co.lxxxviii.

Simul motum sentimus & tempus.

Necesse est ipsum tempus aliquid esse ip sius motus.

Co.lxxxviii. Oē quod mouetur mouetur ex quodam in quidam.

Sequitur magnitudinem motus propter id.n.q; magnitudo cōtinua & motus continuus est:quātus uero motus est tantū & tempus erit.

Prius & posterius in magnitudine primū sunt & hoc ex ipsa positione.

Motus & tps ita se habent quod semp alterū eorū sequitur alterum.

Co.x. Tunc dicimus fieri tempus quando prius & posterioris in motu sensum percipimus.

Co.ci. Tempus est numerus motus secundū prius & posterius.

Co.cii. Numerus dicitur dupliciter scilicet quod numeratur uel numerabile & alio modo quo numeramus.

Tempus est numerus quod numeratur & nō quo numeramus.

Est alteram quo numeramus & quod numeratur.

Ex lectione .xviii.& co.ciii.

Ipsū nunc idem est,subiecto scdm id qd est.quod quid erat esse autem alterum est id est ratione alterum est.

Co.ciii.Ipsū nūc mēsurat tps scdm qd prius & posterio ē & nō scdm id qd ē

Quod mouetur in eo qd est alibi & alibi est alterum.

Ipsū nunc sequitur ad id quod fertur sicut tempus ad motum.

Per mobile cognoscimus prius & posterius in motu.

Notum in tempore maxime est nunc.

Co.cvi. Nisi tps sit ipsū nunc non est.& si ipsum nunc non est tps nō erit.

Quod fertur & loci mutatio sunt simul.

Tempus continuatur per ipsum nunc & diuidatur per ipsum nunc.

Motus & loci mutatio una est id est sumitur unitate ab eo quod mouetur quia unum est.

Punctum est principium unius partis lineæ & finis alterius.

Co.cvii. Ipsū nunc nulla pars temporis est neq; pāta sūt partes lineæ: lineæ enim due partes unius lineæ sunt.

Secundum quod est terminus nunc non est tempus sed accidit temporis scilicet sicut terminus terminato: secundum uero quod numerat est numerū.

- Teri illius solum sunt cuius sunt tria numerus autem potest esse diversus.**
 Ex lectione .xviii. & co. xviii.
- Tempus minime numerus simpliciter est.**
 Minus numerus qui est simpliciter dualitas est.
- In lineis est minimum multitudinis ut dicitur aut in magnitudine aut non.**
 In tempore est minimum secundum multitudinem secundum uero magnitudinem non est.
- Co. xviii** Secundum quod tempus est continuū est longum & breue secundum quod est numerus est multum & paucum uelox autem & tardum non est.
- Numerus quo numeramus uelox & tardus non est.**
- Co. xix** Tempus prius & posterius non est idem.
- Numerus simpliciter scilicet quo numeramus est unus & idē qui ē ceterum equorum & qui est centum hominum quorum autē est numerus. Numerus nam metatur altera sunt.**
- Co. xxi** Sicut contingit esse unum & eundem motum scilicet specie itere & iterum sic & tempus contingit.
- Co. xxi** Non solum motum tempore metimur: sed etiam motu tempus propter diffinitionem adinuenimus.
- Per numerabilia numerum aliquando cognoscimus & econuerso.**
- Co. xxii** Limitatur magnitudinem motus in quantitate: continuitate & diuisibilitate hunc autem tempus.
- Ex lectione .xx. & co. xxiii.
- Tempus est metrum motus & eius quod est moneri.**
- Tempus mensurat motum mensurando aliquem motum: quo mensurabit totum.**
- Est motus in tempore esse mensurari tempus & secundum id quod est & secundum suam durationem: simul enim motum & esse motus mensurat tempus.**
- Co. xxv** Alia motu esse in tempore est mensurari tempus non ipsa sed esse eorum secundum suam durationem.
- Aliquid esse in tempore dicimus dupliciter: unomodo quia tunc est quando tempus est: alio modo sicut aliqua sunt in numero.**
- Aliquid dicitur esse in numero sicut pars & passio: & quicquid est ipsius numeri aut quia numerus est ipsius.**
- Nunc & prius & posterius & quaecumque huiusmodi sunt in tempore: sicut in numero unitas quae scilicet est pars numeri: & superfluum quae scilicet sunt passiones & pars. res autem sicut sunt in numero scilicet numero ita sunt in tempore.**
- Co. xxvi** Non est idem in tempore esse & esse quando tempus est.
- Co. xxvii** Accipi potest aliquod tempus maius omni eo quod est in tempore: unde necesse est omnia quae sunt in tempore contineri sub tempore: & pati aliquod sub tempore.

Consueuimus dicere quod tempus tabefacit & senescunt omnia sub tē pore & obliuiscuntur propter tempus.

Non didicit aliquis propter tempus neq; nouum factum est aliquid neq; bonum idēit integrum & perfectum: corruptionis enim per se causa tempus est.

Quæ sunt semper scđm qđ semper sunt nō sūt in tempore non enim mē suratur esse ipsoꝝ tempore: signum autem est quoniam neq; patiūtur aliquid a tempore.

Co. cxxii. Tempus est mensura quietis per accidens: omnis enim quies in tempore est.

Non omne immobile quiescit: sed priuatam motu ap̄ tam tamen naturā moueri.

Co. cxxiii. Quod mouetur non simplicitet erit mensurabile sub tempo re secundum quod quantum aliquid est: sed secundum quod motus ipsius est quātus.

Co. cxxiiii. Nulla quæ neq; mouetur neq; quiescūt sunt in tempore.

Tempus est mensuratio motus & quietis.

Co. cxxv. Quorum opposita semper sunt hæc non sunt in tempore: quoꝝ autem non semper sunt hæc sunt in tempore.

Ex lectione xxi. & co. cxxi.

Nunc continuat tempus præteritum & futurum.

Nunc diuidit tempus potentia idēit in quantum considerat ut multa in potentis & in quantum huiusmodi est: est alterum & alterum in quan tum autem copulat semper idē est.

Co. cxxvi. Dicitur etiam nunc tempus propinquum præsentī nunc.

Co. cxxvii. Tunc est tempus determinatum ad prius nunc.

Co. cxxviii. Ipsum nunc principium & finis est: sed non eiūdem sed præte riti quidem finis futuri autem principium.

Tempus semper est in sui principio & in fine.

Tempus nunquam deficiet: semper enim in principio est.

Co. cxxix. Illud dicitur iam quod est propinquum præsentī nunc: siue sit pars præteriti siue futuri.

Co. cxxx. Ipsum modo est pars præteriti prope præsentī nunc.

Olim est pars præteriti procul præsentī nunc.

Repente est quando est sine sensibili tempore: propter paruitatem.

Ex lectione xxi. & co. cxxviii.

Omnis mutatio temouet scilicet de ratione suātem a natura sua.

Co. cxi. vii. Aliqui tempus sapientissimum dixerunt: paron autem pytha goricus ipsum penitus indisciplinabile testis dixit.

In tempore oīa generantur & corrumpuntur.

Tempus corruptionis magis erit per se causa quam generationis.

Mutatio per se est destructiva: generationis autem & ipsius esse causa est per accidens.

Nihil sit id est generatur nisi moueatur ipsum quodāmodo scilicet manifeste & agatur: corrumpitur autem etiam cum non moueatur manifeste. *Co.cxxviii* Omne mutationē & oē quod mouetur necesse est moueri in tempore.

Prius & posterius dicimus secundū distantiam ad ipsum nunc.

Ipsū nunc est terminus præteriti & futuri.

Cōtrario modo dicitur prius scđm præteritū & futū. In præterito enim dicitur prius quod longius est ab ipso nunc posterius autem quod prope est in futuro autem dicitur prius quod est propinquius ipsi nunc posterius autem quod procul est.

Nihil aliud aptum natum est numerare quam anima uel intellectus:

Non existente anima tempus est utrunq; ens

Prius & posterius in motu sunt & hæc sunt ipsæ scđm q̄ sunt numerabilia

Ex lectione .xxiii. & .co.cxxx.

Tempus est passio & habitus motus.

Co.cxxx Tempus & motus sunt simul & scđm actū & scđm potentiam

Co.cxxii Omne tēpus quod est simul & similiter id est æqualiter est unū tantum quod uero non est simul nō est unum: sed species eius est una.

Motus sunt alteri & seorsum id est diuisi ab inuicem: tempus autem ubi que idem est.

Co.cxxxii Motus localis est maxime regularis: scđter motus locales motus circularis.

Numeratur unusquodq; uno quodā proximo sui generis.

Aliquo determinato motu & tpe mēsuratur quātitas motus & tēpis.

Quod est primū est mensura oīum pximo p̄lo oīum quæ sūt sui generis

Circulario quæ est maxime regularis est mensura oīum motū.

Alteratio & augmentatio non sūt motus regulares.

Videntur tempus esse numerus motus primæ sp̄atæ quia hoc motu mensuratur & tempus & alii motus.

Co.cxxxiii Equilaterus & gradatus nō sunt idem triangulus: sed bene eadem figura.

Ibi dicimus identitatē ubi non est differentiamō aut ubi est.

¹ Propositiones .cxv. libri physicorum Aristotelis.

Ex comento primo.

t Transmutatur transmutans id est transmutatioē tripliciter: aut scđm accidens aut musculū ambulare: aut scđm panē aut sanatur

C. corpus quia oculus sanatur aut i eo qd ipsū pñō & scđm se ipsū mouetur
Co.ii. Est & i mouēte similiter aliud quiddē scđm accidēs mouet aliud se
 cūcū pñō aliud uero p se ipsū mouet primū ut cū medicus sanat.

Ad moueri requiruntur quinque primo mouēs primū & aliqd qđ mouetur
 & tempus in quo mouetur & duo termini scđm quo & in quem.

Co.iii. Omnis motus a quodam in quidam est.

Co.iiii. Magis a termino in quem quā a quo mouetur denotatur mutatio.

Co.v. Qualitates & passibiles qualitates & loci quæ sunt termini eorum
 quæ mouentur immobilia sunt.

Albedo non est motus sed albatio est motus.

Ex parte terminoꝝ pōt accipi motus scđm accidēs aut quid sit albū i id
 qd intelligere mutatur scđm accidēs ut quod sit albū i colorē & scđm
 pñō ut qui uadit athenas in europā quia pars europæ athenæ sunt & se
 cūcū se ut quod in album colorem mutatur.

Co.vi. Mutatio per accidēs in oibus terminis est & in semper id est in oī
 tempore & in omni id est in omni subiecto & motu.

Mutatio qđ nō ē scđm accidēs est tñtū i cōtrariis & i medijs & i dictione.

Medium quodammodo est ultima & hoc ad illa & illa ad hoc dicuntur
 quodammodo contraria.

Fulcū est albū per cōparationē ad nigrū & nigrū per cōparationē ad albū.

Ex lexiōe. ii. & co. vii.

Omnis mutatio est a quodam in quidam.

Quod mutatur mutatur quadiā alicui aut enim ex subiecto in subiectū aut
 ex subiecto in non subiectum aut ex non subiecto in subiectum aut ex
 non subiecto in non subiectum.

Quæ est ex nō subiecto in nō subiectū nō est mutatio per hoc qđ nō est se
 cundum cōtradictionē neq; enim est cōtradictio neq; cōstantia.

Mutatio ex nō sōo in sōm est generatio secūcū cōtradictionem.

Quando ex non albo generatur album est generatio secundum quid sed
 quando ex non ente simpliciter generatur substantia est generatio
 simplex.

Mutatio quæ est ex subiecto in non subiectum corruptio est.

Quæ est ex substantia in non esse corruptio simpliciter est quæ uero in
 oppositā negationem est corruptio secundum quid.

Co.viii. Ens & non ens dicitur tripliciter a unomodo secundum compositi
 tionem & diuisionem a alimodo secundum potentiam quod ei qđ
 est in actu oppositum est & sic non contingit moueri tertio modo qđ
 est in potentia quæ non excludit esse in actu simpliciter & sicut contin
 git moueri secundum accidēs.

Impossibile est quod non est moueri.

Impossibile est generationem esse motum.

Verum est dicere q' non est de eo quod sit simpliciter.

Omne quod mouetur in loco est.

Quod non est non est in loco.

Corruptio non est motus.

Contrarium est motui motus aut quies.

Corruptio generationi contraria est.

Co.xviii Mutationis tres sunt tantum species.

Motus est mutatio de subiecto in subiectum.

Privatio ponitur contrarium & monstratur affirmative.

Ex lectione tertia

Necesse est tres esse species motus scilicet quantitatis & qualitatis & secundum locum.

Co.x Secundum substantiam non est motus propter nullum entium substantie contrarium esse.

Motus non est in ad aliquid neq; in actione & passione.

Motus non est motus neq; generationis generatio: neq; omnino mutationis mutatio.

Co.xii. Nulla mutatio est per se de una mutatione in aliam: sed per accidens

Co.xiii. Infinitorum non est prima neq; ultimum: quare neq; habitus erit

Co.xiii. Eadem motui contrarius est motus & quies: & generatio & corruptio contraria sunt.

Co.xv. Oportet materiam subesse ei quod sit & mouenti.

Co.xvii Omne quod mouetur mouetur tripliciter aut in eo quod est secundum accidens aut quia pars aliqua mouetur: aut quia per se mouetur.

Ex lectione quarta & co.xviii.

Motus est solum in qualitate quantitate & ubi in unoquoque enim horum est contrarietas.

Motus qui est in qualitate est alteratio.

Augmentum & decrementum est secundum quantitatem.

Di. Augmentum est motus in perfectam magnitudinem.

Li.ii. Decrementum est motus a perfecta magnitudine in imperfectam magnitudinem.

Motus qui est in ubi secundum proprium & commune nomen inuicem natus est sit autem latius nominatus.

Hæc sola propria dicuntur ferri cum non in seipsis sit stare mutantibus locum & quæcumq; non ipsa se ipsa mouent sed in locum.

Di. Co.xviii. Mutatio quæ est in eadem specie in magis & in minus: aliterario est.

In minus aliquid uadens in contrarium dicitur mutare in magis autem tãquam ex contrario in ipsum.

Co.xx Im mobile est quod impossibile est moueri sicut sonus inuisibilis

& qđ multo tempore uix mouetur: aut tande incipit quod dicitur gra-
uiter mobile: & quod aptum natum est moueri non mouetur aut tunc
cum aptum natum est & ubi & sic quod quidem quiescere uoco im-
mobilem solum: contrarium enim quies motui est.

Quies est priuatio in susceptio motus.

Ex lectione quinta & co. xxi.

Simul dicuntur esse secundum locum quęcunq; in uno loco sunt primo
separatim autem quęcunq; sunt in altero.

Tangere dicuntur quorum ultima sunt simul

Medium est in quod aptum natū est primum pertingere quod mutatur
continue secundum naturam: quam in ultimum in quem mutatur.

Ad minus est medium in tribus.

Ultimum mutationis est contrarium :

Co. xxi. Continue mouetur quod nihil aut paucissimum deficit re: sed
non tempori.

Nihil prohibet aliquem deficientem rei moueri continue secundum
non tempori.

Co. xxi. Contrarium secundum locum est secundum rectitudinem di-
stans plurimum.

Di. Co. xxi. Consequenter est quod cū solum post primum sit aut posi-
tione aut specie aut aliquo sic determinatorum nullum medium est eo-
rum eiusdem generis: & cuius consequenter est.

Co. xxi. Diffi. Habitu est quod consequenter est cum tangat.

Omnis mutatio in oppositis est.

In contradictoriis nihil est medium.

In contrariis est medium.

Continuum est aliquid habitum.

Diffi. Dico esse contrituum cum unius & idem fiat terminus utriusq; qđ
se tangunt & sic significat nomen.

Co. xxi. In his est continuum ex quibus aptum natum est fieri unum se-
cundum contactum.

Co. xxi. Consequenter se habens est primum inter ista secundum quod
prius dicitur a quo non conuenitur consequentia essendi.

Co. xxi. Eodem modo contactus est prius quam continuum.

Punctis inest tangere unitatibus autem consequenter: & punctorum cō-
tingit esse medium unitatum autem non est necesse.

Ex lectione sexta & co. xxi.

Motus dicitur unus tripliciter scilicet genere specie & numero.

Genere motus dicitur unus secundum figuras prædicamenti ut loci muta-
tio omni mutationi genere una est: aliteratio autem a loci mutatione
alieta genere est:

Specie motus est unus: cū genere unus: & indiuidua specie sit.

Co. xxxiii. Circularis motus a recto alter est specie.

Co. xxxiiii. Simpliciter unus motus est qui substantia quidem unus & numero est.

Tria sunt secundum numerum circa quæ dicimus motum unum scilicet quod mouetur & in quo mouetur & quando.

Ex lectione. vii. & co. xxxviii

Omnis motus est continuus.

Vnum simpliciter dicitur dupliciter continuitate & indiuisibilitate.

Co. xxxix. Motus illi habiti sunt qui neq; specie neq; genere idem sunt: cūrens enim aliquis statim febricitabit.

Co. xxxv. Non omnis motus fiet continuus omni motui.

Co. xxxvi. Ad hoc quod motus sit continuus tria requiruntur. scilicet unitas speciei unitas subiecti & temporis ut. scilicet immobilitas interdit.

Co. xxxvii. Motus etiam dicitur unus quia est perfectus.

Perfectum & totum ad unitatis rationem pertinent.

Motus dicitur unus qui ē regularis.

Co. xxxxiij. Irregularis motus non uidetur esse unus: diuisibilis enim est.

Est in omni motu id quod regulariter est: uel non est.

Co. xxxxiij. Irregularitatis differentia aliquando est in quo mouetur impossibile est enim regularem esse motum non in regulari magnitudine: aliquando in uelocitate & tarditate: motus enim cuius uelocitas est eadem regularis est cuius autem non eadem irregularis.

Neq; species motus neq; differentie uelocitas & tarditas.

Nulla species uel differentia sequitur speciem sui generis.

Co. xxxv. Motus irregularis est unus in quantum est continuus.

Ex lectione. viii. & co. xxxvii.

Motus qui est ex contrario non est contrarius ei qui est in contrarium idē enim & unus est esse id est rō autem non idem ip̄sis.

Co. xxxviii. Motus qui est ex contrario non est contrarius ei qui est ex contrario.

Vnusquisq; motus magis denominatur ab illo in quem mutatur quam ab illo ex quo mutatur.

Motus qui est ex sanitate est idem ei qui est in egritudinem: & qui ex egritudine ei qui est in sanitate.

Co. xxxviii. Motus qui est ex contrario in contrarium est contrarius ei qui est ex contrario in contrarium.

Co. 3. Ip̄sum addiscere est contrarium ei quod est decipi non per se ipsum ab alio.

Motus sursum est contrarius ei qui est deorsum & hæc sunt contraria i longitudine ante ei qui est retro: & sunt in profunditate: & qui est ad dex-

tetam ei qui est ad sinistram & hæc sunt in latitudine.

Repe quibus non est cōtrarium sicut scilicet sunt substantiæ mutatio quæ est ex ipso ei quæ est in ipsum cōtraria est unde generatio corruptionis contraria est.

Ex lectiōe.viii.&co.iii.

• Simpliciter contrarius est motus motui:opponitur autem ei & quies:privatio enim ipsius est.

• Motui qui est ex hoc puta ex.b.in cōtrarium:contrariatur quies quæ est in hoc scilicet in.b.& motui qui est ex contrario in hoc contrariatur quæ quæ est in contrario.

• Quætes quæ sunt in terminis contrariis contrariæ sunt:nam si motus cōtrarii sunt & quietes oppositæ erunt.

• Accidit quietem quæ est in termino ad quem simul fieri motui in ipsum unde oppositi non sunt.

Co.lyi. Senescere quidem est scd'm naturam.

Co.lyii. Quæ sunt per violentiā insunt extra naturam.

• Corruptio violenta est contraria corruptioni quæ est scd'm naturam.

• Generationes quædam sūt violentæ & non moderatæ quibus contrariæ sunt quæ sunt scd'm naturam.

Co.lyiii. Corruptio non simpliciter est contraria corruptioni: sed scd'm qd hæc est dulcis illa vero tristis.

Co.lyiiii. Ignis natura fertur sursum:deorsum vero terra.

• Motus naturalis unius corporis est contrarius motui qui est extra naturam eiusdem corporis.

Co.lx. Quies quæ est sursum est contraria motui qui est desuper in deorsum respectu eiusdem:illa enim est extra naturam:hic aut scd'm naturā

Co.lxi. Motus naturalis quanto magis appropinquat ad quietem tanto ē uelocior:violentus autem est cōtratio.

Co.lxii. Eius quod mutatur aliud est in termino a quo aliud in termino ad quem.

Co.lxv. Magis motus motui contrarius est quam quies.

Propositiones ex.vi.libro physicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & co.primo.

• Impossibile est ex indivisibilibus esse aliquod continuum.

Co.ii. Ultima punctorum non sunt unura neq; simul neq; continua:neq; se tanguntia.

I

• Oē qd tangit aut totū tēgit totū aut ps partē:aut totū pars.

• Si duo indivisibilia se tangunt:necesse totum tangere totum.

f ii

Consequenter non erit punctum puncto: neq; ipsum nunc ipsi nunc:
Punctorum semper est medium linea: & ipsorum nunc tempus.

Co.iii. Ex quibus cõponitur linea uel tẽpus in ipsis diuiditur:
Nullũ cõtinuũ i indiuisibilia diuisibile est. esse enim indiuisibile ab idi
uisibili contactum

Ex lectione secũda.co.xi.

Si magnitudo cõponitur uel diuiditur in diuisibilia & motus & tempus
similiter.

Co.vii. Secũdũ impartibilẽ magnitudinẽ nõ põt aliquid moueri: sed
motum est.

Ex lectione tertia & co.xi. & xiii.

Necesse est uelocius mobile moueri per equalem magnitudinem in mi
nor tempore.

Co.xv. Omnis motus in tempore est: & in omni tempore possibile est
moueri.

Omne quod mouetur contingit & uelocius moueri & tardius:
In omni tempore contingit uelocius & tardius moueri quam sit motus
datus in tali tempore.

Necesse est tempus esse continuum. dico autem continuum diuisibile in
semper diuisibilia.

Co.xvi. Per easdem & equales diuisiones tempus & magnitudo diuiditur

Ex lectione .iiii. & co.xviii.

Si ips est infinitum & magnitudo: & sicut unũ sic & alterum ut si i ultimis
infinitum est tempus & longitudo i ultimis. si uero diuisione: & longi
tudo. si autem in utrisq; tempus: & u u trisq; longitudo.

Co.xviii. Zenonis ratio falsum opinatur. quæ est non posse infinita tran
sire aut tangere infinita in tempore infinito.

Dupliciter dicitur longitudo & tempus infinitum: & omnino oẽ conti
nuum: aut secũdum diuisionem: aut in ultimis.

Quæ sunt infinita in ultimis non contingit se tangere in tempore finito
quæ uero secũdum diuisionem sunt contingit: & nãq; tempus sic in
finitum est.

Non potest infinitum spatium in finito tempore transire: neq; in infinito
finitum: si enim tempus infinitum sit & magnitudo erit infinita: & si
magnitudo & tempus.

Co.xxi. Neq; linea neq; planum neq; omnino continuorum ullum erit
indiuisibile.

Ex lectione.v. & co.xxiii.

Nunc dictum non secũdum alterum sed per se & primo necesse est esse
in diuisibile & in omni tempore esse.

Est accipe aliquod ulumum præteriti: & infra quod nihil est futuri: & si

militer futuri infra quod nihil est præteriti.

CO. XXVI. Si nunc esset diuisibile esset aliquid præteriti in futuro & aliquid futuri in præterito.

CO. XXVII. CO. XXX. Nihil mouetur in ipso nunc neque quiescit: diuidetur enim ipsum nunc.

CO. XXX. Quiescere dicimus aptum natum moueri & non mouetur quando quomodo & sicut aptum natum est moueri.

CO. XXXI. Quod mouetur i aliquo toto tempore mouetur in qualibet parte illius temporis secundum quod aptum natum est moueri: & quiescens similiter quiescet.

Idem nunc est ultimum utroque temporum.

CO. XXXII. Illud dicimus quiescere quod similiter se habet & nunc & prius & secundum se totum & secundum partes.

Nunc non habet prius & posterius.

Necesse omne quod mouetur & omne quod quiescit moueri & quiescere in tempore:

Omne quod mutatur necesse est esse diuisibile.

Cum aliquid est in hoc in quo mutatum est non amplius mutatur & cum est in eo ex quo mutatur & ipsum & partes omnes non mutantur necesse est igitur quod mutatur secundum aliquam partem esse in hoc: & secundum aliam in illud.

Ex lectione .vi. & co. xxxlii.

Motus est diuisibilis dupliciter uno quidem mouetur tempore: alio modo vero secundum partium motus illius quod mouetur.

CO. XXXIII. Omnis motus est alicuius mobilis.

Plurimum non erit unus motus.

CO. XXXV. Continuus motus continuorum quorundam est.

CO. XXXVI. Tempus omne diuisibile est.

Necesse est diuidi motum secundum tempus:

CO. XXXVII. XXXVIII. XXXVIII. Necesse est easdem esse diuisiones & temporis & motus: & ipsius moueri & quod mouetur: & in quo motus est: sed non oium similiter est in quibus est motus: sed quanti quidem per se: quali autem per accidens: & uno horum diuiso omnia diuidentur & in ipso finita esse uel infinita se habebit similiter de omnibus & sequitur maxime ab ipsa quod mutatur: omnia diuidi & finita uel infinita esse.

Ex lectione .vi. & co. xxxxi.

Necesse est quod mutatur cum mutatum est esse in quo mutatum est.

Sequitur ad mutari ipsum deficere & ad mutatum esse defecisse.

CO. XXXIX. Omne necesse est esse aut non esse.

CO. XXXXII. Quod factum est quando factum est erit: & quod corruptum est quando corruptum est non erit.

Co. xxxviii. Illud in quo primo mutatum est: quod mutatum est necesse est esse atomum.

Co. xxxviii. Quod corruptum est & quidem factum est in atomo corruptum & factum est.

Dicitur in quo primo mutatum est dupliciter: aliud quidem in quo perfecta mutatio est: & est verum dicere, quod mutatum est: aliud vero in quo primo incepit mutari.

Co. xxxviii. Contingit mutationem perfici & mutationis ultimum indivisibile est propter id quod est finis motus.

Non est accipere aliquod principium id est primam partem mutationis neque temporis in quo primo quis mutatur.

Co. xxxviii. Omne quod mutatur demonstratum est divisibile esse.

Co. xxxviii. Tria sunt quae accipiuntur in mutatione: quod mutatur in quo mutatur & in quod mutatur ut homo tempus & album.

Ipsam secundum quod mutatur non similiter se habebit ut alia duo: hoc quidem & tempus divisibilia sunt de albo autem alia ratio est: propter quod secundum accidens omnia divisibilia sunt: cui enim accidit album aut quaele divisibile est.

In sola mutatione secundum qualitatem contingit indivisibile per se esse.

Ex lectione. viii. & co. i.

Dicitur aliquid in tempore mutari dupliciter uno modo primo & per se: alio modo secundum aliterum ut in anno quia in die.

Si aliquid mutatur primo in aliquo tempore necesse est in qualibet parte illius temporis mutari.

Co. iii. Omne quod movetur necesse est esse motum prius.

Co. iii. Semper ab ipsis nunc secundum divisionem tempus est determinatum.

Co. iii. Quod quod mutatur necesse est infinite mutatum esse.

Co. iv. Non solum quod mutatur necesse est mutatum esse prius: sed & quod mutatum est necesse est prius mutari.

Quod quod ex quoda in quodam mutatum est in tempore mutatum est.

Co. v. Duo indivisibilia impossibile est esse coniuncta.

Co. viii. In ipso mutari mutatum esse est prius in ipso aut mutatum esse est mutari: & nullo modo comprehenditur primum: causa autem huiusmodi est quia non est impartibile impartibili coniunctum.

Co. xvi. Quod factum est necesse fieri prius & quod sit factum esse quaecumque tamen divisibilia & continua sunt: non tamen semper: sed aliquando aliud aut illius aliquid similiter & ipso corrupti corruptum est prius corrupto autem esse corrupti est prius.

In quocumque tempore sit aliquid non erit utique sicut in primo.

Ex lectione. xiiii. & co. ix.

Impossibile est in infinito tempore transire magnitudinem finitam in

eandem semper reiterando:uel aliquid eius.

Impossibile est infinitum ex finitis esse propter id quod mensurantur finita a quodam uno multitudine uel magnitudine siue æqualia sint, siue inæqualia.

COMMENTO. lxi. Infinitum mobile non pertransit finitum spatium in finito tempore.

CO. lxxi. & co. lxxii. Impossibile est infinitum mobile transire infinitum spatium in tempore finito.

CO. lxxii. Omnis loci mutatio in loco est
Ex lectione. x. & co. lxxii.

Omne quod aptum natum est moueri quando natum est moueri & quo & sic necesse est qd moueatur aut quiescat.

Necesse est oē quod stat idest mouetur in quietem cum stat moueri: non enim contingit quiescere quiescens idest in quietem tendens.

CO. lxxiii. Omne quod stat necesse est in tempore stare:

CO. lxxiii. Contingit aliquid uelocius & tardius stare.

CO. lxxi. Neq; in ipso stare neq; in ipso moueri est accipere aliquam primā partem in qua quiescens quiescit: uel mobile sit motum.

CO. lxxii. Illud dicimus quiescere quod non mouetur quando & in quo aptum natum est moueri:

CO. lxxiii. Quiescere aliquid dicimus cum similiter se habet nunc & prius. Quiescere nō est in impartibili.

In tempore non est accipere aliquid primam a neq; in magnitudine neq; in aliquo continuo.

CO. lxxiiii. Si accipiat aliquid mobile quod primo & secundū se mouetur & non solū ratione partis impossibile est quod sit secundū aliquid in eodem loco uel dispositione in aliquo tempore.

Ex lectione. xl. & co. lxxvi.

Non componitur tempus ex ipsis nunc indiuisibilibus sicut nec alia magnitudo ulla.

CO. lxxv. Non oportet. si non tantum in altero sit extremorum quod non dicatur album aut non album: album enim dicitur aut non album non quod totum sit huiusmodi: sed quod plures aut magis propriæ partes sint tales: non enim est idem non esse in hoc: & non esse totum in hoc.

CO. lxxvi. Partes totius quod mouetur circulariter nullo tempore sunt in eodem loco.

Totum quod mouetur circulariter semper mouetur in alterum locum:
Ex lectione. xli. & co. lxxvi.

Impartibile secundum quantitatem non contingit moueri nisi secundū accidens ut corpore moto aut magnitudine in qua est.

Aliqui sunt motus partium secundum q̄ partes & aliqui totius secundū quod totum:& hæc differentia maxime videbitur in sp̄at:non enim eadem erit uelocitas eorum quæ iuxta centrum sunt & quæ extra & q̄ totus sicut non unius existente motu sed diuersorum.

Co.lxxviii.Neq̄ ex ipsis nunc est tempus neq̄ linea ex punctis:neq̄ motus ex momentis.

Co.lxxviii. Omne quod mouetur impossibile ē q̄ penetrasset maiorem magnitudinem ipso mobili:quam equalem uel minorem.

Ex lectione xli.&co.lxxxxi.

Terminus generationis est esse corruptionis nō esse:terminus alterationis omnis sunt contrarii:terminus augmenti est secundū naturam propriā perfecte magnitudinis:decrementi autem est quæ est remota a perfecta magnitudine.

Co.lxxxii.Nulla mutatio est infinita:neq̄ loci mutatio.

Non omnis loci mutatio est in contrariis.

Impossibile dicitur dupliciter scilicet quod omnino non contingit esse & quod non de facili potest esse.

Propositiones ex.vii libro physicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & co.primo.

Mne quod mouetur necesse est ab aliquo moueri.

Alqua habent in se principium motus:& aliqua non.

Co.ii.Omne quod a se ipso mouetur nullo modo quiescit per quietem cuiuscumq̄ mobilis.

Necesse ē si aliquid quod mouetur pausat per quietem alterius ab aliquo altero moueri.

Omne quod mouetur est diuisibile.

Parte quiescente quiescit totum.

Ex lectione secunda & co.iii.

In momentibus & motis non est abire in infinitum sed est deuenire ad aliquid quod primo est causa motus.

Co.v.Motus est unus numero qui ex eodem termino in idem numero & in tempore eodem numero situr ex albo quod est unus numero in hoc nigritudinem hoc tempus quod est unum & idem numero.

Genere idem est motus qui in eodem predicamento substantiæ uel alterius generis est.

Specie qui ex eodem in idem specie ut ex albo in nigritum aut ex bono in malum.

Co.vi.Si motus mobilis est determinatus & tēpus in quo mouetur determi-

natum erit.

Co.vii. Contingit in finito tempore infinitū motū esse nō idem: sed alterum & alterum sicut accidit multis & infinitis motis.

Co.viii. Quod mouetur primum scđm locū & corporalem motum necesse est tangi uel cōtinuum esse mouenti.

Co.iiii. Cōcessio cōtingenti nullū inconueniens poterit accidere.

Ex lectioe. c. lli. & co. x.

Mouens primum nō sicut finis sed unde principium motus simul est cū eo quod mouetur & nihil eorum est medium.

Sicut tres sunt species motuū scilicet scđm locū & secundum qualitatem & secundum quantitatem ita tres sunt species mobilium.

Loci mutatio est primus motuum.

Omne quod mouetur aut mouetur a se ipso aut ab altero.

Motus qui sunt ab altero quattuor sunt. sc. pulsio trahio uectio uertigo & omnes alii ad hos reducuntur.

Pulsionum alia impulsio alia expulsio.

Dist. Impulsio est cum mouens ei quod mouetur non deficit.

Dist. Pulsio est cum expellens deficit ei quod expellitur.

Quod uehitur non secundum se mouetur sed secundum accidens.

Vehēs aut mouetur p pulsū aut per tractum aut per uertiginē: quare uectio in tribus necessario erit motibus.

Dist. Trahio est cū motus trahentis ad se ipsum uel ad alterū est uelocior & non est separatus ab eo quod trahitur.

Uertigo cōponitur ex tractu & pulsione.

Pulsio est a se ipso aut ab alio ad aliud motus.

Dist. Proiectio est quando uelocior sit motus eo quod scđm naturā fertur fortiori facta pulsione.

Ex lectioe. lli. & co. xi.

Inter alteratum & alterans nullum est mediū.

In oībus alteratis simul est ultimū alteratum & primum alterans.

Quod alteratur alteratur scđm qualitatem sensibilem.

Sensibilibus qualitatibus differūt sensibilia corpora ab inuicem.

Co. xii. Scđm oīa qbo alterātur corpora inaiata scđm ea alterātur & aiata

Faciens scđm passiōem & patiens simul sunt & iter illa nō est medium.

Augens & quod augetur sunt simul.

Ex lectioe. v. & co. xlii.

Solū hoc est alteratio q̄cūq; scđm se dicūtur pati a q̄litatibus sē sibilibus

Co. xv. Ex quō ē forma statūz nō dicimus statuā: sed denotiatiue æneam.

Æs dicimus esse humidum & calidum & forte: & non solū sic sed etiam humidum & calidum & forte dicimus esse æs æqualiter materiam prædicantes de passiōe & econuerso.

Quæ alterantur æqualiter cum passionibus de inuicem prædicantur.

Co.xvi. Inconueniens est dicere hominem aut domum accipientem si nem suæ perfectionis alterari.

Co.xvii. Alteratio nõ est in his quæ sunt inquantum sunt neque in habitibus.

Habitus quædam uirtutes & malitiæ sunt.

Virtus & malitia sunt ad aliquid.

Ex lectione sexta & co.xviii.

Circa uirtutes animæ & malitias non est alteratio:

Virtus quædam perfectio est.

Tunc maxime unūquodq; perfectum est cum attingit propriæ uirtuti: & tunc est maxime secundum naturam.

Co.xviii. Cum aliquid alteratur acceptio uirtutis & remotio malitiæ sit aut e contrario alteratio tamen neutrum horum est.

Virtus impassibilitas quædam est scdm stoicos.

Cōtraria passio uirtuti est malitia.

Tota uirtus moralis in delectationibus & tristitiis cōsistit.

Omnis delectatio uel tristitia aut est secundū actum uoluptatis: aut secundum memoriam: aut secundum speciem: & semper causa est sensus.

Co.xx. Intellectus parte animæ non est alteratio.

Sciens idest sciencia maxime dicitur ad aliquid.

Nulla mutatione facta in intellectus parte sit sciencia: sed solum existente quodam in sensus parte quæ est experientia uniuersalem accipimus scienciam.

Actus sciz generatio non est neq; alteratio:

Quiescendo & residendo sciens sit anima & prudens.

Neq; cum dormiens excitatur aliquis aut ebrius pausat: aut infirmus ordinatur. factus est sciens: quamuis prius nõ poterat uti sciencia & secundum eam agere.

Iuuenes non addiscere neq; indicare sensibus similiter se moribus possunt multa enim in eis est perturbatio corporis & motus.

In nulla parte animæ est alteratio nisi per accidens: nisi in sensibili parte.

Ex lectione.vii.& co.xxi.

Non est equalis alteratio loci mutationi neq; maior aut minor.

Co.xxiii. Nulla æquiuoca comparantur adinuicem.

Commento.xviii. Non solum oportet comparabilia non æquiuoca esse: sed nec habere differentiam ex parte subiecti in quo recipiuntur neq; ex parte eius quod recipitur.

Ex lectione.viii.& co.xxv.

Motus æque uelox est quod mouetur in equali tempore per æquale tan

te longitudinis scdm mutationem eiusdem speciei :

Alteratio & loci mutatio non possunt dici æquæ ueloces :

Tempus semper est æthorū specie.

Loci mutatio habet species quia illud super quod mouetur idest magnitudo habet species.

Quæ mouentur in æquali tempore secundum eandem magnitudinem non specie differentem æquæ uelocia sunt

Commento trigessimoprimo. Genus nō est aliquid unum sed iuxta hoc latent multa.

Equiuocationum aliæ sunt multum distantes: ut canis animal & celeste sidus: aliæ uero multum habentes similitudinem: ut homo uetus & pictus: aliæ uero proxime aut genere ut corpus corruptibile & celeste: aut similitudine ut magister qui docet in scholis & qui præest domui

Species est alia non quando idem in alio: sed quando aliā natura est in alio.

Diffinitio est qua discernimus utrum aliqua sint idem aut aliud.

Co. xxxii. Vna alteratio est æquæ uelox alteris in æquali enim tempore aliqua alterata sunt.

In qualitate non inuenitur æqualitas sed sicut in quātitate æqualitas ita in qualitate similitudo.

Ad hoc quod alteratio sit æquæ uelox oportet quod qualitas sit eadem & neque magis neque minus insit & subiecti sit æquale

Si illa quæ mouentur secundum ipsa & non secundum accidens specie differunt & motus similiter si genere genere si uero numero numero.

Ex lectione .viii. & co. xxxv.

Omne mouēs localiter semper mouet aliquid in aliquo tempore usque ad quantam aliquam lōgitudinem.

Semper simul aliquid mouet & mouetur.

Si aliqua potentia mouet aliquod mobile per aliquod spatium in aliquo tempore medietatem illius mobilis per duplum spatium: mouebit uel æqualis potentia in eodem tempore uel eadem in æquali tempore.

Medietatem mobilis mouebit per idem spatium æqualis potentia in medietate temporis.

Commento. xxxvi. Si aliqua potentia idem mobile mouet in eodem tempore per tantum spatium: & medietatem in medietate mouebit per tantum spatium & media potentia medietatem mobilis per idē spatium in æquali tempore.

Commento. xxxvii. Si tota uirtus totum mouet medietas non mouebit

neq; per quancūq; partē neq; in quocūq; tēpore enī moueret nanē.
Rō zenonis est falsa. Iqđ quolibet pars milii in terram p̄iecta faciat so-
nūquia totus modius cadens facit sonū.

Pars nō est nisi in potentia in toto.

Co. viii Si sūt duo moventia & utq; eorū per se moueat tād in tēp-
tēp per tantum sp̄rium cōposita simul cōpositū ex granibus equali-
ter mouebit longitudine in equali tempore.

In augmento aliquid est qđ est augens aliquid qđ augetur & tps & quā-
ritas secundum quam augetur similiter & in alteratione est alterans &
qđ alteratur & tempus & qualitas.

Propositiones ex octauo libro physiconum Aristotelis.

Ex lectiōe prima & co. primo.

Otus est ut uita quēdam oībus natura subsistentibus.

Esse motum oēs affirmant de natura aliqd dicentes pp hoc q
m mūdū faciunt & de generatione & corruptione cōsideratio est
oībus ipsis quam impossibile est esse nisi sit motus.

Qui dicūt infinitos mūdōs esse sicut democritus & quosdam qđem fie-
ri quosdam autem corrumpi mūdōs: semper dicūt esse motū.

Co. i Anaxagoras dicit simul oībus existentibus & q̄scentibus in infini-
to tēp motū facere intellectu: & disgregare.

Empedocles dixit aliqua in parte tps moueri: & itē oīa quiescere mov-
ueri qđem cum amicitia ex multis faciat unum: aut discordia multa ex
uno quiescere autem in medijs tēporibus.

Co. ii Vile est nō solū ad naturā cōsideratiōem scire ueritatem de mo-
tū sed etiam ad scientiam qđ principio primo.

Co. iii. i. & cō. ii. & cō. iii.

Dicimus motū ēē ēdelechiā. I. qđ mobilis scđm qđ est mobile.

Ad hoc qđ sit motus necesse est existere res possibiles moueri scđm unū
quēq; motum.

Co. vii Quies est priuatio motus.

Co. viii Quēdam mouent singulariter id est uno mō tantū: ut naturalia:
alia scđm cōtrarios motus ut agentia per intellectu.

Vna scientia uidetur esse cōtrario p.

Quēcūq; possibilia sūt facere aut pati aut moueri uel moueri: nō penito
possibilia sūt sed put se hnt i qđā habitudie dierariata & p̄p̄tate adiucē

Co. xii Necesse est in his quē sūt ad aliquid ut nō fiat noua habitudos: si
nō utrūq; aut alte p̄ mutetur.

C Prius & posterius nō erunt tēp nō existente.

Tempus non erit nisi sit motus :

Impossibile est tempus factum esse.

Solus plato generauit tempus: simul enim cum cœlo factum esse: & ipsū cœlum factum esse dixit.

Co.xi. Impossibile est dicere & intelligere tempus sine ipso nunc.

Nunc est medietas quædam: & principium & finem simul habens: principium quidem futuri temporis: finem uero præteriti.

Necesse est tempus semper esse.

Si tempus semper est necesse est & motum semper esse.

Tempus est quædam passio motus.

Co.xiii. Motus est perpetuus.

Ex lectione. iiii. & co. xiiii.

Nihil inordinatum est eorum quæ natura facit aut secundum naturam sunt.

Natura omnibus causa ordinationis est.

Infinitum ad infinitum nullā proportionem habet.

Ordatio omnis proportio quædam est.

Quod naturæ est: aut semper eodem modo se habet: & non aliquando sic aliquando uero non: aut rationem habet: quare non semper eodem modo se habet.

Aliquid dicere non oportet affirmare solum: sed etiam causam dicere.

Amicitia est congregare inimicitia uero disgregare.

Alia sunt perpetua quorum alia est causa: ut quod triangulus habet tres angulos equales duobus rectis.

Alia uero quorum nulla est causa: ut principiorum non est aliqua causa: & perpetua sunt.

Ex lectione. iiii. & co. xvii.

Est ex nobis ipsis principium nostri motus aliquando: etiam si nihil extra moueat: & hoc in inanimatis esse non uidemus similiter.

Hō dicitur parvus mundus.

Co. xviii. Recte dicitur non eundem semper & unum numero esse motū qui est inter contraria.

Nihil prohibet quædam eundem motum esse qui sit cōtinuus & ppetuus.

Co. xx. Conspicimus semper aliquem naturalem motum in animali: huius autem motus non ipsum animal causa est: sed cōtinēs forsitan.

Necessarium est multos in corpore fieri motus a continente: horum aut quosdam appetitum & intellectum mouere: & tunc totum iam animal mouere.

Ex lectione. v. & co. xxi.

Cōtingit eorum quæ sunt alia immobilia esse: alia uero semper moueri: alia autem quandoq; moueri & quandoq; quiescere.

Co.xxii. Quomodo q̄ oīa quiescant nō solum ad physicū p̄inctū sed etī ad oēs sc̄ias & ad oēs artes pp̄ id q̄ motu utuntur omnes.

Impossibilitates dē p̄ncipiis mathematicis non pertinent ad mathema-
ticum (ut sc̄ilicet eas teneant) similiter & in aliis scientiis.

In scientiis quæ est de natura suppositio est: q̄ natura sit p̄ncipiū motus

Co.xxiii. Neq̄ augeri neq̄ minui possibile est continuēdū est & mediū.

Non si guttæ tantum lapidis effodiunt & remouent in tanto tēpore: me-
diæ guttarum medietatem in medio effodit p̄ius.

Si partibile in infinitum est quod alteratur non propter hoc & alteratio:
sed uelox est multotiens.

Dicere aliquid continue alterari multum in manifestis est ambigere.

In contrarium omnis alteratio est:

Lapis neq̄ sit durior neq̄ mollior.

Commento.xxiiii. Terra & aliorum unumquodque corporum naturā
suum ex necessitate permanet cum sunt in propriis locis mouentur au-
tem uolenter ex his.

Impossibile est aut omnia semper moueri aut omnia semper quiescere.

Ex lectione .vi. & co.xxvi

In omni motu est quedam generatio uel corruptio uel simplicitate uel
secundum quid.

Phantasia & opposito motus quidam sunt.

Querere rationem ad probandum quod in maiori dignitate habemus
quam indigere ratione: est male iudicare inter melius & peius: & credi-
bile & incredibile: & p̄ncipiū & non p̄ncipiū.

Ex lectione .vii. & co.xxvii.

Mouendum & eorum quæ mouentur alia quidem secundum accidens
mouent & mouentur alio uero per se ipsa.

Secundum accidens mouent & mouentur dupliciter: uno modo quia
sunt i mouentibus aut in his quæ mouentur alio modo quia mouent
& mouentur secundum partem.

Per se ipsa dicuntur mouere uel moueri quæcunque mouent uel mouen-
tur non in eo quod sunt in mouente aut in his quæ mouentur neque
in eo quod pars aliqua mouet aut mouetur.

Eorum quæ mouentur per se alia a seipso mouentur alia uero ab alio.

Eorum quæ mouentur alia mouentur secundum naturā alia uero uolē-
tia & extra naturam.

Quod ipsum a seipso mouetur secundum naturam mouetur: ut quodli-
bet animalium.

Quorum p̄ncipiū motus est in se ipsis hæc a natura dicimus moueri.

Totum animal mouetur a natura: corpus autem eius contingit & a natu-
ra & extra naturam moueri.

Eorum quæ mouentur ab alio alia quidem mouentur a natura alia extra naturam. ut terra sicut fumus ignis deorsum.

Partes animalis multotiens mouentur extra naturam duxta positiones & modos motus.

Co. xxvii. In his quæ mouentur extra naturam manifestum est ab alio moueri quod mouetur & illæ quæ sunt secundum naturam & a se ipsis motæ ut a natura non immanifestum est si ab aliquo mouentur.

Sicut in nauibus & non natura substantibus sic & in animalibus diuersum est mouens & quod mouetur.

Co. xxviii. Vitale est mouere seipsa & animatores propterea & facere stare. Ambulandi causa in ipsis animatis est & non ambulandi.

Irrationabile est si se secundum unum motum solum a se ipsis moueant quæ se ipsa mouent.

Co. xxx. Non contingit cõtinuum aliquid se ipsum mouere.

Necesse est diuidi mouens in unoquoque ab id quod mouetur sicut uidemus in inanimatis cum mouet aliquid animatum ipsa.

Ex lectione octaua & co. xxxi.

Alia sunt motiua extra naturam ut uectis non natura gravis motiua est: alia uero naturæ ut actum calidum motiuum est illius quod est potentia calidum.

Illud est mobile natura quod est potentia quale aut quæ sit aut ubi cum habeat principium huiusmodi in se ipso & non secundum accidens.

Contingit idem esse potentia quale & quantum sed alterum alteri accidit & non secundum se existit.

Co. xxxii. Est aliter in potentia ad scientiam addiscens scientiam & aliter sciens iam & non considerans.

Semper cum simul actiuum & passiuum sunt: sit aliquando actum quod est in potentia.

His sciam non considerans aut potentia est scilicet quidam modo: sed non sicut actum ad discere.

Actus leuis est alicubi esse sicut in prohibetur aut cum in contrario loco sit.

Cum queritur quare in proprium locum moueantur gravia & leuia: ratio est quia apta nata sunt sic moueri hoc enim est graui & leui esse.

Sustinens & prohibens aliquid graue uel leue est causa motus eorum per accidens sicut ille qui mouet.

Naturalia habet in se principium non mouendi neque faciendi sed patiendi.

Co. xxxiii. Leue & graue mouentur a grauantem per se aut a soluente prohibentia impediuntur scilicet mouentur per accidens.

Omnia quæ mouentur ab aliquo mouebuntur.

Ex lectione nona

Aliquid est mouens dupliciter aut. n. non per se ipsum est mouens sed per alterum aut propter se ipsum.

Quod mouet propter se ipsum aut mouet per plura media aut per unum tantum : ut baculus mouet lapidem:& mouetur a manu mota ab hōie
Vtq; mouere dicimus & primum & ultimum mouentium : sed magis primum: illud enim mouet ultimum: sed non hoc primum :& sine p̄mo quod ultimum non mouebit ille autem sine hoc.

Co. xxxiii. Infinitorum non est aliquod primum.

Co. xxxv. Impossibile est in infinitum abire in mouentibus & motis.

Co. xxxvi. Nihil per accidens est necessarium: sed contingit non esse.

Si ponamus possibile esse nullū impossibile accidit licet forte falsū accidat
Motum impossibile est non esse.

Co. xxxvii. In motu tria necesse est esse: quod mouetur: & mouens & quo mouet.

Quod mouetur necesse est moueri: mouere autē non necesse est: sed quo mouet mouere & moueri.

Tangere necesse est adinuicem mouentia a primo utranq; ad ultimū.

Anaxagoras recte dixit intellectum impassibilem inueniens & immixtum esse: quoniam quidem principium motus ipsum facit esse: sic enim uti que solum mouebit cum sit immobilis: imperabit autē cū sit imixtus.

Co. xxxviii. Impossibile est quod mouens secundum eādem speciem moueatur qua mouet: oportet enim usq; ad individua diuidentem peruenire ut si aliquis docet geometrizare: hoc idem doceri geometrizare
Non est necesse quod mouens uno genere motus moueatur alio genere sed necesse est ita: finiti enim sunt motus.

Omne quod mouetur magis mouetur a priori mouente.

Co. xxxviii. Non est necesse semper moueri quod mouetur ab alio: quāre a quiescente mouebitur quod mouetur primū aut se ipsū mouebit:
Causa motus magis est se ipsum mouens quam quod mouetur ab alio.
Illud quod per se est causa: semper est prior eo quod est causa scđm altepe

Ex lectione. x. & co. xxxv.

Necesse est omne quod mouetur esse diuisibile in semper diuisibilia.

Omne quod mouetur per se cōtinuum est.

Impossibile ē quod ipsum mouens se ipsum penitus moueat se ipsum totū itōū enim feretur & fertur secundum eandem loci mutationem unum cum sit & individuum specie.

Illud quod mouetur mobile est: hoc enim mouetur quod est in potentia existens & actū.

Quod est in potentia in actum uadit.

Motus est actus mobilis sed imperfectum

Mouentis se ipsum una pars mouet & alia mouetur.

Co. xxxix. Mouens prius magis est causa mouendi quam sequens & mouebit magis.

Duplex est mouens: aliud quidē mouet quod ab alio mouetur: aliud aut ex se ipso: proximus autem est principio quod longius est ab eo qđ mouetur qđ medium.

Necesse est semper motum esse.

CO. XXXIII Mouentis se ipsum primo neq; una pars neq; plures mouebūt se ipsas: sed alia pars mouebit eum: si immobilis: alia autē mouebitur

Ex lectione. xi. & co. xxxiii

Necesse est mouens se ipsum esse ex parte immobili mouēte & ex ea quæ mouetur non mouente ex necessitate.

Contacta adinuicem sunt utraq; pars mouentis se ipsum: si continuum ē quod mouetur mouens si uero non solum ab altero alterum tūgitur

Quod mouetur continuum necesse est esse.

CO. XXXIII Nihil prohibet aliquid quod mouetur potentia esse diuisibile actu autem indiuisibile.

Si aliquid diuidatur actu non erit habens eādem potentiam ad hoc qđ moueat uel moueatur quam prius habebat.

Nihil prohibet in his quæ sunt diuisibilia potentia esse unum primum.

Manifestum est quoniam est primum mouēs immobile.

Ex lectione. xii. & co. xxxv.

Oportet motum semper esse & non deficere.

CO. XXXVI Necessarium est esse aliquid immobile ab omni exterioris mutatione & simpliciter & secundum accidens: motuum autem alterius Principiorum motuorum quædam aliquando esse aliquando autem nō esse contingit sed non omnia.

CO. XXXVII Unum principium mouens magis quam multa: & finita quā infinita oportet estimare.

CO. XXXVIII Necesse est esse aliquid unum & perpetuum primum mouēs: Si est aliud & aliud mouens: non continuus erit motus: sed consequenter se habens.

Ex lectione. xiii. & co. I.

Alia sunt semper immobili a alia uero quæ semper mouentur.

CO. I Motus localis animali non ex se ipso causa est: sed insunt alii motus natura in animalibus secundum quos non mouentur per se ipsa: aut augmentum & decrementum & respiratio quibus mouetur animalū unumquodq; quiescens: horum autem causa est continens & multa intrandum.

Quorundam animalium dum coquitur alimentum dormiunt quidem disgregato autem surgunt & mouēt se ipsa: cum tamen primum principium extra naturam eius sit.

Mutat corpus locum quare & quod in corpore existens: id est anima: sed per accidens tamen:

Co. lii Si aliquod est principiū mouens immobile & mouetur scđm accidens impossibile est continuū motum ipsum mouere.

Qua continui necesse est esse motum oportet aliquod primum mouens immobile esse & nō scđm accidens.

Principio manente necesse est oē manere quod continuū est ad principiū Non est idem moueri scđm accidens a se ipso: & ab altero.

Moueri per accidens ab altero uest quibusdam principiis celestium motuū, quæ secūdū plures seruntur motus: sed a se ipso moueri per accidens corruptibilibus solum inest.

Co. liii Si aliquod est semper mouens & quidem immobile quod nec mouetur per se nec per accidens ipsum autem perpetuum sit necesse est & primum quod mouetur ab hoc perpetuū esse.

Impossibile est esse generationem & corruptionem & mutationem nisi aliquid moueat & moueatur.

Immobile eundem semper mouebit motū & eodem modo nihil. (habitudinu) mutans ad id quod mouetur.

Quod mouetur ab eo quod mouetur ab immobili propter id qd aliter & aliter se habet ad res non eiusdem motus erit causa.

Ex lectione acti. & co. liiii

Necessarium est unū & eūdē esse primum motum & continuum quo primum mouens mouet.

Co. lii Tribus existentibus motibus alio quidem scđm magnitudinem & alio scđm passionē: & quodā scđm locū quē uocamus loci mutationē hūc necessarium est esse primum:

Impossibile est esse augmentum alteratione non præexistente.

Disi Necesse est alterationem in cōtraria esse mutationem.

Alterationē sine loci mutationē nō cōiungit esse.

Si necesse est semper motum esse necesse est & loci mutationem semper esse cum sit prima motuum.

Oium passionū id est passibilū qualitatum: principium densitas & raritas est hic loquitur scđm opinionem antiquorum uel aliquam habet ueritatem si ideo impassibilibus qualitatibus attendatur secundum proprietatem ad materiale principium.

Græue & leue molle & durum calidū & frigidū densitates uidentur esse & raritates.

Densitas & raritas congregatio quedam & disgregatio est secundum qd generatio & corruptio dicitur substantiarum.

Quæ congregatur & disgregantur necesse est scđm locū mutari.

Præius dicitur multisarie dicitur enim prius quo non existente non erunt alia illud uero sine reliquis quod scilicet est prius natura & quod prius est tempore: & quod secundum substantiam id est secundum per

fectionem.

Motus qui est semper magis est continuus quā cōsequenter se habens.

Dignius est motum esse cōtinuum quam cōsequenter esse.

Quod dignius est semper accipimus in natura si possibile est esse.

Possibile est motum localem esse continuum.

Alium motum excepto locali continuum esse non est possibile.

Neq; augmentari: neq; alterari: neq; fieri neq; corrumpi contingit nisi sit motus continuus quē mouet primum mouens.

Co. lvi. Motus localis est prius tempore aliis motibus quia perpenus est in uno aliquo habentium generationem loci mutationem necesse est postremam motum esse.

Loci mutatio iam perfectorum motus est.

Generationem impossibile ē esse primā omnium motum omnia enim essent quæ mouentur corruptibilia.

Augmentum: alteratio: decrementum: & corruptio: posteriores scilicet tēpore generatione sunt.

Co. lviii. Quod generatione posterius est natura prius est.

Vltimum loci mutatio omnibus inest quæ sunt in generatione.

Aliaque immobilia omnino sunt uiuentium propter indigentiam organi ut plantæ & multa genera animalium.

Perfectis animalibus loci mutatio inest.

Loci mutatio est primus aliorum motuum secundum substantiam: id est secundum perfectionem.

Co. lxi. Nequaquā substantiam mutat quod mouetur secundū locū.

Secundum alterationem sit transmutatio secundum qualitatem.

Quod augetur & decrementum patitur transmutatur secundum quantitatem.

Comento. ix. Mouens se ipsum maxime proprie mouet se secundum locum.

Mouens se ipsum dicimus esse principium eorum quæ mouentur & mouentium & primum in his quæ mouentur.

Aliquem aliorum motuum a locali non contingit esse continuum

Ex lectione xv. & co. lxi.

Omnes motus & mutationes sunt ex oppositis in contraria:

Generationi & corruptioni termini sunt esse & non esse.

Alterationi termini sunt contrarie passionēs.

Augmento & decremento termini sunt magnitudo aut paruitas siue perfectio magnitudinis aut imperfectio.

Motus sunt contracti qui sunt in contraria.

Quod non semper mouetur determinato motu & existente prius necesse est prius quiescere quiete opposita illi motui.

Generatio & corruptio opponuntur simpliciter idest in universali & non singularis singulari: & eorum non erit continua mutatio sed medium erit ipsorum tempus.

Non quiescit quod non est.

Si solum medium sit tempus non erit mutatio continua.

Idem pluribus erit contrarium ut motus motui contrarius & quies contrarius est.

Co.lxiij. Natura semper similiter se habet in omnibus & operatur.

Ex lectione.xvi. & cu.lxvi.

Omne quod movetur localiter aut movetur circulariter aut secundum rectitudinem: aut secundum motum mixtum ex utroq.

Non est possibile motum compositum ex utroq. esse continuum in infinitum.

Quod fertur secundum motum rectum in magnitudine infinita non fertur continuum.

Quod reflectitur secundum motum rectum movetur contrariis motibus.

Contrarius est motus secundum locum sursum vel qui est deorsum: & qui est ante ei qui est retro: & qui est ad sinistram ei qui est ad dextram: loci enim contrarietates hae sunt.

Unus motus & continuus est qui est unius subiecti & in uno tempore: & in eadem re non differenti secundum speciem.

Contraria differant specie.

Contraria se corrumpunt & prohibet se adivicem.

Co.lxv. Non est idem ferri circulo idest circulariter & ferri circulum idest pertransire circulum.

Medium utroq. est scilicet principium & finis: & unum numero ratione autem duo.

Aliud est quod est in potentia & quod est in actu.

Ex lectione.xv. & co.lxvii.

Signum quod est in medio motus continui est potentia tantum finis & principii: signum autem a quo incipit reflexio est actu.

Non contingit continuum motum in recto perpetuum esse.

Infinita transire impossibile est.

Co.lxviij. Non est incongruens si in infinito tempore infinitum quis transierit spatium.

Si aliquis divideret continuum in duo media uno signo tiquam duobus utitur: facit enim ipsum principium & finem.

In continuo sunt infinita media non actus sed in potentia.

Non contingit infinita actu transire in potentia autem contingit.

Quod continue movetur infinita secundum accidens transit: simpliciter autem non.

Accidit lineæ infinita media eē & ipsa lineæ est altera ab hiis mediis & cōf.

Co. lxxviii. Si in illo signo temporis quod diuidit prius & posterius res nō sit eodem mouetur sicut in tempore sequenti scilicet idem ens & non ens & quādo fuit non est.

Non est possibile in indiuisibilia tempus diuidi.

Ex lectione. xvii. & co. lxx.

Omne quod mouetur continue nō a nullo prohibeatur sin quod quidem uenit secundum loci mutationem in hoc sic ferebatur cum proximum erat sicut mox cum incepit motum.

Motus distinctus quiete non est unus.

Co. lxxvi. Quies est priuatio motus.

Quies quæ est in aliquo termino: opposita est motui qui est ab illo termino.

Co. lxxv. Non oportet quod si continuum est tempus quod sit & motus continuus.

Ex lectione. xviii. & co. lxxviii.

Quod motus circularis sit unus & continuus nullū impossibile cōtingit. Non omnis motus qui est in hoc contrarius est motui qui est ex hoc neque oppositus sed bene contrarius est ei qui est in recto.

Circularis motus est ab eodem in idem.

Rectus motus est ab eodem in aliud.

Motus qui est in circulo nequaquam est per eadem media si multotiens feratur sed bene motus qui est in rectitudine.

Quod semper in alia & in alio medio sit contingit moueri continue: sed qui in eisdem multotiens non contingit.

Neque in semicirculo neque in aliqua circuli parte contingit moueri continue.

Quia motus circuli copulat finem principio solus est perfectus.

Co. lxxviii. Non contingit alios motus a locali esse continuos.

Co. lxxv. Motus circularis est primus omnium motuum.

Recto motus circularis est magis simplex & perfectus.

Motus rectus non reflexus est imperfectus & corruptus.

Prius est natura & ratione & tempore perfectum imper recto: & corruptibili, incorruptibile.

Prior est quem contingit perpetuum esse non contingenti perpetuum esse.

Ex lectione. xix. & co. lxxvi.

Omne quod quiescit quiescit aut in termino a quo: aut in termino ad quem.

Termini in linea circulari sunt indeterminati.

Vnumquodque punctum in circulo principium & medium est & finis: ita ut quedam semper sint in principio & fine & quodammodo nūquā sint

Spera mouetur & quiescit quodammodo.

Spera semper eundem optinet locum.

Principium medium & finis magnitudinis circularis accidit cetro: & ista sunt extra circulationem.

Quod mouetur circulariter fertur semper circa medium: sed non ad ultimum: & propter hoc manet & semper quiescit quodammodo totum & non mouetur continue.

Quoniam mensura omnium motuum est circulatio primam necesse est ipsam esse: & quia prima est mensura illorum est: accidit enim ista cōuersim se sequi.

Omnia mensurantur primo. s. sui generis.

Contingit solum motum circularem esse regularem.

Quæ feruntur in recto a principio irregulariter feruntur ad finem.

Omnia quæ mouentur naturaliter quanto distant plus a prima quiete feruntur uelocius.

Circularis solius neque finis neque principium in ipso. s. in centro aptum natum est esse sed extra.

Co. lxxvii. Quod loci mutatio primas motuum sit testantur omnes qui cumq; de motu fecerant memoriam.

Mouebit se ipsum animal & omne animatum secundum transmutationem localem.

Ex lectione. xxi. & co. lxxviii.

Impossibile est aliquod finitum secundum potentiam mouere secundum infinitum tempus.

Infinitum tempus non auferam semper remouens æquale.

Co. lxxviii. In finita magnitudine nō contingit infinitam esse potentiam

Plus: id est maiore potentia semper æqualem effectum: in minori est faciens tempore quā minor.

Nullum finitū contingit infinitam potentiam habere nec infinitū finitam

Co. lxxx. In infinita magnitudine nō contingit infinitam potentiam esse.

Contingit in minori magnitudine ampliotem potentiam esse

Omnis finitæ potentie necesse est esse finitum tempus.

Si tanta potentia mouet in tanto tempore: maior mouebit in minori tempore: sed determinato secundum cōuersionem proportionis.

Infinita potentia est excellens oī finitum tempus.

Ex lectione. xxi. & co. lxxxi.

Omne quod mouetur mouetur ab aliquo: quæcūq; nō se ipsa mouent. Primum mouens facit possibile mouere ut aerem aquam & huiusmodi quod apta nata sint mouere & moueri.

Secundum quod mouetur simul quiescet: subiect. mouet cum primum

mouens quiescit: sed tamen mouens adhuc erit.

Pausat motus cum minor fuerit virtus mouendi.

Motus profectionis fit in contingentibus aliquando quidem moueri: aliquando quidem quiescere & non est cōtinuus non enim est unum mouens sed habita ad inuicem sunt.

Ex lectioe xxii. & xxviii.

Necesse est semper esse motum continuum: & hic est vnus.

Necesse est motum unum esse alicuius magnitudinis: non enim mouetur impartibile & unum ab uno.

Mouens immobile non necesse est mouere: sed semper poterit moueri: i fatigabile enim est sic moueri: & regularis hic motus est aut solus: aut maxime:

Mouēs immobile neq; unam habet mutationem.

Ad hoc qđ motus sit uniformis oportet id qđ mouetur nullā habere mutationem iuxta illam qua mouetur a motore immobili.

Co. lxviii. Citius mouetur p̄tōxina mouenti.

In circulo est mouens primi motus & non in centro:

Co. lxxxv. Solus motus continuus est quē mouet mouens immobile. Mouens immobile semper similiter se habens & ad illud quod mouetur similiter se habebit & continue.

Co. lxxxvi. Primum mouens perpetuum mouet motum & in infinito tempore.

Primum mouens & immobile impartibile est & nullam habens magnitudinem:

Explicunt propositiones ex. viii. libro physicorum Aristotelis.

Incipiunt propositiones ex libro primo de cœlo & mundo Aristotelis: Annotationes lectionum est secundum expositionem Sancti Thomæ.

Ex lectione prima & co. primo.

Enatura scientia plurima est circa corpora & magnitudines existens: & horum passionēs & motus: adhuc autē circa principia quæcūq; talis substantiæ scilicet corporis mobilis sunt.

Rerum naturalium hæc habent corpus & magnitudinem: hæc autem principia habentium sunt ut scilicet anima: forma & materia.

Ex lectione secunda & commento secundo.

g lūl

Diffi. Continuum est quod diuisibile est in semper diuisibilia.

Diffi. Corpus est quod omniuaq; diuisibile est.

Diffi. Linea ē magnitudo quæ ad unum idēst ad unā partem diuiditur.

Diffi. Planum idēst superficiei est magnitudo quæ ad duo diuiditur.

Diffi. Corpus est magnitudo quæ ad tria diuiditur.

1. **Præter** lineam planum & corpus non est alia magnitudo.

Quemadmodū aiunt pythagorici totū & omne tribus determinata sūt consumatio enim .i. finis & medium & principiū numerum habet cū qui omnis est: hæc autem scilicet finis principium & mediū eum qui trinitatis.

Ad sanctificationes deorum utimur numero ternario.

Quæ duo sunt ambo dicimus idēduos ambos: oēs aut nō dicimus sed de tribus hanc prædicationem. .i. oēs dicimus primum.

Cor. Omne & totum idē perfectum nō secūdū speciem idēst formale sō nem differunt abinuicem quia scilicet omnia important integritatem quidam sed si differunt in materia & in quibus dicuntur differunt.

Corpus est magnitudinum perfectæ solum enim determinatum est tribus scilicet dimensionibus.

Tenuaq; diuisibile omniuaq; est diuisibile.

Cor. Ex corpore in aliud genus magnitudinis non est transitiō quem admodū ex longitudine in superficiem in corpus autem ex superficie.

Necesse est exitum fieri secundum defectionem.

Non est possibile perfectum deficere: oīqua; enim est.

Totum idēst uniuersum cuius particularia corpora partes sunt perfectum necesse est esse.

Vniuersum quemadmodum nomen significat omniuaq; est: & non hæc quidem hæc autem non.

Ex lectione .iij. & cor.

Oīa physica corpora & magnitudines secundum se ipsa mobilia dicimus esse secūdū locū: natura enim principium motus esse in ipsis dicimus.

Oīs motus secūdū locum quem uocamus lationem: aut rectus aut circularis aut ex his mixtus.

Motus rectus & circularis simplices soli sunt: causa autem est quia magnitudinēs ipse simplices sunt.

Diffi. Circularis est motus qui circa medium. .i. mundi.

Rectorum motuum alius est sursum alius deorsum.

Diffi. Motus sursum est qui est a medio.

Diffi. Motus deorsum est qui est ad medium.

Cor. Corporū hæc quidē simplicia hæc autem cōposita ex simplicibus.

D. Simplicia corpora sunt quæcūq; motus principiū habent secūdum naturā: puta ignis & terra & hō: species sicut .i. flamma bitumen & co-

gnata his scilicet aer & aqua.

Corporę simpliciu simplices sunt motus mixti aut cōpositorum.
Moveri in corporibus compositis est secundum prædominans corpus simplex.

Ex lectione .lii. & co. viii.

Necessariū est esse aliquod corpus simplex quod natum est ferri circulari motu secundū sui ipsius naturam.

Co. viii. Violentia contingit eo motu qui est alterius eo autem qui est secundum naturam est impossibile.

Co. ix. Motus qui est præter naturam est contrarius ei qui secundū naturā. Vnū uni contrariū esse necesse est.

Lationes sursum & deorsum inuicem cōtrariæ sunt.

Co. xi. Si alicui corpori est scđm naturā motus qui sursum ignis erit aut aer: si autem qui deorsum aqua erit aut terra.

Co. xii. Primā necessariū ē ēē circularē lationē: pfectū enim ē prius natura imperfecto.

Circulus perfectior est recta aut linea neq; una pfecta est neq; enim quæ ī finita habebit enim usq; finē & terminū neq; quæ infinita: una oīum enim aliquid extra augeri enim contingit quācūq;.

Necesse est circularē motū alicuius simplicium corpore esse.

Nata est esse quædam substantia corporalis alia præter eas quæ hic constitutas diuiniore & prior hōe oīum.

Oīis simplex motus aut secundū naturam aut præter naturam ē. Motus qui alii præter naturā est: alteri secundū naturā erit ut sursum igni secundum naturā. terræ autem præter naturam.

Necessarium est circularem motum qui his corporibus præter naturam est: alterius cuiusdam esse secundum naturam.

Irrationabile oīo est esse cōtinuū motū & sempiternum: existentem præter naturam.

Est aliquod corpus præter cōtēpora quæ hic & citra nos sunt alre: segregari tāto nobiliorē habens naturam quanto quidem plus elōgatum est ab his quæ hic sunt.

Ex lectione quinta & co. xvi.

Diffi. Graue est quod ferri natum est ad medium.

Diffi. Leue est quod ferri natum est a medio.

Diffi. Grauiissimum est quod oībus substat deorsum latis.

Diffi. Leuissimum est quod oībus supersettur sursum latis.

Necesse est oē quod fertur deorsum aut sursum aut leuitatem habere: aut grauitatem: aut ambo.

Co. viii. Quod circūfertur corpus idest cūlū ipossibile est habere grauitatē aut leuitatē: neq; enim secundū naturam neq; præter naturam cō-

nenit ipsi moveri ad medium uel a medio :

Co. xvij. In idem feruntur totum & pars secundū naturam.

Secūm naturā nō cōtingit corpori quod circumfertur moveri motu alio q̄
circulatiōis præter naturam neq̄ particulari ulli.

Ex lectione. vi. & co. xx.

Cœlū ingenitū est & incorruptibile & inaugmentabile & inalterabile :

Oē generabile fit ex cōtrario & sibi quodā : & corruptibile corrumpitur
supposito quodam : & a contrario & in cōtrarium.

Circulationi alicui nō est contrarius motus.

Recte uidetur natura cœlum futurū ingenitū & incorruptibile : eximisse
a cōtrariis :

Inter contraria sunt generatio & corruptio :

Ex lectione. vii. & co. xxi.

Augmentabile oē augetur a cōnaturalī adueniente : & resoluto in materiā

Cœlo nō est ex quo factum sit.

Si aliquid est inaugmentabile & incorruptibile eiusdem est suscipere & in
alterabile esse.

Diff. Alteratio est motus secundū quale :

Co. xxii. Omnes hoīes de diis habent existimationē. & oēs eū qui sursum
deō attribuunt locū & barbari & græci quicūq̄ quidē putant deos ēē
ut immortale immortalī coaptati sit.

In omni præterito tempore secūm traditā suicem memoriā nihil uidetur
transmutatū neq̄ secundum totū extremū cœlum : neq̄ secundū partē
ipsius propriam ullam.

Non semel neq̄ bis sed infinities oportet putare easdem aduenisse ueras
de cœlo opiniones ad nos :

Tanquā altero quodam existente primo corpore præter terram & ignem
& aerem & aquam : æthera antiqui appellauerunt supremum locum
currere semper sempiterno tpe ponentes denominationem ipsā anaxa
goras ait uisum nosse hoc non bene inolat enim æthera pro igne.

Quod hoc loco inquit Aristoteles æther a currere & nō ab ardeat : Anaxa
goras uoluit appellatūsi latini & nō græci locutionē attendamus
barbare dictū uidetur. uult igitur Aristoteles magis αἴθερ æther a τὸ
θεο uel τὸ θεο τοιοῦτο quod est curreo quam ab αἴθερ æther quod est ar
deo denominationem sumere Idque ex textu græco liquido patet in
quo sic legimus αἴθερα ποσειδάωνος τοῦ ὕδατος τοῦ ὕδατος
τοῦ ὕδατος & cetera quod est æthera appellauerunt supremū locum
a currere.

Ex lectione. xiii. & co. xxiij.

Nō est circulationi cōtraria aliqua latio :

Cōcauū & gibbosum nō solū ad inuicē opponi uidentur cōbinata & iux

ta se posita, sed & rectos

Ex recto commentum. Motus cœcaus est qui est in ventre arcus: & motus gibbosus qui est super deorsum arcus.

Latiões q̄ sunt in recto ad inicē opponūtur pp̄ loca .i. fursum & deorsum.

Sursū ei qđ est deorsum cōtrariū ē: & hæc est loci differētia & cōtrarietas

CO. XXX. Contraria latio est ex cōtrario in cōtrariū.

CO. XXXI. Loci cōtrarietates sunt sursū & deorsū ante & retro: dext̄e & sinist̄e: & latiorum cōtrarietates scđm locos sunt cōtrarietates:

CO. XXXII. Frustra calciamentum dicimus cuius nō est calciatio:

Dus & natura nihil frustra faciunt.

Ex lectione. viii. & co. xxxiii.

Qui modicū trāsgressus ē a ueritate sit lōge plus decies millies: huius autē est quia principium uirtute malus quam magnitudine.

Quod in principio modicum est in fine sit multum magnum:

CO. XXXIII. Finitis simplicibus corporibus existētibus & multitudie & magnitudine necesse ē & cōpositū finitū eē & multitudie & magnitudie

CO. XXXIV. Necesse est corpus qđ circūferatur finitū eē oē: si enim ī finitum esset: infinitæ essent quæ a medio egredientes lineæ.

Infinitæ lineæ: infinita est distantia: infinita enim distantiam dico: cuius nullā est extra sumere magnitudinem t̄gētē lineas:

Numerum dicimus infinitum quia maximus nō est.

Ex lectione. x. & co. xxxvi.

A finito tempore si auferas finitum tempus necesse est reliquum esse finitum & habere principium.

Si tps̄ īcessus h̄z p̄cipiū est p̄ncipiū & motus q̄re & magnitudis q̄ mota ē

Ex lectione. xi. Co. xxxviii

Neq̄ sp̄ata neq̄ tetragonū neq̄ circulus qui .i. est superficialis figura: & nō corpora ut sp̄ata infinita sunt.

COMPOSITO. XXXII. Est conuertibiliter dicere quod si finitum sit tempus in quo reuolutum est: & magnitudinem quæ pertransita est necesse est esse finitam.

Ex lectione. xii. & co. xxxiiii.

Contrariæ lationes sunt ad cōtraria loca:

Contrariorum si alterum determinatum est & alterum determinatū erit Mediū. .i. medio determinatum est.

Determinato medio loco: & eum qui fursum locum necesse est determinatum esse.

Si loca determinata sunt & finita: & corpora finita erunt:

CO. XXXV. Si fursum & deorsum determinata sunt & intermedium necesse est determinatum esse.

Co. xxxvi Non est possibile corpus esse infinitum.

Necesse est infiniti corporis infiniti esse gravitatem vel leuitatem.

Co. xxxvii Proportionaliter se habet magnitudines gravitatis: minor enim gravitas minoris est magnitudinis & maior maioris. Cōtingit infinita existente magnitudine quātūcūq; auferre.

Co. l. Infinita eē gravitatem est impossibile similiter & leuitatem.

Co. lii. Proportio nulla est infiniti ad finiti.

Ex lectione. xli. & co. lii.

Finis primus idest simplicibus motibus existentibus necesse est species simplicium corporum eē finitas.

Necesse est semper motum habere omne corpus physicum.

Co. liiii. Impossibile est fieri quod non contingit factum eē.

Impossibile est fieri illuc ubi nullū quod ferat possibile est peruenire.

Co. lvi. Si qui uolens est motus inest alicui inest & qui secundū naturam inest.

Ex lectione. xlii. & co. liii.

Impossibile est infinitum corpus a finito corpore pati aliquid aut facere finitum.

Co. lvi. Aequale corpus in æquali tempore est æqualiter alteris: minus autem in æquali minus & maius maius.

Infinitum in nullo tempore mouebit finitum.

Co. lvi. Infinitum ab infinito nō cōtingit pati in aliquo tempore.

Co. lviii. Omne corpus sensibile habet uirtutem actiuam aut passiuam aut ambo.

Impossibile est corpus infinitum sensibile eē.

Co. lxxiii. Quæcūq; corpora sunt in loco oia sensibilia sunt sensibiles: nullum corpus est nō ens in loco.

Nō ē corpus sensibile extra cœlū neq; unū neq; simpliciter neq; scđm qd intellectuale non est in loco.

Extra & intra locum significant.

Ex lectione. xv. & co. lxx.

Non est possibile in circuito moueri corpus infinitum homœomerum idest simulum partium ens. medium enim infiniti nō est: quod autem in circuito mouetur circa medium mouetur.

Co. lxxi. Quæ est infinita infiniti & infiniti infinita est uirtus.

Co. lxxii. Quorū natura partium est eadem horum necessarium ē esse eūdem motum ubi enim una gleba & tota terra fertur: & totius ignis & scintilla in eundem locum.

Commentu. lxxi. ii. Vbi non est medium neq; extremū erit neq; hoc qui dem sursum hoc autem deorsum.

Loco corporibus nō existente nō erit motus.

Co. lxxv. Vbi præter naturam aliquid manetur aut fertur: necesse est cuiusdam esse alterius hunc locum secundum naturam.

Ex lectione. xvi. & co. lxxvi.

In quo loco secundum naturam aliqua manent: non uolentia feruntur & in quem feruntur manent: in quo autem uolentia: & uolentia feruntur: & in quem uolentia feruntur uolentia & manent.

Violenta latio contraria est lationi secundum naturam.

Co. lxxvi. & co. lxxviii. Impossibile est esse plures mundos uno: necesse est enim omnes mundos ex eisdem esse corporibus similiter existentibus secundum naturam eandemque habentibus uirtutem: quate nate erunt ferri ad hoc quidem medium quæ in alio mundo sunt terre partes: & ad hoc quidem extremum quæ ibi ignis: & si hoc acciderit necesse est ferri sursum terram in proprio mundo: ignem autem ad medium.

Co. lxxxi. Dicere aliam esse naturam simplicium corporum si distent minus uel plus a propriis locis: irrationabile est: nihil enim differt tanta quidem longitudine distaret: aut tâta: differt enim scdm rōnem quāto plus magis species autem eadem est.

Ex lectione. xvii. & co. lxxxi.

Quod omnino non natum est moueri: impossibile est hoc moueri uolentia.

Necesse est eorum quæ similis sunt speciei & singulorum ad unū numero locū: scilicet uel ad medium uel ad extremum existere motum: qui scilicet est secundum naturam.

Ex textu comentatoris co. lxxxiii. Diuersitas corporum in numero nō ē causa diuersitatis locorum.

Co. lxxxvi. Omnino quod mouetur ex quodam in quidā trāsmutatur & hoc ex quo in quod specie differunt.

Co. lxxxvii. Motus circularis habet aliquammodo opposita ea quæ secundū diametrum extrematori autem non est contrarium neque unum.

Co. lxxxviii. Argumentum est eius quod nō est in infinitum ferri terrā quod quanto utique propinquior sit medio uelocius ferri & ignem quanto utique ei quod est sursum: si autem in infinitum esset infinita esset uelocitas si autem uelocitas & grauitas & leuitas.

Ex lectione. xvi. & co. lxxxviii.

Ab alio nō fertur ignis quidem sursum terra autem deorsum: neque uel quā admodum quidam aiunt extrusione: tardius enim moueretur maior ignis sursum & maior terra deorsum: nunc autem contrarium est sc̄p

Omnia a uim inferente longius facta tardius feruntur:

Vnde uel remouentur elementa illuc ferantur non uel.

Co. lxxxxi. Tribus entibus corporalibus elementis: tria erunt & loca elementorum: unus quidem qui subsistētis: id est terra qui circa medium est: alius

qui circularis idest cœli qui quidem est extremus: tertius autem qui medius hō: qui medii corporis: & necesse ē in hoc medio loco ē corpus quod supersetur idest corpus leuesi enim non in hoc sit extra est.

Ex lectione. xviii. & cō. lxxxiii.

Mundus est sempiternus incorruptibilis existens & in genitus: In omnibus his quæ natura & in his quæ arte cōstantibus & generatisal terum est ipsa secūdum se ipsam formas & mixta cum materia puta spæ rualterum species & ærea spæra.

Q. d. quid erat eē dicentes spære aut cœli non dicimus in ratione autē aut ærēū tanquam non existentibus his de substantia.

Quoniam est cœlum sensibile: singulatum utiq; erit sensibile enim omne in materia existit.

Atq; est huic cœlo eē: & cœlo simpliciter cœlum enim simplicitate est ut species & forma hoc aut cœlū ut materiæ mixtum.

In omnibus sic uidemus q; quommcūq; substantia est in materia sunt plura & infinita entia quæ eiusdem specie idest indiuidua.

Co. lxxxiii. Licet altera si rō formæ sine materia: & quæ est in materia nihilominus neq; una necessitas est per hoc plus eē mūdus neq; contingit factos esse plures: si quidem mundus ex tota est materia.

Co. lxxxiiii. Cum homini sint materia carnes & ossa: si ex oī carne & oībus ossibus homo fiat: impossibile existentibus dissoluta esse: uō utiq; contingit eē alium hominem.

Quommcūq; substantia est in subiecta quadam materia hō: nihil cōtingit factum eē non existente propria materia.

Co. lxxxv. Cœlum singulatum est: & eorum quæ ex materia constant: sed nō ex parte ipsius materiæ cōstant: sed ex oī. dīna materia.

Ex lectione. xix. & cō. lxxxvi.

Cœlū uno mō dicimus substantiam extreme circulationis aut corpus naturale: quod est in extrema circūferētia totius: cōsueuimus enim extremum & quod sursum est maxime vocare cœlum in quo & diuinum oē locatum eē dicimus.

Secūdumodo dicitur cœlū cōtinuum corpus extremæ circūferentia totius in quo luna & sol & quedā astro: sūt: & n. hæc i cœlo eē dicimus

Co. lxxxvi. & cō. lxxxvii. Tertiomodo dicitur cœlum contentum corpus ab extrema circūferentia totum enim & omne consueuimus dicere: cœlum hocq; ex omni. necesse est cōstare naturali & sensibili corpori: propter neq; esse nullū extra cœlū corpus neq; cōtingere factū esse.

Co. lxxxvi. Nihil differt considerare si est extra cœlum corpus aut factum esse sit possibile:

Materia est toti mundo corpus naturale sensibile:

Non sunt nūc plures cœli 1. mundi neq; fuerunt neq; cōtingit fieri plures

sed unum & solum & perfectū est istud cœlū.

Ex lectione xxi. & co. lxxxviii.

Neg locus neg uacū neg tempus est extra cœlum.

Dicitur Vacuum esse dicunt in quo non existit corpus possibile autem factum esse.

Tempus est numerus motus.

Motus sine physico copore nō est.

Co. c. Quæ sunt extra cœlum in loco esse apta nata nō sunt neq tempus ipse senescere facit: neq est ullius una transmutatio eorū q̄ sunt sup eam quæ maxime extra ordinatā rationem: sed inalterabilia & impassibilia omnia optimam habent uitam & per se sufficientissimam perfectiū in toto æterno id est æternaliter.

Hoc nomen æternum diuine enuntiātū est ab antiquis: finis enim continens id quod uniuscuiusq̄ uitæ tempus cuius nihil est extra secundū naturam æternum uniuscuiusq̄ uocatum est.

Totius cœli finis & oēs ipsi & infinitatē cōtinēs perfectio æternū est a se per se sumens denotationem in immortalis & diuinus existens.

Aliis ab his q̄ illis dicitur istū optimū & perfecte futurū cœlum coicatum, est eē & uiuere his quidem clarius his autem obscurius.

Oē diuinū intransmutabile necessariū est eē & primū & summū: neq. n. aliud melius est quod mouebit neq. habet præuium aliquid neq. idigēs est ullo eorū quæ ipsius sunt bonorum.

Oia quiescunt quæ mouētur quādo uenerint ad locū propriū.

Eius corporis quod circumfertur idem locus est unde incipit: & in quem consumat motū.

Ex lectione xxii. & co. ci.

Oportet disquisitores & nō inimicos esse iudicatos re: sufficienter.

Co. cii. Genitū cœlū oēs antiq eē dicūt: sed genitū ii quidem. Forpheus hesiodus & Plato sēp æternū ii aut ut. sed democritus corruptibilem quē admodū quodcūq. aliud cōstitutorū ii aut uicissim quādoq. quidē sic aliter habere corruptū: & hoc semper perficere sic quē admodū empedocles agrippentius & heraclitus ephesius.

Dicere factum eē cœlum sempiternum tamē eē impossibile est: oia enī quæ generantur & corrumpi uidentur.

Co. ciii. Quod nō ē habēs principiū eius qd̄ est sic se habere: sed est impossibile aliter se habere prius & per oia sæcula impossibile ē transmutari.

Ex lectione c. xlii. & co. ciii.

Simul iidē inordinatū eē & ordinatū impossibile ē necesse ē generatiōe esse separantē & rps.

Co. ciii. Dicere mūdū uicissim cōstare & dissolui nihil aliud facere ē quā astruere ipsum sēp æternū quidē eē sed transmutantē formam:

A diuicem cōuenientibus elementis non quicunq; ordo est & cōfinis
no sed eadem quia scilicet est semper dispositio mundi.

Co.cxiij. Sunt quidam quibus contingere uidetur & ingenitū aliqđ ens
corrupti. & genitum incorruptibile petdurare sicut plato in thimæonib;
enim ait cœlum non solum factum sed & fore de cœtero sempiterno
tempore.

Ex lectione .xxij. & co.cx

Multipliciter dicitur aliquibus : & si nulla differētia ad sermonem fiat ne-
cesse est intellectum consusum habere siquis diuiso multipliciter tan-
quam indiuiso utatur manifestum est enim secundum quam natu-
ram ipsi acciderit quod dicitur.

Co.cxi. Ingenitum uno modo dicitur si sit aliquid nunc prius non ens
sine generatiōe & transmutatione : quemadmodum quidam tangi &
moueri dicunt nō enim generari dicunt tactum aut motum;
Secundomodo dicitur ingentū si quod cōtingēs est fieri aut nō fieri : sed
non est factum.

Tertiomodo dicitur ingentum quod oīo impossibile est fieri : ut quan-
doq; quidem sit quandoq; autem non.

Impossibile fieri dicitur dupliciter : naut enim qđ simpliciter non uerum
erit dicere qđ fiet aut non facile : neq; cito aut bene.

Co.cxi. Genitum unomō dicitur quod fuit nō ens prius posterius aut ēs
sive genitum sive nō generatum :

Secundomō dicitur genitum qđ possibile est esse : sive per uerū determina-
to possibili sive p facile.

Tertiomodo dicitur ingentum si sit generatio ipsius ex non ente i ens
Co.cxi. & comento.cxiij. Corruptibile & incorruptibile similiter tri-
pliciter dicunt.

Ex lectione .xv. & co.cxi.

Nominatur potentia uniuscuiusq; per respectum ad finem & excellentie
uirtutem :

Diffinitio ex textu commentī. Virtus est ultimum potentie rei.

Necesse est qđ pōt secundum excellentiam tantum : & quæ infra sunt pos-
se : puta si talenta centum tollere : & duo.

Co.cxi. Determinatur potentia aut quando in uirtute est excellentia ut
potens uidere punctum & maiorem habebit sensum (uisus enim qui
minoris excedit) aut quando est excellentia in re ut potens ire stadia
centum uelocius est uelocitas enim quæ maioris excedit.

Ex lectione .xvi. & co.cxiij.

Si sunt quedā possibilia & esse & nō esse : necesse est tempore aliquo
determinatum esse plurimū & eius quod est esse : & eius qđ est nō ēē.
Impossibile est in infinito tpe idē possibile esse : & nō esse in alio infinito

Co.ccxviii. Nō idem est falsum aliquid esse simpliciter & impossibile simpliciter: te enim non stantem dicere stare falsum quidem est non autē impossibile: si mul autem stare & sedere non solum falsum est sed impossibile.

Co.ccxix. & co.ccx. Quod semper est ens simpliciter incorruptibile & ingeneratum est: si enim corruptibile: si mul erit & non erit secundum actum si aut genitum erit possibile tempore quodam non esse.

Thomas Potentia existendi non est ad esse & non esse: respectu temporis in quo quis potest esse: cum omnia appetant esse & unūquodq; tantū ē quantum potest esse.

Dicitur Corruptibile est quod prius quidem ens: tunc autem non ens: aut contingēs quandoq; posterius non esse.

Diffi Genitum est quod est ens contingens prius non esse.

Non est dare in quo tempore sit possibile quod semper est ut non sit aut finito aut infinito.

Impossibile est posterius sine primo existere: & si primum impossibile est existere & quod posterius.

Ex lectione.ccxvii. & co.ccxvii.

Negatio eius quod est semper possibile esse non est semper possibile esse semper autem possibile non ē contrarium est id est opposita cōtariūculus negatio est: non semper impossibile non esse.

Co.ccxvii. Quod contradiotorum neutrum est medium est eorum.

Auerrois Co.ccxviii. Illa potentia est ociosa ex qua nulla actio provenit.

Commento.cxxi. Ingenitum incorruptibile & sempiternum ad inuicem consequuntur:

Ex lectione.ccxviii. & co.ccxvii.

Semper entis & semper non entis est intermedium cui neutrum consequitur: hoc autem est genitum & corruptibile.

Ex lectione.ccxviii. & co.ccxviii.

Ex textu commenti Quod liber habet potentia agēdi aut patiēdi aut ut sit ens aut ut sit non ens: & hoc aut in tempore finito aut infinito.

Ex eodem textu. Tempus infinitum est etiam terminatum cum post ipsū non sit tempus neq; inueniatur tempus maius illo.

Co.cxxxv. Quod est casuale aut a fortuna prater semper & ut frequente aut est aut sit.

Co.cxxxvi. Eorum quæ natura talia sunt ut quandoq; sint & quādoq; nō sit: eadem est potentia contradictionis id est ad esse & non ēē & materia cā est eius quod est esse & non esse.

Co.cxxxviii. Nulla uirtus est eius quod est factum esse: sed est eius quod ē esse & nō esse.

Co.cxxxix. Corruptibilia & generabilia & alterabilia omnia alterantur a

contrariis & ex quibus constant non entia id est cum prius non essent
eisdem ipsis corruptantur.

Propositiones ex secundo libro de cœlo & mundo Aristotelis.

Ex lectione prima & comento primo.

c **O**elum totum id est mundus neq. est factum neq. contingit
corrupti: sed est unum & sempiternum & principium & con-
sumationem non habens totus æternus id est totus suæ dura-
tionis infinitus.

Co.ii. Bene se habet persuasibilem se ipsum exhibere antiquis: & maxime
patrum nostrorum ueros credere ei sermones: ut sit immortale aliqd
& diuinum habentium quidem motum habentium autem talē ut nul-
lus sit finis ipsius: sed magis iste sit aliorum finis & enim finis continē-
tium est: & ipsa circulari perfecta ens continet imperfectas: & habet
terminum & quietem.

Motus cœli est causa aliorum motuum & horum quidem causa principii
motus horum autem suscipiens quietem.

Cœlum & eū qui sursum locum antiqui diis attribuerunt uelut existens
totum solum immortale.*

Co.iii. Motus cœli est sine labore: proptet neq. una indigere uolenta ne-
cessitate quæ detineat prohibens ferri aptum narum ipsum a liter om-
ne enim tale magis laboriosum quanto sempiternius sit & dispositio-
nis optime est expertus.

Co.iiii. Non est secundū antiquam fabulam suspicandam Athlante quo-
dam ipsi cœlo opus esse ad saluam hunc enim constituentes sermo-
nem: ut grauitatem habentibus & terrenis omnibus existentibus his
quæ sursum sunt corporibus substituere cœlo fabulose uirtutem
animatam.

Co.v. Non est dicendum propter circūgitationem existentem cœlioris
lationis propria inclinatione saluari cœli situm tanto tempo re: quem
admodum Empedocles inquit.

Co.vi. Non est dicendum cœlum semper manere ab anima rationabili
congente manere sempiternū ut scilicet plato dixit neq. enim aia pos-
sibile est esse talem uitam sine tristitia & beatam

Ex lectione ii. & co. vii.

Manifestæ sunt in animalibus differentiæ locorum: & his quidē omnes
insunt puta dextrum & sinistrum: ante & retro: sursum & deorsum his
autem quædam scilicet quatuor ultimæ ut animalibus imperfectis, pla

tis aut sursum & deorsum solum :

Co. viii. Sursum longitudinis principium est: dextrum aut latitudinis: anterius vero profunditatis.

A sursum incipit augmentatio a dextris motus qui secundum locum ab anterioribus vero qui secundum sensum: anterius enim dico in quo sensus existunt.

Co. viii. Non in omni corpore sursum & deorsum: & dextrum & sinistrum & anterius & posterius querendum sed quæcunque habent principium motus animata entia in ipsis querendum.

In nullo inanimatorum videmus unde principium motus.

Co. x. In corporibus inanimatis dicimus sursum & deorsum dextrum & sinistrum ad nos referentes.

Co. xi. Pythagorici duo tantum principia motuum dicebant. scilicet dextrum & sinistrum: quattuor autem reliquerunt nihilominus principalia existētia

Nō minorem differentiam habent quæ sursum ad quæ deorsum: & quæ anterius ad quæ posterius: quam dextrum & sinistrum in omnibus animalibus.

Dextrum & sinistrum uirtute differunt solum: aliter autem non solum uirtute sed etiam figuris.

Co. xii. Longitudo latitudine prior est:

Prioris principium prius est principio posterioris:

Prius est sursum dextro secundum generationem.

Sursum est unde motus dextrum est a quo motus: ante autem ad quod motus.

Ex lectione. iiii. & co. xiii.

Quoniam cœlum est animatum & habet in se principium motus: manifestum est quoniam habet sursum & deorsum & dextrum & sinistrum

Et si motus cœli nequaquam incipiat: tamen habetur necessario principium unde incepit incipiebat moueri: quod mouetur.

Com. c. xiii. Dico longitudinem cœli esse illam quæ est ipsius secundum polos distantia:

Polorum qui super nos apparet quæ deorsum pars est: qui autem nobis immanifestus quæ sursum est.

Co. xvi. Dextrum unumquodque dicimus unde est principium eis qui secundum locum motus cœli autem principium circulationis est unde ortus est astrorum quare hoc utique erit dextrum ubi autem occasus sinistrum.

Si motus cœli incipit a dextris & sinistris circumferritur: necesse est sursum esse immanifestum polum id est polum antarcticum: si autem sursum sit manifestus polus id est polus arcticus a sinistra erit motus: quod non dicimus.

Co. xii. Sub polo immanifesto habitantes in eo quod sursum sunt hemispherio & apud dextrum nos autem in eo quod deorsum & apud sinistram e contrario quam ut pythagorici dicunt.

Secunde circulationis: puta eius quæ planetarum: nos quidem in his quæ sursum & in dextris sumus: illi autem qui scilicet sunt sub polo autem eo in his quæ deorsum & sinistris sunt: e contrario enim in his est principium motus propter contrarias esse lationes.

Ex lectiōe. iiii. & co. xvii.

Unūquodq; quorum est opus gratia operis est.

Dei operatio est immortalis hæc autem est uita sempiterna.

Necesse est deo motum sempiternum existere.

Quoniam cœlum corpus quoddam diuinum est: propter hoc habet quæ natura circummoueatur semper.

Necesse est manere aliquid scilicet terram corporis circulati quod in medio sit ipsiusq; circulati corporis nullam possibile est manere partem neq; uniuersaliter neq; in medio.

Co. xviii. Nihil præter naturam sempiternum est.

Posterior est quod præter naturam eo qd secundum naturam.

Quod præter naturam est excessus quidam est in generatione eius quod secundum naturam.

Si terra est necesse est & ignem esse.

Contrariorum si alterum est in natura necesse est & alterum esse in natura Eadem est materia contrariorum.

Privatione prius est affirmatio dico autem puta calidum frigido.

Co. xiiii. Si ignis & terra est necesse est & intermedia corpora ipsorum esse contrarietatem enim habet unumquodq; ad unumquodque elementorum.

Si elementa sunt contraria necesse est generatione esse eo quod nullum ipsorum possibile est esse sempiternum: patiuntur enim & agunt contraria ad inuicem & corruptiua in inuicem sunt.

Co. xxi. Si necesse est generationem esse necessariū est & aliam scilicet a primæ latione lationem unam uel plures esse.

Secundum eam dispositionem quæ est totius cœli: necesse est similiter & elementa ad inuicem esse.

Commento. xxi. Plura sunt circularia corpora quia necesse est generationem esse.

Aduerte quod Aristoteles in hac. xxi. lectione sicq; bat plures cœlos esse Si cœlū corpus diuinum necesse est motum eius esse sempiternum & circularem si motus eius est talis necesse est terram esse: si terra est necesse est ignem esse: si ignis & terra est necesse est aliqua intermedia esse si illa sunt necesse est generationem esse si generatio est necesse est dif

similes motus in cœlo esse. ergo si cœlum est corpus diuinum necesse est plures motus in cœlo esse: & per consequens plura mobilia.

Ex lectione .v. & co. xxii.

Figuram sphericam necesse est habere cœlum hæc enim propriissima est illi nec corpori ceteri. & substantia illius & natura prima est figurarum.

Omnis figura plana aut rectilinea est: aut circularis

Dist. Figura rectilinea est quæ a pluribus continetur lineis. circularis aut quæ ab una.

Prius in unoquoque genere est unum multis & simplex compositis.

Co. xxix. Dist. Perfectum est cuius nihil est possibile extra accipere quæ ipsius sunt.

Recte lineæ semper quidem est oppositio circulari autem nequaquam.

Perfecta est linea continens circulum:

Perfectum prius est imperfecto:

Corpora spherica sola una superficie continentur: rectilinea autem pluribus sic enim se habet sphaera in solidis: sicut circulus in planis.

Co. xxvi. Quoniam prima figura primi corporis est primum autem corpus est quod in extrema circumscriptione: sphericum corpus erit quod fertur circulatione.

Continuum spherico corpori sphericum est: & quæ ad medium horum quæ in spherico contenta & contacta sunt: tota spherica necesse est esse.

Corpora quæ deorsum sunt planetarum: tangunt eam quæ supra est sphaera: omnia enim cælestium sphaerarum corpora tangunt se inuicem & continua sunt id est immediate sibi inuicem coniuncta.

Ex lectione .vi. & co. xxvii.

Si cœlum sit rectilineum aut alterius figuræ non æquales habentis ex medio lineæ: puta lenticularis aut ovalis accideret & locum extra cœlum eẽ & corpus & uacuum circulo enim uersum rectilineum nequaquam ei dem immorabitur regioni.

Co. xxviii. Omnium motuum mensura est quæ est cœli latitudo: quæ est sola continua & regularis & sempiterna.

In unoquoque mensura est quod minimum est.

Minimus motus est ille qui est uelocissimus.

Velocissimus omnium motuum est motus cœli.

Commento. xxviii. Linearum quæ a se ipsis in se ipsis sunt minima est illa quæ circuli est linea:

Quod uelocissime mouetur sphericum necesse est esse.

Commento. xxx. Corpora superiora cum inferioribus continua nõ sũt tangunt autem ipsa.

Superficies aquæ spherica est.

Quod est contiguum spærico sicut motum circa spæricum ipsum tale necesse est esse.

CO.XVII. Cælum id est rotunditate secundum diligentis oculus sic est ut nihil neq; chirosciton id est manū factum habeat, similiter neque aliud nobis in oculis apparentium.

Ex lectione.vii.& co.xxiii:

Nihil ut contingit neq; a causa euenit in sempiternis.

CO.XXIII. De quibusdā scilicet difficilibus & occultis enūciare aliquid temptare: & de omnibus forsitan utiq; uidebitur esse signum aut multæ stultitiæ: aut multæ promptitudinis.

Si quis necessarias causas sumius humano modo attigerit: tūc gratiam oportet habere Inuenientibus.

Natura semper facit contingentium quod optimum est:

Dignior est locus qui est sursum eo qui est deorsum: & qui est anterior eo qui est posterior.

Optimum est: cælum moueri ad honorabilius.

Ex lectione.viii.& co.xxv.

Ois irregularis motus remissionem habet & intensionem & summum:

Summum est in motu aut unde fertur aut qui præter naturam aut quousque qui secundum naturam: aut circa medium ut in proiectis.

Circulationis summum neq; est unde neq; quo neq; circa medium neq; enim principium neq; finis neq; medium ipsius est simpliciter.

Irregularitas motus sit pp intensionem & remissionem motus.

CO.XXVI. Quoniam oēs qd mouetur ab aliquo mouetur necesse ē irregularitatem fieri motum: aut propter mouens quod non eadem uirtute moueat: aut propter motum quod alteratur & non permanet idem: aut ppter ambo quæ transmutantur.

Ex lectione.viii.& co.xxvii.

Remissio uniuscuiusq; motus sit propter impotentiam.

Impotentia est præter naturam: & enim in animalibus impotentia omnes præter naturam scilicet particularem sunt & decrementum tota. n. consistentia animalis ex talibus constat quæ differunt propriis locis scilicet elementis: nulla enim partium eius habet eam quæ est ipsius regione In cælestibus corporibus non est aliquid præter naturam. simplicia enim & immixta sunt & in propria regione & nihil ipsis contrarium est neq; in potentia sunt neq; remissio neq; intensio motus est in eis.

CO.XXVIII. Est accipere aliquod tempus minimum cuius nō contingit moueri in minori cælum sicut neq; citharizare neq; ire in quocunq; tempore est possibile.

CO.XXIX. Opposita sensibilia sunt iuxta se posita.

Cælum non mouetur motu irregulari.

Ex lectione x. & co. xxxxi.

Vnumquodq; astrorum confusit ex eodem corpore in quo existit latior nem habens.

Commento. xxxii. Calor stellis & lumen generatur attrito aere ab illarum latiore.

Natus est motus ignis & ligna & lapides & ferrum.

Sagittæ motæ igniuntur sic ut liquecant plumbeæ & quoniam sic igniuntur istæ necesse est & cum qui in circuitu ipsarum est aer hoc ipsum pati.

Aere sub circularis corporis spæra existente necesse est ipsum lata illa in calefcere: & hac maxime cui sol extat infixus.

Approximante sole & oriente & super nos existente generatur calor.

Astra ignea non sunt neq; in igne feruntur.

Ex lectione xi. & co. xxxxii.

Cælum & stellas quiescere impossibile est quiescente terræ neq; enim fierent quæ videntur.

Commento. xliii. Rationabile est circulos moueri astra autem quiescere & infixa circulis ferri.

Maius corpus uelocius fertur propèa latiore: & sic est etiam in circuitibus.

Ex lectione xli. & co. xxxxviii.

Astra spæricæ sunt figuræ.

Spærici duo sunt motus per se uolutatio & circūgitatio: & neutro mouentur astra.

Solus astrorum sol uidetur circūgitari oriens propter infirmitatem uisus quæ causa forte est eius quod est uideri scintillare stellas fixas. planetas autem non scintillare.

Planete prope sunt: quare potens ad ipsos pertingit uisus: ad manentes autem tremis propter longitudinem porrectus ualde longe tremor autem facit ipsius astra uideri esse motum.

Ex lectione xlii. & co. l.

Nihil qualitercunq; contingit facit natura neq; est rationabile ad animalibus naturam curasse scilicet dando ipsis instrumenta ad motum. sic autem præciosa astra despexisse: sed uidetur studiosa factum auferre omnia per quæ contingebat astra procedere per se ipsa.

Figura spærica ad motum qui est in antèius ineptissima est.

Ex lectione xliii. & co. li.

Cælorum fieri harmoniam tanquam consonantibus sacris sonis leuiter dictum est & superflue.

Ad inuicem uocis & silentii est diiudicatio.

Excellentes soni destruunt etiam in animatorum corporum molles: puta qui tonitruum dissipat lapides & durabiliora corporum.

Co. lill. Quæcunq; secundum se ipsa feruntur faciunt sonum & plagam.
 Quæcunq; in moto fixa sunt aut existunt que madriso dum in navi partes
 non possibile est sonare neq; rursus navis si feratur in fluvio.

Co. lvi. Neq; animata neq; uiolenta fertur latione nullum astrorum velut
 fututum providente natura: quoniam non hoc modo se habentur mo-
 tum: nihil esset circa hunc locum nostrum similiter se habens ut scilicet
 diu quiesceret:

Ex lectione. xy. & co. lviil.

Vnumquodq; planetarum econtra fertur cœlo scilicet primo secundum
 sui ipsius circulum id est proprium.

Rationabile est propinquissimum simplici & primæ circulationi in plu-
 rimo tempore p̄trahere sui ipsius circulum: maxime autem distans in
 minimo: aliorum autem p̄propinquus semper in pluri.

Propinquissimo sibi maxime p̄trahet prima circulatio: distanti autē ma-
 xime omnium minime propter distantiam.

Ex lectione. xvi. & co. lviil.

Natura nihil irrationabiliter neq; frustra facit.

Si unum astrum est sp̄ricum palam est quia & utiq; alia erunt sp̄rica.

Ex lectione. xvii. & co. lx.

Parum sufficientes rationes diligere debemus de quibus maximas habe-
 mus dubitationes.

Pantionibus sol & luna mouentur motibus quam erraticorum astrorum
 quædam: quæuis astra longius a medio & propinquius primo corpo-
 ri sunt ipsi.

Luna videmus dichotoma id est in duas partes diuisam siue semiplenā
 existentem subintertem Martem & occultatam martem secundum ni-
 grum ipsius exeuntem autem secundum clarum & lucidum: similiter
 de aliis astris dicunt qui dudum obseruauerunt ægypti & babiloni a
 quibus multas credulitates habemus de utroquoq; astro.

Ex lectione. xviii. & co. lxi.

Oportet existimare de astris tanquam participantibus actione & ulta sic
 enim nihil uidetur p̄ter rationem esse accidens:

Co. lxiil. Quando hoc oportet operari huius gratia: hoc autem alterius:
 & hoc alterius & uno quidem aut duobus facile est adipisci: quando
 autem per plura oportet operari: difficilius est adipisci scilicet finem
 ultimum.

Co. lxiiil. Quod optimum est nulla indiget actione scilicet ad consecutio-
 nem finis: etenim ipsum est culus gratia alia sunt.

Actio semper est in duobus: cum & cuius gratia sit id est finis & sit quod
 huius gratia est id est quod est ad finem.

Homis plurime sunt operationes quia scilicet pluribus indiget ad finem

suam: aliorum autem animalum pauciores: planetarum autem parua quidem: deſt imperfecta & una ſorte.

Hoc quidem ſcilicet prima cā quæ eſt deus: & ſubſtantia ſeparata habet hoc dicit propter deū & participat hoc dicit p p ſubſtantias ſeparatas optimo abſq; oī uidelicet motu hoc aut. ſ. primū cœlum attingit ppe optimū per paucos motus hoc aut. ſ. ſ. pauciores planetæ a ſole ſecundū ſanctū thomā uel oēs planetæ ſcōm aetherum p multos. hoc autē ſ. ſol & luna ſcōm ſanctū tho. uel aqua aer & ignis ſcōm aetherum nō percipit optimū: ſed ſufficit ad prope extremū uenire:

Co. lxi. Maxime optimū eſt oībus finē optimū ſortiri: ſi aut nō cōtingit ſemp melius erit quanto uſq; propinquius ſit optimo

Primū cœlū cōſeſtim ſortitur optimū p unū motū. q̄ aut in medio primi & extremo p attingunt quidem: ſed per plures motus.

Ex lectione. vii. & Co. lxxviii.

Intelligere oportet ppter ultimā nobiliorem & eſſe principiū uniuſcu- iuſq; multā eē excellētiā primæ ſpææ ad alias ſpææ.

Co. lxxviii. Prima latio una exiſtens multa mouet corporū cœleſtium: iſe- riores aut lationes multæ exiſtentes unū ſolū unaquæq; mouet.

Vnaquæq; errantium ſtellarum pluribus fertur lationibus.

Ex lectione. xx. & co. lxxix.

Qui circa italiam ſunt uocati pythagorici in medio ignē eſſe dicunt: æt- ram autem unū aſtrū eſſe: & exiſtētem circulariter latā circa mediū noctem & diem facere: adhuc aut oppoſitā aliā huic aſtruunt terrā anti- chthonā. cōtra terrā poſitā moie uocant.

Co. lxxviii. Nō idē eſt mediū magnitudinis: & rei mediū uel nature: quē- admodū in aiali nō idem mediū eſt aialis ut cor & corporis mediū: ſcilicet umbilicus.

Locuſ eſt magnitudinis: medium magis aſſimilatur ultimo q̄ principio: Honerabilius eſt cōtinēs & finis quā finitū & terminatū: hoc. finitū qdē enim materia: hoc aut. finis ſubſtantie cōſiſtētie eſt. ſ. forma.

Ex lectione. xxii. & co. lxxvii.

Inrationabilioris eſt mentis non mirari:

Co. lxxviii. Stupefactū eſt merito phyloſophiſſima. phyſicæ occaſio oībo

Ex lectione. xxv. & co. lxxviii.

Aliquo eſuriente & ſiciente ualde & æqualiter ſimiliter & ab eſibilibus & potabilibus æqualiter diſtante: quieſcere neceſſariū non eſt.

Ex lectione. xxvi. & co. lxxxiii. & co. lxxxiii.

Impoſſibile eſt ſempiternum eſſe uiolentum & preter naturam.

Mundi ordo ſempiternus eſt.

Co. Neceſſe eſt terrā in medio mundi eſſe: & immobilem.

Ex lectione. xxvii. & co. ciil.

Figurâ sphericam necessarium est terram habere: quia unaquæq; particula
 rum grauitatem habet ad medium: & minor a maiori pulla nō pōtin
 rumelcere: sed comprimi magis & cōsentire quo usq; ueniat ad mediū
Ex lectione .xxviii. & cō. cviii.

Oportet uniuersūq; dicere tale quod natura uult esse & existere: sed non
 quod ul & præter naturam.

Commento. cviii. Si terra rotunda non esset lune eclypses nō circulares
 haberent declisiones:

Co. cx. Per astrorum apparentiam non solum manifestum est: quia terra
 est rotunda: sed & quoniam magnitudo eius non est magna: modica
 enim translatione facta nobis ad meridiem & ad arctum manifestus
 alter sit orizon ita ut quæ super caput sunt astra magnam habeant trās
 mutationem.

Co. cxi. Mathematici dicūt terra esse rotunditatis ad q̄draginta myria
 des .i. decem milia stadiorum.

Propositiones ex tertio libro de cœlo & mundo Aristoteles.

Ex lectione prima & comento primo.

Orum quæ natura dicuntur hæc quidē sunt substantiæ: hæc
 autem operationes & passionēs harum.

e Oēs naturales substantiæ, aut sunt corpora sicut cum corporibus
 generantur.

Ex lectione .ii. & cō. ii.

Dicere esse quædam entium ingenita & totaliter immobilia magis est alte
 rius & prioris quam physicæ cōsiderationis.

Ex lectione .iii. & cō. v.

Solida nō cōponūtur ex superficiēbus: nec superficies ex lineis: nec lineæ
 ex punctis: sic enim non necesse esset lineæ partem lineam esse.

Co. vi. Passiones oēs diuisibiles sunt dupliciter aut secundum speciem aut
 secundum accidens: secundū speciem quidem puta coloris album aut
 nigrum: secundum accidens autem si cui inexistunt sit diuisibile: quæ
 quæcūq; simplicia passionum omnia diuisibilia sunt secundo modo.

Co. viii. Graue grauius & leue leuius contingit esse: grauius autem aut le
 uis non necesse est esse graue aut leue.

Co. xi. Spissum est a raro differens: eo q̄ inæquali molle plura existant.

Co. xii. Molle est quod in seipsum est cedens.

Ex lectione quinta & cō. xviii.

Secundū naturā quidem unū motum: præter naturam autē habet multos

motus unumquodq;

Commento.xviii. Unumquodq; quiescere necessarium est aut uiuat secundum naturam.

Unumquodq; ui manet ubi & fertur ui: & secundum naturam ubi secundum naturam: Oportet primum moueri non ui monere sed secundum naturam infinitam. & si non erit aliqd secundum naturam mouens primum sed ipse prius motu ui mouebit.

Ex lectione texti & co.xxiii.

Ex non ferri in idem inordinatio motuum non accidit neque. nunc in idem feruntur omnia sed quiescentis generis solus sicut. clementia sunt uel grauius.

Co.xxiii. Inordinate esse nihil aliud est quam præter naturam esse.

Ordo in sensibilibus: propria sensibilibus natura est.

Illam est naturam rerum qualem habent plura in plurimo tempore.

Ex lectione .vii. & co.xxviii.

Diffi. Natura est in eo quod mouetur existens motus principium:

Diffi. Virtus est potentia per uolentiam mouens est principium motus in alio secundum quod aliud.

Virtus per uolentiam mouens ad motum sursum & ad motum deorsum tanquam organo utitur aerinatus est enim aer & lenius esse & grauius. eam igitur quæ seorsum faciet lationem secundum quod lenius cum feratur & sumat principium a uirtute: quæ deorsum uero secundum quod grauis.

Ex lectione .viii. & co.xxviii.

Impossibile est omnis corporis esse generationem.

Aliud corpus ex alio fieri est possibile puta ex aere in ignem totaliter aut ex nulla alia præexistente magnitudine impossibile est.

Ex potentia quodam ente corpore actu fiet corpus.

Co.xxx. In omnibus cognitio est per aliquam primam.

Diffinitio & commento .xxxi. Elementum corporum est in quod alia corpora diuiduntur. Intra autem existens potentia aut actu & indiuisibile in altera corpora specie.

Co.xxvii. & co.xxviii. In carne & ligno & in unoquoque talium est potentia ignis & terra in igne autem caro aut lignum non insunt neque secundum actum neque secundum potentiam segregarentur enim unum.

Ex lectione .viii. & co.xxviii.

Multo melius est finita facere principia quam infinita materiam & qui in diuisibilibus finita sunt principia aut specie aut quantitate.

Hucusque lectores secundum commentaria sancti thome notasse sunt quia. sequuntur morte uetante non esse eorum totas lectiones itaque annotatio erit deinceps secundum commentaria petri de aluicilla.

Co.xxviii. Corpora differunt figuris: figuræ autem finite sunt & ex hoc concluditur corpora esse finita.

Figure oēs corporeæ cōponūtur ex pyramidibus rectilinea quiddē ex re-
ctilineis: spæra autē ex octo partibus pyramidalibus.

Figure pyramis est subtilissima & prima

Ex lectione .x. & co. xxxviii. & Co. xxxvii.

Necesse prius esse natura corpus quod magis subtiliū p̄tium est:

Co. i. Impossibile est unū tantum elementum esse.

Ex lectione .vi. & co. iii.

Sempiterna esse elementa est impossibile videmus enim ignē & aquam
& unūquodq; simplicium corporum resolutum.

Extra infinitum tempus non est aliud tempus infinitum.

Minus corpus maiori facilius est corruptibile.

Duobus modis corruptitur ignis: a cōtrario .n. corrūpitur extinctum &
ipsam in seipso marcescens.

Necesse est generabilia & corruptibilia esse elementa corporū:

Co. i. Quoniam ex nō corpore elementa generari nō est possibile neq;
ex alio corpore relinquitur ex inuicem generari

Quod sit & ex quo sit necesse est simul esse.

Ex lectione .viii. & co. iiii.

Eadē magnitudo cōstrictionē non sit maior

Co. i. Cū ex aqua aer sit maiorē occupat locū: quod enim subtilissimā
p̄tiū ē ipsi loci loco sit manifestū est aut hoc in p̄mutatione uaporē .n.
& immescente humido rūpatur cōtinentia molles uasa:

Co. ix. Oportet sensibiliū quiddē sensibilia: sempiternorū autē sempiterna:
corruptibilium uero corruptibilia esse principia:

Optimū est priora iudicare ex euentibus & maxime est ex fine.

Finis factiue scientiæ est opus naturalis aut sciæ qđ uidetur semp̄ princī-
paliter scđm sensum: solo in nālibus oportet scđm sensibilia iudicare qđ
apparent scđm sensum.

Ex lectione .xviii. & co. lvi.

In planis tres tantum figure implēt locū: trigonū .s. sexiēs sumpti tetrago-
nū .Equater sup̄r & hexagonū .Sic̄ sup̄r i solidis duo solū pyramis .s.
xi. sumpta & cubus .Locū ē sumptus & repleit ut acceptus n̄c̄ per oc-
cupare totū sp̄tiū qđ est circa p̄ctū imaginatū i superficie uel corpore.

Co. lvi. Non sunt determinatæ figure elementorum:

Sunt facile mobilia corpora spærica & pyramidalia: sed non motu factū
& scđm rectum sed ea quæ uocatur uolutatio.

Co. lxxiii. Segregat ignis quæ non sunt eiusdem tribus: cōgregat autem
quæ sunt eiusdem tribus

Cōgregatio p se est ignis: segregatio autē per accidens: congregans enim
homiophyton separat alienum.

Co. lxxv. Elementa nō differunt ab inuicem propter figuras

Co.Ivii. Differentiæ elementorum propriissimæ sunt quæ secundû passionis & opera & virtutes sunt,

Propositiones ex quattoshbo de celo & mundo Aristotelis

Ex lectione prima & coprimo.

Co.I. & co.II. De grani & leui cõtemplatio his qui de motu sunt sermonibus est propria: graue enim & leue in posse moueri physice dicimus consistere.

Diffi.co.vi Simpliciter leue dicimus quod sursum fertur & ad extremum,

Diffi. Graue simpliciter dicimus quod deorsum fertur & ad medium.

Diffi. Leue ad aliud & lenius altero dicimus: aut graue uel grauius quod habentibus æqualem mollem: sursum uel deorsum fertur alterum natura uelocius.

Co.viii. Quanto ignis plus fuerit lenius est: & sursum fertur uelocius: & a sursum deorsum paucus ignis fertur citius multus autem tardius.

Ex lectione.II.&co.IV.

Co.xxi. Quoniam sunt tres motus hic quidem secundum magnitudinem: est augmentum hic autem secundum speciem idest secundum qualitatem: hic autem secundum locum in unoquoq; horum transmutatione uidemus factâ ex contrariis ad contraria uel intermedia: & nō in contingens a contingente: sed non differenter unoquoq; ab altero: quoniam sed ut augmentabile & alterabile alterum sic & augmentatum & alteratum.

Ad sursum & deorsum motuum est quod grauis est factuum & quod leuis est factuum.

Mobile ad sursum & deorsum est quod potentia graue & leue est.

Co.xxi. In eum qui sui ipsius est locum ferri unumquodque ad sui ipsius speciem est ferri: ad formam uel perfectionem uel lineam.

Locus modo quodam sit species idest forma cõtenti.

Ferri in locum proprium ad simile est ferri.

Semper corpus quod superius est ad id quod est sub ipso: ut species ad materiam se habet.

Co.xxiii. Querere propter quid fertur ignis sursum & terra deorsum idem est ac si queratur propter quid sanabile si moueatur & transmutetur secundum quod sanabile in sanitatem uenit & non in albedinem similiter & augmentabile non in sanitatē sed in magnitudinis excessū

Graue & leue in se ipsis habent principium transmutationis: sanabile autē & augmentabile non: sed ab extra: quāuis & hæc ex seipsis transmuta-

re contingat parua facta alteratione i

**Græue & leue motuum suorum in seipſis uidentur habere principium prop-
ter propinquissimam substantiæ idest formæ esse materiam eorum.**

**Motus localis absolutorum idest perfectorum est & generatione ultimus
motuum est quare primus erit secundum substantiam motus localis.**

**Cum sit ex aqua aer & ex graui leue uenit in sursum & quod potentia eius
in actu leue uenit illuc & ad tantum & ad tale ubi est enedeclia idest ac-
tus. mouet autem hoc quod a principio facit scilicet generans**

**Ex precedentibus colligi potest illa propositio q̄ generans uel motus
quantum dat de forma tantum dicit de loco.**

**Existens entia terram mouentur in ea quæ ipsorum sunt loca nullo im-
pediente mouet autem hæc impedimentum remouens.**

Ex lectione. iiii. & cœ. xxxvi.

**Diff. Græue simpliciter est quod omnibus substat deorsum latis secundū
naturam.**

**Diff. Leue simpliciter est quod omnibus supereminet sursum latis. Iste
diffinitiones sumuntur a sinibus grauis & leuis & magis demonstrant
naturas eorum quam inferius posite.**

**Com. xxvii. Græue & leue in respectu dicuntur supereminere & subesse
existunt.**

**Aer & aqua terra sunt leuiora: supereminet enim ipsi quæcunq; eorum
particula igne autem sunt grauiora: substat enim igitur quantacunq;
ipsorum sic particulam ad se ipsa autem hoc quidem simpliciter gra-
ue hoc autem scilicet aer leue aer enim quantuncunq; sit supereminet
aer aqua autem quantuncunq; sit aeri substat.**

**Com. cœ. xxviii. In aere grauius ē talenti lignum plumbo paulo in
aqua autē leuius: causa autem est quia omnia elementa grauitatem ha-
bent præter ignem & aqua necessarium est habere grauitatem ubi præter
quam in terra aerem autem præter quam in terra & aqua itaq; si aliquid
aeris plus habet quam terre & aquæ in aqua quidem contingit leui-
us esse quoddam in aere autem grauius: aeri enim non superferretur
sed aquæ.**

**Com. cœ. xxv. In ea idest in propria quæ est ipsius regione idest in pro-
pria regione omnia elementa grauitatem habent præter ignem & aer
aer scilicet habet grauitatem.**

Ex lectione. iiii. & cœ. xxxi.

**Diffinitio. Simpliciter leue est quod semper sursum natum est ferri nō
prohibitum.**

**Iste diffinitiones sumuntur ex motu & magis demonstrant differentias
inter græue & leue simpliciter & græue & leue in comparatione.**

Diffinitio. Simpliciter græue est quod semper deorsum natum est ferri

non prohibitum.

Ex lectione.v. & co.xxviii.

Continens habet esse idest rationem speciei idest formam contentam autem materię & est in omnibus generibus eadem differentia:& enim in quali & in quāto hoc quidem plus autem ut species est magis hoc autem utingredo ut materia.

Quod sursum est speciei rationem habet quod autem deorsum materię
ex lectione.vi.&co.xxvii.

Necesse est elementa esse quattuor & unam materiam omnium communem esse.

Quoniam est unum solum elementum quod omnibus superferatur:& unum quod omnibus substat necesse est duo alia esse q̄ substat cuidā & superferuntur cuidā.

Ex lectione.viii.& Co.xxviii.

Figure non sunt causa eius quod est ferri simpliciter aut sursum aut deorsum sed eius quod est ferri velocius aut tardius;

Habentia latitudinem propter multum comprehendere super manent propter non distrahi de facili quod plus est habentia autem figuras e-contrario propter pauca comprehendere feruntur deorsum propter dividere facile.& in aere multo magis quam in aqua.

Expliciunt propositiones ex quarto libro de celo & natura dei

Incipiunt propositiones ex primo libro de generatione & corruptione Aristotelis & lectionum annotatio est secundum expositionem Sancti Thomae.

Ex lectione secunda & commento primo

Nam materiam contrariis est supponendum.

Ex lectione.i. & co.vii.

Indocti & ad pauca respicientes de facili aumuntiant idest abiq̄ diligenti perambulatione lentius tam proferunt.

Ex lectione quarta & co.viii.

Si omnes puncti componantur nullam faciunt magnitudinem.

Ex lectione quinta & co.viii.

Omne corpus sensibile diuisibile secundum quod cūq; signum & indiuisibile eē nō est incoeuiens hoc cū pōtate hoc autem enelechia idest actu existit.

Co.x. Generatio simplex & corruptio fit non congregatione & segregatione sed quoniam transmutatur ex hoc toto in hoc totum.

Quando fit transmutatio in forma & materia generatio simplex erit aut corruptio quando autem in passionibus secundū accidēs erit alteratio

Ex lectione .vi. & co. xi.

Cum non existit substantia neq; solorum ullum predicamentorum puta neq; quale neq; quantum neq; ubi esset.

Ex lectione .vii. & co. xvi.

Quoniam huius corruptio alterius est generatio : & huius generatio alterius est corruptio indefinientem necesse est esse transmutationem.

Ex lectione .xiii. & co. xviii.

In non ens simpliciter uia est corruptio simplex in simpliciter autem ens generatio simplex.

Cuius differentie magis significant hoc aliquid magis est substantia reus autem priuationem nobis ens sicut calidum predicamentum .i. affirmatum aliquid est & species idest forma frigidas autem priuatio

Differit ignis & terra differentiis calidi & frigidi.

Secundum hirtutem magis est hoc aliquid species aer quam terra.

Quando aer in terram transmutatur it generatio secundum quid: quando uero terra in aerem fit generatio simpliciter :

Ex lectione .xviii. & co. xxi.

Quaecunq; non substantiam significant non dicuntur simpliciter generari sed aliquid fieri.

Diffi. & co. xxi. Generatio est corruptio non entis corruptio autem est generatio non entis.

Co. xxi. Non ens est materia terre & ignis similiter.

Si alia esset materia terre & ignis non utiq; fierent ex inuicem.

Est materia ignis & terre aliquantuliter eadem & aliquantuliter aliquid enim qualitercunq; ens subiicitur est idem scilicet subiecto esse autem idest ratio non idem.

Ex lectione .x. & co. xxiii.

Alteratio est quando manente subiecto sensibili transmutatur in passionibus aut contrariis entibus aut mediis ut corpus sanum est & rursus laborat manens idem : & aer rotundum quandoque autem angulare idem ens.

Quando totum transmutatur non manente aliquo subiecto sensibili ut subiecto eadem sed quasi ex semine toto sanguis aut ex aqua aer : aut ex aere orani aqua generatio est huius huius autem corruptio.

Co. xxiii. Quando secundum quantum est alteratio contrarietatis : est augmentum & diminutio quando aut secundum locum erit latitudo : quando autem secundum passionem & quale erit alteratio .

Hyle dicitur materia prima est maxime proprium subiectum generationis & corruptionis susceptible.

Ex lectione xl & co. rev.

**Quod alteratur non ex necessitate est:transmutans secundum locum:ine-
que quod generatur: sed bene quod augmentatur & diminuitur.**

Quod tenet locum totum variat locum: ipse autem augmentatur ipso manente particula: transmutantur secundum locum: non tamen quemadmodum quæ spære hæc enim in simili loco transmutantur: toto manente quæ autem eius quod augetur semper in maiorem locum in minorem autem quæ eius quod minuitur.

Ex leftione 301. & go. 371. in

Melius est in separatam omnibus facere materiam: ut entem unam & eandem numero: ratione autem non unam.

Ex hoc: none

Negue punctos neque lineas ponendum est esse corpus materiam :
Materiam neq. sine passione idest passibili qualitate : possibile est esse neq.
sine forma .

Co. 11. Generatur simpliciter alterum ex altero & ab aliquo ente actu aut
 1. **homogeneos** id est eiusdem generis aut homioideos. i. eiusdē spēi

CQ.XXXI. Materia substantia: est corporea: corporis iam talis corpus enim commune nullum.

Eadem est materia magnitudinis & passionis ratione quidē separata sub
iecto autem non separata nisi & passionēs sint separabiles.

Non est augmentatio transmutatio ex aliquo impotentia ad magnitudinem actu autem ullam habentem magnitudinem : separatu enim esset illi, et omni loco, quod commune est subiectum.

Transmutatio ex aliquo in potentia ad magnitudinem non augmentationis propria effusæ generationis :

Diminutio est existentis magnitudinis ad datam et tunc diminutio
autem minoramentum.

[illegible]

Eius quod augetur quacumq; pars aucta est & indiminatione minor generata est.

Adveniente aliquo fit augmentum : recedente autem fit diminutio.

Curam. Oponet saluare & existentia eius quod augetur & diminuitur fieri augmentum & diminutionem.

CO. XXV. Principium motus in eo est quod augmētatur & alteratur nō
in eo quod additur.

Ex lectione xv. & c. xlv.

Caro & os & unguisq; partium salum est duplex idest inspirat & con-
deratur: scilicet secundum speciem: & secundum materiam quæadmodū

& aliorum in materia existentium.

Aduenire aliquo contingit qualibet partē & unūquodq; augeri scēdū speciem secundum materiam autem non ut in aqua quæ intrat & ex it nas.

Ex lectione. xvi. & co. xxxviii.

Quo aliquid augetur in principio dissimile est in fine autem simile: ut si sicco aduenit humidum transmutatur & generatur siccum.

Co. xxxviii. Vino si quis supersūdāt aquam potest uinum facere quod mixtum est quemadmodum ignis tangens urenda: & hoc uocatur augmentum.

Contingit ignem facere ad existentem ignem adiungentem ligna: & sic quidem augmentatio est quando autem ipsa ligna seorsum incēduntur generatio est.

Ex lectione. xvii. & co. xxxix.

Quantum uniuersale non generatur quemadmodum nec animal nec hō nec aliquid uniuersaliū: sed ut in his idēst in singularibus uniuersa lesicur & quantum.

Co. xxxxi. Nutrimētū augmentationi quidem est idēst esse autem idēst ratio altius secundum erim q; id quod aduenit potentia est: quanta caro augmentatum est carnis: secundum id autem quod est solum potentia caro nutrimentum est.

Co. xxxxi. Si uirtus speciei amplius facere non potest thomas ut scilicet tantum conuertat de nutrimento quod sit in potentia non solum ad speciem sed ad maiorem uel æqualem quantitatem sed ut aqua semper nino amplius mixta in fine aquatiscum facit aut aquam tūc diminutionem faciet quanti species autem manebit.

Ex lectione. xvi. & co. xlii.

Facere & pati non possunt propriæ quæ non possunt adinuicem tangere Quæ miscentur necesse est esse adinuicem tangibilia.

Co. xlii. Tangere principaliter dictum existit in habentibus positionem positio autem in quibus & locus.

In mathematicis dandus est tactus & locus: siue sit separatum unūquodq; eorum siue quo mouetur.

Diss. Tangere est quod est in habentibus positionem: quoque: utrum a sunt simul mouentibus: & motis: & ad se inuicē actiuis & passiuis.

Co. xlv. Contingit aliquādo motus tangere solum id quod mouetur: qd aut tangitur nō tangere cōtingit quod tangit: ut sunt quæ nō sunt homogenea idēst eiūdem generis.

Si quid mouet immobile existēs illud tāgit quod mouetur: nō at tāgitur Dicimus aliquando trāstantem tangere nos: sed nos non eum.

Ex lectione. xviii. & co. l.

Quaecumq; nata sunt pati & facere adinuicem contraria sunt: aut contrarietatem habent.

Necesse est faciens & patiens genere quidem simile esse & idem: speciem autem dissimilem & contrarium.

Vniuersaliter homogeneos ab homogeneo patitur: quoniam contraria oia in eodem genere sunt: & patiuntur ab inuicem.

Actiua & passiua sibi inuicem sunt contraria & media: & enim uniuersaliter generatio & corruptio in his est.

Co.II. Rationabiliter dicitur faciens uniuersaliter assimilare sibi ipsi pati: ens faciens enim & patiens contraria sunt. & generatio in contrarium: quapropter necesse est faciens in patiens transmutari: sic enim in contrarium erit generatio.

Co.III. Dicimus quandoq; pati subiectum uel agere ut sanari hominem & calefieri quandoq; autem contrarium: ut calefieri frigidum: & sanari laborans:

Ex lectione. xx. & co. Ilii.

Dupliciter dicitur mouens: uno modo in quo est principium motus: scilicet primum mouens: alio modo ultimum mouens.

Primum mouens nihil prohibet in motu quidem immobile esse in quibusdam autem est & necessarium: ultimum autem oportet semper mouere motum: similiter est etiam & de actione:

Quaecumq; non habent eandem materiam cum faciunt impassibilia sunt: ut medicina ipsa enim faciens sanitatem nihil patitur a sanato: cibus autem faciens etiam ipse patitur.

Medicina est ut primum agens: ultimum autem id est proximum & immediate cibus.

Co.IIIII. Quaecumq; non in materia habent formam hanc quod impassibilia sunt factioorum: quaecumq; autem in materia habent passiuia sunt.

Materiam dicimus esse similiter eandem cuiuslibet contrariorum.

Commento. IV. Effectiua causa est ut unum principium motus: & non est finalis causa: nec formalis.

Habitibus praesentibus non adhuc generatur aliquid: sed est iam.

Species & fines habitus quidam sunt.

Materia autem secundum quod materia passiuum est:

Ex lectione. xvii. & co. Ixxvi.

Materia contrariorum numero est una: & potentia ipsorum: scilicet remota non propinqua.

Ex lectione. xxiii. & co. Ixxviii.

Continuum unum quodq; & unum ens: impassibile est: ideo opponit agens & patiens esse distinctam: nihil patitur a seipso.

Nō appropinquat neq; sibi ipsis neq; aliis: facere innata sunt & pati.

Ex lectione.xxviii.&co.lxxxviii.

Neq; materiam puta ligna igni misceri dicimus neq; ignem misceri cum ardet neq; ipsam scilicet materiam ipsis patriis igni sed ignem quidem generari hanc consumi unde mixtio non est generatio.

Corpori cibū non dicimus mixtum & ideo mixtio non est augmentum.

Habitus & passionēs nullatenus possibile est mixtas esse subiectis sed neq; album & disciplinatum contingit misceri. & ideo mixtio non est alteratio.

Non bene dicunt q; omnia quandoq; simul mixta esse non enim omne omni miscibile est sed existere oportet separabile utrunq; mixtorum.

Co.lxxxviii. Non manet elementa actu in mixto: ut corpus & albū neq; corumpuntur scilicet simpliciter neq; alterum neq; ambo saluati virtutis eorum:

Ex lectione.xxv.& co.lxxxvii.

Quorum est eadem materia & actiua adinuicem sunt & passiuasunt autē impassibilia entia quorum non est eadem materia: & horū non est mixtio: & ideo sanitas non est mixta corporibus:

Co.lxxxviii. Actiuorum & passiuorum quęcumq; sunt facile diuisibilia multa quidem paucis: magna vero paruis composita non faciunt compositionem: sed augmentationem dominantis: transmutatur enim alterum in dominans: & ideo gutta vini mille milibus amphoris nō miscetur: soluitur enim species & transmutatur in aquam quando autem potentis adæquantur aliquantulum tunc transmutatur utrunq; in dominans quia scilicet utrunq; dominatur & ex sui ipsius natura nō generatur alterum sed medium comune.

Thom. ¶ Non est intelligendum q; in mixto sit æqualitas virtutum & potentiarum nec æqualitas quantitatis miscibilium: sed quod ibi sit æqualitas proportionis quam requirit forma generanda propter quam est mixtio. mixtio enim naturalis est propter generationem:

Co. lxxxix. Miscibilia sunt quęcumq; agentium contrarietatem habent: hæc enim sunt adinuicem passiuæ.

Parua paruis miscentur magis facilius enim & citius transcurrent inuicem multum autem a multo tardius hoc operatur

Bene determinabdis diuisibilia & passiuorum miscibilia sunt diuisibilia enim in parua hæc facile: hoc etiam est bene determinabile esse.

Maxime diuisibilia scilicet in parua est humidum: si non viscosum sit ut scilicet est oleum.

Co.lxxxviii.& co.lxxxix. Quando alterum miscibile solum passiuum est vehementer hoc autem valde parum aut nihil mixtum est ex amibobus aut parum: quod contingit circa stagnum & æs stagnum enim ut aliq; passio existens sine materia æris pene euanescit: & mixtū rece-

dit colórans solum

Diff. Mixtio est mixtibilium alteratorum unio

Explicunt propositiones ex primo libro de generatione & corruptione

Propositiones ex secundo libro de p. generatione & corruptione.

Ex lectione prima & commento primo.

Enératio & corruptio oibus natura constantibus subiectis nõ sine sensibilibus corporibus idest elementis est:

Co.iii. Impossibile est esse sine contrarietate corpus hoc sensibile: aut enim graue aut leue aut calidum aut frigidum necesse est esse:

Co.iii. Impossibile est subiectum generationis prædicari de generato (sicut in beo.)

Co.iii. Dicimus aliquam materiam & unam corporum sensibilium de generatione & hanc non separabilem scilicet ab omni forma. sed sepe cum contrarietate ex qua generantur elementa.

Calidum non est materia frigido neq; hoc calido: sed subiectum amboque: sicut est eorum materia.

Ex lectione secunda & co. vii.

Non omnes contrarietates corporis species & principia faciunt: sed solum quæ secundum tactum secundum contrarietatem enim differunt & secundum tangibilem contrarietatem ideo neq; albedo: neq; nigredo: neq; dulcedo uel amaritudo: neq; aliqua aliarum sensibilium qualitatum aliquid facit elemētum quāuis uisus sit prior tactu quia scilicet tales qualitates non sunt primæ nec actiue nec passiuæ ad tactum: ut sūt tangibiles qualitates & talia oportet esse principia primorum corporum scilicet elementorum:

Co. vii. Contrarietates secundum tactum sunt hæc calidum & frigidum: humidum: siccum graue & leue: durum & molle: lubricum & aridum: asperum & leue grossum & subtile.

Graue & leue neq; actiua neq; passiuæ sunt: neq; in faciendo uel in patiendo aliquid dicuntur ideo non sunt formæ elementorum.

Oportet actiua & passiuæ esse adinuicem elementari: scilicet enim & trāsmutantur adinuicem:

Calidum & frigidum humidum & siccum hæc quidem scilicet calidum & frigidum actiua sunt: hæc autem scilicet humidum & siccum passiuæ

Diff. Calidum est quod congregat homogenea.

Diff. Frigidum est quod cōiungit & cōgregat tā quæ eiusdem naturæ: quā non eiusdem tribus.

Co. xiii. diff. Humidū est quod indeterminatū est proprio termino: sed bene determinabile est alieno.

Diff. Siccū est quod bene terminabile est proprio termino: difficile autē terminabile alieno.

Diff. Subtile & grossum: & lubicū & aridū: & durum & molle: & alie differentie sensibiles ex his sūt, scilicet ex primis qualitatibus videlicet calido & frigido humido & sicco.

Subtile est effectus humidī: grossum autem sicci.

Lubicum est effectus humidī aridū autem sicci.

Diff. co. xii. Aridū est perfecte siccū: quia propter

Co. xiii. Diff. Molle ē quod cedit rigenti quā admodū & humidū: & transmutata tangens quod facit humidū: si humidū nō est molle: sed molle est effectus humidī: dure autē sicci.

Diff. Durum est quod coagulatum est.

Co. xiii. Diff. Dicitur humidū quod habet alienā humiditātē superficie tenus humidū: in sū quod habet in profundo: siccū autē quod hac priuatum ē.

Diff. Humidū & coagulatū opponūt in humidū enī ē quod habet propriā humiditātē in profundo: coagulatū autē quod priuatur hac.

Co. xiv. Nec esse est calidū & frigidū humidū & siccū primas ēē qualitates & alie ad has reducuntur.

Ex lib. i. de. iii. & co. xvi.

Ignis est calidus & siccus: aer calidus & humidus: velut evaporatio enim est aer: aqua frigida & humida: terra autem frigida & sicca.

Co. xv. Ignis & unūquodque elementorum quod sentimus nō simplex est sed mixtū simplicia quidē elementa talia sunt nō tamen eadē.

Commento. xi. Coagulatio & assio superabundantie sunt hæc quidē frigiditatis: hæc autē caliditatis.

Diff. Glaties est coagulatio frigidi & humidī: & ignis qui circa nos ē: est assio calidi & sicci: si nihil neque ex glacie neque ex igne generatur.

Co. xvi. Terra est sicci magis quam frigida: aqua frigida magis quam humida: aer magis humidus quam calidus: ignis autem calidus magis quam sicci.

Ex lib. i. de. iii. & co. xviii.

Generatio in contraria & ex contrariis est.

Elementa omnia contrarietatem adinuicem: quia eorum differentie contrarie sunt: his quidem ambæ ut igni & aquæ: his autē altera solum ut aeri & aquæ.

Uniuersaliter omne elementum ex omni elemento generari natum est.

C. xv. Elementa quæ habent adinuicem conuenientiam: velox eorum est transmutatio: quæcumque autē nō habent tanta: quia facilius est unum quam multa transmutare.

Ex igne fiet aer altero scilicet sicco tantū transmutato scilicet secundum
 (p. l. c. & si corrumpitur frigidum ignis erit ex terra.

Quando aquæ corrumpitur frigidum ignis autem siccum : aer erit quan-
 do autem ignis calidum : aeris autem humidum terra erit & quando
 aeris calidum : terre autem siccum corrumpit : aqua erit quando autē
 aeris humidum & terre frigidum corrumpitur ignis erit.

Co.xxviii. Maxime ignis est flamma.

Diffi. Flamma est fumus atdens.

Fumus ex aere est & terra.

Ex lectione quinta & co.xxvi.

Nō est aliquid unum elementorum materia omnium aliorum : sed ē ali-
 qua altera materia communis.

Ex lectione sexta & co.xxvii :

Necesse est aliquid idē esse existens in oībus corporalibus quo mēsurantur

Ex aqua pugillo erunt .x. pugilli aeris.

Quæ corporabilia sunt adinuicē habent eandem materiam : & transmuta-
 bilia sunt adinuicem.

Co.xxviii. Quæ generantur scd'm naturā aut semp aut ut multi generan-
 tur : quæ aut p'ter naturā semp & ut multū ab euctu & a fortia gnantur :

Co.xli. Natura cā ē entiu qd ita se habent : uidelicet hū semp & ut freq
 ter generet huiem & bonū in se & optimū est iā ordine ueris.

Co.xli. Inconueniens est si aīa ex elemētis esse ponatur : aut unū aliquod
 elementorum alterationes enim animæ non essent.

Ex lectione .vii. & co.xliiii.

Quando alterum elementorum simpliciter est in actu : potentia alterum
 erit : quando autem actu non omnino est : actu alterum est.

Elementorum quæ miscentur corrumpuntur intensiones siue formæ ad
 inuicem : & tunc mediū generatum neq; materia erit : neq; illorum con-
 trariorum alterum actu simpliciter : sed mediū.

Medium fit multipliciter : & nō unomodo tantum.

Co.lxviii. Oīa mixta corpora quæcunq; circa media loca sunt ex oībus
 composita sunt simplicibus elementis.

Terra i oībus mixtis ē unūqd;q; enī maxime & multū i pprio loco q̄scit.

Sola simpliciu corpore bene determinabile corpus est aqua.

Terra sine humido nō pōt cōmorari : sed humidū ē qd cōtinet ipsā si .n.
 auferatur ex ipsa humidū decidet utiq; terra n pūliorem scilicet.

Quoniam generationes ex cōtrariis sunt & in sunt in mixto altera extre-
 ma cōtrariop : id est qualitates terre & aquæ necesse ē & altera in esse :
 qua ppter in oīni cōposito oīa simplicia corpora erunt.

Co.l. Oīa nutantur ex eisdem ex quibus sūt oīa autem quattuor elemē-
 tis nutantur siue ex mixtis.

Nutritum est sicut materia : quod nutritur autem sicut forma mate-
rie coniuncta.

Rõnabile est solū simplicium corporū nutriri ignē.

Solus est maxime species id est formalis ignis

Ex lectione.viii.& cō.li.

Facilius singularia infirmitas quando de uniuersalibus accipimus prius
Principia re cognoscibilia hoc quidem est ut materiæ hoc aut ut forma oportet aut & adhuc tertio. Efficienter existere nō enim sufficientia ad generandum duo existunt.

Materialis quod est possibile esse & non esse generabilibus causa est.
Necessarium est generatione & corruptione esse circa possibile esse & non
esse, non autem circa necessarium aliter se habere.

Materia est pati & moueri mouere.n.& facere alterius est potentia.

Ex. 1. Let $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}$, $\mathbf{B} = \begin{bmatrix} 4 & 3 \\ 2 & 1 \end{bmatrix}$. Then $\mathbf{A} + \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 5 & 5 \\ 5 & 5 \end{bmatrix}$, $\mathbf{A} - \mathbf{B} = \begin{bmatrix} -3 & -1 \\ 1 & 3 \end{bmatrix}$, $\mathbf{A} \mathbf{B} = \begin{bmatrix} 10 & 10 \\ 10 & 10 \end{bmatrix}$, $\mathbf{B} \mathbf{A} = \begin{bmatrix} 10 & 10 \\ 10 & 10 \end{bmatrix}$.

Quoniam allatio id est motus localis perpetua est necesse est generationem
continere esse allationem. facit generationem actualiter quia adducit & abducit genus
Multum probabilis est ens non entis generationis causam esse quam non ens entis.

Idē similiter se habēs semper idem innatum facere semper.

Co. lvi. Vna tantum exiſtente allatioe nõ cõtingit generationẽ & corruptiõem fieri quia contraria ſunt.

Cōtariorū causę sunt cōtarię ideoq; nō pōtallatū prima idēst primi or
 generationis & corruptiōis cā esse sed quę circa obliquū circulum

Sol & alia corpora caelestia i adueniendo & ppe esse generant & in recedendo & lóge fieri corumpunt.& si multotiens adueniēdo generant & multotiens recedendo corripūt & in aequali tpe est corruptio & generatio quae est secundum naturam .

Colitur Tempus & unita uniuscuiusq; numeroq; habet & hunc determinatū
 & unita uniuscuiusq; numeroq; habet & hunc determinatū
 furantur periodo: sed tamen nō eadē oēs sed ii qdē minores, ii at maio-
 rehis qdē enī maior his autem minor panodus est mensura.

Color. Eaquale est tempus generationis & corruptionis quae est secundum naturam se contingit multoties commipi propter adiunctā cōfusionē inaequali enim existente materia & non ubiq; eadem : necesse ē inaequale esse generationes : & has quidem citiores has aut tardiores.

Conclusio. Natura quod melius est considerat semper.

Melius est esse quam non esse.

Impossibile est esse semper in omnibus existere propter longe a principiis distare.

*Aliquomodo cōplēnit deus naturā desiderii cōtinuū faciēs generatio-
nem ita enim maxime continuabitur esse: quia proximā substantiā*

id est eiusdem speciei cōtingit fieri sempiternus natura generatioem.

Co. lvi. Causa quare unoquoque corpore elementari in propriam allato regionem sin infinito tempore nō distant elementa est quare est adinuicē transmutatio: si enim unūquodque maneret in sua ipsius regione & non transmutaretur aliquid ab eo quod prope: iam utiq; defuissent transmutantur autem propter allationem. *Id est actio & passio duplicem existentem scilicet secundum accessum & recessum.*

Ex lectione. a. & co. lxvii.

Quandoque quia rerum est dicere hoc esse oportet hoc esse quandoque autem quod nunc verum est dicere quia futurum est nihil prohibet non generari futurus enim incedere quis non incedet.

Co. lvi. Semper priori generatio necesse est generati & quod posteriori: & cōuerso in quibus scilicet est necessitas ab invicem: iura & unū est tota materia alterius ut in generatione elementorum sub circulo obliquo nō autem si alterum non fecerit materia alterius ut fundamentū domus.

Co. lvi. Non est principium infini nēq; prius est aliquid in infinito.

Quod est ex necessitate & quod semper simul sunt. quod enim est necesse esse non possibile est non esse: quo circa si ex necessitate est sempiternū est & si sempiternum est ex necessitate est.

Non est possibile quod generatio in rectum sit sempiterna square sempiterna erit quare est incircuita.

Co. lxx. Aer & aqua incircuitu generantur: si enim nubes erunt oportet pluere: & si pluit oportet nubere esse. homines vero & alia animalia nō reuertuntur in se ipsa: ut rursus generetur idem in rectum enim est eorū generatio. *Id est non est tota materia alterius.*

Quoque sibi mota est incorruptibilis ut e. sol eadem numero reuertantur motus enim sequitur quod mouetur quorum autem est sed corruptibilis necesse eadem specie non autem numero reuertantur: ideo aqua ex aere & aer ex aqua specie idem non numero reuertantur.

Explicunt propositiones ex secundo libro de generatione & corruptione.

Incipiunt propositiones ex primo libro meteororum. *Id est de generatione & corruptione motus sunt secundum expositionem unius generis ac elementum.*

Ex lectione decurrit.

Nū est principium corporum ex quibus constat natura corporum circulariter latere.

Qui circa terrā totū existit mōdas ex quattuor elementis constat.

Est ex necessitate continuus iste mundus superi oribus lationibus ut omnis ipsius uirtus gubernetur inde.

Vnde motus principiu est omnibus illam causam putadu est esse primi. Motus coeli perpetuus est: & sinem non habens loco: sed semper in sinem quia scilicet non est finis eius est & principium.

Dicimus ignem & aerem & aquam & terram fieri exinuicem & unum quodq; horum in unoquoq; existere potentia sicut & aliorum quibus unum aliquid & idem subicitur.

Non dicimus semel neq; bis neq; raro easdem opiniões factas in hoibus reiterari: sed infinities.

Valde simplex est putare unuquodq; astroꝝ parue esse magnitudinis q̃a uidetur aspicientibus hinc nobis sic.

Necesse est eandē esse p̃portionē partis. sc. elemēti ad partē & totius ad totū.

Necesse ē aēq̃litate uirtutis existere magnitudinibus inq̃libus elemētoꝝ.

Corpus qđ surū est usq; ad lunā. sc. corpus celestiale: est ab igne & aere

& in ipso hoc qđ parius est: hoc aut minus sincēp: & differētiā habet

Lato coelo & corporibus sunt in ipso circulariter corpus propinquū inferioris mūdi. sc. ignis accenditur & facit caliditatem disgregatū ex motu corporis celestis.

Diffi. Vapor est aquę disgregatio & natura eius humida est & calida: cra lationis autem natura calida & sicca.

Vapor potentia est uelut aquę exalatio uero potentia est uelut ignis.

Eius qđ est in superiori aere nō constare nubes cā est quia nō est aer solum sed magis uelut ignis unde facillime disgregat exalationem ut paulo sc̃ius d. cit ut non congregetur in aquam.

Nihil prohibet pp̃ eā quę est superioris aeris in circuitu latidē p̃hiberi constare nubes in superiori aere.

Finere necessarium ē oēm in circuitu aerē quicūq; nō itra peripheriam capitur dēfiniri: dēst: nra cōūserentiam mōūū iut & terra rotūda sit tota: quia simul trahitur cum totius circulatione ignis quidem cum eo quod sursum est elemento. sc. coelo cū igne aut aer continuus.

Ventorum generatio fit in stagnantibus locis terrę & non excedunt uenti altos montes:

Eius qđ est sicut estum & calorem sufficiens est causa solis latius melocē. n. oportet esse talem lationem & non longe quę autem astroꝝ est latitio uelox quidem est: longe autem quę autem lunę drorsum quidem tarda autem quę uero solis ambo hæc habet sufficienter.

Signum sufficiens quod corpora celestia non sint calida neq; ignita: est dīkursus astroꝝ ibi quidem enim non generantur: quę autem deorsum generantur: quamuis quę magis mouentur & citius ignantur citius adhuc autem sc̃licet cit ignum quia sol maxime uidetur esse cali

das albus : sed nō igneus est existens.

Flammæ accensæ circa cœli & discurrentia sydera & doli id est lampades & æges id est capree omnia sunt idem & propter eandem causam sunt differunt aut secundum magis & minus :

Calefacta terra & aqua a sole exalationem necessarium est fieri non simplicem (ut quidam putant) : sed duplicem hanc quidem magis naporosam hanc autem magis fumosam.

Diffi. Exalatio humidi quod est in terra & super terram napor est : quæ autem ipsius terræ sicca existens fumus est : & fumosam quidem necesse est supereminere propter calidum humidiorē autem subesse propter pondus.

Diffi. Flamma est spiritus siccī ardor.

Differunt ignes in superiora generati secundum hypeccaumatis positionem aut multitudinem : si enim habeat latitudinem & longitudinem hypeccauma multotiens videtur accensa flamma velut in area ardentis stipula : si vero plus hypeccauma fuerit secundum longitudinem quam latitudinem quando quidem quasi scintilla simul cum bustum æges vocatur quando autem siue hac passione doli : quando vero longitudines exalationis per modica & multipliciter dispersæ : & si militer : secundum latitudinem & perfuditatem sydera volantia dicuntur.

Aliquando a motu scilicet cœlestium corporum exalatio exusta generat sydera volantia : per quandam scilicet continuitatem velut quæ sub lucerna posita exalatio a superiori flamma accendit inferiorem flammam : aliquando vero existente aere excluditur & segregatur calidum id est exalatio calidæ velut quæ sunt ex digitis elabentia propter quod & latio ipsorum assimilatur projectioni : sed non exustioni ut & in terram & in mare videantur cadentia & in nocte & per diem serenitate existente videntur.

Deorsū sydera volantia iaciuntur quia coagulatio ad deorsū inclinatur : pellēs propter quod & fulmina deorsū cadūt : otium enim huius generatio nō ex ustio sed congregatio ab expulsionē est : a frigido facietur expulsionē quoniam ferri : dū naturā calidā sursum natum est ferri.

Pluria discurrentia sydera ad laus feruntur : propter ferri duabus lationibus in violentia quidem deorsum natura autem sursum omnia enim secundum diametrum feruntur talia.

Omnium discurrentium syderum causa quidem ut materia est exalatio : ut autem mouens aliquando quidem quæ sursum latior : i. motus cœli aliquando aut aeris coacti coagulationē.

Omnia sydera discurrentia sub luna sunt : signum autem est apparens ipsorum velocitas.

Apparent aliquando in nocte serenitate existente multa phantasmata in aere puta hiatus ibothyni idest sonex & sanguinei colores causa autem in his eadem est quæ & impressionibus ignis nam coloratur ille metæ ætur dlem fit hiatus & longa quando æt magis & fit condensatus in medio quam in extremitatibus: materia in medio non tantum recipit lumen quam extremitatibus.

Ex solutione tertia.

Anaxagoras & democritus aiunt cometas esse symphasin errantium stellarum: cum propter prope uenire tangere adinuicem uideantur.

Italicorum quidam pythagoricorum dicunt cometam esse unum errantium siderum scilicet mercurium sed prius multum tempus appetito nem ipsius esse.

Hippocrates chiur & æschylus discipulus eius similiter scilicet sicut italicidicunt: sed comâ nō ex ipso aiunt sidere habere sed erantē propter locum aliquando recipere refractio nostro uisu ab attractio humore ab ipso ad solem.

Oēs errantes stellæ in circulo aialium idest zodiaci uidentur comete autē multi uisi sunt extra circulum scilicet zodiaci.

Non est uerum q̄ in loco ad arctum fiat cometes solum: simul & existente solæ circa tropicos æstiuales: magnus enim cometes factus circa eū qui in achala terræ montum & circa fluctus ascensum ab occasibus æq̄ noctialibus artus fuit: & ad austrum iam multi facti sunt.

Sub principe atheniensium gloriosissimo molone facta suit cometa stellala mēse gameleōe idest octobris sole existēte circa tropicos hyemales:

Nos uidimus q̄ eaz stellaz q̄ i scem ore sunt canis: stella q̄dam habuit comâ debile tamē: & prædentibus in ipsam debile factū est lumen eius: adiacentibus autem remisse uisum ipsas scilicet factum est iuuen.

Omnes comete qui apud nos uisi sunt sine occasu disparuerunt in loco super orizontem: ita ut nec unius stellæ corpus de relinqueretur: neque plerum.

Nos ipsi uidimus stellā iouis cuidam stellæ ingeminis existenti subeuntem: & disparere faciē & nō cometam factum:

Ex lectiōe.iiii.

De manifestis sensui putamus sufficēter demonstrasse scdm rōnem nisi ad possibiles rōes reduxerimus ex his quæ nunc apparēt.

Exalatio calida & sicca usq̄ ad suprēmā regiōem aeris eleuata: & a principio igneo nō multo me cito exuratur. Exalatio nec sic debili ut ipsam scilicet principē exstingatur cito inflamata: & cū simul de subas accidit ascēdere bene disposita exalationem: sit stella cometa qualitercūq̄ exalati extiterit figuratum.

Si oī q̄ q̄ q̄ circulari disparuerint: q̄ i 170 exalatio similiter extiterit cometes uocatur si aut ad longitudinem pogonias dicitur. i. barbata.

Quando in inferiori loco scilicet propinquiori nobis supra nubes tamen exalatio fuerit per se apparet cometes quando autem sub astronomiam alii quo errantiū aut nō errantiū cōsistit exalatio tūc cōetes erūt alius non nisi apud ipsa astra cōma sit sed quemadmodum alio circa solem.

Quando secundum stellam sit talis concretio exalationis inesse est eandem manifestare lationem motum cometam quo fertur stella quādo autem consistit per se tūc substantantes videntur talis enim latio est mundi qui circa terram scilicet aeris qui est ubi motus.

Esse igneam id est calidam & siccam ignitam consistentiam cometarum argumentum est q̄ plures facti signāt ventos & siccitates.

Quando in ægon fluuiū cum scilicet est fluuius thalysa cecidit lapis ex ære a vento elenatus cecidit per diem & nunc accidit cometes stella factus uespere.

Eius q̄ est nō fieri multos neq̄ sæpe cometes & magis extra tropicos quā intra causa est solis & astronomi motus non solum congregās calidam & siccam exalationem sed etiam digregans cum consistit superius & maxime etiam causa est quia plurimum talis exalationis congregatur in laetis regionem.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.

Vmbra terre quæ uocatur nox non est apud astra sed necesse est solem omnia astra prospicere & nulli ipsorum terram obistere.

Neq̄ circa solem neq̄ circa lunam sit coma scilicet enim disgregatur quā ut consistat talis concretio.

Circulus in quo apparet gala id est circulus laetis plenus ē astris maxis & fulgidissimis & sporadis id est sporadis uocatis: ut per hæc continue & semper omnis segregetur exalationis concretio.

Diff. Gala est coma circuli maximi per segregationem exalationis facta propter hoc non multi neq̄ sæpe sūt cometæ quia continue segregata est exalatio.

Ex lestiōe vi.

Mouens principale et p̄timum principium eorum quæ circa terram sūt accidentiarum & eam quæ sursum est generationem circulus est in quo est manifeste solis latio digregans & congregans in proprie fieri aut longe causa generationis & corruptionis est.

Vapor in frigidatur propter derelictionem caloris & propter locum & sic aqua ex ære facta iterum fertur ad terram.

Diff. Exalatio quæ sit ex aqua uapor est quæ antē ex ære in aqua id est ex uapore habente dispositionem aeris nubes est caligo autem remanentia eius quæ in aquam cōgregationis id est quæ remanet ex nube post cōuersionē eo in aquam propter quod caligo est magis signum serenitatis quam aquarum.

Diff. Caligo est uelut nebula stercus :

Elevato humido propter calidi uirtutē : & iterum lato deorsum propter infrigidationem ad tetram : si scdm modica feratur psecades dictumfi autem secundum maiores partes pluuia uocatur .

Quod de die euaporat humidum si non tantum in suspensum eleuatum fuerit propter paucitatem calidi : & iterum decursum latum cum infigidatum fuerit nocte : uocatur ros & pruina .

Diff. Pruina dicitur quando uapor congelatur priusquam in aquam conuertatur iterum .

Diff. Ros dicitur cū concretus fuerit uapor l aqua : & neq sic fuerit ælius ut ex sicceat sursum ductus : neq sic frigus ut congeletur uapor ipse .

Vapor calidior est aqua habet enim eleuantem calorem quare amplioris frigiditatis est ipsum coagulare : coagulatur tamen altius per accidens ros raritatis .

Ros & pruina sunt serenitate & tranquillitate existente : neq enim eleuuntur uapores : non existente serenitate : neq consistere poterunt flante uento :

Non longe a terra suspenditur uapor : nam in montibus non fit ros nec pruina : quia sursum ducitur uapor ex submissis & humefactis locis :

Auster temperiem facit . boreas autem facit hyemem : frigidus enim est .

Fit ros ubiq australibus flantibus : præterquam in posito : ibi enim sitbo realibus flantibus : australibus autem non nam in posito auster non facit temperiem : ut fiat uapor : boreas autem propter frigiditatem antipeñstasim : id est contra resistentiam faciens calidū congregat : quare plus uaporat magis :

Vaporant putei magis borealibus flantibus quam australibus : sed borealia quidem extinguunt ante quam constet aliqua multitudo uaporum in australibus autem sinunt congregari exalatio .

Pluuia & ros idem sunt & propter easdē causas fiunt similiter nix & pruina : sed differunt secundū magis & minus inferius generari & in multitudine & paucitate :

Pluuia fit ex multo uapore infrigidato : causa autem huius est locus multus & tempus in quo colligitur : rois autem congregato unius est diei & locus parus .

Cum congelatur nubes nix est : cum autē uapor pruina fit .

In hyeme rariis fiunt grandines : & tunc fiunt quando minus frigus fuerit .

Accidit in ualde altis locis minime fieri grandines : licet uideamus niues in maxime altis fieri .

Maxime grandines fiunt quæ sunt figuræ non rotundæ : & hæ congelatæ sunt circa terram : signum autem est quoniam latæ de lōge propter lō

ge fieri circulationem sunt figure rotundæ & magnitudine minores
Propter antiperistalsim in æstate frigida sunt inferiora terræ & calida gelu
In calidioribus temporibus antiperistalsim idest contra resistentiā pas
sum frigidum intus in nube propter eam quæ in circuitu caliditatem
aliquando cito aquam ex nube facit : ppter q̃ & guttæ multo maiores
In calidis sunt diebus : quam in hyeme : & aquæ labroteræ : idest im
peruolæ.

Labroteræ quæ sunt cum subito simul totæ magis fiunt : subite autem p
pter celeritatem coagulationis.

Cum magis antiperistalsim patitur intus in nube frigidum ab exteriori ca
lido : aquam faciens coagular & fit grando : accidit autem hoc cum ci
tius fuerit coagulatio quam aquæ latio deorsum.

Minus in æstate fit grando quam in vere & autūno : magis tamen quam
in hyeme : quia siccior aer est in æstate : in vere autem humidius : in autū
no uero iam humescitur : & immutatione fructuū idest in fine esta
tis maxime etiam sunt grandines propter eandem causam.

Conferat ad celeritatem coagulationis præcalefactam esse aquam : pro
pter quod multi cum calidam cito in frigida transuerant ad solem pri
mo ponunt.

Circa arabiam & ethiopiam æstate sunt aquæ & non hyeme : & hæ uehe
mentes & eadem die sæpe : cito enim in frigidantur antiperistalsi : quæ
fit propter esse calidam regionem ualde.

Ex lectione .vii.

Vaporis aer infra terram ab ea quæ ē in terra frigiditate in aquam cōue
ritur : sicq̃ existens aqua quotidie principium est fluminum :

Fōtes plurimi mōtibus & locis altis uicinantur in cāpestribus autem pau
ci sunt omnino.

Mōtana & alta loca uelut spōgia existentia uel cōcava & cōnexa circums
rentiam habentia : ascendēte uaporē in frigidatum conuertunt iterum
in aquam : & multis locis producunt & colligunt aquā : suscipiūtq̃ ad
uentientis aqua magnam multitudinem propter q̃ maximi fluminum
ex maximis uidentur fluere montibus.

Parnasus dicitur cē mōs maximus olum q̃ sūt i asia ad oriētē hyemalē :
ex quo fluūt maximi flumi baëtros & choaspes & araxes aquo diuidi
tur tanais pars existens in meotidem paludem : fluit & ex ipso parna
so indus olum fluit : & fluens plurimum.

Caucasus est maximus mons eorū qui sunt in asia ad oriētē æstiualem
& multitudine l. mōtiū & altitudines illustratur enim a sole ipsius sumi
tates usq̃ ad tertiā pte noctis ab oriēte : & iteq̃ a uesp̃a : & multa habēs
iug̃ i q̃bus gentes habitant multe : & stagna sinnt esse magna attamē
luga oia manifesta usq̃ ad ultimū uerticem .

Ex pyreno monte qui est ad occidentalem æquinoctialem In celtica: fluit
 inter & taretus: taretus quidem extra colinas: inter autem per
 totam europam in punctum euxinum;

Circa libyam qui quidem ex æthiopicis montibus fluunt ægon & ny:
 fer sunt.

Nili fluxus primo ex argyracalo, uocato monte fuit.

Fluuiotum qui circa helinicum, locum achelous, quidem ex monte pin:
 do fluit: & inachus.

Strymon & nesus & hebus omnes tres sunt existentes ex scombro:

Circa ligysticam non minus rhodano absorbetur quidam fluuius: & ite-
 rum egreditur secundum alium locum.

Rhodanus fluuius ualibus transmeabilis est.

Et lectione octaua.

Non semper eandem loca tetra: aquosa sunt aut arida: sed permutantur
 secundum fluuiorum generationes & defectus & non semper hoc qui-
 dem terra hoc autem mare perseverat: sed sit mare ubi est arida: ubi au-
 tem nunc mare iterum hic terra secundum quendam ordinem & cir-
 culum.

Partes terre sicut & corpori plantarum & animalium statum & senectu-
 tem habent: sed animalibus quidem non secundum partem hoc acci-
 dit: patitur simul totum instans esse & detrimentum pati est necessariū
 tetra: ut hoc secundum partem sit propter frigus & caliditatem quæ
 crescit & diminuitur propter solem & circulationem cœli.

Necesse est locus factis siccioribus fontes exterminari & fluuios primo ex
 minoribus paruos deinde tandem fieri siccos: fluuiis autem transmutatis:
 & hic quidem exsiccatis: ibi autem proportionabiliter factus: necesse
 est permutari mare & hic quidam arida facere ibi autem ubi generati
 sunt fluuii stagnare.

Locus ægypti semper siccior nideatur factus & tota regio iter erat existens
 nali propterea paulatim ex siccatis paludibus propinqua in habitari ce-
 perunt ex temporis longitudine.

In multis locis considerantes inuenimus superuenisse mare: sed huius cæ-
 mundi generationem factam non oportet putare: detestabile enim est
 propter paruas momentaneas & permutationes mutare totum.

Tetra: molles & magnitudo nihil omnino est ad totum cœlum.

Antiquissimi hominum fuerunt ægypti: & horum regio tota uidetur fa-
 cta esse: & existens fluuii opus. & hoc secundum regionem ipsam aspi-
 ciend palam est: & quæ circa rubrum mare argumentum sufficiens hoc
 enim regum aliquis acceptauit perfodere.

Dicitur q. primus sesostris conatus fuit perfodere antiquorum sed inu-
 nit mare existens altius terra: propter quod ille primo & datus postea

rius cessavit sodiens ut non corrumperetur fluxus fluvii commix-
to mari.

Propositiones ex secundo libro meteororum Aristotelis.

Ex lectione prima & commento primo.

Luxibiles sunt omnes aquæ fontales.

Impossibile est fontes esse maris principium.

f Exaltionibus partibus terræ quæ sunt ad artū fluxus maris sit
pluvius.

Ex lectione secunda.

Flamma per continuum humidum permixta sit & non aliturnon enim
eadem existens permanet aliquo tempore.

Potabile & dulce propter leuitatem sursum a solis calore ducitur: salum
autem omne subius manet propter grauitatem: ut in loco conuenien-
ti: & proprio ipsius aquæ.

Locus quæ occupat mare licet uideatur esse maris: quia quod salum est
deorsum fertur propter pondus dulce autem & potabile sursum: nõ ta-
men est maris: sed solum aquæ: scilicet in quantum est aqua: sicut & in
animalibus locum alimēti potabilis putamus: uentrem: licet cito assu-
matur: & non solum superflui.

Continue fluentibus fluminibus simul in mare nihil mare sit amplius: quæ
aqua quæ uenit in immensum & latum locum exsiccat: cito & late-
ter: sicut si qui super mensam magnam diffundent aquam scyphum
simul prospicientibus nobis utiq; ex terminabitur.

Omnes flumi uidentur terminari ad mare: uenientem autem nullus: sed &
si disperant iterum redeunt.

Terminus magis aquæ quam principium est mare:

Ex lectione quarta.

Metaphora uti poeticum est: ad cognoscendum autem naturam rei non
sufficiens est.

Superfluum in uisica coactum amatum & salum sit potare humido
dulci existente propter segregationem dulcis aut commixtionem
terrestis.

Ex lectione v.

Quod indigestissimū est salum & amatum est indigestissimum enim su-
perfluum est humidi alimentū talis autem omnis hypostasim maxime
autem quæ est in uisica: signum autem est quæ indigestissima est.

Humida indigestissima subtilissima sūt: digesta autem consistere id est gros-
sa esse nata sunt.

propter segregationem humidi subtilis & dulcis: & commixtionem terrestris alicuius exalationis uidelicet uaporose & sicce salsum fit mare.

Aque australes & primæ autumnalium propter exalationis sicce cōmixtionem grauiores & saliores sunt.

¶ uis et magnitudine & spiritu ætiosissimus est uentus & fiat a locis siccis & calidis: & comprehendens multam exalationem siccam: calidus est.

Boreas fiat a frigidis locis & uaporosis: propter quod frigidus est: eo autem quod propellat nubes serenus est nostræ regionis: oppositæ autem aquosus similiter autem & auster serenus est his qui habitant circa libyæ aquosus autem nobis.

Propter exalationem siccam in mari existentem calidum est mare:

Omnia quæcunque ignita faciunt habent potentia caliditatem in se ipsa: & hoc licet uidere in calore & cinere & hypostasi animalium:

Calidissimorum secundum uentrem animalium accidit calidissimam esse hypostasin.

Quoniam eleuatur semper ex mari aliqua pars salis cum dulci: sed minor tanto quanto in aqua plura pars salis est minor dulci: propter hoc æqualiter mare salsum est (ut est dicere) in omnibus partibus.

Vinum & omnes humores qui uaporantes sunt quando uapor in humidum consistit aqua sunt.

Quod in commixtione alicuius terrestris salsum maris consistat: palam est si quis uas cæreum formans posuerit in mare circumligans os tali ut non per rimam aliquam intret mare quod enim ingreditur per parietes cæcos sit potabilis aqua quasi enim per linguam cære quod terrestre seceratur: & faciens salcedinem per commixtionem:

Propter commixtionem terrestris grauior est aqua salis potabilis: & plus trahit grossitiei: & enim earum grossicies in tantum differunt: ut naves ab eodem pondere rerum in fluuiis quidem fere submergantur in mari autem mediocriter se habeant & nauigabiler.

Si quis aquam salinam leuerit ualde miscens sal: supernatant oua & si sint plena.

Est ut fertur in palestina stagnum in quod si quis immerferit colligatum hominem: supernatat: nam amarum sic est & salsum ut illo piscis non nascatur.

In chaonia est fons aquæ salis: cuius aquæ decoquentes partem: cum eua porauerit humidum cum calido sunt sales non grossi compacti: sed lassi & subtiliores: sicut nix: & debiliores aliis:

Est locus in umbricis arabicis in quo nascuntur calami: de his combu-

runt in colae & cinere miterentes in aquam decoquantur cunque dimiserint aliquam partem aquae hæc in frigidata salis fit multitudo.
 Exusta terra secundum magis & minus penetrantibus aquis per ipsam diuersas dat formas saporum.
 In sicca sicilicet acetosæ quædam aquæ sunt: quibus homines utuntur sicut aceto ad quædam edulcorum suorum.
 Circa lyncon solis quidam est aquæ acetosæ: circa scythiam autem amarus.

Ex lectione sexta.

Sunt duæ species exalationis hæc quidem humida ut uapor: hæc autem sicca secundum totum innominata: sed nomine partis necesse est appellare ipsam uelut fumum.
 In uapore non est humidum sine sicco nec in fumo sicum sine humido sed dicuntur talia secundum excessum.
 Cum appropinquauerit sol caliditate cleuit humidum: longius autem facto propter frigidationem consistens sursum uapor in aquam conuertitur propter quod in hyeme magis sunt aquæ quam in æstate: & nocte quam per diem.
 Exalatio humida principium est aquæ pluuentis: sicca autem principium est & natura omnium uentorum.
 Non est eadem natura uenti & aquæ pluriæ & aeris.
 Aer motus non est uentus: mouebitur enim aliquando magna multitudo aeris ab aliquo magno casu non habens principium neque fontem.
 Cessare faciunt aquæ faste uentos: & cessantibus aquis uenti sunt.
 Vbi plurimam aquam terra suscipit hic plurimam necesse est fieri exalationem sicut ex uiridibus lignis fumum: & hæc exalatio uentus est.
 Quoniam uentus est multitudo quædam sicce ex terra exalationis oblique id est lateraliter mota circa terram: palam est quod motus ipsius principium desuper est: materię autem & generationis de subitus est.
 Exalationibus conuenientibus secundum modicum sicut & fluiorum principia sunt uenti: & unde singulariter flant minimi omnes sunt procedentes autem longe ualidi flant:

Ex lectione .vii.

Sol cessare facit uentos debiles exalationes ampliori calido extenuans & a principio fieri prohibet terram pronens & exsiccans arde quam multa simul fuerit exalationis congregatio: propter quod & circa orionis ortum maxime fit tranquillitas usque ad ethesas & prodromos:

Vniuersaliter propter duas causas fiunt tranquillitates uentorum : aut ppter frigus extincta exalatione uelut cum fuerit gellu fortisaut matre ,
facta exalatione a suffocatione .

Permutationes omnium temporum turbatione plene sunt propter inde
terminationem eorum .

Post hyemales uersiones fiunt omittihæ : & enim ii ethesihæ sunt debiles
minores autem & tardiores ethesius fiunt :

Veni boreæ continue fiunt quos ethesias uocamus post æstiuales tropi-
cos & canis ortum .

Ethesihæ fiunt post solis uersiones & canis ortum : neq; tunc quando ppe
fuerit solneq; quando longe : & diebus quod fiunt noctibus autem ces-
sant : causa autem est quia sol quid est prope existēs præuenit exsiccis
ante quam fiat exalatio : cum autem aboccliserit modicum : mediocri-
am fiet exalatio & caliditas : ut congelatæ aquæ liquefcat & terra tunc
cata a propria caliditate & ab ea quæ solis turgescat & exaletmoxe air
deficiunt quia congelatæ liquefcentes desistunt propter frigiditatem
noctium :

Neq; congelatum neq; multum habens siccum exalat : sed cum habeat sic-
cum humiditatem calefactum exalat .

Auster ab æstiuâ uersione fiat & non ab hyemali : nec a polo antarctico .

Impossibile est terram habitatum esse circularem multum enim longitu-
do differt a latitudine : quod enim ab heracleis columnis usq; ad indi-
cum : ex eo quod ex æthiopia ad marotidem & extrema scythiæ lo-
ca : plus quam quinq; ad tria secundum magnitudinem est .

Ex lectione . viii .

Contraria secundum locum sunt plurimum distantia secundum locum
sicut & contraria secundum speciem sunt plurimum distantia secun-
dum speciem .

Maxime distantia in circulo secundum locum : sunt quæ posita sunt ad in-
uicem secundū diametrum .

Zephyrus positus est in occidente æquinoctiali cui contrarius est apelio-
tes . i . subleuatus positus in occidente æquinoctiali :

Boreas & apardias idest æquilonem uentum positus est : cui contrarius ē au-
ster ad meridiem positus .

Græcias in oriēte æstiuali positus est : cui contrarius est lips idest aphricus
ab occidente hyemali flans .

Eurus ab oriente hyemali fiat & est uicinus austro propter q; sæpe euro-
noti dicuntur flare : contrarius huic est sciron idest caurus ab occidente
æstiuā flans quæ il quidem argestem si autem olymperiam uocat ii
autem scirona .

Thrasclias medius est argestis & apardias .

Ventus quem uocant mefe medius est cæcias & apartias

Contraria his duobus ultimis uentis non sunt flarent enim utiq; ab illis locis oppositis secundum diametrum sed non ab ipsis flant.

Flat tamen a loco opposito thrasix uentus secundum modicum quem uocant qui circa illum locum habitant phœniciam.

Plures uenti flât a locis ad arctum positis quam ab his qui ad meridiem propter habitabilem terram nostram supponi ad arctum : & quia multo plus aqua & nix reponitur in hac parte quibus liquefactis in terram & a sole calefacta terra incessantius est ampliore & ad plures locum fieri exalationem.

Vniuersaliter omnes uenti dicuntur si quidem boreæ si autem australes : apponuntur enim zephyrici boreæ quia frigidiores sunt austro autem apeliotici quia calidiores :

Calidiores sunt uenti qui ab oriente : flât his q; ab occidente quia pluri tēpore sub sole sunt q; ab oriente quam qui ab occidente :

Contrarios uentos secundum diametrum positos simul flare nō est possibile enim cessabit uolentiam passus non sic positos autem adinuicem nihil prohibet simul flare :

Secundum contraria tempora contrarii maxime flant uenti : puta circa æquinoctium uemale flar cæcias : & circa autumnale libs circa uersiones autem æstiuales zephyrus circa hyemales uero eurus.

Apartias & thrasias & argestes crebri & fortes sunt & flant maxime propter quod serenissimi sunt uentorum flantes enim de prope maxime repellentes alios uentos cessare faciunt & efflantes consistentes nubes faciunt serenitatem si tamen non magis frigidi quam magni. ut non prius præueniant coagulantes nubes quam propellentes & grandinosi sunt : & corrusionem maxime faciunt qui enim de prope flant frigidi sunt propter frigidum autem fulguratio fit segregatur enim constantibus nubibus.

Cæcias serenus non est quia reflectit nubes in se ipsam unde dicitur propter uerbis : trahens secum ut cæcias nubem.

Humidi sunt libs & cæcias quem ellefportian quidam uocant & eurus. Sicci sunt argestes & eurus : a principio enim eurus siccus est consumens autem aquosus :

Nebulosus est menses & apartias maxime isti enim frigidissimi.

Grandinosus est apartias & thrasias & argestes

Æstuosus est auster & zephyrus & eurus.

Nubibus condensat cælum cæcias quidem ualde libs autem rarius cæcias quidem quia reflectit ad se ipsam & communis est boreæ & eurus : quare quia frigidus est coagulans uapoiantem ætem constare facit : quia autem apeliaticos idest orientalis habet multam materiam & ua

potem quem propellitur.

Cornusationes faciunt apparatus thrafcias & argestes & menses quia enim de prope flant frigidi sunt pp frigidū aut fulguratio fit segregatur n. constantibus nubibus pp quod & quidam horum grandinosi sunt cito enim coagulant.

Ex lectione. viii.

Corpus quod ad plurimum natum est ire & uehementissimum maxime motuum est id tale est corpus subtilissimum & est maxime spiritus natura.

Exalatio sicca cū intus in terrā fluxerit quæ extra exalati solebat cā ē terremotus propter quod sunt in tranquillitate plures & maximi terremotus.

Continua existens exalatio consequitur ut i pluribus impetum principii quare aut intus in terra ferur omnis exalatio aut extra.

Quosdam fieri terremotus flante uento nihil irrationabile est uidemus enim aliquando simul plures flantes uentos quoque cū in terrā fertur aliter erit uento flante terremotus.

Quod hūc flante uento terremotus minores magnitudine sunt: quoniam diuifum est principium & causa ipsorum.

Noctē plures & maiores hūc terremotus quā in diebus aut de die hūc circa meridiem sunt: tranquillissimum est enim ut in pluribus diebus meridiem.

Sol cū maxime preualet declinat exalationē in terrā: preualet autem maxime circa meridiem.

Noctes diebus tranquillores sunt propter absentiam solis.

Terremotus qui fiunt de nocte maxime circa diluculum fiunt tunc enim venti nati sunt incipere flere.

Fortissimi fiunt terremotus circa loca illa ubi mare fluxibile est aut regio spongiosa & subantrosa propter quod circa hellespontum achalam & siciliam: & circa hæc euboicæ loca maxime fiunt propter angustiam. n. uentus uehementis factus & propter multitudinem maris allati propellitur iterum in terra quod natum erat efflare ex terra.

Regionis quæ inanis habent quæ subter sunt loca multum suscipiunt spiritum concununtur magis:

Vere & autumnō maxime fiunt terremotus æpota enim hæc maxime uentosa æstas autem & hyems hæc quidem propter gelū: hæc autem propter æstus facit immobilitatem.

Sicut in corpore nostro tremor & pulsus cā est spiritus intus receptus uelut accidit sæpe post urinationem per corpus enim fit uelut tremor quidam concomitans lato spiritu de foris intus subito sicut & in

terra accidit spidatam facere : & hanc quidem aliquando uelut tremorem esse hanc autem uelut pulsam.

Quantam habeat spiritus uirtutem non solum ex his quæ in ære sunt oportet speculari hoc quidem enim propter magnitudinem existimabit utiq; aliquis talia posse facere sed in corporibus animalium : tetani enim idest extensiones & spasmi idest contractiones spiritus quidem sunt motus tantum aut uigorem habent aut multi simul tentantes ui tenere non possunt obtinere motum insimulantium : tale itaque oportet intelligere factum in terra : ut comparetur partium malus :

Terræmotus in quibusdam locis factus non prius defuit quam erumpens exierit qui mouit uentus.

Si hiera insula quæ una est insularum æoli intumuit ab terræmotu aliqd terræ & ascendit uelut collis molles cum sono itandem autem rupta exiuit multus spiritus : & fauillam & cinerem eleuauit : & liparæorum ciuitatem existentem non longe totam incinerauit & ad quasdam italice ciuitates uenit :

Tempore terræmotus sol caliginosus & obscurior fit id enim necessarium est fieri incipiente spiritu dissolvente & disgregante aerem ingrediendi in terram :

Ante matutinos terræmotus aliquando fit frigus forte propterea qd exalatio introuertitur natura calia existens :

Non uidentur uenti esse calidi licet sint : quia mouent aerem existentem plenum multo & frigido uapore : sicut & spiritus per os ex sufflatus de prope quidem calidus est : de longe autem frigidus :

Ante terræmotum apparet in die aut parum post occasum solis setenni rate existente nubecula subtilis porrecta & longa uelut lineæ longitudo quam plurimum recta : spiritu deficiente propter translationem ad interiora terræ.

Accidit aliquando cetera ecclipses lunæ fieri terræmotum propter translationem exalationis ad interiora terræ.

Cum fortis factus fuerit terræmotus non mox neque ad senel cessat exalatio agitans sed primo quidem per quadraginta dies agitat posterius autem & ad unum & ad duos annos notatur secundum eadem loca :

Faciunt sonos aliquando ante terræmotus quæ sub terra fit exalatio aliquando etiam fit sine terræmotibus subsequenibus : cum minor fuerit exalatio quam ut moueat terram :

Aque aliquando erumpunt factis terræmotibus : cum fuerint in superficie & de subtus uidelicet inferat spiritus illas mouens.

Quod simul cum terræ motu fluctus fiat causa est cum contrarii facti fuerint spiritus hoc autem fit cum agitant tetram simul spiritus latam ab alio spiritu mare repellere quidem omnino non possit propellens aut & coartans ad idem congregavit multum tunc enim necessarium est visio hoc spiritu simul multum pulsam a contrario spiritu erumpere & facere catachlysmum id est diluvium fuit autē hoc factū & circa achaia iuxta quidem enim erat auster ibi autem horeas: tranquillitate autē facta & fluente intro vento factus fuit & fluctus & terræ motus simul & magis propter mare non date persilationem impetum facienti sub terra spiritui sed obistere.

Spiritus terræ motum facit hypostasis autem spiritus catachlysmum: Secundum partem terræ fiunt terræ motus & sæpe ad modicum locum venti autem non sic fiunt.

Quando multus fuerit spiritus movet terram aliquando ut tremor: cum movet ad latum: aliquando movet ut lurt pulsus: cum movet sursum de subas: sicut autem hoc raro ubicumque autem factus fuerit talis si maris id est terræ motus egreditur multitudo lapidū sic bullientiū in caldalis unde hoc modo factio terræ motu quæ circa siphylum eversa sūt & carnis phlegmorum vocatur.

In insulis potius minus fiunt terræ motus quam in his quæ prope terram sunt: multitudo enim maris infrigidar exalationes & prohibet pondere suo vim inferre: quia non contingit insulas moveri sine toto mari a quo contente existunt.

Ex sectione. x.

Quia deficit calidū disgregatis in supiori locū nubis in ultia sumitate necesse est ipsiorem & frigidiorē esse consistentiam nubis.

Flumina & ænephæ & oīa talia feruntur deorsū quāvis nata sint ferri sursum nā ad contrariū ipsificationis necessariū est ferri extrusionem.

Disti. Exalatio sicca q̄ intercluditur ita simutatioē istigdati aeris cōvenientibus nubibus segregatū autem lata & offēdēs ad cōtinētes nubes facit percussuram cuius sonus vocatur tonitruum.

Diversi soni in tonitruo: pp̄ irregularitatē sunt nubis: & pp̄ intermedios ventres ubi cōtinuitas deficit ipsitudinis.

Disti. Exalatio sicca extrusa e nubibus scdm̄ multas partes ignitur sublimi & debili ignitōe & hoc est quod vocamus comfationem.

Fit comfatio post percussurā nubis & postertius tonitruo: sed videtur prius quia visus anticipat auditum.

Anaxagoras ait micatio ē ætheris (q̄d ille vocat ignē) delati a desup de oris esse comfationē sonū aut̄ inus extincti & fixim tonitruum.

Sixis est parva bullitō sine fœnor ut iextrus gr̄æcis sonat q̄. n. q̄d extinguitur incidens optinnetit: hac bulliens siue fœnor facit sonum.

Dicimus eadē naturā uidelicet exalationē siccā sup̄ terrā qdē uētūā terra
 at̄ terramocūā nubibz aut̄ tōitruū & conuulsiōes & alia naturæ eiusdē

Propositiones ex tertio libro meteororum Aristotelis.

Ex lectione prima

Piritus hic segregatus p̄ modica qdē & sp̄sm diffusus & sepe
 factus & persians subtiliorum partē existens tonitrua facit &
 cotulcationes si aut̄ sp̄ssior fuerit sicca exalatio & multa simul
 e nube segregetur ecnephias uentus sit propter q̄ & uolentus
 effluetitas enim segregationis facit ualitudinem.

Existūt spiritus & aq̄ potētia in nube scđm mām & cū p̄ncipiū effluēdi
 factū fuerit potētiae culusculq̄ cōsequitur ipsum residuū cōcterū ex ma
 teria & culus fuerit multitudo in existens amplior amplius etiam sit
 hoc quidē h̄mber hoc autem ecnephias.

Quādo segregatur spiritus q̄ erat in nube & alteri sp̄ritui cōtra p̄cussit
 necesse ē fieri circuli & reuolutiōes sup̄ terra & hic uētus dicitur typhō
 si nō colorata & ignita fuerit exalatio & est uelut ecnephias indigestus
 q̄a. Inō est cōtinuus sicut ecnephias q̄ absq̄ interpolatiōe segregatur
 ex nube.

In borealibus locis uel temporibus & in n̄uose se habentibus non sit ty
 phō neq̄ ecnephias q̄a sp̄ritus sunt & sp̄ritus ē sicca & calida exalatio
 Fit typhon quādo ecnephias factus non potest segregari a nube.

Cū ad terram de lata fuerit reuolutio typhonis simul deducens partē nu
 bis nō potens absoluit ab eaq̄ua parte scđm dirēctū icidit hac sp̄ritu
 mouet & circulari motu uertit & sursum fert culuscunq̄ incidit uim
 inferens.

Cum idem spiritus igitur quod accidit cum subtilior spiritus fuerit, uoca
 tur incensio coīcendit enim aerem ignitione cum colorans.

Ex lectione. ii.

Si ex nube multus & subtilis tradatur spiritus sit fulmen:

Si ualde subtilis & non adurēs propter subtilitatē fuerit is spiritus: sit ful
 men quod poete argeta uocant:

Si minus adurens fuerit spiritus sit fulmen quod p̄soloenta uocant.

Argeton propter subtilitatem uelociter fertur propter uelocitatem au
 tem p̄uenit p̄transiens ante quam igniat & motam faciens de
 nigrat

P̄soloento tardius existens colorat quidem exurit autem non ised p̄ue
 nit transiens propter q̄ resistētiā flumini patiuntur aliquid quā autem

EX.III.L.METEORO.

non resistunt nihil patiuntur unde aliquando elipel res liquefactum salt
lignum aut nihil passum est: propter raritatem enim præuenit spiritus
penetrans & pertransiens: & per uestimenta similiter transiens non
combussit.

Flumina omnia spiritus sunt.

Semper assequitur flumina spiritus aliquis & præcedit: sed non uidetur quia
sine colon est propter quod & quod debent percutere mouetur prius
quam percutiantur.

Tonitrus diuidunt corpora non sono: sed quia simul segregantur spi-
ritus quia plagam facit & sonum quod si percussit diuidit non au-
tem exurit.

Ex lectione. III.

Apparet sæpe circulus totus ipsius aëo circa solem & lunam & splendētia
astris: & minus apparet nocte quam die: & meridie quam sero & dilucu-
lo minus quam circa declinationem solis.

Iridis circulus nunquam fit maior semicirculo.

Occumbente & oriente sole apparet iris minoris quidem circuli: sed ma-
ioris portionis eleuato autem sole maioris quidem circuli apparet sed
minoris portionis.

Post autumnale equinoctium in breuioribus diebus fieri potest omni ho-
ra: in æstiuis autem diebus non fit circa meridiem.

Irides plures duabus non sunt simul & harum utraq; tricolor est: & colo-
res eosdem & æquales secundum numerum inuicem habent.

Obscuriores sunt colores iridis quæ extra posita est: & e contra posita sunt
secundum positionem eius quæ intra posita est.

Sunt colores iridis quos solos uere non possunt facere pictores quosdam
enim ipsi mæcent: puniceus autem & uiridis & alurgis quos iris habet
non sunt mixti.

Color qui inter puniceum & uiridem apparet in iride xanthos dicitur.

Periheli & uirgæ sunt semper ex latere solis: & non desuper neque terram
uersus neque ex opposito: neque etiam noctes sed semper circa solem dum
ascendit aut descendit: & secundum plurima ad occidentem in me-
dio autem cœli raro.

In bosphoro per totam diem simul orientes duo periheli permanserunt
usque ad occasum.

Iris fit per diem & etiam nocte fit a luna: sed tamen raro: nam in annis
quinguentis hoc conperimus solum: fit autem in plenilunio si
debeat ore & tunc aut in oriente aut in occidente.

Refrangitur uisus ab aqua & ab aere & ab omnibus habentibus superfi-
ciem planam.

Ex lectione. iiii.

In apparitione alo sit refractionis uisus ab aere & uapore consistente in nubem planam & subtilium partium ad solem uel ad astra.

Consistentia ipsius alo signum est aquae futurae: discerptio autem ipsius signum est uentis euanescencia uero signum est serenitatis.

Saepe fit alo circa lunam quam circa solem: quia sol calidior existens citius dissoluit consistentiam aeris.

Circa cetera astra alo non uentum neque pluiam significat: quia paruas penitus consistentias insinuat & nondum fecundas.

Ex lectione. v.

Propter debilitatem uisus saepe sine inspissatione aedis sit refractionis: radiatum uisus sicut accidit ciuidam non acutè uidenti: semper enim idolum ipsum ambulante uidetur praecedere: ex opposito respiciens ipsum sic enim debilis erat uisus & tenuis ab infirmitate: ut speculum fieret propinquus aeri.

Propter refractionem uisus a caligine: quae in caliginibus sunt uelut sol & astra orientia & occumbentia maiora uidentur quam in medio caeli existentia.

Quamlibet partium ex quibus constat rotatio speculum necessarium est fieri refrangens uisum magis quam caligo.

In speculis paruis & nullam sensibilem diuisionem habentibus color orbi corporis tantum apparet: figura autem inmanifesta est.

Cum incipit plure & iam consistat in rotationes qui in nubibus aer nondum autem pluiat: si opposito fuerit sol aut aliud aliquid fulgidum ita ut speculum fiat rotatio necesse est refractionem ad fulgidum fieri ex opposito: & fieri apparitionem coloris & non figurae: unoquoque speculorum existente paruo & indiuisibili.

Quoniam continua est magnitudo ex omnibus rotationis partibus facta: necesse est magnitudinem coloris iridis apparere continuam: unumquodque enim speculorum eundem reddit colorem continuo.

Diffinitio. Iris est refractionis uisus a nube rorida ad solem.

E fulgidum per nigrum aut in nigro apparet puniceum: apparet: unde madidus lignorum ignis rubeam: flammam habet propterea quod multo fumo mixtus est ignis fulgidus: & per caliginem & fumum sol apparet puniceus.

Circa solem ubi apparet alo non sit mora consistentiae nubis roridae: sed aut pluit aut dissoluitur: ex opposito autem solis ubi apparet iris ita talis consistentiae mora quod si fieret circa solem esset utique colorata alo sicut iris.

Si quis subtilibus rotationibus toraret in aliquem talem locum qui positione ad solē uersus hac quidem illustretur hac autem umbra fiat si per torem radii mittatur faciet toris umbram apparere iridem.

Ex lectione vi.

Vilus protensus debillior sit & minor.

Nigrū est uelut negatio in coloribus.

Deficiente uisu apparet nigrum propter quod quæ lōge sunt a uisu omnia nigriora apparēt eo quod ad ipsa non pertingit uisus similiter & minora & pleniora apparent.

Quæ in speculis uidentur propter refractionem nigriora & minora & pleniora uidentur & nubes nigriores apparent aspicientibus in aqua quæ in ipsas nubes.

Cū fuerit nubes prope solem respicientē in ipsam nihil apparet coloris sed alba in aqua autem eandem intuēti apparet colorem aliquem habere eorum qui iridis sunt.

In trinitate iris sicut & aliorum plurima habet finem.

Necesse est tricolorem esse iridē: & puniceo uiridi & alutgo colorati solē.

Puniceum iuxta uiridem positū albu uidentur.

In nigerrima ualde nube maxime puta sit iris: & accidit tunc magis xanthon uideri quam puniceum.

Xanthos in iride color est inter puniceum & uiridem colorem: propter colorem factus.

Propter nigredinē nubes quæ incirculata est iridis totum ipsius quod puniceū est apparet album est enim ad illam album.

Nubes alba existens adiuncta secus uiridē permixtat in xanthum quod sit marcescente iride cū soluitur puniceum.

Ex lectione vii.

Cū prope solē extiterit nubes & irregularis fuerit nubes eo sistētia: & hæc quæ dē spissior hæc autem rara: hæc quidē magis aquosa hæc autem minus: refractione uisu & nube ad solē cūlantur nigra.

Virga colorē habent puniceū & uiridē & xanthon quia i irregulari nube fulgidus & albus apparent sol.

Parabelios sit cū maxime regularis fuerit nubes: & spissa similiter propter quod apparet albus regularitas enim speculi facit unū apparere colorem.

Parabelios magis signum est aquæ futuræ quam sint nigra: magis enim accidit tunc aerem bene operose se habere ad aqua generationem: & australis parabellios magis est signum aquæ borealis australis enim nubes magis in aquam permutatur quam borealis.

Neque prope solem ualde neque longe penitus sit parabellios: prope enim existentem nubem sol dissoluit: longæ autem existente nube uisus non refrangitur.

Ex lectione.x.

Dux species sunt eorum quæ in terra generatur: hæc quidem fossibilia hæc autem metallica.

Sicca exalatio in terra ignita facit fossibilia omnia illiquabilia puta lapides: & liquabilia ut uernicem & sulfur & alia talia.

Metallica omnia generatur ex uaporosa exalatione inclusa: & maxime in lapidibus propter siccitatem in unum coartata & coagulata.

Metallica alia sunt fustibilia alia ductilia ut aurum ferrum & res.

Ros & pruina ex uaporosa exalatione generatur cum segregata fuerit siccitas: metallica autem ante quam segregetur siccitas generantur.

Exuruntur omnia metalla: auge autem solum non exuritur.

Propositiones ex quarto libro meteororum & cometa sunt notata secundum translationem arabicam.

Ex lectione.i. & co.i.

Quattuor sunt cause elementorum quarum dux quidem facti: ue sunt calidum & frigidum: dux autem passivæ: frigidum & siccum.

Ex lectione .ii. & co.ii.

Co.ii. Simplex generatio & naturalis permutatio primarum q̄ litatum est opus: similiter & opposita corruptio naturalis.

Diffi. Simplex generatio est permutatio a uirtutibus actiuis: cum habet proportionem ex subiecta materia unuscuiusq; nature: quæ sunt uirtutes passivæ.

Generant calidum & frigidum continentia materiam: cum autem nō continent sed tantum secundum partem molynsis id est in quatuor & in digestio fit.

Comuenero.iii. Simpliciter generationi contrarium maxime commune est putrefactio.

Omnis naturalis corruptio in putrefactionē uia est: puta senectus & anan- sis quæ scilicet ut diem pe. est uernitas in plantis: finis enim omnium horum putrefactio est: nisi aliquid uolentia corrumpatur natura con- stantium.

Co.v. Secundum quid dicitur putrefactio in his quæ secundum partē cor- rumpuntur: cum sepe etiam a natura.

Putrescunt omnia elementa excepto igne omnia enim hæc sunt materia igni.

Co.vi. Diffi. putrefactio est corruptio quædam in unoquoq; humido pro- prie & secundum naturam caliditatis ab aliena caliditate q̄ est ambientis.

Frigiditas & indigentia calidi naturalis: & aliena caliditas ambæ sunt cau-
se putrefactionis.

Sicciora sunt putrefacta omnia & tandem terra: exeunte enim propolis ca-
lido euapotat quod secundum naturam est humidum: & trahens hu-
miditatem non est propria caliditas.

Co.viii. In frigonibus minus putrescunt res quam in æstui in hyeme enim
paucum calidum est in ambiente aere & aqua square nihil potest super
calidum naturale in æstate autem amplius.

Co.viii. Coagulatum non putrescit magis enim frigidum est quam aer
calidus unde non obtinetur.

Co.x. Calidum seruens non putrescit: minor enim est aeris caliditas ea q̃
in re est.

Quod mouetur & fluit minus putrescit quam nõ motus: debilior enim est
motus qui est ab aeris caliditate quam quia est in re.

Co.x. Multum minus paucò putrescit in maiori enim amplius est cali-
dum proprium & frigidum: quam ut obtineat uirtutes circumstantis
unde pars maris cito putrescit totum autem non:

Ex lectio. vi. & co. xiii.

Digestionis species sunt pepensis maturitas epseleis id est elixatio & opte-
sis id est assuetudo.

Indigestiois species sunt omotes. Lenitas molitilis & stathesis licet hæc
nomina proptie non dicantur rebus & nature sed arti:

Diffinitio. Digestio est perfectio a naturali calido ex oppositis passiuis
facta:

Opposita passiuæ sunt propria inimicis materia: cumq; huiusmodi ens
digestum fuerit perfectum est & factum quod in potentia erat.

Co.ii. vi. Principium digestionis est caliditas propria: & aliquando ali-
quod exterius auxilium uelut cum alimentum digeritur per balneum
uel per alia talia.

Co.ii. & Co. vii. Finis digestionis his quidem est substantialis forma his
autem forma accidentalis aut cum digestibile tantum humidum fue-
rit factum aut optesim passum aut epseleim aut putrefactum:

Co. vii. Digesta sunt sanitatis signa unde urina & secessiones & totali-
ter superfluitates dicuntur digesta esse cum insinuent caliditatem pro-
priam & naturalem optinere super eam.

Co. viii. Necesse est digesta grossiora & calidiora esse: tale enim effici
calidum mollius & grossius & sicus.

Diff. Indigestio est imperfectio oppositorum passiuarum propter indi-
gentiam propriæ caliditatis quæ est frigiditas.

Ex lectio. iii.

Diffinitio. Pepensis est digestio quædam alimenti in pediculis.

Co. xviii. Tunc pepensis perfecta est quando semina quæ in pericapo sũt possunt facere tale alterum quale ipsum est.

Tunc unumquodq; perfectum dicimus quando potest facere tale alterũ quale ipsum est.

Dicuntur multa alia digestorum a pericarpis pepena non secundum eandem rationem sed secundum metaphoram ut urine & secessiones & catari eo quod caliditate obtenta sunt.

Omnia pepena passa ex aereis fiunt aquosa: ex aquosis terrestria fiunt: & uniuersaliter ex subtilioribus grossiora.

Co. xxi. disti. Omotes in digestio est alimentij in pericapo & contraria pepensi & fit propter indigentiam naturalis calidi: & in commensurationem ad humidum quod pepensi patitur.

Co. xxi. Nullum humidum secundum se ipsum pepensim patitur sine sicco unde aqua non ingrossatur sola humidorum.

Commento. xxi. Subtiles humores & quæ oma idest cruda sunt frigidi magis quam calidi sunt & inesibiles & impotabiles sunt.

Ex electione quinta & co. xxi.

Diffinitio. Epsepsis est secundum totum digestio a caliditate humida: inexistens quod scilicet est spumosum aut aquosum in terminati in humido: & dicitur nomen epsepsis proprie solum in elixatis.

Commento. xxi. mo quarto. Quæ infixuris assantur ab extrinseco calido patiuntur: & in quo sunt humidum faciunt magis siccum in se ipsa illud assumunt: quod autem elixatur contrarium facit: segregatur enim ex ipso humidum a caliditate quæ est in extrinseco humido propter quod sicciora intus sunt quæ epsepsim passa sunt quam assa.

Commento. xxi. Corpus in quo nullum est humidum epsepsim non patitur aut lapides: neq; in quibus est humidum sed impossibile obtineri a calido propter spissitudinem ut lignum.

Commento. xxi. Oleum non elixatur secundum se ipsum: quia neq; grossius neq; minus: neq; grauius: neq; his contraria potest fieri: sicut lac in serum & coagulum ingrossatur vel subtiliatur.

Commento. xxi. disti. Molinsus est indigestio eius quod in corpore interminatur propter defectum caliditatis existentis in humido quod in circuitu est: & est contraria epsepsi.

Defectus caliditatis digerentis est aut propter multitudinem frigiditatis in humido circumdante aut propter multitudinem humidi interminati quod est in epsepsim patiente tunc enim accidit eam quæ in humido circumdante est caliditatem ampliolem quidem esse quam ut non moueat minorem autem quam ut regulet & digerat humidum.

Ex lectione.vi.

Diff. Optesis est digestio a caliditate siccæ & aliena facta :

Optesim passa habent exteriora sicciora interioribus:elixata autem sūt contrarium.

In assatione opus est manu :miscummaius enim est assare quam elixare quoniam difficile ē exteriora & interiora regulariter calefacere:semper enim igni propinquiora exsiccantur citius:quare & magis.

Assatorum interea humidiora ideo sunt quoniam conclusis exterioribus poris non potest segregari intus existens humidum sed induratur.

Optesis & epsefis sunt ab arte:sed & similes species sunt in natura:sed in nominata sunt.

Ars imitatur naturam:quoniam est alimenti digestio in corpore similis est epsefi.

Animal in corpore animalis generatum non fit in stomacho:sed i segregatione putrefacta in in'eriori ventre:deinde ascendit sursum:digestū est enim in superiori ventre putrescit autem segregatum in in'eriori.

Stathesis indigestio est opposita optesi:& accidit aut propter paucitatem exterioris caliditatis propter multitudinem aque quæ in eo est quod optesim patitur.

Ex lectione.vii.

Principia passuum corporum sunt humidum & siccum alia autem sūt mixta ex his.

Co.xxviii. Terra propriissime dicitur sicca:aqua vero humida.

In terra & in aqua animalia solum sunt.in aere autem & in igne non sūt quia corporum eorum materia dominans sunt terra & aqua.

Co.xix. Corporaliura passionum duriem & molliciem necesse ē existere primas in terminato corpore:necesse est enim quod ex sicco est & humido aut durum esse aut molle.

Diff. Durum est quod non cedit in se ipsum secundum superficiem.

Diff. Molle est quod cedit in se ipsum secundum superficiem non eontra circumstando.

Aqua non est mollis non enim cedit impressioni eius superficies in profundum sed eontra circumdat.

Ex lectione.viii.

Agens agit duabus virtutibus calido videlicet & frigido & patitur duabus passionibus humido scilicet & sicco:& hæc passio fit aut in presentia aut in absentia,calidi aut frigidi.

Frigidum magis passivum est quam calidum:

Activum est frigidum ut corruptivum aut secundum accidens aliquando enim comburere & calefacere frigidum dicitur non ut calidum sed:quæ

infimal deducti aut contra circumstā calidum:

Co. xxxi. Desiccantur omnia quæ sunt aqua i aut species aquæ ut uinum & uina & serum & quæcunq; nullam aut partem habent substantiam non propter uiscositatem aut quæ habent aquam superiductam sicut lana aut connaturalē sic lac:

Co. xxxii. Oleum & pix non sunt species aquæ: quibus causa non subsistē di est uiscositas.

Co. xxxiii. Desiccantur omnia eo quod calefacta aut frigefacta sunt: sed omnia tamen calido aut interiori causantur aut exteriori conducente humidum sicut quæ elixantur.

Ex lectione nona & co. xxxvi:

Resoluntur contrariis quæcunq; a contrariis coagulantur: quæ enim a calido siccō coagulata sunt ab aqua resoluntur: quæ autem ab aqua coagulantur non coagulantur sed soluntur ab igne:

Idem sed idem per se non est causa contrarii sed bene per accidens: nam in abiiciendo calidum aqua coagulantur & i ingrediēdo calido soluntur. Ingrossatio sit humido abeunte: siccō autem constante:

Co. xxxvii. Aqua in ter humidā sola non ingrossatur:

Quæcunq; cōmunia sunt terræ & aquæ a calido ingrossantur & a frigido a calido quidem humidum educēt: a frigido autem calidum ex-primēte cum quo humidum recedit simul euaporans:

Quæcunq; mollia sunt sed non humida scilicet a dominio non ingrossantur sed coagulantur humido exeunte uelut laterā satus: quæ aut humida mixtorum ingrossantur uelut lac.

Cōtrationum contrariæ sunt causæ:

Ex lectione. x. & co. xi.

Quæcunq; plus aquæ habent coagulantur a frigido ut glacies: quæ uero plus habent terræ coagulantur a calido ut laretēs & sal & nitrum. Oleum non coagulatur a calido aut frigido: & causa est quia plenum est aere propter quod & in aqua supernat at.

Ingrossatur oleum a calido & a frigido a neutro autem desiccatur: neq; enim sol neq; frigus desiccatur oleum non solum quia uiscosum est sed & quia aeris est: & non desiccatur aqua quæ in ipso est neq; elixatur ab igne: quia non uaporat propter uiscositatem.

Co. xi. Langorosi sanguines nō coagulantur sicut neq; ichor neq; phlegma nec aqua propter indigestum esse & in superatum a natura.

Co. xii. Quæ a calido & frigido accidit coagulari hæc insolubilia maxime sunt. sunt autem talia quæcunq; calefacta prius deinde frigido coagulantur: accidit enim cum calidum exsudauerit agrediē plurimum humidum comprimi iterum a frigido ut nō humido det penetrationem & tale est ferrum quod liquā factū prius a calido frigefactū coagulatur

Ex lectione. x.

Corpora mixta differunt his passionibus quæ secundum potentiam & in potentiam dicuntur: uidelicet coagulabile in coagulabile: liquabile in liquabile: mollicabile non mollicabile: tangibile non tangibile: flexibile inflexible: frangibile non frangibile: productibile non productibile: cõmunibile non cõmunibile: impræssibile non impræssibile: formabile in formabile: capibile non capibile: trahibile non trahibile: scissile non scissile: detruncabile non detruncabile: viscosum fragile: commassabile non commassabile: ustibile non ustibile: exabile non exabile.

Ex lectione. xi. & co. xliii.

Diffi. Fractio est diuisio & separatio in magnas partes: comminatio autē in quascūq; partes & plures duabus.

Diffinitio. Flexibilia sunt quarumcūq; corporum non potest longitudo in rectitudinem ex circumferentia: & ex rectitudine in circumferentiam permutari.

Co. xli. Diffi. Impræssio est superficie secundum partē in profundū celsio: pulsione aut percussione facta totaliter aut tactu.

Co. xlii. Diffi. Capibilia sunt quæcūq; in se ipsa cõuenire possunt in profundum superficie secus motum nō diuisa nec translata alibi alia parte & hæc sunt quæ poros habent uacuos.

Co. xliii. Diffi. Trahibilia sunt quorum potest ad latus transseri superficies continua existens.

Diffinitio. Trahi est transseri ad mouens superficie continua existente.

Di. Ductibilia sunt quæ possunt eadem percussione simul in latus & in profundū uel superficiem transseri secundum partem.

Ex lectione. xii.

Diffi. Scissile est quod potest diuidi ad plus quam diuidens diuidat scinditur enim cum ad plus quam diuidat procedit diuisio.

Di. Detruncabilia sunt quæ dura aut mollia existentia non possunt diuidi plus quam diuidens diuidat neq; comminui diuisa.

Diffi. Viscosum est humidum uel molle trahibile existens.

Diffinitio. Commassabilia sunt quæ capibilia sunt & mansuam habent capturam.

Co. xlv. Diffi. Ustibilia sunt quæ habent poros susceptiuos ignis & humiditatem in his quæ secundum directum poris debiliorem ignē ut humiditas aerea.

Exabilia sunt quæ humiditatem sic habent ut euaporent ab ignis seorsū ad temporis longitudinem.

Lignorum exalatio & aliorum talium ut ossium & pilorū quorum non

est nomen commune fumus dicitur cæte autem & turis & picis ligni olei autem & omnium oleginorum quæ non ardent solæ: quia paucum habent siccis cinis dicitur.

Ex lectione. xlii.

Non in una specie dicitur vinum novum & vetus: quia aliud & aliud conuenit ipsis novum enim magis terræ habet quam antiquum.

Co. I. Quæcumque liquæsiunt ab igne aquosiora sunt: aquæ autem ab aqua magis sunt terra.

Homo mortuus est homo æquiuoce: & manus mortui manus est æquiuoce id: caro & os mortui æquiuoce sunt similiter & ignis & aqua.

Scimus unumquod naturalium propter quid sit & quid sit & si materiam aut formam eorum habeamus maxime autem si ambo habemus cum sint generationis & corruptionis principia: & sit etiam habemus causâ unde principium motus.

Ex lectione. cv. & co. liii.

Omnia entia naturalia terminata sunt proptio opere: quæ quidem cum proprium ipsorum opus facere possunt uere tale est unumquodque: puta oculus cum uidet uere est oculus: quod autem non potest uidere æquiuoce est oculus: puta mortuus aut lapideus.

Expliciant propositiones ex quarto libro meteororum Aristotelis:

Incipiunt propositiones ex primo libro de mineralibus Aristotelis licet apocryphus uideatur.

Erra pura lapis non fit: quia continuationem non facit sed cõmunicatiõem uincens enim in ea siccitas non permittit eam conglutinari.

Fiunt lapides conglutinatione & cõgelatiõe: in quibusdam lapidibus dominans est terra: in aliis uero aqua.

In lapide geon est terra quæ dicitur in lapidem conueni in spatio xxxvii. annorum.

De aqua fiunt lapides duobus modis unus est quod congelatur aqua guttatim cadens alius

quod descendit de aqua corrente quoddam quod descendit i superficie fundi ipsius sitq. lapis.

Sunt quedam aque quæ secundum acceptæ non gelantur q̃ si prope aliam suam funduntur gelantur fiuntq; lapides :quare ex hoc scimus q̃ i terra est illa uis mineralis quæ congelatur aquas :

Principia lapidum uel sunt ex substantia lutea uiscosa uel ex aquea substantia in qua uincit aqua : quæ uel uirtute quadam minerali congelatur uel uincit in ea terra faciens eam coagulari eodem modo quo coagulatur sal.

Sal non sufficit uis terreæ permutare sed adiuvat ipsam calor : calor enim adueniens coagulat ipsum uirtute occulta : & fortasse sit uirtute frigida sicca & terreæ nam aqua sit terra cum uicerint eam qualitates terre & econuerso.

Vegetabilia quedam : & quedam animalia uertuntur in lapides uirtute quadam minerali lapidificatione : & sit in loco lapidoso.

Est impossibile quod aliquod complexionatum conuertatur totum in unum elementum : sed elementa mutantur adinuicem & sic transerunt in dominans.

Sæpe lapides fiunt ex igne cum extinguuntur : & sæpe contingit corpora terrea & lapidea cadere cum corruptionibus quia ignis sit frigidus & siccus ex extinctione sua.

Montes quandoq; fiunt ex causa essentiali quandoq; ex causa accidentali : ex causa essentiali quidem cum ex uehementi tremore eleuatur terra : accidentali uero cū ex uentis uel aquæ ductu accedit canatio profunda & sit paulatim donec fiat uasta profunditas & erit iuxta eam magna eminentia : & hæc est præcipua causa montium :

Sunt quedam terre molles : quedam duræ molles aque ductibus uentisq; tolluntur : duræ remanent ac sit eminentia montium sicut generatio lapidum : quia aquæ ductus adducit illic sicq; fit generatio lutū uiscosam continue quod longitudine in temporis delicatescat & sit lapis & ideo in multis lapidibus inueniuntur partes quedam animalium aquaticorum :

Venæ luteæ quæ reperiuntur in eminentiis montium non sunt de materia illa lapidea : sed de eo quod diminuitur de montibus uel terrestribus aliqua substantia quam adducit aquæ cum lutis.

Corpora mineralia in quattuor diuiduntur : in lapides liquæfactina : sulfura & sales

Sunt omnia ductilia liquabilia & quæ non multum ductilia sunt nec multum liquabilia.

Non multum ductilia non mollescantur nisi cum magna uolentia : & horum substantia est substantia aquea mixta cum substantia terre a mixtura forti nec potest unum separari ab altero quoniam gelatur substantia aquæ illius a frigore post actionem caloris.

Argentū uiuū est ut aqua quæ admiscetur cum terra maxime subtili sulfurea mixtione forti : & quod non quiescat in superficie plana est ex siccitate magna quæ inest illi & ideo non adheret tangenti.

Albedo argenti uiui est ex claritate illius aquæ : & ex albedine terræ subtilis quæ est in illo & etiam ex admixtione aeris cum eo.

Argentum uiuum coagulatur ex uapore sulfuris facilliter.

Si fuerit argentum uiuum purum coagulabit illud uis sulfuris albi non urentis : & istud est optimum quod recipere possunt qui operantur alchimiam . ut cōuertant illud in argentum : & si fuerit sulphur optimum & mundum cum rubore & fuerit in eo uis ignea simplex non urens : conuerteretur in aurum.

Si fuerit argentum uiuum bonæ substantiæ & sulfur nō purum in quo sit uis adurens conuertit ipsum in æs.

Argentum uiuum si fuerit malum non mundum . ponderosum terreum : & si sulfur non mundum fiet ex eo ferrum.

Stagnum uidetur argentum uiuum bonum habere sulfur uero malum : plumbum autem utrunq.

Ars debiliior est quā natura nec consequitur eam licet multum laboreat . Sciant artifices alchimie species uere permutare nō posse sed similia illis facere possunt.

Differentia specifica tolli non potest aliquo ingenio : sed expoliatio accidentium fieri potest.

Expliciantur propositiones ex libro de mineralibus Aristotelis

Incipiunt propositiones ex libro de proprietatibus elementorum.

Ex capitulo primo.

Quattuor sunt elementa : & quædam sunt grauiora aliis quædam leuiora . terra enim quæ est frigida & sicca est grauior elementorum : & quod sequitur eam in grauitate est aqua quæ est frigida & humida & quod sequitur aquam in grauitate est aer qui est calidus & humidus : & quod sequitur aerem in grauitate est ignis qui est calidus & siccus.

Terra est inferior elementorum & ignis est altior ipsorum : aer uero & aqua media sunt.

EX.LL.DEPRO.ELE.

Capitolo secondo.

Omnia animalia ex quattuor materiis commixta sunt quæ sunt quatuor elementa.

Commixtio animalium est ex cholera citrina calida & sicca simili igni:
& sanguine calido & humido simili aeri & phlegmate frigido & humi-
do simili aquae & cholera nigra simili terrae in frigore suo & siccita-
te sua.

Cum augetur aliquod istorum hu motum aut elementorum semper me-
suram suam secundum quam componitur ex eo ingreditur nocumen-
tum super corpus ; & cum minuitur ab ordine suo & sua composio-
ne accidit ex eo iterum nocumentum .

Non invenimus aliquod animalium habitare in iove.

Quando pars tertia est uincens super corpus sicut ferrum & res submergitur in aqua; & quando uincens est pars ignis & pars aeris natat super aqua Corpora pingua ut oleum & adipēs super aquam natant quoniam pars caliditatis in eis est plusnam caliditas est eleuata semper.

Capitolo terzo

Motus generat caliditatem : quies uero facit frigus.

Effendi frigoris semper apud nos causa nō est nisi ex propinquitatē duorum elementorum frigidi orum apud nos scilicet terrę & aquę.

Capítulo quinto.

In habitatoribus climatis primi quod est propinquius lineæ æqualitatis propter assiduam fixationem folis accidit siccitas & caliditas : & minoratur in eis frigiditas & humiditas quare calefiunt matricēs mulierum & accidit nigredo corporum & crispando capillonum : quod est quia a qua quando cadit in matricem mulieris decoquitur eam matrix caliditate sua donec sit frustrum deinde formatur & fit in ea spiritus uitæ huiusmodi.

Qui sunt inclinate septimo quod est propinquum polo septentrionali & lunginquum a linea æqualitatis & a loco motus sunt frigidi subito quare inſigidantur matrices mulierum eorum & accidunt eis albedo uehemens.

Qui sunt climatis medii sunt commixti ex albedine & nigredine :

Capítulo quinto.

In corporibus caelestibus non est stridor neq. sonus.

Capitolo I

Retulit quidam ex illis qui dixerant mare permutate locum: quod fodit puteum: & postquam peruenit ad locū argillæ inuenit argillam solidā & duram: & fodit in ea: & reperit in ipsa gubernaculū nauis: quasi per illud iam mare fuisset in illo loco.

Cum aequat luna mediū cœli reuertitur aqua maris ad formam suam de-

inde quando incipit accidere incipit aqua extendi iterum donec luna ē
i cardine inferiori & tūc incipit aq̄ diminui sicut quādo luna vult oriri in
cipit aqua augeri.

Permutatio lunæ super signa est in oībus. xxviii. diebus.

Permutatio mercuri & ueneris est oībus. x. mensibus.

Permutatio solis est oīni anno.

Permutatio martis fit in oīnibus. xviii. mensibus.

Permutatio iouis est in oīnibus. xii. annis.

Permutatio saturni fit in oīnibus. xxx. annis.

Permutatio stellarum fixarum est in oīnibus. xxxvi. millibus annis.

Capitū septimo.

Inuenimus rōibus geometricis q̄ notūdas terræ ē. xxiiii. millia millaria
Mare non est permutatum loco super terram.

Capitū octauo.

Lumē lunæ & stellæ acq̄ firū ē a sole & eas sba est alia a substantia solis.

Corporis orbis sba ē alia a sba stellæ & sba solis est alia a sba orbis sui.

Orbis celestis est elemētū q̄ntū & ē sepatū a q̄tuor elemētis nā & genere.

Generatio & corruptio nō inuenitur in orbe celesti sed in eo creator po
suit causam generationis & corruptionis.

Capitū nono.

Omne cui sunt due extremitates est finitū.

Corpus celeste mobile et mouus eius est reuolubilis sup̄ mediū & super
duos polos meridianū & septentrionalem.

Cui est medium sunt due extremitates & est habens finem.

Omni cui est extremitas una est necessario extremitas secunda.

Mundus necessario est finitus.

Exitus tigris est ex monte armeniz & exitus euphratis est ex eodem mō
te & calus eorum est in mari persico.

Tempore philippi regis fuerunt inter duos montes armeniz duo magni
dracognes ex quorum ore uapor egrediens corrumpebat aerē ex quo
homines inde transeuntes moriebantur.

Capitū decimo.

Aqua thermarum calida est quoniam currit super mineras sulphuris undē
& odor sulphuris inuenitur in ea.

Vicari mōtis qui ē in scyllia semis intra mare cōcauitates & rimæ i q̄bus
sūt ignes nō sūt nisi ex sulphure i uētre eius positos cū sit uentus
& mouetur unda in illo mari coartatur mons & calefit propter sulphur
& accēditur in eo ignis & egreditur ex eo fumus & lapides combusti p
liciuntur in mari & natant super aquam.

Capitū xii.

Egreditur nilus de terra ethiopia & cādit in mare i alexandria

EXII. DE ANIMA

Egreditur geon de monte rasum quod est in india & cadit in mare orientale.

Adverte quod in fine illius libri capitulo ultimo nominatur constantinopolis que tempore Aristotelis non erat ex quo potest colligi libellum istum non fuisse Aristotelis unde apocryphus uidetur.

Explicunt Propositiones ex libro de proprietatibus elementorum

Incipiunt propositiones ex primo libro de anima Aristotelis Annotatio que lectionum ut expositio sancti Thomae exigit posita est.

Ex lectione prima & co. primo.

Onop honorabilium esse scientiam opinamur
Vna scientia est magis honorabilior altera aut
quia secundum certitudinem aut ex quod melio-
rum quidem & mirabiliorum est; & propter
utraq; hæc anime scientiam rationabiliter quq;
in primis posuimus.

Co. II. Videtur ad uirtutem omnem cognitio
ipsius anime proficere; & maxime ad natura-
lem scientiam.

Anima est tanquam principium animalium.

Co. III. Inquirimus primo considerare & cognoscere naturam ipsius ani-
mæ & statim postea quæcumq; accidunt circa ipsam id est accidentia.

Co. IIII. Omnino & penitus difficiliorum est accipere aliquam scien-
tiam de anima.

Co. V. Vniuersale aut nihil aut posterius est.

Co. VI. Non solum quod quid est cognoscere utile est ad cognoscendū
causas accidentium in substantiis: sed e conuerso accidentia consentant
magnam partem ad cognoscendum quod quid est.

Omnis demonstrationis principium est quod quid est.

Secundum quæcumq; diffinitionem non contingit accidentia cognosce-
re: sed neq; coniecturari de ipsis facile.

Diffinitiones secundum quas non cognoscuntur accidentia sunt dialecti-
cæ & uanæ omnes;

Ex lectione II. & co. XII.

Videtur nihil sine corpore pati aut facere ut irasci considerare desyderare
& omnino sentire.

Maxime proprium animæ est intelligere; & non contingit sine corpore
hoc esse id est intelligere.

Co.xiii. Si aliquid operationum aut passionum ipsi animæ est propriū cōtingit utiq; eam separari: si uero nulla passio est propria ipsi animæ: nō erit separabilis.

Co.xiii. Animæ passiones omnes sunt cum corpore: ut ita misericordia: mansuetudo: timor: confidenda: & adhuc gaudere: amare: & odire: A duri aliquos quidem dominis & manifestis passionibus concidentibus nihil prouocari aut timere:

Nullo terrore imminente: in passionibus sunt his timentes aliqui.

Co.xv. Passionum rationes in materia sunt & diffinitiones passionum huiusmodi sunt cum materia.

Physici est considerare de anima.

Co.xvi. Differenter diffinit physicus & dialecticus unamquamq; ipsarū passionum animæ.

Diffi. Item diffinit dialecticus esse appetitum uindictæ aut huiusmodi aliquid physicus uero quod est accensio sanguinis circa corpus & horum quidem alius scilicet physicus assignat materiam alius uero id est dialecticus formam & necesse est hanc formam si est esse in materia determinata.

Diffinitio quæ est circa materiam & formam ignotans est naturalis: quæ uero circa formam solum non est naturalis: quæ autem est ex utrisq; magis est naturalis.

Co.xvii. Non est aliquis qui circa passiones materiæ non separabiles in quantum non separabiles sunt uelsetur nisi physicus.

De quibusdam passionibus quæ sunt in materia considerat artifex ut cæpentarius aut medicus.

Mathematicus considerat passiones non separabiles in inquantum talis corporis: sed in abstractione.

Secundum quod passiones sunt omnino separatæ considerat primus philosophus.

Passiones animæ non sunt separabiles a physica materia animalium in quantum tales existunt ut furor & timor.

Ex sectione.iii & co.xviii. & co.xviii.

Animatum ab in animato in duobus maxime uidetur differre scilicet motu & sentire.

Commento.xx. Dicunt quidam & maxime & primo animam esse id quod est mouens.

Democritus quidem ignem aut calorem dicit esse animam.

Democritus & leucippus dixerunt spericam animam esse: propter id quod maxime possidet per omne corpus penetrare huius figure.

Co.xxi. Igitur democritus uiuendi esse terminum id est rationem respiracionem: & uiuere quamdiu hoc possunt facere animalia.

Co. xvii. Pythagoras dixit cum democrito animam esse quæ sunt in ære decisiones alii uero ^{subiecti accidentibus} non: sed has decisiones esse mouens.

In idem cum prædictis feruntur quicumq; dicunt animam esse aliquid se ipsum mouens.

Co. xxi. Anaxagoras dixit animam esse mouentem omnia: qui dixit qd omnia mouet intellectus.

Anaxagoras non penitus dixit animam & intellectum esse idem sicut democritus qui simpliciter dicebat idem esse animam & intellectum.

Democritus non utitur intellectu tanquam potentia quadam quæ est circa ueritatem: sed idem dicit animam & intellectum.

Comment. xxiii. Anaxagoras etiam aliquando dixit animam intellectum esse idem.

Non uidetur secundum prudentiam dictus intellectus omnibus simpliciter in esse animalibus: sed neq; omnibus hominibus.

Ex lectione. iulii & co. xxv.

Empedocles dicit ex elementis omnibus esse animam: & unumquodq; eorum dicit animam.

Terram terra cognoscimus & æthere æthera: & aquam aqua: & ignem igne: & concordiam concordia: & discordiam discordia.

Comment. xxvi. Eodem modo plato in timeo animam facit ex principijs.

Simile simili cognoscitur.

Co. xxvii. Iudicantur res aliæ quidem intellectu aliæ uero scientia: aliæ autem opinionem: aliæ uero sensu.

Comment. xxviii. Quidam dicunt quod anima est numerus se ipsum mouens.

Ex lectione. x. & co. xxviii.

Ignis subtilissimus est ex maxime elementorum incorporeus: & adhuc mouetur quia mouet alia primo.

Co. xxx. Figuratum leuiter mobilissimam speciem esse dicit democritus huiusmodi autem esse intellectum & ignem.

Co. xxxi. Anaxagoras intellectu ponit principij maxie oïum rer: soli q; dicit ipsum eorum quæ sunt simplicem esse: & immixtum & purum.

Co. xxxii. Thales dixit aiam lapidem id est magnetē habere quoniam ferum mouet.

Diogenes dixit ærem omnium esse subtilissimum & principium & ideo animam esse ærem.

Heraclius principium esse dixit uaporem ex quo alia constituit: & in corruptibilissimum & fluens semper & hunc esse animam.

Alcibion dicit animam immortalem esse propter hoc qd assimilatur im-

mortalibus hoc autem in esse ei tanquam motus semper semper enim
moveri divina omnia continuelunamq; solem, alia : & totum coe-
lum : dixit.

Aquam quidam enunciauerunt animam esse ut hippus : & namq; arguit
sanguinem dicentes animam quoniam genitura ^{id est sensu} non est
sanguis genitutam autem esse primam animam dicebat.

Cretas dixit alam esse sanguine ipsum sentire aia magis potius opinas:
Omnia elementa praeter terram iudicem acceperunt hanc autem nulli a-
nimam retulerunt nisi si aliquis dixerit animam esse ex omnibus ele-
mentis aut omnia.

COMMENTO. XXXII. Diffiniunt omnes physici animam tribus modis scilicet
motu sensu & in corporeo : & horum unumquodq; reducit ad
principia.

COXXXIII. Anaxagoras solis dixit in passibilem intellectum & commune
aliquid nulli aliorum habere.

Quomodo cognoscit intellectus & propter quam causam non dixit a-
naxagoras

Ex lectione. VI. & CO. XXXVI.

Falsum est de substantia ipsius animae esse motum : sicut dicunt dicentes
animam esse se ipsum mouens aut possibile moueri.

Non necesse est mouens & ipsum moueri.

CO. XXXVII. Dupliciter mouetur omne : aut secundum alterum : aut secun-
dum se ipsum secundum alterum dicimus moueri quaecumq; mouentur
ex eo quod sunt in eo quod mouetur aut nautae non similiter moueret
sicut nautae : nam haec quidem secundum se ipsam mouetur illi uero ex eo
in eo quod mouetur.

CO. XXXVIII. Quattuor sunt species motus scilicet loci mutatio : alteratio :
augmentum & decrementum.

Omnes dicti motus in loco sunt.

CO. XXXVIII. Album & tricubitum mouentur secundum accidens : corpus
enim cui in sunt mouetur unde non est locus ipsis.

CO. XXXIX. Quod mouetur natura mouetur uiolentia : & quod mouetur
uiolentia mouetur natura.

Quod mouetur natura quiescit natura : & quod mouetur uiolentia quie-
scit uiolentia.

Motus & quietes animae non erunt uiolenti.

Sursum mouetur ignis terra deorsum.

COMMENTO. XII. Si anima mouetur secundum locum sequitur resurge-
re corpora mortua animalium.

CO. XL. Non oportet quod a se ipso mouetur & secundum suam substan-
tiam ab alio moveri nisi secundum accidens.

EX .I.I. DE ANIMA

Co. xviii. Omne quod mouetur exit ab eo a quo & secundum quod mouetur.

Ex lectione .vii. & co. xliii.

Quidam animam dicunt mouere in quo est his motibus quibus ipsa mouetur: ut democritus:

Anima facit & quiescere corpus sicut & moueri.

Anima mouet animal non uiolenter: sed per uoluntatem & intellectum:

Com. m. c. xlv. Plato in timæo dicit animam mouere corpus in eo qd mouet ipsam: & corpus mouet pro id quod anima est complexa ad ipsam:

Ut uniuersum letatur secundum consonantes motus aspectum rectum: deus relexit in circulos: & diuidens ex uno in duos circulos dupliciter coordinatos: iterum unum diuisit in septem circulos tanquam esset animæ motus cœlimota: hæc plato in timæo.

Ex lectione .viii. & co. xlv.

Plato non benedixit dicendo animam magnitudinem esse:

Com. m. c. xlvii. Intellectus est unus & continuus: sicut intelligentia: & intelligentia est una sicut intelligibilia.

Intelligibilia eo quod consequenter se habent sunt unum: sicut numerus sed non sicut magnitudo.

Com. m. c. xlviii. Intellectus impartibilis est:

Terminatur omnis operatio intellectus practicum enim intelligentiarum aliqui termini: id est finis sunt: & intelligentie speculatiue rationibus terminantur: ratio autem omnis diffinitio aut demonstratio est:

Demonstrationes & ex principio sunt: & habent quodammodo finem: syllogismus aut conclusionem:

Demonstrationes non reflectuntur.

Diffinitiones omnes finitæ sunt.

Non contingit multoties intelligere idem.

Intelligentia assimilatur cuidam quieti magis quam motui: similiter & syllogismus.

Com. m. c. xlii. lxx. Bestum non est quod non est facile sed uiolentum: Melius est intellectui non cum corpore esse: quemadmodum cōsuetum est dici: & multis uidetur.

Com. m. c. l. Anima est causa motus corporis.

Com. m. c. lxi. Vnumquodque corpus propriam habet speciem & formam.

Ex lectione nona & co. lxi.

Alia opinio est tradita de anima ab antiquis: credibilis quidem multis animam esse harmoniam quandam.

Isti dicunt harmoniam esse temperamentum & compositionem contrariorum in compositis & mixtis.

Co.lv. Animam neq compositionem neq proportionem possibile ē ēē Harmonia non est mouere unitate autem attribunt hoc omnes.

Co.lvi. Congruit magis de sanitate differentie harmoniam & omnio de corpore is uirtutibus quam de anima :

Difficile erit dicere passiones & opera anime harmoniam quidam

Com.lviii. Non eandem habet rationem id est proportionē comitatio elementorū secundū quod caro & secundū quod os :

Co.lx. Deficiente anima corrumpitur harmonia .

Ex lectione .x. & co.lxiii.

Intelligere forsitan est alterum ab operationibus coniuncti :

Com.lvi. Dicere easel animam simile est ac si aliquis dicat eam texere uel edificare.

Melius est non differentie animam misereri aut discere : aut intelligere : sed hominem anima.

Cum dico hominem moueri anima hoc dico non tanquam motu existente in illa sed aliquando quidem ad illam aliquando uero ab illa : ut motus sensus ad illam reminiscencia uero ab illa .

Co.lxv. Senium non est in sustinendo aliquid animam sed in quo est anima Si accipiat senior oculum iuuenem uidebit utiq sicut iuuenis.

Co.lxvi. Intelligere corrumpitur alto quodam interius corrupto , scilicet organo ipsum autem impossibile est corrumpi.

Intelligere aut amare & odire non sunt anime passiones sed habentis illam secundum quod illam habet : quare & hoc corrupto neq memoratur neq amat : non enim illius erant sed compositi : quod quidem destructum est Intellectus diuinum aliquod & impassibile est.

Impossibile est moueri animam etiam a se ipsa :

Ex lectione .xi. & co.lxvii.

Irrationabile est differentie animam numeq esse mouentem se ipsum. Non est possibile intelligere unitatem & imparabilem & indifferentem esse motum.

Dicunt . scilicet plantonici lineam motū plantarū facere : punctum aut lineam. Punctus est unitas positionem habens .

A numero si auferat quis numeq aut unitatem ueliquetur alius numerus. Plantę & animalium multa decisa uiuunt & uidentur eandem habere animam specie.

Comento. lxxij. Non mouens & quod mouetur est anima : sed mouens solum :

Comento. lxx. Puncti solitatis id est unitates intellectus nulla erit differentia nisi positio.

Quoq est locus indiuisibilis & ipsa indiuisibilia sunt.

Co.lxxij. Nō oia habent animam corpora :

Puncta in omnibus corporibus sunt & infinita sunt quare a se non est numerus punctorum qui sunt corpore.

Impossibile est seperari puncta & absolui a corporibus:

Co. lxxvi. Impossibile est duo corpora in eodem loco esse:

Co. lxxvii. Numerus mouens se ipsum non solum impossibile est esse definitionem animæ: sed & accidens.

Ex lectione xli. & co. lxxviii.

Ossa nervi & pili nihil sentire videntur.

Co. lxxix. Rationabilissimum dicimus esse intellectum: & nobilissimum & dominum secundum naturam.

Co. lxxx. Multa animalium intelligentiam non habent.

Co. lxxxi. Non oportet ex omnibus iudicare: si sufficiens est altera pars contrarietatis se ipsam diluicare & oppositam.

Recto & ipsum & obliquum cognoscimus: index enim utrorumq; canon id est regula est.

Obliquum neq; est index sui ipsius neq; recti.

Ex lectione xlii. & co. lxxxviii.

Aer discerptus id est attractus est similis speciei cum alio aere:

Ex lectione xliii. & co. lxxxviii.

Cognoscere anime est & sentire & operari: & adhuc concupiscere & delibetare: & omnino appetitus.

Fit secundum locum motus ab anima in animalibus & adhuc augmentus status & decrementum.

Co. lxxxii. Corpus non continet animam: sed videtur magis contrarium animam continere corpus.

Egrediente anima corpus spirat & marcescit.

Co. lxxxiii. Quod unaquæq; partium animæ contineat aliquid corporis assimilatur impossibili qualem enim partem aut quomodo intellectus optinebit graue est fingere.

Co. lxxxiiii. Videntur plantæ decise uiuere & animalium quædam incisionem eandem habentia animam specie: & si non numero: & unaquæq; partium sensum habet & mouetur secundum locum in quodam tpe.

Co. lxxxv. Si partes decise non permanent nullum in conueniens est instrumenta enim non habent quibus saluent naturam.

Co. lxxxvi. Quæ est in plantis anima principia quoddam est: hac enim sola communicat & animalia & plantæ & ipsa quidem separatur a sensibili principio sensum autem nullum sine hac habet.

Propositiones ex secundo libro de anima:

Ex lectione prima & co. secundo.

Scimus autē quoddā genus eorū quæ sunt substantiam
Substantiæ: alia est sicut materia quæ secundū se nō est hoc ali
quid alia sicut forma & species secundū quā dicitur iam hoc ali
quid: tertia quæ est ex his duobus compositum.

Materia est potentia species autem ^{id est} forma ^{id est} enelechia actus.

Actuū alius est sicut sciētia ^{id est} actus primus alius sicut cōsiderare ^{id est}
actus secundus.

Co.iii. Substantiæ maxime esse videntur corpora & horum physica: hæc
enim artificialium id est artificialium principia sunt.

Physicorū corporū alia quidē habēt uitā: alia uero non habent.

Vitam dicimus habere id quod per se ipsum habet alimentum & augmē
tum & decrementum.

Oē corpus physicū participans uitam substantia exit & substantia sic si
cui composita.

Co.iiii. Non est eorum quæ in subiecto sunt corpus sed magis sicut sub
iectum & materia est.

Co.v. Proportionale est uigilia ipsi cōsiderare: somnus autem ipsi habē
re in se eū leuissimam & non operari.

Prior generatione in eodem scientia est cōsideratione.

Co.vi. Diff. Aia est primus actus corporis physici potētia uitā habētis &
tale est quodcūq; corpus organicū.

Organa plantarū partes sunt sed penitus simplices.

Foliū fructiferi cooperimētū ē: fructifera aut fructus: radices uero ori alialis
similes sunt: utraq; enim trahūt alimentum.

Co.viii. Si diffinitionē eōdem aie oportet dicere: erit utiq; actus primus
corporis organici physici.

Nō oportet q̄rere si unū est aia & corpus: sicut neq; cæta & figura: neq; oīo
uniuscuiusq; materia & id cuius est materia: unū enim & esse.

Cum ens & unū multipliciter dicantur: de ente in actu & de ente in potē
tia quod proprie est actus est.

Ex lectione secunda & co.viii.

Si dolabra esset corpus physicum esset dolabræ esse substantia ipsius & si
animatum esset anima: & diuisa hac non amplius erit dolabra & si
esset in æquiuoco.

Aia nō est artificialis corporis qđ quid est esse & nō id est forma sed physici
corporis habētis in se ipso principiu motus & status.

Co.viii. Si esset oculis animalis anima ipsius essent uisus: hæc enim substantia
oculi est: oculis autem materia uisus est: quo deficiente nō est oculis
nisi æquiuoce: sicut lapideus aut depictus.

Sicut se habet pars se fus ad partē corporis sensitui: ita totus sensus ad to
tū corpus sensitiuū in quantum huiusmodi.

Co. x. Corpus potentia ens ut uiuat non est carens anima sed est quod est habens eam.

Semen & fructus sunt potentia huiusmodi corpus habens animam.

Sicut incisio est actus. & secundum cultella & uisio oculi ita uigilantia est actus. & secundum animam sensitiuam.

Sicut oculis est pupilla & uisus ita animal est & anima & corpus.

Co. xi. Quod non sit anima separabilis a corpore aut pars quædam ipsius: si partibilis apta nata est esse non inmanifestum est.

Aliquæ partes animæ sunt actus aliqua pars partium corporis.

Secundum quasdam partes nihil prohibet animam separari propter id quod nullius corporis sunt actus.

Figuraliter determinatum est & describitur anima.

Ex lectione. li. & co. xi.

Ex in certis certius fit quod certum & secundum rationem motus est.

Co. xii. Animatum ab inanimato differt in uiuendo.

Multipliciter ipso uiuere dicto si unus modus horum inest in aliquo solo.

In ipsum uiuere dicimus ut intellectus & sensus & motus. & status secundum locum adhuc autem & motus secundum alimentum & decementum & augmentum.

Co. xiii. Vegetabilia omnia uidentur uiuere & sunt in se ipsi habentia potentiam principium huiusmodi uidelicet animam per quod augmentum & decementum insciunt secundum contrarios locos: nec solum solum augentur nec decedunt sed similiter in utroque.

Quæcumque aluntur uiuunt quoscumque possunt accipere alimentum.

Co. xiiii. Separari principium augmenti & alimenti ab aliis principijs uiuendi possibile est: alia autem ab hoc impossibile est in rebus mortalibus.

Co. xv. Viuere propter hoc principium uidelicet animam uegetabile in est omnibus uiuentibus.

Aliquid dicitur animal propter sensum primum: omnia enim quæ non mouentur neque mutantia locum habentia autem sensum animalia dicimus & non solum uiuere.

Sunt multa animalia manentia natura: & habent solum sensum.

Co. xvi. Sensus tactus primo inest omnibus animalibus.

Sicut uegetatium potest separari a tactu & ab omni sensu sic & tactus ab aliis sensibus.

Vegetatium dicimus illam partem animæ quæ & uegetabilia participant.

Co. xvii. Anima his distincta est. In uegetatium: sensus uero intellectus & motus.

Ex lectione. li. & co. xv.

Actu anima una existit in utraque parte plantæ: potentia autem plures.

In entomis decisis sensum utraq; partiū habent: & motū secundum locum si aut sensum & phantasiam & appetitum.

Vbi sensus est ibi est & tristitia & letitia ubi autem hæc sunt: ex necessitate & desiderium est.

CO.XII. & CO.XIII. Intellectus uidetur genus alter: eē animæ: idest alterius naturæ ab aliis partibus animæ: & hoc contingere seperari scilicet ab organis sicut perpetuū a corruptibili: reliquæ autem partes animæ, non sunt separabiles.

CO.XIII. Potentiæ animæ ratione altere sunt sensitio enim esse & operatio alterū est: si sentire ab ipso opinari alterum est: similiter & aliorum unumquodq; idest similiter est de aliis potentiis.

CO.XIII. Quibusdam animalis omnes hæc potentiæ insunt: quibusdam uero quædam harum: alteris autem una solum: & hoc facit differentiam animalium.

Similiter alia quidem habent omnes sensus: alia uero quosdam: quædam uero unum maxime necessarium uidelicet tactum.

CO. XIII. Quo scimus dicitur dupliciter: quorum unum est scientia aliud anima: similiter quo sanamur aliud quidem sanitas est: aliud uero pars corporis: aut totum.

Scientia & sanitas actus est susceptiuorum: hæc quidem scientifici: illa uero sanabilis.

In patiente & dispositio actiuorum insunt actus.

Anima est quo uiuimus & sentimus & mouemur & intelligimus primū **COMPOSITIO. XXV.** Tripliciter dicitur substantia quarum hæc quidem species: illud uero materia: aliud ex utrisq;.

Materia est potentia: species autem actus: postea ex utrisq; animatum.

Non corpus est actus animæ sed ipsa corporis cuiusdam.

COMPOSITIO. XXVI. Bene opinantur quibus uidetur q; anima neq; sine corpore sit neq; aliquod corpus sit.

Anima corpus non est: sed aliquid corporis.

Vnus quisq; actus in potentia existente & in propria materia aptus naturæ est fieri.

Ex lectione. v. & co. xxvii.

Potentiarum animæ quibusdam insunt omnes aliis uero quædam harum quibusdam uero una sola.

Potentiæ animæ dicimus uergetatiuum: sensitium: appetitiuum: motuum secundum locum: & intellectiuum.

Inest plantis uergetatiū solum.

Quibusdam inest uergetatiuum & sensitium: si aut sensitium & appetitiuum. Desiderium ita & uoluntas: appetitus sunt.

Animalia omnia habent unum sensum scdm tactum.

ui sensus in effluuiis & letitia & tristitia : & dulce & triste : quibus autem hæc insunt & concupiscentia inest.

Diffi. Concupiscentia delectabilis appetitus est.

CO.XXVIII. Tactus est aliment. sensus.

Siccis humidis & calidis & frigidis aluntur omnia animalia : sed aliis sensibilibus secundum accidens :

Nihil in alimentum confert : sonus neq; color neq; odoratus

Sapor est unū numero tangibilium.

Diffi. Esuries idest concupiscentia calidi & siccitatis autem frigidi & humididi : sapor vero delectamentum horum est :

CO.XXIX. Quibusdam animalibus inest adhuc & secundum locum motuum saltis vero & intellectuum & intellectus ut hominibus.

CO.XXX. Sicut figura non est præter triagulum & quæ consequenter sunt idest sine his figura neq; anima præter prædictas partes.

Fiet in figuris una ratio communis quæ continet omnibus : propria aut nullius est figure : similiter & in dictis animantibus.

Ridiculosum est quare unam rationem communem animabus & aliis naturalibusque nullius eorum quæ sunt particularia sit ratio.

CO.XXXI. Semper quod prius est est potentia in eo quod consequenter est in figuris & in animatis ut in tetragono quidem trigonum est : & in sensitivo negetarium.

Ex lectione .vi.

Sine vegetatio sensitivum non est : sensitivum autem separatatur vegetativum in plantis.

Sine eo quod potest tangere aliorum sensum neq; unus est tactus : autem sine aliis est multa : enim animalium neq; visum neq; auditum habent neq; odoratus sensum.

CO.XXXII. Sensitivorum alia quidem habent secundum locum motum : alia vero non habent.

Ultimū & minimū inter partes animæ est ratiocinatio siue intellectum :

Quibus inest ratiocinatio corruptibilis his & reliqua omnia : quibus autem illorum unumquodq; non omnibus ratiocinatio inest.

Quibusdam neq; imaginatio inest : alia autem hac sola vivunt.

CO.XXXIII. Potentia cognoscuntur per actus : actus per obiecta.

Priores potentia actus & operationem secundum rationem sunt actibus autem priora obiecta.

Ex lectione .vii.

CO.XXXIV. Vegetativa aia aliis potētis inest prius & maxie cois potentia est animæ secundum quam in est vivere omnibus : hoc vivens : cuius sunt oper. i. ut alius generare & alimento uti.

Naturalissimū opū oibus vivētib; est quæcūq; perfecta & nō orbata aut

generationē spontaneā nō habēt : facere similē sibi in spē quatenus ipso
temp diuino & immortalī esse participant: secundum q̄ possunt.
Oīa assimilari diuino & immortalī appetunt: & illius causā agūt quēcūq;
agunt secundum naturam.

Commento. xxxv. Finis est duplex, scilicet cuius & quo.

Nihil contingit corruptibilium idem & unum numero permanere sem-
per: sed per generationem permanet specie unum.

Commento. xxxvi. Anima uiuentis corporis causā & principium est i tri-
plici generē causā scilicet efficientis formalis & finalis.

Co. xxxvii. Causā ipsius esse omnibus forma est.

Vivere uiuentibus est esse.

Causā & principium uiuentium est anima.

Eius quod est potentia ratio actus est.

Sicut intellectus in his quę sunt per artē gratia huius facit id est mater-
iam d. spiritus: ita forma eodē modo & natura hoc enim id est for-
ma est ipsius finis: & animalibus anima.

Oīa physica corpora aīe instrumēta sunt tanquā gratia aīe existentia.

Anima est principiu motus localis: & alterationis: & augmenti & de-
crementi animalium.

Sensus est quædam alteratio.

Nihil decrementum patitur neq; augetur physice nisi alatur: & nihil alitur
nisi communicet uita.

Ex lectione. viii. & co. xxxviii:

Non est idem omnibus sursum & deorsum: & uniuerso.

Sicut caput aialiu: sic radices plantarū sūt ad eundē actum ordinatę.

Congruit instrumenta dicere altera & eadem ex operibus.

Co. xxxviii. Causā alimenti & augmenti est anima.

Destruitur in aialibus elemētariis sit aliquid prohibens: hoc autē est aīa.

Co. xli. Ignis quodāmodō ē cōcā augmētī nō tñ simpliciter: sed magis aīa.

Ignis augetur in in finitū quousq; fuerit combustibile.

Natura cōstantium omnium terminus positus est & ratio magnitudinis
& augmenti.

Determinatio quātitatis in naturalibus ex magis est forma q̄ ex materia.

Ex lectione. nona & co. xlii.

Ab eadē potentia aīe. scilicet negetatiua: continetur nutritiua & generatiua.

Separatur ab aliis potentiis uegetatiua alimento.

Co. xlv. Instructor nō patitur a materia sed ab illo hæc instructor autē mutā-
tur solū in actum ex otio id est ex potentia.

In quantū alimentū est nō cōcū: contrariū: contratio alitur in quā autē ē
cōcū: simile simili alitur.

Co. xlv. Nihil alitur non participans uita.

Alimentum est aliquid animatum in potentia per se & non scđm accidēs
Co.xviii. Alterum est alimento & augmentatio effectus est ratio sed sub
recto sunt idem.

Secundum quod animatum aliquod quantum est: alimentum augmēta-
tionum dicitur secundum autē est hoc aliquid & substantia alimentū est
Alimentum saluat substantiam: & ipsa usq; ad hoc est quousq; alitur.
Alimentum est generationis factum non eius quod alitur: sed qualis ē
Id quod alitur enim est substantia.

Generat nihil se ipsum: sed saluat.

Co.xviii. Potentia nutritiva est potentia possibilis saluare suscipiens ipsi
secundum quod est huiusmodi.

Diffi. Alimentum est quod preparat operationem nutritivā: unde pri-
us utum alimento non potest esse.

Co.xviii. In nutritione tria sunt quod alitur: quo alitur: & alens: alens q
dem est prima anima: scilicet uegetabilis: quod alitur ē corpus habēs
hanc quo uero alitur alimentum.

A fine appellari omnia iustum est.

Finis animæ uegetabilis est generasse tale quale ipsum est.

Prima anima est generatiua similis secundum speciem.

Co.i. Est duplex instrumentum quo alitur: coniunctum scilicet calidum
& remotum scilicet alimentum sicut quod gubernatur manus & tem-
& hoc quidem scilicet tempo est mouens & motū illud autē: cuius ma-
nus mouens solum.

Omne alimentum necessarium est posse decoqui:

Operatur decoctionem calidum.

Omne animatum habet calorem:

Ex lectioe.x.& co.ii.

Sensus immoueri aliquid & pati accidit: est enim quædam alteratio:

Co.ii. Sensus ipsi non sentiuntur: nec sentiunt actu sine sensibilibus
quæ sunt extra.

Co.iii. Dupliciter dicitur sensus & sentire uno mō actu alio mō potētia.

Co.iiii. Motus est actus imperfectus.

Omnia quæ scilicet potētia sunt patiuntur: & mouentur ab actiuo &
ente in actu.

Quod patitur dum patitur dissimile est agenti: passum autem simile est.
Ex lectioe.xi.& co.ij.

Duplex est potentia propinqua remota: propinqua ut habes habitum sci-
entia est in potentia ad sciendum: remota ut puer qui nō habet habitū

Esse in actu dicitur dupliciter uno modo sicut habens habitum scientia
& non considerans est in actu sciens alio modo uno modo actu conside-
rans: & propriæ sciens dicitur.

Co. lvi. Qui reducitur scilicet de remota potentia in actum per doctrinam alteratus est: & multotiens ex contrario mutatus habetur: hic autem id est qd de propinquitate ex eo qd habet sensum aut scientiam.

Co. lvi. Passio est duplex una est corruptio quedam facta a contrario aliqua est magis salus quedam eius quod est in potentia ab eo quod est actu

Co. lviii. Non bene habet dicere sapientem cum sapienter alteratus sit: nec edificatorem cum edificat.

In actum ducens se ex habitu secundum intelligere & sapere non accipit de nouo scientiam:

Duos esse modos alterationis dicimus: unus est in privatiuas id est contrarias dispositiones mutatio alius est mutatio in habitum & naturam.
Ex lectione. xli. & co. lvi. & co. lvi.

Sensitui prima mutatio fit a generante: cum autem generatum est habet sentire: sicut qui didicit habet scientiam: quando autem sentit secundum actum similis dicitur ipsi considerare:

Co. lvi. Singularium secundum actum est sensus: scientia autem universalium quæ in ipsa quodammodo sunt anima.

Intelligere est in ipsa anima cum uelit sentire: autem non est in ipsa ad hoc enim qd aliquis sentit: necessarium est adesse sensibile.

Sensibilia de numero singularium sunt & exteriorum.

Non simpliciter est quod potentia dicitur sed aliud quidem est sicut si dicamus puerum posse militare id est potentia remota: aliud autem sicut in ætate existentem id est potentia propinqua.

Ex lectione. xli. & co. lxi. & co. lxi.

Duplex est sensibile: per se & per accidens: per se est duplex: aliud proprium unuscuiusque sensus: aliud uero commune omnium

Di. i. Proprium sensibile est quod non contingit altero sensu sentire: & circa quod non contingit errare.

Unus quilibet sensus iudicat de propriis sensibilibus & non decipitur:

Com. sent. xliii. Sensibilia communia sunt quinque: scilicet motus quies numerus figura: magnitudo: & huiusmodi nullius sensus sunt propria: sed communia omnibus.

Com. sent. lvi. Secundum accidens dicitur sensibile: ut si album sit diaphanum: secundum accidens sentitur quoniam hoc accidit albo quod sentitur sit diaphanum per se.

Sensus nihil patitur a sensibilibus per accidens secundum qd huiusmodi. Sensibilia per se proprie sensibilia sunt: & ad quæ substantia apta nata unuscuiusque sensus.

Sensus sunt quinque: scilicet uisus auditus gustus tactus & odoratus.

Ex lectione. xli. & co. lxi.

Color est uisibilis per se non autem ratione id est: non ita quod uisibile pos-

tur in diffinitione eius: sed quoniam in se ipso habet causam essendi uisibile
 Diffi. C. lxxv. Ois color est motuius diaphani secundum actum & hoc
 est ipsius natura.

Color non est uisibilis sine lumine.

Diffi. C. lxxvi. Diaphanū dico qđ est uisibile nō quidē secūdu se sed pp
 exanēti colorē ut aer aqua & multa solida.

Aqua secūdu quod aqua & aer secūdu qđ aer nō sunt diaphana: sed quor
 nam est quādam eadem natura communis in his utriq; & in perpe
 tuo superius corpore: id est in celo.

Diffi. C. lxxvii. Lūmē est actus diaphani secundum quod diaphanum.

Diaphanū est in potentia secundum se respectu luminis & tenebr.

Lumen est ut color diaphani: secundum qđ diaphanū est ab igne uel a cog
 pore alio lucente.

Nō possibile est duo corpora esse in eodem loco.

Commento. lxx. Lumen & tenebra sunt contraria.

Diffi. Tenebra est priuatio luminis ex diaphana.

Diffi. Lumen est presentia lucis in diaphano.

Illuminatio non fit in tempore sed in instanti.

Ex lectione ap. i. ad cor. i.

Sine colore diaphanum est: & inuisibile autē: quia nix uidetur quod tene
 brosum est.

Diaphanū tenebrosum qđ est: sed nō cū est actu diaphanū: sed cū ē potētia
 Eadem natura quandoq; quidem tenebra quandoq; aut lumen est.

Co. lxxxi. Non omnia uidentur in lumine: sed solū uniuscuiusq; corporis
 color proprius.

Quēdā lumine quidē: nō uidētur in tenebra aut faciunt sensū: sed nullus
 eorū uidetur ppter colorē: ut quercus. putredines & quēdam alia.

Co. lxxxi. Sine lumine color uideri non potest.

Diffi. Hoc est in ipsi colori esse motuū esse secundum diaphanū.

Si quis ponat habens colorē supra ipsum uisum non uidebitur.

Color mouet diaphanū: puta aerem ab hoc aut iam continua existēte mo
 uetur organum uisus.

Co. lxxxi. Ab ipso qui uidetur colore: impossibile est pati sensitiuum: quia
 de a medio patitur.

Vacuo facto mō aliquid certe: sed omnino nihil uidebitur.

Ignis uidetur & in tenebra & in lumine & ex necessitate: diaphanum enī
 ab hoc lucidum fit.

Co. lxxv. Nihil odorans & sonans tangens sensitiuum facit sensū: sed ab
 odore & sono media mouentur: de tactu autem & gustu habet se simi
 liter: licet nō uideatur.

Co. lxxvi. Mediū sono aer est odori aut mediū i noiatum est cois: enim qđ

dam passio est ab aere & aqua :

Animalia aquatica habent odoris sensum :

Homo & pedibus ambulantium quaecumq; respirant impossibilia sunt odorare nisi sint respirantia :

Ex lectione xvi. & co. lxxvii.

Duplex est sonus alius quidem actualis alius autem potentias :

Aliqua non dicimus habere sonum ut spongiam & lana : quaedam autem habent ut res & quaecumq; plana & lenia quoniam possunt sonare .

Est ipsius mediū & auditus facere sonum actu .

Co. lxxviii. Impossibile est cum sit unum tantum fieri sonum : sed tria oportet esse . Inerberans ē quod uerberatur : & medium .

Concava ex percussione faciunt multos istus .

Co. lxxviii. Auditur & in aere & in aqua sed in aqua minus .

Nō est sonus proprius aeri neq; aquae .

Ad hoc quod generetur sonus in aere oportet firmo & corpore percussio fieri adinuicē & ad aere hoc autē fir si maneat percussus aer & nō soluitur

Si uelociter & fortiter percutiatur aeri sonat :

Commento. i. xxi. Echo fit cum ab aere uno facto propter uas determinās & prohibens disfundit eum aer repellitur :

Videtur semper fieri echo : sed non certus quia accidit in sono sicut in lumine .

Lumen semper repercutitur neq; enim fieret penitus lumen si non esset ita sed tenebra semper esset extra lucum super quem cadit sol .

Ex lectione xvii. & co. lxxxi.

Vacūū quidem aer existimatur recte dicitur proprium medium audiēdi .

Co. lxxxi. Sonituum est illud quod motuum est unius aeris continuati a se usq; ad auditum :

Auditus connaturalis est aeri :

Co. lxxxiii. Per se insonabilis est aer : propter id quod facile cessibilis est cum uero prohibetur defluere huius motus sonus est .

Aer connaturalis est in auribus edificatus propter id quod immobilis est quatenus certe sentiat omnes differentias sonorum .

In aqua audimus quando non ingreditur aqua ad ipsum connaturalem aerem sed neq; in aurem propter reflexiones scilicet factas ab aere connaturali cum autem hoc accidit non auditur : & etiam si mīnga id est pellis circumdans aere connaturalem laboret

Co. lxxxiii. Signum bonē audiēdi aut non est sonare autem sicut cornu si enim hoc accidit homini non est boni auditus .

Semper quodam proprio motu aer mouetur in auribus talium quibus scilicet sonant aures unde ab instrumento auditus sonus debet ēē extraneus & non proprius .

Co. lxxxv. Verberans & quod uerberatur sunt causa actus soni modo autem alio & alio.

Non omne sonat quod uerberatur & uerberans ; ut si obliuiatur actus ; cui sed oportet quod percutitur sic dispositum esse ut aer subito dissoluatur & moueatur.

Sonus est motus possibilis moueri hoc modo quo saltantia a leuibus cū aliquis intulerit.

Co. lxxxvi. Sicut non uidentur colores sine lumine sic neq; sine sono acutum & graue.

Acutum mouet sensum in pauco tempore multum ; graue autem in multo tempore paucum.

Ex lectione .xviii. & co. lxxxvii :

Diffi. Vox est sonus animati ; inanimatorum enim nullum uocat sed secundum similitudinem dicitur uocare ut tibia & lyra.

Multa animalium uocem non habent ut quæ sunt sine sanguine ; & etiā quæ sanguinem habentium ut pisces ; & hoc rationabiliter ; si quidem aeris respirati motus sonus est.

Pisces qui dicuntur uocare sonant branchiis ; aut quodā altero huiusmodi.

Co. lxxxviii. Quoniam omne sonat uerberante aliquo ; & aliquid ; & in aliquo hoc autem est aer ; rationabiliter utiq; uocabunt hæc sola quæ cumq; aerem suscipiunt.

Aer respiratus utitur natura ad duo opera scilicet ad calorem interiore tanquam necessarium & ad uocem propter bene esse sicut & utitur lingua in gultum & loquutionem ; quorum quidem gustus necessarius est unde & in pluribus inest ; locutio autem est propter bene esse.

Co. lxxxviii. Organum respirationis uocalis arteria est.

In pulmone plus habent de calore pedibus gradientia aliis animalibus ; unde indiget respiratione circa cor locus primus idest pulmo.

Diffi. & com. lxxxix. Vox est percussio respirati aeris ab anima ad uocalem arteriam.

Non omnis animalis sonus est uox sed oportet animatum esse uerberans & cum imaginatione aliqua.

Significatiuus quidam sonus est uox.

Pisces nō habent uocem non enim habēt guttur & hanc partem non habent ; igitur non recipiunt aerem neq; respirāt.

Ex lectione .xviii. & co. lxxxix. & co. lxxxix.

De odore & odorabili minus bene determinabile ē dictis sensibilibus, scilicet sono ut uisibilibus ; & quod sensum hunc nō habemus certū ; sed priorē multis animalibus. Parue odoratur homo & nihil odoratur odorabilium sine læritia & tristitia ; sine aliqua excellentia.

Co. lxxxix. Gustū & tactum habemus certiorē oibus aliis animalibus.

Hó est pudentissimum animalium:

Signum in genere hóium ingeniosos esse est secundú sensus tactus duci enim carne in epti méte sunt: molles aut carne bene apti.

Co. lxxxi. Sicut hómo: hic qdē dulcis ille aut amarus: sic & odores sūt
Dulcis odor cāmra croco&melle acer uero a thio uel ab aleo&hulufmó
Co. lxxxvi. Olfatus & cognoscitiuus odorabilis & non odorabili.

Nó odorabile aliud est secundum quod omnino impossibile est habere
odorē aliq̄ uero pape & prauū habēs odorē similiter & nó gustabile dē.

Ex lectione .xx. & co. lxxxvii.

Olfatus immiliatur per mediū ut aerem aut aquam.

Aquatica animalia odorem sentiunt: similiter & quæ cū sanguine sunt &
sine sanguine: sicut & quæ in aere.

Co. lxxxviii. Non respirans: sed aspirans aut retinens spiritum non
odoratneq; a lóge: neq; propeneq; si in uasum inter ponatur odora-
bile odorabin

Sensibile positum supra sensum insensibile est.

Sine respiratione non sentire proprium est hominum.

Co. lxxxviii. Olfatus est sensus odorabilis mali odoramenti & boni o-
doramenti

Corrumpitur olfatus a fortibus odoribus ut fuluris ex quibus homo cor-
rumpitur & horum etiam olfatum necessariū ē habere non respirátia

Co. c. Respirantia nó odorāt in aqua: eo q̄ odorarium opculū habet.

Odor fundatur in sicco: sicut gustus in humido.

Ex lectione .xvi. & co. c.

Gustabile est quoddam tangibile & hæc est causa quare non est sensibile
per medium quod sit corpus extraneum.

Sapor quod gustabile est radicatur in humido sicut in materia

Si in aqua essemus sentiremus utiq; appositū dulce: sed non esset tūc no-
bis sensus per mediū sed in eo quod miscetur sapor ille humido: sicut
in potu accidit

Comitatio .c. Nihil facit saporis sui sensum sine humiditate: sed habet
actu aut potentia humiditatem

Co. cii. Tenebra inuisibilis est iudicat autem & ipsum uisus & similiter
auditus soni & silentii est iudicatus

Impossibile s̄ oibus dictum aut quia qd̄ natum est habere non habet: aut
quia pauca habet:

Parabile est commune tactus & gustus.

Co. ciii. Quoniam gustabile & humidū: necesse est sensituum ipsius neq;
humidum esse actu: neq; impossibile fieri humidum.

Sicca lingua existens: non potest sentire neq; multū humida.

Laborantibus amara omnia uidentur: propter id quod lingua plana in /

iusmodi humiditate sentiunt

Co.cv. Species saporum simplices contrariæ sunt: ut dulce & amare: hæc autem habitæ sunt cum dulci quidem pingue: cum amaro autem sal: sunt media autem horum acre austerum & pōticum: & acutum: sere enim omnes hæc videntur esse saporum differentie.

Ex sectione. xxi. & co. cvi.

Si tactus non est unus sensus sed plures necessarium est tangibilia sensibilia plura esse.

Co.cvi. Omnis sensus unius contrarietatis esse videtur: ut visus a'b & nigri auditus graui & acuti: gustus amari & dulcis.

In tangibili multe sunt contrarietates: calidū frigidū: humidū: siccū: durum: molle: & aliorum quæcumq; sunt huiusmodi.

Co.cviii. Contrarietatum quæ sunt circa audibilia & circa visibilia est unum subiectum ut auditui sonus: visui color: tactui autem sic non est manifestum esse.

Co.cxi. Ex aere aut aqua impossibile est consistere animatum corpus: oportet enim firmū esse: relinquitur autem mixtū ex terra & ex his esse: ut requirit caro & proportionale.

Necesse est carnem esse quid mediū tactui adunatum: per quod fiant sensus tactus cum sint plures.

Co.cxii. Plures sensus sunt tactus.

Lingua omnia sensibilia sentit secundum eandem partem: id est saporem.

Tactus & gustus sunt duo sensus: quia non conuertantur.

Ex sectione. xxii. & co. cxlii.

Profundū est terra dimensio corporis.

Quorum corporum medium est aliquod corpus: non contingit ipsa se adinuicem tangere.

Humidum non contingit esse sine corpore.

Impossibile est aliud corpus tangere immediate aliud corpus in aqua: eodem modo ē & in aere.

Durum & molle per media extrinseca sentimus sicut & sonabile & visibile & est odorabile.

Co.cxlii. Omnia sentimus per medium scilicet extrinsecum sed i gustu & tactu lætinos.

Co.cxiv. Differt tangibile a sonantibus & visibilibus quoniam illa sētimus ex eo quod medium mouet aliquid nostrum: tangibilia autem non a medio: sed simul cum medio: sicut per clipeum percussus: non enim clipeus percussus prius percussit: sed simul accidit utrumq; percuti.

Co.cxi. Animalia sensibilia apposita supra sensum non sentiunt: supra carnem autem posita sentiunt quare medium tactuicaro.

Co.cxvii. Tangibiles qualitates sūt differentie corporis secundū qđ corpus

Dico differētiās quibus elementa distinguuntur calidū sive frigidū hūidū & siccū
 Co. cxi. Calidū frigidū aut dupl. est molle nō sentimus : sed excellētiās
 eorū tāq̃ sēsū i mediētate q̃dā, existente eius q̃ i sensibilibus ē p̃rietatis:
 Mediū est di. ferētium ultimorū.

Co. cxviii. Sicut sensus debens sentire album & nigrum neutrum ipso
 rum est actu potentia uero est sic & in aliis sensibus : & in tactu uideli-
 cet calidum neq̃ frigidum.

Co. cxx. Intāgibile dicitur dupliciter aut quod habet partem qualitatem
 tangibilem aut excellentiam sicut corruptiā.

Ex lectione .xxviii. & co. cxvii.

Oportet de oī sēsū uniuersaliter accipere quoniam sensus est susceptivus
 speciei: sine materia aut cetera anuli sine ferro & auro recipit figuram.
 Sensus uniuscuiusq̃ ab habente colorē aut humore aut sonū patitur sed
 non in quantum unumquodq̃ illorum dicitur sed in quantum huius
 modi dicitur coloritum & secundum formam :

Co. lxxviii. Sensitivum primum & organum est illud in quo est huius
 modi potentia, aut tactus.

Organum & potentia sunt idem subiecto sed esse id est ratio est alterum.

Co. lxxviii. Sensitivum excellentiā corrumpit sensitivū organum.

Co. lxxv. Non habens olfactū impossibile est pati aut odore : & eadem ratio
 est in aliis sensibus.

Co. lxxviii. Neq̃ lumen neq̃ tenebræ neq̃ sonus neq̃ sapor aliquid facit in
 corpora insensibilia nisi per accidens : sed tangibilia & humores faciūt

Propositiones extractio libro de anima Aristotelis

Ex lectione .xxxviii. & co. l.

Non ē alius sēsū p̃ter quosq̃ dico sūt hos nīsum auditum olfactū
 gustum : & tactum.

n

Necesse est si deficit aliquis sensus : & organū nobis deficere :

Co. cxxv. Organa sentiēdi solū sūt ex duobus simplicibz composita. Ex aere & aq̃
 Pupilla aq̃ auditus uero aeris : olfactus aut hōrū alterius est.

Nihil sine calore sensitivū est.

Co. cxxxi. Oēs sēsū habētur nō ab aialibus p̃fectis neq̃ orbatis sed p̃fectis.
 Talpa sub pelle est habens oculos.

Co. cxxxi. Nō p̃t ēē aliqd̃ p̃ptiū organū sensus sēsivū cōiū sēsibiliū
 q̃ sentimus unoquoq̃ sensu per se & non per accidens.

Sēsibilia cōia sunt quinque. scilicet motus : status : figura : magnitudo : numerus
 & hæc oīa quædam immutatione sentimus.

Figura quædam magnitudo est.

Quiescens cognoscitur in eo quod non mouetur tantum uero negatio

ne continui.

Per se unusquisq; sensus cognoscit unum.

Co.cxxii. Sentimus filiū sophroni non quia filius sophroni : sed quoniam albus huic enim accidit esse sophroni filius.

Cōmunitū sensibiliū habemus sensum cōmunem nō secūdū accidens : Sensus sentiunt propria sensibilia adinuicem secūdum accidens.

Ex lectione.ii.& co.cxxviii.

Videns tanquam coloratum est

Vnūquodq; sensitivū est susceptivū sensibilis sine materia.

Abscūtibz sensibilibz insunt nobis sensus & phātasie quibz sentimus

Actus sensibilis & actus sentiens idem est & unus esse autem ipsorum non idem : & dico actum sensibilis : ut sonus secundum actum qui est sonatio : & actum auditus : ut auditum secundum actum qui est auditio.

Co.cxviii. Motus & actio & passio sunt in eo quod agitur.

Actui & passui actus in patiente sit : unde non necesse est omne moriens moveri.

Co.cxi. Sicut actio & passio in patiente sed non in agente est : sic & sensibilis actus & sensitivus in sensitivo est.

Co.cxli. Necesse est sonum secundum actum idest sonationem & auditum secundum actum idest auditionem simul saluari : & simul corumpi : secundum potentiam autem non est necesse.

Co.cxlii. Philo sophi priores non benedicebant nihil opinantes neq; album neq; nigrum sine uisu esse : neq; humorem sine gustu : de sensu quidem & sensibili secūdum actum accidit quod ab eis dictum est : sed secundum potentiam non accidit.

Co.cxlii. Sensus proportio quadam est.

Sensibilia excellentia corrumpunt sensum.

Ex lectione.ii.& co.cxlvi.

Vnus quisq; sensus est cognoscitivus subiecti sibi sensibilis : qui est insensitivus in quantū sensitivum :

Sicut aliquis dicit sic intelligit & sentit.

Nō est possibile diuersus potentiis iudicare diuersa.

Antiqui idē dixerunt esse sapere & sentire.

Ex lectione.iii.& co.cl.

Talis ē intellectus i terrēis hoibz q̄lē ducit i die pater ulroq; deo neq; hunc hominem.

Co.cl. Deceptio & ignorantia magis propria est aīalibz quā scientia : & plus tempore in hac permanet anima.

Deceptio & scientia contrariorum eadem est.

Co.clii. Nō est idē sapere & sentire : sentire enim in est oībz aīalibz : sapere autem in paucis animalium est.

Intelligere non est idem q̄ sentire .

Intelligere contingit recte & non recte : recte quidem secundum prudentiam & scientiam aut secundum opinionem ueram non recte autem secundum contraria horum .

Sensus proportionem sensibilibus semper est uerus & inest omnibus animalibus intelligere autem contingit falso & nulli inest cui nō inest ratio .

Co. cxv. Phantasia est alterum a sensu & ab intellectu : & hæc non fit sine sensu & sicut hæc non est opinio .

Non ē eadem phantasia & opinio .

Passio phantasie in nobis est cum uolumus opinari autem non in nobis est necesse est enim falsum aut uerum dicere :

Ex lectione . v. & co. clv .

Phantasia est secundum quam phantasma aliquod in nobis fieri dicimus Potentie uel habitus quibus discernimus uerum aut falsum huiusmodi sunt scilicet sensus opinio scientia : & intellectus .

Co. cxvi. Phantasia non est sensus neq̄ in actu neq̄ in potentia .

Sensus secundum potentiam semper adest uiuentibus & non orbaris phantasia autem non .

Sensus secundum actum inest omnibus bestiis phantasia autem non : ut formice aut api aut uermi .

Sensus secundum actum ueri sunt semper phantasie autem plures falsæ .

Co. cxvii. Phantasia non semper est uera dominantium neq̄ una erit : ut scientia & intellectus est enim & phantasia & falsa .

Opinionem inheret fides non enim contingit opinantem de quibus ei uidetur non credere .

Bestiarum nulli inest fides phantasia autem multis .

Opinionem sequitur fides : fidem suam esse : suasionem autem ratio .

Bestiarum nullis inest ratio .

Ex lectione . vi. & co. clx .

Phantasia est quidam motus & non sine sensu fit & est in his tantum quæ sentiunt & quorum est sensus :

Contingit motum fieri ab actu sensus & hæc similem necesse est esse sibi sui

Com. cxviii. Multa secundum phantasiam contingit facere & pati habens ipsam :

Contingit phantasiam esse ueram & falsam .

Proportionum sensibilibus sensus est uerus : aut quæ paucissimū habet falsū

Co. cxix. Diffi. Phantasia est motus a sensu secundum actum factus .

Com. cxiii. Quoniam uisus maxime sensus est inomen a luce accepit phantasia : quoniam sine luce nō est uidere .

Quoniam immane . id est perseverant phantasie & similes sunt sensibus : multa secundum ipsas operantur animalia alia : quidem quia nō

habent intellectum ut bestie: alia uero ex uelamento intellectus aut passione aut egitudine aut somno aut homines.

Ex lectione. vii. & co. i.

Intellectus est pars animæ qua cognoscit anima & sapit.

Co. i. Quia intelligere est sicut sentire: intelligere pati aliquid utiq; erit ab intelligibili: aut aliquid habere alterum. Id est simile passioni habere: & impassibilem oportet esse. scilicet passione propria dicta sicut sensus.

Co. ii. Similiter se habere sicut sensitiuum ad sensibilia: sic intellectiuium ad intelligibilia quia scilicet utraq; est in potentia ad obiectū suum.

Co. iii. Necessè est quoniam omnia intellectus intelligit immixtum esse hoc autem est ut cognoscat inter apparens enim prohibebit extraneū & obstruit.

Compendio. iv. Intellectus nullam habet naturam nisi istam quod est possibilis.

Intellectus quo opinatur & intelligit anima nihil est actu eorum quæ sūt intelligibilia ante intelligere.

Co. vi. Non miseri est rationale intellectum corpori: qualis enim utiq; fiet intellectus aut calidum aut frigidum: si organum aliquod erat intellectiui: sicut & sensitiui. Nunc autem nullum est.

Benedicentes sunt antiqui animam esse locum specierum: nisi qđ nō tota est locus: sed intellectiua neq; actu sed potentia habet species.

Co. vii. Nō similis est impassibilitas sensitiui & intellectiui: sensus enī nō potest sentire ex ualde sensibili: sed intellectus cū intelligit aliquid ualde intelligibile: non minus intelligit in finis: sed & magis.

Sensitiuum noui sine corpore est: intellectus autem separatus est.

Ex lectione. vii. & co. vii.

Quod intellectus id est possibilis fiat actu singularitū accidit cū possit operari p se ipsum: & est quidē tūc potētia quodāmodo nō tamen similiter: & ante aduicere & luere: & ipse. i. factus in actu seipsū tūc pōt intelligere.

Co. i. iiii & co. x. Quoniam aliud est magnitudo & magnitudini eē: & aq; & aq; eē & sic in multis aliis nō aut in oībus qbusdā enim idem est caro & carni esse tho. accipit nomen carni nomine substantiæ: separate nobis ignote sensitiui calidū & frigidū iudicat aia & alia quorū nō id est pro pordo est quæ dā caro potētia intellectiua iudicat: aut separata & oīo diuersa aut eadem sicut circumflexa se habet ad se ipsam: cum extēsa fuerit carni esse discemit.

Co. xi. Sicut res sunt separabiles a materia: sic & quæ sunt dicta intellectu.

Ex lectione. viii. & co. xiii.

Potentia quodāmodo est intelligibilia intellectus: sed actu nihil est eorum ante quā intelligat: oportet enim sic esse in intellectu: sicut in tabula rasa in qua nihil est actu scriptum.

CO.XV. Intellectus scilicet potens intelligibilis est sicut intelligibilia nō
sicut per efficientiam suam sed per speciem.

In his quæ sunt sine materia idem est intelligens & quod intelligitur: sci-
entia enim & scibile idem sunt.

CO.XVI. In habitibus materiā potētia solū unūquodq; est. Sicut numero in-
telligibilia: quare illis nō inest intellectus: sine materia. n. potētia est ip-
se intellectus talium.

Ex lectione .X. & CO.XVI. & CO.XVII.

Sicut in omni natura est aliquid hoc quidem quæ habet actum, quæ
est in potentia & quādoq; est aliu materia unicuique generi quæ est
est potentia oīa illa alterum aut est cā & factiuū quod in faciēdo oīa ut
ars ad materiam se habet necesse est & in alia has esse differentias: cū
intellectus possibilis in quo omnia fieri possunt agens vero in omnia
facere sicut habitus quidam & sicut lumen.

CO.XVII. Lūmē facit quodammodo potentia existētes colores actu colores

CO.XVIII. Intellectus agēs separabilis ē & passibilis & imixtus ip̄a actu ens
Semp̄ onerabilis est agens patienti & principiū scilicet actus materia
idem est secundum actum scientiæ rei scitæ.

CO.XIX. Scientia q̄ est secundum potentiam tempore prior in uno est uni-
uersaliter autem neq; tempore prior est.

Intellectus i actu nō aliquando qd̄ intelligit aliquādo uero nō intelligit.
Separatus est solū hoc quidē uere est: & hoc solū immortale & perpetuū.
Nō reminiscimur post mortē quia intellectus quidem i passibilis est pas-
sius uero intellectus scilicet uirtus scientiæ corruptibilis est: & sine hoc
non intelligit intellectus.

Ex lectione .XII. & .XIII.

Indiuisibiliū intelligētia in his est circa quæ nō est falsum in quibus aut
& falsū & uerum est compositio quædam intellectu ē. i. re: intellectus.

CO.XXI. Falsum in compositione & diuisione semper est.

Vnum facies unumquodq; id est compositiones ppositiones est intellectus

CO.XXII. Indiuisibile quoniā dicitur dupliciter & potentia & actu nihil
habet intellectum intelligere indiuisibile cū longitudinē intelligat: in-
diuisibile enim actualiter intelligitur in tempore indiuisibili.

CO.XXIII. Indiuisibile specie intelligit intellectus in ip̄e indiuisibili

CO.XXIV. Pūctū & oīs diuisio & sic indiuisibile mōstratur sicut priuatio:
Si alicui intellectui non inest contrarium ad cognitionem alterius ip̄e
se ipsum cognoscitur scilicet pūctū & p̄e & actu est. Sicut semper
& separabile scilicet omnino a materia.

CO.XXV. Intelligētia qua dicit intellectus aliquid de aliquo sicut affirmā-
tio est uera oīs uel falsa intellectus autem nō oīs: sed qui est ip̄ius qd̄
quid est uerus est semper sicut uidere proprii obiecti uerū est.

Sunt ex actu ente omnia quæ sunt.

Ex lectione. xvii. & co. xxvii. & co. xxviii.

Sensibile ex potentia existente sensitivo actu est faciens sensitiuum
Non patitur neq; alteratur sensitiuum a sensibili unde a lia est hæc species
motus scilicet a motu physico motus enim scilicet physiceus in perfecti
est est actus simpliciter autem est actus aliter scilicet a physico qui est p
fecti ut scilicet est sentire :

Sentire solum simile est ipsi dicere solum & intelligere .

Co. xxviii. Delectari & tristiari est agere sensitiua inordinate id est se su com
muni ad bonum aut malum in quantum talia :

Non alteru est .i. subiecto appetitum & fugitiuum ab invicem neq; a sensi
tivo sed esse id est rationalis est .

Commento .xxx. Intellective animæ phantasmata ad intellectum sit
ut sensibilia sunt ad sensum.

Nequaquam sine phantasmate intelligit anima.

Co. xxxi. Intellectum species intelligit in phantasmatibus : & aliquando
quæ sunt in anima phantasmatibus aut intellectibus tanquam ni
dens ratiocinatur .

Co. xxxvi. Mathematica non separata scilicet secundum esse tanquã si se
parata sint intellectus :

Omnino intellectus in actu est res secundum acta intellecta .

Utrum coniugat aliquod separatorum intelligere intellectum existen
tem non separatorum a magnitudine aut nõ considerandũ est posterius

Ex lectione .xiii. & co. xxvii.

Omnia quæ sunt quodammodo est anima .

Omnia quæ sunt aut sensibilia sunt aut intelligibilia :

Scientia est scibilia quodammodo : sensus autem sensibilia :

Co. xxxviii. Secatur scientia & sensus in res id est in actum & potentiam
quemadmodum & res quæ quidem potentia est scientia in ea quæ sit
potentia scilicet sensu quæ uero actu in ea quæ sunt actu.

Ipsiæ res non est anima non enim lapis in anima est sed species :

Anima sicut manus est : manus enim est organum organorum : & intelle
ctus species : specierum : & sensus species : specierum sensibiliu .

Co. xxxix. Quoniam res nulla a nobis intellecta est pter sensibiles ma
gnitudines : ob hoc non sentiens nihil utiq; adiscet neq; intelliget sed
cum speculatur necesse est utiq; aliquod phantasma speculari .

Phantasmata sensibilia sunt præter q̃ sunt sine materia.

Primi intellectus non phantasmata sunt sed nõ sunt sine phantasmatibus

Ex lectione .xiiii. & co. xlii.

In rationali parte uoluntas sit in irrationali autem sit concupiscen
tia & ira id est irascibilis.

Co. xliii. Semper propter aliquid motus secundum locum aut phantasia aut cum appetitu est: nihil enim non appetens aut fugiens mouetur secundum locum: nihil uolentia.

Co. xxxv. Natura non facit frustra aliquid: neq; deficit in necessariis: nisi in orbatis & imperfectis.

Aialia imobilia perfecta & nō orbates sunt: signum autē est quia generatiua scilicet similes sibi sunt & augmentum habent & decrementum.

Commento. xvi. Rationatus pars & uocatus intellectus non mouens secundum locum.

Speculatiuus intellectus nihil speculatur agibile: neq; didicit aliquid de fugibili aut persequibili.

Semper motus aut fugientis aut persequentis aliquid est.

Co. xxxvii. Percipiente intellectu practico & dicente fugere aliquid aut persequi non mouetur hō: sed scdm concupiscentiam agit ut in continens.

Co. xliii. Appetitus motus localis dominus non est: abstinentes enim appetentes & concupiscentes non operantur ea quorum habent appetitū sed sequuntur intellectum.

Ex resolutione. xv. & co. xlviii.

Multi præter scientiam sequuntur phantasias.

Co. xlviii. Intellectus qui propter aliquid ratiocinatur & qui practicus est: differt a speculatiuo sine.

Appetitus propter aliquid omnis est.

Cuius est appetitus id est appetibile principū est practici intellectus: ultimū autē scdm considerationem intellectus practici principium actionis est.

Rationabiliter hæc duo uidentur mouentia: appetitus scilicet intelligentia practica appetibile enim mouet pp hoc & intelligentia. *i. practica.*

Co. i. Phantasia cum mouet non mouet sine appetitu.

Vnus scilicet uniuersalis similis est mouens quod est appetibile.

Appetitus & intellectus mouent secundum communem aliquam speciem scilicet appetibile.

Intellectus non est mouens sine appetitu: uoluntas enim appetitus est.

Cam aliquis secundum rationem mouetur secundum uoluntatem mouetur appetitus autem mouet præter rationem concupiscentia enim appetitus quidam est.

Co. ii. Intellectus omnis principiorum rectus est appetitus autem & phantasia recta & non recta.

Semper mouet appetibile & hoc scilicet appetibile est bonum uel apparatus bonum non autem omne bonum est appetibile mouens: sed actuale id est agibile bonum: actuale uero bonum est contingens aliter se habere bonum in sua uniuersalitate non mouet.

Co. iiii. Appetitus sunt contradi adinuicem: hoc autem sit cum ratio &

concupiscentiæ cōtraria fuerint intellectus enim propter futurum retrahere iubet: concupiscentia autem propter ipsum iam præsens incitat ul detur enim concupiscenti quod in præsentem delectabile est simpliciter bonū propter id quod non uideatur quod futurum est.

Co. llii. Specie est unum mouens quod est appetibile: aut appetituum: numero autem plura mouentia.

Primum mouens omnium est appetibile: hoc enim mouet cum non mouetur: eo quod sit intellectum aut imaginatum.

Tria sunt in motu: unum quidem mouens: secundum autem quo mouetur: tertium autem quod mouetur.

Mouens est duplex aliud quiddē immobile: aliud quod mouetur.

Mouens immobile in motu animalis est actuale bonum mouens autem quod mouetur est appetitus: mouetur enim omne quod appetit: & appetitus dicitur appetit: e actus & quidam motus est: scilicet per se: quod autem mouetur animal est quo tunc mouet organo appetitus iam hoc corporeum est.

Co. lvi. Omnia animalia pulsu & tactu mouentur propter quod oportet sicut in circulo manere: aliquid in animali & hinc incipere motum.

Ex lectione. xxi. & co. lvi.

In quantum appetituum est animal: sic sui ipsius est motuum.

Appetituum non est sine phantasia.

Phantasia omnis rationalis aut sensibilis est.

Animalibus quibus tactus solum in est sensus sicut mouentur in determinate: concupiscentia & phantasia indeterminate sunt.

Co. lvi. Sensibilis phantasia aliis animalibus in est deliberata: autem in rationalibus: utrum enim agat hoc aut hoc rationis est opus.

Ratio deliberans potest unum ex pluribus phantasmatibus facere:

Debilior enim non habet appetitus inferior propter phantasiam sensibilem

Vincit appetitus inferior aliquando: & mouet deliberationem: aliquando autem mouet sicut sparsa: scilicet superior in inferiorem: appetitus superior appetituum inferiorem.

Natura semper quæ sursum est sparsa principalior est & mouet inferiorem ut tribus rationibus mouetur.

Co. lvi. Scientifica uirtus dicitur ratio: speculativa non mouet scilicet ad operationem: sed manet.

Ratio practica autem est: uniuersalis: alia particularis: uniuersalis quidem dicitur quod oportet talem tale agere: particularis autem quod hoc tale ego talis: & particularis mouetur non quæ uniuersalis: aut utraq: sed uniuersalis quidem quiescens magis particularis autem non

Ex lectione. xvi. & co. lvi.

Vegetabilem animam necesse est habere omne quod uult & animantia

- licet nepetabilem habet a generatione usq; ad corruptionem
 Necessè est omne quod generatur augmentum habere & statum & decre-
 mentum hoc autem sine alimento impossibile est esse.
 Co. ix. Sensum non necesse est esse in omnibus uiuentibus.
 Propter aliquid omnia quæ sunt natura subsistunt aut concidentia sunt
 eorum quæ sunt propter aliquid.
 Finis est opus naturæ.
 Co. xii. Nullum habet animam corpus manens sine sensu
 Com. l.iii. Animal est corpus animatum.
 Omne corpus scilicet generabile & corruptibile tangibile est tangibile di-
 co q; est sensibile tactu.
 Gustus est sicut tactus quidam.
 Corpus simplex tactum non habet.
 Com. l.iii. Sonus & color & odor non alunt neq; faciunt augmentum
 neq; decrementum.
 Gustus & tactus necessarij sunt animaliali utem sensus sunt propter bo-
 num & generi animaliam non cuiq; sed quibusdam ut processiuo
 necesse est in esse.

Ex lectione. viii. & co. lvi

- Impossibile est esse simplex animalis corpus.
 Offibus & capillis & huiusmodi partibus non sentimus quia terreæ sunt
 & plæte nullum habent sensum quia terreæ sunt.
 Sine tactu neq; unum possibile est alium sensum esse.
 Sensus tactus nō est neq; terreæ neq; elementorum ullius.
 Comento. l. vii. Necesse est solo priuatiua sensu tactus anima-
 lia mori.
 Alia sensibilia excellentiis suis non corrumpunt animal sed solum sen-
 sus nihil secundum accidens: puta si simul cum sono depulsio fiat & sic
 rus quæ tactui corrumpunt.
 Co. l. vii. Tangibilia excellentia non solum corrumpunt sensum sed &
 animal quia necesse est animal solum habere tactum.
 Alios sensus a tactu habet animal non propter esse sed propter bene esse
 ut uisum quia in aere & aqua uiuit ut uideat: & omnino quia in dia-
 phano: gustum habet propter delectabile & triste ut sentiat quod in
 alimento est & concupiscat & moueatur: auditum autem ut signifi-
 cetur aliquid ipsi: liguum aut habet quatenus significet aliqd alteri:

Explicunt propositiones ex tertio libro de anima Aristotelis

Incipiunt propositiones ex libro de sensu & sensato & lectiones sunt no-
 rata secundum expositionem sancti thomæ.

Ex lectione prima.

Communia corporis & animæ sunt sensus & memoria id est irascibilis & desiderium id est concupiscibilis & omnino appetitus & cum his gaudium & tristitia.
 Phisici est de sanitate & infirmitate prima inuenire principia neque enim sanitatem neque infirmitatem possibile est fieri carentibus uita.

Plurimi phisicorum & medicorum qui magis philosophicam artem prosequuntur illic quidem scilicet phisica finiunt ad ea quæ de medicina illic scilicet medici ex his quæ de natura incipiunt quæ de medicina.
 Quoniam sensus per corpus istius animæ manifestum est & per sermonem id est rationem & absque sermone.

Ex lectione II.

Vnumquodque animal secundum quod animal necesse est habere sensum per sensum enim animal esse & non esse animal determinamus.

Proprie sensus tactus & gustus in sequitur omnia animalia necessario. Delectabile & tristabile circa eam discernitur gustu: ut hoc quidem animal fugiat hoc autem prosequatur.

Sapor est nutritiua animæ passio quia si scilicet apprehenditur gustu ordiatur ad nutritionem.

Sensus qui animalibus ad exteriora proficiuntibus insunt sunt odoratus auditus & uisus & omnibus animalibus causa salutis insunt.

Horum sensuum ad ipsam uitam & ad notitiam melior est uisus secundum similitudinem enim differentias & multimodas annuntiat uisus potentia quia omnia corpora colore participant.

Communia sensibilia magis per uisum sentiuntur dico autem communia magnitudinem motum figuram innumerum.

Auditus soni tantum differentias percipit. In paucis autem animalibus has uidemus & eas quæ uocis.

Secundum accidens ad prudentiam auditus plurimam confert partem sermo enim audibilis existens causa est discipline non secundum se sed secundum accidens: ex nominibus enim constat nominum uero unumquodque symbolum est quare sapientiores a natiuitate priuatis utrumque sensu fuit cæci surdis & mutis.

Ex lectione III.

Constructio & moto celeriter oculo uidetur ignis lucere hoc autem in tenebris habet accendere.

Lenia in tenebris nata sunt fulgere non lumen facere.

Oculi nigrum & medium lene est.

Apparet ignis lucere moto oculo: quia accidit duo si ei unum quia scilicet pupilla dividitur hoc autem celeritas facit motus ut videatur adesse videns & visum nam pars pupille lenis videtur ad altera parte pupillae & lucida apparet in pupilla & hoc modo ipse se ipsum videt oculus: quemadmodum in reflexione ut puta speculi.

Ex lectione. iij.

Cum democritus dicit visum aquam esse verum dicit non tamen accidit videre secundum quod aqua est sed secundum quod est perspicuum: quid est aeri commune est: sed magis sensibilibus est aqua aere & magis spissam: quare pupilla sunt & oculus aquae.

Corpus minime rigens est oculus: nulli enim quod infra palpebras est riguit.

Animalium quae sine sanguine sunt durae pellis sunt oculi: & hoc facit protectionem:

Ex lectione quinta.

Sine lumine impossibile est videre:

Sive sit lumen sive sit aer quod est inter rem visam & oculum motus scilicet alterationis qui fit per ipsum medium facit videre in quantum medium alteratur recipiendo species intentionaliter colorum.

Necessario perspicuum est & receptibile luminis quod interiorius est oculi:

Quibusdam vulneratis in bello iuxta tempore ita ut absiderentur porri oculi accidit fieri tenebras sicut lucerna extincta eo quod quasi lapas quaedam absissa sunt scilicet absissae nervi perspicuum vocatum pupilla.

Sensibile facit agere id est actu vel operaturum sensum quare necesse est existere sensum in potentia prius.

Diffinitio: Odor sumalis est evaporatio: sumalis autem evaporatio ab igne est.

Circa cerebrum proprium sensitivum odoratus existit.

Potentia calidum materia est frigidi.

Oculi generationem a cerebro constat esse.

Cerebrum frigidius & humidius omnibus partibus corporis est.

Gustativum species quaedam tactus est: & ideo circa cor sensitivum est ipsum scilicet gustus & tactus.

Cor oppositum est cerebro & est calidissimum partium corporis.

Ex lectione. vi.

Diff. Lumen est color perspicui secundum accidens per aliud scilicet a corpore lucido quando enim est aliquid ignitum id est lucidum in per spicio praesentia quidem eius lumen est carentia autem tenebrae.

Perspicuum non est proprium aetis vel aquae nec alicuius sic dictorum corporum sed est quaedam communis natura quae separata quidem non est in his vero est & in aliis corporibus in his quidem magis in his

autem minus.

Color est in corporis extremitate: sed non extremitas est.

Aer & aqua exteriori id est non proprio colore colorata sunt & enim tota talis est.

In aere & aqua quia indeterminato accidit color non eundem habent colorem accidentibus prope & longe aer & aqua.

In corporibus interiori id est proprio colore coloratis determinata est apperitio coloris.

Idem in corporibus interiori & exteriori coloratis est susceptivum coloris scilicet perspicuum: quod secundum quod existit in corporibus coloris facit participari aut plus autem minus.

Diffi. Color est extremitas perspicuum in corpore determinato

Ex lectione. vii.

Quemadmodum in perspicuo lux facit lumen: eius vero privatio tenebras: sic & in corporibus cum insit scilicet lux album & nigrum fit.

Qui in numeris bene proportionalibus consistunt colores quemadmodum in concordantissimis delectabilissimis colorum esse videntur veluti coecineus & puniceus: pauci autem tales sunt propter causam propter quam & symphoniarum paucæ.

Ex lectione. viii.

Melius est dicere visionem fieri per moveri statim intermedium sensus a sensibili quanta actu & deflexionibus.

Homines equos aut semina contingit dividere ad minima hominum enim minimum homo est & equorum equus: quare horum minimo rum sit commixtio.

Ex lectione. viii.

Manifestius est nobis saporum genus quam odoris huiusmodi autem causa est: quoniam peiorem habemus aliis animalibus odoratum: & ipsi aliis sensibus qui in nobis sunt.

Tactum certissimum aliorum animalium habemus: gustus autem quidam tactus est.

Natura aquæ universaliter id est secundum se insipida est: necesse est autem in ipsa aqua haberi genera saporum sicut scilicet in radice.

Subtilissimum omnium humorum aqua est & ipso oleo: sed protenditur oleum plus aqua propter viscositatem: aqua autem tenuior est quare & gravius est servare in manibus quam oleum.

Ex lectione. x.

Talis est aqua per quam certam transit & hoc maxime est in salis aquis maxime aliis: tamen a mare.

Sal quædam terre species est:

Quæ per cinerem colatur sunt aquæ ipso amaro existente amarum sa-

client feedback.

ignis secundum quod ignis nihil natum est facere uel pati nec aliud quicquam nisi quod est contrarietas in unoquoque secundum hanc omnia & faciunt & patiuntur.

Diff: Sapor est passio facta in humido a sicco terrestri cum additione calidi gustus sensum secundum potentiam alterans in actu.

Sensibile ducit sensibilem potentia præexistens ad actum.

Non sicut discere sed sicut speculari est sentire quia scilicet in eo qui adit
 fiat generatur habito de nouo: non autem in eo qui sentit generatur
 sensus de nouo sed sensus fit actu operans sicut in eo qui seculari.

Cibi animalibus oblati inquantum tangibilia sunt augmentum sunt & scientia & decrementum horum enim causa calidum aut frigidum oblatum haec enim id est calidum & frigidum faciunt augmentum sicut calor & decrementum sicut frigidum.

Nutritur cibis secundum quod gustabilis oblatus omnia enim nutriuntur
dulci uel simpliciter uel commixte.

Calidum augmentat & frigidum nutrimentum: eo quod leue quidem attrahit amarum autem & salum relinquit propter grauitatem: quod enim in exterioribus corporibus puta in manfacit exteriora calidus uidelicet solis hoc idem & qui in natura est animalium & plantarum quia solacet abstrahit humidum leue quod est dulce.

Commiscetur alii saporis ad cibum ut salsum:& acutum pro condimēto
 hoc autem fit ppter contrahere dulce eo quo nimis nutritiuū sit dulce
 & supernatitium quia scilicet facile attrahitur per calorem.

Ex lectione xi.

Quædmodû colores mediî ab albi & nigri cõmixtiõe sũt ita & sãpores a
dulci & amaro.

**Sapores qui delectationē faciūt ī solū sunt cōmixti in numeris i deſt pro
pōrione numerali: ſicq̃ & ſoni & colores :**

Pinguis est & dulcis sapor (f. sere) idem amarus utro & falsus sere idem sūt
pōicus aut & austerus & stipicus & acurus in medio sunt.

Fere așles numere sînt sapoz & coloz spēs: spēs n. aboz spēs li. sp. piguis
 & idē dulcis & flauū albi qz pōar sîe rōabile & fluidū nigz aliqd eē siē
 f. albi & amar: relingitur flauū odē albi eē quēad modū piguis ē dulcis.

Purpurei & alutres, i. purpureus & uiride & cinnabory, i. coccineus i medio albi & nigri sunt alii pero mixti sunt ex his.

Diff: Quæadmodū nigritas est privatio albi in perspicuitate amari & falsū privatio est dulcis in nutrimentali humido

Cinis cōbustoꝝ ama rissimus oīum ē exalatū enim ex ipsis est potabile i-
humidum nutrimentale.

Ex lecture.xll .

Quod facit in genere saporum in humido siccum quod scilicet est adt.
 quoniam saporis hoc facit in genere odorem humidum enchymam idest
 humor in corporatus alicui siccus.

Passuum in genere odoris commune aeri & aquæ dicimus perspicuum
 secundum quod laubile & mundabile idest receptivum est enchy-
 mæ siccitatis.

Non solum in aere sed & in aqua odorabile est videmus enim pisces odo-
 rare aere non existente in aqua.

Diffi. Odor natura quædam in humido ab enchymo siccio impræssa
Elementa in odorabilia sunt velut ignis aer terra & aqua quia sicca & hu-
 mida eorum achyma sunt idest sunt sine humore comprehensio alicui
 consili commixtum faciant: propter quod & mare habet odorem habet
 enim humorem & siccitatem cum sit salsum.

Sal magis uitto odorabile est: & manifestum est quod ab istis effluit okum
 scilicet per aliquod artificium unde in eis est humor pinguis compræ-
 hensus a siccio.

Lapis in odorabilis est achymas enim est ligna autem odorabilia sunt en-
 chyma enim sunt & horum aquatica minus.

Aurum in odorabile est achymam enim est ires vero & ferrum odorabilia
 sunt argentum autem & stagnum auro magis odorabilia sunt ærea aut
 & ferro minus:

Fumalis evaporatio non est odor.

Vapor humiditas quædam est fumalis vero evaporatio commune est ter-
 ræ & aquæ & constituitur ex illo id. vapore quidem aqua ex hac autem
 terræ quædam species.

Fumalem evaporationem impossibile est in aqua fieri odoratum autem
 est quod in aqua est.

Opus proportionales esse odores saporibus: & enim acetosi & dulces
 sunt odores & austeri: & potici: & crassi: & amari dysanapneia dicitur
 diis quæ est particula difficultatem significans & a participio quod est
 respiro quasi difficilis respirationis.

Quemadmodum amara difficilis potationis sunt sic putrida dysanapne-
 ia idest difficilis respirationis sunt.

Frigus & congelatio saporibus hebetant & odores exterminant calidum
 enim quod movet & generat id auferunt infigidatio & congelatio.

Ex locutione. xlii.

**Species odorum duæ sunt hæc quidem secundum convenientiam sapo-
 rum: hæc autem secundum se.**

Odores secundum convenientiam saporum delectabile & triste habent
 secundum acciden. id est ratione nutrimenti quoniam enim nutritivi
 passiones sunt appetentibus quidem nutrimentum delectabiles eius o-

dores sunt non appetentibus autem non delectabiles sunt.

Odores secundum se ipsos delectabiles sunt quemadmodum illi qui si-
rum sunt nihil enim horum magis vel minus escam assequuntur ineq-
conferunt ad eius desiderium quicquam : sed magis contrarium

Qui tales odores permisceret potationibus faciunt ut duobus sensibus
delectabile fiat.

Odor secundum se delectabilis odorabile proprium hominis est : qui au-
tem secundum sapores ordinatus est & aliorum est animalium.

Causa quare odor secundum se delectabilis sit proprium hominis : est p-
pter frigus quod circa cerebrum est frigidum enim natura existente cere-
bro : & sanguine circa illud in angustis uenis existente subtili & puro
de facili in frigidabilibus fumositas in frigidata propter locum in fir-
mantia theumata id est fluxus facit hominibus unde ad adiutorium :
siccatas facta est ista species odoris nihil enim aliud est opus : ipsius
quam hoc.

Odor propter cibum delectabilis existens & siccus & humidus multoties
infirmitas est : quare autem ab odore secundum se ipsum delectabili est
odoratio : quo modocumq; se habeat semper utilis est.

Vtitur natura respiratione ad duo ut operose quidem id est principaliter
ad thoracis id est pectoris adiutorium ut aduenticie autem ad odorem

Plus cerebrum & humidius habet homo aliis animalibus secundum pro-
portionem suae magnitudinis : unde aliorum animalium solum ho-
mo sentit & gaudet florum & talium odoribus : commensuratus est
enim eorum calor & motus ad hyperbolē id est excessum eius quare loco
frigiditatis & humiditatis est.

Ex lectione. xliiii

Quod animalia quae non respirant habent sensum odorabilis maximus est :
& enim pisces & entemorum genus diligenter sentit de longe propter
nutritiuā speciem odoris remota multum a propria esca.

Animalia respirantia & non respirantia non sentiunt scilicet odorem eo-
dem modo sed respirantibus quidem spiritus auferit supermarans quē
admodum cooperulum quoddam quare non sentiunt non respirantia
his autem qui non respirant ablatum est operculum hoc quemadmo-
dum in oculis.

Alia animalia ab homine non indignantur secundum se ipsa id est p se sed
bene per accidens fetidorum odorum nisi quid accidit corruptum in
existens ut scilicet est sulfuris odor & non conferat ad gustum & ad e-
dulium ipsis.

Quemadmodum homines a carbonū fumo patiuntur grauedinem capitis & cor-
rumpuntur multoties sic a sulfuris uirtute corrumpuntur alia anima-
lia & fugiunt propter passionem.

Nutritiua simplicia non sunt corporale enim oportet eē ex pluribus compositum quod nutrit quare neq; aqua sola neq; aer nutrire potest sed commixta existens.

Non confert ad nutrimentum odorabile secundum quod odorabiliter bene ad sanitatem.

Ex lectione.xv.

Sensibiles passionēs dicuntur in eo quod possunt mouere sensum.

Non intelligit intellectus quæ exterius sine sensu sunt.

Oē genus sensibile contrarietatem habet uelut in colore albū & nigrum in sapore dulce & amarum : & in aliis omnibus sunt ultima quæ contraria sunt.

Continuum ad infinita diuiditur in æqualia: ad æqualia uero finita.

Quod non est secundum se continuum species infinitas diuiditur.

Parua omnino sensibilia potentia sensibilia sunt: actu autem non quido non sunt separata a continuo .

Partes separate in paruitate supersabundantes rationabiliter resoluntur i continentia uelut minimus sapor in mari susus.

Ex lectione .xvi.

Primum mouens puta unius percussioneis sonum uel thus in igne eundem & unum numero sentiunt omnes seorsum existentes: id autem quod proximum est alterum numero est specie autem idem : quare si mul multi uident & odorant & audiunt scilicet idem sensibile propter diuersas immutationes ad eos peruenientes.

De lumine est alia ratio scilicet a sono per ioc enim aliquid unum idest per hoc quod totum medium sicut unum mobilē mouetur q̄ non est de sono: lumen est sed non ibi est motus.

Omnino similiter non se habet in alteratione & latione: lationes nāq; tōnabiliter in medio attingunt: quæ uero alterantur non similiter contingit enim simul totum alterari & non dimidium prius uelut aquam simul omnem coagulari: attamen si fuerit multū quod tale sit aut coagulatur patitur habitum ab habito .

Quotum est medium inter sensum & sensibile: nō contingit simul totū medium pati nisi in lumine.

Lumen facit uidere .

Ex lectione.xvii.

Maior motus minorem depellit: propter q̄ delata sub oculis non sentiūt si fuerit uehementer in aliquid intendentes: uel timētes: uel audiētes multum sonum.

Vnumquodq; magis ē sentire simplici existente quam commixto: uelut uinum intemperatum & mel & colorem & uocem solam: quam diapa son : quia obscurant se inuicem .

Ex lectione. xviii.

Sub sensu uno cōtraria sunt uelut dulce & amarum :

Non contingit tempus ullum esse insensibile & latere: omnia enim tempora contingit sentire.

Omnia tam parua quam magna sensibilia sunt: sed non uidentur secundum q̄ sunt: solis enim magnitudo uidetur quattuor cubitorum a lōge: & non quantacūq̄ est.

Ex lectione. xviij.

Duo oculi unum scilicet sensuum sunt & una est operatio ipsorum.

Eiusdem non erunt plures sensus eiusdem speciei: neq̄ enim opatio erit sine uirtute nec sensus est sine propria operatione.

Sensus communis secundum q̄ indiuisibile scilicet in se est secundū actū est unū sensitiuū dulce & alibi quādo uero diuisibile factum fuerit ut si seorsum iudicet de albo & seorsum de dulci scđm actū alterum est:

Ponendum est in anima idem & unū esse numero sensitiuum oīum scilicet sensus communis: secundum esse tamen alterum & alterum.

Omne sensibile magnitudo est: & non est indiuisibile sensibile.

Nihil uidetur in infinita distantia: unde autem aliquid uidetur finitum ē

Expliciant propositiones ex libro de sensu & sensato.

Incipiunt propositiones ex libro de memoria & reminiscētia & lectiōes sunt notatę secundum expositionē sancti thomę

Ex lectione prima

On idē sūt hoīes memoratiui & reminiscitiui: sed ut frequenter memorabilliores sūt q̄ tardi sūt. scđ ad inueniēdū reminiscibiliores aut qui ueloces & bene adiscētes.

n Futura nō cōtingit memorati sed opinabile. scđ ex pte cognoscitur uirtutis & spabile. scđ pte appetitus q̄ future est.

Est scia qdā speratiua quā quidam diuinauiam dicunt.

Memoria non est pręsentis: sed sensus: & sensu neq̄ future neq̄ factū cognoscimus: sed tantum pręsens.

Memoria scī ēpīus. n. cū adest nullis utiq̄ dicit memorati neq̄ q̄ cōsyderatur: cū sit cōsyderās & itelligēs sed hoc qdē scī p̄sensēre dī: illud aut scire. scđ qd cōsyderatur cum uero sine actis eorū sciam s̄ habitualē & scđ p̄pōrtētiā sensitiuū habeat sic memoratur eos. scđ uis pręsentior.

Diffi. Memoria neq̄ est sensus neq̄ opinio sed horum alicuius habitus: scilicet si sit aliqua uis permanēs aut passio si subiectū sit ip̄so māiōr

Ex lectione ii.

scia speratiua
dignatur

Intelligere non est sine phantasia :

Non contingit intelligere aliquid sine continuo nec sine tempore
Magnitudinē & motum cognoscere necesse est eo sensu quo & tempore
& phantasma scilicet horum tria communis sensus passio est quia scilicet
et phantasia est radix sensus communis quæ præsupponit actum eius
A primo sensitiuo id est a sensu communi horum trium cognitio estane
moria autem non solum sensibilem sed & quæ intelligibilem est :
non sine phantasmate est quare intellectus id est partis intellectus scilicet
dum accidens in quantum scilicet inquitur rem in phantasmate unig
edit memoria per se autē & primi sensitiui quantum scilicet ad open
tione in phantasmatibus quæ est passio eius unde & in aliis quibus
dam inest animalium & non solum hominibus & habentibus opti
mionem aut prudentiam.

Si memoria intellectiuarum aliqua partium esset non unig inest mul
tis aliorum animalium forte autē nulli mortalium nisi scilicet homi
ni qui solus habet intellectum :

Non omnibus animalibus memoria inest propter id quod non omnia
temporis sensum habent.

Memoria est eius partis animæ cuius est phantasia scilicet sensitivæ & sūt
memorabilia per se quidem quorum est phantasia per accidens autem
quæ non sine phantasia scilicet apprehenduntur videlicet intelligibilia

Ex lectione .iii.

Oportet intelligere passionem aliquam factam per sensum in anima &
scilicet in continuo in parte corporis habente ipsam velut picturam
quantam scilicet anima dicimus habitum esse memoriam quia
scilicet ea quæ in ipsa sunt quasi habitualiter tenentur

His qui in motu multo propter passionem aut propter etatem sunt nō sit
memoria tanquam utiq in aquam fluentem incidente motu & sigil
lo pp qd multū novū id est puen & senes imemores sunt fluunt .n. si qui
dē pp augmētū illi vero propter decrementum :

Multū veloces .i. ingenio & tardī neutri videntur memores esse qd ut ve
lores ingenio plus opportūo hūidiores sūt illi vero duriores his qdē
non manent phantasma in aīa alios autem non tangit id est non reci
piunt phantasmatis impressione.

Sicut in tabula pictū aīa est & imago & unū & idē .i. sūo sūt ābo .i. eē tūū
nō idē ābo .i. aīa .i. pictū & imago & ē cōsiderare .i. aīa & aīa cōside
ratio & sicut aīa .i. pictū & sicut imaginē tūc & qd in nobis ē phantasma
oportet accipere & ipsū aliqd scdm se esse & alterius phantasma scdm
qdē se ipsū speculari qdā ē .i. circa qd speculari intellectus aut phant
mata sūt nō alterius aut imago ē .i. iducēs i aliud & memorabile .i.
principium memorandi.

sc. ut imago.

Meditationes memoriam saluant in remiscendo hoc autem nihil aliud est quam speculari multotiens sicut imaginem scilicet priorum ap-
parere. *Ex lectione. vi.* pars & non sicut secundum se.

Memoria habitus est d. Telle. *Ex lectione. vi.* phantasmatis ut imagis
cuius est phantasma imaginatur scilicet a se per se ad uisum.
Ex lectione. vi.

Reminiscencia non est memoria resumptio neq; acceptio scilicet prima
alicuius cognoscibilis.

Nihil prohibet secundum accidens memorari quædam quæ sciuntur
et in præfati memorari autem secundum se non contingit ante fac-
tum tempus: memoratur enim nunc aliquis quæ audiuit aut uidit aut
passus fuit prius non quod passus est nunc memoratur.

Diffi. Cum resumit aliquis quæ prius habuit sciendam aut sensum cuius
habitum memoriam diximus hoc est reminisci.
Ex lectione. vi.

Quædam semel uidentes magis memoramur quæ aliqua multotiens uisa.
Citissime & optime sunt a principio scilicet incipiendo totius memorie re-
miniscencia sicut enim se habent res eo q; consequenter id est de uisum
ordinem. *Ex lectione. vi.* sic & motus scilicet earum in animam.

Sunt magis reminiscibilia quæcunq; ordinationem habent aliquam: quæ
autem præ sunt ordinata grauitur reminiscuntur.

Differt reminisci ab iterum adiscere quæ reminiscens potest quodam
modo moueri in id quod consequitur principium scilicet in memoria
retentum quod non est in illo qui iterum adiscit.

Tanquam natura consuetudo est unde quæ multotiens intelligimus ci-
to remiscimus.

Ex lectione. vi.

Maxime scilicet in reminiscendo oportet cognoscere tempus præteritum
aut in mensura id est determinate aut in fine id est determinate.

Ex lectione. vii.

Differt memorari a reminisci non solum secundum tempus: sed quoniam
ipso memorari: & aliorum animalium participat multa: sed reminisci
nullum est dicere quæ cognoscuntur animalium nisi homo. causa aut
est quia reminisci est ut syllogismus quidam hoc autem quibus delibera-
tuum inest natura solum accidit: & namq; deliberare syllogismus est
quidam.

Corporea exercita per organum corporale quæda passio reminiscencia est:
signum aut est turbari quosdam cum non possunt reminisci.

Melancholicos phantasmata mouent maxime

Maxime turbantur in reminiscendo quibus humiditas fuerit circa locum
sensitiuum enim facile pausat mota quousq; superueniat quod que-

Reminisci &
memorari dicitur

ritur & recte procedat motus

Ira & timores cū contra aliquid se mouerint & contra scilicet irā & timorem mouentibus se hominibus non sedantur scilicet passionēs led ad eandem contra mouent:

Superiora maiora habentes & nani peius memoratiui sunt quam contrarij propter id qd grauitatē multam habēt in sensibili & quia neq; a principio motus possunt immanere sed dissolui sunt neq; in reminiscendo facile ratione procedunt.

Explicunt propositiones ex libro de memoria & reminiscencia:

Incipiunt propositiones Ex libro de somno & uigilijs lectioes uero notatae sunt scdm expositionem petri de aluini

Ex lectione 3.

Omnes est priuatio quædam uigiliæ

Habitus & priuatio habent fieri circa idem susceptibile.

Quo sentiunt animalia hoc uigilant uigilantia & dormiunt dormientia.

Neq; animæ neq; corporis sentire est proprium.

Cuius est potentia eius est actus

Quæcunq; uidentū augenti diminutioni scq; participant solū: his neq; somnus neq; uigilia inest non enim habent sensibilem particulam.

Nihil est quod semper uigilet uel quod semper dormiat.

Quocūq; est aliquid opus secūdu naturā: quando excesserit tps in quo possunt aliquid facere: uel aliquid eorū quæ possunt tempore facere necesse est ea languere.

Cōtrariorū hoc quidē inesse necesse est subiecto illud autem nō.

Necesse est omne quod uigilat contingere dormire impossibile est enim semper agere similiter & semper dormire.

Animalia oia somno coicant quædam autem breuiss sunt sōni ideo latebunt multotiens utrum somno participant uel non: ut entoma quæ duros habent oculos.

Diff: Sōnus ē immobilitas & uelut uinculū oīs sensus. Extensiois

Diff: Vigilia est solutio & remissio sensus.

Quibus inest sensus inest & tristitia & gaudere: & quibus insunt hæc ē inest & concupiscencia.

Opus suum facit nutritiuū particula in dormiendo magis quam in uigi/

lando nutriuntur enim & augentur tunc magis animalia utquam uel
exigentia ad hoc sensum.

Ex lectione. lli.

Quædam animalia habent omnes sensus quædam uero non omnes ha-
bent ut talpa uisum.

Tactû & gustû uniuersa animalia habent nisi sint imperfecta.

Impossibile est qualicûq; sensu sentire quod dormit animal.

Est quædam potentia cois quæ sequitur ois particulares sensus: quæ
quoniam uidet & audit percipit non enim uisu uidet quis quoniâ ui-
det sed bene sensu commun.

Cum principale aliorum omnium sensitiuorum & ad quod redût alia pa-
tatur aliquid: compati necessarium est & reliqua omnia illoq; autem
cum aliquid impotens sit non necesse est hoc impotens fieri.

Sensu cois discernere potest animal quoniam alia dulcia sût ab albis: non
autem gustu nec uisu neq; ambobus.

Sensus cois simul tactui maxime existit: quia scilicet inseparabiliter & hoc
tactui separatur ab aliis sensibus: alia uero ab hoc inseparabilia sunt.

Somnus & uigilia passio est sensus communis ideo & in omnibus inest
animalibus: nam & tactus qui scilicet non separatur a sensu communi
omnibus inest animalibus.

Tactus principaliter a somno uincitur reliqui uero sêsus actiones suas

Non in eo q; sensus uacent neq; in eo q; est sentire non posse sôus est.

Obturbatis spiritibus obturbantur & sensus:

Quibus in certiuice uenescit per quæ discuntur spiritus appropinquân-
tur in sensari sunt.

Ex lectione. llii.

Didimus quietem omnibus quæ nata sunt moueri cum non possint sem-
per & continue moueri cum delectatione: necessariam esse atq; uilem.

Propter sanitatem animalium existit somnus: uigilia uero est finis.

Sentire & sapere omnibus finis est: quibus est alterum eorum optima erit
hæc sunt finis uero optimus.

Omnia animalia habentia sanguinem cor habent & in ipso est principiû
motus & sensus eorum.

Mouere & facere aliquid sine robore non est possibile: robur autem fa-
cit retentiô spiritus: & respiciantibus qdê quæ de foris sût non respiciant
bus autem quæ completata est.

Somnus & uigilia passio primi sensui est quod scilicet est in corde &
in ipso sit primo somnus & uigilia.

Mouentur quædam dum dormiunt & faciunt multa quæ uigilantiam
sunt non tamen absq; phantasmate & aliquo sensu: & tales somnia
memorantur ex pergefacti uigilum uero non memorantur actus.

Ex leſione.v.

Nutrimētum extrēmum omnibus qui ſanguinem habēt eſt ſanguis
a natura his vero qui ſanguinem non habent eſt proportiōale ſanguini
Locus ſanguinis ſunt uenæ & harum principiū eſt cor ipſam aut quod
dicitur eſt exanatoris

Somnus cauſatur ex euaporatione circa nutrimentum quæ ſurſum ſertur
& inſigidata a cerebro deorſum ſertur & tunc fit ſomnus : unde maxi-
me poſt cibaria fit grauis ſomnus : multa enim a cibaris fit euaporatio
Somni ſera omnia grauedinē capitis faciūt : ut potius cibi : opium : mēdra
gore uinum & lolium & qui dormitant hæc uidentur pati & non po-
ſunt leuare caput & palpebras.

Ex laboribus quibuſſiam cauſatur ſomnus labor enim colligatiuus id
eſt reſolutiuus eſt.

Egrediens quædam cauſant ſomnum : ut quæ a ſuperfluitate humida ſūt
ut accidit febricitantibus & lethargicis.

Præter ætatis pueri dormiunt uehementer eo q̃ nutrimentum ſurſum ſer-
tur omne ſignum autem eſt quoniam excedit magnitudo ſuperiorum
membromm inferiora in prima ætate : eo q̃ in his ſit augmentum.

Pueri maxime epileptici ſunt.

Similis eſt ſomnus epileptiæ id eſt morbo caduco & modo quodam ſo-
nus epileptia eſt.

Pueris non conſentit uina : neq̃ eorum nutritibus : cum enim ſeruit
multos ſpiritus ſurſum deſcendendo rursus uenas tumefacit quibus
coartat poros quibus reſpirō fit.

Differt nihil forſan quia ſciſcer diſſert ſecundum magis & minus pueros
uel nutrites eorum uidere uinum : ſed oportet bibere aquaticum & mo-
dicum ſpirituofum enim uinum & magis quod eſt magnum

Ita ſuperiora plana ſunt nutrimento pueris quod quinq̃ menſibus : non
uertunt collum .

Propter multam humiditatem quieſcant in matricibus embria prius.

Sōni amatores ſunt qui occultas uenas habent : & nani magnaq̃ capita
habentes illorum enim uenæ anguſtæ ut non facile deſcat quæ deſcen-
dit humiditas nani uero uel magna capita habentibus ſurſum impo-
rus multus & euaporatio fit.

Maniſeſta uenas habentes non ſomnolenti ſunt propter facilem flu-
xum niſi aliquam aliam paſſionem contrariā habeant : ſimiliter neq̃
melancholici inſigidatus eſt enim eis locus intus quare nō ſit eis mul-
tudo euaporationis.

Melancholici ædaces ſunt & duri : quemadmodum enim niſi aliquid iocundū
habentia afficiunt eis corpora : nigra autem cholera cum naturaliter ſit
frigida nutritiuum locum frigidum facit & alia loca ubicunq̃ potēſta

te existit huiusmodi superfluitas.

Melancholici edaces sunt & duri:quemadmodū enim nihil iocundū habentia afficiuntur eis.

Diff: Somnus & conuentus quidam caloris intrinsecus & naturalis reij/procatio propter descensum euaporationis ingrossante in cerebro.

In somno superiora animalis & exteriora infrigidantur unde palpebrae concidunt inferiora uero & interiora calida sunt sicut quae circa pedes & quae intrinsecus.

Ex lectione .vi.

Venter uacuus cum sit calidus est replectio uero in frigidat.

Cadunt homines dormientes substracto calido qui sursum referebatur.

Solus animalium rectus est homo.

Omnium quae in corpore sunt frigidissimū est cerebrum non habētibus uero iquod aequaler huic scilicet cerebro.

Quēadmodum humidum quod euaporat a solis caliditate: cum uenerit ad supremum locum propter frigiditatem loci infrigidatur: & congestum deorsum fertur factum rursus aqua: sic in eleuatione calidi ad cerebrum superflua quidē euaporatio in phlegma redigitur: ideo & cataracti uidentur ex capite fieri.

Ex pergiscuntur animalia cum digestio facta fuerit: & obtinuerit quae imposita fuit caliditas in angustum locum magna existens: super eo quod circumstantibus: sicut super frigiditatem & discreti fuerint corpulentior si gulis atq; purissimus.

Turbidissimus & purissimus est sanguis qui est in capite: idē purissimus autē atq; turbidissimus qui in inferioribus partibus est.

Diff: Somnus est primi sensus comprehensio ut non possit agere: ex necessitate quidē facta

Non contingit esse animal non existentibus quae ipsum perficiūt propter salutem: saluar autē quies:

Ex lectione .vii.

Nihil in somnis sensu exteriori sentimus quare sensu sōnia nō sentimus.

In somniis praeter phantasmata aliquando alia intelligimus: idēst aliquēdā eorum quae sunt in

Non est opinantis neq; intelligentis passio haec quam uocamus somnia: re: sed neq; sentientis simpliciter idēst ab exteriori.

Sensitui primi idēst sensus: quod dicitur somnium est passio: si quidem & eius passio est somnus.

Est idē sensitiuum primum & phantasticum idēst phantasia quia scilicet facit r. specū eiusdem obiecti esse autem sensitiuum primo & phantastico alterum est.

Diff: Phantasia est qui a sensu secundum actum fit motus

Diffinitio Somnium est phantasma quod in somno fit.
Sensibilis primi est somnare in eo quod phantasticum est id est in eo quod mouetur a sensibili in existente.

Ex lectione.viii.

Species non solum insunt in organis sentiendi dum sensibilia agūt sed etiam dum abeunt.

Quæ seruantur secundū locum: eo quod mouit non ulterius contingente mouentur: nam quod motum fecit mouit aerem: & aer motus alium & hoc mouetur quousq; quidem stet facit motum similiter etiam est in alteratione

Passio est non solum sentientibus in organis sentiendi sed etiam quiescentibus & in profundo id est in memoria & imaginatione.

& **superficiētiar** id est in sensu communī ut quidam exponunt uel melius in sensibus exterioribus: & huic expositioni alludunt tria signa in textu posita: quoniam primum est de oculo diu respiciente solem in quo aërio a sole remanet species claritatis secundum est de oculo diu respiciente aliquem colorem cuius species remanere uidetur tertium est de oculo respiciente solem qui postea uidet puniceum deinde purpureum: quousq; in nigrum deueniat & euanescat.

In speculis ualde puris si menstrua superuenientibus inspiciant mulieres sit superficies speculi uelut nubes sanguinea: & si quidem nouum sit speculū non facile est abstergere huiusmodi maculam: si autem uetus facile causa autem est quoniam non solum uisus patitur a uisibili mediante aere sed facit aliquid & mouet quemadmodum splendida uisus enim splendorum est agit quidem enim uisus per accidens ratione uaporis ab oculo in uidendo existens.

Oculi quando fluunt menstrua afficiuntur sicut pars alia quælibet corporis: & enim natura existant pleni uentum: ideo non sunt menstrua propter perturbationem & phlegma sanguineum afficiuntur oculi: & aer mouetur ab ipsis oculis & cum qui est speculis continuus qualem quendam facit & talem uelut ipse patitur: hic uero speculi superficiem insicit.

Eadem natura est seminis & menstruorum.

Purum diligenter demonstrat quicquid acceperit.

Vestes maxime mundæ citissime inquinantur.

Organa sentiendi cito & modicas differentias sentiunt.

Recedente sensibili extrinsecus in cella remanet simulacri habentis similitudinem aliquam cum re sensata.

Facile decipimur circa sensus cum in passionibus sumus ueluti trepidus in timore & qui amat in amore ut uideatur a modica similitudine hic quidem hostes uidere uille uero dilectum: & quantum passibilis: or quis

: facit tanto a minori similitudine mouetur.

Ex lectione.viii.

Tristitia & obiectiones parue secus magnas non apparent.

Post nutrimentum & omnino teneris existentibus ueluti pueris: non fiunt somnia: multus enim motus est propter eam quæ ex nutrimento est caliditate & ponit extremum de generationibus aquæ quæ destruitur dum inueniunt aliquid compositum.

Quemadmodum in humido si uehementer moueat quis: quandoq; quidem nullum apparet idolum: quandoq; uero apparet: sed distortum omnino: quod si quiescat puta & manifesta apparent idola: sic & in dormiendo phantasma & reliqui motus qui proueniunt a simulacris: interdum quidem cum uehementior sit motus exterminantur omnino: interdum cõturbatæ apparent uisiones & monstruosa & deteriora somnia ueluti melancholicis & febricitantibus & uinolentis.

Sedato & discretio scilicet pato ab insipido sanguine in habentibus sanguinem conseruatus simulacrorum motus ab unoquoq; sensuum ualida facit somnia.

Quemadmodum si lateat quoniam suppositus est digitus oculo: non solum quod est unum apparebit duos: sed etiam putabitur esse duos: si uero non lateat: apparebit quidem non autem putabitur: sic & in somnis si sentiat quidem quoniam dormit dicit quoniam uidetur q; in ipso scilicet sensu est ut coriscus: non est autem coriscus: si uero lateat quoniam dormit nihil contradicit phantasie.

Sæpe dormiendo dicit aliquid in aia quonia somnium est quod aparet

Ex lectione.x.

Somnium est phantasma quoddam in son.no.

Contingit uigilare & dormire simul: simpliciter altero existente & altero aliquo modo in esse & quæ tunc apparent: eorum nullum somnium dicendum.

Id est: Quæ in somno sunt ueræ intelligentiæ præter phantasmata somnia non sunt: sed phantasma quod est a motu simulacrorum cum in dormiente in eo quod dormit sit: somnium est.

Quibusdam accidit ut nullum somnium uiderint in uitæ: tamen tamen huiusmodi est.

Quibusdam multum proeclis ætate accidit quod primo nullam somnium uiderint.

Quibuscunq; hoc modo consistit natura: ut multa ascendat euaporatio in superiorem locum: & iterum deorsum lata multitudinem motus faciat istis nullum apparet phantasma: prodeunte uero ætate nihil inconueniens est apparere somnia.

Ex lectione.xi.

De diuinatione quæ fit in somnis & dicitur accidere a somnii neq; con-
temnere idoneum est neq; suaderi

Quia omnes uel plures existimât somnia habere aliquam significationem
prestat scilicet tanquam ab experientia dictum.

Quædam somnia sunt cause quedam signa quedâ accidentia futuroꝝ
Somnia quandoq; sunt signa & causa simul uelut eorum quæ citra cor-
pus accidunt scilicet egritudinum

Dicunt quidam & medicorum grati quoniam oportet ualde intende-
re somnii

Qui in die sunt motus nisi magni fuerint & fortes latent secus maiores
qui in uigilando sunt motus.

In dormiendo parui motus magni esse uidentur arbitramur enim fulgu-
ra cadere ac tonitrua fieri paruis sonis in auribus factis & melle & dul-
cibus saporibus perfusi tenui phlegmate defluente: & ambulare per
ignem & calefieri uehementer spatio calore circa quasdam partes scđ

Quoniam parua sunt omnium principia: maius est quoniam & egritudi-
num & aliarum passionum quæ in corpore dicuntur fieri princi-
pia parua sunt.

Necessarium est principia egritudinum in somnis esse patientia magis
quam in uigilando.

Quæ in somnis sunt phantasmata causas esse propriorum cuiusq; actus
non irrationabile est: debentes enim agere & in actibus existentes: aut
olim agentes: sepe recta his somnia intuemur & agimus.

Plurima somnia accidentibus assimilantur: ut omnia quo non est origo
in nobis: ut cum de nautali bello & de his quæ procul sunt somniantes
contingit hoc factum.

Quorum aliorum animalium quedam somniantia deo utiq; missa non
erunt somnia

Valde stulti homines præuidentes sunt & recte somniantes: tanquam deo
non imminente somnia: sed quoniam eorum quasi loquax natura &
melancholica multimodas uisiones uidet: & his cōtingit: quemadmo-
dum dicitur si multa iacis aliquando periter iacies.

Multa consulta bene & quæ fieri expediebat dissoluta sunt propter di-
gniores inchoationes.

Non omne fit quod futurum erat.

Nihil prohibet motum aliquem & sensum pertingere ad animas somni-
antes a corporibus celestibus.

Defluxiones huiusmodi scilicet corporum celestium ad animas pertin-
gentes contingit magis sensibiles esse in nocte: eo quod quæ in die
deserantur dissoluantur magis plus enim sine perturbatione æt est
noctis eo quod silentiores sunt noctes: & ii motus phantasmatum fa-

ciunt quibus prævidentur futura :

In die fierent somnia quibus futura prævidentur & sapientibus: si deus esset ea mittens .

Verisimile est non sapientes futura prævidere : nam intelligentia eorum non est curis affecta, sed tãquam deserta & vacua ab omnibus: mota secundum mouens ducitur id, sit secundum: ita circum corporis celestis.

Ex tatici quidem prævident futura: quoniam proprii motus eos non infestant: sed longe proiciuntur extraneos autem maxime sentiunt.

Notos de notis recte somniare & maxime prævidere accidit eo quod noti maxime pro se inuicem solliciti sunt: & quemadmodum procul exstantes maxime cognoscunt & sentiunt se sic & motus inuicem enim notiores sunt motus :

Melancolici bene coniectant somnia propter permutationem enim id est, locum dictursum cito habitum: ac ita consequenter se habentem imaginantur & sic copulant id quod longe est: & propter uolumentiam nõ repellitur eorum motus ab alio motu.

Artificioſſimus iudex somniorum est, qui per similitudines inspicere ut per uerba loquitur: & in cognitionem aliorum :

Recta somnia iudicare cuiuslibet est :

Explicit propositiões ex libro de somno & uigiis :

Incipiunt Propositiones ex libro de iuuentute & senectute Aristotelis:

Lectiões sũt notatæ secundum expositionem petri de alenensis.

Ex lectione .i.

On est possibile substantiam animæ esse corpus sed tamen in aliqua existit corpus particula habente uirtutem .

Necesse est unam & eandem esse particulam secundum quam animal uiuit & secundum quam appellamus ipsum animal.

Animal secundum quod animal impossibile est nõ uiuere: si autem uiuit animal existere non est necessarium: plantæ enim uiuant quidem: non autem habent sensum: per sentire autem animal & non

animal determinamus :

Non idem est scilicet secundum rationem esse animal & uiuere.

Nutritum principium habent plantæ in medio superioris & inferioris particulam enim secundum quam ingreditur alimentum superius vocamus ad ipsam plantam respicientes sed non ad ambiens totum id est ad uniuersam. deorsum uero secundum quam superfluum dimittunt primo.

Superius & inferius habent se contrarie in plantis & animalibus. Homini propter rectitudinem maxime existit habere quæ sursum est particulam ad id quod totius id est uniuersi est sursum alius autem animalibus intermedie plantis autem immobilibus existentibus & accipientibus ex terra alimentum necessarium est deorsum semper hanc habere particulam.

Proportionales sunt radices plantis : & quod uocatur os animalibus per radices alimentum hæc quidem recipiunt ex terra : hæc autem per os. Tribus existentibus partibus in quas diuiduntur omnia perfecta animalia una quidem qua suscipit alimentum una autem qua superfluum emitit : tertia uero harum media hæc in maximis animalibus uocatur pectus in aliis autem puta anulosis proportionale.

Ex lectione secunda.

Multa animalia ablata utraq; particulatum scilicet posteriori & inferiori & ea quæ uocatur caput & susceptiuum alimenti utantur cum fuerint mediū palam autem in entomis ut uespis & apibus.

Plantæ diuise uiuunt separationem & sunt multe arbores ab uno principio Necessæ aut nutritiuum animarum actum quidem in plantis esse unam uirtutem autem plures similiter autem & sensuum principium est in animalibus uidentur enim habere sensum diuisa ipsorum.

Saluare naturam suam plantæ decise possunt quia non habent organa ad salutem animalia autem non possunt : quia indigentia sunt capientis & suscipientis alimentum.

Assimilantur talia animalia scilicet decisa multis animalibus simul iunctis Optime constituta animalia diuisionem non patiuntur propter esse naturam ipsorum maxime unam propter quam quod & paruina sensum faciunt quædam diuise particulari : quia habent aliquam animalem passionem separatim enim uisceribus faciunt sensum.

Ex lectione in.

Quæ est ex spermatibus generatio accidit omnibus ex medio id est ex media portione semen est superfluum tertie digestionis quæ fit in corde Animalium sanguinem habentium cor sit primo & hoc nos contemplantur sumus : & in non habentibus sanguinem necessarium est analogū id est proportionale cordi fieri primo.

Cor est principium uenarum.

Sanguis sanguinem habentibus est ultimum alimentum ex quo sunt

particulæ:

Vnam quandam operationem circa alimentum oris virtus exercet alteram autem quæ ventris scilicet virtus: cor autem gratia huius operis animæ est id est ei completum & complementum inducit hanc operationem.

Oponet principale ad id cuius gratia sunt dispositiones perficere id est complementum dantes: sed non in his quæ huius gratia id est dispositionibus agi solummodo ut medicus: qui subiect est principalis ad sanitatem.

Duos sensus immediate ad cor tendentes videmus gustum & tactum: quare & alios: subiect mediate necessarium est tendere hæc autem subiect tactus & gustus non tendunt ad eum locum qui est sursum: subiect eorum uersus.

Natura uidemus in omnibus ex possibilibus facientem optimum.

Media regio principantis debet esse.

Vtens & quo uiuitur oportet differre: quemadmodum fistula & manus mouens fistulas.

Ex sectione. iiii.

Omnes particulæ & totum corpus animalium habent quandam caliditatem naturalem: propter & uiuentia quidem uidentur calida morientia autem priuata uiuere contrarium.

Necesse est caliditatis huius principium esse in corde sanguinem habentibus non habentibus autem sanguinem in proportionali scilicet cordi.

Operantur & digeruntur naturali calido: oia animalia.

Aliis a corde partibus infrigidatis remanet uiuere: corde autem infrigidato non remanent: quia hinc oritur principium omne caliditatis & animæ tanquam ignitis ibi particulis.

Necesse est simul uiuere existere & calidi huius saluationem: & mortē & huius scilicet calidi corruptionem.

Caloris naturalis duas uidemus corruptiones marcedinem scilicet & extinctionē uocamus autē eam quæ est a se ipso marcedinem: eam uero quæ a contrariis extinctionem: hanc quidem senectutem hanc autem uiolentiam.

Deficiente alimento non potente calido accipere alimentum corruptio fit caloris contrarium enim cessare faciens digestionem phibet nutrim.

Calorē marcescere accidit ampliori cōgregato calore propter nō respirare neq; infrigidari scito enim & sic consumit alimentū multū cōgregatū calidū: & præuenit consumens ante adesse euentationē.

Ipsa scdm se ipsa lucem flāma posita i maiori flāma cōbūditur sicut qđ cūq; aliđ uisibilū .cā aut ē qđ alimētū existēs i flāma minori: p occupat cūplens maior flāma prius quā adueniat altetum.

Ignis permanet semper scilicet idem specie factus & fluens sicut fluvius sed later nos propter uelocitatem .

Ex lectione quinta.

Carbones si fuerit circumquaq; continue obstrusio suffocatorio extinguuntur cito: si autem secus inuicem quis faciat frequenter oblationem & appositionem manent igniti multo tempore.

Oculatio calicet ignis sibi in semetipsum saluat ignem ineq; respirare prohibetur propter raritatem cineris retunditurq; eo qui in circuitu est aer: ut non exstinguatur multitudine exurgens in ipso caliditatis.

Plantis per alimentum & continens sufficiens sit auxilium ad naturalis calidi saluationem & enim alimentū facit refrigerationem in ingrediens sicut & hominibus primo oblatum Jeiunia autem cale facientia sum faciant immotus enim existens aer semper calefit: alimento autem ingrediente refrigeratur motus donec utiq; recipiat alimentū digestionem

Si continens excedat frigidityte exsiccantur plantæ: aut si æstate fortia accidant caumata ut non possit tractum ex terra humidum refrigerare macefcit calidum .

Expliciant propositiones ex libro de iuuentute & senectute.

Incipiunt propositiones ex libro de respiratione & inspiratione quem a libro de iuuentute & senectute non diuidat petrus de alucinia.

Ex lectione .vi.

Quatilia animalia per aquam acquirunt refrigerium
terrestria autem per aerem

Quæcunq; animalia habent pulmonem respirant.

Quæcunq; sine sanguine habent pulmonem & concuum minus indigent respiratione: propter quod multo tēpore sine respirare possunt permanere præter corporis inualitudinem:

Pulmonem concuum habent ouificientia ut ranæ genus & multo tempore manent in humidis: pulmo enim eorum modicam habent caliditatem: pauci enim sanguinis habet ipsum. si tamē cogat quis ualde detinens longo tempore suffocantur omnia talia: nihil enim talium suscipit aquam sicut pisces .

Hibentia pulmonem habentem sanguinem omnia magis indigent respiratione propter multitudinem caliditatis: quæcunq; autem non habet pulmonem non respicit .

Ex leſione. viii.

In ætibus calefacti magis magis reſpirationes indigemus & ſpiffius reſpirando omnes cum enim incitatu fuerit frigidum & conſtringatur & compingatur corpus deſtinare accidit ſpiritus:

Ex leſione. ix.

Eſt per arteriam ex pectore reſpiratio & per nares: & ea quæ per nares ſcã reſpiratione priuata animalia nihil parunt: nec aũt quæ ſecundum arteriam moriuntur: unitat enim natura exabundant ea quæ ſit per nares reſpiratione.

Ex leſione. xii.

Calore anima operatur omnia:

Principium uenæ eſt cor in ſanguinem habentibus: nõ enim per cor ſed ex corde protactæ omnes uenæ exiſtunt.

Alias uitutes aia: impoſſibile eſt exiſtere ſine nutritiua: hanc autem ſine naturali calore in hoc enim natura collocauit iſtam.

Animalium hæc quidem ſunt aquatica: hæc autem in terra faciunt conuerſationem.

Paruis animalibus & ſine ſanguine: facta ex continente aut aqua aut aere inſtigatio eſt ſufficiens.

Animali parua & ſine ſanguine: m^o dicum habentia colorem modico indigent auxilio refrigerationis pp qd & breuis uitæ oia ſere talia ſũt.

Ex leſione. xiii.

Sine ſanguine ſunt omnia entoma.

Apũ quædã uiuunt ſeptem annis: & alia quæcunq; ſonum faciunt.

Ex cõcuſſione ad pelliculam apes faciunt ſonum: qualem per calamos p ſonatos pueri faciunt quando ſuperpoſuerunt pelliculam ſubtilem.

Entoma non reſpirant: apes enim & muſcæ in humidis multo tempore uiuunt ſi non ualde ſint calida aut frigida: & dicuntur ſuffocati repleto uentre id eſt pellicula quæ mota refrigerat & corrupto ex humido & non propter non reſpirare propter qd in cinere demota reſurgũt.

Animalium quæ in aquis uiuunt quæcunq; ſine ſanguine ſunt: pluri tẽpore uiuunt in aere: ſanguinem habentibus.

Piſcium multi in terra latitantium uiuunt extra aquas & inueniuntur a fodientibus.

Ex leſione. xlii.

Sanguinem habentium & habentium cor quæcunq; ipſorum habent pulmonem omnia ſuſciunt aerem & refrigerationem faciunt per inſpiratione & expirare:

Habent pulmonem animalia animalificantia in ſe ipſis.

Selaci. i. ſt piſces ſine ſquammis aia: hanc ſed non in ſeipſis: & ouſificatiũ: pennatũ: puta anes: & ut lacertæ.

Simul pulmonem & brachias habere nullum animal visum est: quia pulmo gratia refrigerationis a spiritu est a branchiæ autem gratia, refrigerationis ab aliqua.

Vnum ad unum opus oportuna organum est.

Frustra nihil videmus facientem naturam

Duobus entibus ad unum ordinatis alterum utiq; esset frustra:

Quoniam animal ad esse indiget alimento: ad salutem autem refrigeratione: eodem organo. Locutitur natura ad ambo hæc quænamodum ligna ad sapes & ad loquutionem.

Non habentibus pulmonem neq; respirantibus os quidem ad operationem alimenti ad refrigerationem autem indigentibus refrigeratione branchiarum existit natura.

Ex lectione. xiiii.

Delphini habent pulmonem propter q̃ & dormiuntur extollentes os super aquas: & si capiuntur ibi cito suffocantur propter non respirare: & supematantia videntur talia in mari propter respirationem

Ex lectione. xv.

Quæ honorabiliora sunt animalium plus sortita sunt caliditatis.

Rectissimum animalium est homo & quod sursum habet videlicet caput ad totum idest: orbem sursum solus habet.

Homo pulmonem calidum multum & sanguineum habet.

Hæc quidem animalia ex terra ampliori facta sūt: puta plantarum genus hæc autem ex aqua puta quæ aquatiliū uolatiliū uero & campestriū: hæc quidem ex aere hæc autem ex igne.

Singula animalium in propriis locis habent ordinem.

Habentia exortus habituum loca contraria & tempora idest: qualitatū accidentalū quæ non consequuntur naturaliter materiam saluant natura autem in propriis saluatur maxime locis

Non est idem materia animalium ex qua est unumquodq; idest: qualitates quæ consequuntur naturaliter materiam & habitus & dispositiones ipsius subter quæ consequuntur accidentaliter.

Si quid est glaciæ uel cæci constitueret natura: non utiq; in calido. ponēs saluaret quoniam illud scilicet esset naturaliter frigidum.

Naturales qualitates in quo quidē loco sunt tales entes existunt: ut quæ in aqua humide: quæ autem in terra sicca: quæ autem in aere calida: habitus uero scilicet accidentales quidem excedentes sunt caliditate in frigidum qui autem in frigiditate in calido positi saluantur magis reducti. ad mensuram idest: proportionem loci habitus excessum.

Secundum permutationes communis temporis loci qualitates scilicet naturales permutantur.

Habitus idest: qualitates accidentales contingit locis contrarios esse ma

teris idest qualitates naturales autem est impossibile:

Ex lectione.xvi.

Inter viscera maxime habens sanguinem est pulmo:

Refrigeratiōe totaliter indiget animalium natura propter colocatiōem animæ in corde.

Respirantia in pauco aere & eodem suffocantur:uelociter eni sit calidus
Non potentibus respirantibus mouere pulmonem aquatibus autem brachijs
chias propter passionem aut propter senectutem accidit mors.

Explicunt propositiones ex libro de inspiratione & respiratione.

Incipiunt propositiones ex libro de causa longitudinis & breuitatis. An
stretus uitæ.

Ecundum quosdam nihil prohibet lagorosos longæ
uitæ esse existentes

Longioris uitæ genus hominum quā equorum.

Sunt homines il quidē longæ uitæ:il autem breuis
uitæ:alteri secundum altera loca distantes

Gentes quæ in calidis regionibus sunt longioris ui
tæ suntque in frigidis breuioris uitæ.

Aliqui habitantium eundem locum hac differentia
scilicet longioris & breuioris uitæ differunt adinuicē

ignis & aqua & his cognata non habentia eādē uirtutē: existūt genera
tionis & corruptionis causa.

Ignorantiæ corruptio reminiscētia & eruditio est:scientiam uero obli
uio & deceptio

Corruptis animalibus corrumpuntur & scientia & sanitas q̄ i aialibus sunt.
Quoniā aia non est in corpore sicut scia i aia: nō erit ipsius aia corruptio
præter corruptionem qua corrumpuntur corrupto corpore.

Corrumpūtur quæ iexistūt contrariis scđm accidēs: eo q̄ illa corrumpūtur
scilicet pex se interdimūtur enim contraria ab inuicem.

Cui nō est contrariū & ubi non est: impossibile utiq̄ erit corrumpi:

Impossibile est materiam habenti non existere aliquo aliter contrarium.

Si simul fuerint actiūm & passiū: hoc quidē semper facit: hoc autem
semper patitur: & impossibile est non permutare.

Ex contratio semper est permutatio:

Minor flāma cōburitur a multa scđm accidēs: quia alimentū qđ illa in
multo tpe cōsumit: hoc multa flamma cito consumit.

Oia generabilia & corruptibilia sp̄ i motu sūt & sūt aut corrumpūtur.

Continens aut cooperatur ad generatione & conseruationem reliant con
tra operatur propter hoc transposita duriora sunt & paucioris durabi
lioris natura.

Eterna nusquam alicui contraria erunt.

Longissime uitæ in plantis sunt palma & cypræssus.

In animalibus sanguinem habentibus iuentur quædam longioris ui
tæ magis q̄ in ex sanguinibus & ingressibilibus magis quam i aq̄is.
Ingressibilibus lōgissimæ uitæ animalium sunt homo & elephans.

Animalia quæ maiora sūt ut plurimum minoribus longioris sunt uitæ
rationale enim est maiora plus habere humidū intra autem consistit in
proportionē calidi & humidis.

Animal natura calidum & humidū est & uiuere talis est.

Senectus frigida est & sicca.

Quod mortuum est uidetur frigidū & siccum.

Necesse est senescentia deficcari

Ignis non fit putrefactus.

In animalibus non solum oportet esse multitudinem humidis sed cū hoc
& calidum ut neq̄ facile congelabile neq̄ facile deficcabile sit.

Coitua & multi spermatis senescunt cito: sperma enim superfluum nocet
& amplius emulsum deficcet.

Mulus longioris uitæ est equo & asino ex quibus genitus est & scemellæ
masculis si coitui sint masculi propter quod & pascetes masculi bre
uioris uitæ sunt scemellis.

Quæcunq̄ laboriosa sunt masculorum senescunt magis propter laborē
deficcet enim labor & senium inducit.

Naturaliter masculi scemellis longioris sunt uitæ quia calidius animal
est masculus quam scemella.

Animalia quæ sunt pauci sanguinis aut sanguinem habentia non sunt i
his quæ sunt ad articū locis neq̄ gressibilia i terra neq̄ aquatilia in ma
ri quæ autem sūt minora quidē sunt & breuioris uitæ auert enim cō
gelatio id est humidū augmentum.

Aquatilia animalia minus lōgæ uitæ sunt gressibilibus mō quia humida
simpliciter sed quia aquositate autem humidū facile corruptibile est
quia frigidum est & cōgelabile de facili.

Plantæ quædam longissime uitæ sunt & magis quam animalia: primo
quia aquosæ minus quare non facile congelabiles sunt deinde habēt
viscositatem & frigiditatem & siccæ & terrestres existentes non tamen
habent facile ex siccabile humidum.

In masculis superiора maiora sunt quam inferiora in sceminis autem
e conuerso.

Plantæ quæ capite magne sunt longioris sunt uitæ:

Superius plantæ & caput radix est:

Explicunt propositiones ex libro d. ci longitudinis & breuitatis uitæ :

Incipiunt propositiones ex libro de morte & uitæ Aristotelis & lectiones notatæ sunt secundum expositionem petri de aluerina.

Ex lectione.

St omnibus animalibus communis scilicet secundū genus uita & mors. modi autem differunt specie scilicet in animalibus differentiibus specie.

c Mors hæc quidem uiolenta est : hæc autem secundum naturam.

D. R. Mors uiolenta est quando principium scilicet corruptio extra fuerit secundum naturam autem quando est in ipso animali.

Mors & corruptio non inest similiter perfectis & imperfectis animalibus : Imperfecta animalia sunt oua & semina plantarum quæcunque sunt sine radicibus.

Omnibus animalibus corruptio fit propter calidi alicuius defectum.

Animalia quæ non uitalia ualde sunt: multo tempore uiuunt ablato corde & mouentur pedibus adhuc existentibus truncabilibus propter nõ componi naturam ipsorum bene.

Principium uitæ id est a. deficit animalibus cum non refrigeratur calidum & comunicans ipsi et cor.

Quando his quidem scilicet animalibus habentibus pulmonem pulmo his autem scilicet piscibus branchiæ indurata fuerit propter temporis longitudinem desiccatis his quidem branchiis : his autem pulmone & factis terrestribus possunt has partes mouere neque eleuare neque simul ducere tandem facta intensio in durioris marcescit calor.

Pauis passionibus aduenientibus in senectute uelociter moriuntur animalia .pp paucum esse calidum uelut evaporato in multitudine uitæ.

Sine tristitia est : quæ est in senectute mors nulla enim uiolenta ipsis passionem contingente moriuntur sed insensibilis absolutio animæ fit oio.

Diffi. Generatio est prima participatio in calido nutririue animæ.

Diffi. Vita est masio animæ nutritiue in calido.

Diffi. Iuuentus est primæ refrigeratiue particule augmentatio.

Diffi. Senectus est huius particule decrementum status autem horum medium est quando nec deficit nec exuberat.

Diff. Mors & corruptio uiolenta calidi est extinctio & marcor :

Diff. Mors secundum naturā est marcescētia calidi propter temporis longitudinem facta & perfectissima.

Respirantia animalia suffocantur in humido pisces autem in aere.

Ex lectione secunda.

Tria accidentia circa cor quæ uidentur habere eandem naturam & non habent sunt saltus & pulsus & respiratio.

Diff. Saltus cordis est constrictio calidi quod in ipso est propter refrigerationem superfluum & contabescētiā ut in timoribus.

Timentes insigilantur secundum superiora calidum autem fugiens contrarium facit saltum in partem constrictam locum : ita ut aliquando extinguantur animalia propter timorem & propter passionem egredientia.

Bullitio fit spumoso facto humido a calido .elevator enim propter amplius fieri mollem.

Semper aduenientis humidi ex alimento per caliditatem tumefactio eleuata ad ultimam tunicam cordis facit pulsus in corde : & hoc semper fit continue : affluit enim semper humidum ex quo fit sanguinis natura.

Primo in corde fit sanguis : palam autem est in generatione a principio mundum enim distinctis uenis uidetur cor habens sanguinem.

Pulsat cor magis iunioribus quam senioribus fit enim exalatio humidum amplius.

Pulsant omnes uene : & simul inuicem : propter ortas esse omnes a corde mouet enim semper cor quare & illæ semper & simul omnes : quando cor mouet.

Diff. Pulsus est humidum calefacti spumificatio :

Respiratio fit augmentato calido in corde in quo est principium nutritiuum. Quemadmodum alia indigent alimento ita & cor & aliis magis : enim cor alius alimentum causa est.

Oportet existimare consistentiam pulmonis similem esse foliis quæ ierariis sunt.

Vocatur ingressus aeris inspiratio : exitus autem respiratio :

In animalibus habentibus pulmonem eius quod uiuere & non uiuere finis est respirare & non respirare in piscibus autem suscipere humidum in inspirare & expirare consistit uiuere :

Explicuntur propositiones ex libro de morte & uita.

Incipiunt Propositiones ex libro de motibus animalium Aristotelis & lectiones notæ sunt secundum expositionem patris de alano.

Ex lectione I.

Uniuersales quærimus sermones & singulares
bus adaptamus ipsos.

Oportet si moueatur aliqua particula anima
his quiescere aliquam : & propter hoc iuncturæ
in animalibus sunt.

Nihil mathematicorum contingit moueri
Vnumquodque animal oportet in seipso aliquid
habere quiescens unde est principium eius
quod mouetur.

Quemadmodum in animali oportet aliquid immobile est si debeat mo-
ueri sic adhuc magis extra animal oportet.

Nauem pellens in nam ipse existens & firmatus ad nauem nō mouet na-
uem : quia necessarium est ad quod firmatur manere.

Ex lectione secunda.

Speræ motus circulariter nulla manet particula : aut enim totam necessa-
rium est manere aut distrahi continuitatem eius.

Moueri id est per se unum motum a duobus scilicet non per se ordinatis
est impossibile.

Oportet tantam uirtutem esse quiescentis in quiescendo : quanta est moti &
mouentis ipsam : quare impossibile est cælum moueri ab aliquo si
non in terra.

Cælum in corruptibile & indissolubile est ex necessitate.

Non est impossibile aliquid si oppositum non est necessarium.

Totaliter immobile a nullo cōtingit moueri : propter quod bene dictum
est apud homerum non utiq; non amoueantur e cælo in terram io-
uem supænum omnium neq; si multum laborent apprehendere om-
nes dii dæteq;.

Impossibile ē ignē aut terrā aut aminatores aliquid in seipsis habere aliquid quie-
scens & mouens & aliquid extra ad quod propulsentur sicut aiaia hñu
Generationis & corruptionis nihil possibile est causam esse sibi ipsi : præ
existere enim oportet ei quidē mouetur & generatur mouens & generis
nihil autem prius est se ipso.

Ex lectione, III.

Inanimata omnia mouentur ab altero.

Omnia aiaia & mouent & mouentur gratia alicuius.

Mouentia animalis sunt intellectus phantasia sensus appetitus electio uo-
luntas & concupiscētia : & hæc oia reducuntur ad intellectum & appetitum :
Phantasia & sensus intellectus eundē locū habent iudicatiua. n. oia sunt.

Voluntas & concupiscentia appetitus sunt:

Electio communis est intellectui & appetitui.

Mouens primum est quod appetibile & quod intelligibile est.

Non omne intelligibile est mouens primum sed quod operabiliū finis ē

Non omne bonum mouet uidelicet bonum in particulari sed in quantum est finis eorum quæ gratia alicuius alterius existunt sic mouet natura si est bonum in particulari.

Oportet ponere apparet bonum boni locum habere & delectabile esse.

Appetibile est primum mouens & non motum mouet appetitus autem & motum mouet: ultimum autem motorum non necesse est mouere aliquid.

Motus localis ultimus est omnium motorum quæ sunt in animalibus mouetur enim & procedit animal appetitu aut electioe alterato aliquo secundum sensum aut phantasiam.

Ex lectione quinta.

Similiter se habent intellectus speculatiuus & practicus in syllogizando: quia uidelicet syllogizantur ex aliquo primo & secundo. sed intellectus quidem speculatiui speculatio est finis cum enim duas intellexerit propositiones conclusionem intellexit & composuit intellectus autē practici ex duabus propositionibus continuo sit operatio.

Operatio conclusio est finis intellectus practici.

Propositiones practice determinantur per bonum & per possibile sicut sci licet speculatiue per rationem entis.

Quæcumq; nō ratiocinantes operamur uelociter operamur.

Ultima uidelicet proxima causa eius quod est moueri est appetitus existens uidelicet in actu.

Ex lectione vi.

Phantasie & sensus & meditationes alterant corpus secundum calidum & frigidum.

ensu facto in actu statim alterationes quædā sunt existentes: phantasia autem & intelligentia habent in se rerum uirtutem aliquo enim mouetur species intellectiua calidi aut frigidi: aut tristabilis aut delectabilis talis existit: qualis & unaquæq; rerum exteriorum propter q̃ tremunt timent homines intelligentes solum.

modica permutatio facta in principio multas & magnas differentias facit deinceps uelut gubernaculo secundum aliquid modicum transiit postea magna sit propter excessum.

Cum sit modica alteratio circa cor multa sit corporis differentia in moribus & paloribus & tremoribus & timoribus.

Ex lectione vii.

Necesse est principium anime mouentis esse in medio superioris & in

senioris & dextri & sinistri:

Media partem corporis in qua est principium mouens subiecto quidem unam operatione aut necesse est fieri plures.

Ex lectione. vii.

Principium motibus in animalibus est in corde: & spiritus cōplacatus ē in ipso Spiritus est mouens organicum

Ex lectione. viii.

Existimandum est constare animal quomodo bene legibus rectam sicut enim in ciuitate quando bene stabilitus fuerit ordo nihil opus est separatim principem adesse per singula eorum quæ fiūt sed quibuscumque facit ut ordinatum est: & hoc fit post hoc per consuetudinem ita in animalibus idem fit per naturā: quia nata est unaquæque pars scire proprium opus aut nihil opus sit in unaquæque esse animam sed in quodam principio corporis existere maxime:

Cor & pudenda maxime mouentur motibus inuoluntariis multo tētiens enim ipse iraq̃ aliquo non tamen iubente intellectu mouentur.

Motus inuoluntarij sunt somnus & uigilia & respiratio nullius enim horum domina est simpliciter phantasia aut intellectus.

Agentialibus exit uelut animal quoddam spermatis uirtus.

Motibus aliquando fiunt a corde ad sensus & a sensibus ad con & a sensibus ad sensus.

Explicuntur p̃p̃tiones ex libro de motu animalium.

Incipiunt propositiones ex primo libro de historis animalium Aristotelis. Collecte secundū interpretationē Theodori Gaza. tesalonicensis.

Ex capitulo primo.

Nimalium partes aut in compositas sunt quæ scilicet in similes sibi partes diuiduntur: ut caro in carnes: & ob eam rem similes appellantur: aut compositas quæ indissimiles secari apte sunt: ut manus in non manus quapropter eas dissimiles nominamus.

Quæcumque pars dissimilatis ex similibus cōstat ut manus & carne ossibus & neruis

Hominis oculis aut nasus cum oculo aut naso alterius

hominis specie conuenit.

Vt totum se habet ad totum: sic partes singulæ se se ad singulas habent. Quibusdam animalibus partes nec species sunt eadem nec excessu de-

fectusq; differunt: sed proportionē conueniant quomodo cum spina unguem cum solida ungularum cum forcipato pede, & pennam cum squama conuenire aduertimus.

Sunt completa animalia quæ easdem habent partes sed non situ eodem ut mammæ alia impectore habent alia inferioribus.

Partes similes aut moles ac humidæ sunt ut sanguis faties adeps seu medulla semen genitale lac caro & quæ his proportionē respondentia sicce & solidæ ut nerui cutis os cartilago uena pilus uisus & cornu.

Animalium differentias aut per uitas aut per actiones aut per partes constituti dignum est.

Animalium alia aquatilia sunt alia terrestria.

Alia aquatilia alia in fluido degunt uictiq; querunt ex humore & horem per uices recipiunt & rediunt nec uiuere possunt nisi uersentur in humore alia degunt quidem in fluido uictumq; inde emolliuntur sed aerem non humorem recipiunt: & foris parere solent.

Terrestrium animalium alia accipiunt redduntq; aerem ut homo & quæ cumq; habent pulmonalia aerem non recipiunt ut uespa & apes: & reliqua quorum corpus incisus prælingitur.

Animalium aquatiliū completa saxis affixa uita omnem traducunt ut conca.

Spongia sensum aliquem habere creditur quia multo difficilius abstrahitur nisi clanculum agatur rekrunt auulsores.

Terrestrium animalium alia uolucres sūt alia pedestria: quorum alia gressu alia repu alia trahibilia sunt.

Alia quod tantum uolucres sit ut piscis tantū natatilis est nullū nouimus.

Animalium alia gregalia sunt ut uolucrum genere columbi grues: olores & in genere piscium thūni & lunofix & hamiz alia solitaria ut quibus unguis aduici.

Animalium alia uitam ancipitem degunt ut modo societate modo solitudine gaudeant alia uero non.

Hominis naturam ancipientem societatis ac solitudinis esse: apertum est.

Animalium alia ciuilia quæ labori communicant: quorum idem opus communi efficitur opera alia in ciuilia.

Cuius generis est homo apis uespa formica grus, quatum alie sub duce degunt ut grues & apes alie nullo subdite imperio sunt ut formice.

Animantes quidā liberales fortes & nobiles sunt ut leones alii generosi si feroces insidiosi ut lupi.

Diff. Nobile est id quod ex bono prodiit genere generosum autem quod non a sua natura degenerauit.

Verecundæ sunt catæ & anseres.

Homo unus ex numero animalium omnium uim optinet cogitandi : & cum memoria atq; disciplinæ complures animantes esse participes possint nulla tamen præter hominem potest reminisci : sed de moribus utiq; generis cuiusq; diligentius potest.

Animalia quæ uescam habet alium etiam eadem optinent quæ uero alium habent non omnia uescam possident.

Humidi excrementi receptaculum uescam : sicci uero alium nominamus.

Animalia quæ animal gignere possunt : aut in se ipsa semen prolificum mittunt ut formina aut in alterum ut mas.

Omnibus animalibus sensus solis tactus est communis.

Cap. iiii. Humorem unumquodq; genus animalium continet quo si aut per uim aut per naturam ipsam priuetur in perniciem agatur necesse est.

In parte similari sensum tactus contineri certum est : sicut e contrario potentias agendi partibus dissimilaribus tributas esse apertum est.

Animalium alia habent sanguinem ut homo & quæ aut perfecta pedibus carent aut binis quaternis uel pedibus carent alia exanguia ut omnia quæ pedibus plusquam quaternis innituntur.

Capitulum quinto. Animalium alia gignuntur animal perfectum, alia ouum alia uermen.

Diff. Ouum est id cuius ex parte principio animal consistit : reliquum uero est alimento ei quod gignitur :

Diff. Vermis id est ex quo toto totum animalis subiecti sortus formatione incrementumq; gignitur :

Animalia quæ uel pennis uel membranis uolant omnia bipeda aut apoda : angues enim circa æthiopiam tales uolare narrantur.

Capitulum sexto. Cum cæteræ serpentes oua pariant sola uipera animal gignit.

Homo animalium maxime omnium notum nobis necessario est.

Cap. vii. Summæ partes in quas primas totum diuiditur corpus hominis sunt caput collum thorax brachium duplex & crus duplex :

Diff. Thorax est quæ a collo ad pudenda usq; trunca pertendit

Diffinitio. Capitis pars quæ capillis interfecta est calua appellatur.

Diffinitio. Pars prior caluæ sinciput nouissime consistere solita est omnium enim ossium corporis ultimum id concreuit & induratur.

Diff. Pars posterior caluæ occiput est media uero inter occiput & sinciput uertex est.

Cerebrum sincipiti subditum est occiput innanem est.

Calua mulieris unam habet futuram : quæ autem uiri tres : licet uisum sine ulla futura caput uiri sit.

Cap. viii. Diffi. Facies est quæ caluæ subiecta est & eam duntaxat in homine nominamus.

Diffi. Frons est pars faciei quæ sub sinclpite posita inter ipsam & oculos ē Quibus frons est magna segnes quibus parua mobiles quibus lata mente moueri idonei quibus rotunda iracundi sunt.

Cap. xiiii. Supercilia si i rectum porrigantur mollem subeēt animum significat si iuxta nasum inflexa sunt austerum & acerbum si iuxta tempora inflectuntur derisorem ac dissimulatorem si uero in totum dimissa notam inuidiæ habent.

Diffi. Pilos qui extremo palpebrarum ambitui adherēt ciliū nominamus.

Diffi. Humor oculi intentus quo uidemus pupilla est & quod eam ambit nigrum dicitur & quod nigram circundat candidam siue albugo.

Anguli oculorum si iusto sunt longiores notam morum maleficorum præbent si carnosi more pestuncolorum sunt qui natiuis iunguntur malitiam præcunt.

Perfecta animalia & quæ generant animal omnia habent oculos præter talpam memini si quis prætentam membranam detrahatur locus oculorum apparet & pars magna eorundem.

Cap. x. Solus potissimum animalium homo numerosa oculorum ueritate notatur cū cæteris i suo singularis genere color sit idē exceptis egs

Oculi qui conditi sunt clarissime cernere possunt amodicus tamen litus nota morum est optimorum.

Oculi quibus nigrum caprinum est autem intenti constant aut modice nutant & mediocriter conuiuant motam motam laudabilium habent

Oculi qui conditi sunt clarissime in genere quoq; brutorum animalium cernere possunt.

Cap. xii. Oculi in cerebrum sinunt & uterq; positus super quadā uenula ē Aures homini tantum immobiles sunt cætera suas auriculas oia mouēt Notam optimorum motum habent aures mediocres.

Aures magnæ atrectæq; ultra modum stultitiæ indices sūt & loquacitatis

Diffi. Sternutamentum naso agitur & sicut uniuersi eruptio est signūq; sagurale est & unum ex spiritibus omnium generibus factum & sacrum

Mobiles naris natura esse uoluit.

L. lephantis prostrata ualidaq; naris augetur eiusq; usus idem qui manuum ea namq; cibos tam siccos quam humidos colligunt capiant & in os admovent soli.

Mouent animalia omnia maxillam inferiorem crocodillo sinuati excepto is enim unam superiorem mouet.

Cap. xvi. In maribus etiam lac fieri potest iterum caro his spissa est mulieribus autem fungosa.

Cap. xviii. Venter infra pectus est parte priore eiusq; radix umbilicus est.

Diffi. Totum quod ex cute glandeq; constat præputium est.

Quæ tegit glandem cutis ulnere obducto coalescere neq; sicut nec palpebræ præ se reduci ad unitatem queunt.

Cap. xvi. Habet homo partes suas ita dispositas aut in eo & superius sit & inferius: & prius & posterius: & dextrum & sinistrum.

Sinistra omnia sunt imbecilliora.

Quibus pedes exigui ille manus quoq; parvæ habentur.

Diffi. Pars interior manus uola dicitur caro sa est: & incisuris uitz indy cibis distincta.

Quibus pars interior plantæ non plana sed ita phenuscula est: ut solū toto attingat uestigio si uersuti & fraudulentum sunt.

Partes hominis tam superiores quam inferiores ad situm orbis uniuersis: superiorem inferiorēq; dispositæ sūt: idemq; priores & postiores & dextræ & sinistræ.

Caput cæteris animalibus superiorem optinet situm ratione sui corporis: at homo quoniam ad uniuersū orbis habitum institutus est: accipio partem etiam istam habet respondentem parti sublimi uniuersi.

Tactus & sensibus homini exquisitissimus est: deinde gustus reliquis superatur a multis.

Cap. xvi. Hō plurimū cerebri pottiōe magnitudinis ac hūidissimū habet: Cerebrū oibus priuatum sanguine est: nec uenā intra se ullam continet: & ad tactum frigidum per naturam est.

Arteria ita se habet ut accipiendi reddendiq; tantum modō spūs ossē fungatur: nihil enī aliud uel siccū uel hūidū pati ipsa uis: sed ubi i eā tale q; decessauerit: tam diu totquætur dum excutiat quod delapsū est.

Ventriculus humanus canino similis est: quippe qui non multo amplior sit quam intestinū sed iestino similis: aplothalus aut suille similis ē.

Cap. xvii. Cor situm cæteris animalibus in medio pectore est: i quibus pectus est: homini tantum ad partem sinistram potius uergit.

Sanguinis plurimum pulmo ex cæteris continet membris.

Cor solū ex reliquis uisceribus sanguinē intra se continet: cō pulmo nō intra se sed in uenis contineat sanguinem.

Sunt hominis uenæ crassæ: proportionē humani corporis.

Cap. xviii. Iecur supra septū positum a dextro latere est. Iien a lauo æquæ in omibus quæ membra ista disposita habent per naturā non p digio: seiam enim legitimum illum locū in non nullis quadrupedū: Iienem cum iecore permutasse usum est.

Est hominis Ien suillo similis: specie angusta & longa.

Rotundum iecur hominis est ac simile bubulo.

In parte quadā agri chalcidici euboia: sel nullū pecoriē at i naxo oibus ferre quadrupedibus tā grāde ē: ut q sacra faciūt aduenæ stupescant.

Ren dexter in omnibus animalibus quibus sunt renes superiorem, obiectum locum minusque pingui obducitur & siccior est.

Vesica hominis proportionem ampliorē quam ceterorum :

Propositiones ex secundo libro de historiis animalium :

Ex capitulo primo.

1 **Equi** cervix osse uno rigida constant nec vertebulis ullis iungitur interiora autem omnia caribus similia continentur.

Solus animalium omnium homo dexter utraq; nascitur.

Nullum animal præter hominem mammas parte gerit priores. **Flectunt animalia** crura pedora contra atque posteriora: & contrario quam homo membra inflectit excepto elephanto: flectit enim suos posteriores poplites mouetur hominis.

Homo brachia retrosum flectit crura uero ante.

Aues suos inflexus similes quadrupedibus agunt otura enim quæ binæ habent in posteriore curuitalas uero quæ uice brachiorum aut crurum priorem obtinent in priora.

Vitulus marinus tanquam lesa imperfectaq; quadrupes æquippe qui cōtinuo a scapulis pedes habeat manibus similes modo uræ.

Initiū incedendi omnibus animalibus est a dextris partibus.

Homo exiguis paucissimiq; integitur pilis nisi in capite quæ quidē pariter hirsutissimas omnium ipse est.

Oium quadrupedū crura osse ueroq; habundant carne deficiunt: at hō nullā fere sui corporis partē tā carnosam habet q̄ nates femora tibiae.

In terra illyrio & in pæonia & non nullis aliis locis suæ non fisso pede sed solipedes gignuntur:

Quod idem solipedes & bicornes sit nullum animal est.

Idem animal solipes & unicomis est: ut asinus indicus.

Cervus ex cornigeris soli cornua tota solida sunt cæteris cæua.

Soli cervus cornua omnibus anni decidua sunt cæteris perpetua sunt.

Hō priusq; adultior sit partē superiorem corporis habet maiorem quā inferiorē: & quo per ætatem amplius augeatur eo econtra euenit ut inferiora sint superioribus longiora.

Habent dentes omnia quæ qui drupeda uisipara sunt:

Animalia quæ cornua gerunt non dentata sunt: ut ung.

Apud modos (si chæsiæ credēdū ē) bellus gignitur (ut ille scribit) cui nomen manthicon: dices eius triplici rursus ordine magnitudo hirsutudo & pedes leonis: facies & aures hominoculi cæsi color rubricæ: cauda scorpionis modo terrestris aculeo armata spiculaq; agnata iaculis uox fistulae tubæ uel similia: cursus nō minoris præcæritatis q̄ ceruis: feritas rãta ut nunquā possit mutescere: appetitus præcipue carnis humanæ.

Mutantur priores dentes hoi & quibſdā aialibus ut equo mulo & aſino.

Maxillares dentes nullum animal mutat.

Sus nullam omnino dentem amittit.

Cap.ii. Iuuenibz cāibo dētes cādidi & acuti ſūt: atq; pueſtis nigri obruſiq;

Cap.iii. Cū ceteris aialibus ſenectute dentes nigreſcant: equo candidiores redduntur.

Maribus dētes plures ſūt q̄ ſcēmis: ut i genere hoīum: omniſq; ſnū captae p̄

Quibus plures dētes ſūt hęc utuatio: magna ex pte ſūt q̄bus pauciores & rariores hęc magna ex parte uitæ ſunt breuioris.

Cap.iiii. Homini nouiſſimi maxillares circiter uigeſimum annum gignūtur & uiris & mulieribus.

Quibuſdā mulieribus āno octageſimo maxillares illi nouiſſimi non ſine dolore exierūt: uiris quoq; idē eueniſſe accepimus & accidit iis quibus in iuuentute ipſi gemini nati non fuerunt.

Cap.v. Elephantis ſcēminæ minores dentes: & ecōtra quā mares habent uetgunt enim deorſum.

Statim cum natus eſt elephantus dentes habet.

Elephas linguam pet quā exiguam habet atq; interius poſita quam in cetis ſit ita ut uix eam uidere poſſis.

Cap.vi. Cæbus ſimia ge tens candam eſt.

Caniceps qui græce cynocephalos dicitur: eadē forma qua ſimia ē ſed maior ualidiorq; ē & faciei caninæ & dēte robuſtior: caninoq; ppior.

Simiæ cōueniūt cū hoīe plurimū ſua facie q̄ppe quæ nates aures dētes t̄ primores quā maxillares hoīes more habeāt: & ciliū ētūc cætere q̄dru-pedes non in utraq; palpebra habeant: ſimiæ habent.

Pedū ſimiæ officiū duplex eſt: his enī & ut pedibus & ut manibus utūtur.

Cap.xi. Chamaleo figura totius corpis ſacertā imitator: ipſi uidē di ſedes nōq; cute opitur: nec pupillæ motu: ſed totius oculi uerſatione i orbem mutationē q; quoquo nerſus aſpicit: qui uelit mutat ſuū colorē i ſtatu uerq; & niger nō lōge diſſimilis crocodillo ē. mutatq; color totū in corpore: inā & oculi cōcoleres reliquo corpori reddūtur: & cauda eūdē colorē accipit. carnē uſq; niſi in capite & maxillis & extrēo caudæ ad modū exiguū poſſidet: nec albi ſanguinem quā in corde & oculis: & loco a corde ſuperiore & uenulis hinc tendentibus habet.

Cap.xii. Nō nulla auiū gñā ſſas pſente q̄ ſūt uſq; ea ſcēpue q̄bo lingua latioſ eſt.

Cap.xiii. Mēma iſ titū aialibus data ē q̄ prius ita ſe aial formāt: nec pri-mū ouū deinde aial: unde ſit ut delphinus māmas habeat: aſu. illic cōcōpit & format.

Praeter brāchiæ diſſimē piſces a cæteris aialibus diſſerūt: eo qd̄ nō pi-lis ut terreſtria q̄ aial generant: nō cortice: nō pena: ſed plurimi ſquam-moſi pauci cartilagine aſpera: pauciſſimi leui ſunt.

Est omnis piscium genus sanguinis particeps :

Pariunt ova pisces oēs qui squamma conteguntur : alia uero oēs qui genere cartilagineo continentur excepta tana .

Cap. xlii. Caret pedibus genus omne serpentum ut pisces

Cap. xlii. Animalia oia quæ aerem accipiunt & reddūt habent pulmonem arteriam gulam & sinum gulæ & arteriæ.

Cot omnibus animalibus est quibus est sanguis : neque in minutis præ sua tenuitate non æque spectari potest .

Pisces & omnino quæ branchias habent carent pulmone.

Iecur inest omnibus in quibus est sanguis.

Vermes continent cerui oēs suo in capite uinos qui nasci solent sub lingua in cōcauo circiter uertebra qua ceruici innectitur caput magnitudine haud minores his uermibus quos maximos carnes putres ediderūt.

Ceruus & dōma felle uacūt quāquam cerui intestinū adeo amare ē ut ne a canibus quidem attingatur nisi ceruus præ pinguis sit.

Nonnullis ceruis achainis nomine fel contineri in cauda creditur.

Delphinus inter pisces solus felle priuatus est

Cap. xlii. Quadrupedes cornugere altera maxilla dentate quaternos uentris habent sinus quæ quidem & ruminare dicuntur sed omnia dentata maxilla utraq; uentres singulos habent.

Propositiones ex tertio libro de Iustionis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo .

Mribus animalibus quæ ova ædunt siue bipeda siue quadrupeda sint testes lumbis inext infra septū continentur uel cādidiores uel pallidiores.

Tantum aliquando excisum testibus initu protinus actō proge nerasse radium est.

Vipera alia ædit postquā intra se ova peperit : cū cætera serpentum genera ova ædant in lucem.

Cap. iii. Venæ ex corde originem ducunt .

Cap. iii. Origo nervorū in corde est.

Cap. vi. Ossa oia siue fortissimè tīgūt siue altepā iſetitur alteri nervis ligātur capite excepto ad .n. nō nervis sed futuris ipsorū ossū cōtinetur Natura neni fissilis in lōginadinem tendit & scindi p. latitudinē nō pōt. Nervus ignem non patitur cū uena paratur & scissus solidari non potest. Pars corporis nulla stupore temptatur quæ nervis caret.

Nervis pluribus pedes manus & scapulæ continentur atq; etiam ceruicæ & lacetri.

Ossa oia inter se apta una continuant seriem mouetur uenarum nec est ul-
lum os quod seotum ipsum per se maneat.

Maxillis genus dentium inheret : os partim cauū partim solidū & adeo
firmum ut solum inter ossa ferri aciem respuat.

Nullum animal est quod circa ventrem os habeat.

Leo suis in ossibus nullam oio habere medullā uidetur : quia admodū exi-
guā ac tenuē habet & in paucis ossibus solis inferioribus atq; brachiis

Cōstat leo præcipue oium alihū ossibus solidis : sunt enim adeo dura ut
ex eis concussis ignis uelut a silice elidatur.

Delphinus ossa habet non spinas.

Cap. viii. Quæadmodū os præcisū nunquā recessit : ita & cartilago rupta
nunquā repatur nec ullo soramine hiscit.

Gressilium quæ animal gignū auriculæ nares extremaq; ossium non nul-
la cartilagine constat.

Cap. xiiii. Colores cornuū unguium : angularum cutis pilorumq; colores
sequuntur.

Dentes ossium naturā emulantur : quamobrem ethiopū dentes & ossa cā-
dent : sed ungues nigri.

Ceruis tantummodo cornua tota solida : & sparsa in ramos : & omnibus
annis deu diu sunt nisi castrentur.

Adherent cornua cuti potius quam ossi : unde fit ut imphrygia albi boues
sint qui cornua perinde ut aurículas mouant.

Cap. x. Pilos habet animalia quæ pedestria & uiuipara sunt.

Cortice integuntur quæ ouipara sunt pedestria.

Animalia quæ molles suapte natura pilos habere solent : hæc per uisum pa-
buli melioris duriores incipiunt gerere cōtra autem molliores paucio-
resq; et quæ duros copiososq; habuerint.

Pili hominum locis calidis dum : frigidis molles oriuntur.

Pili sunt molles qui promissi & simplices sunt : duri qui crispi.

Cap. xiiii. Cutis homini proportionē magnitudinis tenuissima est

Cutum sensum ceterè constat.

Vbiunq; cutis per se & sine carne est : uulnerata non coit : ut i gena bucca
præpu io palpebra

Mutatur color pilorū in senectute candidiq; efficiuntur quod uel cæteris
quidem animalibus accidit sed non latis aperte : præterquam equo & cā
defiunt pili a parte sui postrema.

Plurimus canoium numerus candicans ilico existit : quæ ex re patet cani-
tiem non ariditate committi : (ut quidam uolūt) nihil enim ilico arri-
dū gigni solet : sed cutis uitio qd' utilagineem appellamus pilos omnes
produci canis apertū est.

Non nulli pili dum ægrotarent in canerūt : quibus in bonam ualitudi-

nem reſtitutis nigri penati ſunt canis de fluxis.

Canefcere pilos oſius opertos:quam diſſiloſq; a duertimus

Tpa hoium & partes primores quā poſteriores celerius canitiem ſentiūt.

Pubes nouiſſime canefcit.

Pili in hoie ſolo partim ſimul:partim poſtea per ætates gignuntur.

Congeniti ſunt pili capitis & ſupercilioꝝ & palpebrarꝝ:poſt geniti pubis
ptinum mox alarum poſtremo menti.

Parte poſteriore capitis caluus nemo efficitur.

Capitis leuitatē calitium nō cupimus:ſupercilioꝝ uero leuitatē ſalutiū ap
pellamus neutrumq; eoꝝ prius quam ceptus coitus ueneris ſit acci
dere nouimus.

Caluitio eſſe immunes mulieres & pueros & ſpadones apertum eſt.

Pili poſtgeniti ſis qui ante pubertatem caſtrati ſunt non exiūt:& poſt pu
bertatem exciſis ſoli decidunt præterquam pubis.

Pili in mento mulieris non prodeūt niſi iterdū pauci:cū mēſtrui curſus
ſubſiterunt:reliqui poſtgeniti mulieribus proueniunt.

Rarius fieri poteſt ut homo tum mas tum ſcēmina:pilis poſtgenitis care
at iam inde ab ortu naturæ uitio contracto & niſi ut pebeſcant contin
gāt ſteriles in gignando ſunt

Nonnullis ſupercilia per ſenectutē adeo hiſuta reddūtur:ut tondendū
ſit qđ propterea euenit qā coheſiōi appoſita ſunt oſſium quæ ſeneſcē
te ætate laxantur & inde plus humoris tranſire patiuntur.

Pili palpebrarum nunquam plurius iuſto excrescunt:de ſuntq; rebus ue
neris inceptis eoꝝ magis quo uſus ueneris fuerit amplior.

Pili euulſi ſubnaſci denuo poſſunt idum citra ætatis florem degitur nec

Quibus animalibus uerſicolores ſunt pili eiſdem etiam in cute uariis il
le color habetur.

Calueſcere minus ſolent qui mento ſunt bipartito.

Creſcunt pili quibuſdam in morbis:ut in tābificis:& etiā in ſenectute &
deſuncto augeſcunt:duroreſq; redduntur idem ungibus euenit

Libidinoſis pili congeniti maturius deſiunt:poſtgeniti maturius ſe
ſepromunt.

Quædam Sunt aquæ multis in locis quas cum oues biberint moxq; inierit
nigros gērrant agnoſuit in terra eſſe tēde agri chalcidici thraciz facie
annis quem phycrum uocant.

Lepori ſoli pili & in bucca intus:& ſub pedibus ſunt.

Aculeo ab apibus ſubſtracto nullis ſubnaſcitur aliis immo breui morian
tur necelle eſt.

Quædam Quod admodū raro contingit parum id obſeruandum cenſeo.

Deſiſciſ nihil humoris in ueſicam tranſmittitur:at uiuif non ſolum ha
mor:ſed etiam ſicca quædam concrementa deſcendunt ex quibus cal

culi conficiantur

Cap. xvi. Quibus multum est carnis iis uenæ artiores & sanguis rubentior & uenter ac uiscera parua quibus parum iis uenæ ampliores : sanguis artior uiscera maiora & uenter auctior.

Pinguescunt intra carnem quibus parum est uenter.

Cap. xvii. Omnia ætate prouecta potius quam nouella pinguescunt sed præcipue cum iam suæ longitudinis ac latitudinis modum adepti aut geri in profundum incipiunt.

Cap. xviii. Sanguis uenas uasa sibi habet nec in ullo alio nisi in corde præter uenas continetur.

Tactum in nullo genere sentit sanguis : sicut nec excrementa in aluo contenta & cerebrum & medulla.

Si sanguis integer est & non natura uel morbo uitiatus rubet & dulcis sapientis est.

Quod natura uel arte bono habitu sunt iis nec multum sanguis est nec pauper

Quanto aliquo plus pinguedinis habent eo minus possident sanguinis.

Homini sanguis tenuissimus ac mundissimus est : tauro & asino inter ea quæ animal generant crassissimus & nigerrimus parte etiam inferiore crassior & acrior est quam superiore.

Si sanguis immodice humescit morbus fit sic enim in speciem saniei diluitur & adeo ferefcit ut nonnulli sudore cruento exundauerint.

Dominantibus sanguis copia præter exteriores deficit subitque interiores. Fœminis sanguis nigrior & crassior quam maribus est : & minus sanguinis per summa corporis fœminarum est plus in parte interiore continetur.

Omniū fœminarum maxime mulier sanguine habundat : & mēstrua plurima in mulieribus fieri solent : quod genus sanguinis uitiatum est : grotansque fluit immodice.

Cæteris morbis sanguinis minus mulieris infestantur quam uirili paucis enim mulieribus sunt maciæ aut uarices aut e naribus profusio sanguinis : & si quod eorum acciderit detrimentum in mēstrua decubunt.

Cap. xix. Sanguis in uenis medulla in ossibus alia humida in membranis aut cutibus aut in uentribus continentur.

Nouellis adhuc animalibus medulla cruenta admodum est.

In suis ossibus minus medullæ est : & nonnullis omnino deest.

Eorum quæ utrinque dentata sunt lac coire non potest : tenues enim dulcesque est & non pingues.

Tenuissimum est lac cameli mox equæ tum asinæ : crassissimum bubæ : limum est.

Nulli fere animalium lac fieri solet antequam uterum ferat : nūdā ferant utile omne est sed primum nouissimumque inutile.

Non pregnantibus aliquando sed raro aliquibus ædulis efficitur ut lactescant, & quibusdam mulieribus natu maioribus lactu frequentiore lac prodiit & copia tanta ut infanrem enutrire possent.

Vbera caprarum quæ coitum non patiuntur pastores moris ætæ unica perficiant vehementer ut dolore infligant itaq; primum cruentæ humore eliciant: mox purulentum: postremo lac non minus quam ex iis quæ venter patiuntur.

Fieri potest ut aliquibus maribus bestis lac gignatur: nam in lenno infusa caper ex mammis quas geminas iuxta genitale gerunt tantum lactis emungebatur: ut colostrum inde conficerent: quod idem & proli masculæ capri illius evenisse accepimus.

Viris post pubem exiguum lac non nullis exprimitur: utrum tamen per factum frequentiore multum prodire aliquibus traditum est.

Cum ex amphora lactis caprarum formagines ulginti conficiantur: bubalum eadem mensura xxx. soletur pastores con iuvant.

Cogitur lac succo ficulno & coagulo.

Succus lana exceptus passillo lacte abluatur quod injectum lactis copiam densat & colostrat.

Cap. xvi. Quod vetustius coagulum est: eo præstantius: tale prosumo ut iris mederi præcipue potest: atq; et quod leporis est: sed laudatissimum hinuli.

Mulierum lac commodius lætētibus est quod liuorē trahit: quam quod candidum est & siccæ salubrius habent quam candidæ.

Est ad alendum lac validius in quo plus casei est: sed infantibus salubrius quod minus casei contrahit.

Cap. xxi. Placimum seminis proportionem corporis homo emittit.

Propositiones ex quarto libro de historis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Vnt genera animalium quæ sanguinem carēt quattuor primū quæ mollia appellamus foris carne molli obducta: & solidum intus quale sepiæ est: secundum hæc crustis tenuibus operiuntur & partem solidam foris mollem carnosamq; intus continent quale canctotum: tertium quæ silicea testa muniuntur quale canctoge & ostrea: quartam insecta omnia quale apes & culicæ.

Cap. vii. Insecta omnia quibus non in aluo aculeus est linguam velut atramentum ut muscæ & culicæ.

Cap. viii. Sunt sensus suprà quos nullum alium generis sui ad esse nomi-
mas numeros quinque: visus auditus olfactus gustus tactus.

Quæcūq; sanguinem habent & animal parvum hos omnes sensus habe-
re videmus nisi quid læsum læssumq; sit quale genus talpatum cui
visus deest.

Sensum tactus omnia habent animalium genera.

Audire atq; olfacere pisces palam est habere.

Sanguinem suum sagaciter pisces odorari dicuntur unde quotiens san-
guis effusus piscium est sagiunt & loca petunt longinqua.

Visu & olfactu & gustu insecta animalia tam pennata quam non pennata
procul sentiunt.

Apes ad nullam rem putridam solent ad volare sed dulcia petunt.

Quæ siliceo regimine operantur olfactum gustumq; habere constat idem
visu & auditu nihil certi habemus.

Cap. viii. Differt vox a sono & loquutione

Gutturis solo vox agitur quo circa quibus pulmo deest iis nulla vocis e-
mitte de facultas est.

De h. Locutio est vocis per linguam explanatio

Vocales litteræ a voce & gutturi: consonantes lingua & labris proferun-
tur quibus litteris omnis locutio conficitur.

Sonus elidit ab aliis partibus corporibus potest.

Insecti animalibus neq; vocis neq; locutionis ulla facultas est: sonusq; iis
attrito spiritu interiorē: mouetur non exteriorē

Nullum molle animal nullum crustatum vel uocem vel sonum aliquem
mittit naturalem.

Pisces vocis ex partes sunt: cum neq; pulmonem neq; arteriam aut guttur
optineant sed sonos quosdam stridoresq; mouent aut attutu branchia-
rum quas aliqui horridiusculas optinent aut spiritu in interioribus
incluso: quæ & dum arterunt atq; agitat sonos illos elidunt.

Delphinus stridet ac mutis efferens se in aerem: hic enim pulmonem &
arteriam habet proinde non nihil vocis potest promere lingua tamē
libera absolutaq; caret & laboris quibus vocis possit aliquem articu-
lum formare.

Sunt singulis animalium voces propriæ ad initum & ueneretū coitum.

Auib; præcipue facultas conficiende locutionis data est: quibus lingua
mediocriter: lata vel tenuius.

Garulæ linguatioresq; sunt auium minores & circa coitum maxime talē
effici unamquaq; auem moris est

Alis in pugna vox est ut coturnicibus: talis ante pugnam: ut perdicibus
dum suos aduersarios prouocant: talis cum uicere: ut gallinæcis

Capunt non nulli mares petinde ut suæ scemine: ut lusiniam genus: fœ-

mina tamen cessat cum incubat pullosq; educat:
In non nullis generibus maribus causatus tantum datus est ut gallina,
ceis & cotumicibus.

Proprium est hominis loqui.

Quibus est locutio: his etiam est nox & non e contra

Quod surdi iam inde ab ortu nature sunt: idem etiam muti sunt.

Avicularum non nullæ haud vocem eandem mittunt quam sui parentes
si præcepte paterna caruerint educatione & cantibus cæterarum aulæ
influenerunt.

Cap. x. Somnare non solum homines sed genus omne quadrupedum
palam est: & declarant id canes suo latratu quem per quietem agunt:
quæquam de his quæ ova pariunt incertum est: sed dormire ea cer-
tum est.

Pisces omnes & mollia & crustis operta omnia & insecta dormiunt.

Homo maxime animalium somniat.

Editis nuper in lucem infantibus adhuc nullum penitus contrahitur som-
nium: sed plurimis anno circiter quarto & quinto uisa incipiunt.

Produntur uiri & mulieres qui nunquam quicquam somnauerunt: quo-
rum nonnulli in processu ætatis accidunt ut uiso somnio mutarentur
habitu sui corporis uel in mortem uel in morbum.

Cap. xi. Sexus masculinus & femininusq; nō in oībus aetatibus est: utq; his
qui uitam stabilem ducunt aut resta teguntur: sed in mollibus & crusta
opertis & in pedestribus mas habetur & femina.

Maxima ex parte maiores longiorisq; uitæ sunt mares quā feminae præ-
terquam in genere mulorum.

Feminas piscium maribus esse longioris uitæ constat.

Partes superiores priorēq; in quocunq; genere animalium maribus sunt
potiores validiores & aptiores: quæ autem dici possunt inferiores poste-
rioresq; eas feminae habent robustiores.

Omnino femina eneruior autq; infirmior est mare & pilum habet te-
nuiorem quam mas.

Caro humidior est feminae quam maris: & genua planiora & crura te-
nuiora sed pedes elegantiores.

Vox est feminis omnibus tenuior & acutior boue excepta:

Propositiones ex quinto libro de histozis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo:

Oītu pediculoꝝ lentes procreantur: muscā p. uermiculī
c Pulicū coītu genus uermiculonū cui speciem referens gigni

nur ex quibus nec ea quæ generantur proneniunt nec aliud ullum aial
 Cap.ii. Leporum scœmina marem sep̃e numero prior superuolunt: cætero-
 rum uero magna ex parte modus coeundi idem est.

Genus matres suos non patiuntur nisi raro: nec uacce tautos: propter ri-
 gorem genitalem.

Scœminæ feliciù natura libidinose sunt: & matres ad coitum ipse frequen-
 ter aliciant inuitant cogunt: puniunt etiam nisi pareant.

Cameli sedente scœmina coeunt: & coitum toto die exercent: petunt te-
 cessuum solitudines cum libet coire: nec aquis potest eo tuto accedere
 præter quam pascor.

Genitale camelis neruo ita constat: ut ex eo confici possit quo arcus fidis
 siue intendatur.

Cap.v. Testes nec pisces habent nec ullum aliud genus qd̃ pedibus careat
 Perdices si aduersæ maribus steterint uentilq; inde affluat ubi matres stât
 concipiunt plerumq; etiam uoce matrum utero ingrauescunt & libidi-
 nē turgent.

Cap.viii. Tempora coitus descripta & ætates certas ad uenerem singulis
 animalium natura suxit & statuit.

Stimulantur ad uenerem mas hominum magis tempore hyberno: scœ-
 mina æstiuo.

Genus autum parte plurima uere ac ieiunte æstate coit & parit: excepta al-
 cyone quæ circa brumam paterere solita est: quamobrem quotiēs bru-
 ma serena existit dies alcioneæ appellatur.

Cap.xi. Stîrpium & piscium & quadrupedum animâtium generi plurimū
 interest: non solum ad cœteta corporis scœlicitatem: sed etiam ad coi-
 tum partumq; ampliorem.

Cap.xii. Sepia parit oîbus anni temporibus perseveratq; in ædendo ouose.
 numero dies quidecim quotiēs aut ediderit mas euestigio loquēs atra-
 mētū ouis superinfunditq; ita efficitur ut solideſcant.

Cap.xiii. Patiunt colûbæ omnibus anni temporibus si locum apricum ha-
 beant & cibum pullosq; educant: si minus æstate tantūmō fatiant.

Proles colûbarum præstantior uere quam autūno est: deterima æstatæ &
 omnino tempore calidiore.

Cap.xiiii. In omnibus animalium generibus prima emissio seminis aut
 infœcunda est: aut si fœcunda sit imbecilliora tamē generat & pauiora.

Ems accomodata ad coitum generi hoium inotescit uocis mutatione &
 mammatum sed præcipue ortu pilos: pubis.

Semen sette incipit homo citcitet annos bis septē: sed tñ genitalem re-
 cipit circa annos ter septem.

Oues & capræ annicilæ coeunt atq; utero setunt sed proles præstantior
 est quam senescentes matres & scœminæ procreant.

Sues tum mares tum foemine coire incipiūt mēse suae ætatis octauo quāquam mas antequam sit anniculus prolem generet utiosam.

Apri mēse dicimō in ire incipiunt & ualent in coitu ad triennium.

Canes tam mares quam foeminae anniculi magna ex parte coeunt & non nunq̃ mēse .viii. geritq̃ foemina uterum ad summam dieq̃ .xl. nec minus quam .lx. diebus.

Cum pepererit canis rursū .vi. mēse nec prius coitu impletur.

Equus inire tam mas quam foemina incipit biennissita ut ualeat procreare sed proles minor & inbecillior est: coeunt uero ut plurimū in trimatu & proficunt subinde in generando ut proles præstantior procreetur ad usq̃ annos .xx.

Coeunt equi mares usq̃ ad annos tricenos ternos foeminae usq̃ ad .xl. ita ut per totam fere uitam coitum equis sensari eueniat.

Viuent equi magna ex parte ānos circiter .v. & .xxx. foemia plus quā .xl.

Quinq̃ & .lx. annos nixisse equum proditum est.

Alinus tam mas quam foemina mēse .xxx. coit sed magna ex parte ne quæunt generare.

Homo mas ad annum usq̃ .lxx. uidelicet termino ultimo potest generare refoemina usq̃ ad .l. sed id raro magna uero ex parte maribus .v. & .lx. annus finis progenerandi est: foemina .v. & .xl.

Atietes primum uetustiores lætias inuēt nouellas .n. minus psequitur.

Sus ubi .xv. annum nata est non amplius generat sed efficitur.

Elephantus foemina incipit colere anno .xii. cum celerrime aut .xv. cum lentissimæ.

Senectus uim generandi pertendiq̃ omnibus animalibus tollit.

Quam gravidam redidit elephānus eadē præterea rāgere nūquā patitur

Cap. xviii. Nascuntur papilionēs ex concisieruæ ex uirentibus foliis primū enim minus quid mihi consistit i folio anox uerniculi inde contrahuntur cū intera tridū enicule formantur.

Vitani culices ex uerniculis qui. facie uini accēscēte gignuntur originem trahunt.

In his etiam quæ nullam putredinem posse recipere existimantur nasci animalia nouimus ut uermes in niue uetustiore qui hirti sunt pilis & rubidiquoniam & ipsa nix uetustate rubescit.

In cypro insula arantis fornacibus ubi calcides lapis ingestus cōpluribus diebus crematur bestiolæ in medio igne nascuntur pennarū paulo multis grandibus maiores quæ per ignem saliant atq̃ ambulant.

Salamandra per ignem ambulans eum extinguit.

Cap. xxi. Reges ducesq̃ apum aculeum habent sed eo non utuntur.

Non unus in quocunq̃ examine dux tantummodo est sed plures peritq̃ ipsam examen si duces uel non satis habeantur uel non plures quam

fatis: quod non tam principis desideria q̄ generationis: (ut alunt) ad quam illi necessarii sunt accidit.

Construunt apes fauos e floribus icæram ex lachryma arborum fingunt: & mella ex rore aeris fiderum exortu potissimum.

Mel non ipsas facere apes. sed rorem cadentem de ferre argumento est: q̄ uno aut altero die cellas melle repletas inueniunt apiarii. item in autūno mel postea quam de trādum est non reparaatur: cum tamen illo etiā tempore flores prouentiant:

Apes aggerant suis cruribus cæram: mel ore enomūt in cellas.

Cap. xxxv. Scorpiones terrestres uermiculos onog: specie pariunt complures & incubant: mox ut prolem perfecerunt pelluntur ab ipsa: sicut & araneis accidit: & interimuntur a suis liberis.

Cap. xxxvii. Phalangii aranei rhele crassum cum fecerint pariunt atq; incubant: cunq; ipsa proles increuerit matrem amplexa consumit & eiicit sæpe etiam patrem si ceperint.

Cap. xxxxi. Pulices minima quadam putredine gignuntur: sedemq; sui ortus sordes optinent aridas:

Cimices gignuntur ex humore qui per summa corporis animalium consistit pediculi ex carne: quibus futuris emergunt: cen pustulæ quædam suæ putæ exiguae: quas si pungas pediculi exeunt. accidit morbus hic nonnullis hominibus præ nimio corporis humores: & quidem aliquos sceditate obiisse proditum est ut alemanē poetam pherecidem syrium.

Pueri: pediculi in capite magis sunt uiridis minus & omnino sceminae magis quam mates pediculos sentiunt: minusq; laborant eorum capita q̄ bus pediculus in capillo est: & ex carne pediculus nascitur.

Cap. xxxiii. Testudo ona durioris testæ & bicolora æditi: quale ouum auium est: itaq; defossa: & cooperta terra: & complanata i cubat crebrius repera: sicutq; sequenti anno excluditur.

Propositiones ex sexto libro de historis animalium Aristotelis:

Ex capitulo primo.

Pupa sola in genere auium non nidificat: sed stipites arborum subiens parit sine ullo stramento in cauis.

u Cap. ii. Quæ oblonga sunt ona & fastigio cacuminata scemina ædunt quæ autem rotunda & parte sui acutiore obtusa orbiculum habent matem gignunt.

Si incubante gallina tonuit oua pereunt

Facultas columbis retinēdi oui etiam tempore perturiendi est: nam si ab

aliquo uenturum ouum per tristitia retinent.

Cap. vi. Origo pulli in albumine oui efficitur autem per umbilicum ex uittello pentur.

Cap. vii. Quæ specie columbacea continentur quamuis tria interdum pereant oua: nunquam plus duobus pullis educunt: nonnunquam et unum tantum reliquum ouum semper inimum est quod urinâ uocant.

Columbæ cum peperint primum ouo uno interposito die scdm pariant & incubant ambo uicissim interdum mas: noctu foemina:

Capitulo quinto. Quæ carne uescuntur non plus quam semel in anno pariant sed hirundo sola bis anno nidificat.

Pullos: hirundinis adhuc recentium nisi quis oculos stimulo petcussent resanescant & cernendi uim postea plene recipiunt.

Capitulo sexto. Aquilæ oua pariant ternas: sed binos excluduntur uersu a pod mactati constat: excludit binos: redit rema: educat unum

Coruus pullos nido expellit.

Oës fere alites quibus unguis aduncus pullos cum primû prouolâdi facultas fuerit nido expellunt: petcudentesq; cogunt discedere.

Cap. vii. Nulla avis sui generis autem solet interimere.

Parit cuculus non in nido quem ipse fecerit: sed in nidis minorum auis & maxime palumbi: oua quæ aliena reperit: redit sua relinquens & parit ut plurimum singula oua.

Cap. viii. Cormicus foemina tantum incubans: illud neq; perseverat & mares his cibum suggerunt

Perdices bina ouorum receptacula faciunt & in altero foemina incubat in altero mas.

Cap. ix. Pano uivir annis xxv. parit maxime a trimatu: masq; dum foemina incubat oua frangit.

Cap. x. Spargunt sua oua omnes pisces & magnam ouorum partem mares deuorant: italia petcunt in humore quibus ædinis mas non asperferit semen genitale.

Cap. xi. Sola anguilla inter sanguinea sine coitu & sine ouo generatur:

Cap. xii. Comune omnium animalium est ut cupidine uoluptas: eiq; rei ut necet maxime gestiant atq; incitentur

Ferocunt foeminae a partu & mares tempore coitus:

Incendantur libidine ex foeminis aque potissimum. mox uacæ.

Temporis beneficio & corporis ualitudine propensiora redduntur ad uenerem animalia.

Eque: libido exinguitur magis luba rōsa & frons tristior redditur.

Taurus tempore coitus tantum cum foeminis pascitur: ceterosq; oppugnat mares.

Equa facillime oïum quadrupedû: patit minimûq; emittit profluuium fâ
guinis: uidelicet pro corpôris magnitudine.

Sunt prope oïa afalia propensiora ad coitum tempore uerno.

Cap. xvi. Candidi nigritie efficiuntur oïum foetus si sub lingua arietis
uenæ nigrae aut candide habentur: culus enim coloris sunt uenæ eius /
dem & uellus est:

Tanta est uis aquilonis ut oues quæ non nisi foeminas pariunt immutet
ad prolis masculæ procreationem quare spectare ad aquilonem oportet
cum coeunt foeminae.

Capris nullum ducere pastores constituunt: quia earum natura non sta-
bilis sed lubrica atq; mobilis est:

Cap. xxi. Catelli caeci gignuntur nec ante duodecimû diē uisum accipiūt.

Craſſius catum quam cæterorum aſialium lac ē excepto ſcroſæ & leporis.

Cnus mares canes tollentes mingunt magna ex parte quidem sexto men-
ſe ætatis ſed nonnulli uel ſerius octauo .ſ. menſe id faciunt atq; etiam
maturius quam ſexto quod autem ſimpliciter dixerim cum colre inci-
piunt tollunt.

Cap. xxi. Salaciſſimû oïum tû foeminae tû maſcû equus ē: hoīe excepto
Minus temporis mares equi uiuunt quam foeminae propter coitû: & qui
domi aluntur minus quam gregarij.

Equorum foemina ſinem ſue longitudinis & procetitatis quinquennio:
recipit: ſed mas ſexſenio:

Cû equa peperit ſtatim ſecûdas deuorat atq; etiâ quod paſſi naſcentis frô-
ti adheret: hippomanes, dictum magnitudie minus carica parua hoc ſi
quis prærupto odorem moueat equa excitatur furitq; agnito eo odore
Equorum ducem (ut bonum) nullû conſtituunt quoniam equorum na-
tura non ſtabilis ſed mobilis procaxq; eſt.

Cap. xxii. Non aſinum equa ut aſina equum recipit niſi aſinus ſit qui e-
quam luxerit.

Cap. xxiii. Mulus cum equa conſuctus inuicem procreauit: mula quoq; iam
facta grauida eſt. ſed non quo ad perficeret atq; educeret prolem.

Mulae in terra ſyria ſuper phœnicem & coeunt & pariunt omnes ſed id
genus diuerſum eſt quanquam ſimile.

Si cutis præterea maxillis detracta mox relaxata ilico in ſuum redeat lo-
cum inditum recentioris quadrupedia eſt ueteris contra ſi diutius ru-
gata maneat cutis.

Cap. xxv. Lae & caro cameli ſuauiſſima omnium eſt.

Cap. xxvi. Sues mares caſtrati maiores ferocioreſq; euadunt

Cap. xxvii. Cetus mare ſuſtinet non poteſt ob eius contentiſſimum im-
petum ueruntamen etiam aliquando ſuſtinet.

Pinguescunt ceteri in ætate supra modum quam obrem nec curare quis
de possunt: hyeme extenuantur debilitanturq; vere autem uigent ma-
xime ad cursum.

Ceteri insectis tam tenue imbecillesq; habent ut etiam si leuiter percusse-
ris possit rumpi cute adhuc integra.

Cap. xxx. Vrsa foetum minimum pro sui corporis magnitudine addit quip-
pe minorem catto parere solet nudum item & cæcum: & crustibus pro-
pmodo membrisque alius plurimis discretum.

Cap. xxxi. Parit leena carulos adeo paruos ut uix post secundum mensem
incipiant ingredi.

Caret leena loba nã maris hæc propria est.

Cap. xxxii. Vulpes cæcos parit ut ursa & infirmiores parturienti q; ita fece-
dit ut raro grauida capiatur.

Cap. xxxiii. Murium generatio mirabilis est tum numero tum celeritate
iam enim scemina prægnante in uase miliario aliquando occupata pau-
lo post referato ualeamusculi numero. xx. & centum reperti sunt.

Terræ perlicæ parte quadam mure scemina æfissa foetus sceminini pgnat-
tes conperiuntur.

Propositus ex septimo libro de histotilis animalis Aristotelisq; i veteri tra-
ditiōe ponitur nouus: sed a theodoro interprete ponitur septimus.

Ex capitulo primo.

As hominum primum semen genitale magna ex parte incipit
ferre anno peracto bis septimo: ac simul etiam pubescere inci-
pit: moxq; per id tempus mutari in sonum asperiores in qua-
bilioresq; incipit: quanquam nondum grauent: idq; potissimum
incidit illis qui rem uenerem incipiunt agere: abstinentibus uero sit e-
contrario: & si curam adhibeant longo seruari tempore sine magna
mutatione potest.

Fœminis per idem tempus exurgunt ubera: quod satrasse dicitur: & men-
stria erumpunt: quæ quasi sanguis recens occisi animalis sunt.

Quæ alba dicuntur admodum etiam puellis eueniunt: & magis si ci-
bo utantur humidiori: hæc incrementa impediunt corporis & puel-
lam extenuant.

Menstrua tunc plurimis fiunt cum iam ubera ad duos digitos prominēt
& uox eodem tempore puellarum mutatur in grauiorem.

Per id tempus custo diri puellæ præcipue debent maxime enim ad usum
rei ueneris cum hæc incipiunt incitantur quod si inde nihil amplius

commouere temperent quam corpora ipsa faciant nullo usa ueneres
sed sponte mutantur.

Sequi seruatiq; temperantia solet per aetates superiores: nam quæ admo-
dū puellæ concumbunt libidinosiores euadunt: & mares siue altera par-
te siue utraq; minus cauerint propensiores eodem efficiuntur: meatus
enim laxantur redduntq; eo corpus lubricum: & simul uoluptatis
q̃oli gestirent memores: desiderio mouetur p̃teritæ cōtēstationis.
Vox foeminæ acutior est quam maris & puellarum quam puerorum.

Euenit ut mammae immodice crescant cum puellæ excrementis redūdāt
saturis enim & nondum profluentibus mensuris: quo plus continetur
humoris eo magis effecti sursumq; impelli necesse ē: donec ista eripa-
tur: & quod interim incrementum mammae acceperint seruant postea.
Semen infecundum est usq; ad ter septimum annum: & si prolificum est
exigua imperfectaq; generat.

Concipiunt facilius foeminæ natu minores: sed laborant in puerperio ue-
hementius: & corpore minus magna ex parte perficiuntur.

Senescunt celerius mares salaces: & mulieres quæ frequentius pariunt.
Corporis incrementum post tertium pattum mulieribus effici posse non
uidetur.

Post annum ter septimum mulieribus oportune procreatio ē: sed uilis ac
cedere aliquid potest ad prolem per̃ctiorem.

Semina infecunda sunt quæ tenuia: fecunda uero quæ grandinis spe-
ciem gerunt: eandemq; potius matrem fecundant: contra tenuia nec glo-
bulenta foeminam gignunt.

Cap. ii. Profluuium menstruorum decrefcente luna contingit: & paucis
singulis mensibus mouetur: sed uno intermisso plurimis facilius agi-
tulis scilicet qui breui tempore: hoc est biduo aut triduo profluūt: sed
quibus in longum protrahitur: difficilius mouetur.

Conceptus mulieribus post profluuium menstruorum sua natura contin-
git: & quæ his carent steriles magna ex parte existunt.

Plurimum seminis omnium animalium emittit homo: comparatione
magnitudinis suæ.

Mares qui humidiores natura sunt nec ualde ca mosi plus seminis red-
dunt: atq; etiam plus candidiores quā fuscæ: nec secus in mulieribus sit
quo ad mensuram.

Cap. iii. Mares foetus circa .xl. diem dextro: potius latere mouetur: foemi-
næ sinistro circiter .lxxx.

Effluxiones uocantur quæ intra .vii. diem corruptionis: incidant: aborti-
tiones autem quæ intra .xl.

Mas qui .xxx. die exierit si in quoduis aliud mittatur diffunditur atq[ue] aboletur sed si in aqua frigida cogitur consistitq[ue] in membranula qua rupta foetus ipse apparet magnitudine formice masculae: & mēbra omnia discretat: & oculi præglandes:

Fœmina quæ intra tertium mensem eruperit indistincta est: quæ autem quantum adeptæ est mensem distinguitur: & reliquam distinctionis et tegiem breui tempore accipit.

Cum in lucem prodierit fœmina:ocius quam mas & accrescit & ætate floret: & senectute maceratur:

Capitolo quarto. Quæ fœminam ferunt sunt pallidiores & grauius degūt & uaria uidiuſ appetunt: statimq[ue] fastidiunt: quam quæ marem.

Præcipue mulieres fastidiunt cum sceti capillus otio incipit.

Plus motus magna ex parte mas in utero ilectq[ue] fœmina & celerius pedit.

Vnum parienti tempus statutum est omnibus animalibus: homo utro: & septimo mense: & octauo & nono parere potest: & quod plurimum x. nonnullæ etiam .xi. tangant:

Insistantur mulieres mense quarto maxime & octauo & si in his foetus p[er]ierit ipse quoq[ue] magna ex parte intereunt.

Quædam uxor uigesimo filios partibus quattuor ædidi: quinq[ue] enim singulis partibus enixa est. maiorq[ue] eorum pars enutriti atq[ue] adoleſcere potuit.

In genere humano pauci gemini seruantur: si alter mas sit alter fœmina. Mulier & æqua omniū maxime animalium grauide corru patiūtur: cætera cum grauida fuerint fugiunt in arceas. s. quorum natura superfoeta re morte leporum recusat.

In muliere raro euenit ut superfoetetur: sed factum tamen aliquando est.

Plurimis si concubuerint mēse octauo infans mucore oppletus exit.

Si mater sale immodice usa est infans sine unguibus nascitur.

Capitolo quinto. Desinant ut plurimum mēstrua mulieribus circa .xl. annum quod tempus quæ exceſſerint usq[ue] ad .lx. seruat: & etiam nonnullæ eo tempore pepererunt: sed ultra hoc tempus nulla potest protrahere.

Capitolo sexto. Mares plurimi ad .lx. annum generant: & quidam annu .lxx. nati genuerunt.

Euenit ut qui coniuncti inter se nequeant generare ubi dissociati se iungere cum aliis queant.

gnūtur laxi ex laxis: ut claudi ex claudis: cæci ex cæcis: & similes sepe numero in re quæ præter naturam committitur: & signa habentes si bi cognata hereditaria ut gemicas & neuos aut cicatrices aut quid aliud

generis eiusdem iam tale quid uel tert ia post prole regeneratum est.
Cum quidam in suo brachio puncti notam haberet: filius non id retulit
sed nepos ea corporis parte.

In scicilia eius quæ adulterium cum æthiope commiserat filia non color
rem patris æthiopis retulit, sed qui natus ex hac est: is autem æthio-
pem regenerauit.

Fœminæ magna ex parte matris mates patri proueniunt similes: sed sit
etiam e diuerso.

Gemini magna ex parte similes prodeunt.

Cap. viii. Homo in semet conglobatus sic gestatur ut nasum inter genua:
oculos super genua: aures extra genus habeat.

Omni bus animalibus caput primum superius est: sed cum exitum appe-
tunt deorsum deducitur & ita sit ut partus secundum naturam in caput
contra naturam impeditur aut inflexo corpore agatur.

Capitulo nono. Cæteris animalibus partus non laboriosi eueniunt: at
mulieribus dolores neherementissimi incidunt: & præcipue stabilibus
& sellulariis & quibus non bona latera sunt: neq; facultas non bene re-
tinendi spiritus suppetit.

Cap. x. Pueri cum exierit uocem statim emittunt: & uocem antequam
egrediantur nunquam emittunt etiam si cum difficulter egrediantur ca-
put exten: & corpus intus sit totum.

Pueri cum exierint manus ad os ad mouent: suguntq; confestim ubera: ex
crementum etiam reddunt alii statim alii breui: sed omnes intra diem
quod excrementum pluri quam infantis magnitudine est: colore cru-
entum: atq; admodum nigrum & piceum est.

Infantes primis. xxx. diebus, neq; rident cum euigilant neq; lachrymâ
turi: sed noctu & per quietem utrunq; interdum faciunt.

Pueri septimo mense dentire incipiunt: & maturius dentunt: quorum ni-
trices lac habent calidius.

Cap. xi. Nonnullis effluit lac non solum de pupillis sed etiam passim p
ubera: aliquibus etiam per alas: sed uariisq; impostis: globuli quoti-
dies humor non coquatur nec exeat: sed redundet.

Ubera ita fungosa sunt: ut si in poculo pilum sorte hauserit mulier
dolor moueatur in mammis: nec sedatur donec pilus uel præsius exeat
sponte: uel cum lactæ exuggatur.

Seruatur lac donec mulier concipiat: tum definit atq; extinguunt: tam in
hoie quam in quadrupede.

Cap. xii. Solent pueri plurimi conuulsione siue spasm o excipi & præci-
pue corpulentiores: & lacte uelcentes copiosiore crassiorq;: & nutrice

lactantem suad plenam & corpulentam.

Nocet huic morbo uinum magisq; nigrum quam album & quod minus limphatum est:& cibi qui inflant.

Plurimi pueri ante.vii.diem hoc morbo inteteunt:unde sit ut. vii.die no-
mina imponantur tanquam saluti iam pueri magis credamus & peri-
culosius est si a scapulis conuulsio oriatur.

Propositiones ex.viii.libro de historijs animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Nil per tempus puerilis ætatis animam hominis differre a bæ-
l uatum anima prope dixerim.

Adeo de inanimatis paulatim sensitaq; ad animata natura
transit: ut continuatione ipsa lateat eorum consinium:& me-
dium utrius natura sit extremi uide discussum testis super hoc:

Charum cuiq; suæneq; est quod per naturam habetur:

Cap.iii. Ad uencis auibz nullus omnino usus bibendi est: q; præterquam
paucissimis & ipse raro.

Cap.iii. Serpentes uini incontinentes sunt: proinde uispatas aliqui uino cõ-
fictilibz ad sæpe deposito uenantur ebriæ enim capiuntur.

Cap.v. Lupi soli quandam terram cum esuriunt edunt.

Lupi hominem illi potius petunt qui inertes sunt quam qui uenatores
Leo incontinenter cibo utitur: multa q; deuorat: solida sine ullo difectu
mox nihil triduo aut certe biduo comedit.

Leo sædam odorem in cibo relinquit ex suo alitu:& ipso profisso in
teriora eius grauius olent.

Cap.vi. Bibunt quibus dentes serrati animalia lambendo quibus autem
continui sorbendo. ursus neq; sorbendo neq; lambendo sed motu
Sues pinguiorcs redduntur cum in cenno se uoluant: radicumaq; est maxi-
me appetens omnibus animalibus.

Sexta pars ponderis quantum sus ponderant uisus absuntitur occiso im-
pilos & linguinem & reliqua id generis.

Ominia animalia cum lactentur solent extenuari.

Augentur inuencæ amplius cum plus temporis exptes ueneris degunt.

Cap.viii. Equi mali & asini maxime poti pinguescunt:& quod minus po-
tum aspernatur id appetentius pabuli est:& plenius obefatur.

Boves claram aquam bibere geſtiunt: at equi & camelī turbulentam ſua-
m bibunt.

Capit. viii. Elephantem alij annos ducentos uiuere aiunt: alij
trecentos.

Cap. ix. Oues paſcere ſedulæ atq; ſtabiles ſolent. capræ uero dum paſcun-
tur loca crebro permutant ſummaq; tantum contingunt.

Caro cuiuſq; quadrupedis deterior ē cum locis palatiſtibus quam editio-
ribus paſcitur.

Oulū quæ lupus occiderit pelles ac uelem: & facta ex his uestis longe
quam cætera aptiora ſunt ad pediculoſoſ generandoſ .

Cap. xii. Indica aniſculi nomen pſitacæ lingua eſtilata aptaq; ad immitan-
dum: & loquatioꝝ cū bibenti uinum redditur.

Cap. xvii. Cum ſerpens exire ſenectutem incipit: ab oculis primum detra-
hit pellem: ita ut obcecari uideantur iſis qui rem non intelligunt: dein
de caput exiit: & hoc fit tam uere quam autumnio .

Cap. xvi. Cum aues egrotant plumina inditum proferunt turbatua: n;
nec poſituram eandem ſeruant: quam habent dum recte ualent.

Cap. viii. Cum bene hominibus annus cedit: tunc & piſciſbus foeliciter
degere contingit.

Cap. xx. Glandes a ſuis ſuaſiter comeduntur: ſed carnem humidam ſa-
ciunt ſi ſolæ ædantur: & ſi grauidæ glandem copioſius æderint abor-
tum faciunt.

Cap. xxi. Facit rabies canibus ſuto rem: & quæ momorderint intereſt oſa
& tabiunt excepto homine quo morbo intereunt & canes.

Cap. xxi. Boves gregales morbis duobus temptantur: podagra & ſtrū-
ma: quodq; in hoīe febris idem in bove ſtruma eſt: eſtq; idicium mor-
bi: ut demiffæ aures flacceant

Cap. xxi. Equi gregales morbo immunes ſunt excepta podagra: qua
plerumq; ungues amittunt: at equi domeſtici & oues (ut homines uſu
periti referunt): totidem morbis infeſtantur: quot homo.

Abortum facit equa odorem ſentiens fungi fumigantis & lucetnæ extin-
ctæ: quod & mulieribus nonnullis accidit.

Equi uocem agnoſcunt equorum cum quibus pugauerint

Cap. xxi. Impatiens frigoris aſinus eſt: quapropter ponica & ſcythica ter-
ra aſinis catet.

Cap. xxi. Intereunt inſecta omnia taſta ex oleo: ſed celerime ſi capite il-
lito exponantur ſoli.

Cap. xxi. Inſyria oues ſunt candaſata ad cubiti menſuram: & capræ au-
riculis menſura palmari & dodratili.

In ciſſia capræ tondentur ut alibi oues .

Caminoris aulbus cibi suppeditatur: propter ruptus quo uiuunt pe-
nuriā.

Bæstia omnes fere efferationes in asia sunt fortiores in eutopa: multi
formiores in africa: unde prouerbio quodam dicitur: semper aliquid
noui afficam afferre.

Capitulum. lii. Morum animalium diuersitatem efficiunt loca.

Loca montana & aspera suas bestias reddunt & aspectu efferationes: & uir-
tibus robustiores quam plana & molliora.

Omnium uenenatorum morsus grauiorē sunt: si alterum edent al-
terum.

Plurimis animalibus uenenum habentibus aduersatur salina hominis.

Capitulum. lxxx. Vitiantur senectute pisces: & ad rem salamentariam pi-
sces senes improbi sunt declaraturq; eorum senectus duricie magnitudi-
dineq; squammatum.

Fluminales pisces & lacustres optimi sunt post partum: & seminis genitalis
emissionem: & mares suis foeminis sunt præstantiores.

Propositiones ex libro nono de historiis animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo.

Abere uim quandam naturalem animantes in quauis af-
fectione uidentur hoc est prudentia stultitia: somnitudine: igna-
uia: clementia: acerbitate: & reliquis habitibus eiusdem gene-
ris: & in non nullis commune aliquid disciplinæ eruditio-
nisq; habetur.

Fœminæ omnes minus quam mares sunt animosæ: excepta panthera
& ursæ uerum in omnibus malicioiores: astutiores insidiosiores: fœ-
minæ sunt: atq; in enutrienda prole sollicitiores: mares uero contra ani-
mosiores ferotiores: simpliciores minusq; insidiosi.

Homo natura perfectissima est. & ob eam rem habitus omnes in eo con-
spediores sunt mulieribus.

Mulier misericors magis: & ad lachrymas propensior: quam uir est itemq;
inuida: natus: & querulus: & maledicentior: & mordacior: præterea an-
xia: & desperans magis quam mas: & impudentior: & mendacior quā
mas: quin etiam facilius decipi: meminisseq; aptior: adhuc uigilanti-
or segnior immobilior deniq; est: & minus cibi desiderans: mas uero iu-
uanti- & fortior est.

Cum sepius ista est tridēte mās foeminam adiuvat: foemina mātē perculso fugam arripit.

Pugnant inter se diuersi generis animalia quæ eadem loca incolunt atq; & eisdem cibis uescuntur.

Si cibi penuria sit: sit ut eiusdem generis animantes pugnam inter se conferant.

Elaphanti pugnant inter se uehementer: & dentibus alter alterum ferit: qui autem uictus fuerit: adeo animum amittitur ne uocem quidem uictoris tolleret.

Cap. ii. Genus ouile amens & moribus stultissimis est. sepe enī egreditur stabulo occupatū a nīne.

Caprarum ex grege si quis unam nilo mento dependente (quem aruncū uocant) apprehenderit: ceteræ stant uelut stupidæ: suos in unam illam oculos conicientes.

Cap. iii. Boues & pascunt per societates atq; consuetudines: & si unus abetraxit relinqui sequitur: quapropter boarii nisi præuenierint: totum armentum requirant necesse est.

Equæ societate coniunctæ si altera forte perierit: altera pullum patente orbatum enutrit.

Capitolo quinto. Fætarum quadrupedum cerua maxime prudentia præstare uidetur: quia circa semitas pariat: quo scilicet belluæ propter homines minus accedunt.

Cervus cum pingueti: quod ualde tempore fructuum sit: nusquam apparet: sed longe secedit: ut qui pondere suæ compulsiuæ capi se posse facilius sentiat.

Cornua ceruus locis difficilibus amittit: & quo inueniri nequeat: & quasi sua arma amiserit: canet: ne inermis repetiatur.

Cornu sinistruū cerui compertum esse a nemine: adhuc secretum: oculis id enim tanquam quodam medicamento præditum.

Anniculis ceruis mundum cornua nascuntur: sed indicii gratia: initium quoddam prætubertans breue hirtumq; est. bimis uero cornua primum oriuntur simplicia: & recta: ad subulatum similitudinem: arimīs bifida: exeunt: quadrimis trifida: atq; deinceps adhuc modum præcedit numerus: usq; ad sextum annū: & ab hoc similia semper prodeunt.

Cerui senes dentes nullos aut paucos habent: & ad anniculis carent: & uocantur adannicula: rami qui imis cornibus prominent ante frontem: quibus in pugna utuntur iuniores.

Cetui senes amittunt singulis annis cornua mense aprilis.

Cervus iam caprus fuit: hædetam suis enatam cornibus gerens: uicidē quæ

cornu adhuc tenello forte infecta quasi ligno uisidi coaluerit.

Cecui sibilo & cantu uenandum capiuntur: mulcentur enim & alidum tur tali uoluptate.

Cap. vi. Panthera cum uenenum pardalianches distum ab angore ederit quo leones etiam intereunt stercus hois qnt eo enim ipso uiuant quo circa uenatores stercus ibi propinquum suspendunt ex arbore aliqua: ne procul bellua abeat petentes suum medicamentum itaq; insiliens ibidem & spe capiendi perseverans in se efferenda emittit.

Ichneoumo egypti ubi aspidem anguem suum hostem aspexit non prius egreditur quā socior uocet: & limo obducto contra ictus morsusq; sese toricet.

Modus armandi est ut pilum mades faciat corpus & in terra se uoluet. Crocodilus hianibus throchili aues inuolantes depurgant dentes: quo munere & ipsi aluntur: & crocodilus sentiens secum commodè agi nihil nocet sed cū egredi aenem uult: cunices mouet ne comprimant.

Mustella quotiens pugnatuta cum serpente est rutam comedit: cuius odor infectus est serpentibus.

Cap. vii. Hirundo impartit singulis pullis cibum obseruas ne qui acceptis accipiat:

Columbi coniugium iam inde a primo ortu initum non deserunt nisi cælebs aut uidua.

Proprium est columbarum palumbium & tuturum: nec collum cum bi berint resupinent.

Capitulo octauo. Cum ad nidum perdicis quis uenando accesserit: pro uoluit se se perdix ante pedes uenantis quā si iam possit capi: itaq; ita alit ad se capiendam hominem: eo usq; dum pulli sugiunt: tunc ipsa ad uolat & reuocat prolem.

Cap. xi. Gruæ alte uolant: ut procul prospicere possint: & si nubem tempestatis uiderint: conferunt se in terram: & humi quiescunt: loca enim longinquæ petunt sui comodi gratia:

Ducem habent gruës & eos qui clamet dispositos in extremo agmine: ut uox præcipi possit.

Cum consistunt gruës ceteræ dormiunt capite subter alam condito: altemis pedibus insistentes dux uero detecto capite prospicit: & quod seletit uoce significat.

Capitulo. xi. Accipiter locis saxosis & arduis nidulatur: & autum quas cæperit cor nunquam comedit.

Cap. xiii. Olores canere soliti sunt præcipue morturi.

Gruës inter se tam uehementer pugnant ut dimicantes capiuntur: hominem enim expectare potius quam pugna desistere patiuntur.

Cap. xlii. Ciconiæ genitorum senectutem inuicem educant: idemq; meropes faciunt: inuicem enim reddunt parentibus non modo senescen-
tibus: uerum etiam statim cum datur facultas nec matrem aut patrem
exire patiuntur: sed in cubili manentes pascunt.

Cap. xlv. Vpupa nidum potissime e stercore hominis facit.

Cap. xxxii. Aquila uiribus omnium præstantissima est: colit montes ac si-
nas concina apta intrepida strenua liberalis non inuida.

Senescentibus aquilis rostrum superius accrescit: incuruaturq; subinde
magis ac magis ita ut fame pereant: & nidulantur in locis non planis
sed celsis: & ad uis saxis.

Venantur aquile locis non suo nido propinquis: sed longe distantibus:
& rapta non protinus ferunt: sed cum corripuerint & sustulerint depo-
nunt expertæq; iam pondus requiescunt.

Cap. xxxiii. Noctua marina usguri per mare & litora: uiribusq; auium ma-
rinarum uenatu hæc pullos adhuc implumes cogit aduersos itueri so-
lem: percutitq; eum qui recusat: & uenit ad solem: itum cuius oculi pri-
us lachrimarint hunc occidit reliquum educat.

Cap. xxxv. Mollium astutissima sepia est: sola hæc suo utitur atramento
non mouetur cum metuit uetum etiam abscondendi causa: atq; bima-
ta non uinete apertum est.

Cap. xl. Reges apum nunquam prodeunt foras: mel ut pascantur uel alia
causa: nisi uniuersa cum plebe: & si cum pergunt rex ipse forte aberra-
uerit omnes inquirunt: odorantq; sagaci persequuntur donec iueniât
Gestatur a plebe rex apum cum uolare non potest: & si perierit omnes di-
scedunt: uel si aliquamdiu manserint fauos quidem conficiunt: sed mel
nullum nec fieri potest quin breui oēs discedant.

Mos apibus est ne florum plura genera petant uno profectu.

Enecant apes ipsos duces: qui plures quam satis sit habentur: & potissimū
improbos ne principum multitudine seditiones in examine faciat: & ne-
cant præcipue cum non ampla sobolis copia existit: nec habent tanquā
coloniam mittant.

Aluei apum annoa superioris anni nunquam habundant.

Studēt bonæ apes quo ad fieri potest ne quam intra alueum interimant:
& si qua interierit inter statim foras cadauer educunt.

Si forte apes paucæ prope multas consistunt: concedūt paucæ ipsæ ad plu-
res: & regem quem reliquerint si forte sequatur interimunt.

Apes catiem nullius animalis tangunt nec obsequium quod appetunt: &
mundi summum omnium animalium apis est.

Cum apes nati sunt nec sibi inuicem: neq; ullis aliis iniuriuntur: at uero
apud suos alueos pugnant acerrime.

Oderunt apes nō solum fœdos odores sed etiam unguentorum delicias ex quo fit ut homines his delibatos percutiant.

Aps seniores inus i alveis opantur: adolēscētes uero foris negotiū exercēt & ea q̄ res exigit portāt suōtesq; sunt labore hirsutie detrita.

Quotiens flamm uellementi iactantur apes: lapillum gestant: quo se quasi fundamine quodam stabiliant contra flatū.

Mel netrum suauius candidius & omnio præstantius autūnali est & conficitur melius & noua cera nouellisq; stirpibus.

Sotias ociosas ac desidēs ac minus parcas pellere in more apibus est.

Tēpore matutino oēs apes silent: donec una gergino aut triplici bōbo ex ciret oēs tum uniuersæ ad opus peruolant: cūq; redierint primū item tumultuantur paulatinq; minus subinde strepunt dū una circūuolādo susurren quasi dormiendū præcipiat & tū repēte oēs cōticescunt.

Cap. xli. Crabrones non floribus ut apes sed carne magna ex parte uiuū & uersari instectore sepe solent.

Cap. xlii. Leo nullius suspitosus est: & festiuus ludibūdus beniuolus ad modum cum familiaribus est.

Leo in cātu dū cernitur nūq; fugit aut mensit: sed si uenātū multitudie cedere cogitur: sēsim peditatinq; discedit crebro subsistens atq; respectās

Leo ignē p̄cipue formidat ut homerus quoq; testatur: cū dicat: ardētēsq; faces quas quamuis scuiat horret.

Leo percussorem agnoscit & ex obseruato inuadit.

Leo infirmus est parte illū cōtra ictus sed reliquo corpore multas plagas paritur: & capite ualidissimo est.

Thoes quos lupos cenarios dicimus hoīem diligūt: & neq; offendunt neq; merigunt ualde.

Cap. xlv. Elephas oīum fœtissimus & placidissimus ē & p̄ multis officiis eruditur & intelligit & quādoq; etiam regē adorare cōdiscit.

Elephas quam impleuerit coitu tam rursus non tangit.

Cap. xlv. Cameli matres nunquam superueniunt suas.

Cū aliquādo camelus admissarius nō haberet uncinator pullū matri opte admittit qui dū coiret de lapso operimēto agnouit matrem & quāuis coitū abfulnerit inemor tamen cōmissi sceleris paulo post camellariū illū mortū defixo interemit.

Ferūt regi scytharū fuisse equā egregiā: ex q̄ mares genetosi oēs gignētē: tum quq; unus: q̄ p̄stātor hēretur: cū ut ex matre p̄crearet: placeret: ad missū oīo recuaserit: optā deinde latuisse matrē: ut ipradēs supponere neps: ubi a cōcubitu faciem matris de tectā agnouit: fugā p̄perasse: atq; se ipsū actū præcipitē interemisse.

Paruos delphinos magnus aliquis semper comitatur: custodiæ causa.

Delphinus uelo ciffimus credidit esse aialiu tū aqūiliū tū terreſtriū: & ſup ſi
hūtur quādoq; arbores maioꝝ navigioꝝ cū aliquem inſectantur piſcē
quem deuorent.

Cap. xlviii. Ut aialia p ſuis affectibus agere: ſic p ſuis quoq; actiōibus affi
ci imutariq; moribus ſolēt: ptes ēt corporis nōnullæ ſæpetumero rōe
agēdi imutatur: ut i auiū genere euenit. galine & n. cū mares uicerit cu
curnūt: & exēplo matiū rēptant ſupuentu coite: iſtiſta ēt caudaq; erigi
tur ita ne facile pte teta ſit an foemina ſint cognoscere.

Cap. l. Si hō, adhuc puer caſtetur uox non imutatur ſed ſuū ſeruat acumē
Cervi ſi cū per ætatē nūdū cornua gerūt caſtrātum nō addūt cornua: ſed ſi
comigeni excidūt: nō decidunt cornua & magnitudie eadē ſemātur
Si bor a recenti caſtrato lineat procreare poteſt.

Ruminant animalia quæ ſuperiore dentium ordine carent proficiūq; &
delectantur non minus in ruminando quam in ædendo.

Sūt qdā exēplaria tū gæza tū latia q̄ habent ſingmetū qdā hic additū
q̄d cū q̄lā materiales agereſq; generationis hūanæ cōplectitur itaq;
theodorus hūc nec inter hīſtoriarū libios nec uſpā collocauit:

Incipiunt propoſitiones ex primo libro de partibus animalū Aīſtotelis
ſecūdum traductiōem theodori gæza theſalonicenſis

Ex capitulo primo.

i N oī cōtēplādi genere: oīq; tū nobiliori tū ignobiliori do
cēdi uia & rōe: duos ē hauris cōſtat: quōꝝ alterꝝ ſciam rei
appellat ſe alterꝝ quaſi peritiā quādam bene eſt.

Hōis pbe piti officiū eſt indicare pſpiciēter poſſe qd nā rē
ēre aut nō recte ab eo qui docet exponitur.

Fieri pōt ut rem unā quiſpā ſita ut alius poſſit indicare.

Principatū illa cā opinere uidetur quā ſub hoc uerbo cuius gratia ſignifi
camus: hęc. n. dō ēt rō at pīcipiū ē patire i tebo rā arte q̄ nā cōſtituēdis.

Colter primū & p generis cōplexionē tractādū ē: poſt uero res pprias cō
ſiderare oꝝ ſi. n. ſeorſū d ſingulis diſputē enēiet ut ſæpe eadē iterētur.

Necceſſitas ineſt tebus æremis ſimplici abſolutaq; rōe: ſed gignendis oī
bus ex ſuppoſitione tribuitur.

Genetatio gratia ſubſtantie eſt: non ſubſtantia gratia generationis eſt.

Diſſi. Ars operis eſt ratio omni abiūcta materia

Oīa q̄ natura cōſiſtūt qdā ordine diſponūt: ut primū hoc deīde illd ſit
Formæ: namra potior eſt quam materia.

Membroꝝ hōis uita ſūcti nullū idē ēē pꝛ q̄ erat cū uiueret niſi equoce.

Quāprimū aia a corpore diſceſſit: aial eē deſinit: neq; mēbꝝ ullum niſi
figuræ ſux ratione relinquūt.

Non omnis anima principium motus est neq; partibus animæ omnibus
Id tribui debet: de rationem enim in cæteris esse animalibus nouimus
intellectum siue mente in nullis.

Constat non de anima omni differere naturalem philosophiam opone-
re: quando quidem non anima omnis natura est sed aliqua eius pars
una, aut etiam plures.

Rem a materia abstractam nulla potest scientia naturalis cõtēplari.

Cap. iii. Priuationis ut priuario est nulla est differentia: non enim fieri po-
test ut species eius sit quod non est: differentia autem uniuerſalis ut
species habeat necesse est.

Impossibile est ut priuatio sit differentia.

Omnino quicumq; differentiâ diuidis una tantum diuisione id accide-
re necesse est.

Diuidendum est his rebus quæ sitæ in substantia sunt: non his quæ acci-
dent. oppositis item diuidendum est.

Si homo bipes tantummodo esset hæc differentia una sufficeret: sed quo-
niam hæc una non est: multas esse non sub una diuisione necesse est.

Cap. v. Substantiæ q; natura constant partim ingentis: immortalesq; sæ-
culis omnibus sunt: partim ortus participes atq; inheritis intelliguntur.
Partem illam æternam & proinde nobilem ac diuinam minus contem-
plari propterea possumus: quod ad modum pauca illius mouetur
sensui patent.

Res illas superiores tam & si leniter attingere possumus: tamen ob eius
cognoscendi generis excellentiam amplius oblectamur: quam cū hæc
nobis iuncta omnia teneamus.

In animantibus, quæ minus grata nostro occurrunt sensui: natura parës
& auctor oïum miras excitat uoluptates hominibus qui intelligunt eas
atq; ingenue philosophantur.

Nulla res est naturæ in qua non mirandum aliquid inditum habeatur:
Hetæclitum dixisse ferunt ad eos qui cum alloqui cum uellent: q; forte
in casa fumaria quadam caloris gratia sedentem uidissent: accedere tẽ
perarunt ingredi enim eos fidenter iussit: quoniam inquit ne huic q;
dem loco dii defunt immortales.

Nihil tenere uiceq; fortuito a natura committitur sed alicuius gratias
omnia aguntur.

Finis boni honestiq; optinet rationem.

Corpus totum animæ gratia conditum est: & membra officiorum gra-
tia constant: & munerum ad quæ singula accomodantur.

Omnes instrumentum gratia rei cuius est instrumentum factum est:

P. 1. 1. Quæ ex secundo libro de partibus animalium Aristotelis.

Ex capitulo primo .

Riplex est compositio animalis : prima quæ ex elementis conficitur : sed melius fortasse dici potest ex uirtutibus elementorum conficiis non omnibus sed primis : secunda est ex similaribus partibus ut carnis & ossis : tertia est dissimilaribus partibus ut faciei & manus & reliquorum membrorum .

Humiditas & siccitas & caliditas & frigiditas materia corporum sunt compositorum : ceteræ autem differentie eas sequuntur ut gravitas leuitas densitas raritas asperitas lenitas & reliquæ id generis affectiones .

Quæ posteriora sunt generatione hæc natura priora sunt : & quod primum natura est ad ultimum est generatione .

Omne quod generatur ex aliquo & ad aliquid suam generationem deducit : & a principio ad principium pergit .

Materiam generationemque eam priorem tempore necesse est essentiam uero rei cuiusque & formam ratione idest diffinitione priorem .

Cap. ii. Roboratus efficacior sanguis est qui crassior & calidior est animæ sentienti intelligendique optinet plenior : qui tenuior atque frigidior est

Optime dispositi constant : qui sanguinem calidum tenuem : & sincerum habet quippe qui una & uiribus corporis : & animæ ingenio plurimum ualeant .

Initia elementorum sunt calidum : frigidum : siccum : humidum : & hæc quoque uitæ & mortis somni & uigiliæ iuuentutis & senectutis : morbi & sanitatis causæ existunt .

Ignis per se calidus est & frigidus nunquam fit .

Ferum & reliqua corpora dura lentius quidem calefiunt quam aqua : sed ubi calefacta fuerint uisere uehementius possunt lentiusque frigescere .

Cap. iii. Sanguis animalibus sanguineis ultimum alimentum est : & ipsis alimenti gratia datum est .

Sanguis non est continuus carni neque cognatus : sed in corde ac uenis quasi uasis continetur .

Cap. iiii. Timidiora sunt quibus sanguis nimium dilutus est : amarus enim refrigerat & aqua frigore congela scit : quamobrem & cætera exanguia timidiora sanguineis sunt .

Quorum sanguis sibi admodum multis crassusque repletus est : hæc terrena amplius constant natura : & animosa : itracunda proindeque surdibunda sunt Ira calorifica est

Sanies pars diluta siue aquosa sanguinis est : eo quod nundum aut coacta : aut corrupta est .

Cap. v. Seuræ & adeps si mediocriter in animalium membris habentur parum sunt : nec enim sensum impediunt sed ad sanitatem uiresque opitulantur

sed si modum excedunt nocent atq; interimunt:

Sanguis sensu caret: & ob eam rem nec ad eum nec seuum sentit sursum enim sanguis concoctus quod si totum corpus tale efficiatur nullum sensum habere poterit.

Celeriter senescunt quæ ualde pinguerint: quippe quæ parum sanguinis habent.

Quæ parum sanguinis habent ad interitum sunt opportundior: Interitus in opia quædam sanguinis est.

Pinguia omnia steriliora ea de causa sunt: quoniam quantum ex sanguine proficisci ad generaturam & ad semen genitale debet: hoc in adipem aut seuum sumptitur.

Cap. vi. *Un.* Medulla est alimenti sanguinei: quod in ossa spinam uel distribuitur: contentum ossibus & concoctum excrementum.

Seniores & pingues esse medullas ratio est: quoniam repositorem ossium complexio facit sanguinem coqui: sanguinis autem per se coctio seuum & adeps est.

In iis quæ ossa summa spissaq; habent: non temere partim nulla partim ex qua inest medulla: alimentum enim in ossa absumitur.

Cap. vii. Cerebrum medulla non est: quoniam cerebrum partim omnium corporis frigidissimum est: cum medulla calida sine natura sit: quod eius pinguedine & axungia perspicuum est: idq; facit ut cerebro iungi: continuatq; possit ipsa docti medulla.

Solet natura semper emoliri contra cuius uis exuperantiam auxilium peti coniunctionem rei aduersæ: ut excessum alterius altero compenses & moderetur.

Cerebrum nullam cum partibus quæ in optinent sentiendi & continuitatem habet: cumq; tangitur nullum efficit sensum.

Aduersus cordis sedem & calorem: cerebrum natura molitum est: cerebrum enim calorem seruentemque cordis moderatur & temperiem affert.

Vt cerebrum et modico potius calore uenæ ad membranam cerebri descendunt ex utraq; uena: maiore uidelicet: & ea quæ aborta uocatur: & ne calor nimis offendat: non pauca amplæ: sed frequenter ac tenues: uenæ ambiunt: nec sanguis copiosus & crassus: sed tenuis sincerusq; subit eodem.

Homo inter omnia animalia plurimum cerebri habet proportionem sui corporis: & inter homines mares plusquam feminæ: cordis enim pulmonisq; locum calidissimum & sanguine repletissimum homo habet unde animalium homo unus erectus est: caloris enim natura incensum de medio agit pro suo impetu.

Propter multam humiditatem frigiditatemq; cerebri capitis os quod cal

uariam appellant sero admodum homini induratur.

Iuncturas plurimas in capite homo habet: & mas plures quam foemina: ut locus spiritantior sit: & amplius in quo plus cerebri habetur: nam si cerebrum uel humet uel siccet supra modum: suo fungi officio nō pōt sed aut non refrigerabit aut coagulabit.

Calor cordis sensum celerime facit: cum sanguis cerebri ullo pacto mutatur atq; afficitur.

Capitulo nono. Principium uenarum cor est: ossium uero spina dorsū;

Mates ossibus durioribus constant q̄ foeminæ: & quæ carnuiora sunt: quā quæ alio cibo uescantur: firmiori enim opus est adiumento quia uis lentiora sunt.

Expedi molles mascofasq; nares ac aures esse: quoniam prominentiora si rigida sunt frangi celeriter possunt.

Dentes non solum ad cibī confectiōem: sed etiam ad pugnandum dati sunt illis omnibus quibus serrati aut exenti sunt dentes.

Capitulo decimo. Ad paucas actiones paucorum instrumentorum usus requiritur.

Non solum uiuendi sed etiam bene uiuendi rationem hominum genus optinuit quippe quod aut unum ex omnibus animalibus nobis cognitis diuinitatis particeps sit aut omnium maxime.

Non audiendi sunt qui carnem capiti hominis ideo adeptam existimāt: ut melius sentientesim enim sentiendi sitam in cerebro: sensumq; per partes ninium carnosas nequaquam admitti posse arbitrantur: neutra enim eorum ratio uera est.

Nullus sensus causam cerebrum obtinet: quod quidem experti omnino sensus est non aliter quam quod uis excrementum:

Principium sensuum esse cordis locum cum de sensu ageremus diffinitum iam est: & quam ob causam duo idest tangendi & gustandi sensus ex corde aperte dependent: unus ex reliquis tribus idest olfaciendi medium tenet: duo idest audiendi & uidendi maxime in capite positi sunt propter sensuum naturam cerebrum enim humidum ac frigidum est: & uisus aquæ naturam optinet.

Vt ab oculis meatus ad uenas circa cerebrum sparsas tendunt: sic ab auribus meatus in occiput penetret: quod plenum est aeris: uis autē sentiēdi nulli ex angui parti data est.

Sensus gustus quasi quidam tactus est.

Capitulo undecimo. Quadripedes auriculas habent suspensas: & sapra oculos sitas habere uidentur: uerum tamen non ita est: sed conspectum eumentantur: quoniam bestiae non erecto sed prono sunt corpore:

Volucres quæ unguibus sunt aduncis clarissime nident: cibus enim de
sublimi conspiciendus iis est: gallinæ autem & similes non sic.
Nihil frustra natura agit.

Cap. xiiii. Inter ea quæ pilos habent: homo solus cilium in utraq; palpe
bra optinet.

Semper natura rei melioris auctore: quo ad eius fieri potest.

Vbiq; natura quod aliunde dempserit reddere ad partem aliam solet.

Quibus corporis admodum pilosum natura condidit: caudam iis dimittit
in quod in ursis perspicuum est.

Homo animalium maxime omnium piloso capite est: ubi enim plurimum
humoris ea locisq; est: ibidem ortum pilorum copiosum esse necesse est.

Adiumenti ratio est frequentia pilorum caput operiens: deffendat ita
nimio frigore & calore: cerebrum enim hominis maximam desyderat
tutela: cum res humidissima quæq; & reseruescere & refrigerare ma
xime idonea sit.

Cap. xv. Supercilia & cilia adiumenti gratia habentur: supercilia enim de
labentes humores arceant: cilia vero ut contra incidentia in oculos q
si uallum quoddam promineant.

Cap. xvi. Vt linguam idoneam ad duplicem actionem homini natura de
dit: nam a percipiendos sapes & ad formandum sermonem: sic labra
tam sermonis q; tutelæ dentium gratia adhibuit.

Cap. xvii. Linguam latam absolutam mollissimam homo præcipue habet
ut commoda sit ad sapes percipiendos: & ad litteras exprimendas:
est enim homo maxime omnium animalium sensu facilis.

*Propositiones ex tercio libro de partibus animalium Aristotelis
Ex capitulo primo.*

h Omo probe factos optinet dentes: uidelicet primores acutos:
ut secent: maxillares latos ut molant: & præcipue locutionis gra
tia: tales totq; numero dentes homo sortitus est.

Ad litteras exprimendas plurimum conferunt primi dentes.

Natura nihil frustra: nihil superfluum ei facere solet.

Partes quæ ad inuadendum aut ad defendendum spectant a natura iis tri
buuntur: quæ aut sola aut præ cæteris uni possunt: adeoq; cum mares ro
bustiores magisq; animosi sint: aut solis iis aut melius: partes eiusmo
di date sunt.

Prosopum id est facies quod inter caput & collum hominis est: nomen a
re ipsa accepisse uidetur: quod enim homo unus animalium erectus est
solus prospicit: antuerfus: uocemq; antuerfus mittit.

Capitulum. Animalia quæ pedes multos habent cornu omnia carent

corru enim auxilli grada habetur: multifidis autem non defunt alia auxilia.

Plura auxilia aut defendendi aut inuadendi quoq; singula satis essent nullo animalia natura tribuit.

Cernis dótaxat cornua tota solida & decidua sunt tam utilitatis causa ut onere leuenturum ex necessitate præponere.

Cornigeror: nullum utriq; dentatum est: superne enim primores dētes non habent: quippe alimentum quod in eos dentes digeratur in cornuum incrementum assumitur.

Ceruis fecundis dempta sunt cornua: quoniam ne matribus quidem utilia sunt sed utrum meliorem beneficio mates minus offenduntur.

Caput: Si quid cibi uel potus in arteriam dilabatur: quæ ante gulam posita est spirandi & uocis causa: strangulationes tormina: & tussis grauissimæ incitantur.

Cor principium omnis motus & sensus: & uitæ esse censemus.

Quod melius & nobilius est: id semper (nisi quid maius impediatur) superioris inferiorisq; ratione superius collocatur: prioris posteriorisq; prius dextri sinistriq; dextrum.

Caput: Vbi cunq; fieri potest: unum esse quam plura melius est.

Cordis situs sedem optinet principalem: in medio enim positum est: sed magis superius q̃ inferius: & parti priori ad motusq; posteriori.

Natura rem nobiliorem constituere in locis nobilioribus solet: nisi quid maius impediatur.

Principium uenarum cor est: & origo prima & fons sanguinis est: aut conceptaculum primum: sanguinem sine uenis solum complectens: & in generatione omnium partium primum consistens: itatimq; palpitans.

Principium unum esse oportet: ubi cunq; fieri potest.

Nemo censet iecur esse principium uel corporis totius uel sanguinis: nec sanguis conceptaculum modo cordis intra se continet: sed sanguinem uenis inclusum habet.

Cor ceteris animalibus in medio pectore est: homini tamē paulo uergit ad leuam: ut eius partis refrigerationem moderetur & compenset: omniam enim animalium maxime homo refrigerata habet partē sinistram.

Cor sine osse est omnium: quæ nos nouerimus: præterquam equi: & generis bouum cuiusdam quibus præ magnitudine quasi adminiculum subditum est.

Quæ sensu hebeti sunt cor habent durum & spissum: quæ autem sensu ualent: mollius.

Pauida sūt quibus cor gradius audētiora: aut & sidentiora sūt quibus minus aut mediocriter metus enim ideo accidit illis qui cordis sunt magni quo

niam calorem proportionē cordis non habent: sed parum caloris i magno conceptaculo exalescit itaq; sanguis frigidior fit.

Cor magnum proportionē deponit: ceruonum uti: asino pantere mustellæ & reliquis quæ aperte timida sunt: aut propter incertum malefica.

Cor solum uelutem atq; omnino partium corporis nullum titium patitur graueicem enim principium corrumpitur nihil est quod cæteris q inde pendēt præbere auxilium possit.

Cap. v. Sanguis potentia est caronē sine uena esse potest.

Non nullis accidit ut cruentum quoddam excrementum sudarent: quoniam corpus laxum fluxumq; esset: sanguisq; præ cruditate humesceret imbecillitate caloris: qui exiguis uenulis inclusus concoquere non possit: hic colligi potest causa sudoris sanguinei diuisti.

Omnia quæ spirant habent pulmonem: & spirant pedestria omnia & aquatilia non nulla ut balena delphinus & cæte.

Capitulum. vi. Pluribus animalibus cor laxo intervallo distat a pulmone situmq; superius tenet: ut nihil ad cordis palpitacionem conferat pulmo.

Differentia pulmonis uaria est aliis enim sanguineus magnusq; est: ut uluperis: alius minor fungosus exanguis & spinosus: ut outparis.

Capitulum septimo: Renes ad excrementum quod in uesicam secedit opitulantur.

Cor & iecur omnibus animalibus necessaria sunt: alterum propter caloris originem (locum enim adesse aliquem quasi lares focumq; oportet: quo naturæ foruites & primordia ignis natui conineantur & seruentur eundemq; natum esse ueluti arcem corporis totius necesse est): alterum (iecur dico) cibi concoquendi gratia adest.

Lien per accidens necessarius est: quomodo excrementa tum alui tum uesicæ: ex quo sit ut in nonnullis deficiat magnitudine.

Nullum pēnatum: nullum squammatum: nullum corticatum excepta testudine: renes habet quāq; in nonnullis auiibus cartuncalæ quædam sint latiusculæ speciem renum ostendentes.

Nominum renes tanquā ex multis renibus exiguis compositi constant: neq; æquabiles sunt ut renes ouium cæteterumq; quadrupedum: quo fit ut morbus eorum difficile curari hominibus possit: etiam si nuper egrotare inceperint: quasi multis renibus laborent.

Omnibus quæ renes habet dexter superior sinistro est: & supercilium dextrum magis attollitur.

Ren dexter omnibus minus pinguis est: quia natura dextræ partis sicciore est: & mobilior: motus autem pinguedini cōtrarius est: liquat enim i pinguedinem & consumit:

Com ceteris animalibus renes habere pingues proficiat : ouibus hoc letale est :

Capitulum .x. Septa quedam quibus cor & pulmo & iecur ac lien separantur animali in suntque nonnulli præcordia appellant : quæ ubi propter uicinitatem attraxerint humorem calidum atque excrementitium : continuo mentē sensūque perturbant : eo quod cordi prætenduntur.

Aneſcitur hoc septum siue cinctus costis parte sui carnosiore ualidiorque media autem constat membrana exiliori .

Motis per calorem huiusmodi præcordiis : accidit homini titillatio & risus : est enim risus titillatio per eiusmodi motum partis.

Cur homo animalium solus titilletur : septi huiusmodi tenuitas & quod solus omnium animalium tideat.

Iam traiecta præcordia in præliis risum attulisse proditum est scilicet calore quem mouit uulnus

Capitulum .xii. Non utrinque dentata habent plures uentres : ut inopiam dentium munus uentrum expleat dum alius ab alio cibum recipit : nomina uero his receptaculis indita sunt aut in dero licet : uenter arineū siue reticulum omasum abomasum.

Capitulum .xv. Habent coagulum omnia animalia quæ plures uentres continent : & carent quæ unum habent excepto lepore : & habent quibus hoc datum est non in magno uentre nec in reticulo neque in ultimo quod abomasum appellamus sed in eo quod est inter ultimū & duos primos : quod omasum uocatur.

Coagulum sit propter lactis crassamentum unde carent quibus singuli uentres : quoniam eoque lac tenue sit .

Propositiones ex quarto libro de partibus animalium Aristotelis :

Ex capitulo primo.

Eſica nec piscibus nec serpentibus nec ullis ouiparis nisi testu diti adiuncta est : humor enim ille in corticem tegentem : ut auius in pennas assumitur .

Cauius secundo Aliqui homines ſei in iecore habere uidentur : & aliqui nō :

ſei nō alicui graues purgamentū atque inutile eſt mām coſtat & nō adeſt (ut quid uolūt) ut parte aia ſit i iecore mordēdo exciter laxādo exhilaret :

Cap. lii. Diſſi Omētū mēbrana quædā eſt ſenſiua aut adipōſa quæ uētre mēbræque iſteſtina cōplectitur : eſtque ut facilius celeriusque cibis cōcoquatur pingue enim calidū eſt : quale omētū eſt.

Capitolo quarto Diffinitio. Lactes membrana quædam est pertendens continua de intestinorum tenore ad uenam usq; maiorem: & abortam plena uenarum multarum atq; frequentium: quæ ab intestinis ad uenâ maiorem abortq; permeant.

Sicut stipes radicibus terræ innixæ cibû inde hauriūt: sic animalibus uē ter & sint estinorum uires pro terra sunt a quibus per uenas lacti inditas capiant alimentum.

Hominum non nullis per metum funditur alius & excrementum ueli-
ce profluit.

Cap.v. Sæpia & alia quæ atramentum habent metu perculsa ipsum effun-
dunt: ad præsidium & tarsi ut se abscondant.

Quod calidum est & desyderat & coquit cito: contra quod frigidum est
cibo carere facile patitur.

Omnium animalium maxime eadærum genus leintum est: satis enim
illis alimento est humor quod in corpore remanet.

Vbi licet duobus uti ad duo opera nec aliud impeditur unū instrumentū
ad usus dissimiles natura facere non solet: attamen si fieri non potest:
eodem ad plura opera utitur.

Cap.vi. Plura desyderant instrumenta: animalia quæ plures motiones
exercent.

Cap.vii. Parte dextra efficatio ra suapte natura sunt animalia omnia.

Canceri forcipē dextram grandiore ualentiorēq; habent.

Cap.viii. Ominibus animalibus collū flexibile & uentribus compactum
est: excepto lupo & Leone quibus ossē continuo riger: commodius enī
ad robur quam ad ceteros usus collum iis esse natura uoluit.

Solus animalium omnium homo erectus est: quoniam eius natura atq;
substantia diuina est: officium autem diuini est intelligere atq; scire:
re quod facile non esset: si uasta corporis molles: assideret: pondus
enim tardiorē reddit & mentem & sensum communem.

Diff. xiiii. Pomilio est: cuius pars superiora capite: nidelicet usq; ad excre-
menti ostium magna est inferior uero quæ sustinent pondus motūq;
erectet parua est.

Omnes infantes pomilioes sunt: quamobrem serpunt nec ambulare
possunt: & a principio ne serpere quidem possunt: sed immobiles
sacnt.

Profectu ætatis hominibus pars inferior augetur: quadrupedibus contrā:
pars inferior primum maxima est: tum processu temporis superior cre-
scit: ut in pulis patet equinis.

Omnia hominibus sūt dementiora: & inter hoīes pueri uirgines: & inter uiros
pomilioes mente deficiunt: quāquam aliis uiribus forte quæleant:

Natura aut homo pendentes tribuere solet cuiq; rem qua uti possit: rectius enim tibia dabitur pedito tibi:quam tibiā: habenti peritū tibiā reddetur.

Homo non propter manus prudentissimus est: (ut uoluit anaxagoras;) sed quia prudentissimus omnium animalium est:ideo manus optinet qui enim prudentissimus est:recte plurimis uti instrumentis potest.

Manus non unum instrumentum esse uidetur sed multa: est enim (ut ita loquar) instrumentum ante instrumenta.

Quod hominem non bene sed deteriore omnium animalium constare aiunt (nudum enim atq; inermem creatum referunt:) non recte si sentiant cetera enim animalia unum auxilium habet: idq; nullo pacto permutare licet: sed homini multa auxilia habere licet eaq; subinde mutare quæ uelit.

Pollex breuis & crassus est ut robustus sit: pollexq; plurimum aut unus multis digitis equiparetur: ceteris sine eo fere inutiles sint.

Nullum animal mammas inter formosa habet: cui pedes discreti indigitos sunt.

Hō solus animalium cauda uocat natesq; habet easq; carnosas natura fecit ut ad requiem utiles essent

Vtus caudæ homini necessarius non fuit: quoniam nates sua compulsiōe satis operiuntur: at quadrupedes & reliqua animalia: quoniam natibus uacua sunt ut pars quæ exitum excremento ministrat protegeretur: & custodieretur: caudam iis natura reddidit: sed simia neutrum habet: eo q; forma ambigua sit uidelicet ut bipes cauda uacat: ut quadrupes natibus.

Manus officium est capere atq; præmere: itaq; longos habeat digitos oportet: pedes autem officium est tute cōstare: unde longitudinem latitudinemq; optinere debuit.

C. viii. lo. n. Quibus auius longa sunt crura: iis collum longum: & quibus breuia iis collum breue præterquam palmipedibus: aliter enim passum ex terra administrari nō posset

Camionis uolucris longitudo colli in commoda est: imbecille enim: quod prolixum est.

Palmipedes collum longius habent: tale enim ad cibum ex humore petendum commodius est: sed crura iis breuia ut melius natare possint.

Natura instrumenta ad officium: non officium ad instrumentum accommodat:

Expliciūt propositiōes ex quarto libro de partibus animalū Aristotelis

Incipiunt propositiones ex primo libro de generatione. anishalijm. Ar-
 Roteli secundum interpretationem theodori gize thesauronicensis.

Ex capitulo primo .

Enera causarum quattuor numero ponimus : primū
 culus gratia ut finem : secundum substantiæ ratio y
 nem quæ quasi unum quoddam fere existimanda
 sunt : tertium : quantumq : materiam & id unde princi
 pium motus.

Natura infinitum ultare solet : infinitum enim sine ca
 ret in natura autem semper finem querit.

Cap. ii. Generationis principia sunt mas & foemi-
 na : mas quidem ut quod motus & generationis originem tenet foemi-
 na ut quod materiæ.

Diffinitio. Mas est animal quod in alio generare potest : foemina quod
 in se ipso.

Ad omne officii functionem in instrumento opus est .

Cap. iiii. Ut in ratione cibi notatiora ac idioraq : sunt quibus intestinum
 rectum sic & ea quæ testibus casent meatusq : tantum habent : aut noti
 carent : sed intus habent omnia propè siora celerioraq : ad uenerē sunt
 at uero q : castiora esse conueniens ut in cibi usui intestino opus est nō
 recto : sic & meatus illi resolutionem anfractusq : habent ne libido ne-
 hemens crebraq : citetur.

Testes ad hanc rem emolita natura est : ut motum extremē ti genitalis ita
 biliorē faciant cum replicationem sement : nullam autem partem
 meatuum testes complent : sed adiecti pendent eo modo quo ponde-
 ra textpices telis annectunt : his enim detractis meatus i tro se retrahant
 quo fit ne extēta possint generare : natura nisi ita retraherentur possent
 generare : & iam taurus quidam cum statim a castratione in liisset imple-
 uit quoniam nondum retracti essent meatus.

Sunt qui dicant semen ex toto corpore provenire : idq : quattuor fere argu-
 mentis probent primum est uehementia uoluptatis : quia amplius est
 quod omnibus membris : q̄ quod paucis ac elicit secundum q : ex man-
 cis manca procreantur semen enim ab ea parte quæ deest proficisci ne
 gant : tertium similitudo parētum : quantum quoniam quemadmodū
 totius aliquid est ex quo primum generetur sic & partis cuiusq : sit se-
 men aliquid proprium

Cap. xvii. Similitudo parentum nullum iudicium affert ut semē genita-
 le ex toto corpore secedat quando quidem & uoce & unguibus : & pl

lis: & motu similes p̄creantur ex quibus nihil proueniat :

Cā qđ uoluptas rei uenerę uehementior sit nō est quia ex toto seceſſerit ſemē ſed quia p̄urigo uehemē accidit quā ob id ſi quis frequēt ea re utitur minus afficitur uoluptate itemq; uoluptas ueneris i fine coitus potiffimum eſt ſed ſi ex toto ſecerneretur non ſimul ſed ſingulis parti bus aliis prius aliis poſt exultaret.

Et ſi māca ex mancis p̄deūtur ō manca etiam ex mancis gignuntur.

Muſtanti aliud ex alio ſimmo modo cū ex die noctem fieri dicimus aut ex puero uirum quoniam hoc poſt hoc alio modo cū ex æte ſtamm & q̄cūq; ex materia fieri dicimus alio modo cū ex ſano egri aut olo ex cōtrario cōtrariū alio mō cū ex calūtijs maledicta ex maledictis pugna q̄ eo reſeritur unde p̄ncipiū motus .ex ſemine aut ſit aliqd: ſecundo. & quarto modo.

Diff. Semē & fructus ſic ſe differūt prioris poſterioriſq; rōe fructus n. ē qđ ex alio eſt ſemen ex quo aliud inā alias ambo idē ſunt .

Quicquam ſecundum naturam oriri non poteſt : ex iis quę p̄ter n̄m ſūt Semen nec in prima ætate neq; in ſenectute neq; in morbis ē carēt enim hoc egri p̄p̄ i becillitatē. ſenes quia nō ſatis natura pōt concoquere .

Quod p̄ habitū corporis bonū carulētī & pinguior es enaſcitur minus ſemen emittunt: minusq; rem ueneręam expetunt.

Viri muliereſq; pingues minus ſecundę : quā nō pingues uidētur.

Ca. i. Semē cōcoctū diuerſū a ſagule ſecernitur inā icōcoctū aut p̄ ui emiſ ſūq; cū ultra modū quis re ueneręa utitur cruētū iā aliquibus prodiit.

Diff. Samē ē excrementū alimenti utilis atq; ultimiſq; ſanguis uidelicet q̄ ultimo in membra digeritur .

Vt filii ſimiles parentibus ſint rō exigat : quoniam ſimile ē qđ ad partes acceſſit ei qđ remanet ſemen enī eſt manus i definita aut ſacies aut aliā facultate ſeu uirtute quam in ſe continet.

Vt maribus genituram ſic ſceminis menſtrua prouenire apertū eſt : ea dem enim ætate maribus genitura fieri incipit & ſecernit ſceminis menſtrua erumpunt uoxq; mutatur & mamma intumeſcunt : & deſinente æta . te aboletur maribus generandi facultas ſceminis menſtruorum confluuium .

Inditum faciunt hæc menſtrua eſſe excrementum ut ſemen q̄ non mari ſceminis profluuium e naribus ſanguinis : non uarietates mulieribus magna ex parte ſunt quā diu menſtrua profluunt mi nuſq; uenōte quam mares & lauioreſ & leuioreſ ſint euidentiffimeq; p̄ alleant corporeq; minora ſint maribus : plurimum enim excrementi in menſtruis mulier emittit.

Cap. xiii. Semen a ſceminis non conſerri ad generationem apertum

est: nam si semen esset menstrua non essent: tunc ideo deest quia sunt: idq; inditio est: quod sæpenumero scemina concipiant sine ea quæ per coitum sit voluptate: q; autem semen conferri a scemina per coitum non nulli existimant: propterea quod interdum aliquid humoris seceruat id non humor seminalis est: sed loci proprius: tamen enim excretio est: quæ aliis evenit quod plurimum dixerimus: iis quæ nitidæ sceminareq; sunt: aliis vero non ut iis quæ suscit atq; vitagines unde copia interdum non iseminis emissionem est sed multo excedit.

Quia mas ut mas movens & agens est: scemina qua scemina ut patiens ad maris genituram scemina non genituram sed materiam conservaturam enim menstruorum pro prima materia est.

Si maris semen quo agens & movens est: sceminaq; menstrua sumantur quibus patiens & quod movetur sit non ex iis unum quod gignitur erit: sed ita ut ex fabro & ligno lectus aut ex cera & forma globus: unde nihil secerui a maris semine necesse est: sicut nec a fabro.

Scemina materiam præstant: nec ut mas generas: per se ipsam non generant principium enim & id quod moveat discernatq; desiderat.

Nulla pars fortis semen maris est: sicut nec a fabro quicquam secedit ad lignorum materiam: natura enim maris semine utitur quasi instrumente: sicut artifex manus.

Quamquam diversa sint animalia mas & scemina: tamen specie idem sūt

Propositiones ex secundo libro de generatione animalium Aristotelis

Ex capulo primo.

T animalium genus sit sempiternum sit eorum generatio: generationis vero genera sit: ut sit mas & scemina in rerum natura.

Perfectiora calidioraq; animalia: prolem reddunt perfectam qualitate: non quantitate: omnia enim postea quam nata sunt incrementum recipiunt.

Quæcumq; a natura aut arte efficiuntur ab eo quod actus est fiunt: ex eo q; potentia tale est.

Semen potentia est quod ex eo sit: motumq; habet & principium tale: ut motu peracto pars existat quæq; eademq; sit animata: non est enim facta nisi animam habeat neq; caro: sed corrupta æquinoctie dicitur facta: aut caro: perinde quasi lapidea aut lignea facta sit.

Quæadmodum non securi: non aliud instrumentum dixerimus factum esse ab igne solo: sic non pedem non manum eodemq; modo ne car-

nem quidem nam eius quoq; aliquod officium est: dura igitur & molli & quicunq; alii affectus partibus in sunt animatis a frigiditate caliditate ut effici possunt: ratio qua iam caro est aut os est non potest sed a motu proficiscente ab eo qui genuit: quodq; actu est id quod potentia est id est ex quo gignitur: sic enim & in arte serps durum aut molle efficitur a calore uel frigore: ut uero enis a motu instrumentorum.

Semē habet animam & est animal potentia.

Nihil seipsum generat: sed postquam generatum est se ipsum auget.

Non omnes simul partes animalis generantur, sed unam primū orti necesse est, quæ principium augendi contineat:

Cuiusq; perfecti officium estq; tale alteri generet quale ipsum ē:

Cap. I. Semē commune est aqua & spiritus eiusq; natura spumosa est: quod enim ex aqua est & spiritu aut spuma crasior albaq; existit:

Homines antiquos non latuisse uidetur naturam seminis esse spumosam: deam enim quæ rei ueneræ præest uidetur uenire: res ab ea ipsa facultate nominauerunt eam scilicet aphaō dicitur appellantes a phōs enim spuma dicitur.

Cap. II. Animam uegetalem & sensiualem in seminibus & conceptibus haberi potentia statuendum est: non actu priusq; eo modo quo conceptus qui iam separantur cibum trahant: & officio hanc animam significatur.

Quorum principiorum actio est corporalis: hæc sine corpore in esse non possunt: ut ambulare sine pedibus: itaq; extrinsecus eas animas uenire impossibile est: neq; enim ipse per se accedere possunt: cum inseparabiles sint neq; cum corpore semen enim excrementum alimentum mutari ē. Mens sola extrinsecus accedit eaq; sola diuina ē: nihil enim cum eius actio ne coīcat actio corporalis.

Pro ut nobilitate ignobilitate ue animæ inter se differunt: ita & natura eius corporis differt.

Inest in semine omnium quod facit ut secunda sint semina: uelidelicet quod calor uocatur: idq; non ignis nec talis facultas aliqua est: sed spiritus qui in semine spumosoq; corpore continetur: & natura quæ in eo spiritu ē proportionē respondens elemento stellarum.

Solis calor & animalium non mouetur qui in semine continetur: uerum etiam si quid excrementi sit quanquam a natura diuersum: principium habet uitale.

Calor in animalibus contentus nec ignis est neq; ab igne originem ducit: ignis enim nullum animal generat.

Semen cum excrementum sit eodemq; moueatur motu quo augetur: corpus digestionē ultimi alimenti ubi uterum subit constituit & mouet excrementum seminis eodem motu quo ipsum mouetur: nam illud quoq; excrementum est: habetq; omnes partes: potentia: actu nullam:

& eas etiam quibus differt foemina a mare:

Vt ex levis interdum laesa:interdum non laesa gignuntur:sic ex foemina partim foemina:illas nō foemina generatur foemina enim q̄si mas laesus ē
... 1. Menstrua senes sunt quanq̄ nō purum non habet enim principium & originem ultae id enim a maris seie affertur.

Sine ul excrementa seminis per fornum exant si meatus laxi pleniq̄ excrementi sunt idq̄ maribus & foeminis accidit:q̄d pollutionē appellat
Corpus animalium ex foemina est:anima ex mare:substantia enim corporis alicuius anima est.

Corprimum distinguitur in omnibus animalibus: id enim principium ē & simularium & dissimularium partium idq̄ primum effici non modo sensu percipitur sed etiam q̄ per orbitū uita in corde ultimo deficit
Euenit in omnibus ut quod ultimum sit id primum deficiat: & quod primum & ultimum: quasi natura decursum reducem agat: & a calore ad carceres unde prouit redeat.

Diffinatio est ex non ente in ens: corruptio ex ente in non ens.

Gignuntur post principium interiora priusquam exteriora.

Quae semper sunt aut sunt nullum principium esse querendum non recte assertum: sed ea duntaxat principia nō recipiunt examen eiusmodi quae rerum sempiternarum sunt principii enim alia cognitio non demonstratio est.

Principium in rebus immobilibus quidditas: in rebus autem quae sunt iam plura principia habentur: sed mouetur diuerso: nec omnia mouetur eodem quorum principiorum unum numero est: unde motus.

Triangula figura duobus rectis equalis semper habet: & diametrum incommensurabilem esse coeque quadrati sempiternum est at tamen eorum causa aliqua & demonstratio est.

Quod effici potest non efficitur a mouente quod actu careat: neq̄ mouens quod actum optinet id efficitur ex quolibet poterit: sed ex materia apta neq̄ quolibet modo aut tempore: sed ut apte & cum apte effici potest.

In est calor in excremento seminali tantam talemq̄ habens motionem & actionē quanta modice ad quam uis corporis partem accommodetur: quod si uel deficit uel excedit rem quae sit aut deteriorē efficit aut laesam aut mancā: sicut etiam accidit in iis quae igne coquantur aut ad cibum aut ad alium usū: si in iis motus caloris non moderamus.

Caput post cor continuo generatur.

Olfaciendi audiendiq̄ meatus orti a corde tendunt ac desinunt ad uentilas cerebro adiunctas.

Sicut dispensatur in cura rei familiaris ut cibus optimus detur liberis: de terior senis: uilissimus sociis animalibus: sic perinde ac patet familias

in ortu ipso nata ex materia siccissimam carnem ceterorumq; sensu-
dorum corpora conficit: excrementis ossa nervos: pilos: ungues: un-
gulas: & reliqua generis eiusdem conficit.

Dem. Alimenti ratio duplex est: altera nutriendi altera augendi: nutrienda
est quod esse probet & toti & partibus: augens quod accessionem ad
magnitudinem facit.

Defunctis pili augentur: sed nasci nequeunt.

Dentes eandem naturam quam cetera ossa habent: accrescuntq; soli om-
nium ossium in tota vita breui enim tempore attritu cōsumerentur,
nisi sibiinde repararentur.

Cap. v. Coeunt animalia non solum generis eiusdem: sed etiam quorum
genus diuersum quidem: sed natura non multum distat si mouetur
par magnitudo sit.

Quod de aphrica in proverbio est: semper aliquid noui aphricam asserre
propterea dicitur quod diuersa in ea animalium genera coeant: nam
ob aque penuriam in unum congregantur.

Experimento in aqua probatur fecunditas seminis quod enim tenue ac
frigidum effusio diffusum per summa innatat quod fecundum est in
imū descendit.

Mulicę sterilitatis pbatio suffitu sicut odores subeuntes uterū effertantur
ad locū spirandi & afficiant alitū: atq; etiā illū sit: ut colores oculis
positi saluam oris colores perficiant: inā nihil hæc ita fiant meatus cor-
poris confusos & obseptos significatur.

Sedes oculorū maxime omnium locorū capitis seminalis est: quod patet
cū sola ipsa per coitum uenereum manifeste immutentur: & usu immo-
dico uti uenerem oculi aperte langueant.

Equa menstruosa non est minimūq; inter quadrupedes emittere solet.

Cap. vi. Genus mulorum totū sterile est: sed rei causa nō bene ab impedo-
cle & democrito redditur.

Rationes quæ nō ex propriis principiis ducuntur inanes sunt: & re: esse
uidetur cum longe aberrent.

Multa eo quæ nō eadem specie sed diuersis generantur foetifera pdeunt.

Asina conceptus incontinens est: genituram enim inextinctam emingit: nisi
uerberibus prohibeatur.

Frigidum animal asinus est: unde in locis frigidis gigni non potest: ut
apud scythas.

Si equus superuenerit asinam quam inierit: asinus non permeet asini
intum: sed si asinus superuenerit equam quam equus inierit: peruer-
tet propter seminis sui frigiditatem.

Quoniam equus & asinus apti propensiq; sunt ad sterilitatem: facillime
enim asinus ob frigiditatē ad sterilitatē labitur: equusq; tanto idone

in la. nardo

us ad sterilitatem redditur quanto quod ex ipso prodierit semen frigidius redditur cum alini excremento miscetur: ideo quod ex his prodiit non fecundum sed infecundum ad perfectam fortificationem effuit: hil enim deest ut sterilis sit.

Euenit ut corpora mularum magna efficiantur quoniam menstruum decessus ad corporis incrementum uertitur mulis enim mēstrua defuit & quantum in uile est ad corporis incrementum cum excremento uenefice abigitur unde fit ne muli genitale foeminarum sed ipsum excrementum olfaciant.

Concipere quidem aliquandō mula potest: quod iam factum est: sed enutrire atq; in finem perducere non potest.

Mulus generare interdum potest: igitur autem sit gymnus: quod mulus oblietas est: pygmaeorum enim id est nanorum pomilionum & pusillorum generationi similis est: nam eorum membra & magnitudines uariantur in utero.

Propositiones ex libro tertio de generatione animalium Aristotelis
Ex capitulo primo.

o Va quæ imperfecta & subuentanea sunt minus augentur: & minus augentur plura numero existent: minus etiam suauia sunt: quoniam minus concocta: concoctum enim in quo nascitur genere suauius est.

Arborum multe cū ad modū copiose fructum tulerint exarescunt: cibus enim in semen conuertitur.

Oua tum auium tum piscium ad generationem imperfecta sunt nisi semen maris accedat.

Sunt auium oua bicolora: piscium unicolora.

In bicolorebus ouis animal initium suæ generationis: a candido quæ pars est calida sumit: cibus uero a luteo quæ terrosior pars est caput:

Candida pars ouis sua natura humida est: caloremq; animal ē intra se continet: lutea uero terrena est.

Capitulum i. Quum utero adheret ea parte qua principium genitale maris continetur: illa pars acuta: quam ob id durius ea ipsa parte est ouis: q̄ inferiore principium enim operiendum custodiendūq; est.

Perfecto ouo in utero durum ac rigidum euadit: ita modice ut exeat ad huc molle: dolorem enim mouet nisi ita exiret: egressum statim ressi geratum durum: ne a potato humore quā primum: qui exiguus est.

Si tempus sit bene temperatum: & locus in quo oua manent tepidus: concoquantur & oritur pullus.

Natura attendere uidetur: sensum prouidum curamq; diligentem erga prolem parentes habere: sed in genere deteriore hoc facit quousq; patiantur in aliis quibusdam donec perficiant: prouidentioribus uero plus

cure mandatur ut etiam enutiant: postremo iis quæ prædètia iam maxime prodita sunt consuetudo: amor & charitas in prolem etiam ad ultimam seruat ut homini.

Vivunt primo quæ in ovis: & quæ in animalibus gignuntur uita plantæ.

Cap. v. Pisces imperfecti pariunt ova: quæ sortis incrementum iustum recipiant: atq; infœcunda sunt nisi mas sequendo suum aspersit semen. Coniugum genus libidinosum non est quippe quod pax: sociandū est. Neq; pisces ut quidam scripsere neq; ulla animalia semine per os implent: ut meatus enim qui per os intro tendit in ventriculum fertur: non in uulvam: quoq; ventriculum subient id alimentum effici necesse est: concoquitur enim.

Cap. vii. Arma ad pugnam uitesq; exercendas nulli fœminæ tribuitur nec mas ullus solet in prole laborare.

Apes sine coitu generant: & fœmine sunt quæ generant ratione: sed habent intra se ut plantæ sexum maris ac fœminæ: quapropter iis datum est instrumentum ad pugnam: nec fœminæ appellandū est: in quo mas distinctus non est: idemq; regibus apum euenit.

Duces apum generant se ipsos: & aliud genus apum: apes uero generant fucos: fuci uero non insuper generant: sed hoc ipsi priuantur.

Super quod secundum naturam est ordinem habet.

Recte reges apum intus manent immunes omni negotio necessario: quæ si nati ad sobolis procreationem magnitudine iis præstant quasi ad prolem generandam corpus eorum sit institutum.

Conuenit fucos oculosos inertesq; esse cum nulla habeant arma: quibus de cibo possint dimicare.

Apes medium inter reges & fucos tenent: ita enim utiles ad negotia: sôfseq; operariæ esse possunt ut & filios alant & parentes.

Apes sequi suos reges ut faciunt: consentaneum est rationi: quæ generationem apum a regibus proficisci statui mus: nam nisi quid esset tale ratione carerent ea quæ aguntur in earum imperio atq; etiam regibus cedere nihil laboris suscipere: ut parentibus fucos uero castigare: ut filios: iustius enim castigantur filii & quorum negotium nullum est.

Cap. x. Fit ut multiformia sint quæ in humore gignuntur q̃ quæ i terra: haec enim naturam habet effingendum: atq; formandumq; habilio: rem quam terra.

Ignis semper formam non propriam habere uidetur: sed in alio corpore genus enim hoc apud lunam querendū est.

Dist. i. Nihil gignitur putrescens: sed concoctum putredo uero & putridū excrementum rei cōstare est: nihil enim ex toto efficitur: sed quantum in utile id aut a natura aut ab arte detrahitur.

Omne genus testarum sponte institui apertum hinc est: q̃q; nauigis putre

scēte fecer spūiosa adnascūti: & locis multis ubi nihil tale aderat aī ut ostēre
 P. quod si hoc est quod quidam de generatione dicunt. & ubi totalis.
 Ex constitutis membris.

Ccedendū semper est in assignādis causis ad rei causas primas
 quo ad maxime fieri potest.

U. Quod potest concoquere & cōstituere & secernere semē
 atq; principium optinet formæ id mas ē: quod autē recipit nec
 potest cōstituere & secernere id fœmina est.

D. Ois facultas instrumentum aliquod sibi accomodatū habet.
 Natura simul & instrumentū & facultatē dat: sic enim melius est nā nec
 uisus sine oculis nec oculus sine uisu perficitur.

Gignitur ex contrario quodammodo unumquodq;.

Quoniam omnis de latiori in contrarium est: quod non ab eo superatur a
 quo conditur siue creatur: id in contrarium mutari necesse est.

Causa ea est cur fœmina generetur: cum enim principium non superat
 neq; concoquere potest propter caloris inopiam: neq; ducit in suā for
 mam sed tantisper superatur mutari in contrarium necesse est: contra
 rium autem maris fœmina est: id est qua alterum mas alterum fœmi
 na est: & cum facultatis siue uirtutis differentiam habeat: instrumentū
 quoq; habet auersum: itaq; in tale mutatur.

Parte aliqua opportuna mutata constitutio tota animalis multo dilcre
 pat formaliūter hoc perspicere in spadonibus: qui una parte truncati
 tam a pristina forma discedunt parūq; a fœmina specie distant: patet
 enim nonnullæ principia sunt.

Priūcipio mutato multa ex iis q̄ sequūtur cōmoueri & mutari necesse est:

C. Nouella & senescēns ætas magis quam florens fœminas generat:
 in altera enim calor nondum perfectus est: in altera deficit humidiora
 etiam effœminatoraq; corpora fœminam potius gignunt: & fœmina
 humida magis q̄ spissa: ob caloris naturalis inopiam.

Flantibus aquilonis magis quā austrinis mates gignuntur.

Menstruas secundum naturam mensibus decrescētibus potius fiunt: tem
 pus enim hoc mensis frigidius est & humidius propter lunæ decremē
 rum defectiōnē: sol enim per totum annum hyemē atq; æstatem fa
 cit: ut luna per mensem id agit non quidem accessu & recessu: sed atq;
 incresecēte luce alterum decrescēte.

In minimo interdum momento causa datur caliditatis & frigiditatis: quæ
 causam complent generationis.

Ad generationem sterilitatemq; & maris fœminæq; procreationem in
 terrarum & aquarū interest: qualitatē enim quādam potissimum reci
 pit & alimentum & dispositio corporis ex temperamento aeris conti

nentis & cibi ingredientis: sed præcipue ex alimonia aquæ: bulus enim usus plurimus est: atq; in omnibus aqua alimento est etiâ in siccis: quâ obrem aq; crudæ & frigidæ aut sterilitatē: aut partû scemineû faciunt: Calor feminis si ualde superat exsiccatur humorem: si multo déficit nō cō-
 cernit sed medii rationem ad rem concedendam seruari oportet.

Capitulum . . . Qui suis parentibus similis non est: monstrum quodam modo est: di scellit enim i eo quodammodo natura ex proprio genere xæ-
 pitq; degenerare.

Inirum primum de generandi est scemina generari, non mater: uerum hoc necessarium est nature.

Mares magna ex parte similes patri existunt: sceminae matri.

Cum motus maris soluuntur & materia non superatur: monstra fiunt.

Puerum ortum capite arietis aut bouis referunt: & uittulum capite pueri: & ouem capite bouis natam cō: sed nihil ex iis quæ nominant est: quâ-
 nis similitudo quædam generetur: idq; tempora ipsa grauiditatis de-
 clarant quæ plurimum discrepant in homine & canē: & in oue & bo-
 ue nasci autem nullum nisi suo tempore potest.

Capitulum quarto. Monstra raro fiunt in his quæ singulos pariunt: sed cre-
 brius in iis quorum partus est numerosus: & præcipue in autum gene-
 re: earumq; potissimum in galinis.

Monstrum est res præter naturam: sed præter eam quæ magna ex pte sit
 Quæ maxima iter animalia sunt ea singulos pariunt: rebus enim in iis as-
 sumitur in corporis inclementum: a minoribus uero plures pariunt: quo-
 niam iis natura demonstrando de magnitudine auget in excremento
 seminali exuperantiam: & multa parua effici in eodem possunt: sed
 multa magna effici difficile est.

Non est quantolibet semine conceptus inchoatur: sed si aut parum aut
 multum sit gigni non poterit: præscripta enim certaq; est uirtus & pa-
 tientis & agentis:

Quibus gemina habere genitalia accidit alterum maris alterû sceminae: *in cō-*
 iis semper alterum ratum: alterum irritum redditur.

Vnum ne an plura sit per coaugmentationem quod monstrificum pro-
 dit animal: indicandum est principii ratione: uerbi gratia si cor pars eius
 modi est: quod unum cor habet unum animal: & qd duo id duo animalia
 est: quæ sibi coaluerūt propter conceptum coniunctionem:

nam sceminis nonnullis os uteri compressum concorporatumq; ab ine-
 te ætate ad tempus usq; menstruorum persequatur: mox ut gēibus mē-
 struis doloreq; instant: aliis sponte disruptum est: aliis dissectū a me-
 dicis: nonnullæ interiēre.

Vacam fuisse perinchi acceptus: cui cibi excrementum extenuatum p-

medicam transimitebatur

Cap. v. Sola animalium mulier & equa grauida coitum patiuntur.

Pili abundantia & hirsuties copiam indicat excrementi quem obrem homines pilosi libidinosiores & seminis copiosiores sunt & laues.

Cap. vi. Mares potius quam foeminae oblaesi i genere hominum nascuntur quoniam mas a foemina differt calore naturae quo fit ut mobiliiores sint mates in utero : motuq; ipso strangantur praesua imbecillitate.

Foemina intra parentem tempore longiore perficitur quam mas : ob suam frigiditatem ubi in lucem uenerint celerius quam mates perficiuntur.

Pubes & nigor & senectus foeminis prius uenit quam maribus : suntq; sua natura debiliores frigidioresq; : & sexum semeninum quasi lesionem naturalem & detrimentum putandum est.

Omnia minora : ut in artis opibus sic innaturae : citius ad finem deueniunt.

Gemini mas & foemina in genere hominum prodeuntes minus seruatiur quoniam hic concursus praeter naturam est : cum non pari tempore mas & foemina discemantur.

Quibus gentibus solitum est ut mulieres labores suscipiantis nec uterus tam difficulter gestatur & partus facilis est : non enim tantum sibi contra hunt excrementi sicut quae uitam otiosam & sellulariam degunt : labor enim excrementa consumit : cumq; perurigo laboriosa sit : labor & excitatio actus uitae facit ut spiritum possint retinere in qua re partus facilitas conciliatur.

Quod mulieres inferendo utero caeteris animalibus magis grauitur : maxime causa est quod cum caeteris aut exigua purgatio : aut nulla manifesta fiat mulieri plurima euenit : quae cum per uteri gestationem desierit infestat atq; perturbat : & principio potius cum concipiunt perturbari solent : conceptus enim purgationem impedit & praexiguitate sua assumere copiam excrementi inter initia non potest.

Cap. vii. Iam accidit mulieri cuidam ut cum concubisset & se concepisse putasset : primum uentris molles augetetur & reliqua ex ratione uenirent sed cum tempus pariendi inde esset : nec pareret nec moles diminueretur sed annos tres aut quatuor ita perseueraret. quo ad dysenteriae id est difficultati intestinorum implicata demum peperit : catiem quam molam uocant : idq; adeo indurescit ut uis ferro transigi possit idq; solis mulieribus euenit aut maxime.

Accidit mola propter caloris debilitatem : natura enim de uita certare uidetur : nec posse perficere finemq; imponere generationi : quam obrem aut tota uita aut longo tempore durat quod inchoatum est : causa autem duritiae creditur est.

Capitulum octauo. Eadem est materia quae alit & ex qua generationem natura constituit.

¶ Lac sanguis concoctus non corruptus est

Lactantibus non fiunt purgationes secundum naturā: neq; concipiunt: & si conceperint lac extinguitur quoniam eadem lactis & menstruorum est natura.

Temporibus bene præscripta est animalium generatio: cū enim præ magnitudine scilicet et fœtus non satis præterea fortui est alimentum quod per umbilicum ministratur: lac ad alendum utile succedit quia scilicet ut paulo superius probatur tale alimentū eo qd minus est cōcoqui celerius potest: neq; lac fieri: cumq; per umbilicum alimentum non subeat: comprimunt se se uenæ: illæ circum quas tunica est quæ umbilicus uocatū: atq; ob eam rem tunc exitus opportune scelus consequitur.

Cap. xlii. Partus pronis in caput conuersus sit per naturam omnibus animalibus: eo qd partem ab umbilico superiorē maiore habetq; in seiorē rem: maiora aut plus ponderis continent: itaq; ueluti in ista terra de pedetēs eo uergunt quō trahuntur.

Cap. xlii. Luna principium est generationis propter solis societatem receptumq; locis: istis enim quasi alter sol minor q; obre cōducit ad oēs generationes pfectiōesq; calores. n. & refrigerationes cū moderatiōe qdā generationis: sine moderatiōe corruptiōes efficiūt.

Repe minus principalis circuitus sequūtur: repe magis principalis circuitus: Natura ita sibi uult ut siderum numeris generationes & obitus numeret: sed exquisitè id facere neq; pp materiam indefinitionē: & qd multa principia incidūt quæ generationes destinatas scdm naturā & corruptiones saepe impediunt: atq; ita cā sint: eas quæ ueniant præter naturā.

Propositiones ex quinto libro de generatione animalū Aristotelis:

Ex capitulo primo.

- Pera quæ nō sunt uel naturæ eōs: uel generum singulorū propria: hōr nullū alicuius gratia aut essentia sit: oculus enim alicuius gratia est: sed cæcus non alicuius gratia est: nisi hæc affectio sit propria generis.

Non quia tale quid gignitur quodq; ideo tale quid est: scilicet in his quæ statuta definita & certa naturæ sunt operantes: potius quia tale ē uel cū eo tale & gignitur: substantiam enim generatio sequitur & substantiæ gratia est: non ipsa generationem.

Pueri cū nati fuerint dormire maxime oīum imperfectorū animalū solēt: quoniam ita parēt cū primū sentire cepint ipsi dormiēdo totū se presumūt. Transitio de nō esse in eē per mediū fieri solet.

Sonus sua natura uidetur uiuēdi & nō uiuēdi inter liminūm est.

Infantes cū uigilāt nō ridem: cū dormiūt ridem: iocūdū ēt lachrymātur pp consuetudinē. n. qū nesciū uigilādi sentire: quareq; i dormiēdo uidetur

Imperfectissimi omnium perfectiorum partium infantes nascuntur & increme- to partis superioris experiant.

Oculi omnium puerorum statim a parti cæstusculi sunt post uero mutantur in eam naturam quæ futura est.

Oculi qui multum humoris continent nigri sunt : quoniam humoris copia transire satis non potest : cæcis autem parum habent humoris : ut i mari etiam cernitur non alto.

Visus siue ualidus siue inualidus nequit res splendidas cernere : quoniam eius humor ultra modum afficitur & mouetur.

Glaucoma quæ sicctas est oculorum cæcis potius accidit nam & senectutibus magis euenit : oruli enim ut reliquum corpus senectute siccescunt.

Luscositas (quæ humoris est copia) nigris oculis euenit : quæ propter inoribus natu potius accidit.

Visus optimus qui inter multum & parum humoris moderatus cõstat.

Latit. Canities debilitas quædam humoris siti in cerebro & cruditas est : idemq; cæcitas est.

Acumen cernendi bisariam dicitur similiter & audiendi & olfaciendi : dicitur enim acute cernere : aut quod procul cernere potest aut quod differtentias rerum quæ cernuntur maxime sentiat : quæ quidẽ simul nullis eisdem contingunt.

Causa cernendi tam acute ut differentie cernatur in ipso oculo est : in pu- to enim sincerorq; oculo uel parua motio patet sensumq; efficitur utp- cul cernatur : causa situs est oculorum quæ enim oculis prominentibus sunt procul cernere nequeunt : quæ uero intus in cauo oculos habet po- sitos longe aspicere possunt quoniam motus in tastum nõ dissipatur : sed recto tramite meat.

Cap. i. Meatus sensoriorum omnium : (ut dixi cum de sensibus agerem) : tendunt ad cor.

Oscentes aut spiritum reddentes accipientes ut minus audiunt : quoniã extremum sensorii auditus ad partem spiritualem terminetur : & quati- tur moueatur : una cum instrumento spiritali quotiens illud spiritum mouet.

Cap. ii. i. Pueri & mulieres non caluescunt : natura enim earum similis est nature puerorum.

Cap. iii. homines senescentes canescunt : primoq; temporibus canescunt : sed nemo uel temporibus uel occipite caluescit : uerũ parte capitis prio- re ea enim parte frigidum cerebrum continetur.

Canescere nulli ex cæteris animalibus accidit manifeste : quamuis equus euidentius quã cætera ita afficiatur.

Pili proportionales pilorum ut pennæ & squamæ : non ex carne sed ex cute oriuntur.

Craſſi pili ex craſſa tenues ex tenui cute prominent.

Hominum capilli longiſſimi ſunt: cerebrum enim quod humidum & ſcigidum eſt latam humoris copiam præbet.

Si exhalatio pilorum ſumosa eſt: præ ſua caliditate & ſiccitate criſpum eſt ſic pilum: inſectitur enim quoniam duplici delatione fertur: terrenum enim deorſum calidum ſurſum fertur.

Durioreſ ſunt pili criſpi quâ recti: durum enim quod ſiccum eſt

Simplici pilo quæ hamore habundant: quocirca ſcythæ incolæ ponti & thraces pilo ſunt promiſſo & ſimplici: nã & ipſi humidi ſunt: & ær ambiens eos humidus eſt: æthiopes contra qui loca incolunt calida criſpo ſunt pilo: ſiccum eſt enim cerebrum eorum & cælum ambiens.

Sunt quæ quamvis curvæ habeant craſſiorem tamen tenuiori ſunt pilo: appæantur tenuioreſ: unde & ſpiſſioreſ exeuntur ouibus.

Senectus ipſa ut nomẽ ſignificat terrena eſt: quoniam ſine calore eſt & cū calore humor deſluit.

Homineſ ſuſ ætatibus hyemẽ æſtatemq; agunt.

Nemo ante quâ tempus cœcundi ſit calueſcere incipit: & a nenere coitu id maxime evenit ſcilicet iſis qui ſua natura ſunt eo propenſioteſ: cum enim cerebrum frigidiſſimum ſitum rei venereæ uſus refrigerat: caloris enim ſinceri naturalisq; ſecretio eſt ſentitq; id merito cerebrũ prius.

Muliereſ non calueſcunt quoniam natura earum ſimilis natuæ puerorũ eſt: utraq; enim ſterilis ſeminalis excrementi eſt.

Spadoneſ non calueſcunt quoniam in ſœminam mutantur: & pilos qui poſtea gignantur aut non producant: aut amittunt ſi habent excepta pube quam etiam muliereſ habent.

Aves turſus pennas amiſſas recipiunt. quæq; frondem amiſerint denovo frõeſcunt: caluis autem nunquam redit pilus: nam anni tempora illis mutationem corporis magis auferunt itaq; pro temporum mutatione uiciſſimodo gignendi amittendiq; ſequitur. at uero hominibus per ætatem evenit uel æſtas aut ſtans: hyems itaq; cum ipſæ ætateſ non pmutentur: ſit ne affectus qui ob eaſ accidunt permutentur.

Capitulum 24. Coloris pilorum cauſa cæteris animalibus cutis natura eſt ut unicolore ſint & varia: ſed hominibus nihil cutis cauſe afferat niſi ad canitiem: uidelicet eam quæ morbo qui uinciligo uocatur non q̃ ſenio accidit. ſi enim cutis ægrotat extenuatq; eſt: pilus quoq; ægrefcit: ægritudo autem pili canities eſt.

Quibus hominibus natura pilorum parum calida eſt: pluſq; humoris ſubtilis calor proprius nequit concoquere atq; ita in pilis humor alimentumq; tale putreſcit calore aeris ambientis: atq; ita efficitur: quæ canities appellatur.

Fit omnis putredo a calore non ſuo natinoq;

Platisq; per egritudinem pili canuerunt: mox ualitudini restituti nigrescunt: & causa est q; per egritudinem ut totū corpus inopia caloris laborat: sic & partes etiam minime.

Disti Recte dixeris morbum esse aduenientiam senectutem: senectutem autem esse morbum naturalem.

Tempora primo canescunt: quoniam occiput uacat humore cum non contineat cerebrum:incipit uero habet multum humoris: quod autem multum est difficile putrescit: at in tempore pilis: nec tam parū humoris ē ut concoqui possint: nec tā multū ut putrescere nequeat.

Cap. v. Ruffi pili celerius quā nigri canescunt: nam & ruffitas quasi imbecillitas pili est.

Pili qui uel pileo uel alio tegmine operiuntur celerius canescunt: flatus enim putredinem prohibet.

Inuat capillos olei aquæ mixti perundio: aqua enim tesfigetat: oleum ne celeriter exsiccetur prohibet.

Cap. vi. I si perdis uisa ē alba & conus & passer & ursa: acciditq; hoc quoniam in generatione peruerterentur: facile enim de prauari potest quod parum est.

Calidiora suauioraq; sunt omnia alba.

Cap. vii. Videtur grauitas uocis naturæ generosioris esse: nec non in modulum grauis modulus praestantior incitato.

Perfectum in superantia consistit.

Egri & senescentes & minora natu ac foeminae acutæ sunt uocis: quoniam pre sua imbecillitate parum aeris mouent: fertur enim uelociter quod parum est: uelocitas autem acumen in uoce est.

Caliditas etiam & frigiditas: loci confert eodem: ut natura tale constituat animal quod aut grauem aut acutam uocem emittat. spiritus enim calidus crassitudine sua grauitatem efficit uocis: frigidus autem p̄ sua tenuitate contrarium facit.

Vtuli quā adulti & uacce quā tauri grauitus sonant: uituli enim & uacce partem quam mouent non habent ualidam altæ: propter ætatem altæ: propter foemine sexus naturam: nō tamē moueāt multū aeris graue sonant: graue est enim quod grauitur mouetur.

Patur mutationes cām afferunt magnæ: mutationū: nō sui tōc: sed cum euenit ut principium una cum his ipsis mutetur: p̄cipia enim quāuis magnitudine parua sint tamen facultate sūt magna: hoc enim est principium esse: ipsū quidem causa sit multorum: sed ipsius nulla sit superior causa.

Exfecta omnia in foeminam mutant: quoniam uires neruosa in suo originali laxantur: testū enim natura anexa meatibus feminalibus dependens: quibus sublatis: sentio meatuum laxatur.

Capitulum octavo. Natura neq; deficit neq; frustra agit quicquid in singulis quo ad eius fieri potest uolentum præter naturam est.

Oriuntur prius primores dentes quã lati sunt quoniam & officium eorum prius est: secatur enim prius quam molitur: quod comeditur.

Infantes qui calidiore utuntur lacte citius derisunt: calor enim uim obtinet augendi.

Decidunt dñres qui prodierint primi uidelicet anteriores tum notæ melioris gratia: tum necessario: melioris ratione inquam: quia cito hebetescit quod acutum est itaq; alteros succedere in officium oportet: latius autem non hebetantur: sed tempore dñtaxat attriti leuigantur: necessitas uero decidunt: quia maxillarum radices in lata nñuntur maxilla & ualido osse continentur: primorum uero in tenui unde sit ut infirmi & mobiles sint.

Nascuntur denuo primores dentes: quia in osse adhuc nascente oriuntur & tunc tempus adhuc est addentium generationem idoneum: cuius rei inditium est q; maxillares diu oriuntur.

Finiant propositiones ex libro de hñstoria de partibus & de generatiõne animalium Aristotelis secundum interpretationem Theodori gazæ thesalonicensis.

Incipiunt propositiones ex libro de physionomia Aristotelis.

Mimæ sequuntur corpora: & ipse secundum se ipsas non impassibiles sunt a motibus corporis: hoc autem manifestum sit ualde in ebrietatibus & egreditudinibus: similiter & e contra corpus comparatur passionibus animæ.

Necessarium est consequi tale corpus talem animam.

Physionomia sicut & nomen ipsius dicit: est de naturalibus passionibus quæ sunt in anima & accidentium quæcunq; adueniunt & transmutant signa physionomizata.

Ex motibus physionomizatur: & figuris: & coloribus: & ex motibus appenibus in facie & coloribus & ex leuitate: & uoce: & carne: & partibus: & figura totius corporis.

Colores rubri bonam natulitatem significant: quando in leui corpore accidit hic color.

Pili molles timidum significant: duri fortem.

Qui apud septentrionem habitant fortes sunt & duri pilorum: qui autem apud meridiem timidi & pilum mollem habent.

Caro dura naturaliter in sensibilem significat: leuis autem & bene natum & instabilem nisi in forti corpore & habenti extremitates fortes accadat.

Vox gravis & distensa fortem significat: acuta autem & remissa ti-

midum.

Omnino uni signorum credere fatuum est: quando autem plura conueniunt quæ sunt in uno: accipiat magis.

Fortitudo uocis ferocis est remissa autem & imbecillis timidi.

Misericordes sunt quicunque sunt albi coloris & parsi & habent oculos quasi cum quadam lippitudine: & nares deorsum distantes: & semper plorant isti tales sunt amatores foeminarum & generatores earum: & bene nati & calidi.

Misericors est sapiens timidus & ornatus immisericors est indisciplinatus & inuenercundus.

Boni ad comedendum si sunt quibus id quod ab umbilico ad pectus maius est: aut quod est ex inde usque ad collum.

Qui est albi coloris & pilosus rectis capillis & grossis & nigris: & cui tempora pilosa & oculus pinguis est insanus.

Amatores somni sunt qui habent superiora maiora: & qui ea habent maiora & curatiora & carnosiora sunt memores.

Anima & corpus compati uidentur adinuicem: & animæ habitus alteratur simul alterat corporis formam: & iterum forma corporis alterata simul alterat animæ habitum: unde cum animæ tristi: & letari stultitiam obscuræ faciei sunt: gaudentes autem hilari.

Dissoluta anima formam quæ est in corpore contingit dissolui.

Medici medicinis purgantes corpus & dietis utentes: & simul corporis formam soluant & animam ad maniam permittunt: & quoniam utraq; soluantur palam quoniam consentunt adinuicem.

Pars differentia existente inter aliqua non facile est eam cognoscere: sed ex consuetudine formam apparentem oportet assumere.

Distinguitur animalium genus in duas formas in masculinam & foeminam.

Foeminae satium mansuetæ magis & meliores secundum animas manibus sunt: minus autem fortes: uerum nutrimenta & assuetudinem manuum recipientes magis: quare & minus iracundæ manibus.

Cum ira uiuimus: difficultet prudentes: sed maxime fortes sumus.

In unoquoque genere foemina parte minoris capitis & angustioris faciei & subterioris colli est: & pectora imbecilliora habent: & paruarum costarum sunt: anchas autem & coxas magis carnosas manibus: genua mollia & crura subtilia habent: pedes uero pulchriores: & formam totius corporis molliorem magis quam fortiozem: masculina uero his omnibus contrariam habent naturam: & qui superiora participant referuntur ad foeminas secundum animam: & omnes sunt qui autem his

contraria habent fortes sunt & referuntur ad masculos :

Masculus fortior & iustior est genere: femina timidior & iniustior.

Quicumq; maius quid habent ab umbilico usq; ad extremum pectoris: quam quod est ab extremitate pectoris usq; ad collum: voraces & insensibiles sunt: uoces quidem quia ventrem magnum habent quo appetunt cibum: insensibiles autem quia angustum habent sensus locum.

Quibuscunq; collum grossum & carnosum est iracundi sunt referuntur ad tauros quibus autem est bene magnum sed non ualde grossum magnanimi sunt: & referuntur ad leones: quibus autem longum non subtile timidi sunt: referuntur ad cernos quibus uero breue ualde dolosi & insidiatores: referuntur ad lupos.

Qui labia subtilia & in extremitatibus relaxata ita quod superius labium ad inferius protendatur ad coniunctionem labiorum magna nimis sunt referuntur ad leones qui autem grossa habent & superius inferiori protendens satui sunt referunt ad asinos.

Qui superius labium & gingiuas præ eminentia habent amatores sunt contumeliatum.

Qui nasum habent aquilum inatticulatum in fronte magnanimi sunt: referuntur ad aquilas: quibus autem mares sunt apte iracundi sunt: referuntur ad passionem quæ sit in ira:

Qui faciem macilentam habent solliciti sunt: qui carnosam timidi: qui ualde paruam pusillanimes: quibus magna tardi quia neque magnam neque paruam oportet esse: & medius habitus horum erit conueniens.

Quibus ab oculis tanquam lippitudines dependent amatores uini & somni sunt referuntur ad passiones: qui autem oculos paruos habent pusillanimes: referuntur ad simiam: qui magnos habent referuntur ad boues: igitur bene natum oportet neq; magnos neq; paruos habere.

Qui concauos habent oculos malitiosi sunt: reducuntur ad simiam: qui eminentes habent satui: referuntur ad apparentiam & ad asinos: quare neque concauorum neq; eminentium, oportet esse medius habitus.

Qui frontem paruam habent indisciplinabiles sunt: referuntur ad sues: qui magnam ualde tardi referuntur ad boues: qui rotundam insensibiles referuntur ad asinos: qui quadratam & moderatam tamen habent magnanimi: referuntur ad leones: qui autem: tensam habent adulatorum: referuntur ad passionem quæ sit: qui ob nebulosam audaces referuntur ad tauros & leones.

Qui ualde nigri sunt timidi sunt:referuntur ad ethiopes albi autem ualde etiam timidi referuntur ad mulieres:color autem qui confert ad fortitudinem medius horum est:flauī boni animi sunt:rubet ualde astuti & acuti.

Quibus facies supererubescens est uerecundi sunt:quibus genæ supeterebescūt ebrii uel amatores uini sunt:quibus uero oculi supererubescūt egrediunt ab ira sunt.

Quibus oculi ualde nigri timidi sunt:quibus oculorum flauus est color boni animi sunt:quibus oculi glauci aut albi timidi sunt.

Qui tibias pilosas habent uenerci sunt:referuntur ad hircos:qui ea quæ sunt circa pectus & uentrem ualde pilosa habent:nanquam in eisdem persenerant rebus:ad aues referuntur:qui pectora habent ualde nuda:uerecundi sunt unde ea oportet esse neq; ualde nuda neq; ualde pilosa:qui dorsum uel spinam pilosam habent in uerecundi sunt:referuntur ad bestias:qui uero collum retro pilosum habent liberales sunt:referuntur ad leones.

Qui supercilia simul habent tristes sunt:referuntur ad passionem.

Qui crectos pilos habent in capite: & qui capillos uehementer crispōs habent timidi sunt:referuntur ad passionem:qui in extremitate crispi sunt:referuntur ad bonum animum.

Pari ualde acuti sunt:motu enim sanguinis partium locum continente mouetur uelociter & ualde accedunt ad sapere: qui autē sunt ualde magni tardi sunt:media autem natura ad sensus optima & perfectissima ē. Manifestissima signa physionomiae in principalissimis locis sunt:principalissimus autem locus est qui circa oculos & frontem & caput & faciem est:secundus qui circa pectus & spatulas:consequenter qui circa pedes & crura:qui autem circa uentrem minime.

Anistondis libellus de admittendis iurata audit's per Antonium Becariū uenionense traductus auteger ideo hic appositus: quoniam nihil est quidē notari dignum c. nescit.

De fonte asbamco mirabili aduersus periuos.

4

Pod Tyanā ciuitatem quæ ē cappadociæ metropolis scilicet aquam quandam effluere quam asbamam incole uocant miræ conditionis & uirtutis,nam quoniam eius singulas sit fontea tamen ita effuat ut nō uideatur dissimilis cuidam bulienti lebeti.ad eam enim mōs erat ea acate illos traducere:qui de aliquo periurio fuerant suspecti.Quī si recte forte iurassent nec ulla essent insecti falsitatis labe aquam ipsi affirmant se se totum illi mītē ac placabile pstiturū.Sed aduersus periuos

adeo uideri succedere & ita scilicet ad eius usque pedes & manus: ac ipsam quoque faciem profiliat & insultet: & quasi de poscitur ab his promaledicto penas non prius eos relinquere, quam aut palam consistatur eorum delictum: & multis cum lachrimis de plorent veniam: aut acerrimo tandem intercutis morbo & euomit corrupti sanguinis intercipientur. Ideoque aquam illam greci per iuri iouis appellant,

De ramo oliuæ Atheniensium.

Athenis inquirunt ramum illum oliuæ quem sacrum obseruabant athenienses: certa quadam die florere germinareque consueuisse: ac complures alios ex se ramusculos producere: postea die uero adeo contrahi repentem omnes statim uno momenti ictu exsiccantur atque euanescent

De æthnæ ignis miraculo.

Mirum est illud quod traditur in æthna Siciliæ insulæ cecidisse: nam quæ semel erupisset ignis ille qui uidetur continuo quodam incendio inuere illius uiscera: atque contractis iam claustris: adeo longe lateque diffusi deretur. Ut omnes circumstantes agri & uillule succederentur: uirtutes quosdam ex eis locis fuisse: qui quæ iam confecti senio essent & ab eorum liberis sublatis humeris expositarentur: quo flammæ illius impetum effugerent: neue interciperentur ante quam perficerent naturæ cursum: tanta tum pietate uisum incendium illud commoueri: ut quæ primum ad eos appropinquasset: bifariam statim se se diuiserit: locumque illum in medio positum ubi erant cum parentibus adolecentes intactum protius relinquat: tunc uiamque præstiterit adolefcentibus: ut una cum parentibus in columes euaderent.

De phidias mirabili arte.

Phidiam uetustissimum ac illustrem olii sculptorem quæ palladis imaginem sculpsissetur in summa athenarum arce locaretur: quæ illi diu fuerat ab initio dedicata: tanta tanque admirabili arte traditur sui ipsius effigiem in illius clypeum impræfuisse: ut nemini post hæc liceret huiusmodi formam e medio cum uelere nisi totum simulacrum labefaceret ac disrumperet: itaque permansisse ibi illam tandiu inquirunt: quam diu etiam perstitit inuago: ut una cum palladis ipsius clypeo etiam phidias semper conspiceretur adorareturque.

De melanis montibus.

In eis montibus quos melanos greci uocant: quæ multæ permolestæ sunt: quæ interdum se se sponte uentoribus offerunt ubi canes inlectantur: inquirunt illas statim ad rupes cæcumen tanquam ad tutissimam quandam arce confugere: atque quæ ad id quoque loci canes prope peruenierint eos tamen non audere ultra protius progredi: sed potius relicta præda: quum ea iam potiri posse uiderentur: incertos ac tristes ad uenatores reuerti.

De leucophyllo arbore.

Scribitur & in phasidos flumine qui perlabitur Scythiam arbusculi quēdam nasci qui leucophyllus a grecis appellatur cuius ramum si zolotipi e flumine illo detruxerint ac ad uxoris thalamum detulerint: in maculatam deinceps observaturos inter se fidem affirmant omnem illam suspicionem proferas delet nec unquam post hac alienum concubitus affectaturos.

De lapide modan.

In tigride quoque qui assitiam inundat oriri lapidem quemdam se nunt: quem modan incole uocant: colora equidem candidissimum: uirtutis autem eiusmodi ut si quis illum manu tenuerit: fore ne a quavis fera possit uiolari.

De scamandri sistro.

Scamander uero & ipse fluvius est quem herbam quandam parere inquit sistrum nomine quae siliquis gerit haud dissimiles pilis: eiusmodi quoque granulis plenasque ab eo quod intra corium conquisantur est fontem reddunt: sistrus est a grecis appellata. eam nō si quis tenuerit manu ferunt a nullo unquam phantasmate aut demonio detere si posse.

De uitis libyca.

Circa libyam uitis quaedam nasci traditur ex qua uae quae oriuntur partim iam maturae colligi possunt: partim ut maturescant expectandae sūt: quum acerbissime sint: partim etiam continue pululant ac nascuntur: nec id euenire multo interiecto temporis spatio.

De lapide sipyli montis.

Apud uero Sipylum montem reperiri lapis quidam dicitur haud dissimilis cylindro: quem ubi inuenerint adolescentes impii qui sepe numero aduersus parentes insciant: atque illum ad templum Cybeles deae detulerint: nūquam amplius in huiusmodi impietatem concidere possent: sed potius parentum amantissimos efficiant: quod importunitatem eorum aequo & clementi animo.

De herba Charisfa.

At in hypseto monte genus quoddam mirabile herbae nasci traditur: quam illi charisfam uocant: cuius uirtutem hanc esse affirmant: ut si illa puellae puberes ad eum detulerint: statim ab amatoribus flagitari: excitarique omnes in sui libinem & amorem.

De capreis cretensibus & diratino herba.

In creta insula quae iouem educauit: capreae siluestres: (quibus ea regio quae maxime abundat) ubi se primum a uenatoribus uulneratas aliquo

telo senferint:repente ad ditamnium herbam peruenire inquitur:qua tota pene referta est infula.eamq; passim depascuntur:iat ubi fuerint de pascie qua fuerint infixæ sagitta statim eam profundant: & a cæde facile liberantur.

De capreis cephalonia.

In cephalonia capellæ quoq; quæ ibi peregritantur haud quanquam ut cæteræ consueverit: per singulos dies pituant. Sed potius in flatuentium conuersas:autas aperto ore alunt exhaunire ac uenti ipsius hanstu sitim depellere.

De cervis achaia.

Verum in Achaia ceruos esse inquitur huiusmodi naturæ: ut quum tempus aduenit ut mutant cornua:deliciasq; uetera & tenouent denuo:ad ea tum loca confugere quæ fuerint manissima:quo ne adire difficillimum uenatoribus existiment: hac maxime ut arbutos ratione: quod uideant se spoliaturos esse eisdem armis quibus eorum salutem defendere contueriq; consueuerant. Et quid dem in primis mirandum est: ipsotum quorum uestigia & conuua ipsa deicta ne a uenatoribus possint perquiri multam intra hederam contegere.

De uermiculis othrys montis.

Othrys mons est thessalia: qui uermiculos quosdam gignit sepas appellatos: haud unius quidem coloris: quia a loco ubi uidentur colorem nanciscuntur. Nam alii quidem terrestribus condeis assimulantur: alii roto peruiant tergo: nonnulli etiam qui inter harenas uersantur ab eis quoq; colorem contrahunt. Si quem uero momorderint: cum statim siti discruciant: neq; est tamen eorum morsus nimis acris: neq; nimis ignitus: sed præter tantum consuetudinem.

De echidna & echi serpente.

Echidna piscis est maritimus cum, quæ fuerint echiniperam serpentem quendam nigris inunctum maculis cohire plerumq; consueuisse. Atq; illam dum in ipso demulcetur complexu aduersam serpenti moribus illius caput abscindere. Tum qui ex ea nascuntur: (quasi uindicatum essent patris interitum & accepturi de matris poenas) abscessio uentre per media illius uiscera erumpere: atq; super mortua matre quod ultionem patris abunde patraissent inter se inuicuo effecti congratulantq;.

De lapide nili.

In nilo flumine qui medium prolabitur Aegyptum lapis quidam reperti

si dicitur haud fabe dissimilis quem si contritum demonstrumq; aliqua pinguedine canes exederint: ferunt eos statim latrundi usum amittere. liberantq; eos affirmant qui fuerint aliquo deprahensi daemone si fuerit lapis ille ipsorum nanibus ad motus. Tantaq; illum ut cōpellete ac profligateut nihil uideatur gruius homescere.

De lapide euphrone.

Et in meandro quoq; qui asiam interfecat lapis quidam exoritur: quem illi a contrario sensu euphronem appellant. nam qū ipse a componenda hominum mente augendaq; prudentia εὐφροσύνη euphrotoi sit appellatus: haud id quidē operatur sed potius in sanos homines redditur: piz satore eos facit si cui forte fuerit in sinum coniectus.

De rheno & istro:

Rhenos & ister fluiui sunt germaniæ ad boreā maxime discurrentes: ignum alter germanos secat i alter uero pæonas lambit: utrosq; enim ferunt æstate quidem nauigabiles esse: hyeme uero adeo plerunq; cōgeant frigore: ut et equitantibus desuper tutissimum præstent iter.

De Sybari & crathi sinu mēdibus.

Apud thurium ciuitatem italiæ gemini amnes labuntur Sybaris scilicet & crathis: quorum sybaris si quis ex eo biberit falcum reddit: qui uero ex crathæ fuerint perloti pulcritudinas ac flosos efficit.

De cerbe & neleo sinu mēdibus.

Ex euoea quoq; duo effluunt amnes: quoq; alterum cerbem uocant: alterum neleum sed uterq; aduersa insignitus natura. quæ enim ex cerbe pecora biberint candida prorsus effici affirmant: quæ uero ex neleo nigra.

De lycatmi fontis herba.

Prope lycatmi fontem nasci herbam quandam ferunt hæstæ per similem quæ caligine propellit ab oculis: & uisui clarissimam lucem reddit.

De arethusa fonte.

Arethusam fontem siracusarum famosissimum aiunt per penta eteridē insiciliam usq; defetrā & transuetam mari nulla unquam contampi falsagine: neq; ulla fluctuum caluione deturpari.

De lapide berecynthii montis.

Berecynthius mons ē in quo sacra hecatæ siue diane celebrabant. ex quo quidem ipsa quoq; dea berecynthia est appellata. Nascitur in eo lapis quidā quem machæram uocant: id est gladii iculus eam eē uirtutem inquirunt ut si quis illum inuenit ex his potissimum qui ea persolunt sacra statim decedant i iuueniam & futorem: cuius quidem miraculi auctor est eudorus.

De lapide tmoio montis.

At in monte qui Tmoios dicitur quidam quoq; lapis exoritur haud dissimilis

milis' punici' qui singulis quaternis diebus colorem permutat: cōspici autem posse nisi a solis uirginibus negantur: nec nisi ab eis tantum quæ nundam peruenerint ad pubertatis annos.

De Tauro orthosie Diane:

Traditur & in dianæ orthosie templo tauros quidam consistere ex auro constatilis: qui quotiens uenatores sanum ingrediuntur statim quasi terditus emugit & uiuentem effundit uocem.

De Talpis ætolie.

In ætolie montibus conspicuas nasci talpas inquit: nec tamen nisi quæ tenuissimo lumine: nec eas ut ceteræ solent tellure depasci sed erant: ter peragros locustas ut nati.

De bolintis pæoniæ.

Hesaius mons est pæoniæ: qui eam a medis determinat: in quo serunt bestias quasdam nasci: quas illi bolinthos uocant: pæonii uero mones pos. eas dicunt: iobus prorsus perlimiles esse nisi q. magnitudine roboreq. ac pilorum qualitate superant: procedantq. ceteriori collo ac cervice inquit equonum.

De elephantis:

Elephantes traditur non ante producere fortum quam duos fuerint annos nati. Sunt tamen & qui dicunt illos decimo octauo mense procreasse & parere gemellos consueuisse.

De Dematato philosopho:

Dematatum Timæi locrensis discipulum inquit: quæ detineretur acer timo quodam morbo: decem dies in morum elinguentq. ac sine ullo prorsus sensu præstitisse. tum uero quæ respisset dixisse astantibus se uniuersum illud tempus cum summa locunditate animiq. delectatiōe peregissee uictisseeq.

De tabernaria tarentina:

Aiunt in tarento tabernariam quandam olim fuisse quæ interdum diu uinum uendicaret summo studio ac uigilantia ministerio eiusmodi uocabat. nocte uero aduentantem prorsus debacchabatur. uenit clauim qua uesper tabernam occludebat eius cingulo cōmendatam alligebat quam cum multi tū maxime quæ erat debacchata furtipere perempti: tasset: nunquam tamen fuerunt quempiam id potuisse: nec illam unq. huiusmodi pignus amisisse.

De pino lapide:

In bithynia thraciæ eoq. potissimum in loco unde effodiunt metalla: lapis quidam nasci dicitur: quæ ipsi spinum appellant: quo serunt ignem incendi.

De tetta lipatæ.

At in lipara Siciliæ insula scribuntur nonnulli terram eē in qua si conte

¶ Jam oleum ingesserint plenam quia uis ad decoquendum materia adeo in ea bullit & decoqui nec si succenderetur ignis.

De ignibus medorum & persarum.

Sunt & apud medos & in psitacena persidis regione: ignes continue exardescentes. Sed qui est apud medos est haud multum esse ingulunt. qui uero in psitacena multum admodum & clarissimas flamas effundere. ideoq; persarum regem ibi eius instruxisse artium ferunt. & ad huiusmodi flamas coquinam adinotisse: quum in patenti & apica planitie sine positum dearentur: non minus interdiu quam noctu. Quod secus fieri qui in panphilia nascitur quum sola nocte perluceat.

De saxo ignito Titanie.

Intitania quoq; prope apolloniatis montes saxum quoddam esse asserunt ex quo ignis exalat. Sed nequaquam conspici posse. Verum si quis se per insuderit oleum: statim incendi inflammati: ac concerni q; maxime

De igne trinis columnas Herculis.

Scribit annonus loca quoq; nonnulla esse trans columnas herculis: quorum quaedam noctu semper ardent quaedam etiam tantum interdiu: & qui in lipara conspiciuntur non nisi nocte sola conspici posse.

De ignibus pithiculatum lipar: q; ac aetnae & sacillae

Ferunt & in pithiculis locum quendam esse ignitum: sed nullam prorsus efferentem flammam. At qui in lipara est scribit xenophanes deficere nonnunquam: uerum in septimo redintegrari anno. Neq; illas aetnae ruptiones flammis esse neq; continuas. Sed multis interiectis annis eue nire consueuisse. Tum etiam qui in lidia plerumq; conspiciuntur: non ultra unquam uisus quam dies septem continuos exaruisse. Sed illud mirabile admodum quod qui in Sicilia erumpit tantum sibi hostii per latitudinem patefecerit ut .xl. superet stadia in altitudine uero per quam effectur non minus quam tria.

De ipso lapide.

Traditur in super quod lapis illae quum thoracia reperiuntur quatenus spiritum diximus appellari si in partes plures conteratur. Haud minus quam integer incendi: redactus uero incinerem atq; aspersus aqua: iterum flamas emittere ardereq; quod quidem & maitham sacrae affirmant.

De Mineris Macedoniae.

Extant in philippicis macedoniae campis aurisodinae complures: ex quibus scrobes erutas augeri paulatim ingulunt: ac denuo aurum parere idq; esse manifestissimum traditur.

De auro cypro.

At in cypro quoq; insula eo potissimum in loco quem tyriam appellamus genus quoddam aeris nasci dicitur. haud dissimile autem quod quidem mi-

nutatim concisum illius loci agricolas seminare consueuisse pluvia de inde infusa paulatim exoriri concretereque ac multiplicari, quæ ad maturitatem perueniret ab eis coligi ac recondi.

Mixta de terra insula: Melos.

In insula quæ melos est appellata: si aliqua parte fuerit effossa tellurem inquirunt ibi statim renasci: foueasque illas sine ulla protinus humana ope sponte repleri.

De auro quod in præonia nascitur quod apyron dicitur.

Circa autem præoniam si quando frequentiores himbres deciderint: ferunt tellurem illam genus quoddam auri procedere quod appellatur *ἄροσπον* apyron aiuntque regionem illam adeo huiusmodi auro secundam esse ut plures inuenerint pro una una quæ centum continet dragmas auri illius pondo moremque esse gentibus illis ut inuentores duos ex eo bolos regi suo deferant: quorum alter tres pendat minas: alter uero quatuor atque eos ipsius apponantur mensentur quum primū ad discumbendū uenerint: nisi edere quid uoluerit ab eis tam præstantioribus incipiat.

De oxo fluuiio artiluio.

Scribitur & in bactris oxon fluuius qui eam irrigat regionem multo secundantem auro arenam parere: tum etiam in iberia fluuius ille quem rheodorum uocant auri multum euomere: idque circa eius ripas inueniri, atque in plectra quoque macedoniæ incognitum quoddam auri genus inuentum: quod antea a superioribus regibus effodi consueuerat cum ad huc quatuor extarent hiatus: ex quorum uno multum auri rutilare conspiceretur.

De ferro calybe & Amigeno.

Ferum illud quod calybem uocant & amigenum propriam quandam & priuatam originem obtinuisse scribitur: qualem nullum aliud est consecutum. Concretere enim ac confici illud inquitur ex harena quæ conuehitur fluminibus regionis illius: eam uero quidam dicunt ab hoibus illis iniectam primo intra fornacem incensam igne purgari: atque expurgatam in ualidam conuerti ferrum. Alii uero solam tum substantiam asserunt ab artificibus eligi: & eam postissimum quæ ex ea prima purgatione perstitit: atque illam sæpius adhuc expurgari igne. Deinde uero lapidem quendam in medium dum decoqueretur in illic quem ipsi machon appellant: quo ea referta est regio. ferrique illud hoc modo confici atque id quidem eiusmodi esse possent a nullo alio uinci fortitudine possit: quod profecto uerius esse uidetur. Nam nisi ita de quo retur expurgaretur: sæpius nunquam ad tantam posset duritiem fortitudinemque conuerti.

De re indico.

Aium & *z* illud quod apud indos nascitur ita purum esse ac splendidum ut non facile possit ab auro colore dignosci. multosq; esse inter dan regis pocula scyphos ex eo *z* confectos qui nequeunt ab aliis aureis discerni nisi naribus admonerentur: quia *z* longe secus quam aurum solet olere.

De stagno celtico

Traditur quoq; stagnum illud quod apud celtas nascitur multo celerius liquefcere quam plumbum: q; facile ostenditur: cum etiam in aqua positum plerumq; liquefcit intingit igitur & facile. serunt etiam illud liquefcere inherente frigore & maximo gelu: quum insitus ille qualiscunq; est (ut arbitror) naturalis calor ad interiora contrahatur tepelaturq; ob eius imbecillitatem: & aduersus se se uim frigori praestet.

Mix de oliua pantheta.

In pantheto nata esse oliua quaedam dicitur mixe habitudinis non enim eodem modo quo ceterae folia produxerat. nam cum in ceteris omnibus folia ab extrinsecus ureant. & paleant interius: sola istius arboris palebant extrinsecus: & interius urebant. insiccebat etiam eius ramus in gyrtum: non ut aliae oliuae solent: sed ut myrthi coronarumq; maxime formam praese ferebant. Vnde etiam ipsa oliua ab incolis corona est appellata. ex ea enim dicitur hercules cum olympia confituisse: palmitem quendam abscidisse atq; illum iussisse ut ibi planta retur ubi condiderat certamen: plantamq; illam mirifice deinceps creuisse: & ad similitudinem pristinae parentis produxisse scetus. ex qua postea coronatos fuisse athletas serunt. ea eni orta ab initio fuit haud longius ab illo summe quam stadiis sex. quam quidem incolae tanta dicitur obseruasse generatione & cultu: ut memini licuisset illam uolare: aut aliquid ex ea surripere nisi summo cum uitae periculo.

De lapidicinis lydiae.

Quum semel in lydia bellum quoddam instaret: & quisq; ad loca munita praetimore confugeret: euenisse traditur. ut nonnulli opifices qui confueuerant in lapidicinis quae iuxta pergamum^o ciuitatem extant effodere metala ad eas tanquam ad munitissimam arcem confugerent. ex eis enim iam antea rex rocesus plurima ac magnifica consecerat. Sed cum illi intra aliquandiu perstitissent: neq; auderent egrediante qua sedarent belli illius impetus: contractum interim desuper saxum hosti um illis ocluisse: abeundiq; facultatem prorsus eripuisse. longo deinde tempore post cum lapidicinae illae in usum uenissent: fuisseque opus aditum aperiri: atq; illas efferi ruinas quae hostium obduxerant: inuenta tandem illorum corpora. serunt una cum eorum uasis quae intra deculerant adeo obdurasse: ut omnia in lapidem ipsum fuisse conuerfa.

De Aſchania palude ad purgandos p̃anos optima

Aſchania paludis aqua ſcribitur adeo ad expurgandos pannos apta ac ꝓ cōmodatq; eſſe ex ſui natura aut nulla alia humana ope indigeant qui cuiuſmodi præſident rei dummodo aliquandiu in ea panni perſiſterint. Nec longe ab ipſa palude pythopolis oppidum ſitum eſſe diſtis ab ipſius poſtu ſtadiis ſete centum & triginta: in quo quidem opido putei omnes ut inquirunt adeo adueniente frigore deſiccantur: ut neq; ablui ab opidanis uafa poſſint æſtate autem adeo replentur ad labia uſq; ſuperficiemq; unda protendat.

De maniculo,

Illud quoq; maris quidem ſiciliam ac italiam interdum augeri quidem cōſtat & iterum diminui creſcente & decreſcente luna.

De incremento mirabili cuiuſdam ſiciliæ fontis:

Sed illud admirabile eſt quidē de fonte illo traditur qui eſt quodam diſfluens hortulo optimo e poſtu ſyraculaſ proficiſcentibus occurrit. Ipſe enim & ſi non ſit admodum latus ex ſui natura nec magnas profundat aquas: iū tamen æſtus aut turbo aliquis e regione cōſtauerit: i tãtos tū fluxus concreſcere inquit ut copioſiſſimis inundet aquis.

De admirabili ſiciliæ fonte

Verum nec illud prætermittendum eſt q̃ de fonte illo acadino ſcribitur: q̃ in palcis manat ſiciliæ ipſius. inquit enim illum & ſi tenuis ſit: pleyrumq; tamen adeo extolli & creſcere: ut ad ſex cubitos eius altitudo excedat: afferatq; tum maxime non mediocrem incolis formidinem: ne uniuerſam circum regionem immergat. præterq; etiam adeo contrahi ut uix exire ſcatebras poſſe uideatur. Habere quoq; neſcio quid latentis diuinitatis & poſtenti ſimile. nam ſi in eum ſuerint deſectæ: ali cuius iuramenti tabellæ inſcriptæ: eas affirmat ſuper natæ: nec ulla poſſe commaculæ uligine dummodo qui iurauerint recte iurauerint. Sin ſecus ſtatim illas in profundum raptasq; ex oſium proſus ſubtrahi conſpectu nec unquam dein ceps repetiri poſſe. tabulaturq; illas qui ad ſunt a necia raptas eſſe: hac maxime rōe qđ teſtes ſicræ uiolari iurandi. Ideoq; qui peierauerat parata ingentū pira cōfeſſim ſuccendi.

De Demoneſo inſula catthaginenſium

Demoneſus inſula eſt catthaginenſium a demoneſo quondam ſuperiore condita: ea enim obſcurum quoddam metalli genus producit quidē græci chryſocollan appellant. q̃ quidem cuiuſmodi eſt ut quæ ex ea optima eſt aut præcium adiuuenerit. Eſt enim ipſa oculorum uenenū & libes. Habet etiam hæc inſula ſeruum intra mare in menſum per duas ꝓpe palmas: ex quo ſerunt ſimulacrum illud conſectum fuiſſe quod in ſicyonia uetuiſſimo illo appolinis templo conſpicitur.

De orichalcis pheneis

In pheneo nonnulli orichalci extant in quibus erat inscriptum hercu-
les amphitrionis filius helin capiens hos dedicauit. helin it sustule-
rat sic iubente uxore ex quodam oraculo quoniam eius patrem auguram
nomine antea helines interfecissent. At quicumque effodiant æra æu-
rionis admodum effici nifus existimantur: nascique eos proflus sine
palpebris. Ideoque medici ad curandos oculos æris flore uehementer
utuntur cum cinere phrygio quem greci $\tau\epsilon\phi\phi\epsilon\gamma\ \phi\phi\iota\gamma\iota\alpha\varsigma$ *tephram
phrygian* idest cinere are phrygiæ appellant phrygium autem li-
gnum illud esse dicitur quidem nos facem aut tedam appellamus.
Ibiq; etiam antrum quoddam conspicitur incuruum admodum: in
quo nives guttatim delucentes statim congelantur ac durefcunt. quod
quidem manifestum efficitur: cum continue reperiantur interius qui
plurimæ tenuissimæ guttæ in unam collatæ congeriem: atq; admodum
constrictæ gelu.

De aquilarum sobole

Ex coniunctione aquilarum alter eorum quilibet nascuntur a parentum na-
tura degenerari constat: nec amplius aquila esse sed halizæ ex halizæ
tis autem phenas quoque nasci & non halizæ manifestum est. Atq;
ex phenis nullos qui potissimum nigritis intincti sunt maculis. Nec
adhuc tamen istæ aquiescere huiusmodi generis dissimilitudinem se-
runt: sed ex eis iterum generari inquitunt qui. maiores appellantur.
Verum hos quidem sine ulla proflus prole consensescere. Quod qui-
dem facile constat ex eo potissimum quod nullus adhuc ex eis nidus
unquam fuerit inuentus.

Aeris quoddam genus esse traditur quidem mosynæcon appellant splē-
didissimum quidem ac candidissimum præter cætera haud quaquam
ob id q; sit enim stagno coniunctum: sed q; ex terra quadam: quæ cum
illo decoquitur huiusmodi colorem comparet. Nunc uero eam anem
proflus decisisse ferunt: quoniam qui primo eam inuenerant noluerint il-
lam tradere posteis.

De quibusdam aëribus & piscibus insensibilibus.

Inueniunt nonnulla æuiam maritimarum genera scribitur quæ intra lit-
torum specus occubant: neq; illas huiusmodi affirmant: ut neq; ulla
tempestates neq; ullo frigoris horrore unquam inde amoueantur neq;
euolent: sed potius adeo peninaciter eo in loco persistant: ut hiemis
uehementia paulatim nivescat & congelentur: atq; omnem deinceps
ita sensum amittant: ut nihil proflus sentiant si quis eis extraxerit pen-
nas: aut confoderit ferro: aut & uentis infixerit: nisi quoniam ad motum fue-
rit igni. Asserunt etiam multos esse huiusmodi naturæ pisces: qui li-

et & ipsi confossi fuerint aut concisi membratim: non tamen eo mortui neque quicquam contrahit: sed tum primum extendi torquetur: ac perficere cum senserint incendium.

De apibus & cicadibus sumpta tempora significantibus.

De apibus quoque mirandum est quod uideantur significare mortalibus tempus quo se primum ad opera & telluris cultum conferant: quod est potissimum cum sol incipit ab eius statione reuerti: & aut ueris tempora significare: aut autumni. Nam ipse tum maxime conquiescunt: nec exire alueria quaerunt. Vnde qui rei familiari praesunt certissima percipiunt signa tunc tempus curae & laboris aduenisse: & quietcentibus illis necesse esse eos operari. Quod quidem uidetur & cicade significare: tam et sic contrariis actibus. Illae enim ut dixi taciturnitate quadam & quiete: haec uero motu ac uocis crepitatione: quum non antea continent quam sol re torqueat eius cursum quo maxime tempore homines ad laborem prouocantur.

De echino sine ictu: & de Galeota.

Echinus animal est: quidem nostri uulgo spinosum suum appellant eum ferunt sine cibo annum uniuersum plerumque peristere. Et galeotas cum uelint pellem exuere: quemadmodum & caeteri serpentes consuevere: tunc resupinos bibere: eosque quam maxime a medicis obleruari quum uehementer adiuuent epilepticos.

De urformi adipe.

Sed illud mirum quod de utri adipe scribitur: nam si uel per hiemem in uase recondatur adeo augeri continue inquit: ut uasa extollat ac pleuraque dissipet & disrumpant: nimia concrescens amplitudine.

De canis inus.

In Cyrene legitur ranas mutas ac sine ulla profluxu uoce uisitare. Tum etiam & in scripho itidem inueniri scribitur ueram. Si scriphiaz ipse ad alium fuerint locum traductae: uocem consuetam efferre: nec amplius ut in scripho obmutescere. Atque in ematia macedoniae fines unguis nati. & in cappadotia mulas foetus procreare. Et in creta arbores quae illi ἐν γένει ποσειδωνίου appellant nostri uero alnos: fructus efferre: cum nulle bulusmodi fructum alibi pariant.

De piscibus indicis & babilonicis.

Apud indos eo in loco quem cornu appellant pisces quosdam nasci ferunt: qui et terram pertranant: ubi de pasci fuerint rursus suos repetere amnes: & in aqas recedere. tum et per babilonem aut quodam iter foueas & loca coeua genus pisciculorum nasci: qui cum senserint cal exatellere: statim ex eis discedunt & per areas pabulantur: insectarumque plerumque auculas: & quam habet caudam exagitari. Verum ubi eos quis sequitur aufugiant ipsi primos

nec resistunt perloquenti quasi illum formident :at si ille insteterit acris uel itaq; huiusmodi potius potius præda atum ipsi se se in eum cōuertunt:atq; in eius in surgunt faciem. Quærentur enim a plurimis.habēt autem capita ad zanzam maritimarum similitudinem reliquum uero corpus oblongum & sinuosum:barbas autem & alias ad natandum ut cæteri pisces .

De quibusdā piscibus heracliz:

Verum & in heraclia quæ est in ponto & in thegio nasci inter sources pisces inquit:qui partim in fluminibus:partim etiam inter scatendis fontes & palustrem terram nutriuntur:at si forte emerit ut ea loca inq;bas uersantur aut solis ardore aut frigoris rigiditate ut plerumq; contingit desiccarentur:tunc ad irrigua eos confugere . Sepenumeroq; itidem facere:quo ad extremum peruenierint: ut nulla post hæc spes reliqua sit refugium uero ibi persistere :nec amoueri inde prius q̃ aquæ denuo redierint.

De piscibus Pamphlagonie.

In pamphlagonia:quoq; & in efossis potissimū locis pisces orti tradunt: intra maxime alui profunditatem commorantes :mirabilisq; uirtute præditos:tam & si non ipsius aquæ decursuant scatente fonte uiuant sed sola ipsius telluris natura foueantur:& caleant .

De Cernis epirotis:

Cernos quoq; qui in epiro nascuntur aiunt cum cornua abiecerint dextre statim infodere ac obtegere scrobibus:qum illud sentiant esse in rebus humanis quam commodissimum

De phoce marina:

Phocem quoq; maritimam bæluā cum senserit se deprehensam a piscatoribus eē aiunt confestim euomere . Nec quidem interioris humoris parit ad humanos perueniat usus :qum optimū sit epilepticis remediū

De lyncibus .

Et lynces quoq; quidem emingunt obtegere harenis ferunt:qum uideantur intelligere id ab hoibus q̃ri ad priuatā utilitatē & potissimum ad i formandas imagines decorandosq; sculpturis anulos .

De ueneno Cicerō .

Nascitur in italia in monte qui cicerus dicitur ueneni quoddam genus pemitiosum quidem ac pestiferum:cuius naturam huiusmodi esse inquit aut si quis ex eo fuerit perfusus aut quippiā degustat:trepente concidat omnesq; corporis eius pili desinant paulatim :& membra sensim resoluantur :ac intereat ipse demum miserabili corde . Id ferunt Aulam quendam picentinum qum uoluisset olim olim Cleomeno spartano tradere potui scommertare confestim a tazantinis deprehē

sum pœnas publico iudicio perfoluisse:

De anibus Diomedæ insulæ.

Erat in diomedea insula quæ in adriatico freto posita adiacet italiæ: peruetustum quoddam facellum Diomedi olim principi dicatum: admirabile quidem & multa ueneratione cum propter uetustatem ipsum etiam ob eam quam dici rei nouitatem dignissimum: ferunt enim circa illud uersari nonnullas aues miræ magnitudinis ac rostri durissimi illasq; si quis eo accesserit cuiuscunque uerit nationis præterquam græcæ in eum statim intrompere accedimo uolatu rapereq; illum sublimem ac totum unguibus dilaniare. tum uero demum confossa rostro cernice: atq; undiq; discepta necatum ablicere. Idq; potissimum eos facere inquit aduersus uicinas gentes: cum dicant illas fortios olim fuisse diomedis: qui contractis circa eam insulam nauibus submersi in huiusmodi aues sunt commutati: atq; illud odii aduersus uicinos perpetuo conseruasse. cum diomedes eorum dux ab Aenea fuisset dolo interceptus: qui tum ea possidebat loca. quando quidem græcis qui eo proficiscebantur se se benignas admodum & familiares præstent.

De fecunditate telluris ac mulierum umbriæ.

Apud umbros pascua ferunt fertillissima esse: solumque ipsum singulis annis multo plures fructus parere quam possint pene detrahi. mulieres quoq; regionis illius sacrosas esse multosq; uno partu producere consueuisse. Idq; rarissimum essent unum solum pariant cum frequentius duos aut tres producant.

De Statuis Dædali in insulis electricis compertis.

In electricis insulis quæ insula adriatico posite sunt: statuas geminas repertas esse inquit: unam quidem stagneam: alteram uero æneam: sed ambas uetusto illo & præco more conflatas quas asserunt Dædali olim opera fuisse ubiq; reliquisse illas immonumentam sui: cum Minoem ex creta ac sicilia persequentem effugeret. atq; in eis confideret locis. Aiunt quoq; eas insulas ab eridano perfundi: nec multo longius ab eo lacum quendam emergere calidis inundantem aquis. qui tantum expirat lectorem: ut nullum sit animal q; audeat ex eo bibere neq; anis ulla circumuolare. quinimo si qua forte uolauerit eam statim concidere & mori. Ambuit enim ipse stadis ut dicitur .xx. Sed eius latitudo non ultra quam decem extenditur. qui uero ea circum incolunt loca fabulantur Phaëontem olim fulmine ictum in eum cecidisse: cuiusq; sorores ibi plorando illius necem paulatim consumptas fuisse. & putrefactis deinde corporibus in alnos creuisse repletesq;

undiq; illius ripas ex quibus quidam adhuc nonnulli defluunt lachry-
mæ quæ sensim durefcunt in lapidem: & electum appellant: haud sine
dissimile ut dicitur communi. easq; colligi ab incolis ferunt & inde ad græ-
cos atq; ad cæteras quoq; nationes transferrî. Ad has igitur insulas
diximus ut cum uenisset Dedalus easq; obtrinuisset uictor in una qui-
dem inquit eius simulacrum appendisse ac Icari eius filii. Tum ue-
ro quin irruissent in eos pelagi qui ex agro discesserant: fugisse illum
ac insulam ipsam Icari filio reliquisse.

De sæcua ætate florentissimæ: ex quo raptam Proserpinam ferunt.
In co sicilicet monte qui Aetnâ dicitur ingentē quandā specū esse ferūt: de
ea culus aditum infinitam pene omnium florum multitudine &
uariatatem nasci: ac potissimum uiolarum affirmant. Nec id solum
esse uno anni tempore. Sed uniuersa ætate: quasi perpetuum ibi sit
uer. Sed quod longe mirabilius est: ita inquit eas fragrate redo-
lentia: aut non solum repleat uicina loca incredibili quadam suauitate
sui: sed etiam canes a persequendis feris quasi aliena captos uolupta-
te detineat. nec possint ipsi ulterius a uenatoribus inde amoueri neq;
concitari: quo progrediantur ad in corpus cursu: nisi prius suc-
cint aut saturati ea fragrantia: aut per uim distracti compulsiq; rex
eius itaq; specus hiatu facile etiam deprehenditur illud uetissimum
esse quod fabulatur plutonem scilicet olim proserpinam rapuisse: cum
circa uicina loca iniectum triticum tanta fecundet ubertate: ut nus-
quam alibi similis sit uisa quo quidem ipsi qui incolunt eam regio:
nem non solum utuntur ad pascenda pecora. Sed etiam ad alenda hu-
mana corpora. Quamobrem recte se coniectare arbitrantur sibi na-
tam olim fuisse ac educatam Cererem: cum propter tritici ipsius u-
bertatem & copiam: tum etiam quod huiusmodi fruges non antea
fuerant alibi uisæ.

Quo licet nulli sit rapaces aut uenenatæ feræ uiuanti
In creta nullos esse lupos inquit: neque etiam urfos: neque serpen-
tes: neque quam uis aliam huiusmodi aut rapacem aut uenenatam
feram. Hac maxime ut opinantur ratione: q; olim natus sit ibi atq; e-
ducatus Iupiter.

De insula inuenta a carthagenensibus
Trans hec ulla columnas eo in mari quidam Atlanticum dicitur: in uen-
tam quandam insulam a carthagenensium mercatoribus olim fuisse in-
quinta: nullis ante id temporis prorsus habitatam præterquam a feris
& propterea siluestrem ad modum & multis confertam arboribus: alio-
quin fluminibus plurimis ad nauigandum aptissimis plenam: ac sce-
dibili quadam omnium rerum nascentium ubertate profluentem: sed

re mota a continenti plurium dierum navigatione, ad quam quoniam nulli carthagenensium mercatores forte accessissent: caprici eius loci fertilitate ac aëris clementia: ibi sedem fixissent commotos ob id carthagenenses ferunt statim consilio publico decreuisse morte indita, nequis post hac illuc nauigare auderet: & qui iam letant iussisse ita ut interfecti ne ipsius insulae fama perueniret ad alias nationes, submitteretur; alicui fortiori imperio ac fieret quasi oppugnaculum quodam aduersus eorum libertatem.

De tunc laurimetis ex Italia in Galliam.

Ex Italia usque in Galliam & Iberiam iter quoddam esse inquit quod herculeum uocant, id si quis forte grecus aut ex uicinis populis quis, peragrat: adeo ferunt tuto ab in colis obseruari: ut nemo auderet illum aliqua prothius afficere molestia. Quinimo gratissimam indixisse poenam: siquis ex eis quemplam lacefferent iniuria.

De Toxicis Gallico.

Traditur etiam ueneni quoddam genus a gallis confici consueuisse quod ipsi, toxicum appellant, atque id quidem adeo celeriter tabescere corpora: ut uenatores infestantes feras intingant in eo sagittas: quo percussae facilius intereant. Neque enim posse illas diucius euadere inquit quum primum fuerunt ab his uulneratae & uenens cum uenenum illud late confestim diffundatur in relique corporis partes ob id corrumpere: eos ferunt repente accutere: infestamque carnem illam praecidere gladio: reliquam uero singulatim interse parti. aduersusque huiusmodi & uenenum aist miro quodam a coruis experimento medelam inuentam. Sed qualis ea sit nescio, alii enim folia esse quercus fuerunt: alii uero ulterius cuiuspiam arboris: quam ipsi cornatiam appellant a cornis ipsis quos perspexissent ad eam confugere: cum se senserint uenenatos: quando quidem rapis ex ea foliis & contritis, rostro atque in habitis confestim liberentur.

De Silua Iberiae argenti plena.

Pastores quidam apud Iberiam quum inter pabulandum forte siluam quandam incendiissent: nec multo post terremotu ingenti facto uniuersa telus illa confissa: multum argenti deliquit: in unoque coactum loco de tegisset indicatum est id tum euenisse: quum maxime ea silua exarsisset glebamque ipsam repletam esse huiusmodi uenulis quae argentum producant. Aitque illud primum a Massiliensibus inuentum: haud medium commodum tem ciuitati praestitisse.

De Gymnæsis insulis iberiæ:

In gymnæsis insulis quæ sunt circa iberiam sitæ: quæque etiam præter illas quæ septem dicuntur excedere magnitudinem videntur: ferunt oleum quidem ex oliuis fieri. Sed extermintho longe copiosius effici. & id quidem omnibus rebus commodatissimum. Aiunt præterea gentes illas adeo mulierum amatrices esse: ut pro una quaq; scæmina quatuor septenurneto aut quinq; tradant mercatoribus mares. Tum etiam quotiens a cartaginensibus conducti in aphtycam militant: nihil aliud tam inquit exportare in patriam pro mercede: quam mulieres. Neq; licet apud eos quicquam auri aut argenti possidere: ob id potissimum quod dicant herculem olim in iberiam propter ditissimum cupiditatem: & famam cum exercitu intrasisse:

De lacu massiliensi.

In massiliensi regione qua cum siguria coniungitur lacus quendâ esse tradunt: qui plerumq; quasi bulret super effundere funditus aquas videtur: tantumq; tum piscium multitudinem euomere: aut etiam si dem excedant. Nam ubi ethesæ uenti perflant: ipse tam tanquam ex purgaretur huiusmodi: statitantum ab imo ad superficiem sui limum extollitur: ipsius conspectum ab humanis prorsus oculis eripiat: neq; sit. Quispiam qui aquas illius tam possit intueri. At uicini quum id uident contracta rotas in locis illius cutes: quotquot uoluerint ut dicunt pisces exhaustiunt:

De peritia ligurum saculandi funda.

Scribitur etiam quosdam esse inter ligures populos adeo saculandi funda peritas: ut quum uiderint plures insimul aduolantis aues marno in ter se contendunt: quam nam quisq; ex eis sit percussurus: ac præparatus illam cene esseq; apud illos insitam quandam & in auditam ceteris consuetudinē: ut mulieres dum pariunt non lecto ullo con- quiescant: neq; ullo abdito loco concludantur: sed inter laborandum aliquid & operandum: nullo præmisso gemitu sortum effundere: natumq; in sanem. Quam primum recentis undis abluere: & præter aliarum morem: illam scalpere ac fricare: neq; interim a ceteris domesticis (ut mos est mulierum) operibus uacare. Illud etiam admirabile est: quod dicant finium quendâ apud eos esse: qui adeo plerumq; extollitur: acceleri rapitur cursu: ut non possint qui præter uehuntur facile conspicere.

De Thalia insula

Insula est quædam in tyrrheno mari sita fecundissima olim plurimo ætequam: taliam uocant: eam inquit adeo habundasse huiusmodi

metallo superiori ætate omnes apparatus ac uasa hominum illorum ex eo aere cõficerentur. at postea mineram illam propter euanitissimam usquam eo in loco deinceps usam. Verum ubi longo tempore post ferrum inuentum quo nũc quoq; tyrheni ipsi & potissimũ qui popanum in colunt maxime ad opera utuntur.

De cenaria ciuitate tusciæ.

Est & intyrhena ciuitas quædamquam cenaria appellabant in quodam uertice posita petracuti culus medio tumulum quẽdam extolli ferit stadiis fere a planta .xxx. in quo silua exorta uariis studiis ac scantibus a quis decoratur. Verum quando eius loci ciues pertimescerent ne quis eorum ob amœnitatem situs & robur a natura traditum ad tyrannidem cõspiraret: decreuisse inter se inquit quod ex suis familiaribus non nisi famulantes uniuersæ reipublice fierentur: præsentibus teds haud amplius quam anno uno. Tum uero alii creantur eiusdem conditionis: qui eadem accepta potestate illis succederent: superioribus ferotiam & elatos animos deprimerent.

De spelunca Sybillæ apud cumam.

Apud cumam italiæ ciuitatem quidam locus subterraneus instat speluncæ conspicitur: quem dicunt domicilium esse uaticinatricis sybillæ ac rustate quidem: & perpetua uirginitatis illius obseruantia creditaque diuinitate venerabilis: quam sibyllam alii asserunt eam esse quam erithreæm dixerunt. Verum ab his qui eam incolunt regionem peruulgatur cumam esse neque desunt qui dicant illam nequaquam cumam esse: sed haud amplius quam melachtenam uocant. Regio autem ipsa sub leucadiæ principatu est constituta qua quidem in regione haud lōge a cumasortem quendam esse asserunt Caecoppam appellatam: in quem si quod forte conciderit lignum germinare illud primum inquit: ac deinde in lapidem durescere.

De mirabili ueste Alcimenidis Sybaritate.

Alcimenis sybarita mirabilem quandam uestem indui consueuisse traditur: eo potissimum tempore quo laciniæ Dianæ facta celebrabantur. tanto quidem sumptus splendore ac rerum uarietate elaboratam: ut quum uniuersæ ex omni italia gentes ad ea facta confluerent. Nemo eẽt ex tãto hominum numero: qui illius uestis conspectu non obstupesceret. Erat autem ipsa purpurea: amplitudinis .xv. cubito tum. undiq; n. bestiolis uallabatur intextis. De super quidem susa. Cioitis inserta desubtus uero perle. In medio autem: iupiter: luno: Diana: Pallas: Apollo: Venus eminebant. ad sinem uero utrinq; anõsthenes erat nec minus hinc & inde ipsa sybaris. eam postea ferunt ad dionysio senilote compagatam fuisse: ac demum carthaginensibus. c. & .xx. talentis uenditam.

De loco quodam italiæ ubi Hercules cum gigantibus dimicauit.

Circa ſummitatem quandam lapygiæ: ex quodam potiſſimum loco ubi fabulantur herculeum olim cum gigantibus dimicaſſe liquorem quendam inquit effluere: adeo ſcridū & olētem: ut ab eo quod interfluit mari nauigantes omnes diuertant. Extateq; multi adhuc indicia & monimenta paſſim per uniuerſam italiam herculeum quondam ea loca peragraſſe: quibus id facile comprobatur. Tum etiam circa pandoriam ipſius lapygiæ ciuitatem apertiffima dei neſtigia oſtendi: quæ nulli fas eſt deſuper incedere atq; propitia commaculare planta. eſſeq; adhuc circa ipſam lapygiæ ſummitatem lapidem quendam planiſſimum: quem dicunt ab eo ſublatus illuc fuiſſe tranſpoſitum: cōtingiſſeq; illum ſolo uno digito ab hercule moueri.

De uulpe quæ ſcām quoddam coniecit foramen.

In orchomenorum ciuitate quæ eſt in boetia quum uulpem quandam uenatores ſemel cum canibus inſectarentur: ualuit illa præ timore in foramen quoddam ſe conieciſſe: eoq; etiam irrupiſſe canes: tum uero ipſi quum inſectanda uulpe maxime latrarent: adeoq; ut nocēs a uenatoribus audirentur: atq; uiderentur in anguſto eſſe: ſed per ampliffima loca ſemitaſq; ſpecioliſſimas diſcrete: timotos & ipſos cupiditate cōſpicendi: re: hoſtium primo foraminis illius conſegriſſe dilato: q; inde aditū introiſſe: ac locum illum ut coineſtarent latum admodum & ſpaciolum inueniſſe: lucemq; introſtri ex quibuſdam deſuper ſpita culis. Verum quum non omnia tum conſpici poſuiſſent exiſſe demum ſumma cum admiratione: & rem totam ad magiſtratum ciuitatis detuliſſe.

De operis uetuliſtis Sardinia.

In ſardinia iſula multa extare adhuc inquit uetuliſſima qdē monimenta ſuperioris ætatis: græcoq; illo perantiquo more laborata: ac inter alia nonnullos etiam fornices & inarcuata domicilia conſpici poſſet: modulatis quibuſdam: ſed diſparibus conſecta numeris. quæ ſerunt olim ab ſolao ſphidris filio fuiſſe conſtructa: eo potiſſimum tempore quo ille theſpiades: quos ab hercule conmiſſos acceperat: illuc deduxerat: tanquam qui ſibi affines eſſent: ob ea quæ cum hercule coniunctus erat propinquitatem. Tum etiam ob id quod hercules tunc uniuerſas ad occidentem regiones ſubegerat. Ipſa præterea in ſula: ætate haud quaſ ſardinia dicebatur: ſed ſchnuſa: propterea quia cōformis eſſet cuidam quaſ humano ueſtigio. fertiliffima quidem ſuperiori illa ætate atq; oium rerum copioſiſſima. Ideoq; illam quondam ab Ariſtæo ſubactam fabulantur: magnis quibuſdam in eam in noctis auiſ copijs: quæ illam diriperent. quem quidem ſerunt præſtantiſſimū omnium agricolæ extiſſe. Nunc uero haud quaſ huiuſmodi nigere reſe

colpia & fertilitate: postquam a carthagenensibus superit occupata. cum ipsi ueteres illos omnes colonos partim elegerint. & partim trucidarint: penamq; deinceps mortis addiderint quicumq; in plantauerit quippiã quale antea præter quã quod ipsa tellus sponte produxerit.

De mirabili quodam lipate Spectu.

In lipata quæ una est & .vii. circa siciliam infalis quæ æolidas uocant: specum quandam uetustissimam extate inquirunt: sepulcri instar: de qua quidem inter cætera quam plurima môstrosa & horrenda quæ de ipsa passim efferuntur: illud unum præcipuum est: & ad mirabile: quod periculosissimũ dicant eo noctu adire. Inde enim tum audiri quosdam quasi tympanorũ sonitus: ac miram quandam Citharizantiũ harmoniam: scythos agentium ludos cum ingenti risu: cætalorum quæ uoce ac motu. Addunt etiam euenisse cuidam uitro eius regionis qui cum esset aliquantulum madidus uino: & consedisset forte ad hostium ipsius specus antequam dies elucefferet: graui quodam somno oppressum extitisse obdormuisseq; ibi uniuersos tres dies. Quar: ta autem luce cum ab amicis quæreretur inuentum atq; inde sub: latum tanquam qui crederetur iam profus interitisse ad sepulturam fuisse delatum: Nec multo post quasi e leuissimo quodam exitu: tum somno exinexisse enarrasseque his qui aderant: petmulta io: cundissima quæ sibi uniuerso eo tpe acciderant quo uisus est abfuisse.

De Aorno lacu Cumano.

Prope Cumani ciuitatem italie lacum quendam esse inquit quem greci Ὠπποῦ-αορον dixerunt: ob id quod nulla superuolare neq; intrare in eo anis auderet præter Cygnos: ut uicini affirmant: quos etiam constat in eo foetus producere. est enim circumseptus altiss: mis collibus itam prope stadiorum ascensu. formaq; eius admodum circularis sed profunditas inadibilis. Verum quod mirabilis est. quando multæ super sint sibi ex omni latere arbores: multæque sint intra ipsius septa incluse: nullus tamen potuit unquam conspicere quod aliquod ex eis arboribus folium in eum conciderit. Sed eius aqua adeo lympida est: & perlucida ut quicumq; inspexerint obstupescant. Nec multo ab eo longius: fontes quidam emanant multis quidem: ex locis: sed aquis fermentissimis: ex quibus regio illa pyriphlegæ hõ est appellata.

De monte mentoricæ ac Ithrac.

Intra mentoricam & istryie regionem: mons quidam eẽ dicitur quẽ ipsi delphiũ uocant. ex quo collis unus altius erigitur. ad quem conuenire mentores & istryii consueuere. & potissimum qui adriaticũ circũ habi: tant Ithra: quotiens uolunt intruci aduenientis naues. Esseq; locum in medio situm in quo ipsi forum constituerunt ad quẽ cõfluere cõsue

uerſis ſtatutis diebus ex omni parte mercatores. & ex ponto poſſimū
& ex adriatico ipſo deferentes ſecum naſci in palmis leſbium etiam
chia : & thafia : & ex corcyra quoq; uicina plures aduentare cum am-
phoris corcytaicis.

De ſireuſſis inſulis italicæ.

Sireuſſas inſulas poſitas eſſe intra italicæ ambîtum ſerunt : circa maxime
illud interfluens mare quod promontorium illidit in cuius ſinu cum
ipſa ſita eſt. & ea ciuitas quam piſdoniam uocant. Sunt n. tres qua-
rum unam quidem parthenopem appellant alterâ uero leucoliſtanter-
tiam ligiam. ubi unaqueq; ſuum poſſidet templum : quod ſumma cū
omnium circum habitantium ueneratione exquiſitiſq; ſacris excolitur.

De iſtro flumine.

Iſtrum fluium ex equinis rupibus naſci a nonnullis traditum eſt : atq; in
de ingeminas diuidi partes : quantum altera per erquinos de fluere alte-
ra uero galliam ingredi : & in adriaticum dilabi mare : cuius rei illud
manifeſtum eſt inditum : ſolum quod ita eſſe hac noſtra quoq; æta-
te conſpicimus eſt etiam quod antiquorum auctoritate & experientia
comprobatur. Nam quod olim iaſon ad cyanæas traieciſſet atq; ſuum
per iſtrum ipſum iter feciſſet multa adhuc in eo paſſim huius ſui itine-
ris ueſtigia extare inquirunt. quibus facile oſtenditur illud ueriffimum
eſſe & in geminas quidem partes ut diximus diuidi : atq; altera in er-
quinos : altera uero in adriaticum dilabi. Nam multas adhuc aras extare
per id itineris inquirunt ab eo poſitas. tum etiam templum quoddam
dianæ in quadam ipſius adriatici maris inſula conſpici : quod ſeruntur
tunc a media conditum extiſſe. Quod perfectio fieri non potuiſſet : ni-
ſi per eum fluium in adriaticum traieciſſet. neq; etiam cum cū claſſe i-
gredi niſi ex uno eodemq; fonte ambo meatus deducerent.

De monumentis gigantum quæ in ægialia inſula uidentur.

At in ægialia inſula quæ tyrrheno abluitur freto : monumenta quædam
gigantum adhuc extant : & eorum maxime qui ab arifteo principe ſūt
deducti. Nec minus quod de calculis in uſum uenit manifeſte conſtat
quæ circa ipſius litus inueniri calculos dicant cōſueſſiſſe uarii ad mo-
dum & diſſimilis inter ſe coloris : quos ſerunt a græcis primo : qui eam
inſulam temerunt id coloris conſecutos ex quibuſdam deterſionibus
quibus utebatur dū in balneis ungerentur : quæ ante tali calculi uſu quā
reperirentur : nec unquam etiam poſt hæc ubi græcis abſeuntibus ſunt
uili. Addunt quoq; inſulam illam in adibilem eſſe eo poſſimū tem-
pore quo lymplegades oriuntur : conſtante poeta : qui aperte oſen-
dit periculi magnitudinem & difficultatem. Quæ dicat haud poſſibi-
lem eſſe ea tunc perloca tranſuehi : ob ipſius circūlabentis freti in mo-
deratos ſtactus. & nonnullos exortentes ignitos turbines : qui conſer-

his nauibus: multa hominum corpora partim summergeuntur undique parim flammis adurantur uerum tamen huiusmodi ignem haud quāquam inquit ex insula ipsa effundit: sed potius ab ea parte erumpi quae siciliæ adiungitur: quia multa extent circum quaeque spiracula: ex quibus cōsue uent tantus plerumque ignis effluere: ut ipsa Siciliæ insula tota uideatur exuri: nec possunt etiam quae uicina sunt loca multo incendio carere: adeo longe lateque diffunditur qui ex Aetna sola ignis erumpit.

De sacris fictis a Tarentinis ad nonnullorum graecorum praefectissimisque Tarentinos inquit statuto quodā tempore anni consueuisse sacrificare Atrei olim & tydeitum etiam & aiacis: ac laetis liberis & his omnibus. una tantum dies sed agamēnonis natos priuati: quibusdam seorsum a ceteris. sacris quoque & solemnibus festis uenerarique: nec si mulcum illis nec eadem conficiebantur die. In qua quidem fuerat constitutum nequid mulieres earum rerum degustarent quae in huiusmodi sacris litabantur. Extat etiam apud eos templum Achilli dicatū: uerum postquam tarentines hercules cepit ferunt eam regionem heracleam fuisse appellatam: quum antea ab ionicis possessa pleion diceretur: atque deinde ipsis atroianis deuictis Sigion uocitata.

Philoctetem a Sybaritis Coli.

At apud sybaritas philoctetem quoque assenunt proxima coli ueneratione: quum dicatur ea loca quondam ab eo condita fuisse: dum ab expeditione troiana reuenteretur in patriam. quae postea a crotoniatis Malaca sunt uocitata. quae uerunt ab eis .c. fere stadiis distat. Ibi quoque illum reliquisse in apollinis hali templo arcus herculis & sagittas. Sed eos postea Crotoniatas inde parum abstulisse: atque illos in ipsorum ciuitatis a pollonio apprehendisse. Aiunt quoque philoctetem ipsum ibi sepultum fuisse iuxta sibarim fluium: quum rodils auxilio uenisset. qui aduersus sibaritas & eius loci incolas debellabant.

De templo Palladis graecae in gargana.

Circa eam italicae regionem quae iuxta est Metapontum: & a monte gargatio gargaria dicitur templum quoddam peruerustum palladis graecae sic appellatae olim conditum conspicitur. ubi ferunt esse organa de dicata esse: quae ipse intra ligneum illum eque consecrat: quo capta dicitur tria exitisse: sui ipsius maxime inscripta titulo. Verum postquam exacta est res: & troia capta: apparuisse sibi in formis palladem uisum esse iubentem: ut ei organa dedicaret. Ideoque tardiore professationem eo in loco detentum fuisse. nec prius potuisse inde amoueri: quam satisfecisset palladi. ex quo templum illud palladis graecae est appellatum.

De templo aetnae Palladis in Daunia Italicae provincia ubi nunc & Roma sita est:

In ea quoque parte Italicae quae ad anno rege Daunia est uocata templum quod

dā extare inquit quod Achaicæ palladis dicitur in quo quidem reposita adhuc iussit arma socionum diomedis: securesq; ac ipsius omnes ad belū corporis apparatus. Canesq; eius loci huiusmodi esse: ut si qui forte aduenirent greci: nunquam illis latrare: sed potius tanquam familiaribus & domesticis ad blandiri: & alludere: alienis uero insectos esse: insuper daunos ipsos ac uicinos oēs aiunt fuscis: & lugubris indumentis uestire consueuisse: nec minus mares quam foeminae in hac potissimum ut dicitur ratione. Nam cum troianæ mulieres quæ fuerant a grecis in captiuitatem hunc belli deductæ: ad ea loca applicuissent: pteritæ: ne ab Achiuorum ipsorum uxoribus quæ in eorum patriam deuenissent: in duriorē quandam traherentur seruitutem: incendisse ibi eorū naues seruitutē illāq; formidabāt effugerēt & dios suos cogerēt illic imorari ueq; inde discedere: ibi latam admodum regionem ostendissent: & eos tandem in suos consequerentur uiros. Ideoq; huiusmodi utriusq; indumēta iduisse: ut orbatos se partim patris partim parentis & amicis indicarent eumq; morem reliquisse posteris. Quem quidem morem uisus est postea ipse uoluisse significare: cō de ipsis ut apparet loqueretur inquit. *Ἰλίου πύλον ὅς ποτε Τρώεσσι παλῶν ἔσθ' ἔκρυπτο* Id est palladamenta trahunt obscuri sinus:

De cingulo æneo inuento in dianæ sinu.

Apud quoq; Piceum dicitur templum quoddam esse Dianæ dictum in quo extat adhuc cingulum quoddam æneum: repositum in ipsius dex. sinibus huiusmodi in scriptum epigrammate Diomedes Dianæ. Sed aiunt illum primo astutuisse collo cuiusdam cernitui fuerat tum siculorum regis. Verum postea iouis tēplo fuisse apensum: sed ad dianæ sinū deinde euolasse fabulantur.

De mirabili croci quantitate quæ in Adriō siciliæ agro nascitur. In Adria siciliæ ciuitate quā uocant peloridem: tantam nasci croci multitudinem inquit: ut a grecis qui ea incolunt loca non facile cognoscatur quales sunt huiusmodi flores. Illum oportere trahi ab incolis in peloridem ipsam magnis curibus atq; ex eo consueuisse homines ad uenientem uere lectos sibi. & tabernacula conficere.

De quodam mirabili siciliæ lacu.

Plycinus qui siculorum res uerū conscripsit: dācum quendam esse inquit: in quodam mediterraneo siciliæ loco situm: an gyrum quidem se se uertentem instar clypei: aqua sane lymphidissima sed cerulea ut maris. Vex si quis in eum se cōiecerit: laetiādi gratia: statim illum augeri: quod si de nouo se in gesserit longe illum amplius diffundi: & ex crescere: nec prius cessare ab eo crescendi ordine quam exceperit homines quinquaginta: quā quæ perueniet huc eam acceperit hominum huminum: rursum illum e profundo tumescentem eiecerit in altum abluentium corporum: atq; omnes confestim ad continentē remittere. Quo facto illi

inquit in se repente contrahi & ad pristinam renocari formam. Nec illud asserit solum hominis euenire sed etiam bestis ipsius: si qua forte ab luendi causa aut bibendi fuerit in gressa

De mirabili quoddam carthagenensium monte pleno omnium florum genere
In ea provincia quae a carthagenensibus occupatur montem quendam esse inquit obiectum undique multis ac variis arboribus tantisque florum omnium multitudine ac varietate affluentem ut & oia propinqua loca suauissimis repleat odoribus & praetereuntibus quoque miram quandam & incredibilem voluptatem aspirent. Inde etiam exoritur mirabile quoddam fontem ferunt: qui non ut ceteri aquam profundit: sed liquorem quoddam suauissimum instar olei qui cedrinam redolet fragrantiam: ad quem adire neminem posse nisi virginem & immaculatam: eumque tunc effundere plus olei huiusmodi si accesserit in corruptus adolescens. postea: illum ex eo quantum libuerit tutius ac liberius exhauste ei quoque fontem adherere inquit saxum quoddam per magnum sui naturam quod quidem cum aestas aduenit in extinguibiles prope flamas excutit & incendit. hyeme vero tunc ac tam frigidas aquas effundere dicitur: ut paret esse nubibus uideatur. Neque tam rem occultam esse: sed apertam omnibus nec modicum perdurare tempus: sed diutinum. flammamque illam uniuersa quidem aestate conspici posse: aquam uero uniuersa hyeme.

Mitum de freto illo quoddam interfluium siciliam & italiam.

Circa Siciliam freum illud quod ab Italia siciliam ipsam sum mouet: & si alii super id plures scripserint: Polycritus tum in primis diligens auctor inquit hoc unum praeter ceteris monstruosum admodum euenire: ut quotiens aestus ex tyrrheno eruperint mari: tanto tum cum timore ac impetu eas angustias fluctus ingrediunt ad utriusque siciliae ac italiae promontorii summitatem uideantur usque pertingere. Vbi maxime ad italiam uersus situm est thegium. Nam quum ex latissimo proueniant pelagus. Et intra angustissimum coarctentur septum: nec possint latius diffundi: in altum tunc erigi extollique necesse est: sed id quidem cum tanto strepore ac fremitu: ut qui longe absint exhorreat: nec aspicere praeterea possint. Non uidentur maris ipsius fluctus esse quod spumosi & cadidi haud sane dissimiles nimbis: cuius caligini & imbrebus coeque gelu: ne uno sistere in loco possint: sed continuo uento: impetu pulsu agitenturque. Nam adeo praeterque extolluntur fluctus ipsi: ut superare utraque promontoria uideatur. Non quod et adeo deprimuntur: ut cedere patiter ex alto: ac intra praesidium terrae irrupere appareant. Tantumque tunc agere iter se consistunt: ut mutuo consingant ac dilacerant: itaque horribile de se conspectum efficere uideatur: ut nullus sint oculi tam fortis aliquid possint illi praeterito inuenire: quod praeteritum quoniam multos esse qui tunc tunc rei horrore repente ceciderunt exanimis. At ubi deiectione ad iteriores fluctus iam cepit tumescere & consisti: denuo in fluctibus undique undis

& crescente ab integro æstus tunc rursus renouari pristinos illos fremitus ac stridores : & quasi ab imo subuerteretur mare uastis ubique ac uastis uerticibus inuoluamultiplices quosdam ac diuersos præ se ferens colores. Nā pleriq; serugies specie extollit : nonnulli uero nigrescētē & obscuram : sæpenumero adeo purpuream ac sanguinolentam : ut undæ ipsæ persuse calore uideantur. Tū uero nullum esse inquit aial nec reptile quidem nec uolatile nec campestre : quod id possit constanti animo non solum intueris sed nec audire quidem. omnia aut potius ad subterraneas latebras cōfugere : aut ad propinquos colles neq; ubi prius desiderint æstus & placatum mare in pacem tranquillitatemq; redierint : uarias in ære naves asserit uideri uarias sibi tum formas : tū etiā habitū induentes cū plerumq; in ignitas quasdam nebulas cōuertantur non nunquam etiam uideantur in ingentes quosdam colubres uersa : mō extendi modo etiam in gyrum ac spiras profus contorquari.

De columna eræa ab atheniensibus inuenta.

Athenienses cum in eleusina templum cereti conderent : inuenisse colūnam quandam dicitur eneam quidem & multis immersam lapidibus in quā scriptum erat Dilopeæ monumentum quam dicūt musæi olim mulierem extitisse aliū uero potius tritolemi matrem.

De mirabili dactylonum multitudine qui in una nascuntur acolidatum insularum.

In insula una ex earum numero quæ uocātur Acolides ferunt mirabilem quandam dactylarum multitudinem nasci : & propterea phœnicoda appellata. aud igni absurdum erit quod a Callisthene uerissime dicitur. hanc arborem a phœnicia syria : & ab ea parte potissimum quæ circum sita est littora huiusmodi fuisse cognomen adeptā. Quinimo & ipsos phœnices sic olim agræcis fuisse uocatos a nonnullis traditur : propterea qđ ab initio omnes interficerent qui nauigarent mare aut eolp transirent *απο τοῦ φœνός* quod ē mactare unde perebat : quoq; lingua qui illis sunt finis in phœnicissare quidem cruenta est.

De columna herculeæ inuenta in Aeneia.

In ea parte italix quæ Aeneia dicitur locum esse quendam semintiqui ab in colis hypara uocitatur in quo colūnam quandam uetustissimam inuentam traduntur quam cum homines loci illius affectaretur intelligere qua propter illic inuenta esset intuerenturq; eam in scriptam antiquissimis græcorum litteris ineq; quod significarent illæ satis comprehendere animo possent : ab ignorantiam prisce illius lingue nonnullos ex suis ad sciscitandum athenas mittere decreuerunt. qui cum in Boeotiam peruenissent una cum columna ipsa quam secum deferabant : occurrisse forte eos inquit nonnullis tisiænis hospitibus a quibus cū intellexissent eorum itineris causam diebas introductos fuisse ferūt.

atq; ad eum potissimum deductos locum : quem Ilium Thebani uocant quia dicerent ibi huiusmodi litterarum inscriptionem extare quibusdam insculptam lapidibus quæ & totidem comprehenderet numeros : & eandem sententiam seruaret. Quod quidem & ita inuenisse eos traditur. Significabant enim uersus illi quo pascit hercules deuictos Gerydeinde abduxerit boues : atq; introducendis illis incaptum cum fuisset anno æ paphæ uirginis cum esset ipse adolescens adhuc. Sibiq; illam regionem tradidisse in præcium mutæ coniunctionis & amicitie : ac locum illum erythiam appellari neq; uquam alibi sine in Libya siue in Iberia unquam prorsus inuentum huiusmodi erythiæ nomen.

De sale in Libya nascente.

In Libya illa quæ est in Syrcia quæne iacet insinu illo (ut aiunt) qui intra situs est etamæas & equi promontoria supra quidem carthaginem sita : diis. cc. quæ æta phœnicibus olim longe antea fuisse condita dicitur quæ ipsa carthago : annis. cc. & octuaginta. vii. (quemadmodum in phœni cum historis traditur) nasci inquit sal intra telluris uisce patriam cubitorum altitudine coloris quidem candidi : sed nequaquam consolidæ materiæ : neq; concretæ : cum labatur ac fluat tanquam liquor quidam fluxilis. Verum ubi ad solem extenditur statim durefcere ac paulatim in lapidem conueni efficitur : haud dissimile pino. Tum nero sculprores ex eo consueuiffe & animalia quamplurima & uasa naria conficere elaboratq;.

De phœnicis digitis ex tarpeffo comparatis.

Traditur piscoos illos ex phœnicia uiros : qui in tartesson nauigare cepissent tantum inde auri & argenti aliarumq; rerum omnium ac dimitiarum pro oleo illuc delato consecuros fuissetq; id in patriam retulisse : ut neq; acciperet plus potuissent neq; quicquam plus deferre. Quinimo coactos fuisse qui enauigarent omnia non solum quibus utebantur atq; gentes conficere : sed etiam ipsas ancoras ex argento mirabili pondere conflare.

De mirabili euentu Capræ illius quæ a palestinis Ioui sacrificabantur : Quam in Pedasia regione caritæ sacrificia quædam Ioui conficerentur de more fuisse inquit : ut capra una ab incolis illuc e pedasso destinaretur sacrificanda : & ipsa præ ceteris Ioui de qua quidam aiunt mirabile quoddam euenire consueuisse. Nam cum locus ille in quo fiebat sacrificia per septuaginta fere stadia distet ab ea ciuitate : capram ipsam se rûr toto illo itinere a nemine trahi ad sacrificium oportere : sed ipsam sponte procedere ac Intereundû cõtinue salere tripudiatq; : atquæ si ad pulcherimas epulas in uitaretur neq; posse a multitudine concurrētû deteteri : neq; diuerfi ab itinere neq; de turbati tantillû ab incaptis iocis. Quod si forte sumi alligaretur tantum quoq; ductoræ semper paxiret

longe sollicitud gradu ad sacrificii locū præceteris oibus festinaæ:

De Thunorum multitudine a phœnicibus inuenta.

Alit̃ et phœnices illos qui ultima gadiū incolū: qđ trās herculis colūnas
pdies. iiii. enavigassēt: mēto maxime a paliopco tracti applicuissē: tādē
ad loca qđ dī culta p̃fusa ac deserta: neq; plēa multa illuuiē: & cōtinuē pe
ne cōq̃sata motuq; ubi cessauerit æst? facili cōspici possēs: sed redeūti
mergi i qbus inuenisse eo s̃ affirmant: i credibilē quidā thunorū multitu
dinē: magnitudine qđē & amplitudine ad mirabili. Tū uero ab his parati
et laq̃os illis coepisse: quo caperētur. Captos aut̃ mēbratim cōcidere: ut
q; eorū carnes delicate paulatim cōsueuisse: nec demū in uasis recōditos
deferre carthaginē. Vex̃ a carthaginē sibus nō amoueri amplius e cluita
terres: potius eos interire cōsumere: ob eam quam ferunt huiusmodi pi
sces incoquitis dignitatē & excellentiam de se præstare.

De Geniis cuius qui semper Iouis templo pedasus assistunt.

Et illud quoq; admirabilē: siqđ d̃ sup̃iori illo Iouis tēplo d̃ gemis. Leot
nos sp̃ ibi circū assistere: nec ullū ex eis usq; ad aliā cōuolare & alterū q
dē eorū: anteriore colli p̃tē cādidiorē p̃tē ferre q̃ reliquis: neq; q̃ mō
stro similem.

De lapidibus q; ardent ut carbones.

Fertur et fluuiū quēdā eē ita sinderē ac medorū regionē dilabē rē: qđ ē thra
cia: puincia pōtū antea appellatū: i quo lapides qđ dē p̃sūtur: quos asse
runt non secus ac carbones ardere: si ad motū fuerint igni. Verum cō
traria illis nām cōsecutos: qđ carbones icē si cōtinuē magis ardeāt. Il
li uero facile exigantur: sed asplos aq; denuo i flamā excitari: ac reui
uiscere. Vex̃ qđ turpe ē: & ad miratōē dignū: aiūt eos dū ardēt eiaimo
dī loctore cōspirare: q̃lē aspaltus solet: qđ ē foetidissimi bitumis g̃sis
adcoq; putere illos: flamas: ut nullū sit aīal reptibile qđ id possit p̃ser
uare: statim ad subterranea p̃rferre: loca: tāquam essent qui illos ser
ro aut iaculis p̃sequerētur.

De oculis hominibus salubri ceteris uero animalibus pestifero.

Alit̃ quoq; locū eē apđ eas gētes āplitudis stadiorū p̃pe. xx. ubi ordes na
scūt̃ur ab odētissima: qbus hoīes: regiōis illius sine ulla p̃fusa ambigui
tate aut mortis metu: nesci cōsueuerūt. Ceterorū: p̃erō: aīaliū q̃liacūq;
ea fuerint: siue equi siue boues: aut canes: nullū eē omnino qđ ex coquā
audet degustare. Quinimo nec aīas: nec muscū: ip̃a qđ cōsueuit oīa
purulēta circūuolare: nō solum andebit ex eorū holium stercorebus: quip
piā de pasci sedineq; attingere quidē nec eē demū aliquid aliud uiuens:
sed si ex eorū pane aut quo uis alio p̃uimēto ediderint: statim nō. itereat.

De locis quodam in thessalia in quo oīa conuulsa solentur.

In Scythiis thessalie sōticulum quēdam nāci traditū: quo qđē siqđ cō

cisum aut cōfractum fuerit in lectū: alunt illud statim sanari conualeſce
reque quale fuerat prius nec id magis hoībus euenire quam inueniēis. sed
& ligna ipsa confectum solidari cōiūgiq; & ad pristinam integritatē re
digi: idūmodo nō fuerint profus cōcisa: sed tantū conscissa: & i plu
res diuisa parteculas:

De mirabili aucupandi ratione apud thracos.

Circa partē illam thraciz quæ supra ē amphipolim aūt incredibile qddā
euenire hominibus illis oblectantur. n. ipsi quam maxime i capiendis
auibus sed qua arte id efficiantur plures plerūq; capiunt quam uelit
illud qdē admodū mirabile ē & pene mōstro simile. Pueri. n. qū ad au
cupandū exeunt (nā ipsoꝝ illud maxime ē officiū) ubi inueniunt locū
aptū: tū pūm icipiūt errantes ac uagos accipitres ad se p̄teritis uocare
eos p̄prio quodam noīe appellantes. At illi audita pueroꝝ uocetāq;
obediētes: id officioſi seruli: ad eos statim reſſunt iten: & quā iel
lige rēt qd uelint: ues ex oī loco derubant iſeſtanturq; illæ uero p̄ter
rite neq; ſatis cōſcie quo ſe uerant p̄formidie: ad eoz nidū tanq; ad ar
tē quandam: & poſtremū oīum ſalutis ipſius ſepimētū cōſugiūt. Tū ue
ro pueri atteptis uirgis repēte ad nidos currūneſq; p̄ſus exāi meſ: nec
audētes amplius euolare: ob accipitꝝ p̄ſentiam: quorū uolunt capi
unt iſerſiciuntq; & qd magis mirandū ē accipitres quoq; ſiquis ex eis
ceperint oēs illas ſtatim ad pueros deſerrūt: ut pueri cōputatis oībus i
mediam partitiſq; ſingillatim inter ſe iacheliſta ex eis parte una acci
pitribus plurima deinde onuſti p̄zda domum obeūt munio gauden
tes ac cōgratulantē:

Mira de quibuſdam auibus apud henetos.

Nec illud qdē admiratiōe caret qd de auibus quibuſdam apud henetos ſcri
bitur euenire. Alunt. n. innumerabilē quandam multitudinē ex eo po
riſſimū gētiq; græci κοκολοδοκολιαι uocant: coloru gratuli ſunt in ip
ſorum agros in genere plerūq; cōſueuiſſe: & ab illis eoz ſata diripi cō
ſumiq; Tū uerō henetos ipſos oīa p̄ſtare: quo diſcedant a regiōe. ſed
id de more eſſe antequam ullam iſerant uim ad patriæ uſq; limites ma
gno hoīum tōnenū p̄ſiciſci: multa ſecum ac uaria oīum rep̄ ſementa
deſerētes: itaq; undiq; per regiōis illius cōſinia diſpergere: ad q ſi ues
ille decurrit deguſtantiq; tum intelligere: illas ſibi placatas eſſe: nec
amplius iſeſtanturq; eorū patriam: inſecus illas atq; ſtatim in eoſ: tan
quam in hoſtes deducuntur: atq; eoz regiōē de uſtaturas.

De cantharolethron calcidicæ.

In calcidicæ prope thraciam iuxtaq; olynthum inquit locum eſſe quē
dam: quē ipſi καπθαρόν Αἰσποῦ Cantharolethron appellant cuius tam
eē naturā dicunt ſi forte alius qſpiā iſtoleni: hanc quāq; poterit idē
amplius euadere quin pereat ſanie intra ipſius ſeptum: Nec eiſ am /

plritudo maior ē admodū atea una, Sed si aliud qđ uis aial adierit hand illi noxiū ē locū: sed potius illud ingredi & exire tuto puoluntate posse ppea ab eo qđ ainos solos inermiat. καὶ ὁ ὄρνις εὐφροῦς ποικίλιν.

De fonte quodam thraciz qui si quis ex eo biberit statim sterficitur.
Apud cyclopes thraciz fons qđā esse traditur cuius aq̄ primo qđē aspec-
tu p lucida est nec secus cuiquam uidetur īspicienti. At ubi ex ea aliqd
ī biberit aial ferūt eā statim infici prurbariq; ēt p̄ter oīum op̄inione.
De Leporibus qui duo habebant iecinora. deq; dionysii siue Bacchi tem-
plo mirum.

Legitur & in crastōia iuxta Bisaltas: capros esse lopores q duo haberēt ie-
cinora. ibiq; locum quendam etiam hand excedentē iugeris urus ma-
gnitudinē. quo si forte hēstiz acceferint eas consecrūm̄ rērit. Tū ēt
alia permulta Inueniri prodigiosa quidam & stupore plena. est p̄ter
ris templum quoddam uastum quidē: ac mira consecrū artz. Dionysio
dicatū in quo ferūt illū quotiens eius sacra perso luuntur: si grata illi &
accepta fuerint: tanta cum luce rēplū replere: ut instar uehementis culas
dā ignis in effusa uideatur: hominēq; tam bene sperare singularem qui-
dam & p̄cipuam patrie felicitatem. Sin secus tenebras undiq; persū-
dit: tanquam si ad uenisset nox.

De lebetibus tribus intra domū unī inclusis Dionysii miraculo repletis.

Vegē elide domū quandā esse inquirunt. quæ ad octo forte stadia distat a
ciuitate: in qua quidē de more esse dicitur hominibus illis: ut qū uelint
dionysia cōficere: tres aeneos introcludant lebetes uacuos p̄sus & sine
ulla injecta materia: neq; id facere sine multorum cōspectu & potissimū
ex eis cuiuspiam qui p̄sunt reipu: qui possint libere: ac tuto ea uasa
cōspicere & p̄scrutari: neq; iniiciam̄ fraudis: & īspicientiū hoīum mē-
tes illadantur. Tū uero sint ipsi qui damus illius fores ac fenestras oc-
cludant publicoq; obsignent sigillo: neq; possit sine eorū quoq; iussu
aut consensu ingredi. Sintq; qui quādo tempus aduenit aperiri do-
miciliū prius ostendāt ceteris & maxime hospitibus & peregrinis: si
tactas esse fores domicilii illius: ut antea & intemerata p̄sus sigillane
q; oīo distracta ab eo loco: ubi abinitio fuerant imp̄essa. Quin multē
ex ueniens prope grācia illuc conueniant: rei ipsius uisendæ cupidita-
te ac admiratione cōmoti quibus uis ac comprobatis essent etiā qui
aperirēt: & spectante populo: lebetes in medium deferrent: quos ferūt
plenos p̄sus inueniri cōsueuisse p̄stantissimo uino.

De aribus elidis rapacissimis.

Scribitur etiam esse apud illos aues qđā rapacissimas q̄r ipsi κατ' ἀπορ-
ιστὺς uocāt istini illi sūt: eas ingūt eiusmodi esse: ut si qui forte per
forum carnes demalerint illa. repente ex alto innuere & dīrepto ex serēis
māib; pabulo ad aliū locū euolare: neq; alicui p̄tere p̄terq; sacerdotib;

Nullas in crotia talpas inueniri.

In crotia boetiae nullas proctus talpas inueniri posse traditur & si qua forte illuc fuerit delata: statim interire. Cum reliqua boetia plures undiq; generet & alar.

De muribus qui in quodam fonte nascuntur

At in collibus Arcadiae uident fontem quendam esse in quo mures terrestres procreantur: & in eo nates quasi tanx dia noctuq; ibi uisiti. Quod & in lampiaco affirmant. Rem sane præter naturam & opinionem.

In cranone non nisi duos cornos inueniri posse.

At in cranone thessalix duos solum traditur cornos inueniri. Venum nec eos steriles esse: sed inter se coire: indicatq; ac sortum producere. qd ubi fecerint: relictis illis ibi statim euolare: & ex eo secedere loco nec posse unquam duos conspici.

De Aspalto Apolloniæ

In Apollonia quæ ad mota est Tulantinorum regioni: ferit asphalti erui ex uentulis terra: ibi quoq; picæ & scauentis sonus ebullire: eiusmodi quidem ut nec a macedonica illa famosissima uinum superetur nisi qd nigrioris & coloris: & crassioris naturæ. Nec multo inde longius ignem esse qui continue ardet: neq; esse locum ex quo erumpit ignis amplum esse: sed potius angustum. Asserunt quoq; ibi prope latissimas herbas nasci: densissimasq; arbores: ac elatas: haud longius ad eo igne quàm cubitissim. Aiunt in super huiusmodi tam perpetuum ignem & in licia: & apud megalem peloponensi ciuitatem inueniri.

Mirabile de lectura pecorum & ferarum Illyriæ.

In Illyria scibunt nonnulli pecora consueuisse bis singulis annis parere: & ut plurimū geminos non nunquā uero ex cœuis tres aut quattuor. Esseq; plerasq; feras apud regionē illā: quæ sepe numero quinq; ac etiā plures educunt: nec nisi raro euenire: quod unaqueq; minus quam tres multas in die repleat lacte. Galinas quoq; non ut alibi consueuerunt semel interdū ouum parere: sed bina aut terna.

De bobus Pæoniæ.

Ferit in pæonia boves longe maiores nasci: quam in quouis alio cognoscatur loco: eoq; cornus quattuor & amplius cubitos excedere.

De aqua quæ in illyria facile mutatur in sal.

In illyria iuxta Ardios circa conualles inquit montem quendam esse præ excelsum ad cuius radices cōcauare quidā i curia & i arcuata extat: ex qua aqua ebullit: neq; tū cōtinne: sed possimū ueris tpe: Quā dicūt a uicinis exhaustiri: ac interdū in angusto quodā & cōtecto obsecuri loco comosite uero sub dino exponi. Idq; facere per quinq; aut sex ppetuos dies: Tū uero ipsam aquā cōdensari paulatimq; in optimum cōueri salē: eoq; uti cum in cæteris rebus tum maxime ad pecora tuenda: ne sca-

bie aut aliquo alio morbo inficiantur. Non enim potest sal ad eos aliū de conuecti nobis maxime quod longe a mari distant nec ullum habēt cum mercatoribus alienis cōmercium. Ideoq; p̄ciosum esse illis sal natūre munus. Postque eiusmodi esse ea pecora feruntur nisi bis singulo inuangerēt anno facillē sitū & p̄etiginē iterent.

De locustis scorpionibus uicinis.

Esse i agnoscitur genus quoddā locustarū q̄s argini οὐκ ἔσονται αὐτῶν scorpionachas, appellant qū semp aduersus scorpiones cōcertēt. Nam si qua forte scorpionē uiderit. tū illam ferunt repente in eum tanquam in hostē irruere: neq; minus scorpionē in eam insurgere crecta cauda: & anterioris brachiis atrociter cōm̄nantem. Tum uero mirabilem exortiri pugnam eamq; in credibili arte & ambiguo eūstru p̄fici. Nam ubi illa sese in scorpionē tā p̄nitiosus i eā armatū telis: neq; formidatē ip̄ius occurssū. aiūt illā paulū se se ab ip̄etu cōtinere: circūsciri tamen iterū illā stridētē admodū: ac mō ad unā diuertētē partē: mō ad aliā: quertitūdo quo pacto i p̄uissū hostē: & dēfessum adiecta cauda insulter. Scorpionē uero ecōtta portrecto semp in eā aculeo: & ip̄sum circūduci: nec tamen ex eodē amoueri locat illam semper circūcurrere & obstrepe quousq; scorpis quasi iam illū huiusmodi fastidierit: iducit: nec posset amplius ea locuste indibula pati: relaxet aculeū: & in eam totis i uertatur uicibus. Quod ubi euenierit illam tū ferūt in expectatam p̄dam irruere: atq; eū statim cōuincere: dissipareq; ac exedere. Idq; optimū esse ceterosq; scorpionū moribus remedium siquis abduxerit.

De fucis nati q̄ni uiperas persequuntur.

Phucos q̄ i naxo nascūtur echinū serpētē inseq ferūt: & affectare illius carnes. neq; si postea cupiā i fixerint aculeū: aiunt illā grauloti affici dolore: p̄nitiosioriq; p̄ena cruciari: quā si ip̄se infixisset serpens.

Quomō scytharū uenenū pessimū cōficiunt.

Venenū quoq; illud quo scytharū utūtur ad uenenādas sagittas ex echidnæ serpentis carnibus: & hūmāo cōfici sanguine ferunt. Illas enim perquirunt quæ sine s̄ctu plenas: easq; capientes. p̄mo interficiunt: ac paulatim deinde putrēscere ac liquesceri sinunt dies plures. ubi uero satis illis n̄sum fuerint: hōis sanguinē sūmo studio per quāsitū: aiūt illos i uase quodā recōdere. atq; eū intra uastū sinū obregeret: excepturiq; illū ex eo luto ubi statatū r̄ps ad uenerit: ac ip̄se quoq; iam putrēcent sanguis: Quod ubi euenierit: crepto illo e medio luto: ac in lucem redacto: quicquid d̄super enatauerit: cum sit aquosum: statim cum serpentis illius liqore admisceri. Sicq; p̄nitiosissimum quoddā cōfici poculū affirmāt.

De serpentibus cūtil.

In curio Cyprianæ Insulæ loco quoddam esse traditur serpentis genus: qui eandē cū ægyptio aspide uim necis habet: p̄ter quā q̄ i hyeme si

quæ momorderit nihil tū prius possit mali afferre torpescere ita i eo aī
motui quæadmodū & cætera uidentur frigoris magnitudine torpere.

Mita de uris mysiæ.

De uris autem mysiæ illud etiam mirabile est quod dicitur: sunt enim
ear candidas esse nec cuiusmodi quales i cæteris reperiuntur locis. Nā quo
tius eas uenatores insectantur: si appropinquauerint canes: tū illas i eo
rum cōuersas facere: adeo foetidā & olere spiritum euomerent eo facto
re concepti canes: facile putrescāt. Cæteras uero feras si quæ tum forte ocy
currerint: adeo quoque foetidas reddere ut nullus sit qui ex earum carnibus
posset quicquid degustare. At si forte uenatores adhaeserint: uim i ferētes: ad
eos et cōuersas: tāta profundere eximis uisceris bile iquunt: ut eas aut cæ
cat aut interimunt.

De hyenis Arabiæ.

In Arabia quoddā dicitur hyenæ genus esse: quādo p̄uiderint ferā ali
quā: aut hominem quēpiā: statim ad umbratilē quēdā & cōtustum locum
se recipiunt: cōspiciuntque ilico nocēre: tāta p̄se ferunt formidinem: ut nō
possint ex eo loco facile moueri, quod idē et ad ipsius canes facere affirmāt.

De quodam aiali Syriæ quod leonē quoque interclit.

In India quoddam aial esse iquūt quod greci λεόντιον αἰαλόν leontionon
uocat ex eo quia leonē oīum p̄tātissimū iterimat. sed miro quoddā & cre
dibili mō cū leo ipse nō eū insectatur: & si uiderit. sed potius aufugit ab
eius cōtagio: et tanquā p̄nitiosissima peste: quā uidetur intelligere: si ex eo
quēpiā ediderit statim se esse iteritum. Nā sic esse illius nām ferū: aut a quo
uis cōmestū cōtigerit: illū iteriat. Vex: a uenatoribus decipitur: hac maxie
uia dī. Quin. n. captū fuerit huiusmodi aial a uenatoribus: aut illū ab eis
cōcisū uehemēter decoquac: deinde eius carnes cōtusas i masā quēdā redi
gi: expōiq; tū illam feris quæ si quæ digustarit: iterituram illam statim affir
mant. Idque et leonibus cōtingere: quibus ea est regio refertissima.

De Miluis qui odore unguentorum nocantur.

Alunt & miluos aduolantes solo unguetorum odore corrumpi examinarique:
si quis eos forte inuenerit: aut tradiderit quippiam aduescendum quod unguē
ta tetigerit. Tum et a sinos facile interiere solo rosasque odoratu.

De lacertis: & scolis: & scorpionibus: & scorpionibus.

In sicilia ac in uicina Sicilia Italia ferunt lacertas uenenosas esse & quādam esse
ibi musæ genus p̄nitiosissimumque si quæ momorderint interimunt.

De scorpionibus mesopotamiae.

In mesopotamia Syria: aut serpenticulos quosdam nasci: quos alienos oēs qui
maxie insectant: morfu ex suis uero nemini proptus nocent.

De serpentibus euphratis.

Circa euphratē multos quoque ex eo genere afferunt serpenticulos uersa
li: & maxime circa ipsius fluminis ripas: qui plerumque mō adunam se

trahiciunt illius partē: nō ad aliā: neq; persistere uno i loco possūt: ob
quā rē eos serūt nō mediocrē parere p̄tereuntibus formidinē. qū oēs
p̄ter syrios impetant morsu: quos, neq; quiescentes in litore infestāt
nisi ab eis fuerint laceſciti.

De sacro theſſaliæ serpente perniciōſiſſimo:
In theſſaliæ traditur serpentem illum quē ſap̄e uocant oēs non ſolū quos
mō morderit: ſed ēt quos tetigerit: peſtifera quadam & in ſupabili mor
te cōficere. Ideoq; quotiēs appaerit: aut eius fuerit uox audita (tā &
ſi raro id ſoleat euenire) oēs ſtatim ferunt ſe ſe ſage accingere: nec eſſe
ullum aliud ſerpentis genus nec ullā aliā ſetam: quæ audita illius uoce
p̄ſtet: ſed oēs pari metu ſubterfugere: aut eorū ſalutē ac uitā latebris cō
mēdate. Nec tamē illū uariæ admōdū magnitudinis eē iquāt: ſed me
diocrit cuiusdā mēſure. Vix in Teno ipſus Theſſaliæ ciuitate ubi ip̄e
uerſabatur ſerpens: aſſerunt illū a muliere quādam poſtea extitiſſe. Quod
quidē ita eueniſſe traditur. Mulier. n. ip̄a qū hōtrefcere iam ceptiſſet: tot
hōium cædes: qui ſerpentis illius ſp̄itum aſſati deciderāt: nec uideret ul
lā reliſtam eſſe ſpem ſalutis: niſi ſerpens ip̄e e medio interceptus: cur
ſu accito unico quē hēbat filio: ſerāt illā propinquius quā poruenit ad
ſerpentis locū acceſſiſſe. Tum uero primū telluri ip̄i ubi conſteterat: cir
culū quēdam inſcripſiſſe. & cōpoſitiſ nō nullis ueneficiis: ſe una cum
eius filio i mediū cōieciſſe: deinde uocē ſerpentis imitari ipſum exci
uiſſe: illū uero cōtra reclamari: & ad eam tanquā raptū acceſſiſſe. Tum
uero a muliere ip̄a citando ſomno quodā mirabili correptum extitiſ
ſe & quāto p̄pius accederent: tanto ēt maiori rapitot pedinē uidē. at cū
iam appropinquaiſſet circulo filiū ſtatim iubente matre arcepto baculo
illū excitaſſe: Dicebat .n. ip̄a: ſi ſerpēs obdormuiſſet diutius: fore ut am
bo iteriſſent. ſi uero cogetetur e ſomno & intra cōtraheretur circulum
ipſum ſolū interiturum: ſeq; in columnē euaiſurū. Qui cum fuiſſet i greſ
ſus adoleſcētis: excitatur ſignis ſtatim ut nūc ſrigore congelatū i du
miſſe examiſſe.

Finis libelli de mirandis natura auditis: Ariſtoteliſ:

Incipiant propoſitiones ex primo libro æthico: Ariſtoteliſ ſecūdū inter
pretationē Leonardi Arctini & lectiōes notatæ ſunt ſecūdum expoſi
tiōē ſancti Thome.

Ex lectiōe prima & cap. I.

Mnis aut oīq; doctrina: ſimiliter autem & actus & electio bonum quoddam appetere uidentur: quapropter be
ne oſtenderetur ſummum bonum eē quod oīa appetunt.
Videtur iter ſines differentia quædam: alii namq; ſūt ope
rationes: alii præter eas opera aliqua:

Quorum fines sunt aliqui præter actiões in his potiora sunt opeta quam operationes.

Cum multi sint actus & artes & scientiæ: sit etiam ut multi sint fines: nam medicinæ quidem sanitas: æconomicæ vero diuitiæ.

In cunctis artibus & scientiis fines earum quæ magis principes sunt: omnibus inferioribus sunt antepoenendi. nam illos gratia istos persequimur.

Ex sectione secunda.

Si agibilibus finis quispiam est quem propter se ipsum uelimus: alia uero propter illum: nec omnia propter aliud operamus (nā sic in iussum tum esset progressus: manasq; & stulta resultaret cupi ditia) manifestum est id esse summum bonum & optimum.

Huius summi boni cognitio ad uitam naturam multum conferret: ac uelut sagittarii signum habentes: facilius quod oportet assequeremur.

Si alicuius scientiarum est hunc summum bonum quasi per figuram comprehendere: uidetur profecto eius esse quæ maximæ dominetur atq; p̄sident: talis uero ciuilis apparet.

Quas disciplinas in ciuitatibus esse: & quales quæq; addiscere & quousq; oportet: ciuilis scientia disponit.

Videmus honoratissimas facultates ciuili scientiæ subesse: ut rem militarem: æconomicam: rhetoricam. cumq; scientiis reliquis quarum in agendo est opus utatur: ac præterea leges seret: & quid agere quisq; & a quo abstinere debeat ipsa constituant: eius profecto finis aliarum finis cōtinebit: itaq; illud erit utiq; summum bonum humanum.

Et si amabile sit bonum exhibere uni soli: pulchrius tamen ac diuinius genti & ciuitatibus.

Ex sectione. iii. & ca. ii.

Certitudo non eodem est modo in omnibus perquirenda.

Honestas & iusta de quibus ciuilis considerat: tantam uarietatem & diuersitatem habent: ut lege duntaxat non autem natura constare uideantur.

Ipsa bona uarietatem habent: propterea quidem sæpe ab illis accidunt detrimētā: aliam enim quidam ob diuitias petiere: alii ob fortitudinem.

Eius qui eruditus est eatenus in uno quoq; genere certitudinem exigere: quatenus eius natura rei recipit.

Cap. iii. Quisq; bene iudicat quæ cognoscit: & eorum bonus est index.

Iuuenis nequaquam idoneus auditor est ciuilis disciplinæ: rudis enim ē earum rerum quæ in uita uersantur:

Sequitur affectuum existens inaniter & in uuliter audiet ciuilem disciplinam cum ipso finis non cognitio sed actio sit.

Nihil differt in audienda ciuili disciplina ætate quis iuuenis sic an moribus: nam talibus quidem in utilis erit ista cognitio: quemadmodū his

qui in continentes sunt : qui uero cupiditates suas rationi subdiciunt
his ista scire multum admodum proderit .

Ex lectione .iiii. & cap. iiii.

Egrotans sanitatem felicitatem putat pauper diuitias :
Ignorantiae suae conscius eos qui magnū aliquid supra se dicunt admittit
Cap. iiii. Differunt sermones qui a principibus sunt & ii qui ad principia.
Incipiendum quidem est a notis : sed haec bifariam sunt alia enim nobis
nota sunt alia simpliciter .

Bene institutum moribus esse oportet eum qui de honestate & iustitia &
omni ciuili ratione sufficiēter sit auditurus : enim aut iam habet prin-
cipia : aut certe facilliter capiet cui uero neutrum istorum adsit : audiat
hæsiodum .

Optimus ille quidem qui se se omnia noscens .
Præceptor suus ipse sibi . meliora peregit .
Ille bonus rursus monitus qui recta sequatur .
Qui nec ipse uidet nec credit recta mouenti .
Hic nulla in parte utilis est .

Ex lectione .v. & cap. vii

Vulgus atq; onerosissimā uoluptatem felicitatem ponunt : quas propter
ipsi uitam aduolunt uoluptuosam .

Tres sunt uitæ maxime species : uoluptuosa scilicet ciuilis : & cōtēplatiua
Vulgus omnino senile uidetur uitam pecorū diligendo .

Elegantes uiri & rebus agendis apti honorem felicitatem ponunt
Uidetur honor leuior sine quem querimus magisq; in honorantibus q̄
in eo qui honoratur consistere .

Nos proprium quiddam : & quod leuiter auferri nequeat summum bo-
num uaticinamur .

Contingit dormire habentem uirtutem : & non operari in uita recipere
uidetur & insuper maxima mala aduersitateq; subire : eum uero qui
ita uiuat nemo beatum dicit nisi positionem custodiens : felicitatem
scilicet in uirtute consistere .

Diuitiae nequaquam sunt id quod querimus bonum utiles enim & al-
terius gratia sunt .

Ex lectione .vi. & cap. viii

Pro defensione ueritatis etiam propria impugnare oportere (præter
rim philosophos) existimandum est : nam cum ambo sint amici pium
ueritatem in honore præferre

Platonici non ponebant ideas in quibus prius & posterius dicebatur : itaq;
nec numeri ideam constituebant .

Quod per se est atq; substantia prius est natura quam id quod ad aliquid
est : nam id tanquam accidens substantiæ uidetur quare in his quidem

nequaquam communis foret quædam idea.

Bonum tot modis dicitur quot modis dicitur ens.

Plures scientiæ sunt etiam eorum quæ sub uno predicamento sunt

Ex lectione vii.

Nec magis album nec magis bonum est id quod diuturnum est : quam id quod unius diei. Thomas quia scilicet differentia diuturnitatis albumi rei est præter rationem speciei & commentum eisdem. Non licet id quod longius temporis in uno eorum & breuitas eius in alio concedere necessariam diuersitatem in substantia.

Constat bisariam dici bona : alia propter se ipsa : alia propter illa : quia sci licet illa efficiunt : aut custodiunt : aut contraria prohibent.

Honoris & prudentiæ & uoluptatis alia atq; diuersa sunt rationes quæ bona sunt.

Ex lectione octaua.

Neq; medicus de medicina neq; miles de re militari peritior erit : si idem am ipsam contemplatus fuerit neq; enim isto mouetur medicus salutatem considerat uidetur sed hominis salutatem : immo forte huius hominis : nam singularibus medetur.

Ex lectione. xlii. & Cap. viii.

Videtur aliud bonum in alia mensa atq; ante existere : si quidem aliud in medicina aliud in remilitari.

In omni actu & instituto bonum est id quod finis est nam huius gratia cetera sunt.

Perfectius dicimus id quod propter se expetibile est : quam id quod propter aliud : & id quod nunquam propter aliud quam ea quæ propter se & propter alia expetuntur.

Simpliciter id perfectum dicimus quod propter se expetendum est nec unquam propter aliud talis aut scilicet maxime uidetur.

Honorem & uoluptatem mentem atq; omnem uirtutem tamen propter seipsa expetimus tamen propter scilicet per illam namque beatos nos fore credimus.

Perfectum bonum per se sufficiens esse uidetur.

Natura homo ciuilis est.

Difficiens pro se ponimus quod solū uitā sufficere & optabile ac nullus id quod præstat huiusmodi autem putamus esse scilicet.

Fœlicitas omnium maxime expetibilis est : & non conuenientiam si conueniretur clare est cum minimo bonorum magis esse expetendum : cum bono periculum sit quicquid adiungitur : i bonis autem semper maius sit expetendum.

Fœlicitas agibiliū finis existens est.

Ex lectione. x. & cap. viii.

Cunctis artificibus ac oīo oībus his quorū est aliqđ opus atq; actio i opē ipso bonū atq; bene uidetur esse sic est & homini quidē melius est aliqđ opus.

Operativa uita quædam est rationem habentis atq; hæc dupliciter dicitur. partim enim ut rationi obediens : partim ut habens rationem atq; intelligens: quæ principalius dici uidetur.

Opus hominis est operatio animi secundum rationem: uel non sine rōe. Idem dicimus opus esse genere. huius atq; huius studiosi ut citharædi & studiosi citharædi citharædi enim est citharam pulsare: studiosi autem bene pulsare.

Singula bene secundum propriam uirtutem perficiuntur.

De 1. Summum bonum hominis est animi operatio secundum uirtutem optimam & perfectissimam in uita perfecta.

Vna hirundo non facit nec una dies eodem modo beatū atq; fœ licē

Ex lectione. xi. & ca. x.

Non oportet exactam discussionem in omnibus eodem modo: sed secundum subiectam materiam in singulis flagitare: & in quantum disciplinæ proprium sit.

Causam non eodem modo in omnibus requirendum est: sed satis ē in quibusdam bene ostensum esse quia sic est: ueluti circa principia.

Principiorum quædam inductione prospiciuntur: quædam sensu: quædam consuetudine quædam alia itē aliter.

Conandum est ut singula principiorum secundum naturam suā tractentur: & studendum ut ē recte diffiniantur: quia magnum ad sequenda habent momentum.

Videtur plusquam dimidium totus esse principiorum multitudo ex his quæ quærentur per illud fieri conspicua.

Ex lectione. vii.

Vero omnia consonant: falso autem cito dissonat utrum :

Tripliter bona diuiduntur & alia extrema dicuntur alia alia corporis: Bona al principalissima dicimus ac maxime bona.

Recte operationes quædam & actus fines esse perscribuntur: sic enim ex bonis animi non ex externis est fœlicitas.

Non modicum refert utrum in possessione uel in usu optimum accipiatur & in habitum uel in actum: fieri enim potest ut habitus existens nihil peragat boni: ueluti in dormiente: seu aliter ocioso: sed in actu hoc fieri ne quaquam potest: agat enim necesse erit & quidem bene agat

Quemadmodum in olympia non optimi & fortissimi: sed qui certant: coronantur: eorum aliqui uincunt sic & in uita bonorum & honestorum qui recte agunt compotes sunt.

Ex lectione. xiii. & cap. xi

Vita secundum uirtutem operantium ipsa per se uoluptatem continet.

Voluptatem suscipere est animalium

Vnicuique id est uoluptati cuius amator est: ut equus amatori equorum eo

deneg. monetur & iust. amatori iustorum:
 Multitudini iocunda inuicem repugnant ob id quia natura talia nō sunt
 probitatis uero amatoribus iocunda sunt natura iocunda: huiusmodi
 autem sunt affectus secundum uirtutem: qui talibus uiris etiam per se
 ipsos iocundi sunt.

Vita secundum uirtutem operantium non indiget uoluptate quasi adiū-
 cta: sed in seipsa habet uoluptatem

Non est bonus quis boni operibus nō delectatur inam neq. iustum dicit
 aliquis qui iustis nō gaudet.

Actiones secundum uirtutem per seipsas iocundæ sunt: sed & bonæ
 & honestæ.

Optimū & pulcherrimum & iocundissimum est scēlicitas.

Secundum epigramma deliacum pulcherrimum est id quod iustissimū:
 optimum sospitatem habere: iocundissimum se amata potiri: & hæc op-
 timis operationibus oīa insunt.

Cap. vi. Indiget scēlicitas ut uideatur bonis externis: impossibile namq. est
 aut certe non facile præclara ab eo agi cui defunt facultates multa: enī
 per amicos .per diuitias .per ciuilem potentiam quasi per instrumenta
 quedam sunt: quedam etiam si delint beatitudinem maculant: uel
 si nobilitas si soboles forma.

Non satis ad scēlicitatem habilis est homo penitus deformis: neq. igno-
 bilis: neq. is qui solus & sine prole sit & forte multo minus si mali sunt
 filii aut amici: aut cum boni fuerint interierunt.

Ex lectione. xiii. & cap. xiii.

Si aliud quicquam est deorum munus hominibus datum: pat. est scēlici-
 tatem quoq. donum esse deorum: ac tanto maxime: quanto humana
 rum rerum id præstabilius est.

Virtutis præmium finisque optimum quiddam: & diuinum beatum /
 que uidetur.

Scēlicitas quid ualde commune est cum possit cunctis existere: non obsta-
 tis ad uirtutem per disciplinam quandam ac diligentiam.

Ut ea quæ secundum naturam sunt optime se habere possunt: sic & illa
 quæ secundum artem & omnē causam ac maxime secundum optimā.
 Maximam & optimam rem: scēlicitatem scilicet fortunæ tribuere ma-
 gna profecto est absurditas:

Nec bonem nec equum nec aliud quicquam animantium scēlicem dici-
 mus: quoniam nullum eorum operationis secundum uirtutem parti-
 ceps esse potest: ita quoq. de causa nec puer est scēlix.

Ex lectione. xvi. & cap. xiiii.

Fortuna sequi iniudicando quempiam scēlicem nequaquam rectum est:
 cū bene aut male in illa non sit.

Operationes secundum uirtutem dominæ sunt felicitatis contrariæ uero contrariæ ^{scientiæ scilicet}.

In nulla re humana certitudo tanta est: quanta in operationibus secundum uirtutem: hæc namque stabiliiores quam scientiæ uidentur: sed quæ illarum honestissime sunt: hæc plurimam habent firmitatem: quoniam in illis maxime & continuatissime beati uiuant: hæc enim uidetur eâ quo minus circa illas fiat obliuio.

Fœlix fortunam tenet optime: ac per omnia omnino decentem hic enim uere bonus ac quadrangulus sine uituperatione: felicem & perfectum in uirtute quadrangulum nominat: nõ ut quidam exponunt ob quatuor uirtutes cardinales: sed perfectum & felicem quadrangulum nominat ad similitudinem corporis cubici habentis sex superficies quadratas: unde sicut huiusmodi corpus semper bene stat in qualibet superficie: similiter & fœlix ac uiuolus in qualibet fortuna bene se habet: quare & Leonardus rectius traduxisset si tetragonon quadratũ & non quadrangulum interpretasset.

Si grandia & multa aduersa fuerint beatorum cõterunt quæ atque inquinant nam & tristitiã afferunt & operationes multas impediunt: sed tamen i ipsi elucet bonifici multæ ac magnæ aduersitates leuiter perfertur: non propter insensibilitatẽ: sed propter generositatẽ ac magnanimitatem: omni ac sapientem arbitramur omnem fortunã decetẽ perferre: ac semper pro facultate rerum optime agere.

Beatus ex felicitate nõ facile dimouebitur: neque a quibus uis aduersitatibus: sed ab ingentibus & multis ex talibus autem nequaquam rursus fier fœlix in breui tempore: sed in longo quodam ac perfectõ: multorum ac preclarorum in eo potius

Ex Iustione. xvj. & cap. xvj.

Pertinere in aliquo uidentur ad defunctos prosperitates aduersitatesque a uiuorum: sed eatenus duntaxat ut nec fœlices facere non fœlices nec huiusmodi aliquid possint:

Ex Iustione. xviii. & cap. xvi.

Uidetur omne laudabile ideo laudari quod quale aliquid sit: & quodammodo ad aliqd se habeat: in iustum & forte omnemque probitatẽ ob facta actiõesque laudamus: robustum autem & uelocem & alioque quæque natura talis est ac ita se habet ad bonũ quidam & studiosum

Deorum laudes didicisse uidentur si ad nos referantur.

Cõstat optimorum nõ esse laudẽ sed maius quiddam ac præstantius: honorem nam & deos fœlices & beatos dicimus: & uiuorum eos qui maxime diuini sunt beatos appellamus.

Nemo felicitatẽ laudat ut iustam: sed ut diuinus quidam ac præstantius beatam dicit.

Laudis uirtutis est ab ea namq; honesta agimus.

Manifestum est honorabilem & perfectiorē ēē felicitatem ob id qā prin-
cipiū est:neius enim gratia cetera oīa oēs facimus.

Principiū cām; bonorū honorabile quiddam diuinumq; ponimus.

Ex lectione.xviii.

Videtur ciuilib scientia circa uirtutem plurimum laborare multū.n.ciuēs bo-
nos efficere legibusq; obtemperantes.

Virtutē humanā dicimus nō corporis sed aīe& felicitatē aī operationem;
Clare est ciuile hoīem oportere aliquatenus scire ea q; circa aīum;quemad-
modū q; oculos atq; oē corpus curaturus ē ea quā circa corpus ac tātō
magis quāto ciuilib honorabilior ac p̄stantior est quam medicina

Ex lectione.xx.

Nutritiua potētia communis quādam uirtus est incunctis;quā nutritum
tū& non humana apparet;uidetur enim in somnis maxime operari
hāc pars atq; potentia.

Bonus & malus per somnum minime discernuntur;unde aīut felices a
miseris in dimidio uitæ nihil differre.

Ociositas aīm; somnus est;quā nō dicitur bona uel mala;nilī inquantū
aliqui parui proueniunt motus;in qua meliora sunt phantasmata mo-
destorum hoīum;quam quorūcūq;.

Nutritiua potentia humanæ uirtutis experta est.

Ex alia qdā natura aī irrōnabilis a nutritiua;particeps tamen aliquāliter
rōis;coꝑusculabilis. l. continentis enim & cōtinētis rōem laudamus.

Recte & ad optima prouocat ratio.

Apparet aliud quiddā prāter rōnem in incontinente ac cōtinente ēē qd
repugnat resistitq; rōi;ut.n.resolutæ corporis partes si ad dextram mo-
uere uelis;in sinistram feruntur;sic & i aīo i contrarium feruntur inco-
ninentium appetitus;sed in corporibus quibus cernimus id qd peruer-
se mouetur i aīo uero nō cernimus;sed nihilominus putādū i aīo quo
q; esse aliquid prāter rōnem quod huic aduersatur & obuiat;

Omnia consonant rationi.

Irrationabile duplex est aliud uegetabile non particeps rationis;aliud cō-
cupiscibile & omnino appetibile;in tantum paniceps inquantum illi
obediens atq; obtemperans est.

Quod suadet quodammodo a ratione id quod irrationabile est;admo-
nitiones increpationes cohortationesq; significari.

Duplex est rationem habens;aliud principaliter & in se ipso aliud tāquā
patri obediens quiddam.

Distinguitur uirtus secūdū hanc animarum differentiam: dicimus enim
illāe quādam esse intellectuas quādam uero morales.

Loquēter de moribus nūq; dicimus qā sapiēs aut solers;sed qā modestus
& mitis;

EX.L.II.AETHICO.

Propositiones ex secundo libro æthico^{rum} Aristotelis.

Ex lectione prima & cap.i.

In intellectu uirtus plurimum ex doctrina generationem habet atq; augmentum: quapropter experientia indiget & tempore: mox^{us} uero ex assuetudine fit unde & nomen habet parum, per a more declinans.

Moralis uirtus si græcam linguam attendamus parū a consuetudine, minime ipso discrepat nam ^{ἠθος} ethos qd nos more dicimus ab ^{ἦθος} ethos quod consuetudinem significat solum in principio nominis differt aliam per ^{ἄλθρον} alium, quæ in ^ἡ longum uerba solet scribitur.

Nihil eorum quæ natura sunt aliter assuescit: ueluti lapis cuius natura est ut deorsum feratur nunquam assuescere sursum sinit, & si nullies illum quis assuescendi gratia in altum proticiat.

Neq; naturam neq; præter naturam insunt nobis uirtutes: sed sumus nos ad illas quidem recipiendas natura apti, perficimurq; per consuetudine.

Quot natura nobis insunt eorum potentias prius serimus: postenus uero adus reddimus quod i sensibus manifestum est non enim ex eo qd sæpe audimus sensum accepimus: sed contra habentes usi sumus nō utentes habuimus.

Virtutes acquiritur operantes prius quemadmodum & in aliis artibus qd enim oportet postquam didicerimus facere ea faciendo adiscimus.

Sicut fabricando fabri: & citharam pulsando citharcedi: sic iusta agendo iusta: & modesta modesti efficiuntur.

Latotes legum assuescendi ciues bonos efficiunt: & propositum omnis legis latotis hoc est: quicunq; uero ex illis hoc nō bene agunt abetrant: idq; inter bonam rempublicam & malam interest.

Omnis uirtus atq; ars ex eisdem operibus atq; per easdē sit corrūpiturq; expulsiōne enim citharæ boni & mali sunt citharcedi: quod nisi sic esset doctore non indigerent.

Ex similibus actibus habitus fiunt.

Non parum sed plurimum (imo totum) refert hoc uel illo modo statim ab adolescentia conspescere.

Ex lectione.ii.& cap.ii.

Moralis philosophiæ opus non contemplationis gratia fit: quædam modis cætera (speculatiua non enim ut sciamus quid sit uirtus (nam sic nulla eius foret utilitas) sed ut boni simus perscrutatur.

Omnis de rebus agendis sermo quasi per figuram quandam & non per exactam discussionem tractari debet: quia secundum materiam sermones sunt exigendi in rebus enim agendis utilibusq; nihil firmitus neq; stabile est: ut etiam nec in sanis.

De singulis rebus nulla certitudo tradi potest cum neq; sub artem neq; sub

professionem aliquam cadant.

Oportet pro obscuris clara exempla inducere.

Virtutum ea natura est ut defectu excessusq; corrumpantur

Excessus ac defectus laborum vires corrumpit: & cibi ac potus nimis magni aut nimis parvi sanitatem corrumpunt: moderati faciunt augent conservant.

Disti. Qui cuncta fugit ac formidat nulliq; resistit timidus est: qui vero nihil omnino formidat: sed aduersus omnia vadit temerarius est.

Disti. Qui omni uoluptati potitur nec ulla se abstinere intemperatus ē: qui vero omnes fugit instat a gressum in sensibilis est

Abstinendo a uoluptatibus temperati efficiuntur facti autem maxime possumus abstinere.

lex lectio. lli. & cap. iij.

Significatio habituum ex uoluptate aut molestia quæ facta sequitur deprehenditur qui enim abstinet a corporeis uoluptatibus: si ob hoc ipsum gaudet temperans est: sin moleste fert intemperans est.

Circa uoluptates & dolores uirtus moralis consistit.

Ab adolescentia institutos esse oportet (ut plato inquit) ut p quibus oportet gadeamus ac doleamus: hæc enim recta est disciplina.

Virtutes circa actus & affectus sunt: ac omnem actū & affectum sequitur uoluptas aut dolor

Medicinarum ea est natura utper contraria fiant.

Cum tria ad capiendum repudiandumq; consilium pertineant: honestū utile: uoluptatum & tria his contraria inper inutile: molestum: bonus quidem hæc omnia recte consequitur: malus uero aberrat: sed circa uoluptatem præcipue

Voluptas communis est omnibus animantibus & cuncta quæ in electionem cadunt sub sequitur.

Voluptas cunctis nobis a pueritia simul educata est: quapropter arduum est hanc rem in istam penitus uitæ nostræ reicere.

Difficilius est uoluptati repugnare quam iræ (ut heraclitus inquit)

Circa difficiliora semper ars uirtutis consistit.

lex lectio. lli. & cap. iij.

Fieri potest ut ab aliquo grāmaticum quid agatur fortuito: & alio supposito: nec tamen is grāmaticus existat: igitur grāmaticum aliquid & grāmatarie facere hoc est secundum eam grāmaticā quæ est in ipso

Nequaquam simile est in artibus & uirtutibus: nam quæ ab arte procedūt laudem in se habent: quare sufficit illa ita existere sed quæ a uirtute pificiuntur non satis est si ipsa iuste quodammodo se habent & modeste agantur: sed si agens ita egerit: utmo si sciens sedo si eligens & eligens propter ipsam: utmo si certo & immobili iudicio agat.

In virtutibus scilicet ipsum parum ē aut nihilvult uero aut exercere plurimū
(immo totum) ualetut pote quæ ex frequenti actione iustorum mode-
storum procedunt.

Pleriq; uirtuosa non faciunt uerum ad uerba disputationemq; conuersi
pur it se philosophari atq; ita bonos uiros sicut egrotos imitati qui uer-
ba medicorum audiunt quidem diligenter ifaciunt autem nihil ex his
quæ præcepta sūt sibi ut ergo illos corporibus nō bene erit qui ita cu-
rantur sic nec illorum animi qui ita philosophantur

Ex lectione. v. & cap. v.

Tria sunt quæ sunt in anima affectus potentia habitus.

Affectus uoco cupiditatē uel metū audaciā letitiā amorē odium desyderi-
um emulationem misericordiam & uniuersaliter illa quæ uoluptas
aut molestia sequitur.

Potentia uoco scdm quas affectus suscipere apti sumus.

Habitus uoco scdm quos ad affectus bene uel male nos habemus.

Affectus nō sunt neq; uirtutes neq; uitia quia secūdm affectus nō dicimur
boni nec mali neq; laudamur neq; uituperamur nō enim laudatur qui
simpliciter timet nec qui irascitur neq; uituperatur : sed qui certo mō-
at scdm sentes & uitia bōi & mali dicimur & laudamur atq; uituperamur

Virtutes potentia non sunt : nam neq; boni neq; mali ex eo dicimur quia
facere possumus simpliciter neq; laudamur neq; uituperamur.

Potentes sumus naturatim boni uel mali natura non supras.

Virtutes habitus sunt.

Ex lectione. vi.

Omnis uirtus id ipsum cuius uirtus est bene habēs perficit : & opus eius
bene reddit.

Virtus hominis habitus est ex quo bonus uirt fit & ex quo suum opus bo-
num reddit.

In oī cōtinuo ac diuisibili plus & minus & æquale capi potest :

Missi. Aequale mediū quid est inter defectum & excessum.

Dico mediū rei qđ æqualiter distat ab utroq; extremo qđ est unū & idem
in oībus ueluti si decē multa duo pauca sex medium capietur in re qđ
liber enim excedunt & exceduntur.

Respectu nostri dicitur mediū qđ neq; excedit neq; deficit hoc autē neq;
unū neq; idē oībus : nō enim si cui decem minas comedere multum ē :
duas aut paucas magister ludi sex eidem tradet est enim fortasse & hoc ni-
miū aut paucū illi qui accepturus est nam miloni paucū est incipienti uero
exercere nimium.

Oīs scilicet excessū uitat atq; defectum mediū aut quærit & eligit medium
uero non rehesed respicū nostrū.

Oīs scientia sic opus bene perficit ad medium prospiciens : & ad hoc opa

ipsa deducens ipsi dici consuevit recte factis neque addi neque demi quod sit
Virtus moralis omni arte certior ac melior est que admodum natura & me-
dii erit consuetudinis.

Virtus moralis uertitur circa affectus & actus.

Habere affectus & actus quando & in quibus: & erga quos: & cuius causa
& ut oportet medium & optimum est. quod est in uirtute.

Excessus quidem delinquit: defectus uero reprehenditur: medium autem
probatum: & recte persequitur.

Ex lectione. vii.

Delinquere multifariam est recte aut perficere unice dicitur: quapropter al-
ter: facile: alter: difficile est: facile quidem aberrare: difficile autem eo
ad quod intendas periri.

Virtus est excessus & defectus uirtutis aut medianam boni quidem simplici-
ter multifariam autem mali sunt.

Diff. Virtus est habitus electius in mediocritate consistens quo ad nos
ratione terminata: & ut sapiens terminatur.

Virtus mediocritas est duorum uitiis: alterius scilicet excessum: alterius se-
cundum defectum.

Secundum rationem & rationem quid sit illa dicitur: uirtus mediocritas est secundum uero
commendationem probitatis summitas est.

Cap. vi. Non omnis actus nec omnis affectus mediocritate recipitur: nam sunt quidam qui
statim ut nominata sunt prauitatem connexam habentur malivolentia:
& in actibus stuprum: in uitiis homicidium: nam semper in quolibet
istorum delinquitur.

Ex lectione viii. & cap. vii.

In uerbis quae de actibus habentur uniuersalia quidem inanius particularia
uero uerius existunt: & actus ipsi circa singularia uersantur: quos
certe his consonare oportet.

Circa timores & audacias fortitudo mediocritas est.

Circa uoluptates & dolores non omnis quidem: sed, scilicet circa eos qui sunt tactus me-
dia est temperantia: excessus autem intemperantia.

Deficientes in uoluptatibus uix expetimus: itaque ne nomen quidem forti-
ti sunt: sed insensati uocentur.

Circa dandas capiendaeque pecunias media est liberalitas: excessus uero &
defectus hinc prodigalitas illinc auaritia.

Ex lectione. viii.

Vocatur qui cupiditate honoris excedit ambitiosus graece aut cannotes
qui autem deficit aut remissus: medium autem innominatus est:

Contendunt ex tremis de media regione.

Circa iram mediocritatem mansuetudinem uocamus: excessus iracundia de-
fectus segnitie appellatur rectius dicitur infirmitas ut traditio au-

tiqua habet nam aorgis inaccessibus gravis habetur quæ
 rectius inaccessibilitas quædam signifier interpretari potest
 irascibilitas dicitur ab inuod ita descendit.

In omnibus mediocritas est laudanda extrema vero neque recta neque laudabilia sed reprehensione digniora sunt.

Circa uerum quod in uerborum communiōe est: medius quidem gratissimus: mediocritas autem gravitas appellatur simulatio autem si excedat ueritas: & qui illa utitur uanus si deficiat ironia: & qui illa utitur ironicus dicitur.

Rectius interpres antiquius est interpretatus cum quæ in codice greco posita est: non gravitatem ut leonardus: sed ueritatem trāduxit hoc enim & sensui & dictioni magis alludit.

Circa delectabile in loco medius ē comis: dispositio ipsa comitis græce eutranell: excessus uero scurrilitas græce homolochia: & qui ea utitur scurra: defectus autem rusticitas: & qui ea utitur rusticus.

In reliquo delectabili quod in uita uersatur ut oportet iocundus est amicus: & mediocritas amicitia est: qui excedit si nullius sed sui lucis causa hoc facit adulator: qui autem deficit & incunctis molestus est: contētiōsus & in humanis uocatur.

Verecundia uirtus non est laudatur tamē uerecūdis quoniam is medius dicitur qui uero excedit & incunctis ueretur pauidus: qui autem excedit impudens uocatur.

Indignatio græce nemesis media est inter inuidiam & perversum gaudium uersatur autem circa uoluptatem aut dolorem prouenientem ex his quæ proximis obueniunt.

Indignans moleste fert cum indigna alicui prosperitas est inuidus autem hunc excedens incūctis turbatur ac moleste fert: perversæ uero gaudēs non mō non dolet sed letatur.

Ex lectione x. & cap. viii.

Cum tres sint dispositiōes duæ quidem uitiorum lexcessu & defectu una uirtutis quæ mediocritas est: extremæ sibi inuicem contrariæ sunt: media autem extremis.

Extremi reiciunt mediū alter ad alterum: & timidus fortem uocat ferocē ferrox uero fortem timidum uocat.

Maiores contrarietas est inter extrema ad inuicem quam ad mediū: nam longius distant inter se quam a medio. & insuper extremis quibusdam ad mediū similitudo est: non inter se.

Quando alterum extremorum propius & iustius est medio: non ipsum sed aliud magis opponitur. quæ enim magis absūt a medio: ita magis contraria uidentur esse.

Ad quæ magis naturæ inclinati sumus ea magis contraria medio uidentur

ueluti cum ipsi proniores natura sumus ad voluptates: nobis id intemperantia quæ est excessus magis contraria est temperantiæ quàm insensibilitas.

Ex lectione. xi. & cap. ix.

Recte facere ratum & laudabile & peccatum est: nam in capiendo medio tota uis consistit: atque ut circuli medium comprehendere non cuiusque est: sed tantum sciens: sic irasci & pecuniam dare facile est & cuiusque: sed cui: & quomodo: & quolibet id non amplius cuiusque est: neque facile est. Oportet cum quis medium assequi uult ante omnia longius abire a magis contrariis: nam extremos: altere magis alterum minus peccat: cuiusque medium assequi summe difficile sit: quod secundo loco est: minima maiorum capienda sunt.

In assequendo medio considerandum est ad quæ nos proniores sumus: nam alii ad alia natura feruntur: id intelligere est ex uoluptate & molestia quæ nobis puenit: contraria autem nos metipsum retrahere ac tenere debemus: idque enim a delinquendo recedentes medium inueniemus: instar eorum quæ flexa ligna testificant.

In omnibus: (si assequi medium uolumus) cauendum est a uoluptate: non enim interrupti de illa iudicamus.

Qui parum excedit in alterutram partem non uituperatur: qui uero multum is latere non potest: sed quantum & quomodo uituperandus sit non facile est diffinire uerbo.

Medius habitus in cunctis laudatur.

Propositiones ex tertio libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione prima & cap. i.

n Tale est legislatoribus ad præmia pœnasque constituendas uoluntarium & in uoluntarium cogitare.

Diffi. Videntur inuoluntaria esse quæ per uim & ignorantiam perpetrantur.

Cap. ii. Diffi. Violentum est cuius principium ab extra tale existit in quo agens scilicet per uolentiam uel paciens nihil consentit.

Cum propter metum maioris mali uel propter bonum aliquod turpiter operamur: uoluntario & in uoluntario mixti sunt huiusmodi actus: sed magis similes uoluntariis: nam in electione tunc sunt cum sunt: finis autem agendi secundum tempus existit: & uoluntarium igitur & in uoluntarium tunc cum agitur dicendum est: agit autem uolens: & enim principium tunc mouendi organicas partes in talibus actionibus in ipso est: quorum autem in ipso principium est: in eo quoque est utrum agat uel non agat: quate uoluntaria sunt hæc talia: licet per se fortasse inuoluntaria sint: nemo enim tale quid sponte faceret.

Ex lectione ii.

In mixtis actibus quodque laudatur qui turpe aliquid & dolorosum subit

pro magnis aliquibus & honestis quandoq; uituperatur: nā turpissima ferre pro nullo honesto uel mediocri improbi est.

In quibusdam actibus mixtis laus nō cadit sed uenia: cum quis ea fecerit quæ non oportet: iob quædam intollerabilia quæ humanam naturam transcendunt.

Sunt quædam ad quæ nemo cogi debeat: sed mortem potius ac extrema omnia perferre.

Violentia simpliciter dicenda sūt: quādo externa ē cā: nec agēs quicquid cōsent. Multæ differentiæ in singularibus sunt.

Cap. i. Qui uolētē operantur & inuiti moleste operātur qui uero ppter delectationem cum uoluptate.

Ridiculū est accusare externa ac nō seipsum potius qui ab his facile capitur: & honestor: qdē se ipsum turpiū uero uoluptatem cām dicere.

Diff. Violentiam est id cuius principium externum est nihil conferente illi cuius uis affertur.

Ex lectione. iij.

Quod per ignorantiam fit nō oīo uolūtatiū est: sed illud inuolūtariū ē cuius postea dolorē penitudinēq; suscipimus: nā qui per ignorantiam qd fecit nec postea fecisset dolens: uolens quidem nō fecit quod nesciuit: nec rursus inuitus quod non dolet.

Aliud uidetur per ignorantiam facere aliud ignorantē cōtributus quidem aut iratus non uidetur per ignorantiam facere: sed propter ebrietatem & itam non sciens sed ignorans.

Ignorat oīs flagitiosus quæ facere a quibus ue abstinere oportet: & propter huiusmodi errorem iniusti ac mali fiunt.

Cap. iij. Inuolūtariū dici debet nō quādo qis ignorat utilitatē: nō. n. ignorantia q in electione cōsistit cā ē inuolūtaria: nec q in inuicisali ē: nā turpatur. n. pp hāc sed ignorantia q in singularibus ē i qbus & circa q actus sūt cā ē inuolūtaria: nā in his cōsideratio & uenia locū habet.

Quis & quid: & circa quid & in quid agit: & quo uelut instrumentos: Secus gratia: ut salutis: & quomō ut sensim uel uehementer nemo nō irascitur: Ignorabit cūq; circa hęc oīa ignorantia uersetur i quibus sunt actus qui horum aliquid ignorabit inuitus uidetur fecisse: & maxime in principalissimis: principalissima autē uidentur esse illa in quibus actio & cuius gratia: pterea factum ipsum dolorē ac penitudinem afferre oportet.

Ex lectione. iij.

Diff. uolūtariū est cuius principium est in ipso sciente singula quæ agit. Nullū aliorum animalium uolūtaria operabitur neq; pueri.

Non recte dicuntur esse illa inuoluntaria quæ per iram aut concupiscētiā fiunt: nam irasci oportet in quibusdam & concupiscere quædam: ut salutem & doctrinam absurdum uero est dicere illa inuoluntaria quæ

Appetere oportet.

Non minus humani uidentur esse iratio nabiles affectus : & actus homi /
num ab ira & concupiscentia sunt

Ex lectione. v. & cap. vi.

Electio familiarissima uidetur esse uirtuti : & magis quam res ipse mores
ostendere.

Electio voluntarium esse constat non idem tamen . nam voluntarium
latius patet . voluntarium enim & pueris & aliis animantibus commu /
ne est : electio uero non : & repentina uoluntaria quidem dicimus : electio /
nem uero non habere .

Electio & concupiscentia nō idē sunt concupiscentia . n. uoluptarii ē atq; mo /
lesti : electio autem neq; molesti neq; uoluptarii .

Quæ per iram sunt minime per electionem fieri uidentur .

Voluntas electio nō est . quāuis propinquū quiddā appetit : electio nō ē i /
possibiliū at uolūtas impossibiliū est : ueluti immortalitatis

Volūtas ē quādoq; eorū q; ab ipso qui uult nequaquā sunt ueluti hīstione
aut athletam uinceret : neq; hāc talia eligit nemo : sed ea dūtaxat quæ ip
se facere posse existimat .

Voluntas finis est magis : electio aut eorum quæ sunt ad finem .

Electio circa illa uersatur quæ in nostra sunt potestate .

Ex lectione. vi.

Opinio circa omnia uidetur esse . nec minus circa eterna & impossibilia q
circa illa quæ in nobis sunt .

Opinio nec in bono nec malo : sed uero uel falso distinguitur : at ele /
ctio per illa magis .

Propter electionem bonorum aut malorum boni & mali sumus : propter
opinionem autem non

Electio laudatur magis quia quod opus erit elegerit : quā quiddā rectū ele /
gerit : opinio autem propter ueritatem laudatur .

Elegimus quæ maxime scimus bōa ē : opinamur aut q; nō multū scimus
Opinantur quidam melius : tamen pp; prauitatem deteriora eligunt .

Diff. Electio uolūtariū quid est cuius cōsultatio antecessit .

Cap. vi. Dicendū est id in cōsultationē uenire non de quo insipiens aut
fatuus : sed de quo sane mentis aliquis consultaret .

De æternis nemo consultat ueluti de mundo . uel de diametro & de
latere quia incommensurabilia sunt sed neq; de his quæ immoti &
semper eodem modo existunt iure necessitate : siue natura : siue prop /
ter aliam causam : neq; de his quæ alias aliter accidunt . ueluti de siccita
tibus & hyemibus : neq; de his quæ sunt a fortuna : ueluti de thesauri
inuentione : sed neq; de humanis omnibus unam quemadmodum sci
tarum res publica : optime gubernetur nemo lacedæmonius consultat

illa ueniunt in consolationem quæ agi possunt & a nobis quidem agi
Circâ manifestas & sufficientes disciplinas non est consultatio: ut puta
de litteris nemo ambigit,quemadmodum scribi debeat.

Causa rerum uidetur esse natura & necessitas:& fortuna & mens& omne
quod per hominem producitur.

Consultatio uersatur in his quæ frequentius accidunt&in cetera quemad-
modum euadunt & indeterminata sunt

Sumius alios ad consilium cum de rebus maioribus deliberare uolumus
non satis nobis ipsisad discernendum confici.

Ex lectione.viii

Non de finibus consultamus sed de his quæ sunt ad finē atque enim ou-
tor consultat an persuadeat ised posito fine quemadmodum penue-
niatur considerat.

Quod est ultimum in resolutione id est primum in generatione.

Quæ per amicos sunt:per nos quodammodo sunt quia principium in
nobis est quia scilicet intus nostri sunt.

Non cadunt in consilium singulares res melius si parvis est hoc: & si dige-
stum est ut oportet:nam ad sensum id attinet:quod si semper consulti-
tur in infinitum est progressus.

Ex lectione.viii.

Consultabile &eligibile idem sunt nisi q̄ eligibile rem iam pridem deter-
minatam signat.

Diffi. Quod in deliberando ceteris prætulimus id eligibile dicitur.

Diffi. Electio est consulta affectatio eorum quæ in nobis sunt.

Ex lectione.ix.& cap.vii.

Voluntas eius est qui ē finis sed uidetur aliis quidem bōi aliis autem op̄i
nati boni nihil enim uolumus nisi bonum.

Dicendum est simpliciter & secūdū ueritatē id eē uolēdūq̄ bonū ē neq̄
sed singuli quod bonum apparet sequuntur.

Studiosus uir singula recte indicat:& unoquoq̄ neq̄ discernit cuiusq̄.n.
habitus propria quædam sunt bona & locunda.

In discoscenda ueritate singulorum studiosus uir plurimum antecellit:
quasi regula & mensura illorum existens:multitudinem uero uolup-
tas decipit.

Ex lectione.xi.& cap.viii.

Sunt in nostrâ potestate uirtutes & uitia:& in nobis est probos & im-
probos esse.

Fœlix nemo inuitus est:prauitas a uir uolūtaria res est.

Dicendum hominem esse principium & generatorem suarum operum
quemadmodum filiorum.

Quoq̄ principū in nobis est illa in nobis erunt & uolūtaria.

Legum latores aduersus delinquentes pœnas constituent; si modo non ut coactiuel per ignorantiam cuius ipsi causa non erunt deliquerunt. Illis uero qui bene agunt præmia constituent.

Ad ea quæ nec in nobis sunt neq; uoluntaria nullus hortatur: quippe frustra hortaretur quis ut non esset: uel aliquid huiusmodi.

Per ignorantiam commissa puniuntur si ipse committens causa ignorantie uideatur fuisse.

Aduersus ebrios duplex pœna constituta est: principium enim in ipsis est cum in eorum potestate fuerit ne ebrii fuerint quod causa est eorum ignorantie.

Puniuntur ignorantia aliquid ex his quæ legibus continentur quæ utique scire oportet nec difficilia sunt eodem modo & in aliis quæ per negligentiam ignorantur quasi in ipsis sit ne ignorent: poterant enim diligentiâ adhibere.

Ex lectione. xii.

Talis non est aliquis ut diligens esse nequeat: sed si sibi ipsi dissolute uiuendo cæ sunt ut iniusti & improbi fiant in maleficiis & flagitiis de gentemnam quales sunt actus cuiusq; talis tandem & ipse euadit.

Ignorare q; ex actibus habitus fiunt numquam hebetis est.

Si quis non ignorans agit ea ex quibus erit iniustus uoluntarie erit iniustus. Iniustus & si uelit non tamen cessabit ab iniustitia ac iustus fiet: quemadmodum enim nec emissum lapidem quis retinere potest: fuit tamen in ipso capere ipsum atq; emittere (principium enim in ipso) sic & iniusto & flagitioso licebat ab initio talis non esse: ex quo fit ut uolens delinquat sed postquam talis factus est non licet postea sibi talis non esse.

Non solum animi uitia uoluntaria sunt sed interdum etiam corporis: quæ certe carpinus & increpamus: nam qui natura deformes sunt eos nemo reprehendit: sed eos qui per negligentiam atq; incuriam tales sunt. Nemo increpat cæcum natura aut egritudine aut uulnere: sed magis miseretur: q; si propter ebrietatē aut aliam huiusmodi causam cæcus fiat omnes increpamus.

Ex lectione. xiii.

Affectio finis non in nostra est potestate sed ita natura nos genitos esse oportet ut tanquam intuitum ad discernendum optima & expetendum neminem bonum habeamus atq; ille generosus est cui hoc a natura exstitit: rem enim optimam atq; pulcherrimam quam nec ab alio accipere neq; adiscere potest qualis a natura est instituta talem habebit atq; ita natum esse ea demum perfecta & uera est generositas.

Quales ipsi sumus talem ponimus finem.

Habitus non ita ut actus uoluntarij sunt: quia actuum nostrorum ab ipso initio usq; ad finem domini sumus ac singula nouimus habitum ut:

ro ab initio cognouimus ac singula postea addemus seu in aduersa
ualitudine ignoramus.

Ex sectione xiiii. & cap. xliii.

D. Metus est expectatio mali.

Metuimus omnia mala.

Sunt quaedam quae metuere honestum sit & non metuere turpe: ut
luti infamiam: qui timet humanus & uerecundus: qui non timet
impudens est.

Paupertas metuenda non est neque morbus: nec illa (ut summatim dici)
que neque ab improbitate neque a nobis proueniunt: nec qui illa non me
ruit fortis est: sed uocamus hunc fortem per similitudinem.

Terribilissimum omnium mors est: haec enim finis est: nec quicquam prae
terea bonum uel malum mortalibus uidetur esse.

Nō circa omne genus mortis fortitudo uidetur: seu in mari & in morbis
sed proprie fortis dicitur qui ad honestam mortem: & ad ea omnia quae
repente illam afferant interitus est: ita uero maxime in bello con
tingit.

Ex sectione xv.

Dicimus aliquid terribile supra hominem quod cuique mentem habenti
terribile est: quae uero secundum hominem terribilia sunt magnitudi
ne differant.

Qui quae oportet: & cuius gratia: & quando: & ut cōuenit: sustinet ac me
ruit & audens fortis est.

Finis cuiusque actionis est secundum habitum.

Singula ad finem determinantur.

Erit quidem stupidus & insanus si quis neque terremotus neque fluxus per
timeat: ut de celtis dicitur.

Videntur ferox iactator quidam & fortitudinis simulator essendi: qualis for
tis circa terribilia est: talis iste uideri uult: ex quo fit ut plerique illorum ad
mixta habeant cum timore audaciam: appetentes enim pericula non
sustinent.

Desperans meticulosus est: cuncta enim formidat: fortis contra praeter si
daciā bonam spem habet.

Circa eadem uersantur timidus & ferox & fortis: sed aliter atque aliter ad
illa se habent: illi quidem excedunt atque deficiunt: hic uero mediocritate
tenet.

Feroces procliuēs sunt & ualentes ante pericula: sed cum pericula adfuerint
non sustinent: fortes uero cum ad rem uenerint seruidi sunt: ante re
uero quieti.

Mortem appetere ob fugiendum paupertatem aut amorem aut aliud quic
quam graue non fortis est sed magis timidi: est enim mollicies quae

nonnulli huiusmodi
non sunt.

dam laboriosa fugere: & non quia decorum sit mortem subire: sed quia malum deuitat.

Ex lectione. xvi. & cap. xi.

Dicuntur & alia fortitudines a vera fortitudine quinq; modis.

Primomodo fortitudo ciuilis dicitur: quæ piumnam cum uera fortitudine conuenientiam habet: de qua supra diximus per uirtutem: sicut rex pudore enim & cupiditate de uons prouenit: quando honoris gratia & ob fugiendam uituperationem quæ turpis est.

In eodem gradu quis reponet cuius fortitudinem fortes: & eos qui a magistratibus ut fortiter agat compelluntur: sed eo deteriores sunt: quod non pudore: sed metu adducti id agunt: nec dedecus fugiunt sed pœnâ. Oportet non necessitates sed quia decore sit fortem esse.

Secundomodo uidetur rerum peritua fortitudo quædam esse: tales sunt in bello milites & alii in aliis periti.

Milites timidi sunt: quando maius periculum iminet: uelut si pauciores aduersus multos: aut ipsos aduersus patos instructosq; congregiuntur: primi enim fugam accipiunt: urbanæ uero copiae manent atq; intereunt: nam his turpe fugere: & mors huiusmodi saluti præferenda.

Ex lectione. xvii.

Tertiomodo fortes uidentur qui per iram ceu feræ bestię in percussores feruntur: quoniam fortes iracundi sunt.

Impetuosissima res est a pericula capescenda animi concitatio.

Fortes propter decus faciunt: ita uero eos adiunat: bestię uero propter dolorem si uulneratę sunt: aut timeant: nam cum in silua uel in palude sūt nequaquam inuadunt.

Non est fortitudo si dolore aut ita concitati impericulum deferuntur: nihil præuidentes eorum: quæ incidunt: nam sic alii fortes quoque cisenocumque uerberibus quidem a pabulo remoueri possunt.

Fortes uidentur mœchi qui propter libidinem multa audent.

Proxime ad eam fortitudinem quæ maxime secundum naturam est accedere uidetur fortitudo quæ per iram sit si mouetur electionem rationemq; ante suscepit.

Homines nascendo quidem dolent: miscendo uero letantur: sed qui hæc agunt pugnaces quidem sunt: at non fortes: non enim ratione neq; decore sed perturbatione animi agunt.

Quod propter fiduciam sui audet fortes nō sunt: consuetudine enim uincendi fiduciam suscipere: in eo tamen fortibus similes sunt: quod utriusque pericula contrahunt: & fortes si sunt quartomodo.

Ebrii fidentes sunt: cum ebrii sunt: cum uero non sunt ebrii pericula fugiunt.

Viti fontis est quæ hominibus terribilia videntur & sunt ea subire: quia de cor sit ita facere & turpe non facere.

Fortior esse videtur qui subito improvisisq; periculis non turbatur: quam qui manifestis atq; prouisis abitu enim hoc magis agit uel certe minus ex præparatione inam præuisa quidem ratione & cogitatione subire quis potest: repentina uero ut habitus est ita perferuntur.

Quinto modo fortes videntur qui ignorant nec multum absunt ab his qui propter fiduciam audent: sed eo deteriores sunt q; non existimatione ut illi sed ignorantia audent.

Tolleratione gratium & asperum rerum fortes dicuntur.

Ex lectione. xviii. & cap. xi.

Graue quiddam & asperum fortitudo est ac merito laudatur difficilior enim dolores perpeti quam a uoluptatibus obstinere.

Finis infortitudine dulcis esse uidetur sed a rebus circumstantibus obscuratur: mors enim ac uulnera forti pito dolorosa sunt eaq; nolet: perferre tamen quoniam decorum est illa perferre uel turpe nō perferre.

Quanto magis quis omni uirtute pollet: quantoq; iocundior est: tanto magis illi molesta est mors inam huiusmodi uir maxime dignus est uita & maximis bonis priuatur sciens (dolorosa res certe.)

Non sane in omnibus uirtutibus cum delectatione operari licet nisi quatenus finē attingunt.

Diffi. Fortitudo est uirtus medio modo se habens circa timores & audacias propter bonum.

Ex lectione. xviii. & cap. xii.

Fortitudo & temperantia irrationabilium partium sunt uirtutes.

Delectationes quædā sunt animi quædam corporis: sed i uoluptatibus atq; neq; temperati neq; intemperati dicuntur.

Qui fabulis & narrationibus delectantur: & circa singula dies consumunt uerbosos quidem & non intemperatos appellamus;

Circa corporis uoluptates temperantia existit nec circa tamen omnes: nā qui uisu uel auditu gaudet neq; temperantes neq; intemperantes esse dicuntur.

Circa odoratum non existit temperantia nisi per accidens: inam qui potum aut rosarum aut uaporum odoribus gaudent: eos non dicimus intemperantes: sed illos magis qui unguentorum aut epularum: quoniam per illos memoria subit eorum rerum quas ipsi concupiscunt.

Non sit aliis animantibus per hosce sensus scilicet uisus auditus: & odoratus: uoluptas ulla: nisi per accidens: non enim odore leporum canes gaudent sed esu: nec leo uoce bonis: sed laniatu.

Ci. ea huiusmodi uoluptates temperantia & intemperantia consistit quæ aliis animantibus communes sunt ex quo sit ut se uiles bestialesq; uide

antur: sunt autem hæc tactus & gustus.

Ex lectione. xv.

Temperantia & Intemperantia gustu quidem parum aut nihil uti videntur esse enim iudiciū eius in labiis uel in saporibus: quod faciunt qui uina probant aut epulas præparant: nec multum his gaudent uel saltem non intemperantes quidem: sed uescendo gaudent: quod totum sit per tactum.

Orant quidam gulosus scilicet philosophus erixus longus sibi gut tur & ciconiæ fieri quia uidelicet tactu gaudebat.

Delectationibus tactus gaudere atq; deditum esse bestiale est.

Non in toto corpore est intemperantis tactus: sed in partibus quibusdam. **Cap. xii.** Cupiditatem alia communes esse uidentur ueluti cibi alia: propriæ atq; appositæ aut huiusmodi cibi uel illiusmodi: alios enim alia delectant: & quædam quibusdam magis placet:

In naturalibus cupiditatibus pauci delinquant & in uno ad plus comedere enim uel bibere quæcunq; quo ad superfluo impleantur excessus est naturalis cupiditatis.

Dist. Repletio indigentia naturalis cupiditas est: quapropter dicunt isti dediti uentri quasi ultra debitum implentes illam & sunt ii nimium seruiles.

Circa proprias uoluptates multi multifariam delinquant.

Ex lectione. xxi. & cap. xiii.

Intemperans concupiscit uoluptatibus omnianel quæ maxime: & impellitur cupiditate ad hæc aliis præferenda: quapropter & non adipiscens & concupiscens dolet: cum dolorem enim cupiditas est intemperans autem mediocriter circa ista se habet.

Deficientes uoluptatibus aut minus gaudentes quam oportet: uix reperiuntur non enim est humana huiusmodi insensibilitas: q; si aliquis est beum nihil delectetur: nec quicquam aliis præponat: longe hic ab homine est: nec nomen fortius est: quia non facile reperiretur.

Ex lectione. xxii. & cap. xv.

Intemperantia magis uolūtaria uidetur quam timiditas: nam hæc per uoluptatem fit illa per dolorem: quorū alteræ sequitur: alteræ abhorretur. Dolor distrahit & corrumpit naturam ipsum habentis.

Voluptas quo magis uoluntaria: eo maiori uituperatione digna est:

Assuescere aduersus uoluptates facile est: multa enim in uita sunt talia & assuescatio sine periculo est: in timoribus aut contra.

Intemperatio singularia uoluntaria sunt: cupienti & affectanti uniuersalia autem minus: nemo enim cupit intemperatum esse.

Constat posterius a priori dici.

Castigandi sunt qui turpia concupiscunt atq; luxuriat: talis autē maxie ē:

libido & puer ulcunt. n. pueri scđm cōcupiscenciā. plurimāq̃ ē in illis uoluptatum cupido: si igitur nō obtemperat ac dominari sibi patitur longius abibit quoniam uoluptatum appetitus insatiabilis est: stultosq̃ undiq̃ affluunt: & executio libidinis in natam cupiditatem exauget q̃ etiam si magne & uehementes sint mentem e suo statu dimouent: qui obrem mediocres illas rarasq̃ esse oportet: & tales deniq̃ ut rari nō aduersentur.

Vt puerum oportet secundum pedagogi praecepta uiuere ita cupiditas debet obedire rationi.

Temperatus quare debet: & ut debet: & quando debet concupiscit: sicut dicitur ratio.

Propositiones ex quarto libro Aethicorum Aristotelis

Ex lectione prima & cap. i.

Liberalitas est mediocritas circa pecunias laudatur enim libera-
lis in dandis capiendisq̃ pecuniis.

Pecunias appellamus oīa quorum estimatio mēsuratur nūmo

Sunt prodigalitas & auaritia circa pecunias excessus & defectus

Auaritiam illis tribuimus semper qui magis quam oportet pecuniis studeant: prodigalitate uero non nunquam inuoluimus: nam eos qui scđ-
tinentes sunt. & per luxuriam patrimonium profligant prodigos uocamus quapropter ii flagitiosissimi esse uidentur quoniam multa ui-
tia simul habent.

Prodigalitatis nomen proprie unus uultu esse conuenit q̃ patrimonium consumat: est enim prodigus qui se ipsum perdit uidetur nāq̃ se ipm perdere qui patrimonium dissipat ex quo uitam ducere debet.

Rebus quibus utimur & bene & male uti possumus: sed iis bene utitur q̃ circa eas uirtutem habet

Uti pecuniarum dando erogando cōsistere uidetur: nam capere atq̃ ser-
uare magis possessio est: ex quo fit ut uiri liberalis sit magis dare qui-
bus oportet: quam capere unde oportet & nō capere unde nō oportet.

Virtutis est bene potius facere quam suscipere: & honesta potius agere q̃ a turpibus abstinere.

Gratia dantis est repudiantis uero non: sed magis laus.

Facilius est nō accipere quam dare: sua enim quis difficilius magis tradit quam aliena non accipit.

Liberalis maxime sece oīum uituosorum amantur: profunt enim dāda

Ex lectione. ii. & Cap. i.

Actus secundum uirtutem honesti sunt & honesti gratia sunt.

Liberalis dabit honesti gratia & rectitudinem quibus oportet: quod oportet

& quando & alia cuncta quæ rectam sequuntur dationem: & liberæ uel sine molestia:

Quod per uirtutem sit locundum est uel sine molestia: minimeque dolor rem affert:

Non est beneficium conferentis: ut subinde commoda ipse procuret.

Liberalis unde oportet commoda capiet: puta ex propriis rebus quas possidet: non quia honestum sit: sed quia necessarium ut habeat quid donec nec sua negliget: uolens per illa quibusdam sufficere.

Est eius qui liberalis sit uehementer excedere: ita ut sibi ipsi pauciora re-relinquatur: nam ad se quidem ipsum non respicere liberalis est.

Iuxta facultates liberalitas dicitur: non enim in multitudine dationum: sed in dantis habitu liberalitas consistit: nec enim quicquam prohibet liberaliorem esse qui pauciora dat: si modo tenuiores ei sunt facultates.

Magis liberales esse uidentur qui non quaesierunt ipsi: sed ab aliis aut ex hereditate acceperint: nam indigentiam nunquam experti sunt.

Amant magis sua quique opera: ut genitores & poetae.

Non facile est ut liberalis quisquam datur: cum neque cupiat neque conferret: sed contra erogat: nec multi per se ipsas faciat pecunias: sed ut aliis dare possit. itaque fortuna accusatur: quod qui maxime digni sunt pecunias minime habet: enim uero id non absque ratione contingit: fieri enim non potest ut diuitias habeat is qui habere non curat.

Ex lectione. III:

Liberalis accipiet unde oportet: sequitur enim convenientem liberatilitatem talis acceptio.

Virtutis est laxari atque dolore in quibus oportet: & ut oportet:

Molestius fere liberalis si quid cum oportet non erogauerit: quam si erogauerit quod non oportet.

Ex lectione. III. cap. III:

Prodigalitas non multum augmentari potest: non enim facile nullatenus accipientem cunctis largiri: cito namque deficiunt patrimonium priorum unde per artem indigentiamque facile corrigi & ad medietatem redigi potest.

Prodigus uidetur non abhorre a morum probitate: non enim abest: neque in generosi est excedere in dando: & non capere demeritis est.

Prodigus multo melior esse uidetur quam auarus. hic enim multis prodest ille nemini: nec sibi ipsi quidem.

Prodigorum dationes liberales non sunt: sed interdum quos pauper esse

conuenit diuites faciant: & honestis quidem hominibus nihil dant
affentatoribus autem aut aliam quam uoluptatem afferentibus multa
Prodigi quia honestatem non sequuntur in uitam ad uoluptates declinant.

Ex lectione. v. & cap. iiii.

Auaritia insanabilis est: nam & senectus & imbecillitas omnis auaros fa-
cere uidetur: & est magis a natura hominibus insita quam prodigali-
tas: plurimi enim pecuniarum cupidi sunt magis quam largitores.

Plures uidentur esse auaritiæ modi: nam alii in capiendo excedunt alii
in dando deficiunt.

Parci tenues & aridi omnes in dando deficiunt: qui uero illiberalia ex-
eunt: ut lenones: sceneratores: & omnes huiusmodi: in capiendo
excedunt.

Qui grandia unde non oportet: & quæ non oportet capiunt: ita tyran-
ni urbes hostiliter innadentes diripiunt: & templa spoliantes: ita
illiberales non dicimus: sed improbos: & impios: & iniustos.

Aleatores & latrones & piratæ illiberales sunt quoniam sordidæ in lucro
uersantur: alii extrema pericula pro quaestu adeunt: alii ab amicis qui-
bus dare oportet acquirunt.

Auaritia liberalitati magis opponitur: & malus malum est quam prodigalitas.

Ex lectione. vi. & cap. v.

Magnificencia est uirtus quædam circa pecunias existens: sed non ita ut
liberalitas ad omnes res pecuniarias pertinet: sed ad sumptuosas solæ.

Magnificus ois liberalis est: liberalis autem non ois magnificus.

Magnificentiæ defectus modicitas dicitur: excessus uero uulgaris uento-
sitas & in explebitas.

Habitus operationibus terminatur: & obiectis quoque est.

Compendii rationandique diligentia magnificentiæ contraria est.

Non eadem est uirtus: id est ultimum & optimum possessionis: & operis:
nam possessionis quidem uirtus est: quæ plurimi digna ac præciosissima
sit: cum aurum: operis autem quæ magnum & decorum:

Ex lectione. vii.

Sumptus honorificos dicimus ueluti in rebus diuinis factis: uasibus & sa-
crificiis: & circa omnem rem diuinam: & circa publicam magnificenciam:
ac in huiusmodi sumptibus præcipue magnificentiæ erit.

Non eadem conueniunt diis & hominibus neque templo & sepulchro.

Pila ac capsula pulcherrima magnificentiâ habet: puerilis domus præcium
uero pusillum ac illiberale.

Magnifico est in quocunque genere facias: magnifice facere: nam sic non fa-
ciliter superari potest.

Excedens atque uerosus in sumptu non oportune faciendo excedit: nam in
paruis sumptibus multa consumit & splendorem contra decentiam ca-

ptat & ubi est opus magnis septibus paruos facit.

Medicus in omnibus deest: & plurima consumens in parua se decentiam petdit & quicquid agit tardus est atq; morosus: & se per consyderans quē admodū in eo quam parum expendat: & hoc ipsum cōquerulus agit & concta maiora q̄ oporteat existimat se facere.

Modicitas & uerositas uitia quidem sunt: non tamen uituperationē asferunt: cum neq; dānosa alius sunt neq; nimium deformia.

Ex lectione.viii.& cap.vi.

Magnanimus est qui se magnis dignatur cum sit quidē dignus: nam qui non prodignitate hoc agit insipiens est.

Eorum qui uirtute prādin sunt nemo insipiens neq; satius est.

Qui paruo dignus est: hac se parui facit: imo celsus quidem est. sed nequaquam magnanimus.

Pulchritudo in magno corpore consistit: parui autem urbani quidem & apti sūt sed non pulchri.

Cap.vii. Qui se magni existimat cum indignus sit tumens & inflatus opatione sui dicitur: qui uero minoris quam ipse sit pusillanimis.

Magnanimus magnitudine quidem summus est. eo autem q̄ ut oportet se magni facit medius est.

Maximum externorum bonorum id ponendum est quod diis tribuimus: sed quod maxime efficitur qui indignitate sunt: & quod rerum praeclarissimarum praeium est: id autem est honor.

Circa honores & inhonorationes magnanimus est ut oportet

Cap.viii. Semper qui melior est maiora meretur: & qui optimus maxima

Qui uere magnanimus sit bonum esse oportet: & uidetur magnanimi eē quod sit in unaquaq; te uirtute magnus.

Nequaquam conuenit magnanimo cedere lacessenti: neque iniuriam inferre.

Magnanimus nisi bonus existat oīo ridiculus uidebitur.

Honorem non meretur qui paruus est.

Honor est uirtutis premium & tribuitur bonis

Cap.ix. Videtur magnanimitas cō ornatus quidam esse uirtutum: nam maiores illas facit: & sine illis non est propter q̄ difficile ē uere magnanimum esse: non enim possibile est abiq; accumulata probitate.

Ex lectione.viii.

Magnanimus ī magnis quidem honoribus a grauib; uiris habitis moderate iactabitur: quasi debitis potius aut ēt minoribus.

Uirtuti perfectae satis dignus honor haberi non potest.

Magnanimus inhonorationē paruipendet: nō enim erit iuste circa illum

Magnanimus circa diuitias: & circa potentiam: & circa omnē prosperitatē: duerfiterq; utcūq; accidant moderate se habebit nec propeus gau-

debit nimis: nec aduersis nimium turbabitur.

Potentia & diuitia propter honorē expetuntur.

In bono excellēs honorabilis est.

Secundū uirtutē solus bonus honorabilis ē: ut cui uirtus & potentia & diuitia existant: magis honore dignus est.

Ab ſq; uirtute ſecondas res moderate ſerre non facile eſt.

Ex lectione.x. Scap.x.

Magnanimus nec parua nec frequenter adit pericula: ob id. ſ. q; pauca ſūt quæ ab illo extimentur: ſed magna adit: & quando illis ſe præberunt: ſuæ nō peltquaſi indigni ſit oīo uiuere.

Magnanimus benefacere aliis promptus eſt: bene ſuſcipere aut pudet: & retribuendo excedit.

Videntur hoies cōmemorare in quos ipſi beneficia cōtulerunt: a quibus uero acceperunt nō pidentur cōmemorare: inferior enim ē q; beneficiū accipit ab eo qui conſert.

Magnanimi eſt neminem præcari aut certe uix obſequi uero prompti.

Magnanimi ē erga hoies i dignitate aut diuitiis cōſtitutos magnū ſegere erga mediocres: uero conuenientem.

Magnanimus pauca quidē aggre ditor: ſed magna certe atq; præclara.

Nec eſt magnanimum ut palam oderit palamq; amet: nam, occultare timidi eſt.

Magnanimus ueritatem magis quam opinionem curabit: & loquetur & aget palam contemptor enim eſt: ideo audex: uero ideo contemtus: ac ſerox eſt.

Magnanimi ē ad aliū nō poſſe uiuere niſi ad amicū: ſeruile nāq; id ē: itaq; oēs adulatores ſeruiles & oēs humiles adulatores.

Magnanimus nō admirator erit quia ſibi nihil uideretur magnum:

Magnanimus nō erit odiſ tenax: nō enim eſt magnanimi reſtitcare aīo p̄fertim mala: ſed magis paruipendere;

Magnanimus de hoibus nō multū loq̄tur: nā nec de ſe dicet nec de aliis nō. n. ſibi cure ē ut laudetur: nec ut alii uituperentur.

Magnanimus nō laudator eſt: quapropter nec maledicus: nec de inimicis niſi cum inuocatur.

Magnanimus de neceſſariis aut minutis minime querulus eſt aut præcator. nā ita ſe habere eius ē: qui iſta curet.

Motus magnanimi tardus eſſe uidetur: uox gravis: & locutio firmā nō. p̄perit qui paucis intēdit: neq; uehemēs ē q; nihil magnū putat: uolubilis aut lingue ac properatio illorum de cā ſit.

Ex lectione.xi.

Puſſanimis malus nō uidetur: cū nemini maleficiat: ſed certe aberrat nā cū bona mereatur ſe ipſam priuat his quibus dignus ē: & ſi dignū bōis

Ex lectione. xliii. & cap. xlii.

Diffi. In uita atq; communi usu uerborum & actuum quidam sunt qui placendi studio laudant omnia nec aduersantur: putantes oportere minime se molestos cuiquam esse: hos assentatores uocamus.

Diffi. In cunctis dissidentes nec offendere quicquam uerentes in humani & contentiosi uocantur.

Modiocritati istorum nomen non est sed amicitiae uidetur similis esse: sed differt ab amicitia q; affectu caret nec ad eos reflectit quibus conuersatur: non enim amore uel odio sed gula ipse talis e ea recipit quae oportet: & erga notos & ignotos consuetos & inconsectos similiter faciens ut decet.

Non conuenit similiter familiarium & extraneorum curam habere: nec eodem modo eis molestum esse.

Diffi. Qui placere omnibus studet si uoluptatis causa: nec ob alium quicquam illud agat: alcius dictum si uero utilitatem quandam inde adipiscatur in pecuniis aut in re pecuniaria: adulator: ut qui oibus se opponit in humanum & contentiosum dicimus esse.

Ex lectione. xv. & cap. xlii.

Uidetur ostentator affingere speciosa cum non adsint sibi uel maiora quae adsint ironicus uero contra quae sibi adsunt negat uel minora facit: melius autem alteruter quid sit & uita & sermone utraque is enim facit ut quae sunt circa se nec maiora aut minora facit.

Quisq; qualis ipse est: talia agit & dicit: & ita uita uiuit: nisi alicuius gratia agat.

Mendacium ipsum per se improbum est ac uituperatione dignum: uerum autem probum ac laudabile.

Magis ostentator quam ironicus uituperandus est.

Qui res fingit maiores quam sint: si quidem nullius gratia: prauus quodammodo uidetur: non enim gauderet mendatio: uanus tamen potius est quam malus qui uero alicuius gratia: si gloriae & honoris: non minus uituperandus est quemadmodum ostentator: si lucri causa deformior est: si enim ea fingunt quoque usus ad proximos pertineat & quae clam esse possint: cum medicum: aut artificem egregium.

ironicos sua attenuantes urbaniores esse constat: non enim lucri causa faciunt sed ut fugiat tumiditatem: maxime uero si gloriose negat ut fortiter faciebat.

Diffi. Qui parua & manifesta fingunt gloriosi dicuntur: & facile se mendaces sunt.

Uelutis excessus & defectus nimius ostentationem quandam habet.

Qui modeste ironia utuntur: ita circa ea quae non nimis ante oculos posita ac uisibilia sunt ironizant: urbani uidentur.

Ex lectione.xvi.& cap.xv.

Diff. Qui magis quam oportet risum mouent scurræ uidentur eē: & onerosi sunt nam risum sequenti magis cogitant quæadmodū mouere illū possint:quam quæadmodum honeste loquantur,nec quæq; offendant
Doct. Qui nec dicunt aliquid locundum nec alios dicere patiuntur,nardi & agrestes uidentur.

Doct. Qui cum moderatōe locatur comis appellatur.

Quemadmodum corpora ex motibus iudicantur ita & mores.

Redūdante risu & plerūq; gaudentibus ioco & salibus magis quam oportet scurræ quocq; placentatq; ita nuncupantur quasi comitatem habeāt & sint elegantes.

Ingenui iocus differt ab eo qui est senilis:& docti ab eo qui ē indocti & refert hoc non parum ad honestatem.

Quæ quis audire iustinet hæc & facere uidetur.

Locus in aliquem dictus conuiciū est

Cum legum latores nonnulla conuiciari prohibent oportebat fortitan & iocari.

Urbanus & ingenuus ita se in iocis habebit quasi ipsa lex i ipso existat.

Scuta inferior est q̃ ridiculus nec sibi ipsi nec aliis parci t modo risum mouere queat.

Cessatio & iocus necessaria uidentur in uita.

Ex lectione.xvii.& cap.xvi.

De uerecundia non ita loquēdū est quasi de aliqua uirtutē ad affectui magis quam habitui similis est.

Diff. Uerecundia timor quidam est dedecoris.

Timor fit in rebus grauib.

Erybescunt uerecundantes: mortē uero timentes pauescunt:

Non oī ætati cōgruit uerecundia: sed iuuenili: putamus. n. eos q̃ in huiusmodi ætate sūt uerecundos eē oportere: propterea q̃ illi cupiditatibus obnoxii uerecūdia prohibentur in multis delinquere.

Laudamus ex iunetibus uerecūdos: seniozem uero nemo laudat q̃ uerecūdos si nihil enim ab eo fieri censemus qd̃ sit uerecūdia dignum.

Uerecūdia non est probi: siquidem prouenit ex im probis.

Si alia secūdū ueritatē: alia scdm opinionē turpia sunt: neutra agēda sunt ita se haberent si faciat quicquam tale uerecūdetur:& p̃t̃pter hoc putare probum esse absurdum est.

In uoluntariis uerecundia est uolēs enim probus uir nunq̃ faciet parua.

Probitas ex suppositione non est citra minutas:

Impudentia improbum est:& non uerecundari cum male agat.

Continentia uirtus non est: sed quidam mixta

Propositiones ex quin to libro æthiconum Aristotelis.

Ex lectione prima & cap. I. Diffi.

Vitia & habitus per quem iustorum operatores sūt & per quem agunt & uolunt res iustas :

Iniustitia est per quam operantur & uolunt iniusta.

Nō eodē mōtes se habet in sciētiis & in potētis & hītibz mā scia & potentia uidētur eandē eē cōtrariōz : hīus uero cōtrariū cōtrariōz nō est oia a sanitate sana fiunt nō aut cōtraria :

Sape cognoscitur cōtrariū habitus a contrariō : & sape habitus a subiectis cognoscuntur.

Sequitur phrasim si alterz oppositōz multipliciter dicitur & alterz multipliciter dici.

Cap. II. Inustus uidetur eē & q cōtra leges facit & q plus appetit & iniquus : & iustus est q scdm leges facit & qui æquus est.

Inustus plus appetit circa bona quidē erit nō tamē oīas sed circa illa in quibus fortuna pspers uel aduersa locū habet : q sūt simpliciter bona semper autz alicui non semper.

Homines illa bona q sūt ut a. q. ut bona existunt præcantur & querunt : at nō oportet sed præcant quidem debent quæ simpliciter bona sunt : si bi quoqz esse bona appetere.

Inustus nō semper plus eligit sed minus in simpliciter malis :

Iniquitas cōprehēdit oēm iniustitiā : & eōe quoddā est ad oēm iniustitiam

Ex lectione secunda.

Oīa quæ a legibus proficiūntur quodammodo iusta sunt :

Leges in oībus uidēt cōlectantes aut eōem oīum utilitatē aut optimoz aut principū sed m uirtutē : uel secūdū aliū quemdam talē modum

Lex recta dicitur q posita est recte deterior aut q icōsulte posita est.

Cap. III. Iustitia quæ secundum leges est uirtus est perfecta non simpliciter sed ad aliū & multotiens excellentissima uirtutum eē uidetur : & neq hēspes neq lucifer ita admirabilis :

In proverbio dicimus omnes simul uirtutes iustitiæ inesse : & perfectam maxime quoniam perfecte uirtutis est usus : & q eam habens ad aliū quoqz uti potest uirtute : & non solum ad se ipsū :

Multi in propriis uirtute uti possunt : sed in his quæ ad aliū sūt nō possūt Videtur præclarum esse id blantis magistratus tamen ostēdīt ad alterum enim & in communi magistratus geritur.

Deterius est qui ad se ipsū & ad amicum utitur præuitate optimus uero qui non ad se ipsū : sed ad aliū utitur uirtute id enim opus difficile.

Legalis iustitia non pars uirtutis : sed tota atqz integra uirtus est neque

contraria eius iniustitia uultu pars est: sed tota atq; integra iustitia.

Ex lectione.iii. & cap.iii.

Est quædam iniustitia ueluti pars totius iniustitiæ: & iniustum quiddam in parte totius iniusti quid contra legem sit.

Silicrandi causa incedatur quis & accipit iniustus quidem sed non in temperans uidentur si uero erogat & patitur propter libidinem intemperans magis uidetur esse q̃ plus appetens.

Particularis iustitia circa honorem: aut pecunias: aut salutē: aut circa hæc omnia si uno nomine ualeremus complecti: legalis uero circa omnia in quibus uir bonus uersatur.

Cap.v. Lex precipit uiuere secundum unāquāq; uirtutem: & unūquodq; uitium prohibet.

Ex lectione quarta.

Particularis iustitiæ una species in distributione consistit uel honoris uel pecuniæ: uel aliorum quæ talia sunt ut diuidi possint inter eos qui in societate ciuili uersantur.

Alia species particularis iustitiæ in commerciis hominum corrigēdis existit: cuius duæ partes sunt: nam commerciorum alia sunt uoluntaria: ut emptio uenditio: mutuum: sibi uisio: commodatum: depositum: locatum & huiusmodi: alia inuoluntaria:

Commercia uoluntaria dicuntur quia principium ipsorum uoluntarium est.

Commerciorum in uoluntariis alia clandestina sunt: aut furtiua: nec: stus: ueneficium: dolus: fraudulosa: necatio: falsum testimoniū: alia uolenta: ut uerberatio: nex: mors: rapina: oratio: consilium: conrumelia.

Cap.vi. Hinc pugne & inuersiones oriuntur cum æqui non æqua: & non æqui æqua habent: & tribuunt.

Iustum quod in distribuendo consistit secundū dignitatem quidam esse oportere fatentur omnes.

Ex lectione.vi.

Proportionalitatem habere non solum unius numeri est: sed totius numeri: Proportionalitas & æquitas proportionis in quatuor ad minus.

Discreta proportionalitas quod in quatuor: consistat manifestum est: sed & continua est in quatuor: nam uno ut duobus utitur: & bis dicit.

Iustum proportionem habet: & eius proportionalitas in quatuor consistit ad minus iniustum aut proportionem caret.

Est magis eligendum minus malum: quam malus.

Ex lectione.vi. & Cap.vii.

Iustum quod in commerciis consistit æquū quidam est: sed nō scdm ppor

donalitate[m] geometricam sicut est in iusto distributione sed secundum arithmetice[m].

Nihil differt utrum bonus a malo abstulerit an malis a bono sed ad differentiam dñi lex respicit solum.

Ite ad iudiciu[m] ē ite ad iuriam iudex eē debet uelut animatum ius

Ex lectione.vii.

Habere plus quā suū lucrū dicitur minus aut quā ab initio damari

Ex lectione.viii.&c.ap.viii.

Si in magistratu constitutus percusserit reperiendi nō liceat si magistratū quis percusserit non solum reperiendus ipse est uerum etiam supplicio afficiendus.

In repatiendo scđm proportionē consistit ciuitas

Retributio gratiarum est ppiū remunerandus est enim qui munus cōtulit ac rursus ipse incipere debet qui suscepit.

Non ex duobus medicis fit societas sed ex medico & a gricola & oīo ex inæqualibus uerum hæc æquanda sunt.

Ex lectione.ix.

Oportet uno aliquo cuncta metiri & hoc est secundum ueritatem indigētia quæ oīa continet nam si nullius indigeretur uel non similiter uel non erit permutatio.

Velut subsidū cōmutadæ rege numus cōpositus ē & ob hoc numus uocatur nō a natura sed a lege quæ nomos dicitur est inductus.

Pro futura pmutatione faciendā cū opus fuerit si alter nihil indiget numus quasi ex promissor quidam nobis est.

Sine permutatione societas non ē neq; permutatio sine aequatiōe neq; aequatio sine mensura.

Numus oībus mensuram adhibet nā oīa metitur numus.

Ex lectione.x.&c.ap.ix.

Iustitia est uirtus p quam iustus dicitur iusti operator scđm electionē ac tributor sibi ad aliū & alteri ad alterū.

Iustus non est qui cōmōdi plus sibi minus aut proximo tributor est: hoc modi uero contra est.

Ex lectione.xi.

Si coeat quis cū muliere sciēs cū q̄ sed nō p electionis pncipiū sed p p al p turbationē iniustum quidem facit sed nō iniustus est.

Dist. Iustum ciuile est quod est sociale ad uitam ut sufficiens sit ad libertatem & æqualitatem uel secundum proportionem uel secundum numerum.

Iustum politicum in illis est in quibus & lex ad ipsos est.

Lex est ad illos in quibus iniustitia esse potest.

Iudicium est indicatio iusti & iniusti.

In iustitia est sibi plus tribuere ex simpliciter bonis : minus autem ex simpliciter malis propter quod non finimus principari hominē : sed rationem : quia sibi hoc ageret & tyrannus efficeretur.

Magistratus est custos iustitiae si iusti & aequi.

Magistratibus merces quaedam tribuenda est honor scilicet & gloria : quibus autem haec non sufficiunt si sunt tyranni.

Cap. x. Dominicum ac paternum ius non idem est civile : sed similem d. n. est iniustitia ad suum ipsius simpliciter.

Fili & quae impotestate sunt quādiu non separata fuerint a patre uel a domino tanquam illius patres sunt.

Nemo sibi ipsi nocere uult quapropter nec iniustitia est ad se ipsam.

Cap. xi. Magis ad uxore ius civile est quam ad filios & quae sūt i potestate. Ius ad uxorem cecotomicum est : & alienum est a civili iure.

Ex lectione. xii.

Ius civile alterum naturale est : alterum legitimum.

Diffinitio. Ius naturale est quod ubiq; eandem habet uim : non quia sic uideatur uel non.

Diff. Ius legitimū est quod nihil ab initio referebat hoc uel illo mō esset sed postquam lata est lex refert.

Quod naturale est id immutabile est : & ubiq; eandem habet potestatem. Apud deos nihil naturale mutabile est : apud nos certe aliquid ē naturale mutabile : non omne quidem.

Natura dextra melior est : hēti tamen potest ut omnes ambi dextri sint.

Cap. xii. Iura quae non sunt naturalia sed humana non eadem sunt ubiq; : nam neq; respublica eadem : sed una duntaxat ubique secundum naturam optima.

Differant iniustū & iniustificatio item & iustum & iustificatio iniustum est est enim natura uel ordinatione : hoc autem ipsum postquam factum ē iniustificatio est ante uero quam fiat nō est iniustificatio sed iniustum eodem modo & iustificatio.

Diff. iustificatio est iniustificationis correctio :

Ex lectione. xiii.

Iustificatio & iniustificatio determinantur secundum uoluntarium & inuoluntariū : cum. n. quis uolens facere ut operatur & iniustificatio est. Iniustum erit quoddam : ac nundum iniustificatio nisi hoc addiderit uolens quis faciat.

Voluntarium est quando quis in potestate sua existens sciēs & non ignorans neq; quem neq; quo aliquid operatur.

Multa ex his quae natura existūt scientes agimus & patimur quoniam nulla neq; uoluntarium neq; inuoluntarium est : cum scire se uel mori.

Eorū quae uolentes facimus alia cum electione alia sine electioe facimus

Cum electione facimus quando deliberatio antecessit: sine electioe cum non antecessit deliberatio.

Cap. xlii. Per ignorantiam peccata sūt: quando nec quem: nec quod: nec quo: nec cuius gratia intelligebat hoc egit.

Quando prater propositum nocere sit infortuniū est quando aut nō prater propositum: sed sine malitia error est.

Quando sciens: sed non deliberatione premissa facit iniuria uel iniustitia est: cuius generis sunt omnia quæ per iram aut cæteras perturbationes animi committuntur: & hæc committentes peccantesq; nō pp ea iniusti & mali sunt: nō enim ob improbitatem cōmiserunt sed quādo cū electione iniusti & improbi sunt.

Non inceptit nocere qui per iram facit: sed qui prouocauit.

Apparens iniustitia existit ita.

Qui insidiatur non ignorat.

Inuoluntarij op̃a alia sunt in quibus uenia locū habet: alia i quibus nō habet.

Quæcumq; nō ignorātes solū uicij: Et p ignorantia delinquūt huius ignorantia sūt q̃cūq; uero nō p ignorantia: sed ignorātes qdē pp perturbationē ai nō naturalem neq; humanā delinquūt: non sunt ignoscenda.

Ex lectione. xliii. & cap. xlv.

Impossibile est accipere iniuriam non inferente aliquo: aut iuste corrigi non iuste agere aliquo.

Dist. Iniuriam facere est simpliciter aliquē uolētem ledere & sciens quē & quō: & quomodo prater illius uolūtatem.

Nullus uult id quod non putat esse frugi.

Ex lectione. xlv. & cap. xlv.

Manus & seruus iubentis non iniuriatur quidem: facit tamen iniusta.

Non facile est iustum esse.

Scire mel & uinum & eleborum & adustionem perfacile ē: sed quēadmodū ad similitudinem tribuenda sunt & cui & quando: tāta est difficultas quāta est medicum esse.

Ex lectione. xvi. & cap. xlvii.

Aequum gratæ episcopi iustum non est quod est secundum legē: sed qd secundum emendationem in legis.

Peccatum nō est in lege nec in legis latore: sed in natura ipsius rei quoniam uniuersaliter de quibusdam dici non potest.

Quando lex uniuersaliter loquitur & accidit qd pter uniuersale: tūc rectū ē aut q̃ omisit legis lator & defectū simpliciter loquēdo: emēdetur omisitūq; & legis lator ipse si adesset utiq; diceret: licet iam legē tulerit.

Dist. Natura atq; hæc ē emēdatio. I legis qua omisitū erat pp uniuersale. Quædam sunt ut de ipso lex ferri nō possint: q; decreto opus est: nā inde finiti indefinita regula est.

Diff. Argus uir est qui nō exakte amplectitur ius impetorem partē : sed de suis commodis detrahi patitur : & si lege se mēi possit : & habitus iste bonitas & æquitas græce ἐπὶ δίκαιον nec a iud est quam iustitia quedam.

Ex lectione .xvii.

Quæ non iubet lex netat.

Occidēs se ipsū uolēs iniuriā facit ciuitati : sibi aut nō : quia uolens patitur nulli autem uolenti iniuria fit.

Ciuitas poenam constituit occidenti se ipsam : & est quedam ignominia aduersus illum qui se ipsum necauit : quasi ciuitati iniuriam facienti.

Qui ab alio lesus idem facit aduersus illum non uidetur iniuriā facere Et facere & pati iniuriam utraq; praua sunt : uerum tamen peius est facere iniuria mentem id cum prauitate ē & uituperatur : sed pati iniuriam sine prauitate est & sine iniuria.

Per se pati iniuriam minus est malum : sed per accidens nihil prohibet esse maius :

Quæ per accidens sunt eorum nō est cura arti.

Quemadmodum parenti & imperanti esse adinuicem aliquid iustum cōtingit : sic & rationi & appetitui.

Propositiones ex sexto libro ethiconum secundum interpretationem Leonardi arctini.

Ex lectione prima & cap. ii.

Væ sunt animi partes altera rationem habens altera irrationalis.

Partis habentis rationem una est qua pspicimus illa talia quorū principia non aliter se habere possunt altera qua ea quæ aliter se habere possunt : & harum altera uocatur scientifica altera rōci

natiua nam consultare & ratiocinari idem est.

Ex lectione .ii. & cap. tertio.

Tria sunt in animo quæ rei agendæ ueritati q; dominantur sensus intellectus & appetitus.

Sensus nullius rei agendæ principium est id ex eo patet q; bestiarū sensum quidē habent rerum uero agendæ participes non sunt.

In mente est assensio & dissentire in appetitu autem sequi & uitare.

Contemplatiuæ mentis quæ nec in agendo nec in faciendo est idans & ut tuperatio in uero & falso consistit : hoc enim est totius intellectui opus : actui uero intellectui ueritas consentanea appetitui recto

Rei agendæ principium est electio unde motus est : sed nō cuius gratia : electionis aut principium est appetitus & ratio quæ alicuius gratia est.

Non absq; mente & intellectu nec absq; morali appetitu est electio.

Bene agere in rebus & male agere sine intellectu non est : sed mens ista

frilicet speculatio nihil moueretur illa quæ gratia alicuius ē & acti
uashæc enim in agendo princeps est.

Aut intellectus appetitiuus est electio aut appetitus intellectiuius.

Non est eligibile quicquam ex iam factis.

**Factum ne factum si fieri non potest itaq; recte agathon hoc solo prin-
cipatur deus infecta facere quæcunq; sunt facta.**

Ex lectione. lli. & cap. llii.

**Sunt uirtutes quibus animus uerum perspicit assentiendo aut dissen-
do quinq; numero hæc autem sunt ars : scientia : prudentia : sapien-
tia : intellectus.**

Existimatioq; & opinione falli contingit.

Omnes sic accipimus ut id quod scimus aliter se habere nō possit.

**Ex necessitate scibile est sempiternum ergo nam quæ ex necessitate sunt
ea plane omnia sempiterna : sempiterna autem sine generatione &
corruptione sunt.**

Doctrina omnis ex præcognitis sit

**Principia sūt ex quibus est syllogismus quorum autem non est syllogis-
mus eorum est inductio.**

Diff. Scientia est habitus demonstratiuus

**Cap. v. Eius quod recipit aliter se habere quiddam est quod fieri quid-
dam quod agi potest.**

**Aliud est facere aliud agere itaq; habitus cum ratione factiuius aliud est
quam habere cum ratione actiuius nec alter in altero continetur.**

Nec actio est factio neq; factio est actio.

Diff. Ars est habitus quidam cum ratione factiuius.

**Ars est eorum quæ possunt esse & non esse : & quorum principium est in
faciente non autem in eo quod fit non enim eorum quæ necessario
sunt ars est neq; eorum quæ sunt secundum naturam inam hæc in se
ipsis habent principia.**

**Ars & fortuna circa eadem quodammodo uersantur ut agathon ait ars
fortunam adamauit fortunam artem.**

**Diff. Inertia est ratione falsa habere factiuius circa id quod aliter se ha-
bere potest.**

Ex lectione. llii. & cap. vi.

**Prudentis est nū bene cōsultare posse circa illa quæ sibi bona & utilia sūt
non particulariter puta qualia ad sanitatem uel robur sed uniuersali-
ter ad totius uite statum bene dirigendum.**

**Consultat nemo de his quæ impossibilia sunt aliter se habere neq; de his
quæ ipse agere non potest.**

**Quorum principia aliter se habere possunt horum non est demonstratio
nam omnia possunt mutari.**

Prudentia non est scientia quia id quod agitur potest aliter se habere nec
 ats quia alius est finis agendi quam faciendo.

Diffi Prudentia est habitus uerus cum ratione : qui in his agendis uersat
 ut quæ sunt homini bona & mala

Faciendi alius finis est: agendi uero non alius est .est enim id ipsum finis
 bene agere.

Peridem & alios huiusmodi prudentes dicimus quia illa quæ sibi & aliis
 utilia sunt ,pſpicere ualent: esse autē huiusmodi putamus illos qui pub
 liciſ pſuatſq; rebus adminiſtrandi ſunt apti

Temperantia dicitur prudentiæ conſeruatrix: conſeruatur enim huiusmodi
 iudicium non enim totum iudicium corrumpit ac peruenit uoluptas
 & dolor ueluti q; triangulus duobus rectis equalis habet uel nō habet
 ſed illud in agendo uerſatur.

Principia rerum agendarum ſunt quorum gratia illa aguntur & ei qui cor
 ruptus eſt ob uoluptatem uel dolorem repente huiusmodi nō apparet
 principium nam uirium corruptum eſt principii.

In arte iſ qui ſponte delinquit potior eſt : in prudentia uero contra
 quæ admodum & in uirtutibus : quare prudentia uirtus quædam eſt: &
 non ats.

Prudentia non eſt habitus cum ratione ſolum, (ſed ſcilicet etiam cum ap
 petitu) ſignum autem eſt quod obliuiſ huiusmodi habitus eſt ſed pra
 dentiæ non eſt .

Ex leſſione. v. & cap. vii.

Diffi Intellectus habitus principiorum eſt

Cap. viii. Sapiētiā i artibus attribulimus illis qui excellentiſſimi ſunt: uelut
 i phidiā lapidariū & polycletū ſtatuariū nihil aliud in hoc p
 ſapientia intelligentes quam uirtutem artis.

Exactiſſima ſcientiarum eſt ſapientia.

Oportet ſapientem nō ſolum quæ a principiſ manant ſciuerum etia
 circa principia uirtutem tenere:

Ex leſſione. vi.

Sapientia eſt intellectus & ſcientia: ac ueluti caput habens ſcientia præcio
 ſiſſimorum.

Eſt abſurdum ſi quis putet ſcientiam ciuilem : aut prudentiam ſtudio ſiſſi
 mam eſſe: niſi optimum eorum quæ in mundo ſunt hō exiſtit .

Beſtiarum quædam prudentes eſſe homines aiunt quocunq; circa uiam
 ſuam prouidentiam habere uidentur .

Et ſi optimum ſit homo animalium alia tamē ſunt multo diuiniora quā
 homo ſecundum naturam: ueluti iſta præclariffima: ex quibus mun
 dus conſiſtit.

Anaxagoram & thalem & huiusmodi homines ſapientes eſſe dicunt: ſed

non prudentes quia uidentur illos propria commoda ignorantes: & illa quæ sunt eximia quidem & admittenda & difficilia ac diuina scire ipsos aiunt: inuitalia tamen: quoniam non humana querunt bona.

Simpliciter bene consulere dicendus est ille qui quod optimum est homini in rebus agendis id ratiocinando coniectura assequitur.

Prudentia non est uniuersalium solum uerum etiam singularis oportet cognoscere actiua enim est.

Actio in singularibus uersatur ex quo fit ut quidam nescientes efficatorum sint in agendo: & inter ceteros qui experimentum habent.

Si quis sciat quod leues carnes facile digeruntur & salubres sunt: sed quæ sit leues carnes ignoret non faciet sanitatem: sed qui sit quod auium carnes leues sunt & salubres faciet magis.

Prudentia idem habitus est & ciuilis: essentia tamen nequaquam eadem est ipsis.

Eius quæ circa tempus uersatur: alia est ueluti præsidens quædam ac magistra prudentia in legibus ferendis: alia in singulis agendis consultatio disquisiuitur quæ communij nomine ciuilis dicitur.

Decretum agibile est ut postremum (id est singulare).

Res sua cuiusque quemadmodum administranda sit obsecutum est ac difficile cognitum: huius uero signum est: quod iuuenes quidem & geometrarum & mathematici sunt & sapientes in huiusmodi: ac prudentes fieri non uidentur: causa huius est quod in singularibus est prudentia quæ per experimentum nobis innotescit: iuuenis autem non est expertus: longius enim temporis experimentum facit.

Puer mathematicus quidem fieri potest: sapiens autem uel physicus in diuina potestatem mathematica per abstractionem sunt: horum autem experimento principia:

Mathematica non credunt: aut mente aut ueritate pueri: sed dicunt.

Error autem circa totam rem in consulendo existit: autem circa particularia:

Intellectus est terminorum quorum non est ratio.

Ex his igitur notandum est quod.

Bene consulere non est scientia: non enim querunt homines de quibus sciunt.

Bene consulere non est bona coniectatio: sine discursu enim & subito coniectatio est: consultatio uero in longo tempore: unde dicunt: ne qui uelociter consulta oportere: consultari uero tarde.

Solertia alterum & bene consulere est. est enim coniectatio quædam solertia.

Bene consulere non est opinio: opinio enim non quaestio: sed iam assertio quædam est: qui autem consulit siue bene siue male querit aliquid & cogitat.

Opinionis directio ueritas est:

Incontinens ac flagitiosus quod sibi propositum est: ut dīcīdo assequetur
itaq; recte consultit licet magnum amplectatur malū.

Diff. Bene consulere est rectitudo consilii quæ bonum assequitur: per qd
oportet: & ut & quando.

Ex l. dionē. p. 3. cap. xli.

Sagacitas non idem est quod scientia uel opinio namq; omnes sagaces
esse possent.

Circa idem sagacitas est & prudentia: nō sunt autem idēnam prudentia
præceptiua est: quod enim agendum sit uel non eius est finis at sagaci-
tas diiudicatiua est solum.

Idem est sagacitas & bona intelligentia: & enim bene sagaces & bene in-
intelligentes idem sunt.

Cap. xlii. Sententia secundum quam bene sentire dicimus & sententiā ha-
bere: boni & æqui rectum iudicium est.

Bonum & æquum uirum dicimus eē maxime mīti sententia: & æquum
esse circa quædam ignoscere.

Ignoscere est sentire recte iudicando circa æquitatem:

Cap. xliii. Natura nemo sapiens est

Non minus in herendum est expertis & senioribus uel prudentiū opinio-
nibus atq; sententiis sine demonstratione: quam demonstrationibus ip-
sorum: ut enim oculum per experientiam habentes principia discernūt

Ex l. i. dionē. p. 3. cap. xli.

Opus perficitur secundum prudentiam & moralem uirtutem: quia uirtus
intentionem facit rectam: prudentia uero illa dirigit quæ ad hanc
tendunt.

Non est uirtus moralis uegetatiuæ animæ: nihil enim in illa est utrū agat
uel non agat.

Est quædā potētia quā astutiā uocant: q̄ huiusmōi est ut ad subiectā itēti-
onem agere intenta possit & ad effectū perducere.

Si id ad quod intendimus rectū sit: astutiā laudabilis ē: sin aut impbūtic
est dolus: quapropter prudentes astutos & non dolosos eē dicimus.

Prudentia non est astutiā: sed non absq; astutiā est: habitus uero pruden-
tiæ huic inuim efficitur animi non sine uirtute.

Præuitas obliquat & falso errore labi facit circa principia rē: agenda: q̄-
re impossibile est prudentē eē quempiam nisi sit bonus.

Ex l. dionē. p. 3. cap. xlii.

Omnibus uidentur natura quodāmodo mores in singulis subsistere: nā
ut iusti simus & temperati & fortes & alia huiusmodi statim a natura
habemus: sed tamen querimus aliud quiddam propriū bonū esse: ac ta-
lia aliter nobis adesse.

Pueris & bæstis naturales sunt habitus metum absq; mente videntur esse nocui quoniam quemadmodũ in robusto corpore sine intuitu se mouente contingit fortiter offendere : quia uisum non habent : sic & hic q; si accipiat mentem in agendo differt.

Vt in opinabili duæ sunt species astutia & prudentia sic in morali duæ sũt naturalis uirtus & propria merum harum quæ propria non fit sine prudentia.

Aiunt socratici uirtutes omnes esse prudentias & socrates q; omnes uirtutes putabat esse prudentias errabat quod uero non absq; prudentia recte dicebat.

Non solum habitus qui est secundum rectam rationem sed ille qui est cõ recta ratione uirtus est.

Non possibile est quẽquã esse bonum uirtum sine prudentia neq; prudẽte sine morali uirtute.

Sermo quo disputare quis possit uirtutes abinuicem separari : recipiẽdus est in naturalibus uirtutibus at in his uirtutibus per quas simpliciter dicitur uir bonus nõ recipitur simul enim cum prudentia quæ una est omnes simul existũt

Propositiones ex septimo libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione .i. & cap. i.

Iuxta mores fugiendorum tres sunt species uitium : incontinentia immanitas.

Visio & incontinentia contraria manifesta sunt : nam aliud uitium aliud continentiam uocamus : aduersus autem immanitatem maxime quis cõgrue opponet eam uirtutem quæ supra nos est heroicam quandam & diuinam .

Si ex hominibus sunt dii per excellentiam uirtutis ut aiunt : talis utiq; erit is habitus qui immanitati opponitur.

Vt bestiarum non est neq; uirtus neq; uitium : sic nec dei sed hæc quidem præciosior est quam uirtus illa uero alterum quoddã genus immanitatis .

Cum raro contingat uiram quempiam esse diuinum : (ut lacones dicere consueuerunt cum aliquem admittantur : diuinus est inquit uir) : sic immanem quempiam inter homines raro aiunt existere fit autẽ quandoq; propter morbos exorbitantes.

Eos qui alios homines malignitate excedunt hac infami immanitatis appellatione notamus .

Cap. ii. Si aliqua materia soluantur difficilia & relinquantur ea quæ probabilia uidentur sufficienter erit ostensum.

Idem est continẽs & constans in ratione : ut in continens & qui rationem omittit idem .

In continẽs sciens quia peius sunt facit propter cupiditatem : continens

utro sciens q̄ cupiditates prauæ sunt eas non sequitur propter rationē
Ex sectione. ii. & cap. iii.

Difficile est (ut socrates putabat) si scientia affir aliud quicquam praua
 lere ac ueluti mancipium in seruitutem trahere.

Socrates neminem intelligentem facere contra id quod optimum sit pu
 tabat: sed eos qui faciunt per ignorantiam facere.

Prauitati non est uenia: neq̄ alii cuiquam iniperabilium

Si cupiditates imbecilles sint & non prauæ nihil egregium est contineri
 si prauæ & imbecilles nihil magnum.

Audientis sophisma ligatur mens cum acquiescere nolit conclusioni nō
 p̄senti: nec procedere ultra ualeat: quoniam quemadmodum solus
 uat non habet.

Qui uoluptates ex eo quod sequitur & eligit quod persuasus est: potior ut
 debitor esse quam is qui nulla ductus ratione: sed per incontinentiam
 facit: est enim sanabilior quoniam dissuaderi potest.

Incontinens: pro uerbo subiacer quo dicitur: si aqua fauces exsiccat quid
 iam potare oportet? nam si suauis ageret dissuasus utiq̄ cessaret.

Nullus incontinentias habet omnes.

Solutio dubitationis inuentio est ueritatis.

Ex sectione. iii. & cap. iii.

Quidā ex eo his quæ opinantur non dubitant sed putant se pro certo sci
 rentiam quidam (ut heraclitus ostendit) non minus opinioni credunt
 quam alii scientiæ.

Cap. v. Dupliciter dicitur scire: nam & qui habet scientiam & non utitur
 & qui utitur scire dicitur.

Cum duo sit propositionum modi quibus in agendo uti oportet: nihil
 prohibet eum qui ambas habeat agere præter scientiam utēdo unuer
 sali: sed non particulari.

Differt uniuersale nam aliud in se est: cum cūctis hominibus sicca pro deē
 aliud in re: ut hunc hominem uel hoc tale esse siccum.

Ite & cupides uenæ reorum ac huiusmodi quædam corpus distrahunt
 manifeste nonnullos etiam in suorem adigunt.

Dicere uerba: scientiæ nullum est signum: nam in huiusmodi perturbatio
 nibus scilicet cupiditatis & ire constituti demonstrationes & uersus em
 pedoclis profertur: & qui primo adiscunt: uerbum complectuntur qui
 dem: sed nondum intelligunt: opus est enim ut cognata natura fiat: ad
 hoc autē temporis spatium exigitur.

Alia est uniuersalium scientia: alia singularum rerum quibus sensus iam
 dominatur: cumq̄ ex illis sit una: necesse est ut conclusio huius assentiat
 animus: & in his quæ factum requirunt statim agat: sicut si omne dal

ut gustare oportet hoc aut dulce itaq; unum aliquid de singularibus
necessarium est cum qui potest nec prohibetur simul & hoc agere.
Potest quodlibet animæ membrum concupiscentia mouere itaq; contin-
git ratione quodammodo & opinatiōe incontinentem esse.

Concupiscentia contraria est rationi: sed non opinatio.

Bestiæ non sunt incontinentes: quoniam uniuersalis apprehensio ē nō
habent: sed singularium phantasiā ac memoriā.

Cum uulnū propositiōis iudiciumq; sensui uiu: & domina rerum agendæ
existat: hanc uel non habet in perturbatiōe constitutus: uel ita habet
ut se habere nesciat.

Præsentē illa quæ proprie uidetur scientia non sit perturbatio: nec illa tra-
hitar superaturq; a perturbatiōe: sed sensitiua: sicq; apparet quod tractauit
socrates eunire meminem scilicet scientem peccare.

Ex lectione. lili. & cap. vi.

Circa uoluptates & dolores ueruari continentes & incontinentes ac mol-
les manifestum est.

Eorū quæ uoluptatē efficiunt quædam sunt necessaria: ut quæ ad corpus
pertinent: quali: circa alimenta & uenereorum indigentiam: & alia hu-
iusmodi ad corpus spectantia: circa quæ temperantiam posuimus: quæ
non necessaria: sed per se expetenda: cum uictoria: honore: diuitiis: & hu-
iusmodi talia.

Qui i his q; p se expetenda sūt ultra rectā rōem q; i ipsis ē excedūt: eos nō di-
cimus scōtinētes simplicitet: sed adiungimus pecuniā: incontinentes
& lucri & honoris & ire.

Qui circa corporis uoluptates in quibus posuimus temperatē & intem-
perantē excedit uoluptates amplectēdo & dolores fugiendo: tamis ac
hirsutis & frigoris: & omnium quæ sunt in gustu aut tactu non per
electionem sed præter electionem & intellectum incontinens dicitur
non per aliquam additionem: sed simplicitet.

Temperantes & incontinentes circa eadem sunt: sed non eodem modo:
sed temperantes quidem eligunt: continentes uero non eligunt.

Magis dicimus intemperantem quicunq; uel non concupiscens uel parū
excedendo persequitur uoluptates & fugit mediocres dolores: q; hunc q;
propter uehementes cupiditates id agere: nam quid ille faceret si adesset
cupiditas iuuenilis: & circa necessariorum indigentia inuehemēs dolor.

Cap. vii. In his quæ natura honesta sunt & bonæ non niturparantur homi-
nes q; afficiuntur ad illa q; cupiunt q; ament: sed quid ita ut modum ex-
cedant: prauitas tamen nulla est circa ista: similiter nec incontinentia.

Circa istos ac patentes excessus amoris improbus est ac uitandus.

Incontinentia non solum fugiendū est: uerum etiam uituperabiliū:

Ex lectione. x. & cap. viii.

Sicut prauitas alia simpliciter dicitur : alia secundum additionem : ueluti immanis aut insana : sic & incontinentia est alia immanis alia insana : simpliciter autem illa solum quæ est secundum incontinentiam.

Ex lectione. vi. & cap. ix.

Minus turpis est intemperantia iræ quam intemperantia libidinis.

Quemadmodum ministri qui ueloces sunt : potius quam totum id quod eis dicitur audiant excurrunt : ac postea in agendo errant : & quemadmodum canes antequam considerent an amicus sit si mouetur streperis latant : sic ira propter calorem & uelocitatem naturæ audiens quidem rationem sed non præceptum exaudiens : properat ad ultionem.

Ratio si scilicet uerum est seu phantasia si scilicet falsum est iniuriam seu contumeliam ostendit ira uero tanquam ratione concludens quod huic tali repugnandum sit statim insurgit : at libido si solum dixerit cogitatio uel sensus uoluptatem effici : properat ad fruitionem quam obrem ira quidem sequitur rationem quodammodo : libido uero non turpior igitur libidinosus.

Naturalibus desideriis magis est uenia si sequere.

Ira & indignatio naturalibus quiddam est quam libidines quæ excessius sunt & non necessitæ : ueluti qui se excusabat quod patrem uerberasset : nam & ipse inquit patrem uerberauit suum : & ille rursus suum : qui & puerum ostendens inquit : & hic cum uir erit meum id nobis gentile est. & qui traheretur a filio sistere præcipiente ianum matrem & patrem suum eo usque a se tractum fuisse.

Magis iniusti sunt qui occulte insidiantur.

Iracundus non insidiat : neque ira sed palam est : libido uero contra ut de uenere aiunt dolosam cyprigenam : & hominus fraus quæ abstulit mentem : quamuis multum sapienti.

Nemo luxuriat dolens : sed qui per iram facit dolens facit.

Citra humanas uoluptates solum intemperantia est ac temperantia : atque ideo basillas neque temperatas neque intemperatas dicimus nisi per similitudinem.

Minus mala immanitas est quam prauitas sed terribilior : minus improba enim semper prauitas est non habentis principium mens uero principium est.

Milles plura mala feceret malus homo quam bestia mala

Ex lectione. vii. & cap. x.

Qui uoluptatum excessus persequitur : ut per excessum : aut per electio- nem : & propter ipsas & non propter aliud exinde proueniens inutem perans est.

Necesse est intemperantem non esse talem ut poeniteat : itaque insana-
bilis est.

Deterior est qui non concupiscens facit aliquid turpe : quā si concupiscens
vehementer aut si non per iram percussit : quam si iratus : nam quid
hic ageret si etiam in perturbationibus esset constitutus / quo circa inie-
perans posterior est quam se continens.

Oponitur incontinenti continens : molli autem constans :

Constantia altera est a continentia : nam constantia in resistendo est : con-
tinentia vero in superando : est autem aliud resistere quam superare
quemadmodum non uinci quam vincere : quo circa posterior est conti-
nentia quam constantia.

Qui deficit in his aduersus quae plerique resistunt & ualent : hic mollis &
delicatus est.

Delitiae mollicies quaedam sunt.

Si quis uehementibus excessibusq; uoluptatibus aut doloribus superatur
mirandum est : sed uenia danda est cū si qui risum tenete conati acu-
mulatum emittuntur : ut accidit xenophonti.

Scytharum regibus mollicies inest propter genus quod tāquam efformi-
tatem a utilitate secessit.

Cap. xi. locosus intemperatus esse uidetur : est autem mollis : nam locus
relaxatio est.

Incontinentia hoc quidem temeritas : hoc autem infirmitas est : nam alii
quidem consultant non persistunt in his quae statuerūt propter ani-
mi perturbationem : talii ob id quia non considerant trahuntur a per-
turbatione.

Maxime acuti siue cholericī & melancholici ob temeritatem incontinen-
ter agunt : acuti quidē propter uelocitatem : melancholici uero propter ue-
hementiā nō expectant rationem ex eo qd phantasiae sequaces sunt.

Ex lectione .viii. & cap. xi.

Assimilatur uinum intemperantiae hydropilli : & pyxis in continentia ue-
ro epileptici : illa enim continua haec non continua improbitas est : qua
re incontinentia uinum scilicet intemperantiae non est : sed aliquate-
nus foras.

Vitium .i. insipiens quiddā tet : incontinentia uero non latet & uitium
qdē .i. intemperantiae cum electione est incontinentia absq; electione.
Similis est incontinens is qui facile inebriatur & a modico uino ac pan-
ciore quam plerique.

Vitium intemperantiae & incontinentia in rebus similia sunt : cū demo-
doci illud in milesios dictum . milesii quidem insipientes nō sunt : faci-
unt tamen qualia insipientes & incontinentes iniussi non sunt : quia

antot tamen

Virtus principium videlicet operabilium quod scilicet est finis cuius gratia aliquid agitur: confectum autem corrumpit.

In rebus agendis principium est cuius gratia: ut in mathematicis suppositiones: quæ admodum igitur neque illic ratio edoctina principiorum: neque hic sed virtus aut ex consuetudine aut ex natura recte sentire facili circa principium.

Ex lectione. ix. & cap. xlii.

Si quis quicquam propter hoc expetit & sequitur: per se ipsum hoc sequitur & expetit per accidens vero prius.

Simpliciter dicimus quod per se ipsum dicimus.

Sunt ii dure cervicis qui sui capitis sunt & qui indocti & agressi.

Qui sui capitis sunt gaudet cum pervincunt: nec e sententia dimouentur & dolent si eorum sententia irritetur instar publicorum decretorum: quare ii magis incontinenti similes sunt quam continenti: propter voluptatem enim aut dolorem tales sunt.

Non omnis qui propter voluptatem aliquid facit intemperans est aut pravus: aut incontinens: sed qui propter iraspen voluptatem.

Ex lectione. x. & cap. xliii.

Fieri non potest ut unus & idem simul sit prudens & incontinens.

Non quia sciat solum: sed quia activus sit: prudentem esse dicimus: sed i continens non est activus.

Astutum nihil vetant incontinentem esse: ex quo fit ut nonnunquam prudentes quidam incontinentes esse videantur: quoniam astutia ratione propinqua est prudentiæ.

Incontinens similis est civitati quæ omnia opportune decernat: ac leges habeat bonas: sed illis non utatur: malus autem civitati quæ legibus utitur: sed malis.

Incontinentia illa qua melancholici incontinentes agunt sanabilior estque illorum qui consultant quidem: sed non permanenti & qui consuetudine incontinentes sunt quam qui natura. I. sanabiliore sunt.

Facilius est consuetudinem quam naturam mutare: ob id ipsam consuetudinem mutare difficile est quod nature assimilatorum evenus inquit: ratio inueteratus usum permanere amice: atque cum tandem hominibus naturam esse.

Ex lectione. xi.

Artificum finis est ad quem perspicientes unumquodque vel bonum vel malum simpliciter dicimus.

Nulla effectio cognata est sinibus: ceu nulla edificatio ædibus.

Voluptates impediunt prudentiam: & quanto maiores sunt tanto magis

quod in ueneris patet: nemo enim dum in illis est mente prospicere quicquam potest.

Bonum artis est opus.

Pueri & bestiae sequuntur uoluptates

Ex lectione. xii.

Bonum dupliciter dicitur aliud simpliciter aliud alicui.

Quae constituunt in naturalem habitum secundum accedens uoluptatis sunt.

Operatio est in concupiscentis indigentis & imperfecti habitus & naturae ex translatione antiqua:

Non eisdem rebus delectatur natura dum repletur & dum in statu est. dum enim in statu est simpliciter locundus: dum repletur etiam aduersus nam & acerbis & amaris gaudet quorum nihil neque natura neque simpliciter locundum est.

Sicut locunda adinuicem constituta sunt: sic etiam uoluptates quae ab illis proveniunt.

Difficile delectatio est operatio habitus secundum naturam sine impedimento: Contemplatio interdu obest ad sanitatem.

Neque prudentiam neque habitum ullum impedit uoluptas ab unoquoque proveniens: sed alienae uoluptates: nam quae in contemplatione & disciplina magis faciunt contemplari atque addiscere.

Non est opus alicuius artis uoluptas rationabiliter: neque enim alterius operationis cuiusquam est ars factiva: sed potentiae a qua scilicet procedit operatio.

Ex lectione. xiii.

Omnes beatam uitam putant esse locundam: & implicanc uoluptatem: felicitati rationabiliter nulla enim operatio si impediatur perfecta est: felicitas autem est perfectorum.

Indiget felix bonis corporis & externis atque fortune ut non impediatur.

Qui in rota & calamitatibus magnis constitutum dicunt esse beatum: si bonus sit uel uolentes uel iniuri nihil dicunt.

Prosperitas felicitas non est: nam haec excedens impedimentum affert felicitati.

Fama non omnino uana est: quam populi multi decantant.

Voluptatem eandem non omnes sequuntur: tamen sequuntur omnes uoluptates.

Cuncta habent in se aliquid diuinum natura.

Ex lectione. xiiii.

Quaedam uoluptates uehementer amplectendae sunt potius illae quae sunt honestae: sed non corporales: & circa quas intemperans est.

Corporalium bonorum est excessus: & malus est qui sequitur excessum.

Non malus est qui sequitur necessarias voluptates: cuncti enim quodam modo gaudent epulis & uino & ueneris: sed non ut debent.

Non solum uerum dicere oportet: sed & causam falsi nam id ad fidem faciendam pertinet nam quando ratio conspicitur per quam uidebatur uerum quod non est uerum: facit ut non magis credatur.

Corporis voluptates magis homines expetere uidetur quia dolorem pelunt: & per excessum doloris quasi medicinam quandam uoluptatem excessiuam sequuntur ac penitus corporalem sequuntur etiam illas quia gratiam uim habent quando propter alias letari non possunt: itaq; sibi ipsis famem aliquas machinantur.

Multis: id est quantum ad multa dolorosum est propter naturam: semper enim laborat animal (ut naturales testantur sermones & uidere & audire dolorosum esse distantes: sed consueti sumus ut aiunt.

Iocunda res est iuuenta.

Melancholici natura semper egent medicina: nam corpus quidem abditur: & in hoc est conuulsi propter complexionem: ac semper in uehementi appetitu consistunt: pellit autem uoluptas dolorem & quæ contraria est & quæ contingens (modo sit uehemens) & ob hoc intemperati & mali sunt.

Dico per accidens illa iocunda quæ medentur: quia enim contingit mederi patienti: sano agente aliquid iocundum uidetur. natura aut iocunda quæ faciunt operationem talis naturæ.

Nullum iocundum semper idem est: quia non simplex est natura nostra sed inest quid aliud secundum quod corruptura: itaq; si quid agat hæc altera naturæ aduersatur.

Si alicuius natura simplex sit semper idem actus iocundissimus erit quam obrem deus semper una atq; simplici gaudet uoluptate: non enim motus duntaxat est operatio: sed immobilitas: & uoluptas magis in quiete est quam in motu.

Variatio res est oīum dulcissima sed'm poetā: pp nequitiā qd dicitur. n. neq; hō facile uariatur: sic & natura uarietatis indiget: nō. n. simplex est neq; cōbilis:

Propositiones ex octauo libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione. i. & cap. i.

Misericordia maximæ necessaria est i uita: sine amicis. n. nullus eligeret uiuere: licet cuncta possideret alia bona.

Locupletes & indignitate constituti plurimum amicis indigent: uidetur quid enim prodesset talis prosperitas si benefici cōserēdi auferetur facultas: qd maxie sit cōmēdaturq; ad amicos: uel quō cū o dirētur seruareturq; sine amicis: cum q̄o plura illa sunt: rāto magis pe-

niculo illa subiacent.

In paupertate ac cæteris calamitatibus unum putatur in amicos esse refugium.

Iuuenibus necessaria est a micitia ad compescendos errores: & senibus ad curam & obseruationem auxiliumq; illarum rerum quæ illis defunt propter imbecillitatem: florētibus autem ad res præclaras: nam duo simul eunt & in cognoscendo & i agendo potentiorer erunt.

Natura uidetur ineſſe amicitia ad id quod genitum eſt ei quod genuit & ad id quod genuit ei quod genitum eſt: nec id in hominibus ſolum uerum etiam in aulbus ac platiff; animantibus: & euſdem genetis inter ſe: at maxime hominibus.

Eos homines qui erga cæteros beniuoli ſunt laudibus effertimus.

Intueri licet in erroribus puta uſarum: omnem hominem amicum & familiarē homini eſſe.

Ciuitas amicitia continetur: & legum latores magis circa illam ſtudent quam circa iuſtitiam: concordia enim ſimile quiddam amicitiæ uidetur: ſed huius autem maxime legum latores intendunt: diſcordiam ut ro ut rem inimicam expellunt.

Amici ſi ſint: nihil opus eſt iuſtitia: ut ſi ſint iuſti nihilominus opus eſt eis amicitiæ.

Cap. ii. Simile ſimile appetit.

Qui amicitiā unam ſpeciem eſſe putant ex eo quia recipit magis & minus non ſufficienti argumento dicuntur: nam & illa quæ alia ſunt ſpecie magis & minus recipiunt.

Ex ſeſtione ſecunda.

Non omne uidetur amari: ſed quod amabile eſt: hoc autem eſt bonum aut iocundum aut utile.

Vtile eſt id per quod efficitur bonum aliquod aut uoluptas.

Amat quiſq; non quod bonum eſt ſibi ſed quod uidetur bonum.

In natura inanimatorum non dicitur amicitiæ: non enim eſt in illis recti proci amor neq; uoluptas illorum boni: nam ridiculum eſt uino uelle bonum: ſed ſaluū eſſe cupit ut habeat ipſe ut oportet amico uel ſe bona illius gratia.

Qui bona alicui uolunt illius gratia beniuolos appellamus: ſi non idem ab illo rependantur: multi enim beniuoli ſunt: erga illos quos nunquam uiderant.

Amicitia eſt beniuolentia i rependentibus non latens.

Ex ſeſtione tertia & cap. tertio.

Amicitiarum tres ſunt ſpecies: cum toti dem ſit amabilia.

Qui propter utilitatem se diligunt non se ipsos diligunt: sed quia ex ipsis aliquod provenit bonum eodem modo qui propter voluptatem unj de sunt huiusmodi amicitiae secundum accidens & facile dissolvuntur non in eodem permanentibus nam si ante amplius iocundi aut utiles sit amare desistunt.

Videtur utilis amicitiae maxime in senibus esse non enim voluptatem illi sequuntur sed commoditatem.

Adolescentium amicitiae voluptatis causa instituta videntur: nam amant secundum affectum & maxime id sequuntur quod voluptatem in praesentia afferat: neque id simul ceteritate mutatur.

Voluptatis celeris est mutatio.

Ad amores prout sunt iuvenes: nam amatorum per affectum & voluptatem plurimum fit: itaque amant & cito desistunt: saepe eadem die propositum mutant.

Cap. iiii. Perfecta est amicitia bonorum virorum: & inter se virtute similia illi namque sibi bona similiter mutuo volunt qua sunt boni: sunt autem boni per se ipsos.

Permanet bonorum amicitia quandiu sunt boni virtus autem res per se manens est.

Boni simpliciter boni sunt: & inuicem utiles eodem modo & iocundi boni enim iocundi simpliciter & iocundi inuicem.

Unicuique voluptati sunt propriae res.

Sunt bonorum amicitiae merito rari: nam qui tales sunt pauci admodum reperitur & consuetudine indiget & tempore: nam iuxta proverbium prius sal illud de quo dicitur comedendum est quam se cognoscere possint.

Non ante recipiendum est eos esse amicos: quod alter alteri dignus amicitia fiduciaque appareat.

Qui propterea amicitias instituunt amici quidem esse volunt sed non sunt nisi digni sint amari: & id cognoscant: voluntas enim amicitiae celeriter fit: sed non amicitia.

§. x. lectione. vi

Propter voluptatem & utilitatem malos contingit esse amicos inter se: & bonos malis: propter se ipsos autem constat quod solos bonos.

Sola bonorum amicitia sine querela est: non enim facile est quicquam credere adversum eum quem multo tempore comprobavit: persuasitque animo nunquam iniuriatum illi & quaecunque alia in vera amicitia requiruntur.

Species amicitiae tres sunt: sed prima atque praecipua est bonorum virorum qua boni sunt: reliquae quae sunt propter utilitatem & voluptatem: secundum similitudinem amicitiae sunt:

Ex lectione. v.

Sicut in uiribus alii secundū adūali secundū habitum boni dicuntur sic & in amicitia alii in usu cōmuni delectantur & beneficia conferunt alii dormientes & locis disuncti non agunt quidem sed se se habent ut amice agere.

Loca non dissolunt amicitiam simpliciter sed actionem: si diuturnos sit absentia obliuionē amicitiae inducere uidetur unde id natum est diuturnitas multas amicitias silentium dirimit.

Non uidentur neq; senes neq; difficiles & quatuor ad amicitia apti: quoniam nam parum in illis est uoluptatis.

Nemo potest illius familiaritate uti qui molestiam afferat: neq; illius qui non sit iocundus.

Maxima uidetur natura molestiam fugere: & id aspicere quod efficiat uoluptatem.

Qui se se mutuo recipiunt: nec tamen simul uiuunt: tui beniuolis magis similes sunt quam amicis.

Nihil tam est amico rum: quam simul uinere: nam utilitatem quidem ege ni expetunt: ut simul uiuere etiam beati uis enim minime conuenit: locum uiuere.

Cōuersari simul non est nisi sint iocundi & tales qui eisdem rebus delectentur: quod sodalitia habere uidetur.

Amabile & expetibile simpliciter est bonum & iocundum: cuius autem quod sibi est tale.

Differunt amatio & amicitia: nam similis est amatio quidem affectui: amicitia uero habitui: nam amatio non minus ad inanimata est: in amore uero respondetur cum electione: electio autem ab habitu est.

Amici boni uolunt his quos amant illicum: gratia non secundum affectum: sed secundum habitum.

Ex lectione. vi.

Iuuenēs cito amicitias contrahunt: sed non senes: non enim sunt amici his quibus non delectantur.

Familiaritas & mutua conuersatio maxime uidetur amicitiam facere.

Cap. v. Pluribus esse amicum secundū perfectam amicitiam non datur: quā admodum nec amare plures: & similis excessus quidem uidetur: hoc autem ad unum fit.

Multos uni uehementer placere non facile est: forte autem nec bonum esse uidetur.

Propter utilitatem & uoluptatem multis placere quis potest: multi enim tales & breuis obsequium temporis.

Continuo nemo ne bonum quidem tolleraret si sibi molestum esset: itaque amicos querunt iocundos.

Ex lectione.vii.

Est alia species amicitiae prædictis, quæ scilicet consistunt in æqualitate quæ est secundum maiorem velut patri ad filium.

Non eadem est amicitia patri ad filium : & filio ad patrem : neq; viro ad uxorem : & uxori ad virum . alia enim cuique istorum virtus & opus alia etiam propter quæ amant alia ergo dilectiones & amicitie

Oportet meliorem magis diligere quam diligere : quando enim secundum dignitatem diligitur tunc fit quodammodo æqualitas : quod potius amicitie videtur esse :

Non similiter æquale in amicitia & in iustitia videtur esse : nam in iustis quidem primum est illud æquale quod est dignitate : secundum vero illud quod est in quantitate : in amicitia vero id quod est quantitate primo est loco quod vero dignitate secundo

Si plurima distantia fiat virtutis aut utilitatis diuitiarum aut alterius rei non amplius sunt amici : nec dignum id putant . manifestum autem est id in dilectis & in tegibus : & in optimis & sapientissimis : non enim illos dignantur amicitia qui valde sunt humiliores : vel qui nullius sunt præcili

Interdum non optanda sunt amicis maxima bona : puta ut dii fiant : quoniam non amplius est amicus

In hoc loco Anst. proportionem illam quam superioris in secunda lectione posuit absolute videlicet oportet amico velle bona illius gratis dupliciter restringit . ut primo scilicet intelligatur id neminem esse nisi cui ab amico bona desiderantur bonis illis habitis talis permanet qualis primo erat secundo ut intelligamus non omnia bona esse amico desideranda : sed illa quæ non priuant nos magno bono æquale est amicum habere : & ideo subdit propositionem sequentem .

Si quis maxima bona cupit .

Ex lectione.viii.& cap.vi.

Videntur plerique per ambitionem amari magis velle quam amare : ex quo fit ut multi adulescentes ament

Inferior amicus est adulator vel fingit tale quidam : & magis amare quam amari .

Amari proxime videtur accedere ad honorationem quæ sane plerique appetunt . Plerique honorem per se expetere non videntur : sed per accidens : gaudet enim multi cum ab his qui in potestatibus constituti sunt honorantur spe ducti : quia putant se quod opus ab illis impetraturos : ut igitur si ergo bene affectionis gaudent honore qui vero a bonis viris & scientibus appetunt honorari : opinionem sui confirmari desiderant : amari autem per se ipsos gaudent quapropter videtur utique esse potius quam honorari : & amicitiam per se ipsam esse expetendam .

Videntur amicitia magis in exhibēdo amōrem quam in recipiendo consistere signum huius est quod matres filios amare gaudent amari vero non querunt si utraq fieri nequeunt sed satis illis uidetur si uideant filios in prosperitate constitutos.

Bonorum amicorum est neq ipsos delinquentes neq amicos permittere sibi ministros esse.

Mali in amicitia firmitatem non habent neq enim sibi ipsis similes persequuntur. & paruo tempore sunt amici gaudentes mutua prauitate.

Ex contrariis maxime uidetur fieri ea amicitia quae est prope utilitatem ut pauper diuiti : & indoctus sapienti : cuius enim quisque indiget id exoptat.

Amatores decidendi uidentur dignum putantes se amari quemadmodum ipsi alios amantiam similiter dignos fortasse exigendum est ita amari qd si nō sint tales ridiculum est.

Non appetunt contrarium contraria per se sed per accidens : id est desiderium autem medii est hoc enim bonum puta sicco non fieri molle : sed ad medium peruenire.

Ex sectione viii.

Proverbium est amicorum communia testis in communione enim amicitia est : sunt enim fratribus & sodalibus communia omnia : ceteris uero diuisa.

Gratius est sodali pecuniam auferre quam ciui & non ferre opem fratri qd ex amico & pallare patrem quam quāvis alium.

Communem cōmodū legum latores cōiectura sequuntur : & iustum esse aiunt quod communiter profit.

Ex sectione ix cap. viii.

Administrandarum ciuitates tres sunt species : & totidem etiam excessus scilicet regnum : & optimorum potestas : & tertia autocratia : tertia censura quam pleriq popularem uocant.

Optima administratio est regni : deterrima autem popularis :

Transgressio regni tyrannis est in utraq enim unus gubernat.

Tyrānus proprium querit commodum : rex uero eorum qui ab eo reguntur non enim est rerum nisi per se sufficiat & cunctis bonis excellat qui talis est nullius indiget non ergo hic querat utilitates proprias sed eorum qui ab eo reguntur.

Pessimum optimo contrarium est.

Prauus rex tyrānus efficitur.

Ex optimatibus ad paucorum potētiā quae graue oligarchia dicitur sit transgressio gubernatorum prauitate qui tempus gubernant : & cuncta aut plurima bona ad se trahunt.

Minime praua est multitudinis gubernatio.

Patris ad filium societas regni ē patri enim cura est filiorum: quancq; apud
perfas tyrannicum est: quoniam filiis perinde utuntur ut seruis...

Tyrānica societas est domini ad seruos: agitur enim domini utilis.

Viri & uxoris societas ei speciei similis est qua optimates gubernant: pro
dignitate enim uir præsident: & in his quæ uirum decent: quæ uero uxo
ri congruunt hæc illi tribuit.

Si in omni rebus dominari uelit uir ad eam speciem trās greditur quæ
est paucorum potentia: præter dignitatem enim sibi arrogat: & non
quia melius est:

Inuicem uxores ipsæ præsident quasi rerum potentie: non igitur per
uirtutem præfunt sed per diuitias & potentiam: quemadmodum cum
pauci rempublicæ opinentur.

Fratrum societas ei similis uidetur quæ est in censu positorum: hæc græce
timocrazia dicitur: partes enim sunt: nisi quantum ætatibus differunt.

Itaq; si plurimū ætatibus distent: nō amplius scætema uidetur amicitia.

Multitudinis gubernatio maxime in his domibus conspicitur quæ sunt
sine domino: ibi namq; oēs ex æquo: & in quibus ibecilis est princeps:
& unicuiq; licentia:

Ex lectione. xi. & cap. viii.

Regum ad eos qui reguntur est amicitia: in maiōritate beneficii: prodest
enim illis siquidem bonus existens eam habet curam: ut qui ab eo re
guntur quam optime habeant ut pastor ouium: unde & homerus pa
storem populorum uocat agamemnonem.

Talis est paterna amicitia qualis est regalis: differt autem magnitudinem
beneficiorum: cum essendi causa per maxima uideatur: nutriendiq; &
erudiendi: & progenitoribus hæc tribuntur.

Natura impetum optinet patris filiorum: & progenitoris descendens
& rerum eorum qui in regno sunt.

Patres ciues esse uolunt & inter se mites: in parte uero dominari & ex æquo
in tyrānide nihil est amicitie aut parum: in quibus enim nulla est socie
tas imperanti & parenti nec amicitia est: neq; enim iustum: sed quale ar
tifici ad organum: & anime ad corpus: & domino ad seruum.

Seruus animatum est organum: organum in animatus est seruus.

Ad seruum qua seruus est non est amicitia: sed qua homo: uidetur enim
esse quiddam iustum cuiq; homini ad omnem cum quo societas esse
potest: legis passionis: & amicitia igitur in quantum hō.

Ex lectione. xii. & cap. viii.

Parentes amant natos: quāsi suum quiddam existentes: nisi uero patētes
ut ab illis quidam existentes.

Magis sciunt genitores quæ ex ipsis: quam genita quia ab his.

Magis coniungitur id a quo illi q; genitū est: q; id qd gignitur ei qui facit
&

In magnitudine quoque temporis patet parentes magis diligere filios und si statim genitos amant illi uero post tempus cum genitorum sciencia uel sensum perceperint ex his etiam patet cur matres amant magis.

Fratres se mutuo amant quoniam ab eisdem nati sunt.

Magnum est ad amicitiam educatio & aetas.

Est ad parentes amicitia natis & hominibus ad deos ut ad optimos & maiestate praestantes maxima enim si beneficia contulerunt cum essent di educandi; ca fuerint natosque erudiendi.

Parentum filiorumque amicitia uoluptatem & utilitatem magis continet quam extraneorum quanto in ipsis uita sociabilior.

Vir & uxor amicitia uidentur esse secundum naturam homo enim natura est conjugale animal magis quam ciuile quanto prius ac magis necessarium est domus quam ciuitas & procreatio filiorum communis animalibus.

Vir & uxor non solum procreationis ca cohabitant sed eorum quoque gratia quae pertinet ad uitam conuestim enim distinguuntur opera & alia sunt uiri alia mulieris.

Coniunctio amicitiae uiri & uxoris filii uidentur esse propter quod & citius steriles dissoluntur filij enim cō bonū ambobus continet autem cōmune bonum societatem.

Et lechone. xlii. & cap. x.

Fiunt inculcationes & querelae in ea amicitia quae est utilitatis gratia con tracta uel sola uel maxime.

Qui per uitam amici sunt bene facere mutuo properant hoc enim uiri tatis & amicitiae.

Aduersus amantem & beneficia conferentem nemo coqueritur sed si sit gratus beneficiis respondet.

Ridiculum esset si quis quemquam inculcasset quod sibi iocundus non sit cum liceat illo non uti.

Cum amici se mutuo propter utilitatem utuntur semper plus querunt & minus quam decet se habere existimant & querunt quod non tanta repositent quanta deberent pro sua dignitate.

Amicitia quae est propter utilitatem partim est moralis partim legitima. Legitima amicitia est inductis & per passionem quid pro quo moralis uero non est inditis sed ut amico donat uel quid aliud facit dignum putat ut ipse consequatur quasi non donauerit sed commodauerit.

Omnes uel magna pars uolunt quidem honesta sed anteponunt utilia. Considerandum est ab initio a quo quis accipit beneficium & cuius gratia sic uel suscipiat uel non.

Cum utilitatis causa est amicitia eius qui accipit utilitas mensura est: tantum enim fuit beneficium quantum ille accepit utilitatis.

Capitulum undecimum. Amici boni est subuenire egentibus nam quod prodest inquit studioso uel potenti esse amicum: si nihil sim conuolucutus.

Virtutis & beneficii præmium est honor indigentiæ uero auxilium & lucret. In omnibus minus habere nemo sustinet qui ergo in pecuniis minus reportat ei honorem tribuunt.

Amicitia possibilitatem requirit non secundum estimationem: neque in oibus. ut in honoribus deorum & parentum: nullus enim pro dignitate unquam retribuere potest: sed qui pro facultate id agit bonus esse uidetur.

Nallus uidebitur destituisse patri auxilium præstare nisi excellenti prauitate nam sine naturali amicitia humanum est auxilium non negare.

Fugendum est aut non studendum prauo auxilium ferre.

Bene accipere multi uolunt: facete autem fugiant ut in utile.

Propositiones ex nono libro ethiconum Aristotelis.

Ex sectione I. & cap. I.

De reparationem faciendam repertus est nummus communis mensura ad quem omnia referuntur: & quo omnia estimantur.

Oritur inter amicos propter utilitatem aut delectationem ipsa dignatio quando alia sunt ac non illa quæ ipsi aptabantur: perinde est enim ac si nihil fiat quando non possuntur optatis: ut is qui conducto citharædo pollicitus est: & quanto melius caneret tanto maior postmodum promissa poscenti pro uoluptate uoluptatē reddidisse inquit.

Qui primo dat uidetur permittere accipienti estimationem recompensationis: quod aiunt pythagoram scripsisse. cum enim donasset extimate discipulos quanti sibi uiderentur illa quæ ab didicissent: tantum quæ accipiebat.

Qui pecunias acceperunt prius: ac deinde nihil eorum quæ promissæ erant efficiunt propter magnitudinem promissionum: merito aduersus eos quærelæ sunt.

Remuneratio facienda est secundum electionem philosophiæ præceptoribus: non enim nummis ea res estimatur: nec præcium æquales reperiuntur: sed forte satis est quæ admodum erga deos & erga parentes quæ tū quis potest exhibere.

Cui promissum est hunc uidebit iustus præcium statuere: & eū qui promissum plebeum non æque estimant qui habent & qui uolūt accipere sua. n. q. q. & qui

dat pluri extimat sed tamen responsio sit in his quantum statuunt
 ii qui acceperunt.

Non oportet rem tanti pretii facere quanti uidetur possidenti sed quanti
 faciebat prius quam possideret.

Ex lectione secunda. & cap. ii.

Reddendum beneficium ut plurimum magis quam amico conferendum
 est: cum mutuum magis cui debeat reddendum est quam amico dādu.
 Cum parentes nobis causa essendi sint: honestius est illis circa alimenta
 subuenire quam nobis ipsis: & honorem illis quemadmodum diis
 impendere.

Seniori omni secundum aetatem tribuendus est honor: assurgendo & in-
 clinando & huiusmodi: reliquis uero omnibus semper conandum est
 debitum tribuere: ac discernere quid cui conueniat secundum digni-
 tatem & usum.

Ex lectione tertia & cap. tertio.

Incusandus ē is qui cum ob utilitatem aut uoluptatem amicus sit: ob mo-
 res se amare simulat: si uero amicus ipsius simulatione decipitur iustu
 est acusare qui simulabat: & magis quam eos qui nūmos falsificant: q-
 uo circa nobiliorem rem adhibita est fraus.

Nō omne amabile est: sed bonum: nec amandus est malus amicus: nam
 malos amare non conuenit: neq. similem esse malis.

Simile simili amicum est.

Non cum omnibus statim dissoluenda est amicitia: sed cum illis qui sūt
 incurabiles propter prauitatem: nam qui corrigi possunt eis magis se-
 rendum est auxilium in moribus quam in diuitiis: quāto id honestius
 & amicitia magis proprium.

Quemadmodum amicis potius quam extraneis putamus gratificandum
 sic his qui fuerunt amici aliquid tribuendum est propter praecedentem
 amicitiam: quando non propter excessum prauitatis sit dissolutio.

Ex lectione quarta & cap. iiii.

Boni est bono studere sui ipsius gratia: intellectui enim gratia studet
 quod unusquisq. esse uidetur.

Unusquisq. uisere & esse uult se ipsum & saluari ac maxime illud per
 quod sapit.

Praeteritorum recordatio iocunda est: & futurorum spes optima.

Bono semper idem iocundum & molestum est nec aliud sine penitendi-
 ne enim est ut ita dicam.

Bonus ad amicum ita se habet ut ad se ipsum: se enim amicus alter ipse.
 Cap. v. Qui multa & graua commiserunt: & propter improbitatem odio
 habentur uitam fugiunt & se ipsos interimunt.

Quarunt improbi alios cum quibus uerterentur: se ipsos uero fugiunt: nā

in mentē ueniunt multa & nefaria: & alia huiusmodi si secum ipsi sint
facere cupiunt: sed si cum aliis sint obliuiscuntur.

Cum improbi nihil habeant quod amari mereatur: nullo amore erga se
ipso afficiuntur: neque igitur secum ipsi congaudent neque condolent
Est in seditione improboque animus: cum interdum pro probitate doleat
si quibusdam se abstinere: interdum uero lætetur: & modo huc modo
illic capiat: quod si non potest, una dolere & lætari: at certe paulo post
dolet quod lætatus fuerit: nec eas uoluptates uellet accepisse: nam pœnitentia
dine improbi abundant.

Non uidetur improbus nec erga se quidem amanter habere: propterea
quia nihil est in illo quod amabile sit: quod si ira se habere ualde est mise-
rum: fugienda est improbitas: & ad nitendum ad probitatem.

Si quis erga seipsum amanter habebit: & aliis amicus esse poterit.

Ex lectione. v. & cap. vi.

Beniuolentia amicitia similis est: non tamen est amicitia: nam beniuo-
lentia est etiam erga ignotos & latens amicitia uero non.

Beniuolentia amor non est: non enim habet intentionem & desiderium
nam amorem ista sequuntur: & ex consuetudine amor fit: beniuolen-
tia uero repente.

Uidetur beniuolentia principium esse amicitia: quemadmodum & amo-
ris ea uoluptas quæ sit per aspectum: aspectui enim non indulgens ne-
mo amat:

Quando quis absentes desiderat: præsentiam affectat.

Beniuoli boni uolunt illis solum quibus beniuoli sunt sed pro illis nullū
susciperent negotium.

Qui uult aliquam prosperitatem habere spe alicuius commodi ab aliquo
consequendi: non uidetur erga illum esse beniuolus: sed magis erga
seipsum.

Beniuolentia fit ex uirtute ac probitate.

Ex lectione. vi. & cap. vii.

Concordia non est cooperatio: nec qui eiusdem sententia sunt concor-
des dicimus: seu eos qui de celestibus idem sentiunt: non enim perti-
net ad amicitiam talis consensus.

Concordia circa commoda uersatur: & circa illa quæ pertinent ad uitam

Concordia talis est in bonis uitis enim inter se & in eisdem sunt existen-
tes talium enim stabiles sunt uoluntates: nec in alterutrum fluunt.

Improbi concordēs esse non possunt nisi per parum: quemadmodum
nec amici.

Ex lectione. vii. & cap. viii.

Qui beneficia contulere uidentur magis diligere eos quibus collata sunt

quam illi qui acceperunt eos qui fecerit: quod in artificibus evenit: omnes enim magis amant proprium opus quam ab opere: si animatum esset: ipsi amarentur.

Esse cunctis expetibile atq; amabile est.

Sumus actu uiuendo & operando.

Auctor operis est quodammodo opus: itaque ipsum amat quoniam & esse.

Quod est potentia id actu esse opus ostendit.

Contulisse beneficium pulchrum est: suscepisse uero non est pulchrum: la agendo: sed utile: hoc autem minus iocundum minusq; amabile.

Iocunda est presentis operatio: futuri autem spes facti autem memoria: iocundissimum autem simul & amabile quod est in actu.

Memoria honestorum iocunda est: uolulium uero non nimis uel minus expectatio autem contra uidetur habere.

Qui cum labore sunt ea magis diligunt omnes: ceu diuitias si qui lucrati sunt quam si qui acceperunt.

Bene suscipere uidetur absq; labore esse: benefacere autem laboriosum.

Mater filios magis amat: nam laboriosior est pater: & magis sciunt esse suos.

Ex lectione .viii. & cap. ix.

Ille maxime est amicus qui maxime uult bona alicui illius gratia: & si nolus sciat.

Proverbia sunt amicorum omnia esse communia: & amicus amico ut genuerit proximum.

In reprehensione: ducentes sui amatores eos uocant qui sibi ipsis plus tribuunt in pecuniis & honoribus uoluptatibus: & qui in istis plus habere pergunt ei parti animae quae ratione caret omnino inserviunt tales autem sunt quam plutimi.

Appellatio oritur ab eo quod frequenter fit.

Ex lectione .xiii. & cap. viii.

Uidetur is magis sui esse amator: qui pulcherrima & maxima bona sibi ipsi tribuit & inseruit principalissimo sui scilicet rationi: & in omnibus illi acquiescit.

Sicut ciuitas principalissimum maxime uidetur esse sic & homo scilicet ut deus esse intellectus qui est principalissimum in eo.

Amator sui maxime perfectio est: qui mente in amat illiq; inseruit: & continens portio & incontinens dicitur: incontinendo nientem uel non continendo.

Bonum oportet sui amatorem esse: nam & sibi proderit in agendo honesta & aliis utilitates afferent: malum non oportet inani nocebit sibi & proximis prauas sequendo cupiditates.

Ois mēs eligit optimū sibi bonū aut menti parit :

Studioſus abiicit & pecunias & honores: & oīo oīa qbus hoies ſit ſe cōcentāt ut honeſtatē aſequātur magisq; uolet breui tpe letari uehemēter q̄ lōgo leuēte & honeſte ultā agere p unū annū: q̄ multis annis: ut cūq; cōiungat ſac rē unā honeſtā & magnam: quam multas & paruas.

Vir ſtudioſi eligunt rē magnam & præclarā ſibi aderunt .n. amico quiddē pecuniæ & honores & magiſtratus ſibi autem honeſtas: unde maior bonum ſibi ipſi tribuit.

Enī in rebus agendis ſtudioſus quādoq; amicū pſeret ſibi: utq; pulchrius: q̄ ſi ipſemet agat: xām agendi fuiſſe.

In cunctis laudabilibus ſtudioſus uidetur ſibi ipſi plus honeſti tribuere: ſicq; conuenit ipſum amatorem eſſe ſui.

Ex leſſione. x. & cap. x.

Uidetur abſurdum cum omnia beato tribuantur: amicos non tribuere: qd̄ maximum uidetur extemorum bonorum.

Abſurdum eſt eum qui ſolus ſit beatorum dicere: nemo enim eligeret cuncta bona poſſidere ſcđm ſeipſum: nā ciuile alia ē hō cū aliis uiuere: nātū beato certe hoc exiſtit: nam habet bona naturæ.

Viribus amicis & iocūdis beatus nequaquā indiget: cū ſibi adſint bona & cū uita eius ſit iocunda nō indiget externa uoluptate:

Fœlicitas eſt operatio quædam.

Operatio ſit ac nō exiſtit quāſi quædam poſſeſſio:

Cōſeplari proximos magis ualemus q̄ nos ipſos: & illoꝝ actus q̄ noſtros.

Actus ſtudioſoꝝ qui amici ſunt iocundi ſunt bonis.

Beatus honeſtis amicis indigebit :

Oportet iocunde uiuere beatum: at nero in ſolitudine moleſta eſt uita:

Studioſus qua ſtudioſus eſt aſſibus gaudet: quia uirtute proſciſcuntur: qui uero a uitio grauante ſeque: nemadmodum muſicus elegātī cantu letatur: ab ſurdo autem offenditur.

Virtutis exercitatio quædam eſt: conuerſari cum bonis theognis inquit.

Ex leſſione. xi. & cap. xi.

Apparet ſtudioſum amicū ei qui ſtudioſus ſit natura eſſe: expetendum: nam natura bonum ſtudioſo per ſeipſum bonum eſt ac iocundum.

Viueſe diffinitur animalibus quidem potentia ſenſus hominibus uero ſenſus uel intellectus:

Potentia ad operationem reſertur: ſed principale in operatione eſt.

Viueſe principaliter eſt ſentire uel intelligere.

Viueſe per ſeipſum bonum eſt ac iocundum eo quia omnes illud appetant: & maxime boni uiri atq; beati: hiſ enim uita maxime eſt appetenda: quia eſſe illis bonum eſt ac iocundum.

In usu ac societate uerborum & uoluntatis dicuntur homines simul uiuere: & non quodammodo in pecudibus si simul pascantur.

Ex lectione. xii. & cap. vi.

In hospitalitate eleganter dicitur neque multos habendos esse hospites: neque sine hospitibus esse.

Multis uice uersa inferuire laboriosum est:

Multitudinis ciuitatis terminus est: neque enim ex decem hominibus ciuitas constitui potest: neque ex decem centenis milibus amplius ciuitas foret.

Illos oportet esse amicos qui debeant omnes simul quotidiano usu uersari: hoc autem difficile est in multitudine.

Difficile est ut multi una latentur & doleat accidit enim ut alter similis doleat alter latetur.

Videntur fieri non posse ut multis uehementer quis sit amicus.

Non sunt amici plures secundum sodalicam amicitiam: & quae famose sunt in duobus dicuntur.

Qui multos parant amicos & omnibus familiariter se praebent nullius uidentur amici nisi ciuilibiter illi quos uocant placentes.

Propter uitium & propter seipsum non est ad plures amicitia.

Ex lectione. xiii. & cap. xii.

Magis necessarium est habere amicos in aduersis quapropter utilibus indigent: honestius uero improspers quapropter bonos: & honestos quaerunt.

Assistentia amicorum locunda est improspers & in aduersis maius & releuatur afflicti amicis condolentibus.

Affectus amicus in rebus aduersis solatium & aspectu & sermone (si modo sit aptus) nouit enim amici naturam: & quibus gaudeat: quibus ne angeatur.

Sentire condolentem in suis aduersitatibus dolorosum est: omnes fugiunt ne causa doloris sint amicis.

Qui natura utilis est cauet ne amicos simul dolore conficiat: & si non excedit in dolentia illorum: dolorem non tollerat: nec conquerentium uoces sustinet: quia nec ipse querulus est: mulieres uero ac huiusmodi homines condolentibus gaudent.

Imitari oportet in omnibus meliorem.

Oportet in prosperitatibus prompte conuocare amicos: cum honestum sit benefacere: in aduersitatibus autem tarde: nam malorum decet quam minime eos participes facere: unde illud dictum extat: satis est quod ipse calamitatibus praueor.

Potissime uocandi sunt amici quoties magna nobis commoda cum par

ua ipsorum molestia afferre possunt.

Ite decet amicum ad eos qui in calamitatibus sūt Inuocatum & prompte
nam amicus est benefacere indigentibus & non inquireribus
Honestū non est amicum propter causā suae utilitatis.

Ex lectione xiii. & cap. viii.

Amicis aspectus ipse dulcissimus est: & magis expetunt hunc sensum
quam alios: ut pote amore in hoc potissimum existente & genito
Quod est singulis amicis esse melius gratia uisere expetunt: in eo cum
amicis uolunt moram trahere: itaq; alii componant alii colludant:
alii simul philosophantur.

Singuli in his quotidiano usu uersantur quae maxime amant Inuitas
Amicitia improborum flagitiosa est: communicant enim praua instabi-
les existentes: & flagitiosi sunt inuicem se assimilantes proborum au-
tem proba: ex quotidiano usu suscipiens incrementum
Videntur amici meliores fieri agendo & se mutuo corrigendo.

Propositiones ex v. libro ethicorum Aristotelis.

Ex lectione i. & cap. i.

Videntur ad moris maximam uirtutem esse ut gaudeat quis qui
bus gaudere oportet & oderit q̄ odisse oportet: tendunt enim
haec per totam uitam inclinationem habentia: & potestatem ad
uirtutem ac beate uiuendum.

Qui de affectibus & actibus habent sermones minorem fidem quam
op̄a habent quando igitur discordant ab his quae sunt secundum sen-
sum: spectati atq; relecti sunt etiam uetum insuper interrimunt

Qui uoluptatem utriusq; atq; quando illius appetens deprehendatur ad il-
lam inclinati uidentur: quasi talem existentem omnem.

Diffinire non est multorum.

Sermones qui ueri sunt non solum ad sciendum utilissimi sunt: sed ad
uiuendum: consentanei enim operibus fidem habent quapropter & p-
uocant intelligentes uiuere secundum ipsos.

Ex lectione ii. & cap. ii.

Eudoxus uoluptatem summum bonum esse censebat: propterea q̄ cūctā
rationalia & irrationalia illam appetere cernebat.

Fidem habuere sermones endoxi propter motum probitatem: magis quā
propter se ipsos: recte enim modestus esse uidebatur: quare non ut
amicus uoluptatis haec dicere creditus esset: sed quod te uera sic esset.

Oē bonum cum alio bono expetibilius est quam solum.

Quod omnibus uidetur id esse dicimus: & qui hanc opinionem tollit nō
multo probabiliora dicit.

Etiā in p̄tatis est aliquod naturale bonum ualentius quam secundum se ipsa : quod appetit appropriatum sibi bonum.

Ex lectione.iii.

Nihil prohibet quemadmodum sanitas determinata existens recipit magis & minus sic & uoluptatem recipere.

Voluptas motio non est : omni namq; motioni proprium uidetur esse ne locitas & tarditas : licet non per se sed ad aliud : uoluptati autem neque horum existit : nam potest quis cito letari quemadmodum & ita : sed in uoluptate constitutum non.

Traduci ad uoluptatem uelociter & tarde quis p̄t : operari uero secundū illam uelociter non potest.

Nō est repletio uoluptas : sed dum sit repletio quisq; uoluptatem capit & dum exhauritur dolet.

Ex lectione.iiii.& cap.iii.

Si p̄uerse dispositis obscena sunt iocunda : & non putandum est ea simpliciter esse iocunda : sed ipsis : quemadmodum ægrotantibus salubria.

Voluptates differunt specie : alie enim ex rebus honestis : alie ex turpi- bus fiunt.

Fieri non potest ut quis iusti uoluptatem accipiat nisi sit iustus : neq; musi ci nisi sit musicus.

Nullus optaret uiuere si ita puerili mente saturus sit in uita ut his ex rebus uoluptatem capiat quibus pueri maxime capere uidentur.

Circa meminisse scire : uirtutes habere solitudinem utiq; ponere mus : etiam si nulla inde sit prouentura uoluptas.

Voluptas non est summum bonum : neq; oīs expetibilis est.

Ex lectione.v.& cap.iiii.

Visio omni tempore est perfecta : non enim quicquam illi deest quod postea factum illius speciem perficiat : & huic similis apparet uoluptas : tota enim quiddam est : nec ullo tempore uoluptatem quis cupere potest : quæ si maiori tempore fiat illius species perficiatur.

Voluptas motus non est : nam omnis motus in tempore est & finis alicuius : delectari autem est in non tempore.

Visio non est effectio : neq; puncti : neq; unitatis : neq; quicq; horū motus : igni neq; uoluptatis : nam totum quoddam est.

Ex lectione.vi.

Perfecta operatio est operantis optime dispositi erga potissimum eorum quæ sibi subsunt : & hec erit iocundissima.

Per omnem sensum sit uoluptas & similiter per intellectum & contem- plationem.

Perficit operationem uoluptatis nō ut habitus qui inest : sed ut resultat quidam finis ueluti in ætatis flore pulchritudo.

Capitulo quinto. Nullus continue in uoluptate est : cuncta namque humana impossibilia sunt continue operari : uoluptas autem sequitur operationem.

Vivete omnes appetunt :

Vita operatio quædam est :

Quilibet circa illa & illis operatur q̄ maxime amat : cœu disciplinarum studio dedit intellectu circa perspicuentiam rerum : & musicus auditu cœca dulcem sonum.

Ex lectione. vii.

Coniugata uidentur esse operatio & uoluptas : nec separationem recte : re : nam sine operatione non fit uoluptas : & omnem operationem uoluptas perficit.

Voluptas & operatio specie uidentur differre : nam alia specie ab aliis perfici putamus.

Vnaquæq; uoluptas operationis illi quam perficit propria est

Coniugata operationem propria uoluptas magis enim singula discernunt exactiusq; comprehendunt quicunq; uoluptate operantur :

Ab aliis provenientes uoluptates impedimento sunt operationibus : ex quo fit ut quotiens uehementer aliqua te gaudemus non sere aliud agamus : & alia faciamus cum aliis leuiter delectamur.

Ex lectione. viii.

Cum differat operationes probitate & improbitate : & alie expetende sint alie fugiendæ : alie neutre : eodem modo se quoque uoluptates habent.

Cap. vi. Magis propriæ sunt operationibus uoluptates quæ illis insunt q̄ cupiditates : hæc namque distincte sunt temporibus & natura illæ uero propinque operationibus & indistinctæ : ita ut ambiguum sit utrum idē sit operatio & uoluptas.

Vnicuiq; animali est propria uoluptas quemadmodum & opus : nam ut inquit heraclitus : alinos magis delectant stramina quam aurum.

Operationes ac uoluptates quæ aliorum sunt specie differunt specie : quæ uero sunt eorundem indifferentes sunt esse rationabile est.

Voluptates quas omnes fatentur esse turpes non est dicendum eas esse uoluptates nisi illis qui corrupti sunt :

Ex lectione. ix. Acap. viii.

Fœlicitas est finis rerum humanarum.

Fœlicitas habitus nō est: & enim dormienti existerē posset: & instar plantę uitę degentis: & in calamitatibus maximis constituto:

Fœlicitas ponenda est in aliqua illarum operationum quę propter se expetuntur & non illarum quę propter aliud.

Propter se expetendę sunt illę operationes in quibus nihil alterius quęritur quam operatio & tales uidentur esse operationes secundum uitutem.

Ludi ad fœlicitatem uidentur pertinere: quoniam illi qui in magna potentia constituti sunt illis interdunt: at id fortasse nullum est signum: non enim impotentiam aut uirtus neque mens a quibus laudabiles sunt operationes.

Pueri quę apud eos in pœcio sunt ea putant esse optimas: & quemadmodum apud pueros atque uiros diuersa pœcio habentur: sic etiam apud bonos & malos.

Pœciosa & iocunda sunt illa quę studiose sunt talia

Cuius secundum proprium habitum expetentissima est operatio: unde & studiose secundum uirtutem

Non ē fœlicitas in ioco stiam absurdum foret iocum esse cum quem quęrimus finem.

Quasi alterius gratia expetimus præter fœlicitatem

Studere & laborare ioci causa stultum nimis puerileque uidetur: iocari uero ut studeas secundum anacharsis sententiam secte se habet

Cessatio quædam iocu uidetur & non est finis cessatio cum fiat gratia operationis.

Meliora dicimus seria quam ridicula & iocosa.

Potest quisque sui corporis uoluptatibus: etiam abiectus quisque nō minus quam optimus: ut fœlicitatem nullus dicet obiectio competere: nisi non & uitam.

Ex sectione x. & cap. vii.

Rōnabile ē ut fœlicitas sit secundum optimā operationē: optimā autē operatio est contemplatiua.

Quod optima operatio sit cōtēplatiua cōsentaneū uidetur ueritati: & n. mēs optimū ē eog. q̄ i nobis sūt & cognoscibilū circa q̄ mēs ē isup cōtinua

tissima hæc ē opatio cōtēplatiua. n. possumus cōtinue magis q̄ qd uis agere

Maximā oīum operationū uoluptatē afferre illā q̄ ē p sapiētia oēs cōsēnūt ut nēp sapiētia mirabiles q̄sdā hęc uoluptates & cōtēplatiue & puritate.

Rōnabile est scientibus maiorem delectationē ad eē quā quærentibus.

Necessarium ad uitam & sapiens & iustus & ceteri indigent talibus uero sufficienter affluentibus: iustus quidē indiget ad quos & cū quibus in istis utatur eodē mō tēparat & sortis & aliorū q̄sq̄at sapiēs p seipsū

cōtemplari pōt: & quanto sapientior sit magis:

Melius fortasse est si sapiens adiutores habet: sed tamen ipse per se suffi-
cientissimus est.

Videntur sola cōtemplatio sapientiæ p̄pter se amari: nihil enim ab il-
la provenit, p̄ter cōtemplationem ut in rebus agendis vel plus vel
acquirimus p̄ter actionem.

Ex lectio. xi. & cap. ix.

Videntur foelicitas in otio esse.

Negotiamur ut ociemur: & bellum gerimus ut in pace degamus: nullus
enim bellum expetit bellandi gratia: neq; parandi illa quæ ad bellum
pertinent: nam videretur penitus sanguinolentus esse si amicos faciet
hostis ut pugnae cedensq; sequantur.

Nihil eorum quæ foelicitatis sunt imperfectum est.

Contemplativa vita potior est quam quæ secundum hominem non en-
qua homo est ita uiuet: sed qua diuinum quiddā in ipso existit.

Oporter non quemadmodum mouēt quidam nos humana curare cum
numus homines: & mortalia cum sumus mortales: sed quantum fieri
potest ad immortalitatem ad mitti & omnia facere ut uiuamus secun-
dum optimum eorum quæ in nobis sunt: scilicet secundum mentem
licet enim mole paruum id sit potentia & p̄cio multo magis existit
Proprium cuiq; natura optimum & iocundissimum est: & hominum igitur
vita quæ est secundum mentem: si quidem maxime hæc est homo.

Ex lectione. xii.

Vita quæ est secundum mentem beatissima est: secundariā uero illa est q̄
est per aliam uirtutem scilicet prudentiam: nam operationes secundū
illā humanæ sunt.

Coniuncta est prudentia moris uirtuti: & illa prudentiæ siquidem princi-
pia prudentiæ sunt secundū uirtutes morales: æt̄um autem in mora-
libus secundum prudentiā: coniunctæ uero hæc affectibus: & circa cō-
positum sunt: compositi autem uirtutes humanæ sunt: uita igitur secū-
dum illas & foelicitas: illa uero quæ mentis separata est.

Voluntates hominum obscuræ sunt: & simulant se iusta uelle cum
non sunt.

Contemplati nihil exteriorum bonorum opus est ad operatiōem: sed (ut
ita dixerim) cōtemplationē impediunt: uerum qui homo est: & cum
pluribus uiuit eligiq; nirtuosa facere indigebit p̄fecto his ad ho-
minis uitam.

Cap. x. Actiones secundum uirtutes morales deo non attribuiamus nam
in rebus agendis paruum quiddam est & indignum numine deorum
Operatio dei beatitudine p̄cellens cōtemplatiua est: & homibus ope-
ratio illa quæ huic cognatissima est erit utiq; foelicitissima:

Cetera animalia felicitatis capatia non sunt cum tali operatione penitus careant.

Deo omnis vita beata est hominibus vero inquantum similitudo quædam competit huiusmodi operationis.

Felicitas est speculatio quædam.

Ex lectione .xlii.

Indiget felix externa prosperitate cum homo si non enim natura per se sufficiens est ad contemplandum sed oportet sanum esse corpus & alimenta ceterumq; sanularū adesse.

Non in excessu externa; res sufficiens est: neque iudiciū neq; actio nam privati homines non minus videntur recta agere: quam illi qui sunt in potestatibus constituti immo etiam magis.

Solon recte felices ostendit esse mediocriter abundantes externis bonis agentes præclara & viue ntes modeste: potest enim qui mediocritia posidet agere quæ oportet.

Anaxagoras videtur non locupletem neq; potentem existimare felicem dicens se nequaquam mirari si ille multitudinē absurdus esse videtur: nam multitudo solum iudicat a rebus externis.

Veritas in rebus ex operibus & vita discernitur.

Confyderanda sunt quæ dicuntur de moribus ad vitam factaq; referendo & si concordant in operibus recipere illa oportet: si vero discordant rationem perquirere.

Qui secundum mentem operatur & eam colit & optime dispositus est amicissimus deo videtur esse: nam si deus curam habet humanarum rerum ut existimat & creditur rationale est eum gaudere optimo & cognatissimo.

Amatibus mentem maxime & honorantibus deus fauet tanquam rerum sibi charissimarum curatoribus.

Amicissimus dei est sapiens & eundemq; felicissimum esse decens est.

Ex lectione .xliii. & cap. vi.

Non est in rebus agendis finis confyderare singula atq; cognoscere: sed magis illa agere nec sane sufficit scire: sed conandum est illa habere & uti.

Si verba satis essent ad faciendum nos bonos: multam & magnā mercedem scdm Theognidem persuasores merito reportarent.

Constat sermones illam vim habere: ut provocare ac propellere iuvenes eos qui ignavi sunt possit: & generosum more veræq; honestatis amantem virtuti obnoxium facere: sed vulgus non posse ad probitatem inducere: non .n. tales sunt ut verecundia obtemperent sed metu: neq; ut abstineant a pravis propter turpitudinem: sed propter poenam.

Non possibile est neq; facile quæ ab antiquo moribus occupata sunt ea

verbis mutare.

Alii sunt boni natura alii consuetudine alii doctrina.

Fieri bonos naturam non est in nostra potestate: sed per quandam diuinā causam ut vere fortunari existit.

Sermo & doctrina nunquam in omnibus vires habent: sed oportet ut ante cultus sit moribus auditoris animus ad recte gaudendum odiedumque: itaque ager qui semina sit nutriturus nam qui secundum perturbationem animi nihil nec audiret momenti persuasiones nec intelligeret: perturbationes enim animi non videntur penitus cedere verbis: sed violentiæ.

Experientia difficile est recta inductione ad uirtutem potiri: nisi sub talibus educatus sit legibus: nam uiuere modeste & temperate plurimis ac praesertim iuuenibus non est iocundum: quapropter legibus constitutum esse oportet circa educationem & exercitia: non enim molestiam afferent si fuerint conuersa.

Legibus indigemus omnino recte per totam uitam: nam plerique necessarii magis quam rationi parent & poenis quam honestati.

Debent legum positores pronocare & exhortari homines ad uirtutem honesti gratia: aut poro illis qui boni sunt ea secutus: aduersus autem inobedientes & tardiores poenas suppliciaque imponere: qui uero tales sunt ut emendari non possint: eos penitus exterminare: nam probum uirum & honestum uiuentem rationi paritutum esse existimamus: im probum uero libidinibus obnoxium quasi belluam quidam sub iugo positam per dolorem esse coercendum.

Patris ordinatio uim & necessitatem: id est coactionem non habet: nec aliter cuiusdam uiri nisi sit rex aut huiusmodi: ut lex uim habet necessariam ratio existens & prudentia quadam & mente quadam.

Homines eos qui cupiditatibus suis aduersant (& si recte faciant) tamē indigne ferunt: lex autem non est molesta iubens probitatem.

Ex sectione. xvi.

Ut in ciuitatibus uim habet leges & mores: sic in domibus paterni sermones & mores ac plus etiam propter beneficia collata.

Differunt priuata instituta a publicis: uelut in medicina: uniuersaliter enim febrienti confert abstinentia & quies: est tamen fortasse aliquis cui non confert.

Ex sectione. xvi.

Nulli quicquam melius ciuitati suae reliquere possent quam filios suos ad tempus gubernandam aptos neque sibi ipsis aut his quos charissimos habent magis quicquam optare possunt: quam potentiam bene administrandae reipublicae.

Experti in singulis recte iudicant opera & per quae & quomodo perficiantur.

ror' intelligunt.

incipiunt per resolutiones ex libro primo Magnorum moralium Aristotelis

Indiosum esse est uirtutes habere :

Oportet si quis in politicis debet practicus esse secundum mores esse studiosum

Negotium circa mores pars est & principium politicæ

Nihil proficuum est scire quidem uirtutem : quomodo autem utiq; fiat & ex quibus nō odirentur alii enim scire uolumus

& nos ipsi esse tales.

Primo pythagoras incepit de uirtute dicere: non ratione uirtutes ad numeros reduces:

Post pythagoram socrates adueniens: non ratione uirtutes scientias faciebat.

Scientiæ omnes sunt cum ratione ratio autem in intellectu animæ sit solo uirtutes autem etiam in irrationali parte aīe sunt.

Nulla scientia neq; potentia causa mali est: sed omnium potentiarum bonas est finis: & optimæ potentiæ ac scientiæ optimus erit finis.

Bonum dicitur dupliciter: aut enim optimum in unoquoq; entium hoc autem est quod per sui naturam est appetibile: aut quo alia participant bona sunt: hoc autem idea boni est: ut commune omnibus existens bonis.

Aliud ab idea ipsam commune omnibus est idea enim separabile est & ipsum secundū seipsū est: commune autē oībus in est.

Diffinitio multum in seculisq; substantiam dicere.

Non est unius scientiæ neque potentiæ de omni bono intendere: quia bonum in omnibus prædicamentis est: non enim medicus bonum quod est in gubernatiua quandoq; sciet.

Non est politicæ de communi bono dicere: sed de bono optimo nobis.

Oportet in omni scientia principia propria accipere inconueniens est enim si quis uolens triangulum duobus rectis æquales habentem dicere accipiat principium q; aīa immortalis est.

In scientiis accidit simul scire scientiam quid est & esse sciententem: si enim medicinam quis sciuit quid est: medicus iste confessus est. sed non in uirtutibus hæc accidit: non enim si quis sciuit iustitiam confessus iustus est.

Bonorum hæc quidem sunt honorabilia puta anima intellectus: principia autem principium uirtus hæc autem laudabilia: puta uirtutes ab operationibus enim quæ sunt secundum ipsas laus sit: alia uero sunt potentiæ: puta principatus: diuitiæ fortitudo pulchritudo.

Potentia diuina appellantur bona: & fortuna generationis ipsorum cā estia fortuna enim q; diuitiæ sunt & principatus: & uniuersaliter quæ

cum in potentie ordine conueniunt.

Quantum bonorum est quod est sanarium & conseruatum boni: puta exercitum sanitatis: & si quid aliud tale

Bonorum hæc quidem omnino & ubiq; sunt appetibilia: puta iustitia & aliæ uirtutes: hæc autem non: puta fortitudo & diuitiæ: & potentia & huiusmodi.

Bonorum hæc quidem sunt fines puta sanitas: hæc autem non: ut quæ cū sanitatis sunt.

His quæ sunt ad finem semper finis melior: & simpliciter & uniuersaliter ipsum finem semper melior perfectus imperfecto.

Diff. Perfectus finis est quo adueniente nullo amplius indigemus: imperfectus autem quo adueniente indigemus aliquo.

Fœlicitate adueniente nullo alio indigemus.

Fœlicitas est ex multis bonis composita: & nihil ab his bonis est fœlicitas

Cap. II. Bonorum hæc quidem in anima sunt puta uirtutes: hæc aut in corpore: puta sanitas & pulchritudo: alia uero exterius ut diuitiæ principatus honor & huiusmodi: & horum quæ in anima sunt optima sunt.

Bona quæ in anima existunt determinata sunt in tria in sapientiâ: in uirtutem: & delectionem.

Vltus appetibilior est habitu nullus enim utiq; uellet habere uisum non debens uidere: sed claudere rufus enim finis est habitus autê utus cū.

Capitulum tertio. Cum in anima sit uirtus idem dicimus aliam facere & aliam uirtutem: sed uirtus quidem in unoquoq; hoc facit cuius est uirtus. alia autem alia quædam.

Nullo alio quam anima uiuimus uirtute autem animæ bene uiuimus.

Diff. Bene uiuere & bene operari nihil aliud dicimus quam fœlicitatem ergo fœlicitas est in bene uiuere.

Bene uiuere est in uiuendo secundum uirtutem.

Fœlicitas est in uiuendo secundum uirtutes:

Fœlicitas est imperfecto non imperfecto: nō enim erit in pueris: sed i uito

Fœlicitas nō est in tempore imperfecto sed perfecto qđ utiq; erit quo homo uiuit: & n. ratione dicitur a multis quod oportet fœlicem in maximo tempore uitæ iudicare.

Quod fœlicitas sit actus uidebit utiq; aliquis exinde in formis enim si qđ dormiat per uitam talem non uolumus hunc dicere ualde fœlicem esse uiuere quidem ipsi inest: sed uiuere secundum uirtutes non in est: quod erat secundum actum.

Capitulum quarto. Est quædam pars animæ qua nutritur animatum quā uocamus nutritiuam: cuius non est uirtus huius enim partis non est agere.

Motus non est in parte animæ nutritiua: unde nec actus: sed similis esse ui

rum non involuntariis est.

Vituperamus aegrotantes quando ipsos putamus eas esse aegrotandi sicut male habere corpus quasi existens & hoc voluntarium.

Ois natura generatiua est substantiae talis qualis ipsa ex principiis quibusdam. Cuius operationes permutantur & principia operationum ex quibus sunt permutantur. Principia operationis studiose & praeuere electio est & uoluntas & oēs quod secundum rationem est unde & ipsis mutatis mutamur & ab operationibus uolentes.

Et si in aliquo sit iustum esse & studiosum si uoluerit non tamen in eo est oīum studiosissimum esset licet enim si quis uoluerit curā habere corporis non utique oīum optimū habebit corpus oportet enim non solū curā in eā sed & naturaliter fieri corpus bonum & optimū. Similiter oportet existimare in anima non enim utique eligens studiosissimus esse studiosissimus etiam si & natura erit.

Cap. viii. Voluntarium simpliciter dicimus quod operamur non coacti: Appetitus tres sunt species concupiscentia uia & uoluntas

Diffi. Vio' entia sunt quorū exterius est causa aqua coguntur operari.

Coacti non sūt dicenda quaecumque delectationis causa operamur si quis enim dicat coactus fui amīci mulierem corrumpere a delectatione abstinendum erit.

Cap. x. Electio appetitus non est quoniam appetitus in aliis animalibus est. Electio autem non electio enim cū ratione est.

Electio uoluntas non est quoniam uoluntas impossibile est uolumus enim immortales esse eligimus aut non.

Electio non est ipsius finis sed eorum quae sunt ad finem: uoluntas autē est ipsius finis.

Electio non est intentio de multis enim intendimus quae non eligimus.

Diffi. Electio est appetitus consiliatiuus eorum quorū in nobis est & operari & non operari & ita operari & non ita & eorum in quibus est propter quod non tamen unū & determinatū sicut est in geometria.

In superabundantiam & defectum propter delectationem & tristitiam sentimus propter delectationem enim praeuia operamur propter tristitiam autem bona fugimus.

Peccatum non sit intentione sed electione bonorum & non circa ipsum finem in hoc enim oēs cōsentiri finem puta sanitatem bonum esse sed quae utique sunt secundum finem puta utrū ad sanitatem comedere bonū sit non omnes sentiunt.

Cap. xi. Virtus magis est cōiectrix ipsius finis quā eorum quae sunt ad finem. Dicimus simpliciter actum habitu esse meliorem homines enim studiosum uidentes indicant ex operari propter id quod non est possibile manifestare uniuscuiusque electionem quam habet.

Cap.xii Si quis non timet tonitrus aut conuersiones aut aliud quid forte hominem terribilium non fortis: sed infans erit.

Qui propter experientiam fortes uidentur: sicut milites: aut propter passionem puta amantes non fortes dicendi sunt.

Fortitudo politica qua ciues propter uerecundiam pericula sustinent in utique uere fortitudo est dicenda: hac enim ablata non manet fortitudo.

Qui fortes uidentur propter spem & expectationem boni: non fortes sunt dicendi.

Qui modo per rationem causa boni ad periclitandum impavidus existit: circa hoc ibi uere fortis est & fortitudo circa hoc est.

Cap.xiii Temperantia est medietas: immoderantiae & insensibilitatis: quae circa delectationes tactu & in gustu factas uersatur.

Manuetudo est medium irascibilitatis & inirascibilitatis.

Cap.xiiii Liberalitas est medietas prodigalitatis & illiberalitatis.

Prodigus est qui pecunias consumit in quae non oportet: & plus in quibus oportet: & quando non oportet.

Illiberalis contrarius est prodigo qui non consumit in quae oportet & quae oportet: & quando oportet.

Malum multiforme est bonum autem uniforme ut sanitas quidem simplex morbus autem multiformis: & similiter uirtus simplex est: malitia uero multiformis.

Liberalitatis non est possidere & praeseruare pecuniam: sicut nec fortitudinis est arma facere: sed uti.

Cap.xv Magnanimitas est medietas quaedam ambitionis & pusillanimitatis: quae circa honorem & inhonorationem uersatur: quae non a multis sed a studiosis conferuntur.

Qui facile contemptibiles sunt & prauis magis se ipsos dignificant: & studiosis se honorari oportere putantes: ambiciosi sunt.

Qui minoribus se ipsos dignificant quam conuenit ipsi pusillanimi sunt.

Cap.xvi Magnificencia est medietas superabundantiae & paruitatis: & circa consumptiones est: quas decenter fieri conuenit.

Cap.xvii Nemesis est medietas quaedam inuidiae & characaciae: id est male leticiae.

Nemesis id est indignatio est tristitia quaedam circa bona quae sunt existitia indigno existenti.

Characacis id est male gaudens delectabitur male operante & digno & indigno.

Semnotes id est honestas intermedia est auiditiae: id est pertinacitiae & complacentiae: & est circa gestus.

Diffidit auides id est pertinax est talis qualis nulli assentiri neque loqui: & nomen quidam auides ab eo quod est sibi placens impositum esse uidetur.

Diff. Placidus est talis qualis est omnibus associari & omnia ubiq.

Neq. inthades neq. placidus est laudabilis semnos autem id est humectus in medio horum est laudabilis.

Verecundia est medietas in uerecundia & cataplexior id est stuporis: & est circa operationes & sermones.

Inuerecundus est qui est in omnes: dicens & operans.

Diff. Cataplex id est stupidus est qui omnia & operari ueretur & dicere.

Diff. Verecundus est qui operatur & dicit in quibus oportet: & quando oportet.

Eutrapelia id est comitas est medietas bomolochia & agrocia.

Diff. Bomolochus id est scurrus est qui omnia & omne est putans oportere conuiciari.

Diff. Agrocius id est rusticus est qui conuiciari uolens non conuiciatus ^{conuiciari} sustineat sed iratus fiat.

Est aliquis eutrapelus id est comis dupliciter: qui neq. omnes & omnino conuicians est: sed potens conuiciari moderare: & qui utique sustineat conuiciatus.

Cap. xviii. Amicitia est medietas adulationis & inimicitia: & est circa operationes & sermones.

Diff. Adulator est qui plus decentibus & existentibus adiudens est.

Diff. Inimicus est qui a decentibus & existentibus diminuens est: & ab eis quæ sunt circumsuferens est.

Diff. Amicus est qui in medio eorum est: neq. enim plus eis quæ sūt adiudens neq. laudabit quæ non decent neq. rursus minora faciet neq. oīo contrariabitur.

Cap. xx. Veritas est in medio ironia: id est simulationis & iactantia: & est circa sermones ^{ἐπιπροσφύται, αὐτὴ ὁμιλία}.

Diff. Iactator est qui plus eis quæ sunt sibi est fingens esse: aut scire quæ non scit.

Diff. Ironia id est caustillator est qui minus eis quæ sunt est fingens esse: & q. scit non dicens sed occultis scire.

Diff. Verus est qui neq. est fingens plus eis quæ sunt ipsi: neq. minora sed existentia ipsi hæc dicit & esse & scire.

Cap. xxi. Iustum est duplex hoc quidem est secundum legem: quod non p. p. iustum est: hoc autem quod in alterum æquale est.

Lex præcipit oīa quæ secundum uirtutes dicuntur.

Quando aliquis bonorum maiora sibi tribuit: maloꝝ aut minora: hoc i. æquale est & ita iustum:

Pythagorici dicebāt iustum esse quæ quis facit hæc cōtra pati sed tale nō est ad oēs: sciens enim si percussit libeꝝ nō est iustum cōtra percuti semel sed multotiens: & liber si libero oculum euellit non est iustum

contra tuelli solam sed plura pati:
 Iustum hoc quidem secundum naturam est: hoc autem secundum legē
 sed melius est iustum quod secundum naturam est: qđ secundū legē,
 Natura existentia nonnunq̃ transmutantur: nam si omnes sinistra stude-
 remus semper proicere hæremus utiq; ambidextria natura autem sin-
 istra est: & dextra nihilominus meliorem sinistrā: quis omnia faciamus
 sinistra sicut dextra.

Non contingit aliquem sibi ipsi iniustum facere.

In agonibus accipiens palmam a presidente hoc iudicante non iniustum
 facit. Quis iniuste ipsi assignetur. sed utiq; iudicans male & dans inlus-
 tum facit

Cap. xxi. Pars animæ rationem habentis: hec quidem consiliativa est
 hec autem scientifica.

Scientificum & consiliativum altera ab invicem esse ex subiectis utiq; fiet
 manifestum: quem admodum enim quoniā alteri ab invicem sunt co-
 lores & lapores & sensus alios natura ipsorum tradidit: sonum
 enim auditu cognoscimus: & saporem gustu: colorem autem visu: &
 alia aliis similitentis & eodem modo oportet opinari: quoniam altera
 sunt subiecta: alteras esse animæ partes quibus hæc cognoscimus.

Altera est particula animæ quæ circa sensibilia est: & altera quæ circa in-
 telligibilia.

Consiliativum est circa sensibilia & ea quæ in motu: & simpliciter quæ in
 generatione & corruptione sunt consiliantur enim de his.

Cap. xx. Scientia circa scibile est: prudentia autem circa operabilia in
 quibus est electio & fuga & quæ in nobis est operari & non operari.

Diff. Non idem est factivum & operativum factum enim est cuius extra
 factionem alius est finis: operativum vero cuius non est alius finis: ex-
 tra operationem.

Circa operationem & operabilia est prudentia: circa factionem autem &
 factibilia est ars.

Diff. Prudentia est habitus electivus & operativus eorū quæ in nobis sunt.
 Prudentia virtus videtur non scientia: laudabiles enim sunt prudentes: il-
 lus autem virtutis.

Diff. Intellectus est habitus circa principia intelligibilia.

Diff. Scientia est habitus eorū quæ cum demonstratione sunt:
 Principia indemonstrabilia sunt.

Diff. Sapientia est ex scientia & intellectu composita: est enim circa prin-
 cipia: & quæ ex principiis sunt demonstrata.

Diff. Opinio est qua ad utranq; partem declinamus: puta ad hoc ita esse &
 non esse.

Prudentia & sapientia non idem sunt: sapientia enim est circa ea quæ cō-

demonstratione sunt & semper habentia se ita prudentia autem nō cit ea eadem sed circa in mutatione existentia qualia conferentia sunt.

Sapientiam uirtutem esse manifestum est: peior enim est prudentia q̄ sapientia quoniam circa peius est. sapientia quod enim circa perpetuum & diuinum est: prudentia autem circa conferens homini si ergo peius uirtus est: & melius merito uirtus erit.

Phil. Synesis id est sensus: pars quēdā prudētiæ est: & *synesis* id est sensus qui potest in ratione iudicare & uidere circa paruū autem & in paruis rebus iudicium eius.

Dinotes id est caliditas & *dinus* id est calidus neq̄ prudētia ē neq̄ prudēs prudētia. n. & prudētiæ est optima appetere: & horū electiū esse & operatiū: sed *dinotes* & *dini* scrutari ex quibus unde quodq̄ fiat operatiū.

Dinotes se habet ad prudentiam cooperando prudentiæ.

Uis Naturalis uirtus est que separata quidem a ratione praua est & derelicta laudanda: ad rationem autem & electionem appositā & perfectā facit uirtutem: propter quod cooperatur rationi: & non est absq̄ ratione naturalis motus ad uirtutem: neq̄ iterum ratio & electio ualde perficitur in essendo uirtus absq̄ naturali motu.

Nullū est prolicuū: operari fortia & iusta nesciente: & eligēte rōne nō recta. Naturalis motus ad bonum cum ratione uirtus est & laudabilis.

Virtutes omnes operatiue sunt: prudentia autem sicut architecton ipsarum est: quomodo enim ipsa præcipit ita uirtutes: & quæ secundum se operantur: quare & ipsa operatiua est.

Prudētia sapientiae nō præcipit: sed ipsa de oībus curat & principalis est: quēadmodū in domo procurator prudētia epi sicut procurator sapientiae parat uacationem: & facere suū opus: continens passiones & tēperans.

Propositiones ex secundo libro magnorū moralium. Aristotelis.

Capitulo. i.

Streplicia id est æquitas & *epilices* id est equas minoratiū iustorum quæ secundum legem sunt quia enim legislator non potest singula certe determinare: sed uniuersaliter dicere: qui in his permittit: & hæc eligens quæ legislator secundum quod uult singulariter determinare non potuit: talis est *epilices*.

Eugnomosyne id est bona sensatio & *eugnomon* id est bene sensatus est circa hæc circa quæ *epilices* est: circa iusta a legislatore derelicta: non absq̄ *epilices* *eugnomosyne* est.

Iudicare *eugnomonis* est: operari autem secundum iudicium *epilices* est. *Eubulia* id est bona cōsultatio est circa eadem circa quæ est prudētia: circa opabilia enim ac circa operationē & fugam: & nō est absq̄ prudentia. *Eubulia* est ordinatiua optimorum quæ in operatiuis & cōseruatiuis sunt.

Capitulo. ii.

A. iiii

Sicut in corpore uidemus aliquos non potentes sanare simpliciter bona conferentes: sed si debet quis sanare corpus prauū: aquā prius & cibos paucos oportet inducere illic & prauam animam habēti ad nullum malum operandum: a diuitiis abstinendum est & principatu & potentia: & uniuersaliter talibus: quando facile mobilior & facile mutabilior ē anima corpore.

Non contrariatur uirtus uirtuti.

Abſq; prudētia aliæ uirtutes non ſunt: neq; prudentia perfectā abſq; aliis uirtutibus: ſed cooperantur quodammodo adinueniētia conſequētes prudentiā.

Virtutes exteriores & quæ circa corpus ſunt in ſuper abūdantiā factæ peiores faciunt puta diuitie multe: facte deſpectores & taſtidioſos ſecurrunt: ſimiliter & principatus & honor & pulchritudo uirtutes autē animi in additamentum tendentes meliores faciunt.

Neq; principatus neq; honor faciet ſtudioſum peiorem q̄ utruiusq; enim ratione utetur.

Cap. iiii. Tria ſunt quæ ſunt in anima ſecūdū quæ prauū dicuntur: malitia in continentia & beſtialitas.

Beſtialitas eſt ſuperabundans quædam malitia.

Oppoſita uirtus beſtialitati eſt innominata: & eſt talis ſupra hominem exiſtens: puta heroica & diuina nominata: quemadmodum enim beſtialitas ſupra hominem eſt: ita & uirtus oppoſita.

Cap. liii. Eſt ſcire duplex quorum hoc quidem eſt ſcientiam habere: ſcite enim didimus quando quis ſcientiā habet: alterū uero eſt agere ſcientiā.

Incontinens eſt habens ſcientiam bonorum: non operans autem ipſa. Incontinenti habenti ſcientiam idem peccatum accidet quod ſyllogiſmū contingit enim: ipſum uniuerſalem ſcientiam habere q̄ talia praua & nocua ſunt: non tamen q̄ ſint hec praua in parte ſciuit: quare ita habens ſcientiam peccabit.

Non eſt continens uel incontinēs qui operatione falſus eſt: ſed qui rationem habet rectam: & hæc praua exiſtentia iudicās & bona: nam incontinens quidem ut inobediens eſt rationi continēs autem obediens: & non a deſideriis ductus.

Qui circa delectationes corporales magis q̄ deo exiſtens eſt ille incontinens perfecte dicitur.

Magis uituperabilis eſt incontinentia quæ eſt per delectationem: q̄ quæ eſt per iram: cum iniuria enim hec uidetur eſſe illa cum delectatione.

Perſeuerantia & continentia non idem ſunt: continentia enim circa delectationes eſt: perſeuerantia autem circa triſtitias.

Incontinentia & mollicies non ſunt idem: mollis enim eſt qui non ſuſtinet labores: non omnes autem: ſed quos neceſſario utiq; alius quis ſuſ-

stinebit: incontinens autem est qui non pote sit sustinere delectationes: sed mollificatus & ab his ductus est.

Plura mala non faciet leo q̄ dionysius aut phalaris: aut dearchus aut affiquis horum malorum: in istis enim principium existens prauum: quod est ratio: maxime confertur: bestia autem hoc non est.

Incontinens melior uidebitur intemperato: intemperato enim inest principium prauum inq̄tum operatur praua existentia: & ratio confirmat.

Intemperantiae duæ sunt species: hæc quidem prouocativa & improvisa & subito facta: altera autem imbecillis que cum ratione reuocantis est existens & prima quidem nõ ualde uidebitur intemperabilis. & enim in studiofis talis fit & calidis ac bene natis: altera autē in frigidis & melancholicis fit & uituperabilis est.

Temperatus est qui non habet desideria praua: rationemq; circa hæc rectam.

Continens est qui desideria habet praua: rationemq; circa hæc rectam.

Prauior est intemperatus incontinens: difficilius enim sanabilia sunt naturalia factis ex consuetudine: incontinens autem prauus consuetudine uidetur esse: intemperatus autem natura: & propter hoc & ab hoc ratio praua in ipso est: sed non incontinente.

Consuetudo est quod in naturam constituit.

Consuetudo alia consuetudine repercutitur: statuta autem a nullo repercutitur: quare difficilius sanabilia sunt naturalia factis ex consuetudine.

Diff. Prudens est qui ratione recta singula speculatur: quicq; sed rationem apparentia optima operatur.

Prudentē non contingit incontinentem esse:

Diff. Felicitas est uirtus in uita perfecta.

Cap. v. Bonum incommiscibile est prauis: & non multum commune: ac bonorum non est prohibitium.

Est quedam natura praua puta que uermium: & universaliter quæ uilium animalium: sed non propter hoc natura prauorum est: similiter & scientie prae sunt: sed tamen non propter hoc prauum est scientia: sed bonum genere & scientia & natura est.

Sicut itame factorem speculati oportet qualis est: non ex quibus diuertit & male operatus est: sed ex quibus benecita neq; scientia neq; natura: neq; aliud ullum quale sit ex prauis: sed ex studiofis considerare debemus.

Delectatio genere bonum est.

Praue naturæ praua est delectatio: studiosæ autem studiosa.

Nescientes nectar putant deos uinum bibere: & non esse id delectabile: hoc autem patiuntur propter ignorantiam: quoniam simile passi sunt.

Diff. Philotimus: id est ambitiosus est qui solus uult habere in alios super

excellere.

Id. ¶ Bonum est quod omnia desiderant

Delectatio mouet ad magis operandum: ad operandum enim promouetur tua est.

Si quæ secundum uirtutem sunt delectatus quis operatur studiosus erit: si autē tristis bona operatur non studiosus erit: tristitia enim in his quæ per coactionem est.

Scientia factiua est delectationis.

Virtutem esse dicimus quando ratio bene disposita est: passionibus bene habentibus propriam uirtutem commensurata.

Non sicut putant antiqui uirtutis principium & dux est ratio: sed magis passiones oportet enim ad bonum motum irrationalem primum fieri: quod & si: deinde rationem posterius supernumerantem esse & disciscere: uidebit autem hoc quis ex pueris absq; ratione ualentibus: in his enim absq; ratione sunt motus passionum ad bonum prius: ratio autem posterius superueniens & connumeratur existens facit operari bonum: sed non si a ratione principiu accipiat ad bonum non consequitur passiones consentientes: sed multotiens contrariantur: propter quod magis principium ad uirtutem uidetur passio bene disposita: q; ratio.

Cap.vi. Absq; exterioribus bonis quorum fortuna est domina non contingit felicem esse.

Neq; intellectum quendam neq; rationem rectam oportet fortunam dicere: propter qd ubi plurimus intellectus & ratio: ibi minima fortuna est: ubi autem plurima fortuna ibi minus intellectus.

Sciendū quod totum hoc capitulum de bona fortuna de uerbo ad uerbu assumptam est: & collocatū pro primo capitulo tractatus de bona fortuna: unde decem & septem prime propositiones illius tractatus de uerbo ad uerbum hic collocari possunt.

Cap.vii. Optimorum uel boniorum quædam sunt simpliciter optima uel bona: ut uirtutes & a uirtute operationes: & principatus: diuitiæ gloria honor & talia: alia uero non.

Bonus & optimus est cui simpliciter optima sunt optima: & simpliciter bona sunt bona: cui uero simpliciter optima non sunt optima: & simpliciter bona non sunt bona: nō est bonus & optimus sicut neq; sanus uidebitur cui simpliciter sana non sana sunt.

Cui bona omnia existentia bona sunt: & ab his non corrumpitur: pura diuinitas principatus talis bonus & optimus est.

Cap.viii. Tunc operari secundum rectam rationem est: quando irrationalis pars animæ non prohibet rationalem partem agere suam actio / nem.

Nulla scientia usum tradit & assumat habitum solum.

Cap. viii. Amicus prauo studiosus non est: amicitia enim in fide & certitudine est prauus autem minime est talis.

Amicitia ad deum non est: amicitiam enim dicimus esse ubi est redamare: deus autem neq. redamare recipit: neq. omnino amare.

Amicitia non est ad inanimata: ab inanimatis enim non contingit redamari.

Nō eadem sunt amicitia: quæ sunt propter bonum: & quæ propter delectabile: & quæ propter conferens: delectabile utile.

Optimum amicitia est quæ fit secundum uitutem: multorum autem quæ fit secundum conferens: quæ autem secundum delectationem fit in inonorabilibus & contingentibus est.

Non sequitur delectationem & conferens uirtus: sed uirtutem utraq. hæc sequuntur inconueniens enim est si quis non opinabitur studiosos ipsos sibi ipsis delectabilissimos esse: & enim prauus ut ait Euripides: sibi ipsis delectabiles sunt: malis enim malo coheret.

In conueniendo nihil maius est q. delectabiles esse.

Studioforum amicitia est secundum similitudinem: & perfecta amicitia est.

Amicitia quæ secundum conferens est secundum inequalitatem est: & nō secundum similitudinem: habundanti enim in ops propter indigentiam eorum quibus diues habundat diuiti amicus est.

Propter conferens in contrariissimis amicitia fit.

Melius est amare q. amari: amare enim actus aliquis dilectionis est & bonum: amari autem neq. unus actus amato est.

Melius est noscere q. nosci: cognosci enim & amari in animatis inest: noscere autem & amare inanimatis.

Benefactiuum esse melius est q. non benefactiuum esse: amans putem benefactiuus est secundum q. amat: amatus autem secundum q. amatur non.

Homines propter amorem honoris amari potius uolūt q. amari: propter id q. in amari super abundantia quædam est: semper enim qui amat ut abundat delectatione aut diuitiis aut uirtute: amato autem honoris super abundantiam desiderat.

Amicitiam dicimus esse eiusdem ad seipsum: nam quoniam amicorum unam esse animam dicimus: amice autem sunt plures partes: hæc erit una anima quando consonant ad inuicem ratio & passio: quare una fissa anima erit ad seipsum amicitia: hæc autem amicitia erit in studioso.

Prauus nunquam est sibi ipsi amicus: tepugnat enim semper sibi ipse. Nullus æquale dat meliori & priori: sed maius sedm abundantiam semper hoc

autem æquale est secundum rationem: æquale enim quodammodo qui minus habet bonum petenspetor existens maius habenti melius existenti.

Est amicitia actus quidam: & amicus non est alius finis præter actum: nam disquæte finis idem & actus est.

Omnes ad quos ipsi fecerunt quodammodo beniuoli sunt: unde & pater beniuolus est ad filium: plus existentem satisfactionem memoris: & spe datus propter quod magis pater amat filium q̃ filius patrem.

Beniuolentia amicitia non est.

Concordia propinqua est amicitia: & si concordiam accipias principaliter dictam: sic concordia in intelligibilibus non est: sed in operatiuis.

Parus est philautos. Iamans seipsum quoniam sui ipsius causa omnia operatur: & non est studiosus: quia alterius causa hic operatur.

Quoniam studiosus amico suo bona secundum conferens tradit amicum suum seipso magis amabit: ipse uero seipsum maxime amat: quia facit optima existentia.

Amicus bonus philautos non est: solum enim amat ipse seipsum quia bonus est: ipse autem philautos non habet propter quod amet seipsum puta bonum: sed absq̃ his ipse seipsum amabit.

Difficillimum est quemadmodum & sapientum quidam dixerunt noscere seipsum & delectabilissimum utiq̃.

Nos ipsos ex nobis ipsis non possumus speculari: nam ex quibus alios in crepamus nos latent hec facientes: hec autem sit aut per beniuolentiam aut passionem.

Quemadmodum quando uolumus ipsi faciem nostram uidere inspicientes speculum uidemus: sic & quido nos ipsos uolumus noscere in amicis uidentes noscimus: est enim amicus ut alter ego.

Quoniam delectabile est seipsum scire: hoc autem non est scire absq̃ alio amico: indigebit utiq̃ qui per se sufficiens est amicitia ad seipsum noscendum:

Quoniam conuiuere delectabile est & necessarium: id autem non contingit esse absq̃ amicitia: indigebit utiq̃ & per se sufficiens amicitia.

Multos amicos possidere non oportet: multis enim existentibus amicis difficile est unumquemq̃ perfecte amare: in omnibus enim impotens est natura nostra infirma existens ad multa accedere.

Si fuerit multi amici non erit tristitiam cessare semper enim merito dico unum accedere aliquod infortunium continget: quo facto necessarium est tritari.

Finis propositorum ex secundo & ultimo libro magnorum moralium Aristotelis.

Insuper propositiones ex libro de bona fortuna Aristotelis & lectiones notate sunt secundum expositionem egladii de roma.

Ex lectione. i.

In exterioribus bonis quoque fortuna est domina non cōtingit foelicem esse

Ex lectione. ii.

Fortuna nō idem est quod natura: natura enim cuius est cā huius ut in pluribus aut similiter factiva est: fortuna aut nūq̃ ut i pluribus sed in ordinato: & ut accidit est.

Fortuna nō est idē quod intellectus idest ars aut rō testatō enim minus est ordinatus intellectus quam natura:

Vbi plerimus intellectus & rō est: ibi minima fortuna: ubi autem plurima fortuna est ibi minimus intellectus.

Bona fortuna non est quædam cura dei.

Dignificamus deum existentem dominum talium ut dignis distribuat bona & mala.

Si deo attribuiamus sicut utiq; contingit agere parū ipsum indicem faciemus: vel non iustum.

Deum paucorum non est verisimile curam habere:

Bona fortuna est in his que non in nobis existunt: nō aut in his quoque ip si domini sumus: & pōtentes operari: pp qđ iustum secundū qđ iustū nullus dicit bene fortunatū: neq; eorū qui sunt scđm virtutem ullū in nobis enim est hæc habere & non habere.

Nobis bene fortunatum dicimus & totaliter cui talia bona existunt: sed tamen non in his principaliter bona fortuna dicitur.

Bona fortuna est in eo qđ bonum aliquod existit præter rationem: & in eo quod est malum non sumere rationabiliter: sed tamen magis in eo qđ est bonum sumere.

In eo quod est bonum sumere est secundum se ipsum eufortunium: in eo aut quod est malum sumere est per accidens.

Ex lectione. iii.

Diff. Bona fortuna est sine rōe natura idest impetus naturalis.

Diff. Bene fortunatus est sine rōe habens impetum ad bona & hæc adipiscens.

In anima est naturaliter impetus quo ferimur sine rōe ad quæ utiq; bene habebimus: & si quis interroget sic habentem impetum propter quid hoc placet tibi operari? nescio inquiet sed placet mihi: simile patiens illi qui adeo aguntur.

A deo uerō si sine ratione impetum habent ad operari aliquid.

Bona fortuna cooperatiua est felicitati :

Ex lectione.iii.

Quemadmodum si quidem glaucii aut nigri oculorum existunt a natura sic & bene fortunati & in fortunati quidam sunt a natura.

Ex lectione.v.

Necesse est fortunati esse : & causam esse aliquibus bonorum aut malorum Scientia non est ipsius effectus fortunati aut propter experientiam non erit ipse effectus.

Ex lectione.vi.

Impetus sunt in anima si quidem a ratione autem ab impetu neque secum hos oportet nos agere sed tale utique erunt quale erit cubos super longa iacere quod scilicet non est necessarium.

Primi impetus sunt qui sunt naturales.

Appetitus naturalis naturaliter ad bonum tendit semper.

Bene fortunati naturaliter erunt quicumque sine ratione bene dirigunt actiones suas ut in pluribus.

Dupliciter dicitur bona fortuna : hæc quidem quia bene operantur ex impetu præcipientes sic operari hæc autem non sed contrariam de qua loquitur secundo physicorum.

Ex lectione.vii.

Non est eius quod est intelligere intellectus principium neque consiliandi consilium est principium.

Deus est principium motus in anima nostra quæ admodum & in toto uniuerso formouet enim deus aliquo modo omnia.

Nihil erit melius scientia & intellectu nisi deus uirtus enim intellectus organum ipsius dei est.

Ex lectione.viii.

Consiliari non expedit bene fortunatis habent enim directiōis principium tale quod melius est intellectu & consilio id est uidelicet qui a ratione se quantur hoc aut principium non habent neque diuinos instinctus boni finem adipisci non possunt.

Bene fortunatorum uelocior est diuinationis quam prudentium & sapientium.

Deo per se & non propter experientiam uel consuetudinem notum est quæ cum agibilis & bene uidet & futura & præsens.

Melancholici & recte diuinares : & simplices magis participant naturam : les ipeturi uidetur enim principium hoc amissa ratione ualere magis quæ admodum cæci memorantur magis : & amissis his qui ad uisibilia sunt uirtuosius est quod memoratur.

Dux sunt species bonæ fortunæ : hæc quidem diuina & secundum ipetum directiua & continua : hæc autem præter impetum & non continua dicitur

Notæ autem ambæ

Finis propositionum de bona fortuna Aristotelis.

Incipiunt propositiones ex primo libro politicæ Aristotelis secundum translationem Leonardii atetini & lectiones notatæ sunt secundum commentaria Sancti Thomæ.

Ex lectione 1.

Idemur oēm civitatē esse societatem quādam & oēm societatem boni alicuius gratia constituta.

Elus gratia quod bonum videtur oīa oēs agunt bonūq; aliquod omnes coniectant

Principalissima ē societatum & cæteras complectitur illa quæ civitas appellatur & civilis societas maximeq; principalissimū oīum bonorum humanorum ipsa cōlectat.

Quicumq; putant gubernatoris civitatis & regis patrisq; familias & domini eandem esse regiminis rationem non bene dicunt

Imperans & patens natura sunt propter conservationem: nam qui potest mente prospicere rem inatura imperat & dominatur: qui autem potest corpore hoc facere patet natura & sequit

Nihil natura tale facit quale statuarii delphicū gladiū ob iopiam: sed unū instrumentum ad unum opus: si enim optime instrumenta proficiēt si eorū singula non multis sed uni deserviant

Diffi. Quotidiana societas secundum naturam constituta est domus

Diffi. Quæ ex pluribus domibus cōstituitur societas prima: utilitatis gratia non quondianæ pagus est.

Oīs domus regitur a seniore.

Quæadmodū formas humanas diis attribuant hoīes sic et vitas: i. cōmunes. *in quibus.*

Diffi. Quæ ex pluribus pagis cōfiscitur societas civitas: eaq; ē ex hiis q; nā ē Homo natura civile est animal.

Qui absq; civitate ē p naturā nō p fortunā aut nequā ē aut potior q; hō: unde ab homero p cōtumeliā increpatut sine tribu sine iure sine domo

Sociale aīal est homo magis quā oēs apes: & quā oē gregatiū:

Nihil frustra natura facit.

Sermouem hō habet solus oīum animalium:

Huc usq; natura pcessit i aliis aīalibus: ut scīfū hēant iocūdi atq; molesti & hoc voce iter se significare possint ac sermo ad hoc datus est nobis ut offendamus utilitatem & dānū atq; ita iustum & iniustū.

Hoc pter cætera aīalia hoībus ppetū erant boni & mali ac iusti & iniusti & alioq; huiusmōi sensū hēant soli hoīesq; societas facit domū & civitatē.

Scdm naturā prius ē civilitasq; domus & q; singuli nostrū: nā totū prius ē q; pte necessariū ē: pempto. n. toto nō erit pes uel manus nisi. equo ce

Cuncta operę diffinita sunt & potentia itaq; cum amplius non sint talia non est dicere illa esse eadem sed equiuoca.

Qui in communi societate nequit esse, quique nullis indiget propter sufficientiam nulla pars est ciuitatis quare aut bestia aut deus.

Sicut perfectione suscepta optimum cunctorum animalium est homo ita si alienus fiat a lege & a iudiciis pessimus est omnium animalium.

Seuissima est iniustitia habens arma.

Homo arma tenet per innatam prudentiam atq; uirtutem: quibus ut plurimum ualet in contrarium uti itaq; impitissimum & immanissimum est scilicet quantum ad ita scribilem sine uirtute: & ad libidinem cibationemq; desiderium, & quantum ad concupiscibilem.

Diffusus ordinatio est ciuilis societatis.

Diffusio iudicatio est iusti iudicium.

Ex lectione secunda.

Sine necessariis impossibile est uiuere & bene uiuere.

Instrumentorum quædam animata sunt: quædam inanimata:

Minister in artibus locum instrumenti optinet.

Facere & agere specie differunt.

Qui sui ipsius non est secundum naturam sed alterius homo hic secundum naturam seruus est:

Imperare & patere non solum necessariorum est sed etiam utilium.

Ex lectione.iii.

Statim ex generatione quadam distincta sunt alia quidem ad imperandū alia uero ad parendum.

Semper melius ē iperium meliorum patentium seu hominis quā bestiarum nam quod a melioribus perficitur melius est opus.

Ubi aliud iperat aliud patet est aliquod horum opus

Quæcumq; ex pluribus constant & unum quod commune sunt: siue ex continuis siue ex discretis in omnibus apparet quod iperat & quod patet.

Oportet considerate naturam non in corruptis sed in his quæ magis se habent secundum naturam.

Praeterea ac prauę dispositio rum sæpe inuenitur corpus iperate alio: quæ peruerse ac præter naturam se habent.

Est in animali prospicere iperium dominicum & ciuile nam animas quidem in corpus dominicum habet iperium mens uero in appetitum ciuile & regium.

Clarum est secundum naturam & utilitatem iperari ab animo corpori & ab ea parte quæ habet rationem: et parti quæ subiacet perturbationibusq; litatem uero & uiciisitudinem omnibus uocare.

Animalia mansueta meliora sunt q̄ fera: animalibus q̄ melius est ut ho-
mini pareant:nam salutem ita recipiunt.

Masculus & femina alterum melius secundum naturam: alterum deterius & hoc imperans illud parens.

Quicumq; tantum diligit quantum animus a corpore: homo a bestia per quem modum se habent quorumcunq; est opus i corporis usus (& hoc est eis potissimum) ita natura sunt feræ.

Non ut corporis ita & animi pulchritudinem discernere facile est.

Qui sunt secundum naturam seruicis prodest ac iustum est seruire.

Ex lectione.iii.

Dicitur seruire & seruus: & secundum leges: & secundum naturam: cō-
silio enim quedā est per quā bello capta illos fieri dicuntur qui capiunt.
Virtus stricta potentia vim potest maxime asferre.

Indignum aliquem seruire nemo dicit esse seruum.

Natura quidem vult ex bonis bonū generare: attamen plerūq; nō potest
seruus pars quedam est domini: quasi animatū quiddam corporis: sed
separata: pars: quia propter aliquid est quod simul profuit: ut amicitia do-
mino & seruo: nam idem prodest toti & parti: animæ & corpori.

Ex lectione. v.

In re familiari imperium est unius: nam ab uno regitur omnis domus: in
repu. autem liberorum & æqualium est gubernatio.

Scientia & liberalis & seruilis est: seruilis quidem est qualis est coquina:
ria: & alius huius generis famulatus.

Domini scientia est per quam utitur seruismam dominus non est in pos-
sidendo seruus: sed in utendo: & continet hæc scientia non magnum
aliquid neq; gloriosum: que enim scire facere oportet: illum oportet
scire iubere.

Quibuscunq; est facultas a laboribus cessandi: uicarius quidem suscipit
hunc honorem iubendi seruis: ipsi uero aut reipu. administrande: aut
studiis philosophiæ intendunt.

Ex lectione. vi.

Fieri non potest ut uiuatur sine alimento: itaq; diuersitates alimentorum
diuersas faciunt animalium uitas.

Homines qui pigerini sunt pastorem uitam sequuntur: quoniam a mī-
suetis animalibus sine labore educatio provenit: otiosumq; sit neces-
se mutare locum animalibus: & ipsi coguntur uia sequi quasi agricul-
turam quandam uitam colentes.

Maxima pars hominum a terra uiuit & a fructibus non siluestribus.

Existimandum est plantas animalium esse gratias: & cætera animalia ho-
minum causamansueta quidem propter cibum: fera uero: & si nō om-
nia: at plurima illorum propter cibum & alia adiumenta: ut uestis ac

cetera instrumēta ex illis fiant: si igitur natura nihil neq. imperfectum facit neq. frustra: necessarium est plantas & animalia omnium hominū gratia fecisse naturam.

Bellica ars secundū naturam quodammodo acquisitiva est: nam & uentura ars pars illius est qua uti oportet cōtra bēstias & cōtra eos hoīes q. ad parēdū nati sunt: nec uolunt parere: ut natura id iustū bellū existit.

Acquisitio & possessio rerum in uita necessarium & utilem ad locietatē domus & ciuitatis non infinita est: nullum enim instrumentum cuiusq. artis infinitum est neq. multitudine neq. magnitudine: diuitiæ autē huiusmodi sunt multitudo instrumētōꝝ rei familiaris & reipublice. Futile quiddā uidetur nummi absurdū enim est tales esse diuitias afficere: quæ habūdās q. fame petite potestut de mīda fabulis traditū.

Ex lectione.vii.

In una quaq. arte desiderium finis in infinitum esse: eorum uero quæ sunt ad finem non in finitum est finis enim extremum omnibus est.

Desiderii augēde pecuniæ non est terminus: finis enim sunt tales diuitiæ & pecuniarum possessio.

Commutationis causa nummus inductus est: in foenore autem nummus nummum patit: itaq. maxime p̄ter naturā est hic acquirēdi modus: quia si denarii nudi acquiruntur ex rebus naturalibus: sed ex denariis.

Ex lectione.viii.

Opationes illæ artificiosissime sūt i qbus minimū ē fortunæ: illæ sordidissimæ i qbus maxie inquatur corpus: illæ semilissimæ i qbus corporis ē opus plurimum: illæ ignobilissimæ i qbus minimū requiritur uirtutis.

Tales milesius ostendit a uicis suis: per facile esse philosophis ditari si uel lent: sed hoc non esse illis curæ.

Ex lectione.iiii.

Tres sūt partes rei domesticæ: una dominicæ: alia paternæ: tertia cōiugalis. Præest pater familias & uxori & filiis tanq. liberis: sed non eodem modo: sed uxori quidem ciuilitatis: filiis autem regie.

Masculus femina principaliorē nisi alicubi contra naturam consistat & antiquior & perfectior iuniorē & imperfecto.

Magis & minus specie differre non facit.

Seruus omnino nō habet deliberandi arbitrium: mulier uero habet sed in ualidum: puer autem habet sed impletum: & eodem modo circa morales uirtutes necesse est esse.

Qui præest perfectam uirtutem habere debet moralem animorum uero unusquisq. quantum sibi competit.

Mulier decus affert taciturnitas: sed non item uirto.

Ex lectione.x.

Rei est ad rectam institutionē reipublicæ p̄cerōs & mulieres esse bene in

Atutos nam mulieres media pars sunt hominum liberorum: ex pueris autem famulantur qui tempu. gubernant.

Propositiones ex secundo libro politice.

Ex lectione. i.

Ines socii sunt unius ciuitatis.

Quod in repu. platonis socrates in qd oportere in bene instituta repu. cōs esse filios & mulieres & facultates id nō prestat si n: cōtinet enim multas perturbationes mulierum communio.

Omnes liberos & æquales simul gerere magistratum impossibile est.

Ex lectione. ii.

Quod multorū cōs est in eo minima adhibetur diligentia nā de propriis maxime curāt hoies: de cōibus autē minus q̄ q̄tum singulis cōpetit: q̄ enim aio curāte ab aliis negligitur: quēadmodum in seruilibus nini steris famulantes multi interdum deterius inseruiant q̄ pauci.

Ex lectione. iii.

Amicitiam putamus maximum esse bonum in ciuitatibus nam sic minime seditionibus agitantur.

Duo sunt quæ faciūt homines curā habere & amare propriū. l. & affectio.

Ex lectione. vi.

Melius est ut proprie sint res sed usu facere illas cōmunes per uirtutē enī erunt communes: ut in proverbio est amicorum omnia communia.

Est sane inenarrabile q̄tū ite sit ad uoluptatē cōsiderare aliquid eē p̄p̄iū sui: Non frustra quicq̄ ad se ipsam amicitia habet: est enim id naturalē sed cū amatio sui reprehēditur nō illud reprehendunt quia se amet: sed quia magis quam oportet se amat: quemadmodum & pecuniarum largiri & opem ferre amicis & hospitibus & familiaribus dulcissimum est: quod sit si propriæ sint facultates.

Ab alienis mulieribus laudabile est se abstinere.

In usu eay rerū quæ ipsi possidemus non in cōibus liberalitatis est opus.

Ex lectione. vii.

Egestas seditiones & delicta parit.

Ex lectione. viii.

Magis a legibus cupiditates adæquantur sunt q̄ patrimonis.

Multitudo grauitur in æqualitate patrimoniorum: paucitantes autē ultri bonorum æqualitatem.

Qui molestia carere uoluptas nō aliud de q̄ a philosophia quærant remediū. Honor maximus habetur nō ei qui furem occiderit sed ei qui tyrannum.

Ex lectione. x.

Improbilas hoium ifaciabilis ē: & p̄mo qdē sufficere debēt pauci atq̄ nimiam: mox uero ubi illa sūt cōsecuti plura appetūt semp̄ quousq̄ i i finitū pcedāt ifinita ē. n. cupiditatis nā ad cuius exp̄lctionē pluri uiuūt.

Ex lectione.xlii.

Omnis ciuitas artificibus indiget.

Ex lectione.xliii.

A suadere facilliter leges mutare improbum est.

Constat errata quædam esse tollenda & legum latorum & magistratum non enim tantum proderit qui corrigere peragunt:quàm nocere a suadendo superioribus non parum.

Lex nullam vim habet quò sibi stent nisi ex more:mos autem non sit nisi temporis longitudine:quare facilliter mutare leges in alias nouis institutam facere est vim legis.

Ex lectione.xliiii.

In quacumq; repu.male prouisum est circa mulieres:in ea putandum est mediocritatem ciuitatis esse neglectam.

Necessarium est in tali repu.in qua mulieres uiuunt mollietate:ac in omni licentiam dissolute:diuitias haberi in pretio: præsertim cum uiri sint obnoxii mulieribus:quod accidit omnibus ferme militaribus bellicisq; gentibus.

Videtur qui primus fabulatus est non irrationabiliter uenerem marti cò iurxisse:quoniam omnes huiusmodi homines prouisi sunt ad uenere illis q; obnoxii.

A mulieribus male gubernatur ciuitas.

Melius est aut nullam aut paruam aut mediocrem dotem esse mulieribus constitutam.

Ex lectione.xv.

Oportet tempu.quæ diuturna sit:ut omnes ciuitatis partes consentiatq; in statu suo permaneant.

Dignitas uirtutis est premium

Quod per omnem uitam magnis de rebus decernendi aliqui in repu.potestatem hēant periculosum est:est enī ut corporis sic & mētis senectus.

Videntur illi qui in potestate decernendarum rerum constituti sunt: largiendi gratificandiq; per multam facultatem habere:quare propter melius est eos rationi reddendi subiectos esse.

Oportet & uolentē & non uolentē ad magistratum assumere:si dignus sit eo magistratu.

Nemo magistratum petat nisi honoris sit affectator.

Pleraq; eorum quæ homines iniuste faciunt.per ambitionem & auaritiā committuntur.

Ex lectione.xvi.

Verusta pleraq; radiora sunt nouis.

Non secundam legem scriptam iudicare: sed secundū q; sibi uidetur periculosum est.

Ex lectione. xvii.

Signum est rei p^u. bene institutæ: q^{uod} populus in suo permaneat loco: neq^{ue} seditionem ullam unq^{uam} fecit neq^{ue} tyrannum.

Qui magnâ habent potestatem: si ipsi utiles sint multum nocent ciuitati. Vbi non maxime honoratur uirtus: ibi non est possibile finem esse optimum in repu. statum.

Pauum est plures magistratus ab uno homine geri: unicū enim ab uno optime perficitur opus.

Ex lectione. x-viii

Pitacus legem tulit: ebrios si quem pulsauerint maiori poena damnari: q^{uam} si sobrii fecissent: quia enim plures delinquant ebrii q^{uam} sobrii: non ad id respexit: quod in ebriis uenia: sed ad utilitatem.

Extremus libro politice Aristoteles.

Ex lectione. i. Diffi.

Es publica est eorum qui in ciuitate degunt institutio uel ordo. Habitatio ciuē non facit: nam isto modo ministri qui circa nos habitant & leni ciues essent.

Pueri nundum ætate perfecti: & senes ob ætatem a muneribus publicis uacantes non simpliciter ciues dicendi sunt: sed quodammodo ciues.

In rebus quarum supposita differunt specie: aliud eorum est primū aliud secundum aliud consequens.

Diff. Ciuis est cui habitas est participandi potestatis publicæ deliberatiuæ & iudiciariæ.

Diff. Ciuitas est multitudo ciuium quæ per se sufficiens est ad uiuendū. Licet uideamus quosdam iniuste se in magistratibus gerere: hos tamen magistratus esse dicimus: sed nequaquam iuste.

Ex lectione. ii

Ciuitas non moribus diffinitur.

Babilon cum capta esset ab hostibus: serunt partem aliquam eius ciuitatis tertia die nundum aliquid sensisse.

Ex lectione. iiii

Non eadem est uirtus boni uiri: & boni ciuis.

Salus & conseruatio nauigantium commune est omnium opus: ad hoc enim unusquisq^{ue} eorum tendit.

Necesse est uirtutem ciuis esse ad temp^{us}. conseruandā.

Uiri boni perfecta est uirtus: & fieri potest ut ciuis bonus non possideat uirtutem illam per quam dicitur uir bonus.

Diff. Præsentia ciuilis est per quam aliquis præest similibus genere: & liberis hominibus: quamq^{ue} eam qui præest didicisse parendo oponet. Recte dicitur neminē bene imperare posse: qui nō prius sub imperio fuerit.

Oportet bonū ciuem scire ac posse præesse & scire laudabiliter & hæc est uirtus ciuis.

Viri & mulieris alia est temperantia & fortitudo nam uideretur utiq; uirtus esse nisi ita fortis esset ut scemina & mulier inhonesti uideretur si sic honesta foret ut uir.

Administratio domus alia mulieris alia uiriana uirtus est acquirere malentis uirtute.

Prædicta propria uirtus est prædictibus nō ceteræ quidē uirtutes uidentur cōes tam eorū qui præfunt q̄ eorū qui subsunt. at prædicta nō est uirtus eius qui subsit sed opinio uera rep. Mandatarū hic loquitur de uiro in quā est subditus nō in quā bonus uir nā ut sic rebus habere prædiciam & non ut subditus.

Ex lectione. iiii.

Optima ciuitas nunq̄ opificem faciet ciuem.

Necessaria qui uni ministrat seruus est; qui sūt publice uiles & sordidi sūt.

Virtutem exercere non potest qui uilibus opificibus est occupatus.

In paucorum gubernatione tenues homines ad rempublicam non recipiuntur ex magno enim censu ad honores repu. perueniunt.

Ex lectione. v.

Dis. Respu. est ordinatio ciuitatis: & circa magistratibus alios: & maxime circa id quod summam in ciuitate habet auctoritatem.

Quoniam homo natura ciuile est animal: sic ut si etiam nihil indigeant homines mutuo auxilio nihilominus affecerit uirtue societatem.

Quæcumq; respublice ad eōem utilitatē intendunt hæc certe sed secundū simpliciter iustū: quæcumq; uero ad propriā eorū qui præfunt utilitatē solū abeunt quidē suntq; uis rectarū retempu. transgressiōes & labes.

Ex lectione. vi.

Vocat consueuimus cū unus ad comunē utilitatem respiciens gubernat: regiam potestatem: cum uero pauci gubernāt plures tamen iunior optimatum gubernationē: uel ex eo q̄ optimi præfunt: uel ex eo quia ad optimum publicum administrant: cum autem multitudo gubernat ad communem utilitatem uocatur comuni omnium nomine respu.

Vt multitudo excellat ad omnem uirtutem difficile est.

Dis. Tyrānides est dominatus unus ad propriū commodū intendē: Philosophantis circa singulorum disciplinam: & non solum ad id quod agendum respicientis: proprium est nihil negligere: neq; prætermittē / res sed demonstrare in singulis ueritatem.

Dis. Paucorum potētia: quam græci oligarchiam appellant est cum ad opulentiorum commodum respu. ab opulētis & diuitibus gubernatur.

Dis. Popularis status: qui græce democratia dicitur est cum ad comōdum egenorum respu. a pauperibus gubernatur.

Vbiq; accessit ut pauci sit opulenti. multi vero inopes libertatis tamen omnes participes sunt: propter quas causas contendunt utriq; de repu-
*Hoc utq; sanctus thomas secundum explicationem eiusdem lectionis sunt nota-
 tate conscripsit super politicam: reliquum expositionis est petri de al-*
uemia. licet in aliquibus libris sancto thomæ ascribatur: quod verum
non est: ut patet diligentius inueniri.

Ex lectione. vii.

Qui de seip[s]is iudicant ut plurimum non recti sunt iudices:

De iustitie ac uitio publice cogitant quicunq; curam habent bene institu-
 endi ciuitatem: ex quo manifestum est de iustitie curam esse habendam
 ei quæ reuera ciuitas sit nominanda.

Ciuitas non est communicatio loci: nec iniuriandi sibi ipsis nec comertii
 gratia licet ista ut ad sint necessarium sit si futura sit ciuitas

Finis ciuitatis est bene uiuere: & non simul uiuere.

Dist. **C**iuitas est generum pagorumq; societas uitæ perfectæ ac per se suf-
 ficientis: & hoc est bene ac beate uiuere.

Qui plus conseruit ad bene uiuendi societatem illis plus iuris cõpetit in ci-
 uitate: q̃ iis qui libertate ac genere pares sunt uel maiores: sed ciuili
 uirtute impares: & q̃ ii qui diuitiis superant: sed uirtute superantur.

Ex lectione. viii.

Si plures sint quorum unusquisq; non sit studiosus: tamen fieri potest: ut
 in unum cõuenientes omnes meliores sintq; pauci studio si non ut sin-
 guli: sed ut oēs si unusquisq; tamen partem habet uirtutis & prudentiæ

Ex lectione. xiii.

Permittere illis magnos magistratus qui neq; opes habent neq; uirtutis exi-
 stimationem: nequaq; est totum propter iniustitiam & ignorantiam
 per quas quibsdam iniuriarentur in quibsdam ettarent: sed excludere
 re illos penitus ab honoribus periculosum est.

Medicus est triplex. ille qui agit & ille qui præcipit & ostendit: & tertio
 loco ille qui a pueritia expertus fuitq; quidã tales in cõctis fere artibus.

Tribuimus iudicium non minus expertis q̃ scientibus.

Recte eligere scientis est opus:

Plura sunt in quibus leges expresse cauere non possunt: ex eo quia nõ fa-
 cile est generali sermone singulos casus comprehendere.

Ex lectione. x.

Danda non est prerogatiua fistularum illi qui sit nobilior: nihil enim me-
 lius canetur: sed oportet illi qui in opere ipso procellunt illam tribuere.

Ex lectione. xi.

Ciuitas esse nõ potest ex pauperibus omnibusque admodũ nec ex semis.
Nobilitas apud omnes in honore habetur.

Consentaneum est ex melioribus ortos esse meliores.

Diffi. Nobilitas est generis uirtus.

Ex lectione. xlii.

Si quis in ciuitate excellat uirtutem dicendum est ut talis uir sit de ciuitate pellendus. neq. gubernationi aliorum erit subiiciendus. potandū enim tale uirū tanq. deū in hominibus esse: restat ergo (ut uidetur) naturam huius talem esse. ut omnes spontē sua illi parere debeant. itaq. rex perpetuus in ciuitate.

Ex lectione. xlii.

Magis apte sunt ad seruendum nationes barbarorum q. græcorum. & eorum qui incolunt asiam q. eorum qui europam: preferunt enim senile iugum æquo animo.

Reges a ciuibus custo diunt. tyrāni uero ab externis mercede cōditi. & reges secundū leges & uolētibz. tyrāni uero inuitis dominantur. itaq. aliter a ciuibus custo diunt. rali ter contra ciues custo diam parant.

Ex lectione. xlii.

Iudicia multorum saepe meliora sunt q. unius.

Optabilius est ciuitatibus ab optimatibus gubernari. q. a rege. & cum potestate & sine potestate. modo repetire queant plures optimos uirtute.

Ex lectione. xlv.

Melius est ciuitatē ab optima lege q. ab optimo uiro gubernari. unde qui legem præesse iubent uidentur iubere deum præesse & leges: qui autē hominem iubet præesse. adiungit & bestiam seu a mulibz. quippe hominis talis est. atq. obliquus agit etiam uiros optimos qui sunt in potestate. ueniens uero absq. appetitu. lex est.

Ex lectione. xvi.

Natura non fit ut pars superet totum.

Ex quanto libro politice Aristotelis.

Ex lectione. i.

N cunctis artibus & sciētiis quæ non circa partem sed circa genus aliquid perfecte existunt. melius est cōsiderare quid cuiq. cōueniat generi.

Non minus difficile est corrigere rēpu. iam institutā. q. ab initio istituere. Leges omnes ad tempus. sunt accommodandæ. autē respublicæ ad legē.

Diffi. Respu. est institutio ciuitatis circa magistratus honoresq. publicos: quemadmodū debeant impartiri. & in quo potestas auctoritas q. summa debeat consistere. & qui sit finis cuiusq. societatis.

Constat tyrannidem gubernationem detestissimam esse ac plurimum a recta specie gubernandi abesse: secundo autem loco paucorum potentiam mediocrem uero popularem statum.

Ex lectione. li.

Equitatem munus nemo faciliter supportare potest nisi sit dives.

Ex lectione.III.

Civitas nō ex una sed ex multis partibus cōstat: una quidem pars est ci-
 ra allmēta quos agricolas dicimus: altera ciros ministeria seu artifices:
 sine quibus civitas habitari nō pōtēt: tertia est forensis multitudo quæ cir-
 ca mercaturā & numulariā versatur: quarta mercenarii: quinta ppulsato-
 res belli: quæ necessaria est si veri libertatē uelint: impossibile est enim
 ut quæ civitas nocari meretur sit natura serua: per se enim sufficiens est
 seruus autē nō per se sufficiens est: sexta pars est iusticiæ iudiciarū: exhi-
 bitores ac præterea cōsultores: septima illorū qui magna patrimonialia
 habentes reipublicæ sustinent: octava qui publicam operam exhibent
 & qui in magistratibus gerendis occupati existunt.

Civitas absq; magistratibus esse non potest.

Arrogant sibi muntem cuncti & insatiablem se idoneos existimant ad
 gubernandum.

Ex lectione.IV.

Pauas facultates habentes ociosi esse non possunt.

Ex lectione.V.

Opulentioribus doctrina atq; nobilitas magis adesse consueverunt.

Finis gubernationis optimatum est uirtus: paucorum uero gubernatio-
 nis diuitiæ: popularis autem libertas.

Nobilitas est antiquæ diuitiæ: & uirtus.

Ex lectione.VI.

Doctrina ingenio indiget: & adiuuamenti externis.

Diff. Vita beata est secundum uirtutem non impeditam.

Virtus mediocritas quædam est.

In cunctis ciuitatibus partes sunt tres: nam alii diuicis excellunt: alii pau-
 pertate nimia deprimuntur: alii sunt inter hos medii.

Bonorum fortunæ mediocritas possessio est optima omnium existimanda
 hæc enim facillima est ad obediendam mandatorum.

Si qui excedunt formam: si uiribus: si nobilitate generis: si diuitiis: aut his
 contrariis: aut paupertate nimia: aut imbecillitate: uel ignominia multa:
 difficile est ut illi rationi obediāt: sunt enim istorum alii superbi: & deli-
 quentes apte in rebus magnis: alii occulte prauis & in rebus exiguis frau-
 datores: & utriq; damnosi sunt ciuitatibus.

Qui opibus diuitiis amicis alijsq; bonis fortuitis habundant: nec impe-
 dum cuiusq; pari uolūt: neq; sciūt: & hoc statim domi eorum natis existit:
 propter delicias enī ne solis qdē præceptoribus obedire cōsueuerūt q
 autē sunt i eorum indigētia summa cōstitutū magistratū gerere nesciunt.

Valde optandum est ut illi qui in rebus uersantur: facultates habeant medio-
 cres ac sufficientes: nam ubi alii nimis multa possident: alii nihil uel
 plebs infima insurgit: uel paucorum potentia illa extrema uel tyrannus

nunex populari enim statu nimium superbo & ex paucorum potentia ad tyrannidem deuenitur.

Vbi multum est mediocrium possessionum.minimū seditionis & discordiæ ciuium innascuntur.

Magnæ ciuitates minus seditionibus subiacent:quia magna est in his mediocrium hominum multitudo paruas autem ciuitates facile est in duas partes diuidere:ita ut nihil medium relinquatur.

In ciuitatibus consuetudo optinuihomines nō uelle æquales sed autim perire quæreant uictos obedire.

Ex lectione.xi.

Ciuitas cōstituta est ex quali & quanto:& dico quale:libertatem:diuitias: disciplinā:nobilitatē:quātum uero multitudinem populi parualetē. Vbi mediocriū superat multitudo uel utrunq; extremū uel alterū tantū hic respu. recipit stabilitatem.non enim est metus ne quandoq; diuites cum pauperibus conspirent cōtra mediocres:unq; enim alteri alteris se uicē uellent.

Arbitret fidelissimus & medius est:

Quanto melior est gubernatio temperata:tanto dumiliior est:

Necesso est procedente tempore ex falsis bonis:uerum malum euenire:

Dinitum cupiditates plus habēdi:magis destruit tempus.q̃ multitudinis:

Illa circa quæ paucorum potentia. contra populi statum:& e contra sunt machinamenta:quinq; sunt numero:contio:magistratus:inditia:arma:matut:exercitium unde rerum processant.

Peditatu: nisi ordo ac disciplina adsit inutilis est in bello.

Erat antiqua ciuitatū gubernatio rationabiliter paucorum & regia: propter paucitatem enim hominum non erat magnus numerus mediocriū: itaq; pauci cum essent multitudine:& institutione magis ferebant ab alijs gubemari.

Ex lectione.xiij.

In rebus magnis debent singuli magistratus ad singula deputari: melius enim singula curantur si in multis cura nostra non distrahatur.

Ex quinto libro politiciæ Aristotelis.

Ex lectione.xij.

Big propter inæqualitatē oritur seditio:& omnino quærentes æquum in seditiones incidunt.

Nobilitatem ac uirtutem in uerbis quidem omnes sese usurpāt at qui re uera nobiles ac boni sunt nusq; centum reperiuntur diuites autem multis in locis.

Impossibile est ex primo errore in principio commissio non euenire ad extremum:aliquid mali.

Turtior ac minus seditioni subiacet popularis gubernatio:q̃ paucorum in

paucorum enim gubernatione dux gignuntur seditiones: una inter se ipsa altera ad populum in gubernatione autem populi una tantum seditio fit ad paucorum potentiam.

Ex lectione.ii.

Rei pro quibus seditiones fiunt sunt lucrum & honor: atq; his contraria: dedecus scilicet & damnum.

Causæ & principia seditiones sunt contumelia: metus: præpotentia: contumptus: incrementi excessus: uerecundia: negligentia: pusillanimitas: inopinitas.

Superbia & auaritia eorum qui gubernant homines prouocant cōtra se: & contra statum eius reip. quæ ista fieri patitur.

Auaritia quandoq; sit ex priuatis rebus: quandoq; ex publicis.

Propter matrem ad seditiones deueniunt qui poenas formidant ob male facta commissa.

Ex lectione.iii.

Oriuntur seditiones nō pro paruis rebus: sed ex paruis ad magna pueniūt. Seditiones parua corroborantur maxime: quando in principalibus fiunt.

A principiis seditionū cauendū est diligenter: ac dissoluendæ statim sunt eorū discordiæ: qui multū in reip. possunt: in principio enim peccatur.

Principium dicitur esse dimidium totius.

Excellentiam uirorum discordiæ totā post se trahunt ciuitatem.

Ex lectione.iiii.

Homines ab honoribus exclusi res nouas molliori non cessant: quo ad ipsi quoq; honorentur.

Ex lectione.v.

Dissoluantur maxime reip. & optimatum gubernationes: propter transgressionem iustitiæ: in ipsis factam.

Ex lectione.vi.

Contrariorum contrarij sunt effectus:

Corruptioni conseruatio est contraria.

In rebusp. quæ laudabiliter permixtæ ac temperatæ sunt: diligenter obseruandum est: ne quid ex legibus institutisq; moueatur.

Maxime ab eo cauendum est quod paulatim reip.

Non similiter facile est latere male agentem in breui tempore magistrat/rum: & in longo.

Conseruantur reipublicæ non solum ex eo quia procul sunt a periculis: sed etiam intendum quia propinquæ sunt: homines enim formidantes uigilantius intendunt ad reip. custodiam.

In omni gubernatione magis conādum est paruos & longi temporis honores præbere quam consestim magnos: corumpuntur enim nec cuius est hominis prosperitatem ferre.

Si accumulate dati sunt alicui honores: nō sunt simul omnes posita aule
rendis: sed paulatim.

In omni repu. lege ita prouidere conandum est: ut nemini sic excessus po-
tentia neq; amicorum: neq; pecuniarum: neq; si ita contingat per absentiam
remouende sunt huiusmodi hominum clientelæ.

In omni repu. legibus omni diligentia constituendum est: ne ex magistratibus
lucra proueniant: si enim populi existimant eos qui magistratus
gerunt ex repu. ditari: duplicem capiunt molestiam: & quod ab honore
excluduntur: & q; a lucro.

In populari statu conseruando quem greci democratiam dicunt oportet
diuinitus parcere: ac non modo possessiones eorum nō auferre: sed ne
fructus quidem earum.

In paucorum gubernatione conseruanda: quæ præce oligarchia dicitur
cura est pauperum suscipienda diligenter: & officia quibus sunt salaria
constituta illis tradenda: & si quis diuitum eos cōtumelia affecerit: ma-
ior pena est constituenda: ne ipsi inter se idem fecissent.

In omni repu. magistratus in quibus uis authoritasq; repu. consistit: solis
illis qui sunt ex repu. committi debent.

Tria debent habere illi qui principales magistratus sunt: susceptus primū
ut a ment presente in ciuitatis statum: deinde ut habeant potentiam ma-
ximam ad ea exequenda quæ magistratus requirit: tertium ut habeat uir-
tutem & iustitiam ad ipsam tempu.

Quando in eodem omnia non concurrunt cuius facienda est electio: ui-
detur inspiciendum esse ad duo cuius scilicet magis participabunt om-
nes: & cuius minus: quapropter in re militari ad peritū magis q; ad pro-
bitatem est respiciendus: contra uero in custodia & administratione ci-
uitatis plus enim probitatis requirit q; quantum habeant multi.

Maximum fundamentum est. *conseruationis reipublice*: custodire ut po-
tentior sit ea pax quæ tempu. saluam uelit quam illa quæ nolit.

Maximum omnium ad reipu. stabilitatem est id quod nunc parui faciunt
omnes: studium ad reipu. disciplinam: nihil enim profuit quinque leges
quæ a gubernatoribus decernantur: nisi moribus instituti: & discipli-
na imbuti homines fuerint.

Nō putandum est esse semper uitare ad formam reipu. sed salutem.

Ex lectione. viii

Regia potestas pro tutela prestantium uirorum contra populum reperta
est: & fit rex ex prestantibus per excellentiam uirtutis: uel rerum gesta-
rum quæ sunt a uirtute: uel per excellentiam huiusmodi generis.

Debet rex esse custos: ut qui diuitias habent: nil iniustam patiatur: nec etiam
populus afficiatur contumeliis.

Ex lectione. viiij.

Per contumeliam & per mæum & per contemptum insurgunt plerique
subiectorum aduersus dominantes.

Quando per contumeliam adducuntur homines ad insurgendum impe-
tus fit in corpus.

Contumelia concitat ad iram.

Inscientium plurimi ultionis causa inopertum faciunt non causa potetia.

Fortitudo potentiam habens superbia est.

Ex lectione. x.

Particulam quandam odii debemus iram existimare:

Interdum ira efficacior est q̃ odium nam ira cum dolore fit: quare non fa-
cile ut itur ratione: odium autem sine dolore.

Constituendum est tyrannorum interfectoribus uiuendum non esse: nisi
rem consecerint.

Ex lectione. xi.

Quanto magis restringitur potestas: omnis tanto maiori tempore neces-
se est eam durare. nam & ipsi qui regunt minus superbiunt magis q̃ mo-
derati sunt: & illi qui reguntur inuident minus unde theopompus la-
cedæmonum rex regiam potestatem ad mediocritatem deducens ad
uxorem respondisse fertur dicentem an non e rubescere: q̃ filiis mino-
rem potestatem regiam dereliqueret: q̃ a parentibus ipse accepisset:
non profecto inquit inam relinquo eis multo durabiliorem.

Nemo adulationibus gaudet qui mentem habet libero homine dignam
sed amant boni uitium: non adulantur.

Vtiles prauis sunt ad praua.

Tria sunt quæ cõlectat tyrannus pro dominatione retinenda: unum est, ut
animos imminuat ciuium: nemo enim prauis animi contra tyrannum
insurgit secundum ut ciues inter se diffidentes reddat: non eueritur.
enim tyrannus nisi ciuium aliqui inter se fidem habeant: ætuum im-
potentiam agendam: nemo enim sibi impossibilia aggreditur.

Ex lectione. xii.

Non facilius inuadi potest: nec facilius contemni qui sobrius est: sed qui
ebrius: neq̃ qui uigilat: sed qui dormit.

Oportet principem uel tyrannum erga religionem deorum affici uehemẽ-
ter. minus enim formidabunt populi ne quid contra iustitiam fiat: si re-
ligioni deditum illum existimabunt: nec deorum timorem habebunt: mi-
nus q̃ contra illum audebunt insurgere quasi deos habeat propitios
& fauentes.

Oportet precipere eos uiros qui in aliqua re laudabiliter se gesserint hono-
rari: & hos honores ipse met tribuere debet: penas uero & animadu-
siones per alios infligere per magistratus uidelicet & iudicia.

Communis custodia cuiuslibet dominationis unius est: neminem unum

pre cæteris magnum facere sed plurimam se inuicem custodient.
 Princeps si quem pre cæteris extollere oportet non tamen eū debet ex
 tollere qui sit moribus auidax nam huiusmodi homines aptissimi sunt
 ad inuadendum circa omnes res.
 Principi ab omni contumelia abstinentum est præcipue tamen a doctus
 ne in corpus flagrant ne in ætatem libidine insultū faciat maximeq;
 id cauendum est in illis hominibus qui honorem magnifaciunt
 Principi & tyranno illi sunt formidandi & cauendi qui ita dispositi sunt ut
 amplius uiuere non curent cum occiderint.
 Durum est ut heraclitus inquit pugnare aduersus iram.
 Oportet principem egregios uiros p familiaritatem sibi coniungere ple
 bem uero ac multitudinem per fauorē & gratiā in obsequio retinere.
 Propt. sitiones ex Sexto libro poliorce. Antiquit.

Ex lectione. ii.

Repositum popularis reip. est libertas: ad hanc enim respice
 re debent popularem statum.

Libertatis reip. popularis pars una in eo constituitur per uices
 imperent & parent altera uero uiuere ut quisq; uelit hoc enim
 auiunt esse opus libertatis: siquidem serui est uiuere non uiuult.
 Per uices subesse ac præse pertinet ad libertatē quæ est secundū æquum

Ex lectione. iii.

Aliunt populares id esse instrū quod uidetur pluribus: potentes uero quod
 uidetur iis qui plus possident.

Cum duæ partes sint ex quibus ciuitas constat: diuites scilicet & pauperes
 quod ambobus uidetur autem pluribus id ratum sit quod si contraria
 uideantur: quod pluribus & habentibus maiorem censum.

Ex lectione. iiii.

Optimus populus est ille qui ex agricolis constat.

Agricultor raro contionem & machinamēta agunt cum enim laborandū
 sit illis: circa necessaria ad uitum operibus destinantur: suisq; & aliena
 non appetunt dulcius q; est illis opus facere q; in repu. nec fatiant nisi ma
 gna in gubernando sint emolumenta susceperunt.

Pleriq; agricola nam magis lucrum appetunt quam honorem.

Licentia agendi quod quisq; uelit custodire nō potest ingētam unicuiq;
 hominum prauitatem.

Agricole & pastores corporibus exercitati ad bellicas expeditiones utilis
 simi sunt ac potētes sub diuo cōsistere opificū uero ac forensū & mer
 cenariorum uilis est uita nullamq; uirtutis opus.

Ex lectione. v.

Parum inconveniens cōueniēdo transire: magnum uero in oculis hæret
 Pleriq; dulcius est dissolute uiuere q; modeste.

Qui curam salutis habent reipublice: ponere debent ut damnatorum bona sacra sint & non in publicum: sed in sacrum referantur: nam poena eadem erit: populus autem minus cupide damnabit: cū nihil sit utilitatis ex damnatione suscepturus.

Magna poena constituenda est aduersus eos qui falso accusant. Gratosorum ac mentem habentium nobilem est suscipere egenos: & occasionem præbentes conuerrere ad res agendas.

Ex lectione. vi.

Semper ex meliori populo capiendi sunt illi qui ad societatem reipublice gubernande capiuntur.

Sicut corpora bene disposita ad sanitatem: & nauigia bene instructa ad nauigandum multos ferunt errores nec ob eos succumbunt: ualitudinaria autem corpora & nauigia parum firma: nauticq; instructa prauis ne periculis quidem ferunt errores: ita rerumpublicarum deterimine sunt plurima indigent custodia.

Cū sint multitudinis potissimū quatuor partes: agricolæ: negotiatores: artifices: mercenarii: quatuor etiam sunt utiles ad bellum equites: pedites: grauis armature: expediti leues: & turba nautalis.

Equos eorum nutrire est qui magnas habent facultates:

Gravis armatura diuitum est magis q̃ pauperum: expediti autem & leues: & nautica turba a plebe est omnia.

Ex lectione. vii.

Summe necessarius ac difficillimus omnium magistratum est qui uersatur circa executiones eorum qui damnati sunt: & circa eorum penas atq; custodias: inde enim multe proueniunt inimicitiae.

Nihil prodesse iudicia aut sententiæ: nisi forent qui eas executioni mandarent.

Melius est hunc circa executiones magistratū non unum esse: sed partiri inter plures: ut alii de aliis exequantur: ito enim minus inimicitiarum est in illis qui executioni demandant: tanto magis res sinem suscipiēt.

Si idē sit q̃ condēnat & qui condēnationē exigūt duplex cōtahitur odiū.

Viri boni maxime uitant officium custodiendi reos: prauos autē nequaquā est tutum ei præficere: cum ipsi potius indigeant custodia & carcere: q̃ alios debeant custodire.

Præficiendi sunt reges sacrorum: siue maximi pōtiffices quorum cura sit circa rem diuinam: circa templa: ut conseruentur quæ sunt: & erigantur ruinosa ædificia: & cætera omnia quæ pertinent ad diuinum cultum.

Propriū est eae ciuitatū quæ magis pacatæ atq; trāquille sunt: curā facere de mulierum disciplina: de legibus senectutis: de disciplina iuuentutis: de gymnasiolorum gubernatione: hæc enim non popularia sunt.

Ex septimo libro politice Aristoteli.

Ex lectione I.

Ris sunt bonorū genera: externa, corporis & animi: & ista omnia adesse felici homini oportet.

Nemo dicit eum felicem qui nullam partem fortitudinis habet neq; temperantia neq; iusticiae neq; prudentia.

Virtutis quidem satis habere se putant homines, quantumcumq; habet annuuntiarū vero atq; pecunie potētiaq; & sanx: & huiusmodi omnium infinitum excessum sequuntur.

Homines acquirunt & conseruant non virtutes externis bonis: sed externa virtutibus.

Beata vita siue in gaudio posita siue in virtute siue in ambobus, magis existit moribus & intellectu in excessum ornatis: medioctia vero externa possidentibus q̄ ita qui in externis plura possident q̄ opus sit & in illis deficiunt.

Externa bona finem habent tanq̄ instrumentum quoddam.

Omne utile tale est ut excessus eius uel noceat habentibus: certe nihil proficiat bona animi quanto magis excedunt tanto magis utilia sunt.

Bonis animi non solum honesti uerum etiam utilis appellationem tribuere oportet.

Quoniam anima preciosior est corpore & diutis & simpliciter & nobis: necessarium est & dispositionem optimam illi correspondere.

Animi gratia corpus & pecunie expeti nata sunt: ita enim recte sentiētes ex petere omnes oportet non autem animum gratia illorum.

Quod tantum felicitatis unicuiq; contingat quantum virtutis atq; prudentia: & quantum secundum huius operaturū confessum nobis exhibere ite deo fidei decēte felicem se esse atq; beatum non per aliquid externorum: sed per se ipsum: quia talis est secundum naturam.

Externorum bonorum causa est fortuna & casus: at iustus & temperatus nemo est a fortuna neq; per fortunam.

Consistentium est rationi ciuitatem beatam esse quæ optima sit & quæ bene agat.

Impossibile est bene agere eos qui bona non agunt.

Nulla bona actio est neq; uiri neq; ciuitatis: sine uirtute atq; prudentia.

Vita optima & priuati & publice ciuibz est cum uirtute: in tantum externis facultatibus adiuta: ut actiones uirtuosas conficere possit.

Ex lectione II.

Necessarium est illam esse optimam tempore, per cuius institutionem unusquisq; optime agit & beate uiuit.

Dux sunt uite quas prestantissimi ad uirtutem homines: ceteris uiris an reponere uidentur una ciuili & actiua: altera ab omnibus externis soluta seu contemplatiua.

Necesse est illum qui recte sapit ad meliorem uitam se disponere: & priuatum unumquemque hominem: & publice ciuitatem.

Rei bellicæ studia bona sunt existimanda: sed non ut finis supremus: sed gratia supremi finis.

Studiosi legum positores est cōsiderare urbem & naturam hominum: & omnem aliam communionem uitæ laudabilis: quo percipiāt quātum fieri potest felicitatem.

Impossibile est nihil agentem bene agere.

Libet hominis uitam meliorem esse: q̃ in dominando occupati: uerum est: nihil enim egregium est seruo uti inquitum seruus iustus enim domini in rebus necessariis nihil habet decorum.

Putare omnem gubernationem esse dominationem nequaquā uerum est. Felicitas actio est.

Si potestatem habere optimum est: is qui dominus agendi esse potest hanc facultatem dimittere aliis non debet: sed sibi arripere: & neq̃ filiū patris: neq̃ parentes: filiū: neq̃ amicum amici rationē habere: nāq̃ quod optimum est: id nobis ipsis afficere debemus.

Nihil bonum est quod sit præter naturam.

Maxime proprie dicimus agere etiam externis actionibus eos qui intelligentia & cognitione operibus præsent architecti.

Vix deus bene se habere & mundus totus quibus non sunt actiones externe præter proprias: si non optima esset contemplatiua uita.

Necesse est eandem esse uitam optimam: quam cōtemplatiuam dicimus: unicuique hominum priuatim: & publice ciuitatibus & hominibus.

Ex te dicitur id.

Omnibus artificibus materiam subesse oportet aptam ad opificium: nam quanto melior hæc existit: tanto id quod sit ex arte erit præclarior.

In magnitudine ciuitatis iudicanda: non tantum ad numerum habitantium: sed magis ad potentiam respicere oportet: est enim quoddam ciuitatis opus: & quæ maxime id efficere potest: hanc existimandum est esse maximam ciuitatem: idq̃ opus est imperantium & parentum.

Non senorum & inquilinorū & hospitem grandis numerus: sed horum qui sunt pars ciuitatis: & ex quibus ciuitas constat præcellens multitudinis: signum est magne ciuitatis.

Ex qua ciuitate operarii quidem per multi exeunt: bellatores autem pauci: hanc impossibile est esse magnam: non enim idem est magna ciuitas: & populosa.

Difficile est & forsitan impossibile: ut quæ nimilū populosa est ciuitas optime gubernetur.

Excedentem multitudinē gubernare: diuinæ potentie opus est: quæ hoc totum continet.

Est quedam mensura magnitudinis ciuitatis: quemadmodum & aliorum omnium animalium plantarum instrumentorum: nam horum singula neque parua nimium: neque magnitudine excelsius suam potestatem retinebunt: sed aut destituta omnino erunt: aut male se habebunt.

Necesse est primam ciuitatem illam esse: quæ ex ea multitudine constet: quæ multitudo potentia per seipsam sufficiens, est ad bene uiuendum in ciuili societate: quæ uero multitudinem hanc excedit maior est ciuitas: sed hic non est in infinitum.

Imperantis est iubere ac iudicare.

Ad iudicandum secundum iustitiam & ad magistratus demandandos secundum dignitatem: necessarium est ut se inuicem cognoscant ciues: quales sint quare ubi hoc non fieri contingit: necesse est ut male res procedant circa magistratus demandandos & circa iudicium: quibus certe ne quæque est temere procedendum: quod in nimia multitudine manifeste contingit.

Ex lectione. lll.

Regionem ciuitatis necesse est feracem esse omnium rerum: nam omnia in seipso habere & nullius indigere sufficientis est.

Formam regionis ciuitatis talem esse oportet: ut ab hostibus quidem non facile inuadi possint: ciuibz autem facilius sit in aliena egressio.

Vrbis situs: (si formanda nobis illa est secundum uotum opportunum) & ad terram & ad mare debet iacere: sic enim & ad auxilia ferenda & ad ablationem & importationem omnium communis erit.

Ciuitati maritimæ melius est nauticam potentiam habere usque ad aliam quam quantitatem: non solum enim sibi ipsis: sed & finitimis quibusdam auxiliari possunt: & esse terrori quemadmodum terra sic etiam mari.

Turbam nauticam & huiusmodi hominum multitudinem non necessarium est ciuitatibus existeren: nulla enim ciuitatis pars huiusmodi homines esse debet: nam pugnares & iniuriosi sunt qui naues conscendunt & ingenui non sunt homines.

Existente multitudine hominum tenuis fortunæ: qui circa nos habitant: & agricolam necessarium est habundantiam esse & nauticam.

Ex lectione. v.

Qui in frigidis regionibus incolunt gentes & quæ per europam: animo quidem habundant ingenii uero & artificii parum habeant: quapropter in libertate magis perseuerant disciplinam uero seipsum difficulter recipiunt: ac finitimis dominari non possunt: quæ uero asiam incolunt ingenio & arte habundant: sed animositate non habent: propter quod & patre dominantibus & seruitute perseuerant: at grecorum genus: ut

mediam regionem locorum sortitum est: sic etiam amborum est participata & animosum & ingeniosum est: ex quo fit ut in libertatem de-
gati & disciplinam reipublice optime recipiat: & unius reipublice constitutione
sortitum imperare omnibus possit.

Oportet intelligentiā & vigorem animi nam existere illis qui futuri sunt
idonei quos legum positor ad uirtutem instituat.

Potentia animæ est per quam amamus & beniuoli sumus.

Magis irritatur animus contra familiares & amicos quàm contra ignotos: si
temptum se putet.

Domitus & inuictus animus est.

Non sunt magnanimi homines natura in se ipsi contra iniuriantes: hoc
autem magis contra notos familiaresque patiuntur nisi iniuriatos sibi exi-
stimant: & hoc non sine ratione continet a quibus enim deberi sibi be-
neficium expectant ab eisdem non solum priuari beneficio: sed in su-
per ledi se putant.

Proverbio dicitur fratrum contentiones & iræ sunt acerbissimæ: & qui se
nimium amantem se nimium oderunt.

Non eadem certitudo querenda est in his quæ per rationes: & in his quæ
sunt per sensum manifesta.

EX. LECTIONE VI.

Sicut rerum secundum naturam consensuum non omnes hæ sunt par-
tes totius consistentiæ: sine quibus totum esse non potest: sic nec ciui-
tatis ponendum est esse partes: quæcumque ciuitatibus existere necessa-
rio oportet: possessione enim indiget ciuitas: nulla tamen pars ciuita-
tis est possessio.

Diffini. Felicitas est uirtutis operatio & usus quidam perfectus

Per alium modum & aliis uis singuli felicitatem appetentes & alios ui-
uendi modos fecerunt: & alias reipublice disciplinas.

Sex sunt sine quibus ciuitas esse non potest: primum alimenta: deinde ar-
mentum arma quantum pecuniarum habendum facultas: quin-
tum ac primum circa rem diuinam cultus: sextum quod est omni-
um summe necessarium iudicium pro utilitate & iusticia contrahen-
tium.

EX. LECTIONE VII.

In ciuitate quæ optime gubernetur & quæ iustos habeat ciues simplici-
ter & non ad suppositionem neque artifices neque mercatores neque agri-
colas ciues esse oportet: uniuersaliter est enim huiusmodi uita uirtu-
ti aduersa: opus est enim quiete ad uirtutem comparandam & ad rem-
puerandam.

Qui armorum domini sunt iidem etiam sunt domini status & mutatio-
nis reipublice.

Vires in iunioribus sunt: prudentia uero in senibus:

Neg agricola: neq artifex: neq uilium exercitiorum quispiam faciendo est deputandus: honos enim diu est a ciuibz impendendus: sed cum distincti sint ciues in eos qui arma tenent: & in eos qui consultant: & de ceteris sit diis cultum exhibere: & rem quiete suscipere: eos qui pro tempore in his laborauerint: ac decessi simis unq est sacroq cura demadada:

Ex lectione. vii.

In sacrificiis cultusq diuino sumptus debet esse communes totius ciuitatis:

Ex lectione. viii.

Ad occidentem conuerse urbes & ad eos uentos qui inde perflant salubiores sunt: secundo loco quæ sunt secundum boream sitæ.

Quibus plurimum & frequentissime urimur ad corpus ea plurimum important ad sanitatem aquarum autem & uentorum potentia hanc habent naturam.

Qui dicunt non oportere mœnia adesse ciuitatibus illis quæ uirtutē possideant nimium perire loquuntur: & hoc uident per experientiam reprobaturum in his ciuitatibus quæ sibi id ad gloriam lætabant: est enim ad pares ac non multo excedentes multitudinem non satis decorum per mœnia seruari uelleret: sed cum aliquando cōingat & fieri possit ut multo maior hominum multitudo & maiori uirtute superueniat: si saluos esse oportet: neq perire neq contumeliis affici firmissimam munitiōnem murorum putandam est: opportunissimam esse in bellos præsertim hoc tempore in quo tormenta & machinæ ad obsidiones urbium cum omni subtilitate sunt adinuenta.

Mœnia urbis sunt præfidiis quibusdā & turribus per oportuna loca interpositis munienda.

Aedes deorum locum idoneum habere debent: qui supereminentiam habeant: & ad edendam uirtutem sufficienter: & ad uicinas partes ciuitatis excellentes: decetq iuxta hunc locum constructionem fori esse talem: qualis est in thesalia eius quod liberam uocant: id est q̄ debet esse purū ab omni mercatu: & neq opifices nec agricolas: neq alios ullos tales illi appropinquare: nisi a magistratibus uocentur.

Præsentia magistratuum ante oculos posita gignit ueram reuerentiam liberalemq pudorem.

Dicere uoti effeuenire autem fortunæ.

Ex lectione. ix.

Duo sunt in quibus omnis commendatio bene agendi consistit: unum est ut propositum ac finis agendi recte subiaceat: aliud est ut eas quæ ad illum finem ferunt actiones inueniamus.

Bene uiuere ac felices esse omnes cupiunt: sed aliis potestas est ad ipsos diuallis: non propter fortunam aliquam uel naturam: opus est enim ad

lumentis quibusdam ad bene utendum: minoribus quidem illis qui melius dispositi sunt: maioribus autem qui peius: alii vero statim non recte quaerunt sollicitudinem.

Studiosus uir & paupertatis & morborum & aliis fortunæ aduersitatibus laudabiliter utitur.

Studiosus est cui per uitutem bona sunt simpliciter bona.

Boni & studiosi sunt propter tria: quæ sunt naturæ morum & rationis

Mores naturam mutari faciunt: nam aliqua per naturam ad utrumque apta: per mores ad peius uel ad melius conuertuntur.

Cætera animalia maxime uiuunt secundum naturam: parum uero aliquid & secundum mores: homo autem & secundum rationem: solus enim rationem habet: igitur hæc oportet simul concordare.

Multa præter mores & præter naturam agunt homines propter rationem: si persuadeatur melius esse aliter agere.

Quædam a fuscendo discuntur: quædam audiendo.

Difficile est stare tempore quæ constituta sunt præter iustitiam.

Iuniores debent parere senioribus gubernantibus: & seniores gubernare:

Indignatur nemo propter ætatem maiori concedere: nec putant illo cui cedit potiorum esse præsertim cum & ipse quando ad id ætatis peruenit eundem honorem sit recepturus.

Qui imperare uult recte: oportet prius sub imperio fuisse.

Imperium aut gratia imperantis est: aut gratia subiectorum: & horum alteram senocum dicimus esse: alteram liberorum: ;

§. 1. lectione. xi.

Diuersæ sunt duæ partes animæ rationalis: quarum altera rationem per se habet: altera non habet quidem per se: uero tamen rationi obtemperare potest: quarum dicimus esse uirtutes illas per quas uir bonus dicitur. Semper de uicinis melioris grana est: melius autem est quod per se ratio non habet.

Quod per se rationem habet diuiditur dupliciter: est enim ratio alia actiua: alia contemplatiua.

Sicut necesse est partem animæ per se rationem habentem diuidere: sic & actiones clarum est quod correspondenter se habere dicemus.

Semper cuique id est maxime expetendum cuius potius est summum:

Bellum est grana pacis: negotium gratia omni & speculationis: necessaria & uilia grana honestorum.

Exercitatio rerum bellicarum non ob id est meditanda: ut in seruitutem adigant in merentes: sed primum ne ipsis seruire aliis compellantur: deinde ut imperium quaerant gratia utilitatis subiectorum: non ante omnia dominationem: ut eis dominentur qui seruire sunt digni.

Pleraque ciuitatum bellum gerentes conseruant: sed cum dominatione

adeptæ sunt destituuntur: splendorem enim ueluti ferrum per pactum amittunt: causa autem huius est legum positorum qui non ita insistent in ocio parere possint.

Fortitudine & constantia opus est ad negocium: philosophia uero ad ocium: temperantia autem & iustitia in utroque tempore: sed magis in pace & ocio: nam bellum ipsum cogit homines esse iustos ac temperatos.

Si maxime philosophia & temperantia & iustitia indigent: qui in optimo statu constituti sunt: magis ociofi sunt in abundantia omnium rerum. Turpe est non posse bonis frui: sed in negociis quidem & bello uirtutes probas uideri in ocio autem & pace seruiles.

Ex lectione xii.

Ratio nobis & mens nature finis est: quare ad hec generationem ac mortis institutionem parare oportet.

Ut anima & corpus duo sunt: ita quoque duas uidemus esse partes anime: unam irrationalem alteram quæ habet rationem: & habitus quoque earum duo sunt quorum alter est appetitus: alter mens.

Ut corpus in generatione antecedit animam: sic & pars irrationalis antecedit eam partem quæ habet rationem.

In pueris corporis curam necesse est prius suscipere quam animi: deinde appetitus: curam tamen appetitus gratia intellectus: curam uero corporis gratia animi.

Legis positor circa coniugia prouidere debet: qua ætate & cuiusmodi existerent sint in matrimonium copulandi.

Viro genete potente si mulier ipsa concipere non possit: uel muliere quidem ad concipiendum apta: si uir ipse non possit: lites ac discordiæ inter eos oriuntur.

Cum sit finis gignendi ut plurimum uirtus quidē. lxx. annus: mulieribus autem. lita coniugendi ab initio sunt: ut ætatibus adhuc finem concurrant.

Est adolescentium coniunctio improba ad filios: in cunctis enim animabus: iuueniles partes imperfecti sunt: & foeminae crebrius quam matres: at puilla hominum corpora existunt.

In partu laborant magis puellæ: ac pereunt plures.

Ad continentiam utile est nuptias fieri seniores: intemperantiores enim esse uidentur cum puellæ ueneri assuescunt.

Masculorum corpora crescere impediuntur: si adhuc augente semine cōsuetudinem ineant.

Puellas circa ætatem decem & octo annorum nuptui tradere cōgruat: masculos autem circiter ætatem annorum sex & triginta: in hoc enim tempore uigentibus corporibus coniunguntur: ac procedente tempore: si male apte desinent procreare posse.

Tempus anni (ut nunc multi observant). recte per hyemem aptius ad nuptias esse videtur.

Pregnantes mulieres curam habere corporum oportet: non pigrescentes: neq. subuli utentes alimonia: & hoc facile est legum positori providere: ut iubeat singulis diebus iter quoddam facere debere ad deorum sacra: mulieres quæ sortite sint concipiendi honorem.

Quo hic antistites monita christianæ religioni contraria legislatoribus tradidit: ut nihil orbatum statuta sit educandû: alterû autem venire ne fortas concipiatur tempus nimia multitudine in conturbibus vitæ.

Postq. fortis concepti sunt & sensum aut vitam acceperunt: infans est ante nate eos.

Seniorum fortis quemadmodum juniorum imperfecti sunt corporibus & intellectibus: ita intobusti.

Maxime intelligenda niget in nobis circiter annum quinquagesimum: itaq. qui quatuor aut quinque annis ætatem hanc excesserû: derelinquere debent in aperto procreandi studium.

Cotinus omnis alterius q. coniugis lege penitus sit interdictus: quâdo quidem sit & appelletur cotinix.

Nutrimetum lactis maxime proprium est corporibus puerorum:

Consent pueris statim a pueritia eos frigoti assuescere: hoc enim ad sanitatem & ad res bellicas utile est: ad cuncta enim ad quæ possibile est statim ab initio melius est assuescere: est autem apta puerorum natura ob eorum calorem ad frigus exerceri.

Ludi puerorum neq. illiberales: neq. laboriosius: neq. remissi esse debent: & ut plurimum ludi tales esse debent: ut sint imitationes eorû quæ postea serio erunt facienda.

Cohibitiones puerorum & interruptiones ploratus qui legibus prohibet non recte faciunt: sunt enim utiles ad augmentum: cum sint quodammodo exercitationes corporum: spiritus enim compressio facit robur laborantibus: quod contingit etiam pueris cohibitis.

Providendum est ut pueri q. minime cû levis uersentur: rationabile enim est ut in hac ætate ab auditu & usu senilium rerum ab sint.

Omnino obscenitas verborum per legislatorem exterminanda est: de civitate: ex turpiter enim loquendi licentia: sepius & turpiter facere.

Possimum pueri neq. dicant neq. audiant a quid turpe.

Quam dicere quicq. turpe interdictum: clarum est quod & aspicere aut picturas aut actus deformes prohibetur: unde cura est: habenda magistratibus: nullam neq. picturâ neq. statu: esse habendâ taliû rerû imitandæ.

Junioribus neq. comediarum neq. tragediarum spectatores esse leges sinât.

Oia potètia nos magis delectant: quapp. oportet a pueris oia turpia paulo remanere: & maxime quicq. i se habet vel obscenitatē vel improbitatē

Transactis annis quinque duobus annis usq; ad .vii. oportet iam pueros di-
sciplinas spectare quas adficere eos oportet.

Omnis ars & disciplina implete uult id quod deest natura.

Ex octauo libro politice Aristotelis.

Ex sectione .i.

a Legis positore maxime intendendum est circa disciplinam iu-
uentutis: id enim neglectum in ciuitatibus affert reipub. detri-
mentum idq; publice faciendum est.

Semper melior mos causa est melioris reipu.

In cunctis facultatibus & artibus sunt quedam ad quæ erudiri prius opor-
tet: & assuesci ad earum operam simpliciter & ad uirtutis actiones.

Cura singularum particularum respicere nata est ad curam totius.

Non eandem uirtutem omnes statim honorant: ex quo fit ut discordent
circa illius exercitationem.

Discipline non omnes publice statuendæ sunt: sed illæ quæ cum utiles
sint faciunt exercentem habentemq; non uilis exercitii operatorenu
utile autem exercitium putandum & ars & disciplina quæcûq; corpus
aut animam aut mentem liberi hominis ad usum & operationem uir-
tutis non inutilem reddunt.

Ante illas quæ deterius disponunt corpus & cuncta mercenaria exercitia
sordidas nuncupamus: mentem enim occupant & uilem reddunt.

Sunt quedam ex liberalibus sciëtiis: quarum scilicet usus ad excellentio-
res scientias ordinatur: quas usq; ad aliquid discere honestum est: peni-
tus uero sese illis tradere: ac ad extremum usq; prosequi uelle: in ocum-
tis pluribus obnoxios facit.

Refert plurimū cuius gratia quis agat aut discat: nam si gratia sui uel ami-
corum uel propter uirtutem non est illiberalis: qui uero id ipsum agit
propter alias: sepe utiq; uidebitur illiberaliter ac sordide agere.

Sunt discipline quatuor quas iuuenes discere publice consueuerunt: lite-
ras: gymnasticam: musicam: & figurandi peritiā: litteras quidem &
figurationem tanq̃ utiles & ualde expedientes ad uitam: gymnasticam
tanq̃ pertinentem ad fortitudinem: musicam uero nunc gratia uolup-
tatis plurimi addiscuntur.

Si utraq; opus est: magis est expetendum ocium q̃ negotium.

Magis in negotiis q̃ in ocio utendum est iocunam qui laborant indigēt
relaxatione: & huius gratia est iocis: negocia enim sunt cum labore &
conatu: & propterea oportet iocum adhibere: qui tanq̃ medicinam eo
tempore affert.

¶ 7. Locus est relaxatio animi: & requies per uoluptatem.

Ocium uidetur in se uoluptatem habere: & sollicitatem: & uitam beatam.

Litteras addiscere pueros oportet: non modo propter utilitatem: penum

etiam propter multas disciplinas alias quæ per litteras addiscuntur.

Figurandi petitiâ adiscunt pueri non tantum ut in uenundo emendaq; artificum opera non decipiantur sed potius quia contemplati faciunt pulchritudinem corporum.

Querre utilitatē ubiq; minime conuenit magnanimis & ingenuis uiris: Honestas non feritas est in certaminibus præferenda: neq; enim lupus neq; alia bestia honestum periculum pugnando subicit: sed magis uir bonus.

Qui adolefcētes gymnasticæ uitæ nimium tradunt, & in necessariis abq; disciplina relinquunt: uere illos sordidos reddūt: ad unum enim opus teip̃. utiles faciunt: & illud ipsum deterius est.

Oportet non ex prioribus operibus: sed ex his quæ nunc sunt iudicare. Simul mente & corpore laborare non oportet: cum se inuicem impedit: nata sunt labor quidem corporis mentem: mentis autem corpus.

Ex lectione. d.

Pueri non solatii gratia addiscunt: non enim solantur discētes: sed cum labore est disciplina.

Requiem necesse est esse iocundam: est enim medicina molestiæ illius quæ per labores suscipitur.

Ratio degendi oīi non solum honestatem: sed etiam uoluptatem habere debet: felicitas enim est ex ambobus istis.

Ad cētus familiarium: & ad uitam in ocio degendam rationabiliter musica recipitur: potens læticiam afferre.

Quæcūq; iocunda sunt atq; eadem in nocua: nō solum congruunt ad finem: sed etiam ad cessationem: & requiem.

Finis gratia nullius futuri expetit.

Habet musica naturalem uoluptatem: per quam illius usus cunctis ætati / bus cunctisq; moribus est acceptus.

Modulatio abstrahit animam & quodammodo rapit.

Uerū Raptus & abstractio animæ circa motes affectio est.

Sunt in rythmis & melodis similitudines, maxime penes uetustatē itæ & mansuetudinē: ac fortitudinis & temperantiæ: & contrariotum illis & aliorū omnium quæ ad motes pettinent: idq; patet ab effectu: mutamus enim animum talia audientes.

Si quis gaudet imaginem alicuius uidens: non propter aliam causam sed propter formam ipsam: necessarium est huic & aspectū illius cuius imaginem contemplantur esse iocundum.

Musica possunt animi motem aliquem facere: quare ad pueros hæc disciplina est adhibenda & in ea sunt instruendi.

Pueri propter ætatem nihil ferunt sponte quod non habeat iocunditatē. Impossibile est uel centē admodum difficile: ut qui opera ipsa non tractat

pedite valeat iudicare.

Architz tabella recte reperta est: q̄ pueris danti: ut in ea occupati illa que sunt domi non frangant: nesci enim puentia quiescere: hic est ergo in sanctorum conueniens ludus disciplina vero maioribus tanquam tabella quedam.

Opotter in pueritia musicis op̄eram dare in maiori uero ætate exercitiationem dimittere: tantum modo autem iudicare posse per disciplinam adeptam.

Tibiz non sunt in musicali disciplina recipiendæ: neq; aliud artificiosum instrumentum ut cithara & si quid aliud tale: sed quæcumq; faciunt auditores bonos uel musicæ disciplinz uel alterius: non enim ingenui hominis censeamus esse huiusmodi instrumentorum opus: sed per uiles ac sordidos contingit illud fieri.

Ex lectione. iij.

Per abstractionem animi a melodia factam: deuoti & supplices quidam sunt: uidemus autem & in sacris melodis ita affici quando utantur expiantibus animam carminibus: quasi medicina fretus & purificatione.

Delectat singulos id quod suæ naturæ est aptum.

Vt animæ uisum & in doctorum hominum distortæ sunt a sua naturali habitudine: sic harmoniarum & melodiarum distortionem sunt quedam illæ quæ sunt uehementes & infractæ: quibus ii delectantur.

Duo in actionibus consideranda sunt: unum quid possit alterum quid deceat: nam possibilia quisq; aggredi & conuenientia sibi debet.

Finis propositionum ex octo libris politice aristotelis secundum translationem leonardi aretini.

Incipiunt propositiones ex primo libro œconomice aristotelis secundum editionem leonardi aretini.

Es familiaris & respu. Inter se differant: quoniam in respu. quidem plures imperant in re familiari uero unus duntaxat est imperator & rector.

Alicuius artis non est fecisse & facto uti: quemadmodum ly/

re & fistulae: sed reperi. discipline est: civitatem ab initio constituisse & constituta bene uti: similiter & reifamiliaris parare domum & illa uti.

Diff. Civitas est multitudo domorum magis & pecuniis sufficienter abundans: ad bene vivendum.

Cuius gratia est aliquid & fit: & substantia ipsius hoc existit.

Domus partes sunt homo & possessio.

Primum in minimis natura cuiusq. inspicitur.

Naturaliter omnis educatio est a matre: quare & hominibus a terra.

Societas est maxime secundum naturam maris & foeminae.

In ceteris animalibus procreandi gratia solum: maris & foeminae societas est constituta: in hominibus vero non efficiendi solum: verum etiam bene efficiendi mas & foemina ope mutuo coniunguntur: filiosq. procreant: non solum ut id naturae tributum ferant: verum etiam ut commoda ex inde suscipiant: valentes enim ipsi imbecillos suos labore timent & alunt: mox imbecilli ob senium facti a valentibus eadem reperiuntur.

Divina providentia utriusq. natura ordinata est scilicet viri & mulieris ad societatem: tendunt enim eorum omnia in idem utilitatis: licet contraria quaedam videantur: alterum enim robustum facit: alterum imbecillus: ut hoc quidem ob timorem cautius: illud vero propter fortitudinem pugnacius esset: & alterum parat foris: alterum parare domi conseruat.

Matris est nutrire prolem: patris autem e nutrire.

Viri ad uxorem iniuria cesset: sic enim nec ipse iniuriam patitur: est autem iniuria viri externatum mulierum coitus.

Recte se habet illud hesiodi: puellam uxorem accipere oportet: ut gratis moribus eam imbuere possis: diuersitates enim morum nequaquam sunt ad dilectionem aptae.

Possessionum potentia ac maxime est illa quae est optima & principalissima: id autem est homo: quapropter oportet seruos parare studio / sos.

Seniorum duae sunt species: curator & opifex.

Liberalioribus seruis honorem: opificibus vero cibum paterfamilias ab eis de tribuat.

Quoniam vini potus & liberos ad insolentiam impellit: aut nihil auri
to seruis tradendum est.

Tria cum sint in seruotum cura opus: cibus: & castigatio: cibus sine casti-
gatione & opere petulantem reddit: opus uero & castigatio sine cibo
uolenta res est: & infirmum facit seruum: sine mercede enim domina-
dum non putant merces autem serui cibus est.

Seruorum genera ad opus faciendum optima sunt neque timida neque fero-
cia nimis: utriusque enim peccatum est: timida & nimis timidi non serui
laborem: & ferocibus non commode imperatur.

Utile est & iustum simul libertatem seruis esse propositam: libenter enim
labores subibunt: & propositum premium conspexerint & tempus
diffinitum.

Quatuor habere oportet patrem familias circa pecunias: quae tete possi-
& quaesita tueri esse praeterea talem ut ordinare & serui sciat.

Persica institutio est dominum omnia iubere omniaque inspicere.

Nullus parem curam habet alienorum & suorum.

Persa rogatus quid equum maxime pingue faceret: oculus domini re-
spondit.

Libycus rogatus quod sterquilini agro foret optimum: domini inquit
uestigia.

Nisi quis bonum exemplum de se praebuerit diligentiae: imitatore[m] ha-
biturum non exhibet neque in te familiari neque in aliis.

Impossibile est non diligentis domini diligentes esse uicarios.

Expergisci decet prius dominum quam seruum: & cubitum ite posterius: nec
unquam in custodiam esse domum neque die neque noctu sicut nec ciuitatem.

Ante lucem surgere & ad sanitatem: & ad curam rei familiaris: & ad studi-
um philosophiae prodest quam plurimum.

Tradenda sunt his instrumenta: quibus negotia commiseris: ac certo tempore
eorum inspecto facienda erit: ut non lateat quid saluum sit quidue perierit.

In magnis domibus utilis est ianitor qui sit ad caetera inhabilis pro obser-
uatione importandorum & exportandorum.

Propositiones ex secundo libro oeconomice aristotelis: quem quidam
codices latini a primo non diuisum habent: sicut in graecis codicibus di-
uisus existat.

Robam mulierem oibus quae sunt intus domui oportet cu-
raque habere oium non permittentem quemque ingredi sine prae-
cepto uiri.

Proba mulier uestita & apparatu minori utatur: quam leges promi-
scent ciuitatis consideras quod nec uestimentorum nitore nec excellentia formae:
nec auri magnitudo tam ualet ad mulieris laudem: quam modestia in opor-
tibus ac studio honeste decoreque uiuendis: & enim ois huiusmodi ornatus.

animi optabilis est: multoq; firmiter ad senectutem usq; ueras laudes sibi natisq; asserere.

Viro quidem indecens est ea scire quæ intra ædes sibi in cæteris uero omnibus parere uiro mulier contendat: nec audiens quicq; de repu. nec tractans quicq; eorum quæ ad connubia spectare uiderentur: sed cum tempus poscit aut filias tradere nuptui aut nurus accipere: obediatur penitus i his uiro atq; sic una deliberet: ut scienciam uiri sequatur: intelligens non ita turpe uiro esse: quicq; eorū quæ domi sunt lacere: sicut mulieri quæ foris perquirere.

Existimare debet mulier bene composita: mores uiri esse legem suæ uitæ: imposuisti sibi adeo per cōiunctionem matrimonii: atq; consortii quos si quid æquo serant animo per facile reget domū sin cōtra difficilior. Decet non solum in prosperis rebus secundaq; fortuna mulierem unanimem se uiro præstare & in seruire uelle: uerum etiam in aduersis: & si sit in rebus defectus uel corporis ægrotatio uel alienatio mentis: æquo ferat animo: & obsequatur: nisi forte turpe sit aliquid & indignum.

Si quid perturbatione animi uir deliquerit mulier memoriter non seruet: sed ægritudinis: ignorantiaq; ascribat.

Ab his quæ turpiter uir impetat cauere debet mulier: in aliis autem uiro magis obtemperare: quam si empta uenisset in domum: magno enim pretio empta fuit societate scilicet uitæ & procreatione liberorum: quibus nec malus nec sanctius quicq; esse potest.

Non est sane parum secundis rebus bene uti: ut tamen aduersas moderate perferre: multo maius est existimandum: nā in magnis calamitatibus: & iniuriis nihil abiecte facere celsi est animi.

Prosperitatis quidem facile est repente participes: aduersitatis uero ni optimi sint participes esse reuocant.

Decet mulierem uirum in honore habere: nec illum contemnere si facia pudicitia & opes animositaris filia secundū herculem non sequantur.

Quod fictius esse potest: aut circa quæ magis studeret uir sane mētis: q̄ ex optima laudatissimaq; muliere filios procrearet: senectutis pastores quæ si optimos: ac reuerentes patris matrisq; custodes: ac totius domus seruatorēs.

Si parentes exemplum uitæ filiis præstent euidētem excusationis causam erga se illis relinquunt: timendum est enim ne contemptu a filiis quasi non bene nix erint in senectute deserantur.

Nihil præter minendum est uiro quod ad uxoris pertineat disciplinam: ut q̄ maxime fieri potest: optima filios genere: nam agricola quidem nihil omittit quo semen in optima terra ac maxime excolta ferat: ipse ita demum fructus optimos inde receperunt: cum ergo tanta adhibeat cura pro corporis elca: quid pro liberis & matre educatrice

nonne protinus omne studium est adhibendum? hoc enim solo hominum conditio mortalis per successionem sempiternitatem consequitur: omniaq; parentum uota huc tendunt: quamobrem qui ista negligit deum ipsum negligere uidetur.

Maximus honor est sobriæ mulieri si cemat uirum suum obseruantem si bi castitatem nec de ulla muliere magis cogitantes sed præ cæteris omnibus hanc & suâ, & fidam sibi existimantem tanto enim magis studebit mulier se talem prestare: q̃to se cognouerit fideliter ac iuste a uiro diligi.

Per grauitur unusquisq; fert honore suo priuatus nec si aliena quis per multa tribuat contentus erit si sua sibi auferantur.

Non decet hominem sane mentis ubicunq; contigerit semen exponere: ne de uilibus & iniquis similes liberis legitimis procreentur ex quo & uxor honore suo priuatur: & filiis iniuria fit ac sibi pro his omnibus dedecus incumbit.

Appropinquandum est uxori cum magna temperantia atq; modestia: sit q; pudor in uerbis in operibus uero las atq; honestas. in conuersatione fides atq; moderatio.

Vir uxori merum non incutiat sinè uerecundia & pudore: hæc enim meretrices ad mœchos pati decet: at uero cum uerecundia & pudore iusta diligere & timere: id ingenuæ est mulieris erga proprium uirum.

Duplex est timoris species: una cum uerecundia & pudore qua utitur ad patres filii modesti: & ciues bene morati ad benignos gubernatores: altera cum inimicitia & odio sicut serui ad dominos: & ciues ad tyrannos iniustos & iniquos.

Si aut sibi maxime dominetur optime totius uiræ rector existet: & uxore talibus uti docebit.

Neq; amorem neq; timorē absq; uerecundia laudauit homerus: sed ubiq; amare præcepit cum modestia & pudore eo quidem modo: helenam rîmere priamum: inquit: ita decentem: ometuende mihi semper: semperq; timende: care locer: nihil aliud dicens q̃ eam cum pudore diligi.

Nemo deteriorē se adminatur ac ueretur.

Inquit homerus nil melius esse posse hominibus q̃ si cōcordi uoluntate uir & uxor domum gubernent.

Homerus inquit curre inter uirum & uxorem uiget concordia: inimici eorum anguntur plurimum: amici uero per magna suscipiunt gratia.

Maximè præcipit homerus uirum & uxorem in his quæ improba & im-

pedica sunt sibi inuicem consentire nequaquam debere:
 Studere debent uir & uxor primo quidem curam omnem parentibus ex-
 hibere: uir quidem uxoris parentibus non minus q̄ proprius: uxor au-
 tem uiri: deinde filiorum & amicorum & retum domusq̄ totius tan-
 quam communis curam habeant: se ipsos studio ac diligentia supeta-
 re certantes: ut quisq̄ plurimum bonorū sit auctor & causa: nichilq̄
 exstet.

Dulce cor & spes mortalium: (ut pindarus inquit) sibi multiplicem alit
 uoluptatem: & a filiis in senectute sceleriter educari.

Decet eum qui priuam ac publice uitam agit ad deum hominesq̄ respi-
 cere: matremq̄ & ad uxorem & ad filios & parentes.

Finis propositionum ex libro occasionis iconum Aristotelis.

Propositiones ex libro predicabilium porphyrii & lectiones annotatae sunt
 secundum commentaria graecorum ciculani.

Ex lectione.ii.

Ecessarium est ad eam que est apud aristotelem predicamento-
 rum doctrinā: nosce quid sit genus: & quid differentia: & quid
 species: & quid proprium: & quid accidens: & ad definitionum
 assignationem: & omnino ea quae in diuisione & in demonstrā-
 tione utilia.

Altissimum est negotium de generibus & speciebus scire utrum subsi-
 stantiae in solis & nudis punctis intellectibus posita sint: an subsistē-
 tia corporalia sint an in corporalia: & utrum separata a sensibilibus an
 in sensibilibus posita.

Ex lectione.iii.

Genus dicitur uno modo aliorum quodammodo se habentium ad unū
 aliquid: & ad se inuicem collectio: ut romanorum dicitur genus ab uni-
 us scilicet habitudine.

Secundo modo dicitur genus quod est unius cuiusq̄ generationis princi-
 pium: uel ab eo qui genuit: uel a loco in quo quis genitus est.

Patna est principium generationis quemadmodum & pater.

Tertio modo dicitur genus illud cui supponitur species.

Genus est principium specierum quae sub ipso sunt.

Genus continet multitudinem specierum quae sub ipso sunt.

Ex lectione.iiii.

Diff: Genus est q̄ predicatur de pluribus differentibus specie in eo quod
 quid.

Eorum quæ prædicantur alia prædicantur de pluribus alia de uno solo.
 Socrates & plato non differunt specie sed numero solo.
 Homo equus & bos differunt specie non numero solo.
 Interroganti qualis est homo dicimus rationalis idest quæ respondet
 minus differentiam.

Quando autem quid est homo interrogatur animal respondetur idest ad
 quod respondetur genus.

Ex lectione v. & capitulo. iii.

Species autem dicitur de forma unius cuiusq.

Species etiam dicitur de ea quæ est sub assignato genere.

Genus alicuius est genus & species alicuius est species.

Necesse est speciem in diffinitione generis ponere & genus in
 diffinitione speciei quia scilicet correlativa sunt.

Species est quod ponitur sub genere & de qua genus in eo quod quid sit præ
 dicatur.

Diff. Species est quod de pluribus differentibus numero in eo quod quid sit
 prædicatur. alia iter media.

In uno quoque predicamento sūt quædam generalissima & quædam specialissima &
 Generalissimum est super quod non est aliud supraueniens genus.

Diff. Specialissimum est post quod non erit alia interior species.

Inter generalissimum & specialissimum & genera & species sunt eadē ad
 aliud quidem & ad aliud sumpta.

Omne quod ante individua proximum est species erit solum & nō genus

Extrema habent tantum unam habitudinem.

Media inter generalissimum & specialissimum habent duas habitudines
 scilicet ad superiora & inferiora.

Ex lectione. vi.

Generalissimum est quod cum sit genus non est species.

Specialissimum est quod cum sit species non est genus & quod cum sit spe
 cies nunquam dividitur in species.

Ea quæ in medio sunt extremorum vocantur genera subalterna & species
 subalterne.

Genera & species non reducuntur ad unum principium.

Ens non est unum commune genus omnium entium.

Ens prædicatur æquivoce de decem predicamentis.

Si omnia quis entia vocet æquivoce inquit scilicet constitutis nuncupabilis

Si essent unum commune genus omnium ens æquivoce entia dicerentur.

Decem sunt genera generalissima

Specialissima sunt in quodam numero non tamen indefinito.

Individa quæ sunt post specialissima infinita sunt.

A generalissimis ad specialissima descendentes iuber plato quiescere.

Infinita relinquenda sunt: neq; enim eorum potest fieri disciplina.
Species est collectivum multorum in unam naturam & magis id quod
est genus.

Participatione speciei plures homines sunt unus homo.

Divisum est semper quod singulare est: collectivum autē & adnotativū
quod commune est.

Ex lectione. xli.

Superiora semper predicantur de inferioribus: & non e converso.

Oporteret æqua de æquis prædicari: aut maiora de minoribus. Minora ne-
ro de maioribus minime.

De quibuscunq; prædicantur inferiora & superiora.

Species prædicantur de solis individuis.

Individuum prædicatur de uno solo particulari. *Nullum de seipso prædicatur
item de aliquo inferiori.*

Vnumquodq; individuorum consistit ex proprietatibus: quarum colle-
ctio nunq; in alio erit eadem.

Proprietates hominis conveniunt omnibus particularibus hominibus.

Ex lectione. xlii. & capitulo xlii.

Differentia dicitur tripliciter scilicet communiter: proprie: & magis proprie:

Differentia communiter est qua alterum differt ab altero quocunq; modo:
vel a seipso.

Socrates differt a se ipso puero: vel iam viro: vel faciente aliquid: vel
quiescente.

Differentia proprie est qua alter differt ab altero accidente in separabili:

Differentia magis propria est qua alterum differt ab altero specifica: dif-
ferentia.

Omnis differentia alteratum facit contrahere adveniens.

Differentia communiter & proprie solum alteratum facit.

Differentia magis proprie dicta facit aliud.

Differentiæ que faciunt aliud specificè vocantur.

Rationalis differentia adveniens animali facit aliud & speciem animalis
constituit.

Secundum differentias aliud facientes: sunt divisiones generum in spe-
cies: & definitiones assignanturque sunt ex genere & huiusmodi dif-
ferentiis.

Differentiarum alie quidem faciunt aliud: alie alteratum.

Ex lectione. xlii.

Differentiarum alie sunt separabiles: alie inseparabiles.

Differentiarum inseparabilium alie sunt per se: alie per accidens.

Differentiæ per se non suscipiunt magis & minus.

Differentiæ per accidens suscipiunt magis & minus.

Genus non prædicatur secundum magis & minus: neq̃ differentia per
quas diuiditur.

Esse uniuscuiusq̃ neq̃ intensionem neq̃ remissionem suscipit.

Animal est substantia animata sensibilis.

Differentia sunt diuinae generum & constitutivæ specierum.

Rationalis & mortalis sunt differentia constitutivæ hominis.

Rationalis & immortalis sunt differentia constitutivæ dei.

Ex lectione x.

Disti. Differentia est qua species abundat a genere.

Genus habet omnes differentias potestate: actu uero nullam.

Ex his quæ non sunt non fit aliquid.

Opposita non sunt circa idem.

Disti. Differentia est quod de pluribus differentibus specie in eo quod
quale sit prædicatur.

Genus se habet ut materia: differentia ut forma.

Differentia est quod aptum est diuidere ea quæ sub eodem genere
sunt.

Disti. Differentia est qua differunt a se singula.

Sumus rationales nos & dii: sed mortale appositum separat nos ab
illis.

Disti. Differentia est quod genus ad esse scilicet speciem: conduit & q̃
est pars eius quod est esse rei i. est essentia.

Differentia speciei sunt quæ faciunt alteram speciem.

Ex lectione xi. & capitulo i.

Proprium dicitur quatuor modis primo dicitur proprium id quod soli
alicui speciei accidit & si non omni individuo.

Secundo quod omni individuo accidit: & si non soli speciei: proprium
dicitur.

Tertio quod soli speciei & omni individuo & aliquando: proprium di/
citur.

Quarto quod soli speciei & omni individuo & semper accidit: proprium
dicitur.

Homo dicitur risibilis quia aptus natus est ad ridendum: non quod iam
rideat.

Risibile dicitur proptie proprium homini: quia conuertitur cum ipso.

Capitulum xl.

Disti. Accidens est q̃ adest & abest præter subiecti corruptionem.

Accidentium aliud separabile aliud inseparabile.

Nigrum accidit coruo inseparabiliter.

Potest subintelligi coruus albus & æthyops nitens candore præter subie

si corruptionem.

Diff. Accidens est quod neq. est genus : neq. species : neq. differentia : neq. proprium sed semper est in subiecto subsistens.

Ex lectione xii. & capitulo vii.

Commune est omnibus prædicabilibus de pluribus prædicari.

Genus differentia & accidens prædicantur de speciebus & indiuiduis.

Species de indiuiduis prædicatur.

Proprium prædicatur de specie & de indiuiduis.

Accidens principaliter prædicatur de indiuiduis : secundario de his quæ continent indiuidua.

Commune est generi & differentiæ continentia specierum.

Rationale quod est differentia continet homines & deum.

Quæcunq. prædicatur de genere ut genus : & de his quæ sub ipso sunt speciebus prædicantur.

Quæcunq. de differentia ut differentia prædicantur & de ea quæ sub ipsa specie prædicabuntur.

Perempto genere & differentiâ perimuntur ea quæ sub ipsis sunt : & non econuerso.

Proprium est generi prædicari de pluribus q̃ differentia : species : proprium & accidens.

Genus continet differentias potestate.

Genera priora sunt differentiis sub se positis.

Sublato genere auferuntur differentiæ & non econuerso.

Genus est unum secundum unamquamq. speciem : differentiæ uero plurimæ.

Genus consimile est materiæ differentia uero formæ.

Genus & species sunt priora his de quibus prædicantur.

Genus & species sunt tota respectu eorum de quibus prædicantur.

Genus continet species : & non econuerso : & in pluribus est quam species.

Genera præiacere oportet : & informata specificis differentis perficere species.

Genera priora sunt naturaliter ipsis speciebus.

Perempto genere perimitur species : & non econuerso.

Species cum sit est & genus : genus uero cum sit : non omnino erit species.

Genera uniuoce de speciebus prædicantur : species uero de generibus minime.

Genera abundant continentia specierum a speciebus.

Species habundant a generibus propriis differentiis.

Species nunq̄ est generalissimum: & genus nunq̄ fit specialissimum.

Genus & proprium consequuntur speciem.

Proprium aequaliter predicatur de suis individujs & uniuoce.

Genus denullo conuersim predicatur.

Interempto proprio simul interimitur species cuius est proprium: & e conuerso.

Genera aequaliter participantur: accidentia uero non.

Participatio accidentium suscipit magis & minus: generum uero minime.

Genera & species priora sunt naturaliter individujs.

Accidentia in eo quod quale: & quomodo se habeant predicantur.

Commune est speciei & differentie aequaliter participari.

Si homo uelut qualitas accipiaturnon simpliciter erit qualitas.

Species speciei non componitur ut generet aliam speciem.

Quedam aequa cuidam a fino permiscetur ad multi generationem.

Equa similiter a fino adueniens nunq̄ perficit mulum.

Risibile dicitur non in eo q̄ semper rideat: sed quia est aptum natum q̄ dēre.

Accidentia quodammodo continent & quodammodo continentur.

Differentia intensibilis & inremiscibilis est.

Accidentia suscipiunt magis & minus.

Contrarie differentie sunt impermixte.

Accidentia contraria sunt mixta.

Proprium unius speciei esse propriū aliarum sp̄tum impossibile est.

Quorum termini idest dissimilitudines sunt differentes: ipsa quoq̄ differentia sunt.

Species subintelligi potest anteq̄ accidentia: etiam si sint in separabilia.

Accidens & si inseparabile sit non aequaliter participatur.

Sine proprio & accidente in separabili nunq̄ consistunt subiecta in quibus ipsa considerantur.

Sicut præter risibile non subsistit homo ita nec præter nigredinem subsistit æthyopus.

Differentia consequitur speciem: sed non e conuerso.

Interempta specie interimitur & proprium: & e contra.

Rationale predicatur de deo & homine.

Accidentia sunt aduenientia naturæ.

Propositiones ex omnibus libris rationalis philosophiæ aristotelis ex primo & libro predicamentorum: & lectionum annotatio ex lectionibus expositionis gratiadei elculant.

Ex lectione III. & capitulo I.

Quiuoca dicuntur quorum nomen est commune & secundum illud nomen ratio substantie est diuersa.

Diffi. Vniuoca dicuntur quorum nomen est commune & secundum illud nomen substantie ratio est eadem.

Pfifi. Denominatiua dicuntur quaecumq; aliquo solo differentia casu habet appellationem.

Eorum quæ dicunturalia dicuntur cum cõplexionealia sine cõplexione.

Capit. Eorum quæ sunt alia de subiecto quodam dicuntur in subiecto uero nullo sunt ut scilicet substantie universales.

Alia in subiecto quidam sunt de subiecto autem nullo dicuntur ut cili / et accidentia particularia.

In subiecto esse dico q̃ cum in aliquo sit non est sicut quædam pars: & impossibile est esse sine eo.

Omnis color in corpore est.

Alia de subiecto quodam dicuntur: & in subiecto sunt: ut scilicet accidentia particularia.

Alia neq; in subiecto sũt neq; de subiecto dicũtur ut scilicet singula de genere substantie.

Simpliciter quæ sunt indiuidua & numero singularia de nullo subiecto dicuntur.

Ex lectione. lli. & capitulo. lli.

Quando alterum de altero predicatur ut de subiecto quæcumq; de eo q̃ predicatur dicuntur omnia & de subiecto dicuntur.

Quinti. Diuersorum generum & non subalternatim positorum diuersæ sunt species & differentie.

Subalternatorum generum nihil prohibet easdem esse differentias.

Superiora de inferioribus prædicantur.

Quæcumq; predicatorum fuerint differentie eodem erunt etiam subiecti.

Capit. Eorum quæ secundum nullam complexionem dicuntur singulum aut significat substantiam: aut qualitatem: aut quantitatem: aut ad aliquid: aut ubi: aut quando: aut situm esse: aut habere: aut facere: aut pati.

Incomplexa secundum se in nulla affirmatione dicuntur: sed horum complexionem facta affirmatio fit.

Omnis affirmatio est uera uel falsa.

Ea quæ secundum nullam complexionem dicuntur neq; uera neq; falsa sunt.

Ex lectione. lli. & capitulo. lli.

Diffi. Substantia particulãs est quæ proprie & principaliter & maxime dicitur: & quæ neq; in subiecto est neq; de subiecto dicitur.

Secundæ substantie dicuntur genera in quibus ille quæ principaliter substantie dicuntur in sunt.

Necesse est nomen & rationem eorũ quæ de subiecto dicuntur de sub /

lecto prædicat.

Homo est animal rationale mortale;

Impossibile est rationem eorum quæ in subiecto sunt prædicari de subiecto: sicut nomen aliquando prædicatur.

Ratio alibi nunq̃ de corpore prædicatur.

Omnia præter primas substantias: aut de subiectis dicuntur principalibus substantias: aut in subiectis eisdem sunt.

Si color in aliquo corpore non est: nec omnino in corpore.

Non existentibus primis substantiis: impossibile est aliquid alioam re manere.

Ex lectione.v.

Secundarum substantiarum magis est substantia species quam genus: Principales substantiæ: eo quod omnibus sunt: & alia omnia de his prædicantur: aut in eis sunt: ideo maxime dicuntur substantiæ.

Vna specierum specialissimam non est magis substantia q̃ altera

Principalium substantiarum nihil magis alterum altero substantia est:

Solz secundæ substantiæ indicant principalem substantiam.

Principales substantiæ eo q̃ aliis omnibus: subiacent proprie dicuntur substantiæ.

Sicut primæ substantiæ ad omnia alia se habent: ita species & genera substantiarum principalium ad reliqua omnia se habent.

Ex lectione.vi.

Commune est omni substantiæ in subiecto non esse:

Secundæ substantiæ in nullo subiecto sunt.

Differentiæ non sunt in subiecto.

Ratio differentiæ de eo dicitur de quo & ipsa differentia prædicatur:

Partes substantiarum non sunt in toto: sicut accidens in subiecto.

Partes substantiarum sunt substantiæ.

In est substantiis secundis & differentiis prædicari uniuoce.

A principali id est primæ substantia nulla est prædicatio:

Primæ substantiæ suscipiant rationem generum & specierum: & species rationem generis.

Quæcumq̃ dicuntur de prædicato eadem & de subiecto dicuntur:

Species & individua suscipiunt rationem differentiarum.

Omnis substantia uidetur significare hoc aliquid.

Secundæ substantiæ sub appellationis figura uidentur significare hoc aliquid.

Secundæ substantiæ non significat hoc aliquid: sed magis quale quid.

Album putam qualitatem significat.

Ex lectione.vii.

In est substantiis nihil illis esse contrarium.

Quantitati nihil est contrarium:

Substantia non suscipit magis & minus:

Substantia est magis & minus substantia altera scilicet in ordine ad substantiam primam.

Vnaqueq; substantia secundum hoc ipsum q; est: non dicitur magis & minus.

Homo non est magis & minus homo: neq; ipse a se: neq; alter ab altero:

Maxime substantiæ proprium uidetur esse q; cum unum & idem nomen sit secundum sui mutationem contradietorum susceptivum esse:

Color q; est unum & idem numero: non erit album & nigrum.

Eadem actio numero non est prava & studiosa.

Eadem oratio numero: & idem usus idest opinio verum & falsum esse uidetur.

Oratio suscipit contraria ratione rei mutata non ratione sui: & similiter opinio.

In eo q; res est vel non est: in eo etiam oratio vera & falsa dicitur.

Capitulum quantitatis. s. s. lectione. vii. & capitulum. vii.

Quantitatis aliud continuum aliud discretum.

Quantitatis aliud constat ex partibus habentibus positionem: aliud ex nō habentibus positionem.

Est discreta quantitas: numerus & oratio: continua vero ut linea: superficies: corpus: tempus: & locus:

Nullus est communis terminus partium numeri ad quem copulatur particula eius.

Oratio mensuratur syllaba breui & longa:

Ex lectione. viii.

Discretum est cuius partes copulantur ad unum terminum communem.

Continuum est cuius partes non copulantur ad unum terminum communem.

Præsens tempus copulatur ad præteritum & futurum.

Loci particule ad eundem terminum copulantur ad quem & corporis particule:

Ex lectione. x.

Linea superficies corpus & locus sunt: quantitates habentes positionem.

Numerus: tempus: & oratio sunt quantitates non habentes positionem.

Nihil permanent particulae temporis:

Quod dictum est non potest amplius sumi.

Album actio & motus dicuntur quantitates per accidens:

Quanta fuerit superficies tantum esse album dicitur.

Ex lectione. xi.

Quadrati nihil est contrarium.

Nihil per se ipsum dicitur magnum: sed ad aliud refertur: nam mons quidē dicitur paruum: milium uero magnum.

Quod nō est sumi per se sed ad solam alterius relationem refertur: huc nihil est contrarium.

Si magnum & paruum sunt contraria: continget idem simul contraria facere contingit enim idem esse magnum & paruum.

Nihil est quod simul suscipiat contraria.

Impossibile est aliquid sibi esse contrarium.

Dist. Contraria sunt quæ in eodem genere multum a se inuicem distant.

Quantitas non suscipit magis & minus.

Maxime proprium est quantitati q̄ secundum eam a liquid dicatur æquale & inæquale.

Ex lectione. xii. & capitulo. viii.

Dist. Ad aliquid talia dicuntur quæcumq; hoc ipsum q̄ sunt aliorum dicuntur uel quomodolibet ad aliud.

In est contrarietas in relatione:

Iacere uel stare uel sedere positiones: id est abstracta non erunt sed denominatiue a positionibus sumuntur.

Scientia contrariatur ignorantie.

Relatiua suscipiunt magis & minus: ut inæquale aliquo magis inæquale dicitur.

Ex lectione. xiii.

Omnia relatiua dicuntur ad conuenientiam.

Multa sunt animalia capita non habentia.

Omnia quæ ad aliquid dicuntur si conuenienter assignentur: dicuntur ad conuenientiam.

Cum dominus non sis sensus non est.

Necessarium est aliquando nomen fingere.

Ex lectione. xiiii.

Ad aliquid sunt simul nata.

Relatiua simul sese inuicem auferunt.

Scibile est prius ipsa scientia.

In paucis uel nullis hoc quisq; percipiet simul cum scibili scientiam facere.

Scibile sublatum auferit scientias: scientia uero non auferit scibile.

Animali sublato non est scientia: scibilium uero plurima esse contingit.

Sensibile sensu prius esse uidetur: nam sensibile ininterceptum simul perimit sensum & non e contra.

Sensus sed circa corpus & in corpore sunt.

Sublato corpore auferitur sensus:
Sensibilia perempto petimuntur & corpus:
Simul animal fit & sensus:
Sensibile est anteq̃ esset sensus.

Ex lectione.xvi

De Ad aliquid sunt quibus hoc ipsum quod esse est ad aliud quodammodo se habere:
Si quis aliquid eorum quæ sunt ad aliquid diffinitè sciet:& illud quod diffinitè diffinitè sciturus est.
Esse relatinorum est ad aliquid quodammodo se habere.
Si omnino non nouit ad hoc quodammodo se habet: nec si ad aliquid quodammodo se habet sciturus est.
Dubitare de singulis non erit inutile.

Ex lectione.xvi.& capitulo.viii.

De Qualitatem dico secundum quam quales dicuntur.

Prima species qualitatis habitus & dispositio dicitur.

Habitus est permanentior & diuturnior: siue de difficili mobilis.

Sciētia est de numero permanentium: & eorum quæ difficile mouentur nisi forte grandis permutatio facta sit: ut ab egritudine uel ab aliquo huiusmodi.

Dispositiones dicuntur qualitates quæ sunt de facili mobiles:& cito permutabiles.

In disciplinis non inultum retinentes sed facile permutantes dicuntur habitum non habere: quia sint ad disciplinam penus meliusue dispositi.

Sunt habitus dispositiones: dispositiones uero non necessario sunt habitus.

Secundum genus qualitatis est naturalis potentia uel impotentia.

Sanatui dicuntur eo q̃ habent naturalem potentiam: ut nihil a quibuslibet accidentibus patiantur.

Aegrotatui dicuntur eo q̃ habeant impotentiam nihil patiendi.

Durum dicitur q̃ habet potentiam non citius secandi molle uero quod eius ipsius habet impotentiam.

Ex lectione.xvii.

Tertium genus qualitatis est passio & passibilis qualitas.

Passibiles qualitates dicuntur non q̃ ea quæ illas susceperint qualitates aliquid patiantur: sed quoniam in se sunt passionem sensibus.

Erubescens aliquis rubeus factus est:& timens palidus.

Qui naturaliter est uerecundus naturaliter rubeus est.

Qui naturaliter est timidus naturaliter palidus est.

Quæcunq̃ qualitates sensibiles facile soluantur & cito transeunt: passionēs dicuntur.

Quæcunq; qualitates sensibiles cum difficultate transeunt passibiles dicuntur.

Quantum genus qualitatis est forma: & circa aliquid constans figura.

Dissimilitudo dicitur eo qd partes ipse sibi propinquæ sunt.

Dissimilitudo dicitur eo qd partes dissent a se inuicem.

Dissimilitudo dicitur eo qd partes in rectum sibi iaceant.

Dissimilitudo dicitur eo & hæc pars quidem superet illa uero sit inferior.

Ex lectione.xviii.

Qualia dicuntur quæ secundum hæc denominatiua dicuntur:uel quomodo libet ab hiis.

Studio sus non dicitur denominatiue a uirtute.

Contrarietas inest qualitati:& his quæ secundum ea qualia dicuntur.

Si ex contrariis unum fuerit quale:& reliquum erit quale.

Qualitas suscipit magis & minus.

Qualitas in abstracto non suscipit magis & minus.

Non omnia qualia suscipiunt magis & minus.

Proprium est qualitatis secundum ea simile & dissimile dici.

Multæ qualitates secundum genus sunt in genere ad aliquid:scilicet non secundum species.

Si contingit hoc ipsum quale:relatiuum esse nihil est in cõueniens in generibus utriusq; enumerare.

Cap.x. Recipit aut facere & patis contrarietatem:& magis & minus.

Ex lectione,xviii.& expulso.xi.

Dicitur autem alterum alteri opponi quadrupliciter: aut ut ad aliquid: aut ut contrarietate ut priuatio & habitus: aut ut affirmatio & negatio.

Bonum non dicitur mali bonum: sed contrarium: nec album nigrum: albū sed contrarium.

Quæcunq; contrariorum talia sunt: ut in quibus fieri nata sunt & de quibus predicantur necessarium sit alterum ipsorum in esse: nihil eorum medium est: quorum uero necessarium non est alterum inesse: horum omnium est aliquid medium.

Omne animal aut est sanum aut est egrum.

Nihil est medium inter sanitatem & egritudinem.

Non omnia priua & studiosa sunt.

Priuatio & habitus habent fieri circa idem.

Priuatio dicitur unumquodq; susceptibilem habitus: quando illud quod tatum est habere nullo modo habet.

Privari & habere habitum non est habitus & privatio.
 Sub affirmatione & negatione non iacet affirmatio uel negatio.
 Affirmatio est oratio affirmativa: & negatio est oratio negativa.
 Eorum quæ sub affirmatione uel negatione sunt nulla est oratio.

Ex lectione.xx.

Quorum contrariorum nihil est medium necesse est in quibus nata sunt
 fieri aut prædicari alterum ipsorum inesse semper.
 Quorum alterum necessarium est inesse susceptibilium nihil est me-
 dium ut in langore & sanitate.
 Quorum uero aliquid est medium nunq̃ necessitas in est omni suscepti-
 bili inesse.
 Quandoq̃q̃ unum contrariorum naturaliter inest subiecto: alteru non
 contingit inesse.
 Non est possibile ignem frigidum esse: & niuem nigram.
 Ignis naturaliter est calidus.
 In contrariis existente susceptibili possibile est in alterutrum fieri muta-
 tionem: nisi alterum naturaliter insit.
 Habitus in privatione mutatio sine privatione uero in habitum impossi-
 bile est.
 In sola affirmatione & negatione necessarium est semper alterum esse ue-
 rum alterum falsum.
 Omnino eorum quæ secundum nullam complexionem dicuntur nihil
 neq̃ uerum neq̃ falsum est.

Ex lectione.xxi.

Contrarium est bono ex necessitate malum.
 Malo aliquando bonum contrariatur aliquando malum.
 In pluribus semper malo contrariatur bonum.
 Non est necessarium si alterum contrarium est: & reliquum esse.
 Circa idem aut specie aut genere natura habent fieri contrarietates:
 Impossibile est utrunq̃ contrariorum eidem inesse simul.
 Necessarium est omnia contraria: uel in eodem genere esse: uel in contra-
 riis generibus: uel ipsa esse genera contrariorum.
 Bonum est malum non sunt in genere: sed ipsa sunt genera aliquorum
 existentia.

Ex lectione.xxi.& capitulo.xii.

Prius alterum altero dicitur quadrupliciter.
 Primo quidem & proprie dicitur aliquid prius secundum tempus.
 Secundo q̃ non conuertitur secundum consequentiam subsistendi.

Tertio aliquid dicitur prius secundum quendam ordinem.

Quarto q̄ melius est & honorabilius prius dicitur: sed hic modus est alienissimus a nobis.

Videtur præter eos qui dicti sunt: alter esset prioris modus: eorum enim quæ conuertuntur secundum essentialiæ consequentiam: q̄ alterum alteri quodammodo causa est: idigne natura prius dicitur.

Oratio uera nequaquæ causa est q̄ sit res.

Videtur quodammodo res esse causa ut sit oratio uetustum enim res est aut non est: uera oratio aut falsa dicatur necesse est.

Simul dicuntur simpliciter & proprie quod si generatio est in eodẽ tẽpore. Naturaliter simul sunt quæcunq; conuertuntur secundum q̄ est esse consequentiam: sed nequaquæ alterum est causa alteri ut sit.

Dicitur etiam simul naturaliter quæcunq; ex eodem genere e conuersio diuiduntur ad se inuicem.

Ex lectione. xlii. & capitulo. xlii.

Motus sex sunt species scilicet generatio: corruptio: crementum: diminutio: alteratio: secundum locum mutatio: & omnes isti motus distinguuntur ad inuicem.

Quædam crescentia sunt quæ non alterantur: ut quadrangulus circumposito gnomone creuit.

Quies simpliciter contrariatur motui.

Generatio opponitur corruptioni.

Diminutio opponitur augmentationi.

Mutationi secundum locum maxime uidetur quies secundum locum oppositum esse: & forte mutatio in contrarium locum.

Cap. xlii. Habere dicitur multis modis aut habere qualitatem: aut ea quæ circa corpus sunt: aut circa membrum: aut membrum: aut ut in uase: aut possessionem: aut ut dicitur habere uxorem: & uxor utrũ: sed hic modus est alienissimus a nobis.

Propositiones ex libro sexto principiorum gilberti poretani & lectionũ annotatio est secundum commentaria gratiadi ceculani.

Ex lectione. li.

Omnia est compositio contingens: simpliciter & inuariabili essentia consistens.

Forma non est compositio: quoniam a natura compositionis se iungitur.

Compositio alteri una quæq; adueniens compositioni maiorem se coniunctã quodammodo efficit.

Forma adueniens alicui composito non facit maius nec recedens facit minus.

In anima reperitur alteratio contrarietatis: ut tristitia & gaudium.
Anima mundi nulli variationi subiecta est.

Ex lectione. ii.

Nihil differt albedinem claram differentia: q̄ suscipiens albedinem clarum dicere.

Non est oratio susceptiva contrarii: nec ratio eius q̄ in re est: aut nō est.
Orationes sunt notæ earum quæ sunt in anima passionum.

Substantiale est q̄ esse consent ex quadam compositione compositionis
ut in pluribus: & impossibile est deesse rei.

Ex lectione. iiii.

Videtur autem forma quædam a natura esse quædam ab actu.

Dico figuram scilicet incisionis esse a natura: sensiri vero ab actu.

Impossibile est q̄ formæ uniuersales fiant ab actione.

Quæ sunt a natura sumunt principium a creatura existente.

Natura in formis uniuersalibus occulte operatur.

Communitas omnis naturalis est: quoniam a singularitate procedit: quæ
creationi coæquatur.

Sicut naturam in actionibus latenter operari inuenimus: sic creaturarum
creatorem in natura ex actu.

Numeto deus naturam stabiluit.

Ex lectione. v.

Formarum alia quidem in subiecto est: & de subiecto dicuntur scientiæ.

Quædam vero in subiecto est & de nullo subiecto dicuntur albedo so-
cratis.

Alia vero neq̄ in subiecto est neq̄ de subiecto dicitur: ut humanitas
socratis.

Quædam de subiecto dicitur in subiecto: ut nullo est: ut rationale.

Formatum quæ in subiecto sunt & de subiecto sunt idiobilia: alia sunt
sensibilia: alia insensibilia.

Sensibile est q̄ sensu comprehenditur.

Insensibilia quæ ratione comprehenduntur.

Simpliciter nihil eorum quæ de subiecto dicuntur sensibile est.

Ex lectione. vi.

Diffi. Actio est secundum id q̄ subicitur agere dicimus.

Actionum alia quidem est animalia corporis.

Anima dum agit existit immobilis.

Anima mouet corpus: sed ipsa immutabilis permanet.

Anima non mouetur neq̄ secundum locum: neq̄ secundum decrementum
vel clementum nisi forte secundum alterationem.

Locus corpus est: anima vero non corpus.

Impossibile vero est non corpus in corpore moueri.

Solum corpus in eo q̄ de loco ad locum transit mouetur.
Speculo in in obili permanente imaginis motus fieri uidetur ad opposi-
tas mutationes.

Ex lectione.viii

Si quid mouetur necessario agitur
Omnis actio in motu est.
Omnis motus in actione sumabitur
Proprium actionis est in motu esse sicut proprium est motus esse in ac-
tione.
Qui destruit in motu est nihil tamen agere uidetur.
Dico actionem non quid sed in quid agere exgere.
Non est motus actio sed quale.
Quiescere quale est quare & motus quale erit
Simpliciter quæcunq; contrariorum oppositionem suscipiunt: eiusdem
generis prædicationem recipiunt.
Naturalis proprietas actionis est passionem ex se in se ferre in id quod sub-
iicitur.
Actio est principium actionis & passionis.
Facere id quod quale est ex se gignit.
Qualitas est effectiua actionis.
Positio est effectrix qualitatum & quantitatum.
Quantitas est effectiua quantitatis.
Qualitas est effectiua qualitatis.
Sine est effectiuius agere & pati esse autem in tempore quando ubi an-
tem locus.
Recipit facere & pati contrarietatem & magis & minus.

Ex lectione.viii.

Diffi. Passio est effectus illationis actionis.
Animantius quidem brutum animal a calore est animantius uero rationali.
Animæ actionum unaquæq; passio dicitur.
Non est in agente passio sed in eo q̄ agitur.

Ex lectione.viii.

Passio Quando est quod ex tempore adiacentia relinquitur.
Tempus quando non est utriusq; autem ratio conuersa est.
Aliud est quando ex eo quod ab utroque aliud ex eo qd in utroque aliud ex eo quod
contingere necesse est.

Ex lectione.x.

Sicut aliud tempus compositum est aliud uero simplex ita & quando
Quemadmodum partes temporis sibi succedunt ita & quando.

Secundum tempus aliquid mensuratum secundum quando uero non.

Quando non suscipit magis & minus.

Quando nihil est contrarium.

Impossibile est duas contrarietates predicari de eodem individuo.

Nunq̃ contraria in eodem simul eunt.

Quando est in omni eo quod incipit esse.

Alteratur corpus in aestu : hyeme uere : & autumnio : simpliciter & anima.

Quidam acutius in hyeme : quidam in aestate : quidam in uere speculantur secundum instrumenti complexionem.

Anima coniuncta corporis complexionibus comitatur.

Qui aridae & gelidae complexionis sunt demeriores se ipsis sunt in autumnio : quibus uero sanguis principatur in uere.

Quicquid est suscipiens temporis uariationem & alteratur : est in tempore.

Ex lectione. xi.

Diffini. Vbi est circumscriptio corporis a loci circumscriptione procedens :

Locus est in eo q̃ capit & circumscribitur.

Quicquid a loco circumscribitur & complectitur est in loco.

Anima nusq̃ est nullum. n. locum occupat nec implet.

Duo corpora nunq̃ possunt esse in eodem. neq̃ idem in diuersis.

Si aer non est : uox esse non poterit.

Vox omnino una & eadem in diuersis partibus aeris esse non potest.

Vox quae imaginabiliter & simpliciter sit animalis non est : quoniam nō ab animali profertur.

Didimus omnem uocem esse animalis : quis enim uocem audiuit in silentio simpliciter animalium?

Vna uox ad aures diuersorum dirigitur : una autem & eadem non est contingens.

Ex lectione. xlii.

Vbi aliud simplex aliud compositum.

Nec locus sine corpore nec corpus sine loco est.

Nihil est extra extremitatem ultimae sp̃ae.

Catet ubi intensio & remissio.

Vbi nihil est contrarium.

Locus loco contrarius non est.

Ex lectione. xliii.

Diffi. Positio est quidam situs partium & generationis ordinatio.

Diffi. Asperum est cuius una pars supereminet alteri.

D18 Leue cuius partes aequaliter portectae sunt.

Nulla con trarietas inest simul.

Proptum positiones est nec cum magis nec cum minus dici.

Magis proprium videtur positionis substantie proxime a differe

Er lechtwe. 3000.

¶ *Habitus est eorum & eorum q̄ circa corpus sunt adiacentia.*

Habitus fufcipit magis & minus.

Habitui nihil est contrarium.

Proprium habitus est in pluribus existerent in corpore & in his quae circa corpus sunt.

Habere dicitur multis modis: aut habere qualitatem: aut quantitatem: aut usum: aut in membris: aut uxorem: aut habere: & uxor uirum: hic autem in foliis est habendi modus.

Nihil differt dicere albedinem habere; & albura esse.

It's best, mcd.com

Dicitur magis & minus tripliciter aliquid suscipere : aut ratione subiecti
aut ratione illius quod suscipitur aut ratione utriusque.

Non secundum fulcipientium ipsorum crementum uel diminutionem
cum magis & minus aliqua uocantur: neq. secundum crementum & di-
minutionem eorum quæ insunt. *Idcirco ipsorum uel accedunt uel*

Quantitas ultra subiectum protendi non potest.

*Aliquid dicitur magis & minus album secundum qd magis & minus re/
cedit ab illo.*

Album dictum in quo albedo est pura.

Substantiæ non suscipiunt magis & minus: quia positio ipsarum facta est
in termino ultra quem transgredi impossibile est.

Albissimus & nigerrimus & huiusmodi sine amplius & minus sunt.

Possibile si contingit nullum sequatur impossibile.

Si omnes puncti componentur nullam habent magnitudinem.

Punctus puncto compositus nihil augeat.

**Generatio simplex & corruptio est quando transmutatur de aere specifi-
cior in hoc totum.**

Est autem hoc hyle maxime quidem & proprie subiectum generatio-
nis & corruptionis susceptibile esse,

Incipit in togatas lib: primi perhermenes Aristotelis.

Propositiones ex primo libro perthenerunt arist. & lecturam annot.
no est secundum commentaria lapchi thome.

Figure 1 consists of four bar charts labeled (a) through (d), each showing the percentage of respondents for different age groups (18-24, 25-34, 35-44, 45-54, 55-64, 65+) across four demographic categories: (a) Gender, (b) Education, (c) Income, and (d) Employment. The y-axis for all charts represents the 'Percentage'.

- (a) Gender:** Shows the percentage of respondents for each age group, categorized by gender (Male, Female).
- (b) Education:** Shows the percentage of respondents for each age group, categorized by education level (High School, Bachelor's, Master's, PhD).
- (c) Income:** Shows the percentage of respondents for each age group, categorized by income level (Low, Middle, High).
- (d) Employment:** Shows the percentage of respondents for each age group, categorized by employment status (Full-time, Part-time, Unemployed, Retired).

e A quæ sunt in uoce sunt notæ earum quæ sunt in anima passio-
num:& ea quæ scribuntur: eorum quæ sunt in uoce.

Quæadmodum nec litteræ omnibus eadem sunt: sic nec eadem uoces,

Ex lectione.iii.

Sicut in anima aliquotiens intellectus est sine uero uel falso: aliquando cum uero uel falso sic & in uoce.

Circa compositionem & diuisionem est ueritas falsitasq;

Nomina & uerba sunt sine compositione & diuisione,

Ex lectione.iiii.

Diff. Nomen est uox significatiua secundû placitû sine tempore cuius nûl la pars est significatiua separatata.

Denominum quod significat naturaliter nihil est.

Non homo non est nomen sed nomen infinitum.

Obliqui non sunt nominas sed casus nominis.

Ex lectione.v.

Diffi. Verbum est quod significat tēpus:cuius pars extra nihil significat: est semper eorum quæ prædicantur nota.

Non currit non laborat non uerbum dico. sed infinitum uerbum:

Non curret uel currebat non uerbum est: sed casus uerbi.

Ipia uerba secundum se dicta uo nomina sunt: & significant aliquid: constituit enim qui dicit intellectum & qui audit quiescit sed si est aut nō est nondum significat.

Si hoc ipsum est purum dixeris ipsum quidem nihil est: con significat autem quandâ compositionem: quam sine compositis nō. it intelligere:

Ex lectione.vi.

Diffi. Oratio est uox significatiua cuius partium aliquid est significatiuū separatim ut dictio sed non ut affirmatio.

Vna syllaba nominis nihil significat.

Oratio est significatiua non naturaliter sed secundum placitum.

Ex lectione.vii.

Enuntiatiua non est omnis oratio: sed in qua est uerum uel falsum.

Deprecatio oratio quidem est: sed neq; uera neq; falsa.

Ex lectione.viii.

Enunciationum alia est affirmatiua: alia negatiua.

Enuntiationum alia est una simpliciter: alia coniunctione una.

Necesse est omnem orationem enūtiatiuā ex uerbo esse uel ex casu uerbi. Animal gressibile bipes est unum & non multa.

Oratio enuntiatiua una est quæ unum significat de uno: uel coniunctio ne unum.

Enunctatio plures quæ plura & non unum uel in coniuncte significat.

Enunciationum alia simplex: alia composita.

Enunctio simplex est quando aliquid de aliquo: scilicet prædicatur uel aliquid ab aliquo scilicet per uocatur.

Enūciatio simplex est uox significatiua de eo quod est aliquid uel nō est.
Affirmatio est enunciatio alicuius de aliquo.
Negatio est enunciatio alicuius ab aliquo.

Ex lectione.viii.

Contingit enūciare & q. est esse: & quod est non esse: & quod nō est esse
 & quod non est non esse.
Omne qd q. affirmauerit contingit negare: & qd q. negauerit affirmare.
Omni affirmationi negatio est opposita: & omni negationi affirmatio.
Diffi. **Contradictio** est affirmatio & negatio oppositæ: eiusdem de eo
 dem non equiuoce.

Ex lectione.x.

Regm alie quidem sunt uniuersales: alie uero singulares.
Defi. **Uniuersale** est quod de pluribus aptum natum est prædicari.
Defi. **Singulare** est quod non est aptum natum de pluribus prædicari.
Uniuersalis affirmatiua & uniuersalis negatiua sunt cōtrarie ad inuicem.
Particularis affirmatiua & particularis negatiua sunt sub contrariæ.
Omnis non est uniuersalis: sed quoniam uniuersaliter significat.
Nulla est affirmatio in qua uniuersale uniuersaliter prædicetur.

Ex lectione.xi.

Uniuersalis affirmatiua & particularis negatiua: opponūtur contradic-
 torie: & uniuersalis negatiua & particularis affirmatiua: similiter.
Impossibile est duas contrarias esse simul ueras.
Dux subcontrarie possunt esse simul uere.
Necesse est in contradictionis alteram esse ueram alteram falsam.

Ex lectione.xii.

Vna negatio unius est affirmationis.
Oportet idem negare negationem: quod affirmatio affirmanti.
Vni negationi una affirmatio opposita est.
Non omnis contrad. tho est uera uel falsa.
Vna est affirmatio & negatio que unum de uno significat.
Si duobus unum nomen est positum: ex quibus non est unum: non est
 una affirmatio.

Ex lectione.xiii.

In his que sunt & que facta sunt: necesse est affirmationem uel negatio-
 nem ueram uel falsam esse.
In uniuersalibus quidē uniuersaliter sumptis: semper oportet hanc quidē
 ueram illam uero falsam: & hoc quidem in propositionibus singulari-
 bus est uerum in indefinitis non.
De futuris contingētibz non est determinata ueritas.
Si o. n. n. affirmatio uel negatio determinate est uera uel falsa: necesse est
 omnia determinate esse uel nō esse: & sic oia ex necessitate erūt: & nihil

fiet a casu nec a fortunâ nec ad utrumlibet nec ut in paucioribus

Ex lectione xlii.

Si necesse est oppositarum enunciationum unam esse ueram alterâ falsam non oportebit de aliquo consiliari neq; negociari.

Non enim propter nostrum affirmare uel negare res erit uel non erit.

Homo nō est principium futurorum: nisi quia consiliatur & facit aliquid.

Non omnia sunt ex necessitate uel fiūt sed quædam sunt ad utrumlibet quem ut in pluribus quædam ut in paucioribus.

Esse quod est quando est: & nō esse qđ nō est quando nō est necesse est esse

Nō omne quod est necesse est esse: nec omne qđ nō est necesse est nō esse.

De unoquoq; necesse est qđ sit uel non sit

Propositiones ex secundo libro perihermenias Aristotelis.

Affirmatio est significans aliquid de aliquo: quod est nomen uel innominabile.

Non homo nomen non dico: sed in infinitum nomen.

Non currit non est uerbum: sed infinitum uerbum.

Omnis affirmatio constat ex nomine & uerbo: uel ex infinito nomine & uerbo.

Præter uerbum nulla est affirmatio: uel negatio.

Ex lectione xli.

Alia est propositio de secundo adiacente alia de tertio.

In enunciationibus indefinitis non solum possunt uerificari simul angulares quæ subinuicem ponuntur: sed etiam angulares quæ contraponuntur mutuo.

Sed in propositionibus uniuersalibus non simul uerificantur angulares quæ sibi contraponuntur mutuo: sed illæ angulares quarum una ponitur sub alia.

Non dicendum est nō omnis homo: sed non negatio ad id qđ est homo addenda est.

Omnis non uniuersale significat: sed uniuersaliter.

Ex lectione xlii.

Omne animal est iustum & nullum animal est iustum sunt contraria: & nunq; erunt ueræ neq; simul neq; in eodē ipso: his uero oppositæ erunt aliquando.

Sequitur eam aliquando quæ est nullus homo est iustus: ea quæ est omnis homo est non iustus: illa uero quæ est aliquis homo est iustus oppositam quæ est non omnis homo est non iustus.

Affirmatiuæ de prædicato infinito sequitur negatiuæ de prædicato finito: & affirmatiuæ de prædicato finito negatiuæ de infinito cū cōstatiā subiecti.

Necesse est enim aliquem hominem esse iustum.

Nomina infinita uel uerba non sunt negationes.

Semper uerum uel falsam negationem esse necesse est.

Qui dicit non homo sine aliquo adiuncto: nihil magis de homine: sed etiam minus uerum uel falsum est.

Enuntiatio quæ dicit omnis non homo iustus: nulli earum quæ sunt de subiecto finito significat idem: nec etiam negatio ei opposita quæ est non est omnis non homo iustus.

Transposita nomina uel uerba idem signiificant: si hoc non esset eiusdem essent multe negationes.

Ex lectione. lili.

Affirmare uel negare unum de pluribus: uel plura de uno si illud non est unum: non est affirmatio una: neq. negatio.

Vnum nomen impositum pluribus non est unum: si nō sit unum ex illis.

Ex albo & homine & ambulare non est unum: quia non unum sunt.

Interrogatio quid est non est interrogatio dialectica.

Oportet ex data interrogatione dialectica eligere q̄ uelit panem contra/dictionis.

Interrogantem dialectice oportet determinate sumere ambas partes contradictionis in interrogatione.

De homine uerū est dicere diuissim q̄ est animal & bipes: & q̄ est homo & albus: & etiam coniunctim: sed non si citharædus & bonus etiam citharædus bonus.

Si quod dicitur diuissim semper dicatur coniunctim sequeretur negatio & infinitas predicatorum.

Quæcunq. prædicatur per accidens & quæcunq. insunt in alio: illa nō prædicantur coniunctim.

In quantiscunq. prædicatis in quibus non est aliqua contradictio neq. oppositio in adiecto: & quæ secundum se prædicantur in his uerum est dicere diuissim quod prædicatur coniunctim.

Ex lectione. v.

Est negatio eius quod est possibile esse: ea quæ est per non possibile esse: & non illa quæ est possibile non esse: similiter est & de contingentino: cessario & impossibili.

Quæadmodū in propositionibus de inesse esse & non esse sunt appositiones: id est prædicata: subiecte uero res: eodem quoq. modo in propositionibus modalibus esse subiectum si contingere uero & posse appositiones determinat quæadmodum in illis esse & nō esse ueritate.

Eius quæ est possibile est non esse negatio est non possibile non esse.

Idem possibile est esse & non esse.

Negationem & affirmationem oppositionem in propositionibus modalibus facientem tantummodo ad modum oportet apponere:

Ex lectione. vi.

Possibile est esse contingit esse : non impossibile est esse : non necesse est non esse se consequuntur.

Possibile est non esse contingit non esse non impossibile est non esse necesse est esse se consequuntur.

Non possibile est esse non contingit esse impossibile est esse : necesse est non esse se consequuntur.

Non possibile est non esse non contingit non esse impossibile est non esse : necesse est esse se consequuntur.

Ex lectione .vii.

Potestates secundum rationem sunt eadem plurimorum etiam contra rationum irrationales uero non omnes quemadmodum ignem non est possibile non calefacere uel quaecumque potentiae semper agunt.

Aliqua possunt & secundum irrationales potestates simul quaedam opposita. Possibile non simpliciter dicitur sed hoc quidem quod uerum est ut in actu ut possibile est ambulare quoniam ambulat & possibile est esse quoniam iam aliquid actu est illud uero dicitur possibile quod forsitan aget.

Potestas secundo modo in solis mobilibus est : illa uero quae est primo modo etiam in immobilibus est.

Possibile secundo modo non est uerum de necessario simpliciter dicere alterum aut scilicet primo modo uerum est.

Quod est ex necessitate secundum actum est semper.

Priora sunt sempiterna : & quae actu sunt his quae potestate priora sunt.

Aliqua sine potestate actu sunt ut primae substantiae.

Aliqua sunt actu cum possibilitate : scilicet corruptibilia quae in tempore si licet sunt actu : natura priora sunt tempore uero posteriora.

Aliqua nunquam sunt actu : sed potestate tantum.

Ex lectione .viii.

Arbitrari contrarias opiniones definitum in eo quod contrariae sunt : falsum est.

Finis propositionum ex secundo libro perihermenias.

Incipiunt propositiones ex primo libro posteriorum analyticorum Aristotelis & annotatio lectionum est secundum commentaria sancti thome.

Ex lectione .i. & commento .i.

Minis doctrina & omnis disciplina intellectiua ex praecogniti sit cognitione.

Syllogismus & inductio faciunt doctrinam per prius notam.

Rhetores persuadent aut per existetia quae est inductio : aut per enthymema quod uere est syllogismus.

Com. 1. Dupliciter autem necessarium est praecognoscere alia nam quia sunt prius opinari necesse est alia uero quid est quod dicitur per nomen oportet intelligere : quaedam autem utraque.

De principiis praecognoscitur quia sunt.

Omnino quidem aut affirmare aut negare verum est.

De passioe p cognoscitur quid esse de subiecto utrūq; & quid ē & quia est.
Com. iij. Est cognoscere alia quidē prius cognoscere; puta maiore extre-
 mitatē quorūdā aut simul est accipere notitiā ut quācūq; cōtingāt esse
 sub uniuersalibus quonum habent cognitionē diminorē extremitatē.

Ex lectione. iij.

Anteq sit inducere aut accipere syllogismū quodam quid ē modo id est se-
 cundum quid dicēdū est scire modo autem alio id est simpliciter non.

Conclusio scitur secundum quid anteq inducatur nō autem simpliciter.

Com. iij. Si quis nescit conclusionem secundum quid dicit sciri eā simpliciter
 tenet minoris ambiguitas continget: aut enī nihil addiscet: aut q nonit.

Nihil ut opinor prohibet quod addiscit quis sic id est secundum quid sci-
 re est autem sic id est simpliciter ignorare.

In conueniēs non est si quis scit quodam modo quod addiscit: sed si hoc
 modo in quantū addiscit scit. **Ex lectione. iij. & com. v.**

Scire autem opinamur unumquodq; simpliciter & non sophistico modo
 quod est secundum accidens: cum causam arbitramur cognoscere pro-
 pter q res est: & quoniam illius causa ē: & nō ē cōtingere aliter se habere.

Quis simpliciter est scientia hoc impossibile est aliter se habere.

Scire est per demonstrationem intelligere.

Demonstratio est syllogismus apodicticos: dico autem apodicticon se-
 cundum quem in habendo ipsum scimus.

Si scire est ut posuimus necesse est demonstratiuam scientiam ex ueris esse &
 primis immediatis notioribus prioribus causisq; conclusionis.

Syllogismus erit siue hīc demonstratio aut nō erit nō enim facit scientiā.

Quod nō ē nō ē scire ut q; diametros sit sinuettos id est cōmēsurabilis.

Tunc scimus cum causam cognoscimus.

Priora & notiora dupliciter sunt: notior enim idem est prius natura: & quō
 ad nosq; notius natura & nobis.

Priora & notiora quo ad nos sunt proxima sensui ut singulatia.

Simpliciter priora & notiora sunt quā longius sunt ut uniuersalia:

Uniuersale & singulare opponuntur ad inuicem.

Ex p mis demonstratio ē q ex p pīs pīpīis ē adē. n. dico p mī & pīpīis.

Ex lectione. v.

Est pīncipiū demonstrationis propositio immediata.

Diff. Immediata propositio est qua non est altera prior.

Diff. Propositio est enūciationis altera pars in qua p dicitur unū de ueris

Dialectica propositio est accipiens q libet partē enūciationis indifferenter.

Demonstratiua ppositio accipit determinate alterā partē: quoniam uerū ē.

Enūciatio est contradictionis accipiens quamlibet partem.

Diff. Contradictio est oppositio cuius non est modum secundum se.

Par contradictionis quæ quidem aliquid de aliquo significat affirmatio est: quæ uero aliquid ab aliquo negatio est.

Diff. Propositionē quæ dico quod nō ē mōstrare neque necesse ē hñe docēdū aliquid.

Diff. Dignitatem uel maximam propositionē dico quam necesse est habere quemlibet docendum.

Diff. Positio quæ accipit alteram partē enunciationis suppositio dicitur. Positio quæ non dicit esse uel non esse non dicitur suppositio.

Diffinitio dicitur positio non suppositio.

Quod quod est unitas: & esse unitatē non idē est, quia scilicet unum significat uerum uel falsum & alterum non. *Ex lectione.vi.*

Necesse est non solum precognoscere principia cōclusioni ex quibus est syllogismus: aut omnia aut quædam: sed etiam magis.

Semper propter quod est unumquodque illud magis est.

Non est possibile credere magis his quæ nouit qui non existit: neque sciens neque melius disposuit: quod si conrigerit sciens.

Nihil debet esse credibilius & notius quod quod opposita principiis sint falsa.

Oportet sciētē simpliciter nō incredibilē esse. *Ex lectione.viii.*

Com.vi. Quibusdā uidetur quod nullus sit scientia: quibusdā quod omnium sit scientia per demonstratiōē quorū neutrum neque uerū neque necessariū est.

Impossibile est in incerta pertransire. *(dicitur: si illa sunt.*

Si nō ē scire: præter neque quod sūt ex his ē scire simpliciter nec proprie: sed ex cōdī

Nos dicimus, nō quod sciam demonstratiuā: sed idē in mediato: idē in directa stant aliquando immediata. *(bilem.*

Non solum de principiis habetur scientia: sed etiam sunt principia scientiæ:

Principia cognoscimus in quibus terminos cognoscimus. *Ex lectione.xiii.*

Impossibile est circulo demonstrare simpliciter.

Impossibile est eadem esse sibi ipsis priora & posteriora.

Inductio facit notum ex notioribus quo ad nos.

Si est demonstratio circularis idē probatur per idē.

Demonstratio circularis solum fit in terminis conuertibilibus. *(tate.*

Neque posito uno termino neque una propositione posita sequitur aliquid de necessi

Ex lectione.viii.

Com.vii. Impossibile est aliter se habere cuius est scientia simpliciter.

Quod scitur per demonstratiōē est necessarium.

Scientia demonstratiua est quæ habetur per demonstratiōē.

Syllogismus demonstratiuus procedit ex necessariis.

Com.viii. De omni dico quod est utique nō in quodā sic: quodā autē nō neque aliquādo sic: & aliquādo nō. *Ex lectione.xi.*

Com.viii. Per se dicitur quatuor modis primo quæcūque sunt in eo: quod quid est ut triangulo in est linea.

Substantia idē diffinitio: lineæ est ex pontis. idē diffinitio lineæ.

Secundo modo quando subiectum ponitur in diffinitione predicati.

Propria passio per se inest proprio subiecto.

Quæcunque neutraliter in sunt idest neq; primo neq; secundo modo accidens sunt idest predicantur per accidens.

Tertio modo quæcunque nō dicuntur de aliquo subiecto per se dico:

Quæ dicuntur de subiecto & in subiecto sunt sunt accidentia.

Quarto modo quod in est unicuique propter ipsum per se dicitur de eo qd uero non propter ipsum per accidens.

Com.x. Conclusio demonstratiōis includit secundū & quæ modū dicēdi p se.

Non contingit quin proprium accidens predicetur de subiecto.

Est cōtrarium aut priuatio aut contradictio in eodem genere.

Ex lectione.xi.

Diffi.Com.xi. Vniuersale est qd de omni ē: & p se & secundū qd ipsum ē.

Vniuersale de necessitate in est rebus de quibus predicatur.

Per se & secundum qd ipsum est idem est:

Triangulus per se habet tres angulos æquales duobus rectis.

Vniuersale ē cū in quolibet uniuersaliter & p se & pmo demonstratur in est:

Demonstratio est per se huius uniuersalium autem non per se.

Ex lectione.xii. & com.xii.

Tripliciter cōtingit errare circa acceptiōē uniuersalis: primo cū nihil sit accipere sub superiori preter singulare: secundo quādo sub aliquo cōmuni est accipere multa sed tamē illud est inominatū quod inuenitur in differētibz specie rebus ut inq; quādo id de quo demonstratur uniuersale pmo se habet qd ad id qd demonstratur de eo sicut totū ad partē.

Non est concurrere in lineis rectis æque distantibus.

Com.xiii. Proportionale commutabiliter cōuenit lineis: numeris corporibus: & temporibus.

Com.xiiii. Habere tres est uniuersale primū trianguli quia: re moto uno re mouetur alterū & eoduerso.

Ex lectione.xiii.

Com.xv. Si sciētia per demonstrationem acquiritur oportet qd sit ex principiis necessariis: quia quod scitur non potest habere se aliter.

Quæ per se sunt necessariō in sunt rebus.

Omne qd p predicatur aut predicatur per se inest per accidens.

Accidens idest quæ predicantur per accidens non sunt necessaria.

Com.xvi. Ex necessariis oportet esse syllogismū scilicet demonstratiuū.

Ex ueris est non demonstratiue syllogizare: ex necessariis autem non in hoc proprium demonstrationis est.

Com.xvii. Non habens rationem propter quid etiam habita demonstratione non efficitur sciens.

Est necessariū ex nō necessariis syllogizare: sicut uerum ex non ueris.

Cum autem medium ex necessitate est conclusio ex necessitate erit.

Cum necessaria nō est cōclusio neq; medium necessariū esse possibile est.

Ex lectione. xvi. & com. xviii.

Accidentium autem nō est scientia demonstratiua.

Com. xvi. Manifestū ē quoniam de his q; sunt p se sūt demonstratiue sciētiae.

Propter quid scire est per causam scire.

Oportet medium in esse tertio id est minori extremitati & primum id est maior extremitas in esse medio per se.

Ex lectione. xv. & com. xvii.

Non contingit ex alio genere descendente demonstrare sicut geometriā cum in arithmetica.

Tria sunt in demonstratiōe unū qd demonstratur cōclusio q; cōtinet id qd ī est alicui generi p se aliud ē dignitates ex qbus demonstratio pcedit tertiu ē genus subiectū cuius passioes & p se accidentia offēdit demonstratio

Ex quibus demonstratio procedit contingit esse eadē in diuersis sciētis: sed in illis quorū est diuersum genus subiectum non contingit sicut in arithmetica quae est de numeris & geometria q; ē de magnitudinibus.

Arithmetica demonstratio semper habet genus circa quod sit illa demonstratio: & aliae scientiae similiter.

Simpliciter necesse est esse idem genus scilicet circa quod sumantur principia & conclusiones: & sic nō est descensus de genere in genus aut sic id est quodammodo si debent demonstratio descendere.

Ex eodem genere oportet ultima & media esse.

Non est alterius sciētiae demonstrare aliquid de subiecto alterius sciētiae si aut geometriae nō est demonstrare q; cōtinentiū sit eadē sciētia nisi forte una sub altera cōtineatur sicut perspectina sub geometria.

Sciētia de proprio subiecto nō probat qdlibet accidēs sed accidēs sui generis.

Ex lectione. xvi.

Necesse est conclusionem demonstrationis esse perpetuam.

Scientia non est corruptibilem simpliciter sed secundum accidens.

Diffinitio non est corruptibilem.

Diffinitio aut est principium demonstrationis aut demonstratio positio ne differens aut conclusio quaedam demonstrationis.

Eorū quae saepe sūt demonstrationes sunt & sciētiae aut hunc defectus.

Secundum q; de his quae saepe sunt est demonstratio sunt semper aut quārum autem non semper sunt particularia sunt.

Ex lectione. xvii.

Com. xviii. Non est demonstrare nisi ex proprijs principijs.

Philoso nō demonstrat tetragonū mū. id est circuli p se sed fm accidēs.

Vnumquodq; scimus secundum accidens cum non cognoscimus illud secundum quod est ex principijs proprijs id est per se.

Scientie inferioris siue subalternate est tantum scire quia sed superioris

propter quid cuius per se sunt ille passionēs.

Genus subiectū inferioris scientiæ est alterū a genere superioris scientiæ.

Non est uniuscuiusq; scientiæ propria principia demonstrare.

Illa principia p q possūt pbari singulap; sciap; ppria principia: sūt cōia oib; Magis sciuit intelligēs ex superioribus causis: ex prioribus enim sciuit qd non ex causatis causis.

Sciētia superior est magis sciētia q̄ inferior: & sciētia suprema .i. philo-
sophia prima: est maxime scientia. Ex lectione xxiij. Com. xxiij.

Difficile ē nosce si ex uniuscuiusq; principis scimus aut nō: qd uere ē sciū.
Ad hoc q; sciatur oportet principia esse proxima primis.

Principia in unoquoq; genere sunt illa: quæ cum sint uera nō cōtingit de
monstrare in illa scientia in qua sunt principia.

Quid nois significēt prima principia & q̄ sūt ex principis: accipiēdū est.

Quia sūt principia necesse ē accipere alia uero q̄ sūt ex principis demonstratq;

Primorū principiorū quib; utimur in sciētiis demonstratiuis: alia sūt pro-
pria uniuscuiusq; scientiæ: alia communia.

Principia cōmunia accipiūtur in unaquaq; scientia demonstratiua secūdq;
analogiam: idēst secundum q; sunt proportionata illi scientiæ.

Sufficiens est accipere unum quodq; istorum communium principiorum;
quantum pertinet ad genus subiectum de quo est scientia.

Com. xxx. Omnis scientia demonstratiua circa tria est quorum unum est
genus subiectum cuius per se passionēs scrutatur.

Secundū est communes dignitates ex quib; sicut ex primis demonstratq;

Et terriū passionēs de quib; quid significant una quæq; scientia accipit.
Hec tria naturaliter sunt supponenda: scilicet genus passionēs & principia.

Ex lectione xxiij.

Non sunt petitiones neq; suppositiones: communes animi cōceptionēs.
Propriū harū cōium cōceptionū ē q; nō solū necesse ē ea p se uera ē: sed
etiā necesse est uideri uera. (quæ est in anima.)

Cōmunis animi cōceptio nō pōt pbari exteriori rōne: sed ē ad eā rationē.
Semp est instare ad exteriorē rationē: sed ad interiorē rationē nō semper.
Suppositio petitiō & questio differunt.

Si propositio sit pbabilis ad scientiā cui sit demonstratio dicitur suppositio;
& non est simpliciter suppositio. sed ad illum tantum.

Si ille nec sit eisdem opinionis neq; contrarij: oportet q; petat: & dicitur
petitiō: si uero sint contrarij opinionis erit questio.

Diffinitiones non sunt suppositiones: nihil enim esse aut non esse dicunt
sed sumptæ in propositionibus sunt suppositiones terminos: idēst dif-
finitiones: autem solum intelligere oportet.

Intelligere non est supponere: nisi & audire suppositionē aliquis dicat.
Illa supponuntur ex quib; existentibus sit conclusio in eo q; illa sunt.

Ois petitio & suppositio aut sūt ppositiōes uniuersales: aut particulares
termini aut siue diffinitionē neutrum horū sunt. (q̄ demonstratio sit.
Species esse siue ideas unum aliquid extra multa non est necesse: ad hoc
Esse unum de multis & in multis necesse est si demonstratio debet esse.
Non erit uniuersale nisi sit unum de multis.

Si nō ē uniuersale mediū demonstratiōis nō erit: q̄re nec demonstratio erit.
Oz mediū ē unū & idē p̄dicatū de pluribus nō quocūq̄ i demonstratiōe.

Ex lectione.xx. & com.xxvi.

Quod nō cōtingit simul affirmare & negare nec vna recipit demonstratio
Maior extremitas nō solū dicitur de medio: sed etiā de aliō diuersū ab eo.
Si medium affirmetur & negetur ad conclusionem nihil facit.

Hoc principiū de quolibet est affirmatio uel negatio utraque est ad im-
possibile demonstratio accipit.

Talis demonstratio non accipit hoc principium semper id est in sua uni-
uersalitate sub his terminis ens & nō ens sed inq̄tū sufficiens sufficiens
aut est in genere. i. Inq̄tum cōtrahitur ad genus subiectum. Com.xxvii.

Oēs sciz i principiis cōmunicat: quia oēs utūtur eis tanq̄ ex his de-
mōstrātes: sed nō de q̄bus aliqd demonstrāt: neq̄ sicut eo qd̄ demonstrāt.

Dialectica omnibus cōmūnibus principiis utitur: & philosophia prima.
Dialecticus non procedit ex aliquibus principiis demonstratiuis neq̄ assu-
mit alteram partem contradictionis tantum non enim interrogaret.

Demonstrātē nō ē interrogare: quia nō se habet ad opposita. Ex lectione.xxi.
Interrogatio syllogistica & ppositio cōtradictionis sūt idē s̄m substantiā.
Propositiones sunt p̄p̄te secūdū unāq̄q̄ scientiā ex q̄bus ē syllogismus.
Secūdū unāq̄q̄ sciam sūt p̄p̄te interrogatiōes ex q̄b? p̄p̄us sit syllogismus.
Non omnis interrogatio geometrica utiq̄ erit: neq̄ medicinalis.

Interrogationes geometricæ sūt illæ ex q̄bus demonstratur aliqd̄ circa illa
de q̄bus ē geometria uel circa scientiā subalternatā sicut est perspectiua.
De interrogationibus geometricis ratio ponēda est ex geometricis prin-
cipiis: secundū q̄ ipse sunt conclusiones.

Vnumquemq̄ scientē nō cōuenit omnem interrogationem interrogare.
Nec oportet de quolibet interrogato respondere: sed s̄m determinatā sciam.
Nō ē i nō geometricis d̄ geometria disputādū & similiter in aliis scientiis.
Si aliquis disputet cum geometria non de geometricis non conuincit ip-
sum nisi per accidens. Ex lectione.xxi. & com.xxviii

Dif. Interrogatio nō geometrica ē quæ oīno sit ex alla arte ut ex musica.
Interrogatio de geometria secūdū ignoratiā: sicut parallelas subire: geo-
metrica quodāmodo est: & non geometrica alio modo: sicut & arhyth-
mon dicitur quod est sine rhythmo: & quod prauē habet rhythmum.
Interrogatio nō geometrica dicitur dupliciter: uno modo q̄a ē omnino
nō geometrica: sicut questio de musica alio modo quia prauē habet id

q̄ est geometricis: scilicet parallelas subire.

Com. xxviii. In demonstratis nō est similiter sicut in dialecticis peralogif-
mus: eo quod idem medium demonstrationis semper oportet cōparari
ad duo extrema: & maior extremitas de iplo: uniuersaliter predicatur
& ipsum medium de minori uniuersaliter predicatur.

Signum uniuersale non opponitur predicato.

Diffinita ita se habent in intellectu sicut quæ uidentur in sensu.

In demonstratiuis non oportet instantiam ferre in peralogifinum sicut
de propositionem particularem.

Eadem sunt propositiones & instantie.

Tam in demonstratiuis q̄ in dialecticis illud quod sumitur ut instantia
postea sumitur ut propositio ad syllogizandum contrarium.

Non contingit seuare formā syllogismi: propter id quod accipitur medi-
um affirmatiue predicari de utroq̄ extremorum. (recipiunt)

Cōuertuntur ut p̄sumū q̄ sūt in demonstratiuis sciētis: quoniam nullū accidēt.

Syllogismi demonstratiui differūt a dialecticis q̄ recipiūt solū p̄ medio dif-
initionis: & nō aliqd̄ p̄ dicatū p̄ accidētibus frequēter in dialecticis sit.

Demonstrationes nō augētur p̄ media: nō accipiūt plura media ad pro-
bandā unā cōclusionē: sed i post assumēdo. Ex lectiōe. xxiii. & com. xxx.

Scire quia ita est differt a scire propter qd̄ ita ē dupliciter in eadē scientia.

Primo modo quando sit syllogismus per uon medium: nō enim accipit
p̄tina causā: sed scientia quæ est propter qd̄ sit secundū primā causam.

Alio modo quando sit per imediata: sed non per causam: sed per effectus
conueniētes: & talis demonstratio sit per notius quo ad nos.

Nihil prohibet duorum conuētibiliū quorum unum est causa & aliud
effectus: esse notius non aliquando causam.

Nō n. ex eo q̄ nō sciūt illi planē sūt p̄per sed p̄ p̄ id q̄ p̄p̄ sūt nō sciūt illi.

Contingit effectum per causam demonstrare: & econuēso: & prima erit
demonstratio propter quid secunda quia.

Nō enim p̄per augmēta circularia luna ē circularis: q̄ quia est circularis:
ideo accipit augmenta circularia.

In syllogismis i quibus media nō cōueniūt cū extremis: & est notius quo
ad nos qd̄ nō ē cā: quia demonstratur: & nō p̄per qd̄. Ex lectiōe. xxiii.

In quibus mediū extra ponitur: ita ut nō fiat a maiori extremitate: uel
quando est extra p̄tina: q̄ nō manens: est demonstratio quia: & nō pro-
pter quid: non enim tale mediū dicit causam.

Sicut negatio est cā negatiōis: ita affirmatio est causa affirmatiōis: simi-
liter aut & sicut affirmatio est cā affirmatiōis: & negatio ē cā negatiōis.

Quod i scythis nō sūt sibi illagores: quia nō sūt uites: ē mediū multū distās
Ex lectiōe. xxx.

Alio modo differt quia p̄per quid quia in diuersis sciētis cōsiderantur:

Ille scientiæ sunt ad quam unam pertinet quia: & alteram propter quid: quæ sit se habent q̃ una continetur sub altera.

Subiectum perspectiuæ comparatur ad geometriâ sicut materiale ad formale & machinaturæ ad steromantiam & ad harmonicæ ad arithmeticam & scientiæ natalis ad astrologiam.

Fere omnes iste scientiæ sunt uniuoce.

Scire quia est sensibili q̃ .i. scientiarû inferiorum sed propter quid mathe / maticorû idest superiorum si enim habent demonstrationes eorû quæ assumuntur ut causæ in inferioribus scientiis.

Qui sciunt propter quid multotiens nesciunt quia: sicut considerâtes uniuersale: multotiens quædam singularium nesciunt: propter id q̃ nō intendunt per considerationem.

Scientiæ quæ accipiûr ppter quid a mathematicis: sunt altete ab eis secûdû substantiâ .i. materiâ pntur tamē speciebus .i. principis formalibus.

Mathematicæ scientiæ sunt circa species: non enim eorum consideratio est de subiecto idest de materia aliquo.

Quauis ea de quibus geometria considerat sint in materia: tamen nō de eis considerat secundum q̃ sunt in materia.

Perspectiua dicit quia per respectum a geometriâ: quæ dicit propter quid sed propter quid per respectum ad scientiam de yride.

De itide phisici est scire quia: sed propter quid perspectiuu.

Multæ scientiæ non inuicem subalternatæ habent se sic scilicet q̃ una dicit quia & altera propter quid.

Quod uulnera circularia tandius sanentur medici est scire quia: propter quid autem geometriæ.

Ex lectione .xxvi.

Com .xxvi. Figuratum magis faciens scire maxime prima est figura.

Mathematicæ scientiæ per hanc primam figuram demonstratiues sciunt ut plurimum & quæcunq̃ propter quid faciunt speculationem.

Scientiâ ipsius q̃ quid est per solam potentiam figurâ uenari possibile est.

In secunda figurâ non fit affirmatiuus syllogismus.

Scientia ipsius quod quid est per affirmationem cognoscitur.

In tertia figurâ fit syllogismus affirmatiuus: sed non uniuersalis.

Quod qd est uniuersaliter prædicatum: nō enī quidā homo est aial bipes:

Prima figura in demonstrationibus non indiget aliis: alie autem ipsa indigent.

Dico aliqua individualiter esse uel non esse: cum ipsorum non sit mediû per quod probentur.

Propositio cuius ambo extrema uel alterum eorum est in aliquo toto: est mediata.

Quod illud quod est in uno prædicamento non fit in altero manifestum

est ex coordinatione predicamentorum.

Coordinationes predicamentorum non commutantur ad inuicem.

Propositio uniuersalis negatiua cuius extrema non sunt in aliquo tota est immediata. *Ex lectione. xxvii.*

Ignorantia est duplex: una est secundum negationem: alia secundum dispositionem.

Ignorantia dispositionis est deceptio facta per syllogismum.

Hæc ignorantia contingit dupliciter uno modo scilicet cum prima principia immediata alio modo circa conclusiones & utraq; idest principia & conclusionem potest contingere dupliciter uno modo quidam simpliciter existimare falsum siue affirmando siue negando aliquo modo quando per syllogismum accipit illud.

Simplicis oppositionis falsæ simplex est deceptio: sed quæ per syllogismum plures sunt. *Ex lectione. xxviii.*

Si utraq; premissæ sunt veræ: & conclusio erit veræ.

Si aliquæ propositiones sunt falsæ totaliter: eadē contrarie erūt veræ totaliter. *Ex lectione. xxviii.*

Dico medium proprium per quod sit syllogismus contradictionis.

In secunda figura non contingit facta deceptio: utraq; propositiones esse totaliter falsas.

Si fiat syllogismus deceptionis affirmatiuus in propositionibus immediatis accipiendo propriū mediū impossibile est utraq; oppositū mediū impossibile est utraq; propositiones esse falsas: si uero accipiendo extraneū quædam continetur substantiari: minor erit falsa & maior uera si uero non continetur substantiari erit falsa maior & minor poterit esse uera uel falsa.

Ex lectione. xxix.

Si aliquis sensus defecerit necesse & scientiam illius sensus deficere: quoniam impossibile est accipere aliter.

Omne quod adiscimus aut adiscimus per inductionem aut per demonstrationem.

Demonstratio procedit ex uniuersalibus: ductio aut ex his quæ sunt secundum partem.

Impossibile est uniuersalia speculari nisi per inductionem.

Quæ dicuntur secundum abstractionem per inductionem nota facere contingit.

In unoquoque genere abstractionum sunt quedam particularia quæ non sunt separabilia a materia sensibili secundum quod unumquodque eorum est hoc inducere aut non habere sensum impossibile est: singularium enim sensus est. Non contingit accipere scientiam aliquam ex uniuersalibus sine inductione: neque per inductionem sine sensu. *Ex lectione. xxxi.*

Est autem omnis syllogismus per tres terminos.

Syllogismus negatiuus de necessitate habet unam propositionem negatiuam & alteram affirmatiuam.

Dialecticæ syllogizantibus solum intendendum est ut procedant ex his quæ maxime sunt opinabilia.

Demonstratiue autē syllogizantibus: ex his quæ sūt secundū rei ueritatē. Duo autē aliquid predicari secundū accidēs dupliciter unomō quādo subiectū predicatur de accidente aliomō quādo accidēs predicatur de subiecto In his quæ equaliter de se inuicem predicantur & conuertuntur nō est accipere aliquid prius & posterius: secundum illum modum quo prius est a quo non conuertitur conuenientia essendi. *Ex lectione. xxxii.*

Non cōiungit media infinita esse si in sursum & deorsum item predicata: Sursum accēditur quādo proceditur ad magis uniuersale deorsum quando ad magis particulare.

Si in affirmatiua demonstratiōe statuitur in sursum & deorsum minē esse erit q̄ item & in negatiua.

Si finia finities humanatur necesse est totum esse finitum.

Ex lectione. xxxiii.

In predicatis q̄ predicatur in eo q̄ nō est nō pceditur in infinitū quia nō cōiungeret diffinitie aliquid & si diffinitetur eius diffinitio nō ēēt nota. Infinita non est pertransire.

Tercio. Non cōuenit diffiniri neq; diffinitionem cognosci nisi descendēdo pueniatur usq; ad ultimum: & ascendendo usq; ad primam.

Necesse est omnia predicata in eo q̄ quid est finiri.

Uniuersaliter dicimus non procedi in infinitum in predicatis.

Triplex est modus uere predicationis per accidēs.

Primus ē quādo accidēs predicatur de accidente ut albū ambulat: secundus quādo subiectum predicatur de accidente ut hoc magnum est lignum tertius quando accidēs predicatur de subiecto ut homo ambulat.

Isti modi predicandi sunt aliteri & diuersi ad inuicem.

Cum dico album est lignum dico q̄ id cui accidit esse album est lignum sed non q̄ album sit subiectum ligni.

Neq; albū neq; aliqua pars albi quæ sit de substantia albedinis sit lignum.

Cū dico musicū ē albū tūc dico qm̄ ille hō cui accidit ēē musicū ē albus.

Quod predicatur nō ratione aliterius subiecti dicitur predicari simpliciter & demonstrationes nō utuntur nisi talibus predicationibus.

Cū unū de uno predicatur aut predicatur in eo qd ē aut in quale aut in quum aut ad aliquid aut faciens aut patiens aut ubi aut quādo. (Iud uel aliquid eius.)

Substantia significatiua ostēdūt q̄ illud de quo predicatur essentialiter ē uere il

Quæ uero nō significāt substantia sed de aliquo subiecto dicuntur qd subie-

ctū nec ē illud predicatū uere .i. essentialiter neq; aliquid eius accidentia sūt.

Nō enim est homo quod uere est albū neq; quod uere album aliquid est: sed animal sursum quod enim homo est uere animal est.

Quæcumq; nō significāt substantiam oportet de aliquo subiecto predicari.

Species enim gaudeat monstra enim sunt & si sint nihil ad rationem sūt:

de huius enim demonstrationes sunt.

Ex lectione XXXIII.

Qualitas qualitas non est :

Equæ aliqua predicari non contingit uere.

Substantiâ omnem quæ habet aliquod uniuersalius quod de ipsa predica-
tur : & quæ potest de aliquo inferiori predicari contingit diffinitæ.

In finita non est transire intelligentem.

Neq; in sursum neq; in deorsum infinita sunt prædicta.

Illam substantiam non est diffinitæ de qua infinita prædicantur.

Genera non prædicantur ad inuicem æqualiter.

De qualitate aut aliorum accidentium nullum subiectum nihil secundum
accidens prædicatur.

Qualitas & omnia alia huius accidunt substantiæ.

Substantialia predicata sunt finita & genera prædicamentorū sunt finita.

Concessum est unum de uno predicari.

Alia quæ de ipsis quæ non sunt aliquid non dicimus præferri : talia enim
accidentia sunt :

Accidentia præferuntur secundum se de subiectis alia uero scilicet substa-
ntia & accidentia præferuntur de ipsis secundum accidens.

Illud quod est accidens non est subiectum aliquid.

Non proceditur in infinitum neq; in sursum neq; in deorsum in predica-
tione in qua prædicatur unum de uno.

Si de aliquibus priora quædam prædicantur erit eorum demonstratio.

Si aliqua propositio est demonstrabilis non possumus melius cognosce-
re q̄ sciendo.

Non est scire sine demonstratione.

Si hoc per hoc notum est & hoc nescimus neq; per hoc notum sciemus.

Si contingit scire per demonstrationem simpliciter & nō ex aliquibus ali-
is neq; ex suppositi one : manifestū est q̄ sit status in prædicatis quæ acci-
piuntur ut media.

Ex lectione XXXV.

Demonstratio est ex his quæ per se in sunt rebus.

Aliqua prædicantur per se dupliciter primo quæcunq; in sunt subiectis in
eo q̄ quid est idest predicata quæ ponantur in diffinitione subiectorū.

Secundo quæcunq; in sunt prædicatis in eo q̄ quid est idest quando sub-
iecta ponuntur in diffinitione predicatorum.

Nulla talia predicata contingit infinita esse.

Quæcunq; in sunt in eo q̄ quid est non sunt infinita non enim contin-
geret diffinitæ.

Quæcunq; sunt in medio duorum terminorum semper sunt finita.

Ex lectione XXXVI.

Manifestum est si aliquid uniuersale duobus in sit quorum unum non

præter de altero aut nullo modo aut non de omni quod non semper secundum aliquod commune ipsis inest.

In eodem genere & ex eisdem aithoribus necesse est terminos medios esse si id commune quod accipitur ut medius terminus sit ex hiis quæ prædicantur per se.

Non est ex alio genere in aliud descendente demonstrare.

Tot sunt elementa id est principia quot sunt media.

Immediate propositiones sunt elementa aut omnes aut uniuersales.

Si non sit medium non amplius erit demonstratio.

Principia & elementa tot sunt: quot sunt termini.

Horum terminorum propositiones principia demonstrationis sunt.

Sicut quedam principia indemonstrabilia sunt quæ significant quod hoc sit illud & quod hoc sit in illo sic & quedam sunt quæ significant quod non est hoc illud neque quod sit hoc in illo.

Ad demonstrandum hoc esse aliquid & hoc non esse aliquid sunt principia.

Propositio immediata est simplex est una cum immediata fiat.

Propositio immediata est una sicut simplex & indiuisibilis.

Quemadmodum in aliis est principium simplex ut in grauuntia in melo / diis tonus in membris diaphonis in syllogismo immediata propositio in demonstratione autem & scientia intellectus.

In affirmatiuis syllogismis eius quod est medium nihil cadit extra extrema.

Ex lectione. xxviii.

Comonitum. Demonstratio alia quidam uniuersalis: alia particularis: alia categorica: alia priuatiua: alia ostensiu: alia ducens ad impossibile.

Secundum quam maxime scimus potior demonstratio est: hec enim uirtus demonstrationis est.

Magis scimus unumquodque cum ipsum cognoscimus secundum ipsam quam secundum aliud.

Magis cognoscimus musicum consuem quando cognoscimus quod corniculus musicus est quam cum homo musicus sit.

Demonstratio particularis facit scire secundum se ipsum.

Uniuersale non est aliquid præter singularia.

Potior est demonstratio quæ est de esse quam de non esse.

Potior est demonstratio propter quam non erratur quam propter quam erratur.

In uniuersali sciens magis cognouit rem secundum se quam sciens secundum partem.

Potior utique est demonstratio uniuersalis quam particularis.

Uniuersale non est minus ens quibusdam particularibus sed magis.

Uniuersalia sunt in corruptibilia: quæ uero secundum partem corruptibilia.

Non est necessitas opinari uniuersale aliquid esse præter singularia: quamuis uerum ostendant secundum se.

Demonstratio uniuersalis nō est causa falsæ opinionis sed male audiendi
 Ex lectione xxxviii.

Vniuersale est magis causa q̃ particulare.

Cui per se inest aliquid hoc idem ipsi causa est.

Vniuersale est cui primo propria passio inest.

Demonstratio uniuersalis est dignior particulari: & magis demonstratio.

Vsq̃ ad illum terminum querimus propter quid fiat aliquid: & propter quid sit aliquid: cum non sit aliquid aliud assignare quā hoc aut q̃ fiat aut quod sit & tunc opinamur scire.

Finis est terminus ultimus:

Tunc maxime scimus quando ad ultimum fuerit perueniunt.

Quanto aliquid est uniuersalius tanto magis accedit ad simplicitatem & finitatem: sed quanto aliquid est particularius tanto magis accedit ad infinitatem:

Secundum q̃ aliqua sunt infinita non sunt scibilia: sed secundum q̃ sunt finita sunt scibilia:

Secundum q̃ aliqua sunt uniuersalia magis sunt scibilia: quam secūda q̃ sunt particularia.

Vniuersalia sunt magis demonstrabilia q̃ particularia:

Simul intenduntur quæ dicuntur ad inuicem & sunt ad aliquid:

Demonstratio secundum quam cognoscuntur plura est preponenda illi secundum quam cognoscuntur pauciora:

Qui cognoscit uniuersale cognoscit & particulare & non e conuerso.

Quanto mediū demonstrationis est propinquius primo principio tanto demonstratio est potior: & mediū demonstrationis uniuersalis est huiusmodi.

Qui scit propositionem uniuersalem scit quodāmodo particulatē & hoc in potentia: sed qui scit propositionem particularem nullo modo scit uniuersalem: neq̃ actu neq̃ potentia:

Com. lili. Vniuersalis demonstratio intellectu perficitur particularis in sensu
 Ex lectione xxxviii.

Illā demonstratio est dignior ceteris paribus quæ procedit ex minoribus questionibus: aut suppositionibus aut propositionibus: uelocius enim est cognoscere per has si sint notæ similiter sicut plures.

Cognoscere aliquid uelocius est quid appetibilius.

Media quæ sunt unius ordinis sunt æquæ notæ: sed priora sunt notiora.

Per quod aliquid demonstratur est credibilis eo quod demonstratur.

Demonstratio affirmatiua & negatiua utraq̃ demonstrant per tres terminos & propositiones duas.

Demonstratio affirmatiua accipit solū esse negatiua uero & esse & nō esse:

Demonstratio negatiua procedit per plura: quare indignior est.

Impossibile est per utrumque propositionum priuatiuarum fieri syllogismum: sed unam oportet esse affirmatiuam aliam uero negatiuam.

Augmentata demonstratione necesse est fieri plures propositiones affirmatiuas: negatiuas aut impossibile est esse plures una in omni syllogismo.

Semper medium predicatiuarum terminorum predicatiuum est ad am / bo extrema sed priuatiui ad alterum priuatiuum necesse est esse.

Demonstratur quidem priuatiua propositio per predicatas: prediciua autem per illam non demonstratur.

Propositio affirmatiua est prior: & credibilior: & notior negatiua.

Principiu demonstrationis syllogismi est propositio uniuersalis immediata.

Affirmatiue demonstrationis est principium proprium affirmatiua propositio uniuersalis negatiue autem negatiua propositio uniuersalis.

Esse est prius q non esse.

Dignioris principii dignior est effectus.

Sine affirmatiua propositione non potest esse negatiua demonstratio.

Ex lectione xxx.

Priora & notiora naturaliter conclusionem sunt ex quibus est conclusio.

Illud est principium ex quo syllogismus est: quod utiq se habet ad conclusionem ut totum ad partem: & conclusio ad ipsum ut pars ad totum.

Demonstratio quæ est ex notioribus & credibilioribus dignior est.

Demonstratio negatiua & ducta ad impossibile faciunt scire ex negatiua propositione: sed negatiua demonstratio ex prioribus illa autem ex posterioribus.

Potior simpliciter erit ea quæ est in impossibile priuatiua demonstratio: quare & hac dignior erit prediciua.

Ex lectione xxxi.

Centior est scientia & prior quæ est ipsius quia & propter quid quam ea quæ est solum ipsius quia: & quæ non est de subiecto est centior illa quæ est de subiecto: ut arithmetica harmonica & quæ est ex minoribus est centior ea quæ est ex appositione: ut arithmetica geometria.

Dico ex appositione ut unitas substantia est sine appositione: punctum autem substantia posita est hoc autem est ex appositione.

Vna scientia est quæ est unius generis subiecti: quæcumq ex primis principii subiecti componitur: & partes scilicet subiecti aut passionis horum scilicet partium & subiecti sunt per se.

Altera scientia est ab altera quarumcumq principia neq ex eisdem neq ex alteris sunt.

Oportet in eodem genere esse principia cum his quæ demonstrantur.

Plures demonstrationes eiusdem esse possibile est.

Letans mouetur & quod mouetur transmutatur.

Omne letans quiescit & quiescens transmutatur.

Ex lectione. xxxv.

Eius quod est a fortuna non est scientia per demonstrationem neque enim sicut necessarium est neque sicut frequenter quod est a fortuna sed quod extra hoc id est per accidens.

Omnis syllogismus demonstratiuus est aut per necessarias aut per aliquas sunt ut frequenter propositiones.

Si propositiones necessarie sunt & conclusio necessaria est si uero sunt sicut frequenter & conclusio huiusmodi est.

Per sensum non est scire.

Vniuersale est dum intelligitur singulare dum sentitur.

Sensus non cognoscit hoc id est substantiam sed tantum sentire necesse est hoc aliquid & ubi & nunc.

Vniuersale impossibile est sentire non enim hic est neque nunc.

Quod semper & ubique est uniuersale dicimus.

Demonstrationes uniuersales sunt & has non est sentire.

Scientia est in cognoscendo uniuersalia.

Ex singularibus pluribus manifestum est uniuersale.

Vniuersale honorabilius est singulari quia ostendit causam.

Demonstratio de huiusmodi uniuersali honorabilior est omni sensitua cognitione & intellectiva cognitione eorum quorum est causa sed de principiis alia ratio est.

Impossibile est sentiendo scire aliquod demonstrabile.

Ex lectione. xxxviii.

Eadem autem principia esse omnium syllogismorum impossibile est.

Syllogismorum alii ueri alii falsi sunt.

Omnis conclusio falsa ex falsis concluditur ueta autem ex ueris.

Veritates in punctis non conueniunt hec quidem habent positionem illa uero non.

Communium principiorum non possunt esse aliqua ex quibus omnia demonstrantur.

Principia non minora multo sunt conclusionibus.

Conclusiones infinite sunt termini autem finiti.

Principia alia ex necessitate sunt alia contingentia.

Impossibile est esse finita principia cum infinite sint conclusiones.

Quae eisdem sunt eadem sibi inuicem sunt eadem.

Ex quolibet demonstrare quodlibet non est.

Immediate propositiones principia sunt.

Diuersarum scientiarum diuersa sunt principia.

Duplicata sunt principia scilicet ex quibus & circa quae ex quibus quidem communia sunt illa autem circa quae sunt scientiae propriae sunt aut numerus arithmeticae magnitudo geometriae.

Ex lectione. xxi. llii.

Scibile & scientia differunt ab opinabili & opinione.

Scientia uniu. realis est & per necessaria est.

Necessarium est quod non contingit aliter se habere.

Quotum est opinio contingit aliter se habere.

Sunt quædam uera contingentia aliter se habere: & circa hæc non est scientia neq. intellectus.

Dico intellectum principium scientiæ.

Intellectus est scientia indemonstrabilis.

Scientia indemonstrabilis est existimatio immediatæ propositionis.

Verus est intellectus: & scientia: & opinio: & illud quod per hæc dicitur.

Opinio est circa uerum uel falsam contingens aliter se habere.

Opinio est acceptio idest existimatio immediatæ propositionis non necessaria.

Opinio est quod incertum: & natura huiusmodi est.

Nullus putat se opinari cum opinetur aliter se habere: sed scire sed quando opinatur esse quidem sic sed tamen aliter nihil prohibet se habere: reputat se opinari tanq. opinio esset huiusmodi.

Si quis arbitrabitur non contingentia aliter se habere: sicut se habent definitiones per quas sunt demonstrationes non opinabitur sed sciet.

Si quis arbitrabitur media uera esse non tamen hæc ipsis inesse secundum substantiam & secundum speciem de quibus predicantur opinabitur & non sciet uere & quia & propter quid.

Eiusdem opinio & scientia non penitus sunt sed sicut falsa & uera opinio eiusdem quodammodo est: sic & scientia & opinio eiusdem erit.

Opinionem ueram & falsam eisdem esse (sicut dicunt quidam) dicere inconuenientia accidit appetere.

In alio & alio homine scientiam cōtingit esse eiusdem: & opinionem sed in eodem nihil horum potest esse.

Reliqua ad cognitionem pertinentia quo oportet distinguere in rationē & intellectum: & scientiam: & artem: & prudentiam: & sapientiam partim sunt philosophice partim ethicæ speculationis.

Solentia est subtilitas quædam in non perfecto tempore medi.

Omnip. medias causas uidens cognouit & ultimas.

Incipiunt antiquitates secundi libri posteriorum Aristotelis

Ex lectione. i.

Vestiones sunt equales numero quæcumq. uere scimus.

Querimus quatuor scilicet quia propter quid si est quid est.

Cum quætimus utrum hoc sit hoc querimus in numerum ponentes scilicet quia est.

Cum scimus ipsum quia ipsum propter quid querimus.

Cognoscentes quia est simpliciter quid est querimus:

Cum querimus quia est aut si est simpliciter querimus utrum sit medi-
um ipsius.

Cognoscentes quia est aut si est autem in parte aut simpliciter iterū qua-
rimus propter quid aut quid est: & querimus quid sit medium.

Omnis questio est questio medii.

Quia est querit in parte quid est simpliciter.

Causa medium est scilicet in demonstratione.

In omnibus questionibus queritur si est medium aut quid est medium.

Causa ipsius rei est medium ad demonstrandum ipsum.

Quidem & propter quid est idem sunt scilicet subiecto: sed non ratione.

Diffinitio passionis est medium in demonstratione.

Omnis questio est questio medii.

Ex eo quod sentimus factum est nobis universale notum.

Ex lectione.ii.

Diffinitio est indicativa eius quod quid est.

Quod pertinet ad quod quid est predicatur affirmativè & universaliter.

Syllogismi alii sunt privativi alii non universales.

In secunda figura omnes syllogismi sunt privativi.

In tertia figura omnes non universales sunt.

Neque omnium eorum quae concluduntur in prima figura est diffinitio.

Scire demonstrativè aliquid est demonstrationem habere.

Diffinitio est quaedam notificatio substantiae.

Huius quorum est demonstratio non sunt substantiae.

Non omnium quorum est demonstratio est diffinitio.

Unius in quantum est unum est una scientia.

Principia demonstrationum diffinitiones sunt.

Si principia essent demonstrabilia principiorum essent principia: & hoc
in infinitum abibit.

Non omnium quorum est diffinitio est demonstratio.

Diffinitio est manifestativa eius quod quid est: & substantiae sed demonstra-
tiones supponunt & accipiunt quod quid est.

Omnis demonstratio aliquid de aliquo demonstrat quia est aut non est.

In diffinitione nihil alterum predicatur de altero ut genus de differentia
neque differentia de genere.

Alterius rei est altera demonstratio nisi illa duo se habeant tanquam pars
& totum.

Eiusdem non est diffinitio & demonstratio.

Diffinitio & demonstratio neque sunt idem neque alterum est in altero sicut
pars in toto.

Ex lectione.iii.

Omnis syllogismus probat aliquid de aliquo per aliquod medium.

Quod quid est est proprium illi cuius est q' quid est.

Quod quidem predicatur in eo quod quid: & conuertitur cū eo cuius est.

Si debeat demonstrari q' quid est oportet quod termini conuertantur.

Per conuersionem demonstrantes petunt principium.

Sicut animal predicatur de homine ita & diffinitio animalis predicatur de diffinitione hominis.

Quod quid est non potest demonstratiue probari per terminos conuertibiles.

Ex lectione.iii.

Quod quid est non potest demonstrari uia diuisionis.

Nihil potest syllogistice probari uia diuisionis non enim sequitur conclusio ex necessitate existentibus premiis.

Non omne quod predicatur uere de aliquo predicatur in eo q' quid est nec significat essentiam eius.

Nihil inducens demonstratur sed tamen ostendit aliquid.

Ex lectione.v.

Quod quid est non potest demonstrari per diffinitionē ipsius q' quid est.

In constitutione syllogismi non oportet accipere quid est syllogismus: neq' in ipso ponere diffinitionem eius.

Quod quid est unius rei non potest demonstrari ex quod quid est alterius rei.

Bonum est contrarium malum: & diuisibile indiuisibile.

Partes diffinitionis debent poni absq' copula.

Quod quid est non potest demonstrari per inductiones.

Quod quid est non potest demonstrari sensu nec digito.

Ex lectione.vi.

Necesse est q' qui scit q' quid est alicuius rei sciat quia est.

De eo quod non est nullus scit quod quid est: sed quid significatur per nomen.

Quid est tragelaphus impossibile est scire.

Quod quid est homo & esse hominem aliud est.

Sicut diffinitio manifestat unumita & demonstratio demonstrat unum.

Quia est non est substantia alicuius rei in genere existentis.

Eius non est genus.

Demonstratio non potest manifestare quid est & quia est.

Demonstratio demonstrat solum quia est.

Sciens aliquis quod quid est alicuius q' non sciat q' si est impossibile est.

Diffinitio non demonstrat quia est.

Rationes affirmatiue non declarant q' illud quod assignatur aut possibile sit esse aut sit.

Diffinitio differt a ratione exponente significationem nominis:

Diffinitio non est non substantiarum & eorum quæ non sunt.

Cuiuslibet rationi est imponere aliquod nomen.

Nulla scientia demonstrat q̄ tale nomē significet hoc: neq̄ diffinitionu
hoc assignat.

Ex lectione. vii.

Quod quidem potest ostendi per aliud quod quid est syllogistica quia
concluditur q̄ solum in sit ei cui inest.

Aliquando scimus quia ignorato propter quid aliquando simul cogno-
scuntur.

Non est possibile scire quia ignorato propter quid.

Aliquādo scitur an est ignorato quid est. Aliquādo simul cognoscuntur.

Impossibile est scire quid est ignorato si est.

Potumus scire aliquam rem esse ignorato quid est dupliciter uno modo
quando cognoscitur aliquod accidēs eius. Allo modo q̄ cognoscitur
aliquid q̄ pertinet ad essentiam eius.

Propter hoc q̄ cognoscitur aliquod accidēs alicuius rei non cognosci/
tur quid ē illius rei sed facilius potest cognosci si cognoscatur aliquid
quod pertinet ad essentiam eius.

Querere quid est ignorantes si est nihil est querere.

Quem admodum habemus nos ad quia est: sic habemus ad cognoscen/
dum quid est.

Cum inveniamus esse id quod querimus simul scimus quia & propter
quid si per debita media sit si autem non per debita media sit sciamus
quia sed non propter quid.

Medium in demonstratione est ratio primi termini.

Ex lectione. viii.

Quorundam est altera causa quorundam autem non.

Diffinitiones secundum speciem facite nullum habent medium quo de-
monstrentur sed diffinitiones secundum materiam facite possunt ha/
bere medium.

Arithmeticus supponit quid est unitas & quia est.

Quod quid est illorum quorum non est altera causa non potest demon-
strari.

Diffinitiones habentes medium quarum est altera causa ipsius esse est per
demonstrationem ostendere non tamen q̄ quid est demonstratur.

Diffinitio est ratio significatus ipsius q̄ quid est.

Ratio potest dici una dupliciter uno modo quia est coniunctione una ut
quæ est yllas: alio modo quia est significans unum de uno non secun-
dum accidēs.

Diffinitionum alia quiditat: aalia quid nominis.

Diffinitionum alia dicit quid alia propter quid prima significat quid est: non autem demonstrat: quæ uero postea est erit quidem demonstratio eius q̄ quid est: positione differens a demonstratione.

Triplex est genus demonstrationis: quædam est indemonstrabilis quæ / dam quæ est. q̄. quidam syllogismus eius quod quid est: tertia quæ est conclusio.

Ex lectione. viii.

Scite opinamur cum causam scimus.

Cause sunt quatuor scilicet formalis materialis efficiens & finalis.

Causa finalis est cuius omnes hæc per medium demonstrantur.

Causa finalis est gratia cuius aliquid fit.

Hæc omnes accipiuntur ut medium in demonstratione.

Vna quidem propositione accepta non est demonstratio: sed duabus ad minus.

Ambulatio post cæna est causa ut aliquis sanetur.

Demonstratio se habet e contrario uia generationis in causis finalibus & in causis efficientibus.

In efficientibus medium est primum in fieri in finalibus autem labor extremus: ultimum uero medium.

Vnius & eiusdem possumus esse plures causæ.

Natura quædam facit propter finem quædam ex necessitate.

Necessitas est duplex una secundum naturam alia secundum motum.

Eorum quæ fiunt ab arte quædam fiunt a fortuna quædam non.

Natura & ars operantur propter finem.

Pervenire ad finem bonum est aut a natura aut ab arte.

A fortuna nihil fit propter finem.

Ex lectione. v.

Quando causa est simul cum suo effectu necesse est q̄ quando est causa sit effectus & quando sit causa fiat effectus & quando est facta causa q̄ sit factus effectus: & quando futura est causa quod sit futurus effectus.

In causis quæ non simul fiunt cum causatis oportet fieri syllogismum demonstrationum a posteriori factum efficiat fieri precedens: ut hoc factum est: ergo prius fiebat & in his quæ fiunt: a posteriori fieri syllogizetur ad a prius factum & in futuro similiter.

A priori non potest syllogizari ad posterius neq̄ secundum tempus determinatum neq̄ secundum in determinatum.

Medium oportet esse eiusdem generis ut medium factotum esse factum & futurum futurorum: & eorum quæ sunt in fieri id q̄ est in fieri: & eorum quæ sunt esse.

Quando syllogizatur hoc factum est ergo hoc erit medium non est eiusdem generis.

A priori ad posterius neq. potest syllogizari secundum tempus medium.
Ex lectione.xi.

Fieri non est consequenter se habens cum factum esse.

Neq. factum esse cum alio factum est.

Sicut duo puncta non sunt adinuicem copulata ita neq. duo facta esse.

Utraq. enim indiuisibilia sunt.

Quod sit diuisibile est.

Sicut linea ad punctum se habet sic quod sit ad quod factum.

Sunt infinita facta esse in eo quod sit.

Nunc principium temporis est.

Si aliquis est accipiens aliquod medium stabit alicubi immediatum.

Quauis in uno fieri sint infinita facta esse tamē necesse est incipere a medio & ab ipso nunc tanq. a primo.

Ex lectione.xii.

Videmus in his quæ sunt circulo quandam generationem esse.

Circulo est demonstrare.

Compluta terra necesse est uapor fieri hoc autem factu nubem i hac autē facta necesse est ipsa cadente complutam terram fieri.

Quædā sunt quæ uniuersaliter sunt quoniam ad tempus quia semper & quæ ad subiectum quia in omnibus alia uero semper et quidem non sed sicut frequenter sunt ut non omnis homo masculus barbatus sed sicut frequenter talium igitur necesse est medium sicut frequenter esse.

Ex lectione.xiii.

Eorum quæ insunt unicuiq. subiecto quædam extenduntur in plus non tamen extra genus quædam uero extra genus.

Dico in plus esse quæcunq. insunt quidem unicuiq. uniuersaliter sed & alii.

Nihil extra genus numeri est impari.

Ad manifestandum q. quid est oportet q. omnia insint semper quorum unum quodq. sit in plus omnia autem non sint in plus.

Trinitas est numerus impar primus utroq. modo.

Quæcunq. predicantur in eo q. quid predicantur de necessitate.

Vniuersalia necessaria sunt ex quibus tam diffinitio quam demonstratio confirmatur.

Omne quod predicatur in quid de aliquo aut est genus eius aut diffinitio significans essentiam.

Genus est in plus secundum potentiam q. id de quo predicatur.

Diffinitio trinitatis nulli inest q. individuis trinitatis.

Supponitur q. illa sit diffinitio uniuscuiusq. speciei quæ est in individuis eius.

Ex lectione.xiiii.

Congruum est diffinitionem aliquam cum negodetur aliquis de partem
genus in primas partes indivisibiles species.

Principium omnium diffinitionum est id quod simplex est id est genus
commune.

Huiusmodi simplicibus solum per se insunt accidentia quæ communi-
ter inveniuntur in multis aliis autem secundum illa.

Differt aliquid prius & posterius poni eorum quæ ponuntur in diffi-
nitione.

Nihil relinquendum est in diffinitione.

Relinquitur autem si aliquis accepto supremo genere accipiat consequen-
ter aliquam non quidem ipsius generis supremi sed alicuius inferioris.

Prima animalis differentia est in qua omne animal incidit similiter est in
aliorum unoquoque.

Ex lectione. xv.

Nihil oportet qui diuidendo diffinit omnia scire quæ sunt.

Multe sunt differentie in eisdem specie sed non secundum substantiam
neque per se.

Omne diuisum contineri sub diuisione nihil interest.

Necesse est in altero oppositorum esse totum diuisum siquidem illius dif-
ferentia est.

Ad inuestigandum diffinitionem per diuisiones tria oportet considera-
re quorum primum est ut ea quæ primo accipiuntur sint prædicatiua in eo
quod quid est secundum ordinare quid sit primum aut quid secundum
tertium ut omnia accipiantur quæ pertinent ad quod quid est & nihil eo-
rum pretermittatur.

Genus accipitur primum in diffinitione.

Ex lectione. xvi.

Intendentem diffinire oportet quartum similia diffinito & etiam diffi-
rentia ab eo.

Inquirentem quod quid est oportet querere aliquod commune.

Semper omnis diffinitio est uniuersalis non enim diffinit medicus qui
sit sanum in hoc oculo sed in omni.

Facilius est singulare diffinire quam uniuersale.

Oportet diffiniendo ex singularibus in uniuersalia ascendere.

Equeocationes magis latent in uniuersalibus quam in differentibus id est quæ
non diuiduntur per differentias specificas.

Sicut in demonstrationibus oportet syllogizare presupponendo aliquod
certum ita & in diffinitione.

Sicut non oportet disputare metaphoris ita nec diffinire per metapho-
ras.

Si diffiniretur per metaphoras necesse esset disputare per metaphoras.

Ex lectione. xi. iij.

Vt habeamus propter qd circa singula problemata quæ ponuntur oportet considerare diuisiones & subdivisiones.

Quædam problemata sunt eadem in quantum habent idem medium. Echo yris & imago i speculo causantur ex repercussione sed repercussiones differunt specie.

Nihil magis fuit sinente mense quia magis pluralis est finis mensis & finis mensis est magis pluralis: quia luna deficit.

Ex lectione. xviij.

Omne causatum habet aliquam causam.

Causa & causatum per inuicem demonstrantur.

Si demonstratio est per causam est demonstratio propter quid si non per causam est demonstratio quia.

Contingit unus plures causas esse secundum qd conuenit diuersis.

Cum causa sit necesse est rem esse sed res cum sit non necesse est omnem causam esse sed causam tantum.

Si aliquid queritur in uniuersali & accipitur tam causa qd id cuius causa queritur in uniuersali oportet causam & causatum conueniri.

Ex lectione. xviij.

Eiusdem effectus est eadem causa in omnibus si demonstraretur secundum effectum per causam per se sed non si secundum signum aut per accidens non potest esse.

Ratio ultimi termini est medium in demonstratione.

Contingit & quod est causa & cuius est causa considerare secundum accidens.

Si causa & causatum non sunt secundum accidens similiter se habebunt quia si effectus æquiuocus est & causa æquiuoca erit & si cōueniat quasi in genere & causa similiter.

Quæ secundum analogiam eadem sunt in medium habent secundum analogiam.

Est autem medium ratio primi termini ex quo omnes scientiæ per diffusionem sunt.

Vniuersale dico quod non conuenitur & omnia scilicet simul accepta cōuertantur & exceduntur scilicet singulariter acceptata.

Contingit eiusdem plures causas esse sed nō in eiusdem secundum speciem. Maxime proxime unicuique proxima causa est.

Ex lectione. xxi.

Non contingit scire per demonstrationem non cognoscenti prima principia immediata.

Inconueniens est dicere quod habeamus cognitionem principiorum & latere nos.

Cognitio principiorum est certior cognitione quæ habetur per demon-
strationem.

Impossibile est aliquid addiscere ex non preexistenti cognitione.

Necesse est in nobis esse quandam potentiam cognoscivam quæ preexi-
stat cognitioni principiorum nō tantum quæ sit posterior certitudine co-
gnitione principiorum.

Videntur in esse omnibus animalibus q̄ habeant potentiam naturalem in-
dicativam sensibilibus: q̄ vocamus sensum.

Cum in omnibus animalibus in sit sensus in quibusdam remanet impres-
sio sensibilis adeuntē sensibili in quibusdam non.

In quibuscunq; animalibus omnino nulla impressio remanet non est co-
gnitio in his nisi dum sentiunt.

In quibus autem remanet habent unum quid in anima: scilicet memoriā.
In his quæ habet memoriā in quibusdam eorum sit ratiocinatio in qui-
busdam non.

Ex sensu fit memoria.

Ex memoria autem multotiens sumpta fit experimentaria.

Multæ enim memoriæ numero sunt unum experimentaria.

Ex experimento aut ex univērsali quiescente in anima quod est unum
preter multa cum in omnibus sit unum: est in anima id q̄ est principiu
artis & scientiæ.

Si ex experimēto accipiatur aliquod univērsale circa generationem id est
circa factibilia hoc pertinet ad artem: si vero circa ea quæ semper sunt
pertinet ad scientiam.

Habitus primorum principiorum sunt in nobilibus a sensu.

Cam sensu oportet presupponere talem naturam anime quæ possit pati
hoc id est quæ sit susceptiva cognitionis univērsalis.

Singulare sentitur proprie & per se.

Sensus autem est univērsalis.

Necesse est cognoscere prima principia univērsalia inductiōem & sen-
sus sic facit univērsale.

Circa intellectum duo sunt genera habituum habentium se aliquantulum ad
rerum quorum alii quidem semper veri sunt: alii autem recipiunt falsi-
tatem aut opinio & ratiocinatio: vera autem sunt scientia & intellectus.

Nullum aliud genus cognitionis est certius scientia q̄ intellectus.

Principia demonstrationum sunt notiora conclusionibus demonstratis.

Scientia omnis cum aliqua ratiocinatione est quare principiorum scien-
tia non utiq; erit.

Quoniam nihil verius contingit esse quam scientia & intellectus: intelle-
ctus utiq; erit principiorum.

Demonstratio non est principiu demonstrationis neq; scientia est prin-

ciptum scientiæ.

Scientia similiter se habet ad totam materiam de qua est scientia sicut intellectus ad principium scientiæ.

Explicuntur auctoritates secundi libri posteriorum analyticorum.
Aristoteles.

Incipiunt propositiones ex primo libro priorum analyticorum.
Aristoteles.

Ex 1. capitulo.

Propositio est oratio affirmatiua vel negatiua alicuius de aliquo.

Propositio autem est uniuersalis aut particularis aut indefinita.

Diss. Dico propositionem uniuersalem quæ aut omni aut nulli significat inesse particularem uero quæ alicui aut non alicui aut non omni inesse indefinitam autem quæ inesse uel non inesse significat sine uniuersali aut particulari scilicet signo.

Diss. demonstratiua propositio a dialectica: quoniam demonstratiua quidem sumptio alterius partis contradictionis est: dialectica uero iter rogatio contradictionis est.

Non interrogat sed sumit qui demonstrat:

Nihil destabit ut fiat ex utrisq; propositionibus syllogismus scilicet ex dialectica & demonstratiua.

Syllogistica propositio simpliciter quidem est affirmatio uel negatio alicuius de aliquo uel uniuersaliter uel particulariter uel indefinite.

Diss. Demonstratiua propositio est si uera sit & per primas propositiones sumpta.

Diss. Dialectica propositio est percurrenti quidem interrogatio contradictionis: syllogizanti autem sumptio apparentis & probabilis.

Diss. Terminum uoco in quem resoluitur propositio: ut predicatum: & de quo predicatur aut appositum aut separatum esse uel non esse.

Diss. Syllogismus est oratio in qua positis quibusdam aliud quidem ex necessitate contingit eo quod hæc sunt.

Diss. Perfectum uoco syllogismum nullius alterius indigentem per se ea quæ assumpta sunt ut appareat necessarius.

Diss. Imperfectum uoco qui indiget aut uno aut pluribus quæ sunt quidem necessaria per sumptos terminos: non autem per sumptas propositiones.

In toto esse alterum altero: & de omni prædicari alterum altero: idem est.

Dicimus de omni prædicari quando nihil est sumere sub subiecto de quo

Non dicatur alterum & de nullo similiter.

Ex. II. capitulo.

Omnis propositio aut est in esse idest de inesse: aut necessarium inesse: aut contingenter inesse significans idest modalis uniuersalem priuatam de eo quod est inesse idest de inesse necesse est conuerri in terminis idest simpliciter.

Prædicationem uniuersalem conuerri necessarium est: non tamen uniuersaliter sed in parte idest conuertitur per accidens.

Particularem affirmatiuam conuerri necesse est particulariter idest conuertitur simpliciter.

Priuatam particularem non necesse est conuerri scilicet non conuertitur nec simpliciter nec per accidens.

Eodem modo se habet in necessariis propositionibus scilicet sicut in illis de inesse nam uniuersalis quidem priuatiua uniuersaliter conuertitur affirmatiuarum uero utraq; particulariter particularis uero negatiua non conuertitur.

Contingere multipliciter dictumnam & necessarium & non necessarium & possibile contingere dicimus.

In propositionibus affirmatiuis de contingenti similiter se habet secundum conuersionem in omnibus sicut in necessariis.

In propositionibus negatiuis de contingenti necessario & de contingenti in communi similiter se habet secundum conuersionem sicut in illis de inesse sed uniuersalis negatiua de contingenti non necessario non similiter particularis uero similiter.

Contingere nulli inesse affirmatiuam habet figuram: nam contingit & est similiter ordinatur.

Ex quibuscumq; adiacens prædicatum affirmationem semper facit & omninoque est non bonum.

Ex. III. capitulo.

Demonstratio quidem syllogismus est: syllogismus uero non omnis demonstratio.

Barbara. Celarent. Quando tres termini sic se habent adiuncti ut postremus in toto sit medius & medius in toto primo uel sic idest affirmatiue & non sic idest negative necesse est esse syllogismum perfectum: & quando nec primum medio nec medium postremo ulli inest nec sic est syllogismus.

Uideo medium quod ipsum in alio & aliud in ipso est: quod est positio: medium est extrema uero quod in alio & in quo aliud.

Darii. Ferio. Quando uniuersale ponitur ad maiorem extremitatem uel prædicatum uel priuatiuum particulare uero ad minorem prædicatum: necesse est syllogismum esse perfectum.

Diff. Dico maiorem extremitatem scilicet in prima figura in qua medium est minorem uero quæ sub medio.

Idem erit: id est sequetur termino indefinito & particulariter sumpto.

Si ad minorem extremitatem uniuersale ponatur uel predicatum: uel priuatiuū: non erit syllogismus: nec affirmatiuus nec negatiuus: indefinita sumpta uel particulari scilicet pro maiori.

Quando ad maiorem quidem extremitatem uniuersale fuerit aut predicatum aut priuatiuum: ad minorem uero priuatiuum particulariter erit syllogismus.

Sumptis terminis uelut nulli inesse: non fit syllogismus.

Si maior quidem indefinita: minor uero definita: uel ambæ indefinitæ ponantur: nullo modo erit syllogismus.

Omnia problemata ostenduntur per primam figuram: in qua omni & nulli & alicui & non alicui inesse ostenditur: unde omnes qui in hac figura sunt syllogismi perfecti sunt.

Ex. iiii. capitulo.

Medium in secunda figura de utroque scilicet maiori & minori predicatur & ponitur medium foras extremitatum: primum uero positione.

Celare. Camestres. Uniuersales cum sint scilicet propositiones erit syllogismus scilicet in secunda figura quando medium quidem hinc id est in maiori extremitate omni id est uniuersaliter affirmatiue inest illi uero id est minori extremitati nulli id est uniuersaliter negatiue: & utroque modo fit priuatiuum aliter uero nullo.

Feetio. Baroco. Quando medium ad maius id est ad maiorem extremitatem quidem uniuersaliter fuerit uel priuatiue uel predicatiue: ad minus autem id est ad minorem extremitatem particulariter: necesse est fieri syllogismum priuatiuum particulariter.

Quando in secunda figura sunt propositiones ut ambæ priuatiuæ uel predicatiuæ: nullo modo erit syllogismus.

Omnes imperfecti sunt qui in secunda figura sunt syllogismi: omnes enim perficiuntur assumptis quibusdam quæ uel in sunt ex necessitate: uel ponuntur uelut hypotheses: quoniam non fit affirmatiuus syllogismus per hanc figuram: sed omnes priuatiui & uniuersales: & particulares.

Ex. v. capitulo.

Medium in tertia figura dico de quo ambo id est maior & minor extremitates predicantur: & ponitur foras extremitatū: ultimum uero positione.

Darapti. Uniuersaliter extantibus terminis ad medium erit syllogismus.

Felapton. Si maior extremitas inest uniuersaliter medio: minor uero: negetur uniuersaliter a medio erit syllogismus.

Ex. vi. capitulo.

Quando ambo termini in tertia figura fuerint predicatiui erit syllogismus:

quando uero negatiui non erit.

Si maior fuerit priuatiua: alter uero affirmatiua: erit syllogismus quoniam non inest alicui extremitas extremitati si autem e conuerso ino erit.

Disiunctio. Darii. Si unus uniuersaliter sit ad medium: alter uero particulariter: si uterq; sit predicatorius: necesse est fieri syllogismum: & si alter uer id est maior uel minor sit uniuersalis terminorum.

Baroco. Si unus quidem sit predicatorius: alter uero priuatiua: uniuersaliter quidem predicatorius quando minor fuerit: priuatiua erit syllogismus.

Fenon. Si priuatiua fuerit: uniuersalis terminus: quando quidem maior fuerit priuatiua: minor uero predicatorius erit syllogismus.

Omnes imperfecti in tertia figura sunt syllogismi: omnes enim perficiuntur quibusdam assumptis.

Syllogizare per tertiam figuram uniuersale non erit neq; priuatiua neq; affirmatiua.

In omnibus figuris non fit syllogismus: cum priuatiui sint utriq; termini & particulars etiam: nihil enim omnino sit necessarium.

Indefinitum pro predicatorio particulari positum eundem faciet syllogismum.

Syllogismi imperfecti per primam figuram perficiuntur: aut enim ostendunt aut per impossibile clauduntur oēs uterq; aut fit in prima figura.

Omnes syllogismi reducuntur ad primæ figure uniuersales: syllogismi uniuersales quidem per conuersionem: particulars uero per ad impossibile ductionem reducuntur.

Ex. vii. capitulo.

Diuersum est inesse: & ex necessitate inesse: & contingere inesse inā insunt quidem multa: non tamen ex necessitate aliqua uero neq; insunt ex necessitate neq; insunt omnino contingit autem inesse.

Ex utrisq; propositionibus de necessario in prima figura sunt perfecti syllogismi: sicut in illis de inesse: & in qualibet figura similiter sunt imperfecti.

Ex. viii. capitulo.

Accidit maiori propositione necessaria existente: necessarium fieri syllogismum: non autem minori.

In particularibus syllogismis si uniuersalis uel priuatiua uel negatiua est necessaria: & conclusio erit necessaria: si autem particularis erit necessaria non necessaria erit conclusio.

Ex. viii. capitulo.

In secunda figura si priuatiua quidem uniuersalis propositio sit & necessaria: & conclusio erit necessaria: si autem predicatoria est necessaria: non erit conclusio necessaria: sed nec si priuatiua necessaria est particulari.

ter sumpta: erit conclusio necessaria:

Ex. x. capitulo.

In postrema figura existentibus terminis uniuersalibus: & predicationis utriusque propositionibus: si utralibet propositio est necessaria: & conclusio erit necessaria.

Si autem hec quidem sit priuatiua: illa uero predicationis: quando priuatiua quidem fuerit necessaria: & conclusio erit necessaria: quando autem predicationis non erit conclusio necessaria.

Si terminorum hic quidem uniuersalis ille uero particularis: predicationis autem uterque: quando uniuersalis fuerit necessarius & conclusio erit necessaria: non autem e conuerso.

Si hic quidem terminorum sit predicationis: illa uero priuatiua: quando uniuersalis quidem fuerit priuatiua & necessaria: conclusio erit necessaria: quando autem affirmatiua quidem ponitur necessaria uel uniuersalis uel particularis: uel priuatiua particularis: non erit conclusio necessaria.

Ex. xi. capitulo.

Diffi. Dico contingere & contingens quo non existente necessario:posito autem esse uel non esse nihil erit impossibile:

Necessarium contingere equiuoce dicimus.

Quod necessarium sit contingens patet ex affirmationibus & negationibus oppositis.

Accidit omnes quæ secundum contingens sunt propositiones conuerti adinuicem: dico autem non negatiuas uidelicet quando negatur modus affirmatiuis: sed quæcumque affirmatiuam habent figuram secundum oppositionem: ut ea quæ est contingit esse: uel contingit omni: ei quæ est contingit non esse: uel contingit nulli: uel non omni.

Contingere duobus modis dicitur uno quidem modo quod plerumque fit & deficit necessarium: ut canescere hominem uel augei alio autem modo infinitum id est indeterminatum uel ad utrumlibet quod sic uel sic possibile: ut animali ambulante uel non ambulante accidit terremotum fieri.

Conuertitur secundum oppositas propositiones utrumque contingens: sed quod plerumque est ei quod est non ex necessitate esse: sic enim contingit non canescere hominem infinitum autem id est ad utrumlibet non

Disciplina uel syllogismus demonstratiuus ex indefinitis id est contingens ad utrumlibet quidem non est: eo quod inordinatum est medium: ex his uero quæ plerumque sunt pene orationes & considerationes sunt in his contingentibus dicitur pene: quia de his inquantum possunt non esse non est scientia: sed inquantum necessaria.

Ex. xli. capitulo.

Contingere hoc huic inesse dupliciter est accipere: aut enim cui inest hoc aut cui contingit inesse ipsum.

Ex. xlii. capitulo.

Si hæc quidem inesse illa uero propositionum contingere sumatur quæ ad maiorem quidem extremitatem contingere significauerit: perfecti erunt omnes syllogismi: & contingentes quando uero ad minorem imperfecti omnes & priuatiui syllogismi: contingentes erunt secundum dictam determinationem id est contingentis ad utrumlibet. Sed eius quod est nulli aut non omni ex necessitate id est contingens ex necessitate.

Si unam sit possibile: quando est possibile fieri: si autem alterum impossibile: quando impossibile non fiet.

Possibile contingit fieri & esse præter impossibile.

Nihil est ex necessitate uno aliquo existente: sed duobus ad minus.

Falso posito & non impossibili quod accidit non est impossibile.

Ex necessitate homo est animal.

Vniuersale uel omni inesse summendum est simpliciter: & non tempore determinato.

Diff. Syllogismus per impossibile est oppositus contradictionis.

Cum uniuersales sint termini: & hæc quidem propositionum summatur inesse: illa uero summatur contingens: quæ ad minorem quidæ extremitatē contingens summatur propositio semper sit syllogismus.

Si hæc quidem propositionum summatur uniuersalis: illa uero particula: si quando ad maiorem quidem extremitatem uniuersalis ponitur contingens siue affirmatiuæ siue negatiuæ: particulari autem affirmatiuæ & inesse: erit syllogismus perfectus.

Quædo uniuersalis fuerit propositio ad maiorem extremitatem inesse: & non contingens: altera uero particularis & contingens: siue affirmatiuæ siue negatiuæ ponantur utraq; siue hæc quidem negatiuæ: illa uero affirmatiuæ semper erit syllogismus imperfectus.

Ex. xliii. capitulo.

Quando hæc propositionum ex necessitate inesse uel non inesse: illa uero contingere significat: syllogismus erit perfectus.

Quando ad maiorem extremitatem ponitur necessarium: conclusio autē si predicatiui fuerint utriq; termini contingentis: & non inesse erit: siue uniuersaliter siue non uniuersaliter ponantur termini: si autē sit hic quidam affirmatiuus ille uero negatiuus: quando affirmatiuus fuerit necessarius: conclusio erit contingentis & nõ eius quod est inesse quædo uero priuatiuus fuerit: scilicet necessarius & contingentis & inesse: si ut erit conclusio: siue uniuersales siue non uniuersales sint termini.

Contingere eodem modo accipiendam est quo & in priori eius: quod ul-
delicet est ex necessitate non inesse.

Aliud est non ex necessitate inesse: & ex necessitate non inesse.

Ex. xv. capitulo.

In secunda figura quando contingentes summuntur propositiones: nul-
lus erit syllogismus: siue sint affirmatiue: siue sint priuatiue: siue uni-
uersales: siue particulares.

Non conuertitur in contingenti priuatiua.

Ei quæ est contingere omni inesse: ex necessitate alicui inesse opponitur
& ex necessitate alicui non inesse.

Si altera quidem inesse: altera contingere significat: predictiua quidem
in esse posita: priuatiua uero contingere: nunquid erit syllogismus: siue uni-
uersaliter: siue particulariter summantur termini: quando autem affir-
matiua contingere quidem: priuatiua autem inesse: erit syllogismus.

Ex. xvi. capitulo.

Si hæc quidem propositionum ex necessitate illa uero contingere signifi-
cat: priuatiua quidem necessaria: erit syllogismus: non solum quoniam
non contingit non inesse: sed quoniam non inest.

Si predictiua sit necessaria: altera autem contingens: nullus erit syllogis-
mus: neque enim erit contingens cum ex necessitate sit conclusio: neque ne-
cessarium: nam necessarium ex utriusque necessitatibus aut ex priuatiua con-
tingit.

In particularibus syllogismis quando fuerit priuatiua uniuersalis & neces-
saria: semper erit syllogismus: & eius quod est contingere & eius quod
non est inesse: quando autem affirmatiua: nunquid.

Ex. xvii. capitulo.

In pestrema figura & utriusque contingentibus & altera: erit semper syllogis-
mus contingens.

Quando altera significat contingere: altera uero non inesse: conclusio erit
contingens.

Quando altera ponitur necessaria: si affirmatiua quidem non erit conclu-
sio neque necessaria: neque inesse: si autem priuatiua: eius quod est non in-
esse erit syllogismus.

Ex. xviii. capitulo.

Si hæc propositionum inesse: illa uero contingere significat conclusio erit
quoniam contingit non quoniam inest.

Ex. xix. capitulo.

Necesse est omnem determinationem & omnem syllogismum aut inesse
aut non inesse monstrare: & hoc aut uniuersaliter aut particulariter: aut
ostendere aut ex hypothesi id est ex suppositione.

Eius quod est ex hypothesi pars est impossibile.

Nullus unq̄ erit syllogismus alius de alio nō sumpto aliquo medio quod ad utrunq̄ se habet quo quo modo predicationibus.

Impossibile est ad aliquid summere propositionem nihil predicantes de eoneq̄ negantes.

Aut maior extremitas prædicatur de medio & mediū de minori aut me/
diū de utrisq̄ aut utraq̄ de medio: & hæ sunt tres figure.

Omnes qui per impossibile probant falsum quidem syllogizant: quod autem ex principio erat ex hypothesi nonstant: quoniam accidit ali/
quid impossibile posita contradictione.

Ex hac propositione sumimitur illa regula q̄ quando ex opposito con/
sequens inferitur oppositum antecedentis: prima consequentia est
bona.

Diff. Per impossibile monstrare est ostendere aliquid impossibile pro/
pter priorem hypothesim.

Ex.xxi.capitulo.

In omni syllogismo oportet aliquem terminorum predicationum esse &
universalem esse:

Si conclusio sit universalis: & terminos necesse est universales esse: si au/
tem universales sunt termini contingit & conclusionem non esse uni/
versalem.

Non in omni syllogismo aut utranq̄ aut alteram propositionem simi/
lem necesse est fieri conclusioni: non solum in eo quod affirmativa sit
vel negativa: sed in eo q̄ necessaria: aut ineffica: aut contingens.

Ex.xxii.capitulo.

Omnis demonstratio ac syllogismus erit per tres terminos & nō plures
nisi per alia & alia eadem conclusio fiat.

Plura media eorundem esse nihil prohibet: hæc autem cum sint: nō unus
sed plures erunt syllogismi.

Multo plures conclusiones & terminis sunt & propositionibus: propter
diversas scilicet combinationes terminorum.

Ex.xxiii.capitulo.

Propositio quæ in pluribus figuris & per plures casus concluditur ad ar/
gumentandum est facilis: quæ autem in paucas & per pauciores difficil/
lus argumentabilis est.

Universalis affirmativa per primam figuram tantum monstratur: & per
hanc simpliciter idest uno modo privativa vero per primam quidem
simpliciter: per mediam autem dupliciter.

Particularis affirmativa simpliciter per primam: tripliciter vero per po/
stremam monstratur.

Particularis privativa in prima semel in secunda dupliciter in tertia tripli/
citer monstratur.

Vniuersalem affirmatiuam construere quidem difficilissimum: destruere autem facillimum.

Iterum ere vniuersalia q̄ particularia omnino est facillus

Destruere per se inuicem est & vniuersalia & particularia: construere autē non est per particularia vniuersalia.

Destruere q̄ construere facilius est.

Ex xlii. capitulo

Quæ sunt hic id est singularia de nullo alio prædicantur vere: nisi secun- dum accidens: sed de his alia:

Non solum oportet generationem considerare syllogismorum: sed & potentias habere faciendi:

Quæ sunt in medio de aliis: & alia de ipsis dicuntur.

De singularibus primis non est demonstrare prædicatum aliquod nisi se- cundum opinionem: id est licet transcendens sed hoc de aliis: neq̄ sin- gularia de aliis: sed alia de ipsis: quæ autē in medio sunt utrūq̄ cōtingit.

Quanto plurium eorum quæ sequuntur res quæcūq̄ in eo quod quid est & ut propria: & quæcūq̄ ut accidentia prædicantur & eorum quæ secundum opinionem: & quæ secundum veritatem idoneus fuerit quis citius inueniet conclusiones: quanto autem eorum magis monstrabitur.

Oportet eligere ad syllogizandū non quæ sequuntur quid: sed quæcūq̄ totam rem sequuntur id est ut vniuersaliter ut non quod aliquem ho- minem: si quod omnem hominem sequitur.

Quando est indefinitum quod eligitur incertum est, si vniuersalis est: pro- positionum vero definitum manifestum.

Similiter eligendū est quæ ipsum sequitur tota: id est vniuersaliter: ipsum autem quod sequitur non est sumendum totum: id est vniuersaliter ut hominem omne animal: vel omnem hominem esse omne animal: sed simpliciter sequi.

Quando ab aliquo scilicet consequente continetur subiectum cuius con- sequentia scilicet propria oportet sumere: quæ vniuersale scilicet pos- dicantur quidem sequuntur non eligendum in his scilicet subiectis sumpta enim sunt in illis scilicet quæ prædicantur: quæcūq̄ enim ani- mal & hominem sequuntur: & quæ non insunt similiter scilicet nō in- sunt: quæ autem in unoquoq̄ scilicet subiecto sunt propria sumendū extraneum: licet in aliquo subiecto sunt enim quedam species: propria præter genus: necesse est enim diuersis speciebus quedam propria in- esse: scilicet præter consequens: conuenientiora autem sunt hæc omnis electionis.

Similis est vniuersalis conclusio principis.

Aristoteles in tripertito quinto & in genio quinto capitulo tradēs a repte- tunc vniuersali medium: ad quibet conclusionem in sciendam: ponit septē

litur ut videlicet. A. B. C. D. E. F. G. H. & per. A. intelligit predicatum conclusionis per. B. consequens ad ipsum. per. C. antecedens ad ipsum. per. D. extraneum ab ipso. per. E. nec intelligit subiectum conclusionis. per. F. consequens ad ipsum. per. G. antecedens ad ipsum. per. H. extraneum ad ipsum. igitur litteras relinquentes eorum significata in sequentibus regulis per ipse aliquantulum obscure in vigesimo quinto capitulo collationis poterunt per se delucidare legentibus fieri possunt.

Ex. xxv. capitulo.

Monstratur uniuersalis affirmatiua quando antecedens ad predicatum & consequens ad subiectum medium sumitur: sit enim prima figura. *Exemplum habet a*

Monstratur particularis affirmatiua quando antecedens ad predicatum & subiectum medium sumitur: hac autem est postrema figura: videlicet quia hoc medio argui poterit in Darapti Disamis & Daril & per consequens in Daril.

Monstratur uniuersalis negatiua quando extraneum predicato & consequens ad subiectum sumitur: medium fit autem prima figura & media id est arguitur in celarent & Ca-fare.

Monstratur item uniuersalis negatiua quando extraneum subiecto: & ad predicatum consequens sumitur medium: sitque media figura. *scilicet Came-fres: & Baroco ex hoc fieri potest.*

Monstratur particularis negatiua quando extraneum predicato & antecedens ad subiectum sumitur medium: sicut quæ omnes figure. *Exemplum Baroco cui quarta regula deservit: per alit.*

Si ad subiectum & predicatum medium sit consequens: non sit syllogismus: sit enim media figura prædicatiua habens utraq; propositiones.

Si extraneum subiecto & antecedens ad predicatum medium sumatur non fiet syllogismus: prima enim erit figura priuatiua habens eam quæ ad minorem extremitatem propositionem.

Si extraneum & subiecto & predicato sumatur medium: priuatiua utraq; erunt propositiones uel in prima uel in media figura: sic autem nullo modo sit syllogismus.

Ex. xxvi. capitulo.

Differt syllogismus ostensiuus ab eo quod ad impossibile: quoniam in ostensiuo quidem secundum ueritatem ambæ ponitur propositiones in eo autem quod ad impossibile falso una.

Ex. xxvii. capitulo.

Via dicta syllogizandi methodus est: & circa philosophiam & circa artem quilibet & disciplinam.

Principia quæ sunt circa unumquodque experimento est tradere.

Si sumamus scilicet habitis principia: quæ in sunt circa singula: nostrum est iam demonstrationes prompte declarare:

Ex.xviii.capitulo.

Diuisio est uelut infinitus syllogismus nam quod oportet quidem ostendere peti quia scilicet necesse est omne animal mortale esse aut mortale aut immortaliaut non necesse.

In demonstrationibus cum oportet syllogizare inesse: oportet medium per quod sit syllogismus semper minus esse: & non de tota priori ex-
tremitate.

Diuisio autem e contratio uultuam uniuersalius sumit medium: quare non contingit syllogizare diuidentes:

Omne animal aut mortale aut immortale est.

Ex.xviii.capitulo.

Oportet omne quod uerum est ipsum sibi manifestum esse omnino.

Facilius est maiora diuidere q̃ minora.

Maiora sunt composita q̃ ex quibus componitur.

Ex.xxi.capitulo.

Nihil differt dicere hoc huic inesse aut hoc huic omni inesse:

Ex.xxii.capitulo.

Non oportet semper terminos scilicet simplices querere nomine scilicet simpliciter exponi sepe enim erunt termini quibus propositum non est nomen scilicet unum solum ad eius expositionem: ut quando in mediatorum est syllogismus.

Quotiens aliquid esse aliquid dicitur: & uerum est esse hoc quod scilicet dicitur totiens oportet putare significare inesse.

Accidit quandoq̃ subiectum maioris in obliquo esse minoris uero in recto: & fit syllogismus ut contrariorum eadem est disciplina. B. sunt contraria ergo & cetera.

Accidit quandoq̃ subiectum maioris in recto esse minoris uero in obliquo: quod fit syllogismus ut omnis sophia est disciplina: boni est sophia ergo & cetera.

Accidit quandoq̃ & subiectum maioris & minoris in obliquo esse fit syllogismus ut si cuius est disciplina illius est genus: boni est disciplina igitur.

Tempus deo non est oportunum nihil enim deo proficiens.

Terminos semper ponendum est in syllogismo secundum nominum uocationes: ut homo aut bonum: non hominis aut boni: propositiones autem summendum uniuscuiusq̃ casus.

Ex.xxiii.capitulo.

Reduplicatio id est dictio reduplicatiua: in propositionibus ad primam extremitatem ponenda est non ad medium nisi autem ad medium non

erit syllogismus.

Reduplicatio prædicato non est addenda nam bonum quoniam bonum prædicare de iustitia falsum est: & non intelligibile.

Oportet accipere quæ idem ualeant nomina pro nominibus: & orationē pro orationibus: & nomē & orationem: & semper pro oratione nomē accipere: facilius est enim terminorum expositio.

Ex xxxiii. capitulo

Non oportet et arbitrari propter expositionem idest exemptum aliquid accidere inconueniens: non enim laboramus in eo quod aliquid sit: sed expositione sic dicimus: ut sentiat qui discit nec enim sic fit ut sine his non possibile demonstrare quemadmodum ex quibus syllogismus.

Non omnes conclusiones in eodem syllogismo operunam eademque figuram sunt: sed hæc quidem per illam illa uero per aliam.

Ex xxxv. capitulo

Ex hypothesi syllogismos non est tentandum reducere in figuram: non enim per syllogismos ostensi sunt: sed ad placitum concessi omnes: similiter & in his qui propter impossibile concludunt: nam hos reducere non est: sed ad impossibile deductio est.

Differt syllogismus ad impossibile ab his qui sunt ex hypothesi: quoniam in illas quidem oportet prius confiteri si debeat accidere: in his autem & non prius confessi concedunt: eo quod manifestum sit falsum.

Ex xxxvi. capitulo

Horum quidem syllogismorum qui in secunda sunt figura: duo quidem uniuersales: scilicet Cesare & Camestres conuersa priuatiua reducuntur in primam figuram: particularium uero alter solus: nam quando priuatiuum quidem fuerit ad maiorem extremitatem resoluetur ut dicitur in tertia: quando uero prædicatiuum non resoluitur ut dicitur in tertia: non enim suscipit conuersionem uniuersalis affirmatiua: resoluitur autem ut dicitur in tertia per impossibile: Charentia.

Qui sunt in postrema figura syllogismorum unus tantum non resoluitur in primam: quando non uniuersaliter ponitur priuatiua ut dicitur in tertia: Brocardi alii omnes resoluantur: quæ cum minore est extremitate conuersa propositione.

Si autem particularis sumatur priuatiua non erit resolutio conuersa: minor uterque enim erunt particulares.

Qui sunt in tertia figura syllogismi resoluantur in mediam quando fuerit uniuersalis priuatiua: si autem particularis sit priuatiua non resoluitur ut in Brocardo: non enim suscipit conuersionem particularis negatiua:

Manifestum est quoniam si syllogismi non essent qui sunt in Brocardo & Baroco non resoluantur in secundam nec tertiam figuram: quoniam

nec in prima resoluti sunt: & quoniam in prima resolutis syllogismis illi soli per impossibile clauduntur.

Ex xxxvii. capitulo.

Differt in construendo & destruendo opinari aut idem aut diuersum significare non esse hoc: & esse non hoc non enim eius quod est esse album negatio est esse non album: sed non esse album.

Affirmatio & negatio non erant simul positæ in eodem.

De omni uno uel affirmatio uel negatio uera.

Eius quæ est: est non bonum negatio est ea quæ est non est bonum.

Affirmatiua de predicato finito: & affirmatiua de predicato infinito eodem modo per primam figuram ostenduntur: & etiam negatiua de predicato infinito ostenditur: sicut negatiua de predicato finito uerum & est similiter ponuntur in propositione.

Propositiones ex secundo libro priorum.

Ex i. capitulo.

Uniuersalis syllogismi plura syllogizant particularium: totum predicatum plura quidem: negatiui uero conclusiorem solam unamquam aliam quidem propositiones scilicet: et uniuersalis & particularis affirmatiua & uniuersalis negatiua conuertuntur: priuatiua uero scilicet particularis non conuertitur.

Uniuersales syllogismi in prima figura plura possunt syllogizare: quoniam quæcumque sub medio aut sub conclusione sunt omnium idem est syllogismus: si hæc quidem in medio: illa uero in conclusione ponantur in secunda autem figura quod sub conclusione: est solum syllogizare.

Ex ii. capitulo.

Est sic se habere ut ueræ sint propositiones per quas sit syllogismus: est etiam ut falsæ: & est ut hæc uera: illa autem falsa.

Ex ueris non est falsum syllogizare: ex falsis autem est uerum: tamen non propter quid: sed quoniam.

Cum antecedens est: necesse est esse consequens: & cum consequens non est: necesse est antecedens non esse.

Eius quod est propter quid non est ex falsis syllogismus.

Uno aliquo termino existente impossibile est aliquid accidere.

Ex falsis est uerum syllogizare in prima figura in uniuersalibus syllogismis utrisque propositionibus falsis: & una.

Si prima ^{id est maior} ponatur tota falsa siue priuatiue siue affirmatiue sumpta: altera autem uera non sit uera conclusio: non tota autem sumpta falsa erit. scilicet contra sensum ueræ.

Dico totam falsam contrariam ueræ: ut nulli inesse: & omni inesse.

In particularibus syllogismis & prima propositione tota falsa: altera autem vera: contingit veram esse conclusionem: & in aliquo falsa prima altera autem vera: & maiori quidem vera particulari autem falsa: & utriusque falsis.

Ex. ii. capitulo.

In media figura contingit per falsam verum syllogizare: & utriusque propositionibus totis falsis sumptis: & hac quidem vera: illa autem tota falsa: & si utraque in aliquo falsa posita: & si hæc quidem simpliciter sit vera: illa autem in aliquo falsa: & si hæc quidem si tota falsa: illa autem in aliquo vera: & in uniuersalibus & particularibus syllogismis.

Ex. iii. capitulo.

Erit in postrema figura per falsas totas & in aliquo utraque & altera quidem vera: altera autem falsa: & conclusio vera: hac quidem in aliquo falsa: illa autem tota vera: & e conuersis: & quorquor modis aliter coniungit trahere propositiones.

Ex. v. capitulo.

Circulo & ex se inuicem ostendere est per conclusionem & e conuerso. I. per conuersionem: ut illius præmissarum prædicationem alteram sumentem propositionem: concludere reliquam quam sumpserat in altero syllogismo: In his quæ non conuertuntur ex indemonstrata altera propositione sit syllogismus: non enim est demonstrare per hos terminos: quoniam in eodemo inest tertium: aut primo medium.

In his quæ conuertuntur est omnia demonstrare per se inuicem: & in his solis circulo per se inuicem contingit fieri demonstrationes.

Ex. vi. capitulo.

In secunda figura affirmatiuam propositionem non est ostendere circulo: eo quod non utraque propositiones sint affirmatiuæ: priuatiuam autem est.

Si non uniuersalis sit syllogismus: quæ in toto est propositio non ostenditur propter eandem causam quam prius diximus: quæ autem in parte est ostenditur quando uniuersalis est prædicatiua: si autem uniuersalis est prædicatiua non ostenditur.

Ex. vii. capitulo.

In tertia figura quando utraque propositiones uniuersaliter sumuntur non contingit propositionem circulo ostendere: nam uniuersalis ostenditur per uniuersalia.

Si hæc sit uniuersalis: illa aut particularis: quando utraque affirmatiuæ sumuntur: & uniuersale sit ad maiorem extremitatem erit ostendere: quando autem ad alteram non erit.

Cum hæc fuerit prædicatiua: illa vero priuatua: uniuersalis autem prædicatiua: ostendetur altera.

Cum uniuersalis sit p̄uatiua non offenditur altera.

Ex viii. capitulo.

Conuenire id est conuertere syllogizare est transponentem conclusionē facere syllogismum id est ex opposito conclusionis & altera p̄missa x̄mi relationem interuenire: quoniam uel extremum medio non interuenit uel hoc postremo.

Necesse est conclusionē conuersa & altera manente propositione interueni reliquam.

Differ oppositae aut contrarie conuenire conclusionem: nō enim sit idē syllogismus alterutra conuersa.

Dico opponi contrarie omni nulli: & alicui & non alicui inesse: & oppositae quidem omni inesse & non omni inesse & alicui & nulli.

Omnino i syllogismis uniuersalibus quae est ad maiorem extremitatem propositionem non destruere uniuersaliter: scilicet in ipsa figura per conuersionem: semper enim interuenitur per tertiam figurā: necesse est enī ad posteriorem extremitatem utraq; sumere propositiones: si autem oppositae conuertatur conclusio non uniuersales erunt sit enim altera propositio particularis:quare & conclusio.

In particularibus syllogismis quando oppositae conuertitur conclusio in interueniunt utraq; propositiones: quando uero contrarie neutra: quod accidit in syllogismis uniuersalibus.

Ex viii. capitulo.

In secunda figura eam quae est ad maiorem extremitatē non est interuenire quolibet modo contrarie conuersione facta: semper enim conclusio in tertia figura alteram autē id est minorem similiter interuenimus conuersione: & dico similiter si contrarie conuenitur contrarie: si oppositae oppositae

Si in parte id est particularis sit syllogismus contrarie conuersa conclusionē neutra propositionum interueniunt: sicut nec in ipsa figura: oppositae autem utraq; scilicet interueniunt.

Ex x. capitulo.

In tertia figura quando contrarie conuertitur conclusio neutra propositionum interueniunt secundum nullum syllogismorum: quando autem oppositae utraq; & in omnibus: scilicet syllogismis.

In prima figura quae est ad minorem extremitatē propositio: semper per mediā figuram interueniunt: quae uero ad maiorem per posteriorem: in secunda autē figura quae est ad minorem extremitatē semper per primam figurā: quae uero ad maiorem per posteriorem: in tertia uero figura quae quidē ad maiorem extremitatē per primā figurā: quae uero ad minorem per mediā

Ex xi. capitulo.

Per impossibile syllogismus ostenditur quando contradictio ponitur conclusionis & affirmatur alia propositio: & similis est conuersioni id est syl-

logismo conuersiuo: sed differt tamen: quoniam quæritur factio syllogismo & sumptis utriusq; propositionibus:

Deducitur ad impossibile non syllogizato quod positi est prius: sed manifestum quoniam uerum.

Vniuersalis predicatiua per impossibile in media & in tertia figura monstratur in prima autem non monstratur: alie uero omnes propositiones monstrantur.

Ex. xlii. capitulo.

Differt quæ ad impossibile est demonstratio ab ostensiuâ: in eo quod ponat quod uult interimere: deducens ad indubitabile falsum: ostensiuâ autem incipit a concessis propositionibus ueris.

Omne quod ostensiuè concluditur per impossibile monstratur: & quod per impossibile: ostensiuè per eisdem terminos.

Ex. xlv. capitulo.

Dico oppositas esse propositiones secundum locutionem quatuor: ut omni nulli: & omni non omni: & alicui nulli: & alicui non alicui inesse: secundum ueritatem autem tres: nam alicui & non alicui secundum locutionem opponuntur solum.

Harum uniuersales dico contrarias ut omni: & nulli inesse: alias uero oppositas.

In prima figura non est ex oppositis syllogismus: nec affirmatiuus: quoniam oportet affirmatiuas esse propositiones oppositæ autem affirmatio & negatio: nec negatiuus: quoniam oppositæ idem de eodem affirmant & denegant: in prima autem medium non dicitur de utriusq;: sed de alio aliud quidem negatur: idem autem de alio predicatur: hæc autem non opponuntur.

In media figura: & ex oppositis & ex contrariis contingit fieri syllogismum: quoniam medium quidem de altero affirmatiue: ab altero autem negatiue dicitur. quia contingit per opposita concludi. non tamē semper nec omnino sed si sic se habeant quæ sunt sub medio: ut uel eadem sint: uel totum ad partem ut scilicet in uniuersalibus: aliter impossibile erit.

In tertia figura affirmatiuus syllogismus nullo modo erit ex oppositis propositionibus sicut nec in prima figura negatiuus erit: uniuersalibus & non uniuersalibus terminis existentibus.

Ex. xlvii. capitulo.

Petere principium ut in genere accidit multipliciter: uidelicet si omnino non syllogizet: & si per ignotiora: aut similiter ignota. & si per posteriora quod prius est: horum tamen nullum est petere. scilicet proprie quod ex principio est: sed non demonstrare proposuimus.

Quando quod non per se notum est: per se aliquis conatur ostendere: tunc petit quod ex principio: & tunc est sic facere ut statim probet propositum.

Contingit transferentes in illa quæ nata sunt per illud scilicet quod ostendendum est ostendi per hoc demonstrare quod ex principio.

Est in principio petere in demonstrationibus quæ secundum veritatem se se habent in dialecticis autem quæ secundum opinionem ut videlicet palam sit quod idem sint : aut quoniam conuertuntur : aut inest alteri alteri.

Ex.xviii.capitulo.

Non propter hoc accidere falsum id est sumere non causam ut causam est quando sic se habet ad impossibile illatum quæ ex principio est hypothesis ut & cum sit & non sit hic nihil minus accidit impossibile.

In ostensiois syllogismis non est propter hoc accidere falsum sed solum in his quæ sunt ad impossibile.

Non propter hoc accidere falsum est quando sic se habet ad impossibile illatum quæ ex principio est hypothesis ut & cum sit & cum nō sit hic nihil minus accidit impossibile.

Ex.xviii.capitulo.

Falsa oratio id est conclusio sit propter primum falsum.

Vt falsum non syllogizetur observandum scilicet a respondente quādo sine conclusionibus interrogat scilicet arguens, orationē me deturbat idem in propositionibus.

Oportet custodire conantes temptare : latere respondētes hoc autem erit primum si conclusiones non syllogizent prius sed sumptis necessariis non manifeste sint secundo si non propinqua interroget sed quæ maxime longe media.

Ex.xx.capitulo.

Nullum sensibile cum extra sensum sit sciunt nec si scientes facimus nisi in universalibus & ut in eo quod habet propriam disciplinam sed nō ut in eo quod agit.

Scire dicitur tripliciter aut ut in universalibus aut ut propria aut ut agere id est in actu quare & decipi dicitur totidem modis.

Nihil prohibet & scire & deceptum esse circa idem verum nō eodem modo. Et ut dicit vocatur hoc fallacia contrariæ opinionis.

Ex.xxi.capitulo.

Quando conuertuntur extremitates necesse est & mediū ad utrumque conuerti.

Si duo termini conuertantur ut genitum & corruptibile & alii duo similiter ut ingenitum & corruptibile tunc si omni quidem necesse est inesse genitum aut corruptibile & non ambo simul sic & ingenitum & incorruptibile se habebunt ut omni alterum in sit & non simul ambo.

Quando unum medium puta A. inest universaliter duobus scilicet B. & C. & A. de nullo subiecto alio predicatur inest autem, & B. omni C. ne

cesse est. A. etiam conuenit.

Quando duo termini puta. A. & B. uniuersaliter uni tertio insunt scilicet toti. C. conuertitur aut. C. B. necesse est. a. omni. b. inesse.

Ex. xxii. capitulo.

Si duo fuerint opposita scilicet. A. B. & A. magis eligendum q̄. B. & fuerint duo alia opposita similiter. f. d. & c. si magis eligenda sunt. a. c. simul q̄ b. d. & a. magis eligendum erit q̄. d.

Ex. xxiii. capitulo.

Diffi. Inductio & ex inductione syllogismus est per alteri scilicet minore extremitatem alteram id est maiorem de medio syllogizare.

Inductio fit per omnia singularia.

Quodam modo opponitur inductio syllogismo: nam hic quidē per medium extremum inesse tertio ostendit: illa autem per tertium extremū medio.

Natura prior & euidentior syllogismus per medium nobis autem manifestior qui per inductionem.

Ex. xxiiii. capitulo.

Diffi. Exemplum est quando medio extremum inesse ostenditur per id quod est simile tertio: oportet enim medium tertio & primum simili euidentius inesse.

Exemplum neq̄ est ut pars ad totum neq̄ ut totum ad partem: sed ut pars ad partem quoniam ambo quidem insunt sub eodem: euidens autem alterum.

Exemplum differt ab inductione. quoniam hæc quidem ex omnibus in diuiduis extremū ostendebat inesse medio: & ad extremū non copulabat syllogismus: hoc autem & copulat: & non ex omnibus ostendit.

Ex. xxv. capitulo.

Diffi. Deductio est quando medio primum palam est inesse: postremo autem medium quidem dubium: similiter autem credibile: aut magis conclusionem.

Deductio etiam fit si pauiores sint media postremo & medio.

Ex. xxvi. capitulo.

Diffi. Instantia est propositio propositioni contraria.

Differt instantia a propositione: quoniam instantiam contingit esse in parte: propositionem autem non contingit aut non in uniuersalibus syllogismis.

Fertur instantia duobus modis: quoniam aut uniuersalis aut particularis omnis instantia: & fertur per duas figuras: quoniam oppositæ feruntur propositiones: opposita autem in prima & in tertia figura concluduntur solum.

Ex. xxvii. capitulo.

Icon & signum non est idem

Quæstio. Icon est propositio probabilis quod enim ex pluribus sciunt sic factum
uel non factum aut esse aut non esse hoc est icon. *Icon* id est icon græce imago la-
ticæ transmutatur ad significandum propositum neminem ut in pluri-
bus propter similitudinem quæ habet cum imaginem sicut in imagine non
videtur res cuius est imago in propria naturasita neque conclusio enthy-
meris in propositione probabilis qui non probatur clare & manifeste
sed clare autem superficialiter videtur sicut veritas huius conclusionis
mulier peperit non videtur clare in hac propositione mulier est pallida
quia esse pallidum non est signum conueniens cum peperisse.

Diffinitio. Signum est propositio demonstratiua uel necessaria uel probabilis
nam quo existente uel quo facto prius uel posterius in futuro est resig-
num est uel fuisse uel esse uel quoniam erit.

Definitio. Enthymema est syllogismus ex icotibus & signis.

Accipitur signum dupliciter: & horum primum prodigium id est propositio
non necessaria dicendum secundo quæ ex extremitatibus uidelicet pro-
positio sine necessaria sine probabilis signa dicenda.

**Si sit enthymema in prima figura insolubile est si uerum sit: uniuersale
enim est si per postremam solubile: & si uera sit conclusio eo quod non est
uniuersale si per mediam figuram semper & omnino solubilis.**

Ex xxviii. capitulo.

**Naturalis est naturæ passionem rerum cognoscere possibile est si quis
concedat simul transmutare animam: & corpus quæcumque naturales
sunt passionem.**

Vnius passionis unum signum est.

*Incipiunt propositiones ex primo capitulo primi libri Topiorum
Aristotelis.*

**Repositum negotii est methodum inuenire de qua poterimus
syllogizare de omni problemate ex probabilibus.**

Definitio. Syllogismus est oratio in qua positum quibusdam aliquid
aliud positum ex necessitate accidit per ea quæ posita sunt.

Diffinitio. Demonstratio est quando ex ueris & primis syllogismis erit aut ex
talibus quæ per aliquam primam & ueram claram quæ circa ipsam est cognitionis
principium sumptum.

Definitio. Dialecticus syllogismus est qui ex probabilibus est syllogizatus.

Sunt uera & prima quæ non per aliam sed per seipsam fidem habent.

**Non oportet in disciplinabilibus principium inquirere propter quid: sed
unumquodque principiorum ipsam sibi esse fidem.**

**Probabilia sunt quæ uidentur omnibus aut pluribus aut sapientibus: &
his uel omnibus uel pluribus uel maxime notis.**

Definitio. Litigiosus syllogismus est qui ex his quæ uidentur probabilis non

sunt autem syllogizati: & qui ex probabilibus aut ex his quæ uidentur probabilia est apparens.

Non omne quod uidetur probabile: etiam est probabilis: syllogismus falsigraphus est qui neg ex primis & ueris: neg ex probabilibus sed ex cõuenientibus: idest propriis disciplinæ syllogizat.

Capit.ii. Utile est hæc negotium. idest dialectica. ad tria: ad exercitatio, nesciad obuiationes: ad secundum philosophiam disciplinas.

Utile est ad exercitationes: quoniam methodum habentes facile de proposito argumentari poterimus.

Utile est ad obuiationem in eo quod anumerantes multorum opiniones non ex traneis: sed ex propriis doctrinis sermocinabimur: ad eos transmutantes quicquid non bene uidetur nobis dicerem: ad secundum aut philosophiam disciplinas: quoniam potentes ad utraq. idest ad utraq. partem contradictionis. dubitare: facile in singulis speculabimur utrum & falsum.

Utile est dialectica ad principia eorum quæ sunt circa unamquamq. disciplinam: cum enim sit inquisitiua: ad omnium methodorum principia uiam habet.

Sicut rhetor non omnino. idest semper. persuadebit: neq. medicus non omnino. idest semper. sanabit: sic dialecticus non omnino faciet optationem: sed si ex contingentibus. idest requisitis ad scientiam. nihil omnifecit: eum dicemus habere disciplinam.

Capit.iii. Omnis propositio & omne problema: aut proprium: aut genus: aut accidens indicat.

Differentia cum sit generalis: cum genere ordinanda est. tanq. s. idem predicatum cum genere.

Proprium hoc quidem quid est esse significat: idest diffinitionem. Illud uero non: sed accidens proprium.

Unumquodq. horum prædicatorum per se dictum propositio uel problema non est: sed ab his propositiones & problemata fiunt.

Differunt problema & propositio hoc modo: si enim dicas: putasne animal genus est hominis: propositio est si autem utrum animal genus hominis est uel non: problema est.

Aequa ha numero problemata & propositiones sunt: nam ab omni propositione problema facies transumpto modo.

Capit.iiii. Diffi. Terminus. idest diffinitio. est oratio qd est esse significans.

Circa diffinitionem utrum idem & diuersum plurima sit attentio:

Sufficiens non est ad construendum diffinitionem ostendere idem esse: tamen ad destruendum sufficiens est ostendere quoniam non idem. scilicet cum diffinito.

Diff. Proprium est quod nõ indicat quod quid erat esse: soli autem ine

& conuersim prædicatur de re.

Nemo proprium dicit quod contingit alii inesse nec si forte per aliquod tempus soli inest si autem forsitan dicatur aliquid talium proprium non simpliciter sed quando vel ad aliquid dicetur. ut scilicet esse a dextris esse proprium homini quando est & bipes per respectum ad aquam.

Diffi. Genus est quod de pluribus differeñtibus specie in eo quod quid est prædicatur.

In eo quod quid est prædicari talia dicuntur quæcumq; conuenit reddere eum qui interrogatus est quid est quod propositum est.

Diffi. Accidens est quod neq; diffinitio neq; proprium neq; genus est in est autem rei.

Diffi. Accidens est quod contingit inesse cuilibet uni & eidem: & non inesse.

Est accidentis diffinitio secunda melior. quia scilicet in eam oportet scire quid sit diffinitio quid proprium & cetera prædicabilia quod oportet in prima.

Nihil prohibet accidens & quando & ad aliquid fieri proprium: simpliciter autem proprium non erit.

Capl. Idem tripliciter diuiditur: aut enim numero: aut specie: aut genere: Idem numero sunt quorum nomina plura sunt aut una: ut tunica & uestis. Specie eadem sunt quæ cum sint plura: in differentia tamen secundum speciem sunt idem.

Genere eadem sunt quæcumq; sub eodem genere sunt.

Ab eodem fonte aqua nullo modo differt. scilicet specie ab aliâ quæ maior est similitudo. scilicet ipsius quæ alterius fontis. quia non separatus ab his quæ secundum eandem speciem quolibet modo dicuntur.

Maxime & indubitanter quod unum est numero idem ab omnibus dici uidetur.

Idem numero solet assignari multipliciter: propterea autem & primo: quando nomine. scilicet uestis & indumentum: & diffinitione. ut scilicet animal gressibile: bipes homini assignatum idem fuerit secundo quando proprium: ut sursum fieri igni. tertio uero quando accidente. ut sepe locuti.

Capl. vi. Necessè est omne quod prædicatur de aliquo aut conuersim prædicari de re: aut non si conuersim diffinitio uel proprium erit si non conuersim: aut est ex his quæ in diffinitione ponuntur: genus aut differentia erit: si non ex his quæ in diffinitione ponuntur accidens erit.

Diffinitio ex genere & differentia est.

Capl. vii. Genera predicamentorum sunt numero decem: quid est quæle est: quantum est: ad aliquid: ubi: quando: in quo: esse habere: facere: pati:

Semper accidens & genus & proprium: & diffiniti oñi uno quoq; horum prædicamentorum erit.

¶ Unumquodq; positum in predicamento siue idem de eodem dicatur: siue genus de hoc eodem: quid est significat: quando autem de alio posito scilicet in alio predicamento. (non quid est significat: sed quantum: uel quale: uel aliquod aliorum prædicamentorum.

Capl.viii. Nullus proponet qui mentem habeat: quod nulli uidetur: nec proponet quod omnibus manifestum uel pluribus: nam hæc quidem non habent dubitationem: illa autem nemo ponet.

Diffi. Propositio dialectica est interrogatio probabilis aut omnibus aut pluribus aut sapientibus: & his uel omnibus uel pluribus uel maxime notis non extranea.

Quæcunq; sunt opiniones secundum artes: dialectice propositiones sunt.

Diffi. Problema dialecticum est speculatio contendens: id est simul tenens: uel ad electionem uel ad fugam. quod dicitur propter problema moralia. uel ad ueritatem & scientiam. propter naturalia. aut ut adminiculans propter logicalia: aut aliquid ad huiusmodi propter alia quæ minus participalia.

Quædam problematum utilia sunt ad eligendum uel fugiendum: ut moralia. quædam ad sciendum tantum. ut physicalia: quædam uero ipsa quidem per se ad neutrum horum. scilicet sunt utilia: adminiculatiua autem sunt ad aliqua talium. ut logicalia.

Plurima propter seipsa nō uolumus sciri: sed ut ppter hæc aliquid aliud cognoscamus.

Sunt quædam problemata quæ dubitationē habent utrum sic se habeant uel nō: eo q; in utroq; sint rationes uerisimiles: & de quibus cū sint magna: difficile est utrū quare assignarent utrū mūdus sit æternus uel nō.

Capl.viii. Diffi. Positio est opinio extranea alicuius notorum secundum philosophiam: id est alienius philosophorum. ut quoniam omnia moriuntur secundum heraclitum.

Quolibet contraria opinionibus sapientis pro ferente: sollicitum esse stultum est.

Est omnis positio problema: non autem omne problema positio.

Non oportet omne problema nec omnem positionē cōsiderare: sed quando dubitabit aliquis ratione indigentium: & non pœna sensum.

Qui dubitant utrum oporteat deos uenerari: & patres honorare uel nō: pœna indigeant: qui uero utrum nix sit alba uel non: sensit.

Capl.ix. Inductio uerisimilior & planior & secundū sensum notior & pluribus cōmunio: syllogismus aut uolētionis uel ad cōtradicēdū efficacior.

Capl.xi. Instrumēta per quæ abūdemus syllogismis sūt quatuor: unū propositiones sumere: secundū quotiēs unumq; dicitur posse diuidere.

tertium differentias inuenire: quantum uerisimilitudinis consideratio.
 Aliæ sūt æthicæ propositiones: aliæ physicæ: aliæ logicæ: similiter & problemata.

Cap. xii. Eorum quæ sunt idem specie idem est sensus.

Si huc quidem aliquid contrarium est illi autem nihil ut ei quod est secundum animam amare odire contrarium est ei autem quod est secundum corporealem actum. nihil multipliciter dicitur amare & æquiuocū erit.

Si unum oppositorum multipliciter dicitur & reliquum multipliciter dicitur. & hoc probat in omnibus oppositis.

Quando aduerbium multipliciter dictum fuerit & casus multipliciter dicitur & si casus & ipsum aut si iuste multipliciter & iustū multipliciter.

Nullum æquiuocum comparabile uniuocum autem omne comparabile aut enim similiter dicuntur aut magis alterum altero.

Diuersorum generum & non subalternatim positorum diuersæ sunt species & differentie.

Cap. xiii. Si quid his quæ sunt in eodem genere est idem in eo. scilicet generis sunt similia.

Vtile est scire quotiens dicitur ad non paralogizari & paralogizare.

Omnino uerendum est dialecticis ad nomen disputare nisi quis aliter non possit de proposito disputare.

Cap. xxi. Similitudinis speculario utilis est & ad inductiuas ratiocinationes & ad syllogismos ex hypothesi & ad diffinitionum assignationem.

Non facile est inducere ignorantibus similia.

Quemadmodum in uno similia se habent sic & in reliquis.

Ex capitulo primo secundi libri Topicorum.

Problemata alia quidem sūt uniuersalia alia particularia alia constructiua: alia destructiua.

Cap. ii. Est difficile conueniri quæ ab accidente conuenientem denominationem a diffinitione autem & propterea & a genere necessarium est conueniri denominationem nam si alicui animal inest id animal est non autem si albedo inest id album est nihil enim prohibet secundum quid inesse in accidentibus.

In problematibus duo sunt peccata: uel in eo quod mentiuntur dum quod non inest alicui inesse dicunt: uel in eo quod positam nominationem transgrediuntur dum nominibus extraneis res appellant.

Cap. iii. A nullo genere denominatiue predicatio de specie dicitur ut scilicet si dicamus albedinem colorati sed omnia uniuoce de speciebus genera dicuntur.

Cap. iii. Locus a partibus in quantitate ad suam totam si in omnibus uideatur diuisione preteritis. idest si enumerentur omnia particularia eius sygillatim uel si in pluribus concedendum. idest si plura ex qui

has probabiliter potest inferri totum enumerentur. *vel* uniuersaliter idest simul. ponere: aut instantiam ferre in aliquo non sic. scilicet arguendo cum distinctione exceptiua.

Via magis est in paucioribus & consideratio.

Cap. x. Locus a diffinitione ad diffinitum ualeat & affirmatiue & destructiue Nominationibus res nuncupandum ut plures: quæ autem rerum sunt huiusmodi uel non huiusmodi iam non attendendum ut plures: ut sanatum quidem perfectum sanitatis autem aut. scilicet a parte rei. sanatum perfectum sit sanitatis uel non iam ut plures aiunt dicendum sed ut medici.

Oportet nos transire ad euidentius nomen: euidentiori enim facto quod dictum est: facilius argumentabilis est propositio.

Cap. xiii. Locus a genere ad speciem ualeat destructiue: non autem constructiue. Locus a specie ad genus ualeat constructiue: non autem destructiue.

Quæcumque generi non insunt nec speciei: quæcumque uero speciei non insunt: non necesse est generi non inesse.

Cap. x. Necesse est de quibus genus prædicatur & specierum aliquæ prædicari. uel quæcumque habet genus uel denominatiue a genere dictum: & specierum aliquæ necesse est habere uel denominatiue ab aliqua specierum dici.

Cap. xii. Locus ab antecedente ad consequens ualeat constructiue: & locus a consequente destructiue.

Cap. xiii. Scire dicimus presentia & futura: terminis autem non continet aliud quod præteritum.

Cap. xiiii. Sophisticus modus est ducere respondentem ad tale ad quod idonei sumus arguendorum: hoc autem quandoque est necessarium ut cum negare eo qui responderet aliquid unum ad positionem arguens ad hoc ratiocinationes facit: quandoque apparet necessarium quid quidem quod negatur utile uidetur positioni: non est autem quandoque uero neque apparet neque necessarium: sed ut redarguere accidit respondenti hunc postremum nodum oportet cauere: omnino enim semotus & extraneus uideretur a dialectica.

Oportet respondentem non discolum esse: sed ponere quæ utilia sunt ad positionem.

Cap. xv. Quolibet uno consequentium interempto: interimitur quod in principio est dictum.

Cap. xvi. Quibus substantiis necesse est alterum oppositorum tantum inesse ut homini agilitatem aut sanitatem: ostendentes quoniam alterum inest: uel quoniam non est: reliquum ostendentes erimus.

Cap. xvii. Est argumentum transferentem nomen in orationes: uelut magis congruum assumere quod ut positum est nomen: ut æquum: non

modestum ut positum est sed equam animam habentem
Xenocrates dixit bene fortunatum esse qui animam habet studiosam hic
 enim uniuscuiusque esse fortunam:

Capit. xviii. Rerum alie sunt ex necessitate: alie ut in pluribus: alie autem
 ad utrumlibet.

Si quod ex necessitate est in pluribus ponatur manifestum est quod peccavit
 similiter si quod in pluribus in paucioribus ponatur: quod ad utrum
 libet ex necessitate uel ut in pluribus.

Sunt ut in pluribus pravi homines: boni autem ut in paucioribus.

Si quis idem sibi accidens esse possit ut alterum eo quod alterum sit nomen
 peccavit.

Capit. Eidem contraria sunt plura. non tamen eodem modo: sed una
 ex parte predicata: aliud ex parte subiecti ut ei quod est amicis benefacere
 id quod est inimicis benefacere: & id quod est amicis male: contrarium est.

In unaquaque coniugatione contrariorum unum eorum est eligendum: aliud
 spernendum: & unum boni moris: & unum boni moris: & aliud pravi.

Capit. xxi. Impossibile est contraria eidem simul inesse.

Mouentibus nobis necesse & que in nobis sunt omnia moueri.

Idem contrarium est susceptibile.

Aduerte pro intellectu consequentium regularium quod duplex inuenitur
 consequentiarum ipsorum in contrariis: quolibet est duplex. quon-
 dam terminum alia propositionum in consequentia in ipso propo-
 sitionum est quando eodem ordine tenentur antecedens in se consequens
 & oppositum antecedentis in se oppositum consequentis. Conseque-
 tia in ipso terminorum est quando in antecedente aliquod predicatum
 dicitur de subiecto: & in consequente oppositum predicatum dicitur de
 opposito subiecti: consequentia in contrario propositionum est quan-
 do antecedens in antecedente: & consequens: & ex opposito consequentis in se
 oppositum antecedentis. Consequentia in contrario terminorum est
 quando aliquod predicatum dicitur de subiecto in antecedente: & op-
 positum de subiecto dicitur de opposito predicatum in consequente: & di-
 citur consequentia in ipso quia tenentur idem situs & idem ordo in an-
 cedente & consequente. dicitur uero in contrario propter eueniunt in
 antecedente & consequente ista possunt colligi ex textu:

Capit. xxii. Consequentia in contrario & interimenti & conseruenti uale-
 in contradictionis terminis & propositionibus: non autem in ipso. nisi
 ratione materiarum in terminis conuenientibus.

In contrariis ualeat consequentia in contrario sed raro: nisi si contrarium co-
 trarium sequitur. Ex hoc est gratia materiarum: scilicet habent modum to-
 tius integralis & partis eius unde bene sequitur eueniunt. id est bona habi-
 tudo est sanitas: ergo egritudo est eueniunt id est mala habetudo.

In contrariis ualet consequentia in ipso quatuor scilicet conditionibus seruatis quas inuitiprima q. ponatur constantia subiecti consequentis: secunda q. arguatur in predicatis per se & in abstracto: tertia q. extrema unius contrarietatis non contineatur sub eodem cum membro alie / rius contrarietatis quarta q. in utraq. sit idem modus oppositionis.

Non est in priuationibus in contratio sed in ipso consequentiam necessaria semper fieri

Consequentia in ipso ualet in priuatione oppositis: talibus conditionibus seruatis. prima q. ponatur constantia subiecti consequentis secunda q. at / quat in predicationibus per se tertia q. priuatio superioris habitus restringatur per habitum inferioris priuationis. Ideo non sequitur ni / dens est sentiens ergo cecus est insensibilis: sed bene sequitur igitur ce / cus est insensibilis sensu nulus similiter ualet consequentia in ipso pro / positionum in priuationis ultima conditione seruata.

his quæ sunt ad aliquid ualet consequentia in ipso tribus scilicet pri / uis conditionibus. seruatis ipse dictæ sunt in consequentia contrarior / tum & quarta q. arguatur in rebus secundum rem: ut ex textu col / ligitur.

Cap. xxiii. Coniugata dicuntur secundum eandem conjugationem om / nia iustitia iustum iuste.

Casus sunt ut iuste a iustitia: & fortiter a fortitudine.

Uno ostenso predicato de quolibet eorum quæ secundum eandem con / iugationem dicuntur: & de reliquis ostensum est ut si iustitia laudabili / um est & iustus & iustum & iuste laudabilem.

Cap. xxiiii. In generationibus & corruptionibus & efficientibus & con / uerentibus: & conuenienti & interuenienti ualet locus ut quorum genera / tiones sunt bonæ: & ipsa sunt bonæ: & quorum malæ malæ.

In corruptionibus ualet ecotatio: si enim corruptiones bonæ ipsa mala sunt: si malæ: bona similiter in efficientibus & conuenientibus: quorū enī effectiua bonæ: & ipsa bonæ: & quorū corruptiua bona & ipsa mala.

Contingit plura scire intelligere autem non.

Cap. xxv. In similibus si similiter se habent ualet locus: nam si in aliquo / simillum se habet & in aliis.

Cap. xxvi. Sūt eius qd ē magis loel quatuor unus ē si magis seqtur magis / ut si uoluptas bonū & magis uoluptas magis bonū. ut dicitur in textu duabus conditionibus positis primas q. ut in his quæ suscipiunt magis & minus secunda q. in predicationibus per se & in abstracto.

Secundus locus uno de duobus dicto: si cui magis uidetur inesse non inest: nec cui quod minus: & si cui qd minus uidetur inesse inest: & cui magis. **Tertius locus**: duobus de uno dictis: Si quod magis uidetur inesse non inest: nec quod minus: Si uero quod minus uidetur inesse inest:

quod magis.

Quartus locus duobus de duobus dictis si quod alteri magis uidetur in / esse non inest: neq; quod reliquum reliquos: aut si quod minus uidetur alteri inesse inest: & reliquum reliquo.

Eius quod est similiter sunt loci tres: primis quando unum duobus simi / liter inest: aut uidetur inesse: si alteri non inest neq; alteri: si alteri autem inest & reliquo.

Secundus locus si duo eidem similiter insunt si alterum non inest nec reli / quum: si autem alterum: & reliquum.

Tertius locus si duo duobus similiter insunt: si alterum alteri non inest / neq; reliquum reliquo: si autē inest alterum alteri & reliquum reliquo.

Cap. xviii. Locus ex appositione ualeat: nam si alterum alterum appositū / facit bonum uel album quod nō fuit prius bonum uel album quod ap / positum est erit bonum uel album.

Secundus locus si hoc quod erat appositum magis facit tale quale erat & / ipsum erat huiusmodi.

Ut dicitur in textu iste locus secundus tenet in his quæ suscipiunt magis / & minus: & non tenet destructiue: primus uero locus requirit tres con / ditiones: prima est q; oppositum sit susceptum denominationis: si / cut illud cui oppositur unde non sequitur albedo facit album id est op / sa est alba: secunda q; arguatur ab effectu ad causam totalem & suffici / entiam: unde non sequitur calidum facit tepidum: ergo est tepidum ter / tia q; arguatur in causis per se & uniuocis: unde nō sequitur uinum nō / sacre ebrium: ergo est ebrium.

Cap. xix. Si aliquid magis & minus dicitur. id est predicatur & simpli / citer inest. id est predicatur & locus non ualeat: scilicet apertè in modo / ad destruendum.

Quod de aliquo secundū quid. id est secundum aliquā partem intelligibi / lem: & quando. id est secundum tempus: & ubi. id est secundum locū: / dicitur. id est predicatur & simpliciter dicitur. id est predicatur: & lo / cus iste dicitur secundum quid ad simpliciter.

Quod simpliciter est impossibile neq; secundum quid neq; quando neq; / ubi contingit.

Simpliciter est quod nullo addito dicitur.

Ex capitulo primo tertii libri Topicorum.

Vod diutius & certius magis eligendum est: eo q; minus / huiusmodi.

Magis eligendum est quod eligit prudēs uel bonus uel in lex / re: uel studiosi circa singula dicti in eo q; tales sūt: uel in uno

quoq; genere scientes uel quæcunq; plures uel omnes.

Omnia bonum apperant.

Magis eligendum & simpliciter melius est quod secundum meliorem dispositionem. alicui autem secundum propriam.

Magis eligendum quod in genere. scilicet moris est. scilicet per se eo quod non est in genere. scilicet per se ut iustitia iusto. nam hoc quidem in genere bonum illud autem non & hoc quidem bonum illud autem non nihil enim dicitur genus quod non est in genere ut albus homo non est color.

Magis eligendum quod propter se eligendum eo quod propter aliud & quod per se eo quod per accidens.

Amicos iustos esse per se eligimus & si nihil nobis debeat fieri & si in diu sint inimicos autem propter alterum. ut nihil nos noceant.

Cap. li. Causa boni per se magis est eligenda ea quae est per accidens ut virtus quam fortuna.

Quod per se est causa mali magis fugiendum eo quod est per accidens ut vitium quam casus.

Quod per se bonum eo quod alicui bonum est magis eligendum : ut famam fieri quam secari & quod natura bonum est eo quod non naturatur iustitia iusto hoc enim natura illud autem acquisitum.

Quod meliori & honorabiliori inest magis eligendum ut quod deo quam homini & animae quam corpori.

Quod melioris proprium est melius est quam quod peioris ut quod dei quam hominis.

Quod in melioribus vel in prioribus vel in honorabilioribus est melius est ut sanitas robore & decore nam haec quidem in humidis & siccis ex quibus prius constitutum est animal illa vero in posterioribus nam robur in nervis & ossibus decor autem membrorum quaedam commensuratio videtur esse.

Finis his quae sunt ad finem magis eligendum videtur esse.

Quod ad uitae finem contendit magis appetibilis est quam quod ad aliquid aliud ut quod ad beatitudinem contendit & possibile impossibile.

Duobus effectibus existentibus cuius finis meliorem magis est.

Quando plus finis superat finem quam ille. *scilicet finis superat finem.* proprium effectuum quod est ex effectibus melius est sine : ut beatitudo plus superat sanitatem quam sanitas sanatum quia effectus beatitudinis melius sanitatem quam beatitudo superat sanitatem : tantum effectuum beatitudinis sanatum.

Quod melius est per se & honorabilius & laudabilius magis eligendum quam quod propter aliud ut amicitia diuitis nullus enim honorat diuites propter se sed propter aliud amicitiam utro propter se & si nihil nobis debeat ab ea aliud esse.

Cap. lii. Quando duo aliqua fuerint valde sibi in seipsis similia & non po-

terminus preeminentiam aliquam alterius ad alterum conspiceremur
 dum ex his quæ sequuntur nam cui consequens est magis bonum hoc
 magis eligendum: si autem consequentia mala: cui consequens est mi-
 nus malum magis eligendum.

Si ad unum duo secundum prius & posterius sequuntur melius est planius
 quod posterius sequitur: ut discere quidem prius ignorare: scire autem
 posterius sequitur.

Plura bona paucioribus sunt eligenda nisi sint propter alterum.

Quæ cum uoluptate possidentur magis sunt eligenda quæ sine uolu-
 ptate: & quæ sine tristitia quæ cum tristitia.

Non bona bonis nihil prohibet esse magis eligenda: ut beatitudo & ali-
 ud aliquid quod non est bonum. Item: ut patria tristitia quæ scilicet neq-
 ue est bona neq. mala. Iustitia & fortitudo. beatitudo enim & praua tristitia
 simul non sunt bona.

Vnumquodq. in quo tempore magis ualet hoc etiam magis eligendum
 ut prudentia in senectute magis quæ in iuuentute: magis enim in senectu-
 te ualen fortitudo autem e contrario.

Nemo iuuenes eligit duces eo quod non constat ipsos esse prudentes.

In iuene magis necessaria secundum fortitudinem operatio: similiter &
 temperantia: magis enim iuuenes quam senes a concupiscentiis molestan-
 tur.

Quod omni tempore uel in pluribus utilius magis eligendum: ut iusti-
 tia & temperantia fortitudine nam hæc semper illa aut aliquando utilia.

Quo habito altero non indigemus magis eligendum: quæ quo habito al-
 tero indigeremus ut iustitia fortitudine.

Si omnes essent iusti nihil utilis esset fortitudo: si uero omnes essent for-
 tes utilis esset iustitia.

Quorum corruptiones & abiectiones & contraria magis sugienda: ipsa
 magis eligenda in generationibus autem & assumptionibus est eon-
 trario.

Capitulum. Quod proximum & similitudine bono melius & magis eligendum.
 In duobus si hoc quidem melius illud autem peiori sit simile erit melius
 quod meliori simile: si tamen sit similitudine in bonis & non in ridiculo /
 scilicet: ut similia homini quæ equis.

Quod nobilius est eo quod minus tale: & quod magis difficilius eo quod
 minus: magis eligendum.

Amamus magis quod difficile habemus quam quod est facile sumere.

Quod magis proprium eo quod communius: & quod magis in commu-
 niis & quod nulla difficultas sequitur quam quod sequitur magis eligendum.
 Notandum quod hæc consideratio non est utilis illud primi ad hoc: ut bon-
 num quanto communius: tanto diutius illam ista consideratio debet

Intelligi de bono communi circa quod usus unus impedit usum alij-
 ruz: sicut si esset aqua communis in aliqua ciuitate: sed illud primi
 authorum intelligitur de bono communi quod potest possideri si-
 mul: sicut est pax regni: & tale bonum est magis eligendum quam bo-
 num proprium quod ab uno solo possidetur: si hoc, scilicet simplici-
 ter dictum. illo, scilicet simpliciter dicto. melius & optimum conum
 quod in hoc. scilicet genere. melius est eo quod in altero: scilicet est
 genere optimum: & si optimum optimo melius: & simpliciter hoc il-
 lo melius. Ex hoc loco colligitur quod communiter dicitur: sicut se ha-
 bet simpliciter ad simpliciter ita magis ad magis & maximum ad ma-
 ximum.

Quæ amicos magis participare: quæ non: & ad amicos magis agere vo-
 lumus: quæ ad quemlibet hæc magis eligenda.

Quæ ex circumstantia sunt necessariis sunt meliora: aliquando autem ma-
 gis eligenda: melius est enim bene uiuere quod est ex circumstantia quæ
 uiuere quod est necessarium.

Aliquando quæ sunt meliora non magis eligenda ut philosophari meli-
 us quam ditari: sed non magis eligendum indigenti necessariis.

Possit quod non est ab alio magis eligendum quam quod est ab alio.

Si hoc sine illo eligendum: illud autem sine hoc non: magis eligendum
 primum: ut potestas. scilicet diuinitas sine prudentia non eligenda: pen-
 dentia sine potestate eligenda.

Cap. v. Duorum si alterum negamus: ut reliquum uideatur nobis inesse
 illius eligendum est magis quod uolumus uideri nobis: nescire stude-
 re negamus ut ingeniosi uideamur.

Cuius absentia minus increpanda grauitur ferentibus: & cuius absentia
 magis increpanda non grauitur ferentibus: hoc magis eligendum.

Si hoc facit bonum illud cui adest: illud autem non facit: magis eligen-
 dum quod facit: & si utrumque facit: quod magis facit: aut quod melius
 & principalius.

Eorum quæ sunt sub eadem specie: quod habet propriam uitutem ma-
 gis eligendum quam quod non habet: utrisque autem habentibus quod
 magis habet.

Cap. vi. Cuius superabundantia magis eligenda: ipsum magis eligendū
 ut amicitia pecunia.

Cuius magis eligit quis se causam esse quæ cuius alterum: scilicet si quis
 esse causam. magis eligendum: ut amicos pecuniis magis eligimus:

Quod appositum toto totum magis eligendum facit id magis eligendū
 hunc locū ut dicit textus protulit ut non debemus ad ea quæ sunt
 appositae utitur eorum ut quicquid aliter quolibet modo: ut debetur
 nam terra & salce quæque ars fabricatorum & terra salce cum tota magis

eligenda non tamen simpliciter facienda magis eligimus.

Quo ablato ab aliquo quod restat est minus bonum: illud magis eligendum erit quod ablatum reliquum magis facit.

Capit. vi. Quod propter se eligitur magis eligendum est quod propter gloriam uel sanitas de corpore.

Diffinitio eius quod est ad gloriam hæc est: quod nullo consensiente non cessat inesse.

De duobus quod propter se magis est honorandum hoc etiam medium & magis eligendum.

Quod ad omnia uel plura est utile est magis eligendum eo quod non sic sit.

Quod propter melius est magis eligendum: ut quod propter uirtutes & quod propter delectationem.

Magis sciendum est quod impedit uirtutes uel ægrotudo: scilicet ætatem uoluptatis & eius quod est studiosum esse: prolixius est ægrotudo.

Capit. vii. Quod naturaliter est bonum palam quoniam est eligendum.

Ex hypothesi est probare si uni inest & omni inesse uel non inesse ut si uni anima hominis est immortalis: & alius immortales: si autem hæc non nec alias.

Capit. viii. Quod natura tale magis est tale & quod non natura tale si hoc quidem facit tale cuiusque inest illud autem non magis erit tale quod facit & quod non facit.

Si duorum utrumque facit tale quod magis facit hoc magis tale.

Quo ablato reliquum est minus tale ipsum est magis tale.

Quæ sunt contrariis impermixta magis talia sunt ut albus nigro impermixtus. Ex hac propositione colligi potest quod in formis habentibus contrarium causa suscipiendi magis & minus sumitur ex permutatione contrarii cum contrariis & ex deputatione contrarii a contrario.

Quod magis suscipit propterea proposita rationem illud magis tale ut quia albi est ratio coloris segregantius uel si albius est color magis segregantius uel si.

Capit. ix. Vniuersaliter inter mentes & constituentes particulariter etiam medium si omni inest & alicui & si nulli nec alicui.

Propositiones ex primo capitulo quarti libri Topico rum. Aristotelis.

Iponatur genus alicuius speciei: inspicendum si de omnibus quæ sunt sub eadem specie prædicatur si non non est genus: deinde si in eo quod quid sit prædicatur: si sub eadem diuisione, id est eodem prædicamento genus est ipsum si speciei: si non non est genus.

Rursum inspicendum est si contingit genus participare quod positum est

sub genere: si sic non est genus.

Participare est suscipere participati tationem: unde species participant genere non autem e contra.

Si de aliquo assignata species ueta est: genus autem non: & si nullam speciem cōtingit participare quod positum est in genere: & si de pluribus dicitur q̄ genus quod in genere positum est & si genus de equalibus & species dicantur: & si genus sit eorum quæ non differunt specie sed numero: non est genus quod dictum est.

Cap. ii. Considerandū est si quod aliud genus est assignatæ speciei quod neq̄ continet assignatum genus: neq̄ sub illo est: si sic non erit genus: & si de specie in eo quod quid est prædicatur & de quibus species prædicatur: & si rationes generum appropriantur ad assignatam speciem: si non: non est genus.

Cap. iii. Rursum si quis differentiam assignauit ut genus: ut immortale genus dei: non recte genus assignauit.

Differentia est animalis immortale: eo quod animalium alia mortalia alia immortalia.

Si quis ponat differentiam sub genere male assignauit:

Differentia non participat genus: nam omne quod participat genus species est uel individuum.

Si genus sub specie & differentia sub specie: & genus sub differentia ponatur: & si nulla differentia generis prædicatur de assignata specie: & prius natura species: & simul interimat genus: & si contingit speciem amittere dictum genus uel differentiam: & si quod in genere positū est participat aliquid contrarium generi: & si æquiuoca species generi: & si genus transumptiue dictum est: non genus assignatum est.

Cap. v. Oportet contraria in eodem genere esse si nihil sit contrarium generi.

Si omnino in nullo genere est quod speciei est contrarium: sed est ipsum genus: non assignatur genus.

Si cōtrarium est alicui genus & species: & si horum quidem est medium: illorum autem nihil non est genus: nam si generum est medium & specierum: & si specierum & generum: & utriusq̄ similiter est medium: aut secundum negationem aut secundum subiectum.

Instantia sit quoniam sanitatis & ægritudinis. quæ scilicet sunt species. nō est medium boni autem & mali est. quæ scilicet sunt genera potest dici q̄ regula non intelligitur uniuersaliter: sed solum in moralibus est uniuersaliter uera: non autem in naturalibus.

Quando non est contrarium generi sed speciei: considerandum non tantum si cōtrarium sit in eodem genere: sed etiam si medium quo cuncta sunt summa & media: si sic non est: non erit genus.

Instantia fit quoniam egestas & superabundantia in eodē in malo enim ambo: mediocre autem cum sit medium horum in bono est. Soluitur quod nritus non est medium per participationem de quo datur. Consideratio sed per abnegationem: & hoc considerando ipsam quantum ad rationem boni quam habet per conformitatem ad rationem: sed si uirtus consideretur quo ad substantiam habitus & respectu circumstantiarum dicitur medium per participationem.

Considerandum si genus quidem contrarium est alicuius species autem nulli: si non: non est genus.

Instantia fit quoniam sanitas ægritudini contraria: febris autem cum sit ægritudinis species nulli contraria: similiter & ophthalmia. Soluitur quia consideratio non intelligitur universaliter: sed quando uterque contrariorum habet species: unde instantia non ualeat quia cum ægritudo habeat species: eius contrarium scilicet sanitas non habet speciem.

Cap. vi. In casibus & coniugatis similiter sequitur. scilicet terminat problema generis, inter inuenti & constructi: similiter enim uni & omnibus instantur si iustitia disciplina quedam: & quod sit iuste & disciplinate: & iustus erit disciplinatus: si autem horum aliquid non est genus: nec reliquorum.

Si unum simile est genus ad reliqua: multa alterum ad alterum.

Si generatio unus est genus generationis alterius: etiam unum est genus alterius: ut si ædificare est operari: ædificasse est operatum esse: similiter se habet & in corruptiōibus & in generatiuis: & in corruptiōibus: & in potentia: & uisibus.

Cap. vii. Si priuatio sit quod oppositum est species: si in assignato genere est oppositum: non est assignatum genus.

Priuatio aut in nullo genere est simpliciter: aut non in ultimo genere cum species sit si uisus in ultimo genere est sensus: cæcitas non erit sensus.

Si generi & species opponitur priuatio: si non est oppositum, scilicet generi in opposito, scilicet species. nec quod assignatum est. scilicet genus in assignato est: id est in specie.

Si oppositum in opposito: & propositum in propositio: ut si cæcitas in sensibilitate quedam: & uisus sensus est.

Cap. viii. In contradietoriis considerandum si superius ponitur genus in inferioris: negatio inferioris sit genus negationis superioris: si non: non est genus.

Si affirmatio sit genus affirmationis: opposita negatio est genus oppositæ negationis: ut si bonum sit genus suauis: non suauis erit genus non boni.

Cap. ix. Si species ad aliquid est: & genus erit si autem genus est ad ali-

quid non necessarii erit species ad aliquid : nam disciplina ad aliquid
et grammatica autem non.

Instanti : fit quia virtus est species boni & pulchri : & virtus quidem ad ali-
quid est : bonum autem & pulchrum non ad aliquid : sed qualia sunt.
Solutur quia instanti datur in rebus secundum dici & regula intelli-
gitur in rebus secundum esse.

Pro sequenti consideratione sciendum qd licet genus & species sint diuer-
sa relativa & referantur ad diuersa correlatiua immediate : genus tamē
mediate refertur ad correlatiuum speciei.

Si non ad idem dicitur species & secundum se & secundum genus non est
assignatum genus.

Si non ad idem dicitur species & secundum genus & secundum omnia ge-
neris genera non erit genus.

Instantia fit quoniam non necesse est secundum se : & secundum genus
speciem ad idem dicentem scientia scibilis dicitur habitus autem & di-
spositio non scibilis : sed animæ. Instantia non valet quia datur de rela-
tiuis secundum dici & non secundum esse : de quibus datur confide-
ratio.

Si non ad æqualia dicitur genus & species non est assignatum genus.

Diffi. Datio genus est donum nam donum est datio inædibilis.

Eorum quæ dicuntur ad aliquid : alia quidem sunt ex necessitate in illis
aut circa illa ad quæ dicuntur ut habitus & dispositio in illis ad quæ di-
cuntur alia non necesse quidem in illis esse contingit autem inesse ut
scibile est in anima nihil enim prohibet & sui scientiam habere animam
non necessarium autem est : alia vero simpliciter non contingit inesse
illis ad quæ dicta sunt ut contrarium in contrariis neq; scientiam in sci-
bilis si sit scibile homo uel anima.

Si genus assignatum se habet aliquo istorum modorum ad suam corre-
latum & non species non est assignatum genus.

Capi. x. Si habitum genus actus & actū genus habitus ponat aliquis : non
assignat genus.

Si quis habitum consequentem potentiam ordinat ut genus peccanti

Non contingit idem. **libet genus** : amplius permanere : si quod ex spe-
cie omnino permittatur sicut nec idem animal quandoq; hominē
esse contingit quandoq; non.

Si assignatum pro genere & cui assignatur in aliquo eodem nata sunt sic-
ri : recte assignatum est in quo enim species & genus : si uero non : non
est assignatum genus ut si uerecundiam timorem dicantur itam tri-
sticiam non accidit enim in eodem speciem & genus esse : nam uere-
cundia quidem in rationabili timor in animositate : tristitia in concu-
piscibili in animositate.]

Capl. xi. Si secundum quid genus dictum: species ipsa participat: non est assignatum genus.

Considerandum est si in aliquibus participatur genus ut pars. scilicet in /
tegralis. si sic non est assignatum.

Nullo modo pars predicatur de toto: quare nō est corpus genus anima-
lis eo quod pars est.

Videndum est si quis aliquid vituperabilis in potentia aut possibile: ut
genus posuit si sic non assignatur genus ut si detractorem uel latronē
ponat cum qui ualeat latenter extranea furari: nemo enim prae-dictorū
in eo quod possit aliquid horum talis dicitur.

Potest deus & studiosus praua facere: sed non sunt huiusmodi nam om-
nes prauis secundum appetitum: uel melius. secundum electionem di-
cuntur. ut textus graecus habet.

Omnis potestas est eorum quae eligenda sunt: nam & prauorum potesta-
tes eligendae: eo qd deum & studiosum habere eas dicimus. possunt eni
praua agere.

Nullius vituperabilis erit potestas.

Si quis propter se eligibilem uel honorabilem: potestatem uel possibi-
le uel effectiuum ut genus posuit non assignat: nam omnia huiusmo-
di propter aliud eligenda.

Si quid eorum quae sunt in duobus generibus aut pluribus in alterum po-
suit non assignatur detractorem & sedactorem: neq; enim qui appetit
impossibilia non potens autem: aut neq; qui potest non appetens autē
detractor est: sed qui utraq; hec habet. Notandum tamen qd idē lectū-
dam idem conformiter & uniuoce non potest esse in diuersis generi-
bus: quia diuersorum generum & non subalternatum. & cetera. tamen
idem secundum diuersa quae in ipso sunt: aut etiam secundum idem no-
men uniuoce potest poni sub diuersis generibus non subalternatis.

Capl. xii. Si genus quidem ut differentiam differentiam uero ut genus as-
signant non recte assignant.

Diffi. Stupor admiratio est uehemens.

Diffi. Fides opinio est uehemens.

Si quis passionem in genus passi ponit: peccat assignando genus: ut si im-
mortalitatem uitam sempiternam dicat: passio enim uitae immortali-
tas est.

Si quis concedit ex mortali aliquem fieri immortalem: palam qd nullus
eum dicit aliam uitam sumere: sed casum aliquem uel passionem huius
eidem aggregari.

Si passionem illius cuius est passio dicunt esse genus: non assignant genus:
ut quoniam uentus est aer mobilis: magis enim motus aeris uentus est.

Si quod assignatū est nullius est genus: neq; genus erit ut album nullius

erit genus.

Si ponatur genus quod omnia sequuntur non erit genus: ut ens & unum.

Si ens genus assignauerimus: omnium erit genus: eo quod prædicatur de eis: de nullo enim genus nisi de speciebus prædicatur: quare & unum erit species entis: accidet ergo de omnibus de quibus genus prædicatur & speciem prædicari eo quod ens & unum de omnibus similiter prædicantur.

Si in subiecta specie assignatum genus dicitur: tale scilicet accidens ut album in nive: non erit genus.

Si non uniuocum sit genus: species: non erit genus.

Capit. xii. Si genus suscipit magis & minus: species autem non suscipit: non erit genus.

Capit. xiii. Separandum est genus a differentia: quoniam genus de pluribus dicitur: quam differentia. Et quoniam secundum interrogationem eius quod est quid est magis conuenit genus quam differentia dicere: & quoniam differentia quidem generis qualitatem semper indicat: genus autem differentie non.

Non oportet semper si aliquid sequitur ad aliud non conuertibiliter quod sit illud genus: quoniam non ens sequitur omne quod sit & non conuertitur: sed tamen non ens non est genus eius: non enim sunt non entis species.

Aduerte quod in rebus successiuis exemplum istius considerationis non habet ueritatem: quia in huiusmodi rebus suum esse in fieri consistit: atque in quadam suarum partium successione ad inuicem: ut quando hunc sunt entis: res enim successiue dicuntur illæ quibus repugnat omnes partes simul permanere: in motu & compassu rebus ergo permanentibus solummodo. Sed habet ueritatem: quia dum res perueniens est in fieri: non dum in fieri essentiam si non in propriis fieri habito sine vel forma cessat motus & generatio: ut dicitur in primo & generatione com. lv.

Ex capitulo primo quinti libri Topicorum.

Proprium inest per se & semper aut ad aliud & quando.

Diff. Per se proprium est quod ad omnia assignatur: & ab omni separat.

Diff. Proprium ad aliquid est quod non ab omni separat: sed ab aliquo statuto determinat.

Diff. Proprium semper est quod secundum omne tempus uerum est & nunquam relinquit suum subiectum.

Diff. Proprium quando est quod secundum aliquod tempus uerum est: & non ex necessitate semper consequitur.

Si non ad omnia assignatur: sed specie: in se & ab omni separat: non est proprium per se bene assignatum.

Si non inest siue non inlat siue non inest: non erit proprium semper.

Capl.ii. Si non per notiora positum est proprium: & si omnino ignotius illo cuius est proprium: non erit bene positum proprium.

Propter noticiam proprium facimus. nam discendi causa & proprium & definitiones facimus.

Capl.iii. Si aliquod nouum quod in proprio fuit assignatum multipliciter dicitur: uel etiam tota oratio: id est descriptio in qua ponitur proprium. multipliciter dicitur: non erit bene positum proprium.

Quod multipliciter dicitur obscurum facit quod dictum est.

Capl.iiii. Si frequenter idem dicitur in proprio. scilicet implicite: nō erit bene assignatū proprium: ut si corpus tenuissimū mobile sursum proprium ignis: hoc enim frequenter dixit corpus.

Conturbat audientem quod frequenter dicitur.

Capl.v. Si plura propria quis assignet eiusdem: non determinans quoniam plura ponit: non bene erit positum proprium: ut si corpus tenuissimum & leuissimum proprium ignis.

Quemadmodum in definitionibus nihil oportet preter ea quæ indicat substantiam orationi adiacere: sic nec in propriis preter eam quæ facit proprium nihil coassignandum est orationi.

Capl.vi. Si eodem quis usus est cuius proprium assignauit: aut aliquo eorum quæ sunt eius. non erit bene proprium positum: ut si animalis proprium substantiam: cuius species est homo.

Capl.vii. Si in assignando proprium quis opposito aut omnino simul natura: aut posteriore aliquo usus fuerit: non erit bene positum proprium: ut qui dixit boni proprium: quod maxime malo opponitur: opposito usus est boni. scilicet malo.

Quod simul est natura & posterius non faciet notius.

Opposita sunt simul natura.

Si quod nunc proprium est assignas non determinas: quoniam nūc proprium assignas: non erit bene proprium positum.

Quod extra morem sit omnem: semper determinatione indiget: & nō est danda in interpretationis occasio.

Si quis tale assignauit proprium quod manifestum non est aliter inesse quæ sensum non erit bene positum proprium.

Omne sensibile ex sensu factum incertum sit: datum est enim si adhuc. id est postquam remotum est a sensu. inest: iteo quod solo sensu cognoscitur.

Capl.viii. Si quis definitionem ut proprium assignauit: non erit bene positum proprium: non enim oportet indicare quid est esse proprium.

Capl.ix. Si de quo subiectum & proprium predicatum aut econuerso: erit bene positum proprium: si non non erit bene positum: unde hic locus destruendi & constituendi utilis est.

Si subiectum propriū assignauit eius quod in subiecto dicitur non erit proprium.

Si secundum participationem, deest secundum partem formalem rei quæ est differentia assignauit proprium non erit proprium.

Quod secundum participationem inest ad quid est esse conduct: & erit huiusmodi differentia quædam de aliqua specie dicta. Hic accipit potius quod dicitur differentia est quæ conducit ad esse.

Si non contingit simul inesse proprium sed postea uel prius q̄ subiectum cuius est: non erit proprium.

Si eorundem in eo q̄ eadem sunt non est idem proprium non erit proprium.

Utile est hic locus & in accidentem hisdem in eo quid eadem sunt eadem oportet inesse & non inesse.

Capit. xij. Si eorum quæ eadem sunt species idem specie est semper proprium erit proprium: si uero non non erit.

Capit. xiii. Quod inest alicui cui accidit aliquid: & accidens inest sumptum eo cui accidit: & contrariū quod inest homini & albo homini inest: & e conuerso.

Non est diuersum uel idem simpliciter cui accidit & accidens cum eo cui accidit sumptum: sed aliud dicitur eo q̄ diuersum sit eis esse, i. ratio.

Ei qui omnino instat omnino est aduersandum.

Capit. xiv. Nō ē una species ignis: diuersum enim est carbo & flēma & lux species unūquodq̄ aut horū ignis: & subtilior est lux carbone & flēma.

Capit. xvi. Quod esse indicat: non proprium sed diffinitio est.

Si quod totius est proprium non uerum est de partibus per partes non dicitur de uniuerso non erit proprium quod assignatum est proprium: si autem uerum est de unoquoq̄ similium partium quod est proprium totius erit proprium ut terræ proprium deorsum ferri.

Capit. xviij. Si contrariū non est contrarium proprium neq̄ cōtrarium erit contrariū proprium: si uero contrarium contrariū proprium est: & contrariū contrarium proprium erit.

Ad huius loci declarationem ponitur exemplum textus ut ostendat contrarium est iustitia: & optimum pessimum: optimum autem non est proprium iustitiæ: nec etiam erit pessimum proprium iustitiæ: sed bene quia est proprium esse eligendum: mali proprium erit esse fugiendum unde ut dicit hic locus tenet constructiue & destructiue.

Si hoc quod ad aliquid est eius quod est ad aliquid non est propriū: neq̄ eius quod ad aliquid est eius quod est ad aliquid erit proprium: si uero fuerit erit proprium. ponit autem exemplum nam duplici dicitur ad diffiduum: & superans ad superatum non est autem duplici propriū superans: nec erit dimidiū propriū superatū quia uero, unum dicitur ad

duos: & dupli proprium est se habere ut duo ad unum: erit dimidii proprium se habere ut unum ad duos: unde tenet hic locus constructiue & destructiue: ut dicit.

Si hoc secundum habitum dicitur est habitus proprium: & priuationis hoc quod secundum priuationem dicitur erit proprium: & e conuerso si uero non non erit.

Ponit autem exemplum: quia enim uisus est proprium uidere secundum quod habemus uisum: erit cecitatis proprium non uidere: secundum quod non habemus uisum: apri tamen uidere: quia uero surdus non est proprium insensibilitas: neque auditus proprium erit sensus. & hic locus utilis est constructiue & destructiue.

Si affirmatio uel quod secundum affirmationem dicitur. Id est predicatur subiecti est proprium: non erit negatio: uel quod secundum negationem dicitur: subiecti proprium: si autem sit negatio aut quod secundum negationem dicitur: subiecti proprium non erit affirmatio neque quod secundum affirmationem dicitur.

Hic locus ut dicit tenet sumitur tantum peres predicatis: & est solum utilis destructiue: quia enim animalis proprium est animatum: non erit animalis proprium non animatum.

Si affirmationis affirmatio non est proprium: neque negatio negationis erit proprium: & si negatio negationis non est proprium neque affirmatio affirmationis erit proprium.

Hic locus ut dicit sumitur tam ex predicatis quam non predicatis: & tam de subiectis quam non subiectis: & solum utilis est destructiue: ut quia non est proprium hominis animalis: neque proprium non hominis erit non animalis: & e conuerso.

Si affirmationis affirmatio est proprium: & negatio negationis erit proprium: si autem negationis negatio est proprium & affirmatio affirmationis erit proprium.

Hic locus ut dicit est utilis constructiue: & ponit exemplum: ut quia proprium animalis est uiuere: erit non animalis proprium non uiuere: & e conuerso.

Si quod assignatum est proprium affirmationis est proprium: non erit idem negationis proprium: si autem negationis est proprium non erit affirmationis proprium.

Hic locus ut dicit attenditur peres subiecta: & est utilis destructiue: & ponit exemplum: ut quia animalis proprium est animatum: non animalis proprium non erit animatum.

Affirmatio negationis & negatio affirmationis non est proprium: nam affirmatio negationi omni non inest: negatio autem affirmationi inest quidem: ut proprium autem non.

Et ex hoc inferet qd hic locus constructi falsus est: si assignatum proprium non est affirmationis propdum erit negationis.

Cap. xviii. Si eorum quæ e diuerso diuiduntur quod nullius quæ e diuerso diuiditur est proprium: neq; quod positum est proprium: erit propdum huius cuius positum est esse propdum.

Ponit autem exemplum: ut quoniam: sensib. se. l. quod contra intelligibile diuiditur nullius mortalium animalium est proprium non erit intelligibile dei proprium: & est utilis is locus destruendi.

Si reliquorum quæ e diuerso diuiduntur quolibet sumptum est proprium: singulis eorum quæ e diuerso diuiduntur erit huiusmodi proprium cuius positum est esse proprium.

Ponit autem exemplum: ut quia prudentiæ proprium est perfecti naturæ esse rationalis potentie uirtutem sic & temperantiæ erit proprium perfecti naturæ esse concupiscibilis uirtutem: & est utilis hic locus construendi.

Cap. xix. Si casus non est casus propdum: neq; casus erit propdum casus: quoniam nō est eius quod est iuste propriū hoc qd bene: neq; erit iuste proprium bonum.

Si casus est casus proprium: & casus erit casus proprium: ut quoniam homini est proprium gressibile bipedi: & homini erit proprium gressibili bipedi.

Si oppositi casus non est proprium oppositi casus: neq; oppositi casus erit propdum oppositi casus: ut quia eius quod est iuste non est proprium bene: neq; eius quod est iniuste erit proprium male.

Si oppositi casus est proprium oppositi casus: & oppositi casus erit proprium oppositi casus: ut quoniam boni est proprium optimum: & mali erit proprium pessimum.

Cap. xx. Si eius quod similiter se habet: quod similiter se habet non est propdum: neq; quod similiter se habet: eius quod similiter se habet erit proprium: ut quoniam non est proprium medici facere sanitatem: neq; erit proprium aedificatoris facere aedificium.

Si quod similiter se habet eius quod similiter se habet est proprium: & quod similiter se habet eius quod similiter se habet erit proprium: ut quoniam medicus similiter se habet ad perfecti naturæ esse sanitatis: & gymnastes, id est præceptor exercitiorum, ad perfecti naturæ esse enexie, id est bonæ habitudinis, est autem proprium gymnastis perfecti naturæ enexiæ: proprium erit & medici perfecti naturæ sanitatis.

Si quod sic se habet eius quod sic se habet non est proprium: neq; quod sic se habet eius quod sic se habet erit proprium. Si autem eius quod sic se habet hoc quod sic se habet est proprium: eius non erit proprium

cuius positum est esse proprium: ut quoniam sic se habet prudentia ad pulchrum & sœdum eo q̃ disciplina utriusq; eorum est: non est autem prudentiæ disciplinam esse pulchram: nec erit proprium eius disciplinam esse sœdum. Si uero est proprium prudentiæ disciplinam esse pulchram non erit proprium eium disciplinam esse sœdum.

Si quod secundum esse dicitur non eius quod secundum esse dicitur est proprium: neq; quod corrumpi eius quod secundum corrumpi: neq; quod generari eius quod secundum generari dicitur erit proprium: ut quando non est proprium hominis esse animal: neq; eius quod generari aut corrumpi hominem erit proprium generari aut corrumpi animal. Eodem modo accipiedum est & ex generari ad esse ad corrumpi: & ex corrumpi ad esse & generari.

Si quod est secundum esse positum proprium est eius quod secundum esse positum est: & eius quod secundum generari dicitur erit hoc quod secundum generari dicitur proprium: & eius quod secundum corrumpi eius quod secundum corrumpi assignatum est: ut quoniam hominis est proprium mortale esse: & eius quod est generari hominem erit proprium generari mortale: & eius quod est corrumpi hominem corrumpi mortale.

Cap. xxi. Si quod magis est eius quod magis est non est proprium neq; quod minus est erit proprium eius quod minus est: neq; quod minime eius quod minime: neq; quod maxime eius quod maxime: neq; quod simpliciter eius quod simpliciter. Ut constituenti etiam hic locus utilis est: ut quoniam magis uiuentis magis sentire est proprium: & minus uiuentis minus sentire: & maxime maxime: & minime minime: & simpliciter simpliciter.

Cap. xxi. Si superhabundantiam. id est aliquid in plus se habens. posuit proprium: non erit proprium. Si autem non superhabundantiam posuit proprium erit secundum hoc bene positum proprium: ut hominis proprium animal mansuetum natura bene positum est.

Corrupta re nihil minus erit ratio eius.

Incipiunt propositiones ex primo capitulo sexti libri Topicorum.

Nec limitatur diffinitio aut quoniam omnino non est necrum dicere de quo nomen. scilicet diffiniri. & rationem. id est diffinitionem. aut quoniam genere existente non posuit genus nec conueniens genus:
Eorum quæ sunt in diffinitione maxime uidetur genus

substantiam diffinitio significare.

Interimitur etiam quoniam non est propria diffinitio: aut quia non dixit quod est esse rei: aut quoniam si dixit non bene.

Capitulum. Facilius est quemlibet fecisse quam bene fecisse.

Oportet diffiniientem planissima interpretatione uti: eo quod innotescen dignitate redditur diffinitio.

Si amplius dixit in diffinitione quam oporteat interimitur diffinitio: nam omne appositum, id est quod non est de eadem diffinitum, in diffinitione superfluum est.

Si in diffinitione ponatur quod sit æquiuocum multiplex non bene assignatur diffinitio.

Si diffinitio multipliciter dicto diuidens non dicitur: non bene assignatur diffinitio: incertum enim utrum diffinitionem assignauit & maxime huiusmodi fieri contingit lateute æquiuocatione.

Si diffiniens aliquid secundum translationem dixit ut tetram nutricem non bene assignatur diffinitio.

Incertum est omne quod secundum translationem dicitur.

Si diffiniens non usitatis nominibus utitur non bene assignatur diffinitio: nam obscurum est omne quod inusitatum est.

Omnes transferentes secundum aliquam similitudinem transferunt.

Diffinitio. Imago est culus generatio per similitudinem est:

Si non manifesta est contrarii ratio ex hoc quod diffinitur contrarium: non bene assignatur diffinitio: nam qui bene assignat contraria consignant.

Si per dicta non sit manifestata culus est diffinitio: non bene assignatur diffinitio.

Capitulum. iiii

Si quod appositum est in diffinitione in omnibus quidem inest: & non separat ab his quæ sunt in eodem genere: uanum est huiusmodi appositum.

Oportet genus ab alijs separare: differentiam uero ab aliquo eorum quæ sunt sub eodem genere.

Si proprium, id est inueniibile est quod appositum est: ablatum autem illo: & reliqua diffinitio propria erit, id est conueniibilis. & in indicat substantiam: superfluum erit appositum.

Simpliciter dicendum omne superfluum quo ab lato quod reliquum est manifestum facit quod diffinitur.

Si quid eorum quæ sunt in diffinitione non omnibus inest quæ sunt sub ea de specialis: perus diffinitio: qui uero sunt quod inest omnibus quæ sunt. Quia per dicitur respectus per determinationem: tamen sit conueniibilis: & sic tota

diffinitio sit conuertibilis: sed diffinitio in qua ponitur quod non conuertitur omnibus nunquam potest fieri propria & conuertibilis.

§ Idem ex eadem parte, id est a parte predicationis vel subiecti. frequenter dicitur: superfluum est.

Vnum idem nomen bis dicere non est in conueniendum, ut scilicet cum dicimus animal gressibile bipes est bipes: sed frequenter de aliquo idem predicare.

Si uniuersali dicto addit & particulares superfluum est nam idem frequenter dicit.

Capit. iiii. Si non per priora & euidentiora fecit diffinitionem non diffinitio: plures enim essent eiusdem diffinitiones.

Omnis doctrina & omnis disciplina ex prioribus & euidentioribus habet fieri.

Non per euidentiora dicit diffinitionem dupliciter est accipere: aut enim simpliciter ex ignotioribus aut nobis ignotioribus: contingit enim utrumque.

Simpliciter euidentius est quod prius est posteriore: ut punctum linea.

Simpliciter melius est per priora posteriora temptare cognoscere disciplinabilius enim homini est uerum ad eos qui impotentes sunt cognoscere necessarium fortasse per ea quæ illis sunt cognita facere diffinitionem.

Diffinire per notiora nobis non contingit quidem esse rei indicare: nisi contingat idem & nobis notius esse & simpliciter notius.

Oportet per genus & differentias diffinire cum qui bene diffinit hæc autem simpliciter sunt priora & euidentiora.

Spesie nota necesse est genus & differentiam cognosci: non autem e conuerso.

Per simpliciter notiora: sola una & eadem diffinitio semper fiet.

Diff. Simpliciter notum est quod non omnibus notum est: sed quod bene dispositis intellectu.

Si eius quod est in quiete & diffinitum per infinita & quæ in motu sunt assignata est diffinitio: interimere conuenit diffinitionem.

Capit. vi. Eius quod non est ex prioribus diffinire tres sunt loci: primus si per oppositum, scilicet et contrarie, oppositum diffiniuit non ex prioribus diffiniuitur si per malum bonum.

Simul natura sunt opposita & eadem disciplina utriusque est.

Quæ sunt ad aliquid non est possibile sine altero alterum cognoscere: eo quod necessarium est in alterius diffinitione simul sumi & alterum.

Si eodem usus est ei quod diffinitur non ex prioribus diffiniuitur si solem stellam esse quæ die apparet diffiniuit: nam qui die utitur: solem

uitur.

Diffi. Dies est solis latro super terram.

Si eo quod ex diuerso diuiditur illud quod e diuerso diffiniuit non diffiniuit ex prioribus: simul enim natura sunt quæ ex eodem genere e diuerso diuiduntur.

Similiter si per inferiora superiora diffiniuit: non ex prioribus diffiniuit.

Cap. vi. Si cum res est in genere non ponitur genus in ratione quid est: peccatum est:

Genus uult quid est significare: & primo ponitur eorum quæ in diffinitione ponuntur.

Si ad plura dictæ ex quod diffinitur non ad omnia assignauit: peccatum est: si grammaticam diffiniuit scientiam scribendi quod profertur. scilicet litteras, ubi tamen textus q̄ hic modus diffiniendi tenet quando ad plura dicitur per se & non per accidentia: uelut medicina dicitur sanitatem & agnitio nemine sciret sed de uno dicitur per se de alio per accidentia.

Diffini. Gramatica est scientia scribendi & cognoscendi quod profertur.

Si non ad melius sed ad peius: cum sint plura ad quæ dicitur quod diffinitur: peccatum est.

Omnis disciplina & potestas dicta ad aliud eius quod est optimum uidetur esse.

Si non positum est proprium genus eius quod diffinitur: peccatum est in diffinitione.

Si transcendens dixit genus qui diffiniuit: & non proximum: est in immediate genus peccatum est.

Proximum genus ponendum est in diffinitione: aut omnes differentias superiori generi addendum: per quas determinatur proximum genus: sic enim nihil erit prætermisum.

Qui tantum superius genus dixit: non dicit inferius genus.

Cap. vii. Si rei non diffiniuit differentias: aut si omnino aliquid dixit: scilicet hoc pro differentia. quod nullius conuenit differentiam esse: ut animal aut substantiam non diffiniuit.

Si non inest aliquid quod e diuerso diuiditur dicta differentia: non erit quæ dicta est generis differentia.

Omne genus his quæ e diuerso diuiduntur differentiis diuiditur.

Sicut e diuerso diuisa differentia: nō est autem uera de genere: neutra erit generis differentia.

Omnes quæ e diuerso diuiduntur differentie ueræ sunt de proprio genere:

hoc tamen sub distinctione

Si uera est differentia de genere non facit autem appposita generi speciem: non erit hæc specifica generis differentia.

Omnis specifica differentia cum genere facit speciem.

Si differentia negatione diuidit genus: non erit differentia: accidet enim genus participare speciem: & alia differentiarum ex necessitate prædicabitur de genere: nam de omni affirmatio aut negatio uera est. Et ut dictum est locus solus habet ueritatem ad illos qui ponunt genus: separatum & unum numero: non autem illis qui ponunt genus esse commune participatum multis speciebus.

In quibusdam necessarium est uti negatione diffiniens ut in priuationibus.

Diffinitio. Careum est quod non habet utrumcumque natum sit habere.

Differit nihil negatione diuidere genus. Et hoc intellige si differentia affirmatiua sit: ignota quia per negationem circumloquimur differentiam oppositam differentia affirmatiua.

Cap. vii. Si speciem ut differentiam assignauit: & genus ut differentiam dixit in diffinitione non diffiniuit.

Si non quale quid: sed hoc aliquid significat assignata differentia: intelligitur diffinitio.

Si differentia diffinitio secundum accidens inesse: interim utitur diffinitio.

Nulla differentia est eorum quæ secundum accidens insungit: nec genus: non enim contingit differentiam inesse & non inesse.

Si prædicatur de genere differentia uel species: aut inferius aliquid speciei: non erit diffiniens.

Si prædicatur genus de differentia: non est diffiniens.

Genus prædicatur de quibus differentia: non de ea differentia quæ de specie dicitur: nam si secundum unamquamque differentiarum animal prædicaretur: multa animalia de specie prædicarentur: nam differentia de specie prædicantur.

Et amplius omnes differentia: aut species aut individua essent si quidem sunt animalia: & unumquodque animalium aut species est aut individuum.

Si species aut inferiorem aliquod de differentia prædicatur. solus unus animalis non erit diffiniens.

Si non prior est differentia speciei: non erit diffiniens.

Posteriorem genere specie autem priorem differentiam oportet esse.

Si diuersi generis est dicta differentia: neque contenti neque continentis: non erit diffiniens.

Non erit eadem differentia duorum generum non continentium se in /

ulcem: neq; sub eodem utrisq; existentibus:

Non necesse est differentiam omnem proprium genus inferre: eo quod contingit tandem duorum generum esse non continentium se inui- cem: sed alterum tantum necesse est inferre: ut bipes gressibile: uel nola- die animal.

Capit. viii. Si loci differentiam assignauit substantiæ: non erit diffiniens.

Vnde dicit qđ quidam increpant eos qm in gressibili & aquatili dunt- dum animal: tanquam sint istæ differentie loci: sed non recte incre- pant.

Si differentiam passionem assignauit: non erit diffiniens: omnis enim pas- sio magis facta abiecit a substantia differentia autem non huiusmodi est: sed magis saluare uidetur culus est differentia.

Capit. x. Si eorum quæ sunt ad aliquid: non ad aliquid differentiam assi- gnauit: non erit diffiniens: nam eorum quæ sunt ad aliquid & differen- tiæ ad aliquid sunt.

Si ad id ad quod natum est referri singulum eorum quæ sunt ad aliquid assignauit: erit diffiniens.

Quibusdam ad quod natum est singulum eorum quæ sunt ad aliquid so- lum est utrius ad aliud autem non: ut uisus ad uidendum: quibusdam au- tem ad aliud aliquid. Vt si aliquis diffinitur subterlate id est uas com- mune tecto: ad deferendum aliquando: sit quo aliquis habuit aquam.

Diffinitio eius ad quod natum est: ad quod utetur prudens circa singula propria disciplina.

Si non primum, scilicet subiecti, assignauit quando contingit ad plura, scilicet subiecta, dictum esse non erit diffiniens: ut prudentiam homi- nis uirtutem aut animæ: & non rationalis, scilicet potentie quæ ut di- citur est primum subiectum prudentiæ.

Si nõ susceptibile est: culus dicitur diffinita passio uel dispositio: uel quod libet aliud: peccantur qui dicunt quoniam somnus est impotentia sen- sus: nam magis somnus est effectum impotentie sensus: quia huius- modi eorum est.

Capitulo. xi.

Si secundum omnia tempora diffinitio diffinitio non consonet: accidit peccatum in diffinitione.

Capitulo. xli.

Si secundum aliud quid magis dicitur quod diffinitur qđ secundum assi- gnatam diffinitionem: interimitur diffinitio.

Si res diffinita suscipit magis quod aut secundum diffinitionem assigna- tur: non suscipitur e contrario quod secundum diffinitionem assigna- tur: suscipit res autem non interimitur diffinitio.

Si suscipiant utraq. scilicet diffinitio & diffinitum. magis non autem simul. id est i eodem tempore Interimitur diffinitio.

Si aliquibus duobus propositis de quo res magis dicitur de hoc diffinitio minus dicitur interimitur diffinitio.

Si diffinitum similiter inest utrisq. propositis diffinitio autem non similiter sed alteri magis interimitur diffinitio.

Capl.xiii. Si ad duo diffinitionem assignauerit secundum alterutrum. id est secundum disjunctionem & alteram partem tantum interimitur diffinitio ut bonum quod periculum aut auditum delectabile. Dicit autem secundum alteram partem tantum: quia si fuerit diffinitio data per disjunctionem ita q. amba partes disjunctione simul referantur ad diffinitum. potest dari per disjuncta: ut patet in diffinitione enunciati in primo peribermienas & problematis in quarto capitulo primi Topicorum.

Capl.xiiii. Si sit ad aliquid quod diffinitur & non dictum est in diffinitione ad quod dicitur secundum se aut secundum genus interimitur diffinitio.

Si allicui ad aliquid cuius est finis aliquis & non ad finem assignatur interimitur diffinitio.

Finis in unoquoq. est quod optimum aut cuius gratia alia quod autem optimum est dicendum in diffinitione.

In quibusdam si non determinauit qualis uel quanti uel ubi uel secundum alias circumstantias interimitur diffinitio: nam non sufficit dicere ambitiosum qui appetit honorem. sed addenda dicitur circumstantia uidelicet qualis uel quanti: uel ubi. nam omnes appetunt honorem.

In his quae sunt ad aliquid si ad quod genus assignatur & species ad illud assignatur erit diffinitio: si non non erit.

Si oppositi relativi non sit opposita diffinitio interimitur diffinitio.

Si contrarij non sit contraria diffinitio interimitur.

Si quis per priuationem habitum diffiniat in peccatum est in diffinitione nam sic diffiniens necesse esset eo quod diffinitur uti si acciperetur pro nomine. scilicet priuationis diffinitio. scilicet priuationis in qua ponitur habitus.

Necesse est priuationem per habitum diffiniri.

Si unum contrarium per alterum diffinitur interimitur diffinitio.

Capl.xvi. Si quod secundum priuationem dicitur diffiniens non assignat habitum & in quo natura est fieri uel simpliciter uel in quo primum natura est fieri interimitur diffinitio.

Capl.viii. Si eorum quæ secundum æquiuocationem dicuntur unam diffinitionem omnium assignauit communem: interimitur diffinitio.

Diff. uniuoca sunt quorum una est secundum unum nomen ratio:

Æquiuocum respondentem diuidendum est.

Quoniam quidam respondentium uniuocum æquiuocū dicit esse quādo non aptatur ad omne assignata oratio: æquiuocum autem uniuocum si ad utrumq; aptatur prius: id est a principio disputationis. considerandū est de talibus: aut præ syllogizandum quoniam uel æquiuocum uel uniuocum utrum fuerit: magis enim concedunt non præuidentes quod scidere est.

Capl.viiii. Si alicuius eorum quæ complectuntur. id est complexorum. assignetur diffinitio: considerandum auserenti alicuius eorum quæ complectuntur rationem si & reliqua. scilicet ratio. reliqui. id est parsu reliquæ sit: nam si non palam quod ne tota totius erit.

Si cum sit compositum quod diffinitur diffinitio fuerit æquicola: id est sorparium quod diffinitum: & non pluriimum ipse exponat. interimatur diffinitio.

Oportet diffiniens complexam rationem pro nominibus assignare: licenim & in simplicibus qui nomē transmutat nō diffiniens erit ut proportionem uellem.

Maius peccatum facit diffiniens si per ignotiora nomina transumptionē secetur si pro tunica nigra colobium attum dixerit.

Si permutatio nominum non idem significat diffiniens: interimitur diffinitio ut qui contemplatiuam scientiam opinionem contemplatiuam dixit.

Capl.xi. Si diffinitionem alicuius totius assignauit partes in recto interimitur diffinitio uidetur enim qui sic diffinit partes easdē eē toti cōiungi.

Capl.xii. Si quod ex his est dixit esse quod diffinit: id est si partes diffinitionis ponuntur in obliquo. considerandum est si non natum est fieri ex his que dicta sunt: si sic: interimitur diffinitio.

Si diffinitum in uno aliquo natum est fieri primo: ex quibus aut dixit ipsum esse non in uno nata sunt fieri primo: interimitur diffinitio.

in quibus partes insunt: & totum necesse est inesse.

Si toto interempto simul interimuntur partes: non erit eius diffinitio ex his: e contrario enim oportet accidere: partibus interemptis perimatur toto: utro uero perempto non necesse est partes periri.

Si totum bonum uel malum: partes autem neutrum sunt aut e contrario non erit diffinitio ex his.

Malta per se quidem non sunt bona: per mixta autem quibusdam sunt bona: & e contrario utrumq; quidem bonum: per mixta autē mala uel neutrum sunt.

Si totum ex meliore a peiore est: & non est totum meliore quidem p̄m
peiore autem melius non est definitio ex his.

Si uniuocum est totum alteri partium non erit ex his definitio nulli enim sit
terrum syllaba est uniuoca.

Si non dixit definitur modum compositionis totius non definitur non
enim si quolibet inodo compoantur partes erit domus.

Capl. xxvii. Dicitur aliterum cum altero aut quia sunt in aliquo eodem su
ceptibili aut in loco eodem aut in tempore eodem.

Capl. xxviii. Si partium compositionem dixit totum: & non dixit qualis
quæ est compositio non definitur si eandem dixit esse ignis terræ &
aeris compositionem non enim sufficit dicere compositionem esse &
qualis & quæ determinandum est.

Compositioni idem nullum compositorum est: compositioni enim om
ni: dissolutio contraria: composito autem nihil.

Si in aliquo nata sunt esse contraria: & diffinitur per alterum non diffini
uit plures enim eiusdem accidenti definitiones.

Capl. xxix. Oportet si non ad totam habeat aliquis conati. Id est argumē
tari definitionem: eo q̄ non sit evidens tota ad aliquam partium co
uati quæ sit nota & nō bene uideatur assignata nam parte interempta
& tota definitio interimitur.

Necesse est respondentem aut suscipere quod sumptum est ab interrogā
te aut declarare quid est quod ostensum est in definitione.

Quemadmodum in conventionibus solent inducere legem: & si sit me
lior quæ inducitur interimit antetiores: sic & in definitionibus faci
endum: & definitio alia ferenda si uidebitur melior q̄ prius: & interem
pta erit quæ posita est prius.

Necesse est considerare si quod minus est his quæ oportet habere diffini
tionem: aut quod appositum est superflue inspicere.

*Propositiones ex primo capitulo septimi libri Topicorum
Attributis.*

In calibus & coniugatis si iustitia idem est fortitudini: & iustus
fortis: & iuste fortiter.

In oppositis si hæc eadem sunt: & opposita his eadem secundū
quamlibet dictarum oppositorum.

In effectiuis & corruptiuis: & generationibus & corruptionibus: & in om
nibus quæ sunt liter se habent ad alterutrum quæcumq; simpliciter ea
dem sunt: & generationes eorum & corruptiones eadem: & effectiua
& corruptiua.

Capit. II. Vnum numero oportet esse quod optimum & maximum dicitur.

Capit. III. Si cui alterum idem & alterum: sibi inuicem sunt idem: & si non sunt ambo idem eadem: nec sibi inuicem sunt eadem.

Si aliqua sunt idem: quæcumq; alteri accidunt: & alteri oportet accideri: & quibus alterum eorum accidit & alterum oportet accideri: si autem aliquid horum diffinitur: palam quoniam non eadem sunt.

Si non in uno genere utrunq; non idem sunt. aut si genus quidem idem: differentia autem non eadem de utroq; prædicantur.

Si hoc quidem suscipit magis illud autem non: aut si ambo suscipiunt: sed non simul: non idem sunt.

Si idem ad utrumlibet appositum non facit idem: aut si idem ab eodem ablato quod relinquitur alterum est: non erunt idem.

Potius altero siue uero siue falso: si alterum interminatur: non erunt idem: Quæcumq; de altero prædicantur: & de altero oportet prædicari: & de quibus alterum prædicatur alterum prædicari oportet: si non aut sunt idem. Specie uel genere eadem non necesse est numero eadem esse.

Si non idem sit nomen & diffinitio: non erit diffinitionis assignata ratio.

Capit. IIII. Nullus uel pauci disputantium diffinitionem syllogizant: sed omnes principium diffinitionem accipiunt.

Diffi. Diffinitio est oratio quæ quid est esse rei significat.

Oportet ea quæ in diffinitione ponuntur in eo quod quid est de re se: la prædicari: prædicantur enim de re in eo quod quid generata & differentia.

Non contingit diffinitionem esse aliud q̄ rem: eo q̄ nihil aliud in eo quod quid est de re prædicatur.

Capit. V. Si opposita diffinitio opposita est speciei: & ea quæ dicta est proposita speciei: necesse est esse.

Si contraria diffinitio manifesta sit: & propositi diffinitio erit manifesta.

Contraria in eodem genere uel in contrariis generibus sunt.

Capit. VI. In casibus & conjugatis necesse est consequentia esse genera: generibus & diffinitiones diffinitionibus: ut si obliuio est scientiæ amissio: & obliuisci: scientiam amittere: & oblitum esse: scientiam amisisse: & uno quo libet eorum concesso necesse est reliqua concedere.

Similiter idem dicit in effectibus & corruptionibus. & generationibus & corruptionibus: & in his quæ sunt similia inter se: & per locum a maiori uel a minori docet construere diffinitionem.

Capit. VII. Opportunissimi locorum sunt qui sunt ex magis uel minus: & simili: & qui ex casibus: & qui ex conjugatis: quare oportet maxime contineri: & promptos habere hos: utilissimi enim ad plura.

Neq. unam duorum neq. duas eiusdem diffinitiones possibile est esse.
Cap. viii. Difficilius est construere q. destruere diffinitionem.

Facilius est unum concludere q. plura: & interimenti sufficit ad unum argumentari.

Destruere proprium & genus quam construere facilius est.

In aliis corrumpere quam facere facilius est.

In accidente uniuersale facilius est destruere q. construere: particulare uero e contra: quoniam constructi quidem sufficit ostendere alicui inesse, destruenti ostendendum quoniam alicui non inest. *Cap. viiij.*

Facilius est diffinitionem destruere quam genus proprium uel accidenti construere autem difficilias.

Verisimile est in multis magis quam in paucis peccatum fieri.

Facilimum est omnium construere accidens quoniam q. inest tantum difficit ostendere: destruere autem difficillimum: quoniam minima in eo data sunt.

Propositiones ex primo capitulo octauo libri Topicarum aristotelis.

Admare, scilicet propositiones probabiles ad conclusionem probabiliter inferendam & interrogare proprium est dialectici ad alterum enim opus eius est philosopho autem & demonstratori nihil horum pertinet.

Cap. iij. In ordine interrogandi quedam propositiones sunt necessitae: & quedam preter necessarias: necesse enim dicuntur per quas fit syllogismus.

Quae preter necessarias sumuntur sunt quatuor: aut enim inductionis gratia: ut detur uniuersale: aut ampliationis orationis, id est propositi, aut relationis conclusionis: aut ut manifestior sit oratio.

Cedens propositum p. syllogizare erit ea per quae syllogismus eius qd ex principio est fieri debeat: & hoc ut plurima sunt argumenta: & erit hoc si quis non solum necessarias: sed si earum quae ad has sunt utiles aliquam syllogizauerit.

Cedens propositum non erit conclusiones dicere: scilicet per propositiones immediatas. sed postea syllogizare subitas: nam sola ultima conclusionis dicta: dubium est quomodo accidit eo q. non praesident re/spondens ex quibus accidit non enodatis prioribus syllogismis.

Utile est cedens propositum non continuas propositiones sumere: ex quibus syllogismi sed permutati ad aliam & aliam conclusionem: possit enim conuenientibus iuxta se: magis quod accidit erit manifestum.

Oportet cedens diffinitionem sumere ex qua untr propositionem uniuersalem concludere: non in concreto sed in abstracto. quia ut dicit re/spondens credit te concedere propositionem in diffinitione cum conced.

universalis. nam si diceret in concreto. Atque respondens magis habet instantaneum si dicat itatus est qui apparet potius dabit instantaneum de nato parentibus.

Celanti proponere oportet non ut propter ipsum sed alterius gratia pretertentem. scilicet et propositionem quam sumat. ueretur enim respondentes quæ ad positionem sunt utilia.

Celanti propositum debet maxime facere dubium utrum quod proponitur aut oppositum sumere uelit.

Celanti propositum debet per similitudinem inquirere. & non in propria forma. quia & uerisimile est & latet magis universalis.

Celanti propositum oportet sibi metipsum quandoque facere instantaneum. suspecte enim se habet respondentes ad eos qui uidentur iuste argumendi.

Utile est spondenti dicere quoniam consuetum est qui cedit quod dicitur pigrescere. enim respondentes quod solitum est negare instantaneum non habentes. simul etiam quia utuntur ipsi talibus. scilicet propositionibus. quibus omnibus concessis. cauent negare ea alia.

Utile est ingenti celanti propositum non properare. & si omnino utile sit. contra properantes respondentes magis obstant.

Utile est celanti propositum non ipsum proponere quod oportet sumere. sed cui hoc consequens est ex necessitate. nam magis conceditur eo quod non simul manifestum sit quod accidere est & sumpto hoc sumptum est & illud.

Utile est in ultimo interrogare quod maxime uult sumere. maxime enim prima tenuunt respondentes.

Nota et dicitur de his. si ista cautela non debemus uti ad ostra. quia ad rudes primo potest da. lā. uita. nā. prima maxime adstruit ne ruditas eorum appareat. si sit eis ualde manifestū quod debet eis concludi. si ne aut cum alia qua potius eos concludunt. ducuntur per ostra. etiam quæ sunt utilia negant. Similiter contra respondentes subiles & ingeniosos est faciendū. quis tales propter ingenium suū subtilitatem omnia principia concedunt. & confidunt de seipsis credentes se nihil passuros per concessa. nā. eis in fine autem negant etiam quod utile est cum concludi se sentiant. ita. let ergo ista cautela ad mēdantes.

Utile est prolongare & interponere quæ non sunt utilia ad orationem. nā. cum sint plura. dubium est in quo saltem sit.

Capitulum. Ad ampliandum propositum. ut debet arguere inductione aut diuisione eorum quæ cognata sunt. nē necessaria autē ad conclusionē.

Capitulum. Ad explanationem propositi. manifesta exempla & parabole sunt ferendæ.

Capitulum. Utendum est in disputando syllogismo quidem sapientes magis

q̄ ad plures inductione autem e contrario.

Quando inducenti in omnibus non concedit respondens uniuersale: tunc iustum est inducenti instantiam exigere non inducente autem eo in aliquibus sic esse non iustum est exigere in aliquibus non sic esse.

Oportet qui instant in altero q̄ in proposito instantiam inferre aut dicere quoniam hoc solum est tale.

Qui instant non ferunt instantiam in æquiuoco: & si ferunt arguenti auferendum est hoc in quo est instantia blato enim aliquo talium in quo est instantia cogetur ponere in reliquo. Et illo sumitur q̄ propositio in parte falsa est uenificanda per exceptionem.

Capit. vii. Disputanti non est utendum syllogismo per impossibile: nam nisi ualde manifestum sit falsum esse non impossibile dicunt esse demonstranti autem nihil differt sic uel sine impossibili syllogizare.

Non debet arguens conclusionem interrogare, an scilicet ostendatur ex præmissis. Sic enim illo tenente non uidebitur fieri syllogismus.

Si arguens unam orationem frequenter interroget male inquit.

Probare difficile: & sustinere facile est eadem hypotheses sunt autem illa quæ natura sunt prima scilicet principia & postrema. Id est ultime conclusiones: nam prima definitione indiget postrema uero per multa terminantur impossibile est enim demonstrare aliquid cum qui non incipit a primis principiis & copulat usq̄ ad ultima.

Media uix probare est quæ ualde proxima sunt principio: nam enim conueniunt plures ad hæc rationes inuenire: cum sint pauci media & eius & principia.

Capit. viii.

Est interrogantis se inducere orationem ut faciat respondentem improbabiliissima dicere: quam quæ propter positionem sunt necessariae respondentis autem est non propter eum uideri accidere impossibile aut q̄ præter opinionem sed propter positionem.

Non eadem sunt considerationes & docentibus & discipulis & collatantibus neq̄ his qui exercent se inuicem per perfectionis causa.

discipuli ponenda sunt semper ea quæ uidentur ueræ neq̄ enim conatur ullus falsum docere.

Collatantium est interrogantem quidem uideri aliquid facere omnino respondentem uero nihil uidetur pati.

Capit. iiii.

Necesse est respondentem sustinere orationem ponentem aut probabile positionem aut improbabilem.

Cum improbabilis sit positio: necesse est conclusionem opponenti si re probabilem cum uero probabilis impossibilem nam oppositam semper poni opponens concludenti autem neq̄ probabile neq̄ impro

babile quod positum est: & conclusio est talis. Ibi ponit textus q̄ quādo positio est improbabilis simpliciter: & querat opponens aliquid probabile respondenti non debet respondens simpliciter concedere probabilis. Si uero probabilis sit conclusio tunc concedenda sunt omnia probabilis. Si uero neutra sit positio tunc danda sunt omnia probabilia & improbabilia: dummodo sint magis probabilia conclusionis quia principia oportet esse magis talia conclusioni.

Si non simpliciter probabilis uel improbabilis sit positio: sed solum re / spondenti: quod uidetur sibi uel non uidetur: ponendum uel non po / nendum erit: si uero alterius opinionem obseruare uoluerit respon / dens ad illius intellectum aspicienti ponendum singula uel negan / dum: ita q̄ illa solum concedat uel neget quæ antea opinionis con / cedent uel negaret.

Qui ferunt extraneas opiniones: ut bonum & malum esse idem sicut heraclitus dicit: non concedunt adesse eidem simul contraria: non quia non uideantur eisi: sed quoniam secundum heraclitum sic dicen / dum.

124. 20. 1.

Capitulum.viii:

Necesse est omne quod interrogatur aut probabile aut improbabile: aut neutrum esse: & ad orationem: id est ad propositum aut non ad oratio nem pertinens esse.

Si interrogatum sit improbabile: & non ad orationem dandum quidem est: sed significandum quoniam non uidetur: ad cautelam fatuitatis uitandæ.

Si interrogatum sit probabile & ad orationem dandum est: quoniam ui detur quidem sed ualde propinquum ei quod in principio & q̄ inte / rimitur hoc posito quod positum est.

Si interrogatum neq̄ probabile neq̄ improbabile est: si nihil ad oratio nem pertinens est dandum est sine determinatione. Si autem ad ora tionem significandum quoniam posito eo interimitur quod in prin cipio est & qui sic respondet: nihil propter hoc uidebitur pati si præui dens singula posuerit.

Interrogantibus improbabillora conclusione: nihil est concedendum:

Capitulum.x.

Concessum est respondenti non intelligenti dicere quoniam non intel ligo: & multipliciter dicto non ex necessitate consiteri uel negare.

Nisi planum sit quod dicitur non pigritandum a respondente dicere nō intelligere: nam sepe ex eo quod non plane interrogantibus dant ob ulat aliquid difficile.

Si notum sit quod dicitur multipliciter autem dictum sit in oibus. *1. 2.*

Ita quidem uerum uel falsum sit quod dicitur dandum simpliciter

uel negandum: si autem in aliquo quidem uerum, in aliquo autem falsum: significandum est quoniam multipliciter dicitur: & propter hoc aliud quidem falsum, aliud autem uerum.

Si non praeuiderit respondens dubium: & in alterum, scilicet membrum inspicere posuerit, dicendum ad eum qui alterum dedit quoniam non ad hoc inspicere dedit, sed ad alterum eorum.

Pluribus existentibus quæ sub eodem nomine & eadem oratione sumpta cilis est dubitatio.

Si planum sit & simplex quod interrogatur, aut sicut non respondendum est, **Capitulum.** Singularia omnia concedenda sunt si sint uera & probabilia: ad uniuersale autem temerandum est instantiam ferre.

Sine instantia uel quæ sit uel quæ uideatur prohibere orationem, proteruitur est.

Si non contra argumentari habeat respondens, quoniam non est uerum quod inducitur, multo magis uidebitur proteruitur: quod ius nec hæc sufficit ad soluendum, nam plures habemus orationes contrarias opinionibus quas difficile est soluere.

Est in disputationibus proterua responsio præter prædictos duos modos syllogismi corruptio.

Ex quibus interimunt inquitentes propositum, his a respondente aduersandum est.

Improbabilem positionem inferre cauendum est a respondente.

Improbabilis positio est multipliciter, nam ex qua inconuenientia conuenit dicere, si dicat omnia moueri aut nihil, & quæcumque sunt peioris consuetudinis eligere: & repugnandis consiliis, ut inuicem facere quod pati melius.

Audientes non sermo, diuinationes causa odium inferentem, sed ut ea quæ sibi uideantur dicentem odium.

Quando orationes falsum syllogizant soluendum interiment propter quid sit falsum, non enim qui quodlibet interimit soluit si hoc falsum sit quod interimitur, sed qui interimit propter quod sit falsum.

Novit solutionem qui scit quoniam propter hoc conclusio sit falsa: & præuidens uidetur esse.

Capitulum. Cætingit oratione prohibere concludi quadrupliciter: aut enim interimere a quo sit falsum, aut a d. interrogantem instantiam inferre, scilicet querendo questionis intellectum aut aliquam conclusionem collateraliter, scilicet impedire arguens. sæpe enim non soluit quod interrogans non potest longius proferrentium ad interrogata, sed præmissas. Ex hoc scilicet quod non bene ordinetur, & non propter laborem, dicere instantiam quarta & pessima instantia est ad tempus, quidam enim talibus instat ad quæ disputare plura opus est repositis quæ prælen-

dis exercitationis.

Prima eorum quæ dicte sunt instantiarum est solutio reliquæ autem prohibitiones quædam sunt & impedimenta conclusionis.

Capit. xii. Prauus solus est qui impedit comune opus, id est propositum quod multigeni debet.

Necessarium est quandoq; ad eum qui dicit, id est respondentem non ad positionem constati id est arguere. quando is qui respondet contraria interroganti obsecrat.

Plures in uno impossibile est vincere.

Qui litigatorie interrogat prave disputat : & qui respondendo non concedit quod uidetur neq; suscipit quicq; quod uult interrogans inquirere prave similiter.

Non similiter increpandum est & orationem per se & interrogantem inā nihil prohibet orationem quidem pravam esse : Interrogantem uero optime ut contingit contra respondentem disputare : & e contrario.

Capit. xiii. Orationis in se quinq; sunt increpationes : prima quidem quādo ex interrogatis non cōcluditur neq; quod propositum est neq; omni in omni cum sint falsa uel improbabilia aut omnia aut plura in quibus est conclusio. Secunda est si non fiat ad positionem syllogismus. Tertia si additis quibusdā fiat syllogismus : & hæc sunt pelora his quæ interrogantur : & minus probabilia conclusione. Quarta si ablatiis quibusdā fiat conclusio. Quinta si ex improbabilibus & minus credibilibus conclusione : aut si ex ueris sed plus opera indigentibus demonstratq; conclusio.

Nihil prohibet orationem per se quidem esse uituperabilem : ad propositum autem laudabilem : & e conuerso.

Eos qui per falsa uerum concludunt non iustum est increpare : qui est uerum quandoq; ex falsis syllogizare.

Capit. xiiii. Philosophema ē syllogismus demonstratiuus. φιλοσοφικὸς ὁ λόγος.

Diff. Argumentum est syllogismus dialecticus.

Diff. Sophisma est syllogismus litigatorius. πομπικὸς ὁ λόγος.

Diff. Aporema est syllogismus dialecticus contradictionis. ἀπορητικὸς ὁ λόγος.

Capit. xvi. Falsa dicitur oratio, id est syllogismus a quadupliciter uno modo quando uidetur concludi & non concluditur : alio modo quando concluditur quidem non autem ad propositum : quod accidit maxime in his quæ ad impossibile dicuntur. Tercio quando ad propositum quidem concludunt : non tamen secundum propriam disciplinam. Quarto si per falsa concluditur.

Capit. xvii. Petere principium quinq; modis contingit manifestissime quidem : & primo si quis idem quod monstrari oportet petat secundo quādo quod particulariter oportet demonstrare uulniversaliter quis petat

Tertio si quis quod uniuersaliter est ostendere propositio particulariter petat. Quarto si quis diuidens petat quod propositum est. Quinto si quis eorum quæ sequuntur se inuicem ex necessitate alterum petat. Petere contraria quinq; modis contingit. Primo si quis opposita petat secundum affirmationem & negationem. Secundo si contraria secundum positionem ut bonum & malum idem. Tertio si quis uniuersaliter probans particulariter petierit contradictionem aut si hoc petens in uniuersali uniuersaliter contradictionem temptauerit sumere. Quarto si quis petat contrarium ei quod ex necessitate accidit per ea quæ posita sunt. Quinto si quis ea non sumpta alia autem petat ex quibus est opposita contradictio. ut scilicet sunt dispetat.

Differt contraria accipere ab eo quod est in principio tantum: quoniam huiusmodi. scilicet petitionis principii. quidem peccatum est ad conclusionem nam ad illam aspicientes quod in principio est dicimus petere contraria autem sunt in prioribus in eo quod habet se aliquo modo hæc ad inuicem.

Capitulum. Ad exercitationem orationum primum oportet assuescere ueri orationes. id est facere syllogismos. *scilicet. x.* sic enim ad quod dicitur. scilicet ad conclusionem. magis habebimus nos idoneos. & in paucis. scilicet premissis. plures faciemus conclusiones.

Secundo ad omnem positionem quoniam sic & quoniam non sic argumentandum: considerandum: & inuenienti solutionem statim querendum.

Tertio alternatim eligendum quæ sunt ad eandem positionem argumentum hoc enim ad cognoscendum multam idoneitatem facit & ad arguendum magnam habet adiutorium.

Ad cognitionem & ad plasticam prudentiam posse conspiciere & conspexisse quæ utrinque accidit dicere ex hypothesis non paruum instrumentum est.

Oportet huiusmodi esse boni ingenii. *scilicet. x.* uolunt prædicta facere & se exercere in disputantibus.

Secundum ueritatem bonum ingenium est posse bene eligere uerum & fugere falsum qui nati sunt bene possunt facere bene nam qui amant & qui odiant hoc quod profertur facile discunt optimum.

Oportet disputantes terminorum esse idoneos: & probabillum & primorum habere se promptos.

Temptandum est & his quæ sæpe incident sermocinationes tenere: & in orationibus.

Propositiones scite memoriter oportet eo quod determinatas magis eas inspicunt secundum numerum in syllogismo.

Propositionem communem magis orationem. *scilicet. x.* ad memoriam ponendum est. *scilicet. x.* ad memoriam ponendum est.

tem argumentatio.

Orationem unam plures facere assuescendum est: ut obscurissime abscedentibus respondendi possit.

Oportet maxime fugere in uniuersale sette syllogismos.

Exercitium est causa potestatis & maxime circa propositiones & instantias.

Dialecticus est propositiuus & instantiuus.

Proponere est unum facere quæ sunt plura: oportet enim unum omnino sumere ad quod est disputatio.

Instare est quod unum est facere pluram aut diuidere: Interdum hoc quidem dans illud autem non dans eorum quæ posita sunt.

Non est cum omni disputandum necesse est enim contra aliquos prauas fieri disputationes: nam contra eum qui omnino temptat uideri profugere iustum est temptandum syllogismum facere non pulchrum autem.

Qui in disputationibus exercitati sunt non possunt abstinere a disputatione certatoria.

Incipiunt propositiones ex primo libro elementum Aristotelis.

Alii sunt syllogismi clementi alii cum non sint uidentur esse propter quandam similitudinem.

Alii habent habitum scientiæ bene alii autem uidentur tribus.

Illic instantes se: & fingentes se: & alii quidem pulchri propter

decorum alii autem uidentur componentes se.

Imperiti uelut distantes longe speculantur.

Syllogismus ex quibusdam positus est ut dicatur diuersum quid ex necessitate ab his quæ posita sunt.

Edendus est syllogismus cum contradictione conclusionis.

Quoniam non est res ipsa ferentes disparate in omnibus pro tebus uti mur notis: & ideo quod accidit.

Nomina finira sunt & orationum multitudo: res autem numero infinitæ necesse ergo erit plura eandem orationem & unum nomen signare.

Quemadmodum illi qui non sunt prompti numeros sette a sciētiis expelluntur: eodem modo & in orationibus qui nomina uirtutis sunt ignari paralogizantur.

Quibusdam magis opere pretium est uideri sapientes quam esse & non uideri.

Diff. Sophistica est apparens sapientia non existens autem.

Opus scientis est non mentis de quibus nouit & mentientem manifesta re posse.

Capit. II Sunt disputationum genera quattuor doctrinales dialecticæ æ
ptariæ litigiosæ.

Def. Doctrinales sunt quæ ex propriis principiis cuiusq; discipline: & nõ
ex his quæ uidentur esse respondententi syllogizant.

Oportet eum credere qui discit.

Diff. Dialecticæ sunt quæ ex probabilibus sunt collectiue contradictio-
num.

Diff. Temptatiue sunt quæ sunt ex his quæ uidentur respondententi: & ne-
cessarium est scire ei qui simulat habere scientiam.

Diff. Litigiosæ sunt quæ ex his sunt quæ uidentur probabilia: non sunt
autem.

Quæ coniectant qui in disputationibus decertant sunt quinque redargutio
falsæ inopinabiles solcecismus: & facere nugari.

Qui in disputationibus corrixantur maxime nolunt uideri redarguētes.

Modi arguendi sophisticæ sunt duo: alij quidem secundum dictionem:
alii extra dictionem.

Modi qui sunt secundum dictionem sunt sex numero: æquiuocatio: am-
phibologia: compositio: diuisio: accentus: figura dictionis.

Sunt tres modi secundum æquiuocationem: unum quidem quando ora-
tio uel nomē principaliter significat plura. Secundus quādo sic soliti su-
mus dicere. Tertius quando compositam cum altero plura significat
separatam uero simpliciter:

Secundum compositionem falsæ sunt ut posse sedentem ambulare: uel
quod unum solum potest ferre potest plura ferre: & discere nunc litte-
ras sic quidem didicet quas scit.

Secundum diuisionem sunt ut quinque sunt duo & tria: & posui te seruum
entem libertam: & quinquaginta ulnarum centum reliquit diuus achil-
les.

Secundum accentum in his quæ sunt sine scriptura dialecticis: nõ est ido-
neum facere orationem: in scripturis autem & poematibus magis.

Secundum accentum sunt ut metuo longas pecune lydia noctes: dor-
mis: & heu quānam tanti cinxerunt æthera nimbi.

Secundum figuram dictionis accidunt quando non idem interpretatur
similiter masculinum: femininum uel quale quantum: & econuer-
so uel hoc aliqui diquale quid.

Capit. III Extra dictionem paraloglismorum species sunt septem una qui-
dem secundum accidens: Secunda in eo quod simpliciter & non sim-
pliciter. Tertia secundum elenchi ignorantiam. Quarta secundum con-
sequens. Quinta secundum q̃ in principio est sumere. Sexta q̃ non
est causa secundum causam sumere. Septima plures interrogationes
ut unam facere.

Diff. Elenchus est contradictio unius & eiusdem non nominis sed rei: & nominis non synonymi sed eiusdem: ex his quæ data sunt ex necessitate non connumerato quod erat in principio: secundum idem: ad idem: similiter & in eodem tempore.

Quidam omittentes aliquid ex his quæ dicta sunt faciunt apparentem elenchum.

Cap. lxi. Est omnes dictos modos fallatarum reducere in elenchi ignorantiam: convenit enim resolvere in elenchi diffinitionem.

Qui nõ possunt distinguere aut inretroganti concedunt: aut cõ non dent putantur dedisse.

Quæ uni & eidem sunt eadem sibi inuicem probamus esse eadem.

Propositio unum de uno significat.

Diffinitio eadẽ est unius solius: & simpliciter: sicut hominis: & unius tantum hominis.

Cap. vi. Sophisticus elenchus non simpliciter est elenchus: sed ad aliquam similiter & syllogismus.

Quod aliquis non interrogatus arbitrat dandum: & interrogatus ponit idem.

Secundum unamquamq; artem est falsus syllogismus.

Cap. vii. Inconueniens est optinari alias ad nomen esse orationes alias ad intellectum: & non easdem.

Impossibile est aliquem uidere quod non putat.

Aliud est docere & disputare: quoniam oportet docentem quidem non interrogare: sed eos manifestos facere: illium autem interrogare.

Qui secundum rem considerat communia dialecticus est: qui autem hoc apparenter facit sophista est.

Cap. viii. Qui ob uictoriam ipsam certant sunt litigiosi homines: & rixæ amici esse uidentur: nam quis omnino uincere uolunt omnia apprehendant: litigiosi sunt.

Qui propter gloriam certant quæ in dissetendis est: sophistici sunt.

Non est dialecticus circa aliquod genus determinatum: neq; ostensius illius: neq; talis qualis uniuersalis: neq; enim sunt omnia in uno aliquo genere: neq; si essent possibile esset sub eisdem principis esse ea quæ sunt.

Nulla ars demonstratiua alicuius nature interrogatiua est: non enim possibile utramlibet partium dare: nam syllogismus non fit ex utroq;.

Est experimentum sumere non sciens: & eum qui nescit rem.

Omnes etiam idiotæ utuntur quodammodo dialectica: & temptariuas: nam omnes usq; ad aliquid conantur diiudicare pronunciantes.

Atquunt omnes, scilicet idiotæ & sine arte participant id de quo artificialiter dialectica est: & arte syllogistica dialecticus & temptariuas.

Cap. viii. Falsum in aliquo ostendere & ad inopinabile ducere primo est ex eo quod interrogat quodammodo: id est celante secundo interrogare multatquamuis determinatum sit ad quod disputat. tertio ea quæ uidentur dicere probare. id est laudare. nam hoc facit quandam ideolatriam ut ad inopinabile ducat uel falsum quanto si interrogatus dicat aut neget aliquid horum ducere ad quæ argumentari idoneus est. quinto nullam statim interrogare positionem sed confiteri ob hoc se interrogare q̄ discere uelit.

Ut ad inopinabile ducat considerare debet opponens ex quo genere. id est secta. est qui disputat inde interrogare quod pluribus: hoc et illius recte habūdat. id est uidetur. secūdo debet cōsiderare quæ ex uolutatibus occultis & manifestis opinionibus procedunt tertio considerare ea quæ sunt secundum naturam & legem contraria enim esse naturam & legem dicunt quatto considerare ea quæ pluribus & sapientibus sunt contraria.

Lex opinio plurium est sapientes autem secundum naturam & secundum ueritatem dicunt.

Capitulum. x.

Facere nugari erit: si opponens supponat q̄ nihil differat nomen: id est nomen per se uimptum uel cum alio uel orationem dicerent duplum & dimidiū duplum.

Capitulum. xi.

Contingit ducere ad solecismum & uideri & non ducere & uideri & ducere & non uideri: quemadmodum dicit cecilianus si ficus sit secundum declinationem: qui dicit ficus naturas solecismum facit non uidetur autem pluribus: qui uero ficos uidetur quidem sed non facit.

Capitulum. xii.

Ad tedarguendum nimium quidem utile est longitudo: difficile est enim simul multa conspiceret. Secundum uero festinationem tardiores minus præuident. Tertium ira & contentio: conturbati enim minus possunt conseruare orationem elementa autem iræ sunt manifestum reſponderem facere q̄ uult huius agere: & circa omne impudentem esse. Quartum permutatim interrogationes ponere. Quintum propositum occultare: nam occultatio est latendi causa: latere autem causa fallacie.

Ad negantes quæcumq̄ opinantur esse ad propositum inueterogandum est oppositum uelut contrarium uelit sumere: aut duotum ex æquo in interrogationem facere: nam cum dubium est quid opponēs uelit sumere minus graues sunt respondentes.

Quando respondens dedit singulare inducenti uniuersale ut concessio utendum est uniuersaliam plurimq̄ putant & ipsi dedisse. & audien

tibus uideatur propter memoriam inductionis.

Quando respondens dedit in quibus non nomine significatur uniuersa
se sed similitudine utendum est opponenti ad hoc quod expedit illo si
multitudo enim plerumque similitudo.

Quando respondens admittit contrarium debet opponens inquirere sub
aliqua disiunctione.

Appositis iuxta se contrariis & maiora & magna uidentur : & peiora &
meliora.

Sæpe facit uidere redargui maxime sophistica calumnia interrogantium
cum nihil syllogizantes non interrogationem faciunt de hoc quod ul
timum est sed conclusiue dicunt uelut syllogizantes : non ergo hoc
& hoc.

Opponens debet laudare responsionem respondentis si concedit aliquid
inopinabile : & interrogare oppositum illius inopinabile an sit uerum
uel falsum : & si concedat illud oppositum fiet contra ipsum uerus ele
ctus : si non : fiet apparens.

Opponens debet considerare in positione respondentis si sit contrarium
prius dictis ab eo.

Si opponens instat argumento opponens fingere debet mul
tiplicitatem aliquam in suo dicto.

Si respondens uideat respondentem percipere multiplicitatem in oratio
ne debet præuenire soluendo illum defectum & interrogare alia : ut
credatur uere arguere.

Si opponens non habeat argumentum ad principale propositum debet
se transferre ubi habundat argumentis : & si respondens querat quare
se transferat respondeat solummodo in generali quod sibi intendit con
tradicare.

Opponens non debet interrogare omnes propositiones quæ ualent ad
propositum : sed ut concessis ut.

Ex secundo libro cenchotum. Capitulo. I.

Cite solutiones patalogismorum utile est ad philosophiam
& ad gloriam circa omnia exercitatum esse uideri : & in nullo in
scire se habere.

Qui ab alio facile patalogizatur : & hoc non sentit & ipse a se
hoc patitur sæpe.

Non est idem soluere ultimum orationis : & interroganti posse obuiare ue
lociter nam quod scimus sæpe transpositum ignoramus.

Citius & rarius exercitatione fit magis : quare si manifestum nobis illud
meditati autem sumus : fallimur temporibus frequenter.

Facilius est componere paralogismos q̄ soluere.

Contra litigiosos syllogismos obstandum est non ut contra arguentes: sed ut contra apparentes: quare ut non uideantur corrigendi sunt.

Accidit saepe uidentes amphibologiam pigrescere diuidere: eo q̄ frequenter talia proponantur ne ad omnia uideantur graues esse: quare quando data est diuidere non pigritandum.

Nulli eorum quæ æquiuoca sunt conuenit respondere simpliciter: & si de omnibus uerum si quoniam nō oportet ad duas interrogationes unam responsionem dare.

Capitulum II.

Respondens nō debet multa cōcedere: & si uera uideantur sed dicere tūc sciat uel ita sic enim non fiet elenchus.

Si respondens aliquod inopinabile cogatur dicere: debet dicere hoc multis uideri sic enim inopinatum non uidebitur fieri.

Si respondens ad inueniens: ducitur: & antecedens sit p̄topinguum consequenti: dicere debet q̄ petit quod in principio est.

Quando ab arguente uniuersale non nomine proprio sumitur sed in parabola: dicendum est a respondente quoniam non ut datum est neq̄ ut proposuit sumit.

Quando obscurum est & truncatum quod proponitur: non concedendum simpliciter.

Quando duo proponuntur respondentium alterum quidem est: alterū ex necessitate uidetur esse: debet potius respondens negare consequens quam antecedens: quia difficilius est illud syllogizare: & uniuersaliter duobus sibi propositis debet quod facilius est dare & difficilius ad probandum negare.

Si duo habebant contrarium & respondens dare nesciat dicendum est contrarium quidem esse nomen autem non esse alterius contrarii.

Si dubium proponitur respondentem cuius sunt contrariæ opiniones debet dicere quoniam huius sunt contrariæ opiniones assignando eas & sic non putabitur mentiri: & faciet orationem sine elenchō uideri.

Si respondens p̄tenderit interrogationes: prius insurgendum est & prædicendum. Sic enim maxime interrogantem prohibebit atque.

Capitulum III.

Def. Solutio recta est manifestatio falsi syllogismi: secundum quam interrogantem. *Id est præmissam.* accidit falsum.

Falsus syllogismus sit dupliciter: aut quia syllogizatum est falsum: ut quia non est syllogismus sed apparet.

Debet respondens orationes syllogisticas falsum syllogizantes interim

do solliciti et promissas. Iste inter apparētes uero diuidendū ē, licet promissas.

Volentibus soluere orationem primum respondendum est si syllogizata est aut no indeinde utrum sit uera conclusio aut non: quatenus diuidentes uel interitentes soluamus.

Cap. viii. Ad eos qui p'utes interrogationes unam faciliū testatim in principio determinandū: nā interrogatio una est ad quā una est responsio.

Nec plura de uno nec unū de multis sed unū de uno dicendū uel negandū.

Cap. ix. Orationem alia sunt faciles respiciat hae difficultiores.

Qui est secundum æquinoctiationē paralogismus uidemus esse lenissimus: & orationes huiusmodi ridiculosae: & non digne solutione.

Acus oratio est quæ dubitare facit maxime mordet enim hæc maxime respondentem.

Oratio accerrima dicitur quæ ex maxime appatentibus q̄ maxime probabile interimit.

Socrates interrogabat sed non respondebat: fatebatur enim nescire.

Earum quæ inueniuntur aliarum scientiarum omnium habet, logica quæ ab aliis sumptæ sunt: & prius celebratæ particulariter id est solam quantum ad principia augentur ab eis qui accipiunt postea: quæ autē ex principio inueniuntur parum in primis solent augmentum sumere: reuultius autem est illo quod postea ex his fit augmentum.

Principium omnium habet scientiarum, est maximum: quate & difficultum: quanto enim oprium potestate tanto prauissimum magnitudine: difficultum enim est uideri.

Principio inuento facile est addere & augere reliquum.

Qui principia theotice inuenerunt & aliarum artium omnino ad parū quid perduxerunt: qui autem nunc famosiores sunt alluentes a multis uelut ex successione particulariter colligentes sic auxerunt: tyhas quidem post priores tyfimachus post tyfiam theodorus autem post hūc.

Artis logicæ ante anax, licet ante aristotelem, nihil omnino erat presertim apud se uelox: id est labilis a memoria. quia sine arte erat doctrina discipulis ab eis non enim artem sed quæ ab eis sunt dantes antiqui erudite arbitratū sunt.

Reliquum erit omnium uestrum ꝑ eorum qui audierunt hoc opus omnis artis indulgentiam inueniens autem multas habere gratias.

Explicit tractatus secundus de arte logica a theophrasto.

Incipit propositioes ex prima dialectica. Iste tractatus a secunda interpretationem greggi trapezeta ex primo capitulo q̄ de uideri est rhetorica & de elogia & de opibus uirtutis.

Hetorica cum dialectica conuenit utram de eis utraq̄ est quæ cognoscere quodam modo conuenit: est: & nullus dicitur /

natae scientiae.

Omnes scientiae rhetoricae & dialecticae quodammodo participant oēs usquequaque tum quaerere ac reddere rationem tum defendere ac accusare conantur: verū multi haec temere nō nulli exercitatiōe ac habitu faciliant. Quicumque eloquentiae artes ad praesens usque composuerunt parum ipsi / us particulam adinuenerunt.

Fidem facere rethori artificiosum tantummodo est: cetera vero accedūt. Enthymemata persuasionis nemini sunt.

Indignatio misericordia ita ceterique animi affectus nō de ipsa re sunt sed commouendi iudicis causa.

Quiddam (ut autopagita) recte prohibent litigātem praeter rem quicūq; dicet non enim oportet in iram aut inuidiam aut in misericordiam impellendo a recto iudicem flectere: ne similes ei simus qui eam qua usu / rus sit regulam prius inflectit.

Perpicuum est nihil ad litigātem pertinere nisi ut ostendat utrum res sit necne & utrum factum sit an non: si vero magnam aut paruum iustū aut iniustumque legislator nō determinauit: nec non a litigantibus accipere sed per se ipsum iudicem scire oportet.

Maxime conuenit ut quae recte positae sunt leges cuncta ipse determinet: quae determinati queant: & quam minima iudicibus relinquant: primum quia unum aut paucos prudentes qui leges ferre ac iudicare possint facilius est inuenire quam multos: deinde quoniam longi temporis consideratione leges feruntur: cum iudicia breuissime conficiantur: itaque difficile est ut bene a iudicibus iustum & conducibile distribuatur.

Legumlatoris iudicium nō de singulis nec de presentibus: sed de uniuersalibus & de futuris est: praetor uero ac index de presentibus iam determinatisque iudicans: inde sit ut cum & ament & odent: sua quoque utilitas connexa sit: nō satis queant ueritatem perspicere: sed propria uel uoluntas uel dolor iudicia sua obumbrat.

Factum esse aut non factum: & fore aut non fore: esse quoque uel non esse: haec omnia cum non possit legislator prouidere iudicibus relinquenda necessario sunt.

Melior ac cluiatibus utilior de libratina precepto estque iudicialis.

Minus in deliberationibus conducit praeter rem dicere: minusque maliciae deliberatio habetque iuris dictio: cum sit communis: hic enim de suis qui audit iudicantis est: itaque nihil aliud demonstrare oportet: nisi quod sic se habet ut consiliatus dicit.

Perpicuum est fidem demonstratione fieri: tunc enim uehementer credimus cum demonstratum esse putauerimus.

Enthymema rhetorici est demonstratio: quod praecipuum est in demonstratione persuasione.

De quolibet syllogismo dialectica uel uniuersa uel pars ei⁹ qdā cōsiderat.
Eiusdē uirtutis est ut ueri & uerisimilis cōsideratio.

Homines satis ad ueritatem nati sunt: & ut plurimū ueritatē cōsequuntur.
Oportet ut sicut in syllogismis ita in rhetoricis contraria persuadere possimus non ut utraq; faciamus: (nā mala faciunda non sunt) sed ne nos lateant quomodo se habeant: & ut cum aliis non iuste utantur oratione solere possimus.

Aliarum artium nulla de cōtrariis ratiocinatur: sed dialectica & rhetorica id solē faciunt: cum utraq; similiter de contrariis singulis non similiter se habent: sed semper uera præstantioraq; secundum naturā melius syllogismo colliguntur: ac ut simpliciter dici credibilia sūt. Absurdum est si non posse corpore sibi præsidio esse turpe sit ratione uel non sit quod hominis magis est q̄ usus corporis.

Officiū rhetoricæ non est persuadere: sed posse quæ in singulis credibilia sunt perspicere: ueluti etiam in cæteris artibus: nec enim est medicinæ sanitatē inducere: sed quo ad usq; possibile sit ad hoc usq; pducere: cū possibile sit esse eos qui nullo possunt pacto sanari bene tantū curare. Rhetoricæ est tam quod credibile est q̄ quod credibile uidetur perspicere: aut dialecticæ tam syllogismum q̄ apparentem syllogismum.

Dialecticus cauillator non uiribus sed electione: rhetor uero tā scientia q̄ electione orator erit cauillator enī. I. sophista sit si in utroq; syllogismo apparentē eligat: quia uiribus dialecticus electione cauillator ē: sed hæc in oratore nō distinguuntur: nam uiribus utrūq; uidet. I. tam quod credibile q̄ quod apparet: & cū finis suus persuadere sit nō est demonstrandus cauillator si etiam apparentibus q̄ persuadendum utatur.

Capitulum secundum quid sit rhetorica quomodo eius labor et quæ.

Definitio. Rhetorica est uis quæ quod in unaquaq; re probabile est perspicitur. Persuasionum alie sine arte sunt: alie artificiosæ.

Quæstio. Persuasiones sine arte sunt quæ non a nobis excogitantur: sed cū ex sint assumuntur: ut testes cruciatus scripta: artificiose uero quæ ratione ac uia a nobis excogitari possunt.

Persuasionū quæ ratione parantur genera sunt tria: nam alia in moribus sunt: eius qui dicitalia in auditors modo quodam afficiēdo: alia in ratione ipsa: cum demonstraremus aut demonstrare uideamus.

Probi & magis & facilius de omnibus simpliciter credimus: nam probitas dicentis non (ut quidā eorum qui artē sēpietū nihil assent ad probandū: sed fure (ut breui absoluiam) præcipuam mores fidem faciunt.

Non similiter iudicium reddimus cum dolemus & cum lætamur: aut cū diligimus aut cum odimus.

Rhetorica est quasi propago dialecticæ: & eius negotiū quodcum de affectibus sit æquum est ut ciuile appelletur.

*In re no
prie rōne*

*in re no
prie rōne*

- Enthymema syllogismum methodicum extremam vero rhetoricam inductionem appello.
- Si** multis aut similibus sic se habere ostendas tibi quidem inductio hic autem extremam uocatur.
- Si** cum quædam sint aliud quid illorum causa eveniat præter illas quoniam illa sunt aut uniuersaliter aut ut in plurimum tibi quidem syllogismus hic autem enthymema uocatur.
- At** nulla considerat singularia singularia enim infinita sunt & scientia peruenit contineri.
- Consultamus** de his quæ uidentur utroque posse pacto fieri nam de his quæ dicitur fieri aut fore aut se habere non possum nemo sic existimans cõsultabit cum non aliter quæ sic consulti possit.
- Plurimæ** enthymemata ex probabilibus & signis.
- Probabile** est quod semper fere solet fieri uerum non simpliciter : sicque se habet ad illud ad quod est probabile ut uniuersale ad particulare.
- Probabile** quod græce εἰκός dicitur est & cetera nam si particulariter capiatur statim apparet quod possunt aliter se habere ut in hoc hæc mater diligit filium suum uel sic medea diligit filium suum hoc iam nec est nec apparet probabile hæc uero propositio mater diligit filium probabilis est & habet se ad illud quod est probabilis ut uniuersale ad particulare hæc græce ταῖς signorum aliud quidem se habet ut singulare quiddam ad uniuersale ut si quis asserat omnes sapientes iustos esse quoniam socrates cum esset sapiens iustus erat aliud ut uniuersale quiddam ad particulare ut si quis fabricare hominem dicat & eius signum esse quod crebro respicit.
- Probabilium & signorum** quod necessarium est argumentum dictum nam cum non possint solvere quod dictum est tunc potant argumentum esse allatum quasi demonstratum sit atque conclusum.
- Diff.** Exemplum est non ut totum ad totum neque ut pars ad totum neque ut totum ad partem : sed ut pars ad partem simile ad simile : quando utraque sub eodem genere sunt sed unum altero magis perspicuum.
- Captatio** testis de tribus generibus causarum & finibus ipsorum.
- Ex** tribus oratio constituitur ex eo qui dicit de quo dicit & ad quem dicit ad auditorem penes quem etiam finis est.
- Necesse** est auditorem aut spectatorem esse aut iudicem iudicem aut præteritorem aut futurorum.
- Diff.** Qui de sumis iudicat senator est qui de præteritis iudex qui præterito de facultate spectator est.
- Tria** sunt genera dicendi deliberatiuum iudiciale demonstratiuum.
- Deliberatio** orationis aliud suscitatio aliud dissuasio est nam semper & qui priuatim consulunt & qui publice concionantur horum alterum aggre diuntur.

Iudicialis orationis aliud accusatio aliud defensionihorum enim alterum occupant litigantes.

Demonstrative orationis aliud laus aliud uituperatio.

Consulenti tempus futurum accomodatur litiganti preteritū demonstrāti præcipue presens.

Omnes secundum ea quæ presentia sunt laudant aut uituperant.

Consulenti finis est utile aut contrarium unam qui suadet ad melius hortatur qui autem dissuadet quasi a pelore dehortatur: litiganti finis est iustum aut iniustum laudanti aut uituperanti honestum uel turpe.

Argumenta & probabilia & similiter signa rhetoricæ propositiones sunt.

Diffi. Enthymema est syllogismus ex probabilibus & signis constans.

Capitulum. De quatuor deliberatio esse solet.

Tendendum est non de omnibus bonis aut malis consiliarium consulere: sed de his quæ possunt fieri & nō fieri sed neq; de cunctis contingentibus (sunt enim quædam a natura quædam a fortuna bona quæ quis contingentia sint nihil tamen ad ea confert deliberatio) sed de his quæ / cumq; ad nos referri nati sunt quorumq; origo accusa in nobis est.

Vnum est rhetoricam ex resolutiva scientia & ea civili quæ de modibus est composita esse.

Maxima de quibus omnes consultant & quæ deliberantes aggrediantur: quinque ferre numero sunt: de opibus de bello ac pace de regionis loco num custodiā de his quæ inferunt & efferruntur de legumlatione.

Non solum rerum accessiones uerum etiam expensarum attenuatio nos reddunt ditiores.

Similia a similibus fieri consueuimus.

Ad ciuitatem tutandam non minimum est ciuem legislationis esse sagacem nam salus ciuitatis in legibus sita est.

Ad lædās leges peregrinationes quibus multarum gentiū leges cognoscipossunt perniciosæ sunt.

Ad publica cōsilia diligenter perscripta rerum gestarū hystoria utilis est.

Capitulum. De sollicitate ac sine deliberantium.

Diffi. Felicitas est uel fortuna lætitia cum uirtute uel per se sufficientia utraue uita tuta & iocundissima uel possessionū facultas & corporis ætas cū factiua consensatiua amplificatiuaq; homin uirtute.

Diffi. Nobilitas gentis & ciuitatis est indigenas esse aut uetustissimos & primos duces illustres multos quoq; ea ex gente in rebus quæ expectantur præclaros extisse.

Diffi. Priuata nobilitas est quæ a uiris aut a mulieribus efficitur legittima ab ipsius procreatione aut uirtute aut diuitiis aut alia re laudata primos claros fuisse multosq; famulos ea ex gente uiros & mulieres iuniores ac seniores fuisse.

Est foeminita uirtus corporis quidē forma & proceritas animi uero pudicitia & operandi studium absq; illiberalitate.

Ciuitates quibus haud bonæ sunt mulieres: secuti lacedæmonis ex. mædia penē felicitatis parte priuantur.

Diffi. Amena sūt quibus frui queas: quibus uero fruimur ex his nihil magis præter usum consequimur.

Diuitem esse in utendo magisq; in possidendo consistit: utis enim operatio est: possessio uero ipsa diuitiæ sunt.

Diffi. Gloria est cum uirtuosus a cunctis existimatur: aut id habere putant quod cuncti uel pius: uel probi uel prudenter experunt.

Diffi. Honor est benefactori gloriæ iudicium.

Honorantur maxime atq; merito qui beneficia contulerunt: deinde qui conferre queant.

Multis honorem assequuti sunt quibus parua præbuerint: sed modus profuit atq; occasio.

Honoris partes sunt sacramemorationes: decantationes: carmina: uel solenne orationis ad laudem recitatio: loci primi concessus: sepulcra: marginē publici uictus: ad hæc etiā barbari inclinat: loco credere munera quoq; sed alia apud alios honoratiora sunt.

Diffi. Munus est rei alicuius donationisq; honoris signū: quapropter tam aris audi quā ambrosii donari cupiunt: cum id donatio habeat quod utriq; appetunt.

Corporis uirtus est sanitas.

Pulchritudo alia in aia ætate est: nam iuuenis pulcher est: cui commodū ad subeundos & cursus & uolentis labores corpus est: aspectusq; in super iocundum: uir uero pulcher qui & labores bellicos sustinere queat. & ita iocundus aspectu est ut simul quoq; diu uideatur terreat.

Diffi. Vires sunt quibus possis quod mouere cupias: ira mouere ut uellis. Mouemus aut trahentes aut pellicentes aut eleuantes: aut deliciētes: aut cōprimētes.

Corporis certatius uirtus ex magnitudine robore uel pectateq; constat.

Pancratista dicitur qui percutiendo & luctando olympiæ uicēbat: pentachilus uero qui quinq; certaminibus uicerat: pugnis scilicet: exstu: cursu: saltu: & luctatione. & dictus est a πάντες qd est quinq; & αλός certatpē.

Qui premere ac retinere potest luctator est: qui pulsando pellere percurfor est: qui utriq; pancratista est: qui omnibus moribus pentachilus est.

Senectus bona est quæ tarde inuadit & dolores non infert.

Qui ualitudinarius est & non robustus cum facile patitur & doleat uirg: breuioris sit non est felix.

Diffi. Amicus est qui quæ fore bona amico putat: ea propter ipsum agit.

amicum

Diff. Secunda fortuna est cum omnia uel plurima uel maxima bona eorum quorum ipsa fortuna causa est forte eueniant atq; permanent.

Capitulum. vi. De bono ac utili.

Non de fine sed de his quæ sunt ad finem quilibet consulti.

Diff. Bonum est quod sui ipsius gratia est expetendum & id cuius gratia aliud quiddam appetimus. & quod omnia experiri uel quæ sentiam habent uel quæ intellectu aut habent aut si haberent expeterent & efficiens atq; conservans & id ad quod hæc consequuntur.

Quicquid qui de singulis est intellectus tribuitur unicuique bonum est.

Exercitatio plerumq; sanitatem efficit.

Acquisitiones bonorum & malorum abiectiones necessatio bonæ sunt.

Maiores boni pro minore & minoris mali pro maiore acceptio bona est.

Cum uoluptatem omnia animalia secundum naturam appetunt locūda ac spectiosa bona bona esse necessarium est.

Felicitas per se ipsam expetibilis est & sufficiens omnesq; animi & corporis uirtutes gratia eius appetimus.

Vinere per se ipsum expetendum est & si nihil aliud bonum inde sequeretur.

Dici solet mala cunctis similiter hominibus obesse.

Quod maius est q̃ oporteat id malum est.

Multi quasi omnes apparent.

Nemo laudat quod bonum non est.

Possibilia duplicia sunt scilicet quæ nix sunt & quæ facile.

Diffini. Facilia sunt quæ uel sine dolore uel breui tempore sunt.

Diff. Difficile est quod cum dolore aut multo tempore fit.

Capitulum. vii. De maiore & minore.

Excessus generum & eorum quæ in generibus maxima sunt proportionaliter se habent ut si uir maximus maior est quam scemina maximas omnino quoq; uiri sceminis maiores & si omnino maiores sunt sceminis uiribus quoq; maxima semina.

Cum quippiam ex aliquo sequitur hoc ex illo non sequetur.

Quod sequitur aut simul sequitur si sanus est sequitur quod uinat ex hoc uero illud non sequitur aut postea aut scire ex adiscere aut potestate ut ad sacilegium factum.

Maiores boni efficientia ipsa quoq; maiora sunt.

Quod per se expetibile est eo quod non per se malus bonum est.

Sine causa & principio impossibile est aliquid esse aut fieri.

Cum duo principia diuersorum sint quod a maiore principio est maius est.

Duorum principiorū aut causarum qđ maioris principii est etiam maius est.

Quod rarius est et eo maius est quod habeamus ut aurum ferro.

Cuius contrarium maius id maius est.

Cuius priuatio maior id maius est.

Sicut cause principia se habēt ad maius & minus sic & effectus: & e cōtra.

Quorum excessus eligibilior aut pulchrior est: & ipsa eligibilia & pulchriora sunt: & e contra rerum meliorum excessus meliores sunt & pulchriorum pulchiores.

Quotum cupiditas melior & laudabilior est: & ipsa meliora & laudabiliora sunt.

Quantum scientia pulchrior est magisq; expetitur ipse quoq; res pulchiores sunt magisq; expetuntur.

Pericles in funebri ait oratione ita ciuitatem iuuentute ablata de formem essent annus si uer ab eo remoueretur.

Accipere q̄ facere beneficiū eligibilius uidetur illud enī uel si nemo sciat te accepisse profecto eliges: hoc cū occultum futurū est te contulisse nō uideris electurus.

Eligibilis est iustum uidet q̄ esset sanum esse non ita.

Vno plura meliora sunt: duo enim in unū composita totū malus efficiū.

Capit. viii. De numero polictarum in ipse ac iuribus eorum.

Cunctis utilitas persuadet.

Tot sunt principantes quot res publicæ quare quattuor res publicæ sūt scilicet populi paucorum optimatum: unius quod principatur a c iudicat.

Diff. Populus est ciuitas uel res publica i qua sorte magistratus declaratur.

Diff. Paucorū potestas est res publica in qua cē su magistratus declaratur.

Diff. Optimatū potestas est res publica in qua qui disciplina legibus posita excellunt principantur.

Qui legibus sēper optemperant il optimi uidentur.

Diff. Monarchia est res publica in qua unus omnium dominus est.

Diff. Monarchia si ordine quodam constituta est: regnum dicitur: si ordinata uero tyrannis appellatur.

Popularis status sūnt libertas est: paucorum uero diuitie: optimatū autē quæ ad disciplinam & ad leges pertinent: tyranni dis uero custodia.

Nō solū rationibus sed oratiōe affecta & mota fidē facimus: credimus enim eo facilius quo qualis quidam orator uidetur: id est si uir bonus si beniuolus aut utrunq.

Capit. viii. De honesto ac laudabili quæ ad demonstratiōis genus pertinet.

Honestum est quod cum bonum sit: idcirco iocundum quoniā bonū est.

Diff. Virtus est qis quardam productiua & conseruatiua rerum bonarū: nīsq; bene faciendi multa & magna & omnia in omnibus.

Necesse est si uirtus bene faciē di uis est: maximas eos esse uirtutes quæ pla

num aliis conferunt quapropter iustos ac fortes maxime laudat: ceteri alii bello alii pace utiles hominibus sunt: deinde liberales non enim contendunt de pecuniis sed largiuntur eas quas summo pete ceteri cupiunt.

Diffi. Iustitia est virtus qua singuli sua secundum leges possident.

Diffi. Iniustitia est per quam aliena singuli contra leges retinent.

Diffi. Fortitudo est virtus quam ad sui honorum rerum ut leges iubent in periculis sumus legibusq; administratiua huius contrarium timor est.

Diffi. Liberalitas est virtus pecuniis beneficiua illiberalitas contrarium.

Diffi. Magnanimitas est virtus magnorum beneficiorum effectiua huius contraria pusillanimitas.

Diffi. Magnificencia est virtus magnitudinis sumptuum effectiua huius contraria modicitas.

Diffi. Prudentia est mentis virtus qua de bonis ac malis quæ ad felicitatem pertinent bene possumus consulere.

Non semper quod iuste sit honestum est: cum enim damnatur qui turpe magis est si iuste sit: q; si iniuste.

Alceo dicenti uellem tibi aliquid dicere: sed pudor impedit: sapho respondit: bona laudabiliaq; cuperes: nec lingua turpe aliquid dicere medi-
taretur: nullus oculos pudor retineret.

Laudabilius est inimicos ulcisci potius q; reconciliari: nam malū pro malo reddere iustum est: homineq; iustum laudabile.

Apud laconas comam nutrire laudabile est: nam quoniam non est facile seruire quicq; facere opus crinum hominem libertatis id apud eos indurum est.

Laudabilis est nulla uti arte fabrilis liberum nanq; est non uiuere ad aliū.

Virtutis eximia est cunctis benefacere.

Laus ex operationibus est.

Diffi. Laus est oratio magnitudinem uirtutis ostendens.

Verisimile est bonum esse ex bonis & bene educatum bonum esse.

Laudamus eos qui fecerunt: quoniam facta signa sunt habitus: nam & ceteri qui non fecerunt laudaremus si talem esse crederemus.

Non oportet secunda fortuna considerare nimis: sed his quæ a seipso sunt.

Capitulum x. De accusatione & defensione.

Diffi. Inluriari est sponte præter leges officere.

Legum alia propria alia communis.

Diffi. Propria legem dicimus qua ciues scripta utuntur: communem uero qua non nulla etiam si scripta non sunt apud omnes tamen ualere uidentur.

Sponte facimus quæcunq; cognoscentes & non coacti facimus.

Quæ sponte facimus cuncta eligimus.

Nemo ignorat quæ eligit.

Diffi. Voluntas est appetitus boni cum ratione. nullus enim aliquid uult nisi cum bonum esse putauerit.

Appetitiones irrationabiles sunt ita & concupiscentia.

Necesse est quicunque homines agunt septem eos causis agere: fortunas uel naturam consuetudinem ita: cupiditatemque oportet secundum aetates aut habitus ea quae aguntur distinguere.

Si accidit ut itacundi aut cupidi iuuenes sint non propter aetatem agunt quae aguntur sed propter cupiditatem ac itam.

A fortuna sunt quaecunque ita sunt: cum eorum causa in determinabilis sit nec huius gratia nec semper nec ut plurimum nec ordine fiant.

Natura sunt quaecunque causam ordinatam in se ipsis habent: nam aut semper aut ut plurimum sic eveniunt.

Vi sunt quaecunque praeter cupiditatem ac rationem propter res ipsas sunt consuetudine sunt quaecunque ideo faciunt quoniam saepe fecerunt.

Ratione sunt quae cum sint ex bonis conferuntque uideantur uel ut finis uel ut ad finem propter utilitatem aguntur nam quaedam etiam intemperantes agunt utilia uerò non propter utilitatem sed propter uoluptatem. Ita sunt quibus utiscimus.

Differunt poena & ultio nam poena est qui patitur gratia sit: ultio autem est qui facit ut expleatur.

Cupiditate agunt quaecunque iocunda uidentur.

Consuetudo & ea in quibus assueti sumus iocunda sunt nam multa eorum quae natura iocunda non sunt cum uoluptate faciunt qui assueti sunt.

Quaecunque propter se agunt homines omnia uel bona sunt uel bona esse utuntur. & aut iocunda aut uidentur iocunda.

Ponimus malorum uel apparentium malorum reiectionem: aut minoris pro maiore assumptionem in bonorum numero. cum eligibilia quoque modo sunt & similiter doloris uel apparenter doloris reiectionem: aut minoris pro minore assumptionem iocundis connumeramus.

Capitulum xi. De iocundis.

Diffi. Voluptas est motus animae quidam ac affectio tota simul & sensibilibiter in naturam proficiens: dolor autem contrarium.

Cum saepe ipsum ipsi semper propinquum sit: & ipsius quidem semper natura simplicius uero saepe consuetudo: naturae consuetudo similis est: & quod uiolentum non est.

Cupiditatem aliter irrationabiles sunt ut quas ex nulla cogitatione capimus quales sunt quae natura esse dicuntur ut quae sunt per corpus: rationales uero sunt cum quaedam persuasi cupimus: nam multa & expectate & possidete cupimus cum audierimus persuasique fuerimus.

Necessarium est iocunda omnia esse uel in sentiendo praesentia uel in recordando praeterita uel in separando futura.

Præsentia sentimus: præterita meminimus: futura speramus.
Iocundum est seruatō meminisse periclitætur enim ut post labores
cum multa tulisse multaq; gessisse recorderetur: cuius causa est: quoniam
malum etiam non habere iocundum est.

Nemo irascitur illis quos ulcisci putat impossibile: illis etiam qui potētia
excedunt aut non irascuntur aut minus irascuntur.

Irasci iocundum est.

Amantes cum alioquuntur aut scribunt aut quicq; aliud faciunt ad eum
quem absentem amat gaudent: in omnibus namq; his quasi sentire pu-
tant eum quem amant cum eius recordentur.

Amoris inditum omnibus est si non solum cum adest quem amant letā
tari sed absentis etiam memoriā tenētes amant: neccirco etiam cū mæ-
li sunt quoniam nō adest & in luctu & in fletu inest quædā uoluptas.
Ulcisci iocundum est: nam qui irascitur magnopere dolent non ulcispē-
tantes autem gaudent.

Vincere iocundū est: nec cōtētiōis solū sed oībus excessus namq; Imagina-
tio sit: cuius rei oēs aut moderatq; aut magis etiā q; oporteat cupidi sūt.
Quoniā uincere iocundū est ludos etiam oēs qui pugne aut cōtētiōis
spēciem habent iocundos esse necesse est: sēpe namq; ipsi uictoria inest.

Honor atq; gloria iocundissimorum est.

Nulli cura est ut ab his quos quis ipse nimis despiciat ueluti a pueris aut
bestiis honor aut gloriā conqueratur.

Amicus iocundorū est: nam & amare iocundū est: nullus enī unum amat
qui ulno non letatur.

Amari iocundum est: imago enim sit bonum sibi inesse.

Admirationi esse iocundum est: quoniam & honorari.

Assentationibus autem præbere iocundum est: nam adulator & amare &
admirari uidetur.

Varietas & uicissitudo locūda est: quod enim uno modo semper se habet
facietatē generat unde dictū est uicissitudinē omniū rerū iocundā esse.

Discere ac admirari iocundū est: in admirando enim discendi cupiditas
inest: in discendo autem reditus est in naturam.

Beneficiū tam conferre q; recipere ex locūdis est: nam qui recipit qd cupit
adipiscitur: qui autem confert habet habūdātq; his quæ uterq; appetit.

Quoniam bene mereri locūdum est: neccirco subuenire propinquis & mā-
ca supplete hominibus suauē est.

Euadete a periculis tanto iocundius est: q̄to proplus periculo fuimus.

Quoniā oīa genere cōiūcta sūt naturā cōiūcta sūt: itcirco ut plurimū q;
similia sunt ac genere cōiūcta iocūda sunt: ut hō hominib; æquus æquos
adolescēti adolescētī hinc & prouēbia celebrata sūt: æqualis æqualē de-
lectat qd; sēp simile a simili amatur & qd; bellus bellū cognouit.

Necesse est omnes dicet alios plus alios minus: se ipsos amare.

Sua unicuique iocunda esse necesse est: ut opera orationes liberi.

Quoniam principari iocundum est: ideo sapientem esse iocundum uide-
turnam sapere principantis est.

Diffi. Sapientia est multarum ac mirabilium rerum scientia.

Quoniam ut plurimum homines ambitiosi sunt: ideo inceptare alios
iocundum est.

In quocunque unus quisque sibi optimus esse uidetur: in eo uersari iocundum est.

Capitulum xii. Quomodo se habentes & quibus iniungantur.

Homines quæ uisitatissimæ inimiciæ sunt ab eis cauere: ueluti etiam a mor-
bis qui solent inuadere: quo autem nondum aliquis laborat: ab eo
nemo cauet.

Dupliciter sunt aliqui egentes: aut enim necessarii ut inopes: aut superflui
caneles ut diuites.

Iaso thesalus dixit opus esse in quibusdam iniuriari: ut iure quoque multa
facere possis.

Homines ea facilius committunt quæ multi scitit: tamen enim in his
se consequuturos putant: similiter ea quæ celari commodius possunt.

Capitulum xiii. De iniuriarum iure & factis.

Est quiddam natura iustum & iniustum quod omnes uaticinantur etiam
si nulla inter se societas aut pactio sit: quale antigone apud sophoclem
dicere uiderunt: cum iustum esse asserat sepulcræ polynicæ tradere: non
enim nunc aut nudius tertius uerum semper id uiget: nemoque scit ex quo
ita constitutum est.

Diffi. Injuriam pati est cum a uolentibus iniuria inferuntur.

Diffi. Aequum & bonum est quod præter legem scriptam iustum est.

Dicuntur aduersa fieri fortuna quæcumque cum præter opinionem sunt: non
sunt ex prauitate.

Errore dicuntur fieri quæcumque nec præter opinionem nec ex prauitate sunt.

Aequum est rebus humanis ad ignoscendum commoueri: & non legem
sed legis scriptorem: & non uerba sed sententiam spectare: nec factum
sed uoluntatem: nec partem sed totum: nec quis nunc sed quis semper
aut fere semper fuerit considerare: & meminisse bonorum magis quæ
in se collata sunt quam malorum: & eorum bonorum magis quæ reci-
pit quam quæ facio: & non iniquo animo injuriam ferre: & oratione di-
scripta re potius uelle quam re: & in arbitrio magis quam in foro uel
le descendere: nam arbitretur ad æquum & bonum: iudex ad legem spe-
ctat.

Capitulum xiiii. De maiore & minore iniuria.

Iniuria maiorem quæ a maiore proficiscitur iniquitate: quo circa & quæ
minima sunt: minima maxima interdum uidentur: interdum etiam ex

magnitudine damni iniuria extimatur aut illa cui nullum potest supple-
ri exarquantur omnis poena minor inuenitur: & cui remedium af-
ferri non potest.

Diffi. Accerba atq; inaudita iniuria est: in qua non potest qui passus est
poenam sumere: cum res nullum remedium patiatum nam ultio & poe-
na remedium est.

Si qui perpeffus est turpitudinem ferre non potest: maiore supplicio qui
fecit dignus est.

Maior iniuria est si solus aut primus fecit aut si pauci eo crimine conta-
minati sunt.

Maius peccatum quod belluarum magis est: & quod ex præmeditatione
magis fit: & quod qui audiunt magis sument quam nudentur.

Amplificat iniuria qui multa iusta euerit aut contempnit: ut iusiurandū
datam de steram hospitum fide in affinitates multorum namq; crimi-
num exaggeratio fit.

Ubique peccabunt qui apud iudices peccant.

Summa iniuria est si quis eum ledit qui de se bene meritis est: puta nāq;
peccat: & q; non benefacit & q; male.

Is vituperandus est qui iustitiam secundum leges scriptas solū modo ser-
uat: melior enim qui non coactus iustus est: scripta uero coacti seruant
sed non coacti minime.

Qui ea committit quæ leges prohibent: & de quibus supplicia sunt: mul-
to magis ea committit de quibus nullum supplicium est.

Capitulum. xv. De maiestati fide.

In artificialem fidem quæ proptia est iudicialium causarum quinq; nume-
ro faciunt scilicet leges testes: pacta: quæstiones aut iurandum.

Iudex quasi argenti & auri cognitor est: ut uere iustum ab adulterato di-
scernat.

In morbis non confert aduersus medicum exillari.

Non tantum medici error efficitur quantum si ob audire principibus assue-
scimus.

Probatæ leges id maxime uetant ut ne quis se legibus prudentiorem uer-
lit ostendere.

Pro uerbis fertur nunq; beneficium in sena collocandū.

Fatuus est qui cæso patre libetis peperit.

Testes cū corrumpti non possunt fide dignissimi sunt.

Testibus nunq; opus esset si ratione res satis cognosci posset.

Diffi. Pactum est lex quædam de particulari.

Leges non approbantur a pactis: pacta uero cum legitima sint: a legibus
comprobantur.

Diffi. Lex pactum quoddam est: quare qui non credit enettitq; pactum ille

get euerit.

Quæ uoluntaria sunt pactis ut plurimum facimus: quare si quis pacta in-
firmatis usum hominum inter se penitus euerit.

Homines cum ab eis pecunia pentur facile peierant.

Melius est aliqua de causa prauum esse q̃ de nulla.

Disti. Peierare est mente sed non ore falsum iurando dicere.

Incipiunt propositiões ex secundo libro rhetoricæ aristotelis secundum
interpretationem georgii trapezuntii.

Ex primo capitulo. Quod auditores efficiendi sunt.

Vdidi causa rhetorica est.

Non eadem iudiciis uidentur: cum diligunt & cum oderunt
nec iratis & quietis sed uel omnia aduersa uel magnitudine di-
uersa sunt.

Reus nullam aut paruam iniuriam fecisset iudici amanti uide-
tur: contra uero ei qui oderit.

Tria sunt quæ præter demonstrationem fidem faciunt: prudētia uirtus be-
niuentia: aut enim propter stultitiā non recte opinantur: aut recte sen-
tientes propter improbitatem non dicunt ut sentiunt: aut quis recte sen-
tiant uirtuo siq̃ sint: tamen cum beniuoli non sint, facile creditur spon-
te non optime consulere.

Disti. Affectus sunt quibus homines commoti differenter iudicāt.

Capitulo. ii. De ira.

Ira est appetitus ultionis appetitus cum dolore: propter apparentem ini-
mum in se uel in suos contemptum.

Necesse est ad omne iram uoluptas: quando sequi propter spem ultionis
Iocundum est si quis putat se consequitur: quæ expetit.

Nemo quæ sibi impossibilia utantur expetit.

Contemptus est actus opinionis in id quod nihili dignum existimatur.

Tres contemptus partes sunt: despectus: detractio: contumelia.

Quæ nihili ducimus hæc despiciamus.

Disti. Detractio est cum alicuius uoluntati quispiā impedimento est: non
ut sibi quicq̃ eueniat sed ne illi.

Disti. Contumelia est dāno atq̃ dolore in his afficere in quibus turpe patiēti
est: ut ad aliud qddā sibi fiat q̃ qd factū ē: sed ut uoluptate afficiatur.

Qui par pari reddūt non contumeliantur sed ulciscuntur.

Est uoluptatis contumeliantibus causa: q̃ abirentur male faciēdo eis ma-
gis excellere.

Egrotantes: pauperes: amantes: sitientes: ac uniuersaliter cupientes: & nō
assequentes iracundi sunt: ac facile incenduntur & maxime aduersus
eos qui propter præsentem fortunam se contemnunt.

Delectat si præter opinionem factum sit quod optatur.

Desidentibus & subsanantibus atq; consultantibus ac uilipendētibz ea
qbus maxime student ita scuntur homines ut q philosophia gloriātur
philosophiam & qui forma formam contemnantibus.

Ita scuntur homines amicos magis q inimicos putāre enim sibi magis oport
ere ab illis bene fieri q nō & assuetis honorare illi similiter erga si ipsos
non habeant parui pendendi enim ab his arbitrantur.

Par est ne a minoribus maiores contemnantur.

Contemptus signum est non animaduertere.

Ita scuntur homines his qui in aduersa fortuna gestiūt nā uel inimiticari
uel contemptus id lignum est.

Ita scuntur homines his qui cum in ceteros liberales sint erga se nō sunt
contemni enim utuntur cum soli indigni iudicati sint.

Capitulum. iij. De mansuetudine.

Diffi. Mansuetudo est depressio ire atq; sedatio.

Mansueti sunt homines his quos poenitet & qui satentur nam' quas poe
nas sumpserint q dolent factum cessant ab ira.

Negantes seruos atq; cōtradicentes multo magis punimus: cū uero se iu
re puniri satentur cessamus ab ita cuius causa est: quoniam manifesta
negate irreuerentia effirreuerentia uero contemptio est atq; despectus.

Diffi. Mansueti his qui humiliter se gerunt sumus.

Quod humilitate ira sedatur canes etiā ostendūt qui sedētes nō mordēt.

Impossibile est simul timere atq; irasci.

Nullus iratus cōrēniest. n. cōtēptus absq; dolore ita uero nō sine dolore

Miles sunt homines in ludis in loco in die festo in societate in successu
in consumatione ac uniuerſaliter in nō dolendo & in laudabili uola
ptate ac spe bona.

Sedat ita tempus.

Sedat maiorem hominis iram sumptum ab illo prius supplicium man
suescit enim cum iram in altum effuderint.

Sedat ira si maiora incommoda passi sunt qui deliquerant: q irati eos
affectissent quasi enim supplicium sumpsisse arbitrantur.

Non ex iure facto aut dicto ira proficiscitur.

Minus moleste ferunt homines cum puniuntur si ignoraturos alios pu
tant q propter se ipsos & pro quibus passi sunt.

Ceteris qui nō sentiūt nō ita scuntur homines: nec defūctis quasi in extre
ma passi nec dolitari nec cognitari sunt quod irati cupiunt q obrē pro
be poeta cum achillis iram sedare uellet q in hec torem iam mortuū ge
rebat dixit: furdam enim terram iratus uexas.

Diffi. Amare est uelle alicui quae bona parent illi nō sui gratia eorumq;
actuum esse in q tum potest.

Capitulum. iij. De amicitia & amore & eorum contemptu.

Diffi. Amicus est qui amat & redamatur.

Qui in bonis congratulatur & in dolore condolet non alia de causa nisi amari amicum esse necesse est.

Quibus eadem bona ac mala funt:& qui eisdem amicis:& eisdem inimici sunt:nam his eadem uelle necesse est.

Oportet amicos iocundos esse in consuetudine conuersationeq; diuturna quales sunt faciles:& neq; peccata redarguentes neq; contentiosi neq; pertinaces:nam omnes hi pugnaces sunt: pugnantes uero non eadem sed opposita uelle utuntur.

Oportet amicos tam illudere quam fuisse aptos esse mundos quoq; facile nescire tota uita: non exprobrantes nec errores nec beneficia: eosq; esse qui maleficia obliuiscuntur & crimina non recordantur: sed facile reconciliantur: præterea non maledicos: non contradicentes irascentibus aut studiose quicquam agentibus non pugnaces esse.

Ex omnibus bonis boni amici summo opere diliguntur.

Solent non uereri homines si apud amicos contemnuntur quæ ad gloriam pertinent.

Nullus amat quem metuit.

Sunt amicitie species: fodalitium familiaritas propinquitas.

Inimicitie efficientia sunt irascitio: calūnia.

Ira semper in singulos est: odiū uero etiam in genera: omnes namq; calūniantem atq; furē odet: non sed alterum tempore sanabile est: alterū nō.

Ira dolorem infert: cupit: odiū uero affligere potius: nam qui irascitur cognoscit: uult hic uero non curat.

Qui irascitur multis motus miserebitur: qui odit nullo pacto.

Capitulum v. De timore & eius contrario

Diffi. Timor est ex imaginatione futuri mali corruptiui ac dolorem inferentis perturbatio: quædam aut dolor.

Remota nimium non timent homines: omnes enim sciunt se mortuos uerum quoniam non prope: idcirco non curant.

Diffi. periculum est timendæ rei appropinquatio.

Qui a maioribus timentur: etiam a minoribus timebuntur: cum possint minoribus magis q̃ maioribus obesse.

Ex affectu iniuria & inimici & aduersariis nō qui acutæ: ire sunt atq; ranciores timēdi sunt: sed tranquilli dissimulatores uersuti latent enim qui prosequi: tamen nunquam timendi qui longe sunt.

Non timent qui iam perpeffos omnia se graua putant quorum spes extincta est: sed opus est salutis subesse specie pro quo perhorrescant: cuius signum est q̃ timor ad consulendum inducat: nemo enim de se consulit de qua nulla spes apparet.

Fiducia timor contrarium est: & id quo fidimus et quod timeamus.

Deus indutia uexatir opitulari creditur.

Capitulum.vi.De uerecundia & inuerecundia.

Diffi. Verecundia est dolor quidam atq; perturbatio ex malis aut presentibus aut futuris qua infamiam inferunt proueniens.

Diffi. Inuerecundia est contemptus quidam horum malorum atq; impassibilitas.

Ab alto beneficia suscipere & sepius quæ tu benefeceris exprobare pusillanimitatis deiectionisq; sunt signa.

De se multa dicere ac polliceri & aliena sua esse prædicare arrogantis est.

Omnino homines nō pudet eorum de quibus communis opinio est qd uere non dicant unde neminem bestiarum puerorumq; pudet.

Homines cum in aduersa fortuna sunt nunq; uellent ab emulis uideri.

Cum uisum iri necesse sit in apertisq; uersari uerecundi magis propter conscientiam homines sunt hinc poeta antipho ad supplicium a dionisio missus cum eos uidisset qui secum morituri erant capita uelantes per portam exeuntes quid ita facie inquit uelatis an ne citas quispiam horum uos uideat?

Capitulum.vii.De gratia.

Diffi. Gratia est per quam dicuntur homines roganti gratis aliquid facere non pro re alia nec ut sibi quicq; qui faciunt eveniat sed ut cui faciūt.

Magna gratia est aut quia rogantes egent nimium aut quia magna & difficilia rogant aut quia in temporibus difficultibus aut quia solus aut quia primus aut quia maxime.

Rogationes appetitiones sunt harumq; maxime sunt quæ sunt cum dolore / re dicitur facti.

Nemo se rogare de pranis fatetur.

Capitulum.viii.De commiseratione.

Diffi. Commiseratio est dolor quidam ex apparenti malo corruptio ac dolorem inferente in nō dignum pati quod uel ipse putabit posse pati uel suorum aliquem idq; sic ut propinquum uideatur.

Omnino perdit non misereatur nihil enim se amplius passuros arbitratur ultima iam passi nec qui se scilicet esse credunt nihil enim se pati posse existimant.

Qui neminem probum esse dicit non misereatur omnes enim malo dignos existimat.

Diuelli a sociis atq; amicis miserabile est.

Miserantur homines notos nisi ualde propinqui ac sui sint nam ergo hoc sic se habent quemadmodum & in se ipsos.

Amasis cum ad mortem filius duceretur non effudit lachrymas ut fertur at cū amicū mendicare aspexisset effudit est enim hoc miserabile illud terribile quod aliud a miserabili est & ipsius miserationis expulsiuum.

Similium misereantur homines secundum ætates & mores & habitus &

Capitulum xlii: De affectibus senum.

Seniores & ætate proceri quoniam multos iam annos uixerunt & erra-
uerunt in pluribus: deceptique fuerunt ac in super quoniam rerum pluri-
mæ uisioz sunt neque affirmant quicquid & multo in inoris cuncta existi-
mantque oporteat sciuntque nihil sed ambigentes semper forsan ac for-
tassis addunt: & sic omnia dicunt firmiter nihil.

Senes malitiosi sunt: suspiciosi namque sunt.

Diff. Malitia est in peiorem cuncta partem suspicari.

Senes suspiciosi sunt quoniam increduli: increduli uero quoniam experti.

Senes neque amant neque oderunt nihil nisi secundum biantis præceptum
amant ut osati & oderunt ut amati.

Senes pusillanimi sunt: uita ductu deiectionis nulli enim magnum neque su-
peruacaneum sed quæ ad uitam necessaria sunt cupiunt.

Senes illiberales sunt: quoniam substantia unum ex necessariis est: simulque
quoniam experti non ignorant difficilem quidem esse acquisitionem:
lacturam uero facilem.

Senes timidi sunt: & ad pettimescendum cuncta parati: frigidi namque sunt
itaque senectus uiam timori præparauit.

Senes uitæ sunt cupidi & maxime in extremo: die: cupiditas enim rei ab-
sentis est: & cuius egent illud maxime cupiunt.

Senes accusandi studiosi magis sunt quam oporteat: nam id etiam pusillani/
mitas quedam est.

Senes uiuunt ad utile magis quam oporteat: quoniam se ipsos maxime amant:
utile namque sibi honestum uero simpliciter bonum est.

Senes inuerecundi sunt magis quam uerecundiam quoniam non similiter
de honesto atque utili cutant estimationem continent.

Senes male sunt spei tam propter experientiam quoniam plurimæ rerum
uitæ se sunt multæque in peius tandem deueniunt tum propter timidi-
tatem uiuentis memoria magisque spem futurum uitæ breue sibi esse
præteritum inultum quod causam etiam loquacitatis sibi afferunt perpe-
netant: etiam præterita narrantes quoniam recordantes uoluptate afficiuntur.

Senibus ita acuta est sed infirma cupiditas: etque alia defecerunt alia infir-
mæ sunt: quare neque cupidi sunt neque secundum cupiditates sed secun-
dum lucrum actui.

Ad modestiam apti grandes natu unum uocum & cupiditates defecerunt
& ipsi lucro defensiunt.

Senes uiuunt magis ratiocinatione quam moribus: nam ratiocinatio utilita-
tis effluores autem uirtutis.

Senes iniurias non in contumeliam sed ad iniuriandum faciunt.

Senes ad commiserationem parati sunt: sed non ea de causa qua iuuenes:
nam ille ex humanitate: senes autem ex imbecillitate omnia culpa impedere

sibi putant propeq; esse ut parlantur: id uero aptitudo ad commiscum / non in est.

Senes queruli sunt non dicaces neq; faceti.

Constatii sunt querulus & facetus.

Cap. xliii. De moribus aetates medior.

Quæcūq; senectus atq; iuuentus seorsum ex mīllibus habēt: hæc & uiri ha-
bentia quibuscunq; uero illi excedunt: aut deficiunt: hæc in uiris com-
mode ac medio ceter sunt.

Viget corpus hominis a. xxx. ætatis anno ad. xxxv. anima uero usq; ad /
unum de quinquaginta.

Cap. xlv. De moribus nobiliorum.

Nobilitatis mores sunt ut ambitior sit qui nobilior est.

Omnēs cum quid adsit ad id solent coactuarē.

Dicit. Nobilitas quædam maiorum claritas est.

Nobiles ad cōtēndos maiorum suorum similes potati sunt: nam ea
quæ iam diu gesta sunt honorabiliora sunt ad iactationemq; optiora q̃
qua nuper facta sunt.

Nobile ē secūdu uirtutē generis: generosum uero secūdu q̃ nō recedit e
natura quod non contingit: ut plurimum nobilibus: sed multi humi-
les atq; deiecti sunt.

Est fertilitas quædam in uirorum generibus: sicut in agris aliquando: ac
interdum si genus bonum fuerit uiri præstantes generantur: rursusq;
genus delicitur.

Deueniunt ingeniosa genera in mores furiosos magis: ut qui ab alcibiay
de quib; a superiore Dionysio sunt: quieta uero in segnitie ueluti quia-
dimone pericle ac socrate sunt.

Capitulum. xvi. De moribus diuitum.

Contumellatores: superbi: delicati: sibiq; plurimum arrogantes sunt qui
possessione opum perturbantur: nam quasi omnia bona possideant sic
afficiuntur: quoniam cuncta uidentur emi posse diuitiis.

Multi sunt qui habentium opes auxilio egentunde a simonide de diui-
tibus ac sapientibus ad hieronis uxorem dictum est: cum interrogasset
utrum melius sit diuitem esse an sapientem: sapientes inquit in diuitum
ianuis uideo.

Diuitiarum mores amentis simul atq; scilicet mores sunt.

Interest inter locupletorum nuper mores: & iam diu diuitum: mala enim
omnia in sunt nuper locupletariis: perioraq; in ipsis iuniorum nuper dita-
tus ueluti non castigatus habet diuitias.

Cap. xvi. De moribus potentium.

Potentes secundū mores sunt ambitiosi: & nihiliores q̃ diuites: diligētēsq;
magis: nam coactiq; potentiorē sunt cōsiderare in cura sunt.

Potentiores honestiores sunt q̄ morosiores: moderantur enim sibi cum pp̄ honores coram alijs uiuant.

Diffi. Honestas est mollis compositaq; morositas.

Capitolo. xviii. De possibili & impossibili.

Si cōtrariū uel eē uel fieri possibile est: cōtrariū quoq; alterū possibile erit. Eadem est potentia contrariorum.

Si simile possibile est & dissimile possibile erit.

Si quod difficile est possibile est: & quod facilius etiam.

Si studiosum aut pulchrū fieri possibile est: & omnino fieri possibile est.

Cuius principium fieri possibile est: huius & finis possibilissimū: cuius eorum sit nec incipit fieri qua impossibilia sunt.

Si qd substantia poster⁹ erant generatiōe id fieri possibile ē: & prius quoq;.

Quorum amor aut cupido secundum naturam est: possibilia sunt nemo enim amat impossibilia nec ea cupit ut plerumq;.

Quorum est ars & scientia ea esse & fieri possibile est.

Quorū partes possibiles sūnt & totū: & quorū totū apter quoq; ut plurimū.

Si uniuersū genus ex possibilibus est: species quoq; fieri possibilis: & si species & genus.

Si alterū eorū quæ nata sūt ad inuicē referri possibile ē: & alterum quoq;.

Si absq; arte ac præparatione possibile est quippiā fieri: id multo magis arte ac cura fieri possibile.

Quod peioribus aut minoribus aut imprudētioribus possibile est: id contrariis eorum multo magis.

Singularia ad usum præstantiora uniuersalibus sunt.

Capitolo. xix. De exemplo.

Sententia pars entimematis est.

Exemplorū spēs duæ sunt: altera si res præteritas dicat: altera si ipse singls & huius aliud similitudo aliud apologi: sicut æsopi & libyæ.

Apologi ad populū maxime accommodati sunt: habētq; hanc præstītiā: nam cum difficile sit res præteritas inuenire apologos facillimum est.

Ad consultationem res gestæ multo utiliores sunt: q̄ apologiam ut plurimū futuri præteritis similia sunt.

Inductio orationi otatoris præter q̄ in paucis non est idonea.

Capitolo. xxi. De sententia.

Diffi. Sētētia ē nō de singularibus sed de uniuersalibus enūtiatiō: nec de omnibus uniuersalibus sed de quibuscunq; operationes sunt: quæ ad agēdum eligenda uel fugienda sunt.

Non est qui scilicet in omnibus rebus sit.

Nullus hominum liber est: nam aut fortunæ aut præconitæ seruit.

Bene ualere præstantissimum hominibus est.

Nemo amator est qui non semper amet.

sem immortalem cum sis mortalis non feras.

Mortalia mortalem non immortalia curare oportet.

Sententias dicere atque proeferre maxime congruis sed de rebus quarum quis usum habet.

Quia sententias de his dicit quorum usum non habetis in eis potius atque idcirco est signum huius sufficiens estque agrestes maxime sententiarum sectores sunt facileque errant.

Afferunt orationi vires magnas sententiae: tum quia maxime per eas auditores capiuntur: audient enim si quis uniuersaliter dicens in eas opiniones forte deueniat: quas illi particulariter habent: tum quia motum facit orationem.

Diffini. Affecta enim oratio est qua dicentis uoluntas appareat: quate si sententiae probae sunt faciunt ut proborum qui dicunt motum uideatur.

Capitulum. xcvi. De enthymemate.

Apud uulgos probabiliores idcirco quod docti sunt: ueluti etiam poetae alunt conditius rudens in uulgo dicere: communia enim afferunt rudes atque uniuersalia: docti uero ex quibus faciunt et proxima.

Enthymematum duae sunt species: nam quaedam quae sit aut non sit approbatio sunt quaedam elenctica: id est redarguendi potestatem habentia.

Diffini. Approbatuum enthymema est cum ex concessis colligitur elenctum: cum uero cum repugnantia colliguntur.

Capitulum. xcvi. De locis enthymematum.

Socrates turpe aiebat esse si beneficio affectum non possis referte quoadmodum si maleficio.

Omnes ut adamas inquit quomodo utique sapientes honorant: nam patris archilodum quique eos utuperant honorauerunt: et cithi homerum quique eius laus non fuit et Minilnei sappho quique scemina fuit: et Lacedemonii quique minime studiosi philosophiae sunt chilonem tamen e senibus scerunt: itaque quoque pythagoram.

Lampiaceni uero anaxagoram et si peregrinus fuit magnifice tamen sepepelerunt et uenerantur: et diebus qui praefuerant philosophi erant: et ciuitas tunc erat in sollicitate.

Sacerdos quaedam silium uetabat ad populum orationem habere: nam si iniusta suaderet inquit diuini iusta homines te odio habebunt.

Capitulum. xcvi. De aperturum enthymematum locis.

Viri probi non pecunia sed existimatione digni sunt.

Capitulum. xcvi. De solutionibus.

Qui obiecit non dissoluit sed non esse necessaria probat: quare accusator confirmat.

Contingat defendentem magis quam accusantem habundare: cum accusator per probabilis confirmet: quare semper obiectionem habent.

Incipiunt propositiores ex tertio libro rhetoricæ Aristotelis secundæ de
reperatationem Theopili ut patet.

Ex capitulo. i. De pagibus rhetoricæ.

n On sufficit oratio si habeat quæ dicenda sunt sed necesse est ea
ut oportet dicere: quod plurimū confert ut oratio qualis quæ-
dam esse videatur.

Cum par sit ipsis rebus certare: cetera præter demonstrationes
in oratione superuacanea sunt: ueruntamen multum faciūt propter au-
ditorum peruitatem: omnia enim hæc imaginationis sunt & ad audi-
torem: quapropter nemo geometriam sic docet.

Orationes scriptæ uehementiores propter elocutionem utuntur: & pro-
pter sententias.

Alia orationis alia potius est dictio.

Capitulum. ii. De elocutione.

Inuoluta uerba grauiorem reddunt orationem.

Mirabile omne iocundum est.

Pulchris & compositis ac iteratis nominibus & ficticulis nominibus atq; uer-
bis raro & in paucis locis in oratione utendum est: ad malum enim q̃ ad-
decomum orationem extollunt: propria uero & congrua: & translatio so-
lute orationis elocutioni conueniunt.

Contraria simul collata maxime apparēt.

Pulchritudo nominis ut lycinius altus sono & in significato & in nō am-
biguum esse consistit: & turpitudine similiter.

Capitulum. iii. De figuris.

Utitur nominibus compositis in oratione cum res innominata sit: & di-
ctio ad compositionem apta.

Capitulum. iiii. De imagine.

Accommodantur imagines orationi solute sed rariuspœtici enim id est.

Qui mortuos spoliāt ut in platonis republica dicitur canibus similes sūt
quæ lapides mordent & proficientes nō tangunt.

Capitulum. v. De uocibus & rebus ornatis.

Decorum in elocutione est si affecta est & morata & rebus accommodata:
sed accommodata est si nō sit humilis in rebus magnis: nec in paucis am-
pliusq; humili uerbo insit oratus.

Non eadem nec eodem modo indoctus & doctus dicit.

In omni excessu illud remedium est quod ualgo dicitur: oportet ut quisq;
seipsum castiget.

Capitulum. vi. De numero.

Figura orationis illa maxime probatur quæ nec metrica est: necq; sine nu-
mero: alterum enim non uersimile sit cū fictum esse uideatur: & simul
distrahāt auditore: alteram interminatum est uerum terminatq; oportet

sed non metto.

Cum sint duo iter, se opposita pæonis generat alterum in quo prima producta est quam tres breues sequuntur principiis orationis congruit: aliterum in quo tres præcedunt breues ultima uero producta: exitus orationis facit commodam uiam breuis cum imperfecta sit manuum facit si ultima est,

Capitulum xxi. De pendente oratione ac eius comparatione.

Dicitur. Pendens oratio est quæ nullum per se habet exitum nisi res quæ dicitur in exitum peruenierit.

Pendens oratio infirma uel est quoniam infinita est orationes enim sine finem cõspicere uolunt.

Dicitur. Circuitus sive e periodus græcè est compositio quæ per se ipsa principium habet & finem in magnitudine magis mediocriter hæc suauis ac dulcissima est compositio.

Cum nihil præiudicetur ab auditore nec expeditur aliquid in iocunda compositio est.

Circuitus oratio dulcissima est quoniam compositio numerosa est quæ omnium aptissima est ut memoria teneatur.

Capitulum xxi. De uerbis.

Possè facite dicere aut ingenuos est aut exercitati: docere autem doctus / ne est.

Faciliter discere ac intelligere natura omnibus est suauis.

Verba quæ facile nobis ingerunt disciplinam suauissima sunt.

Conditiones pacis trophea sunt multo clariora q̃ quæ in præliis constituntur: cū hæc pro uno prælio feliciter gestualie pro totius belli dispositionem utraq; signa uictoriae sunt.

Capitulum xxi. Quod sit ante oculos ponere.

Translatio secundum proportionem rem præ oculis ponit & a propinquis & apertis oportet transferre.

Donum est mori anteq̃ morte dignum quid fiat.

Superlatiões quædam sunt pueriles quoniam uehementiam significati quo circa iusti maxime ita dicunt. nec si mihi tor daret quot arena & puluis sed seni sic dicere in decorum est.

Capitulum xxi. De diuersis dicendi generibus.

Non eadem unicuique generi dicendi elocutio congruit: non enim eadem est historica & concertatiua nec deliberatiua & iudicialis.

Historici in certaminibus angustii uidentur oratores autem boni cum legibus a gestibus quoniam certamini congrunt.

Capitulum xxi. De exordio.

Dicitur. Exordium est orationis initium sicut in poetis præfatio: & in lyris pulsatione præludium.

Non semper cōducit in oratione attentū facere: multi namq; conantur ad
rīsum deducere.

Attenti sunt audientes rebus magnis suis nouis locundis.

Attentio est omnīū partiū orationis cōmunis: ubiq; enim auditores ma-
gis remittuntur q̄ in p̄ncipiis quare ridiculus est qui solū in principio
collocat: quoniā omnes maxime attente audiunt.

Capitulum xvi. De imitatione.

Oportet cū res notæ sint oratorē in memoriā eas solūmodo breuiter re-
ducere. nam multis narratione opus nō est.

Dist. Laus est magnitudinē uirtutis ostendens oratio.

Verisimile est probū ex probis & bene educatū in bonū uirum euasisse.

Oratoris proprium est benedicere quod nec in longum nec in breuē sed in
medio cū consistit.

Prudētis est uiri utilia persequi boni uero honestū prapponere.

In deliberatione narratio nō icidit: quoniā de futuris rebus narrādū nō ē;
& cū icidit rerū iam gestarū est: quas aut dep̄rimēdo aut efferrēdo au-
ditores cōcitantur illarū memoriā de futuris melius cōsultant.

Capitulum xvii. De consensu uirtutis.

Exēpla sic deliberationibus maxime accōmodātunt iudicialibus enthy-
memata. nā cum sit oīs deliberatio de futuris: prateritis per exēpla de
ipsis necesse est dicere: iudicia uero iam de factis sunt aut nō factis: quæ
demonstrationem ideo habent quoniam necessitatem habent: prete-
rita enim necessitatem iam habent.

Cum moratam orationem efficere uolumus enthy mema non est queren-
dum: nam demonstratio nec animos mouet nec electionē habet.

Sententiis tam in narratione q̄ in cōcentratione utendum est: plurimū enim
afficiunt moratamq; orationem reddunt.

Contraria ex collatione magis cognoscuntur.

Recōciliam tūc maxime oportet cum foelix sis.

Capitulum xviii. De consensu uirtutis.

Illusio est scurrilitate libero magis idonea: nam qui illa utitur sui scurra
nō aliter graia loquitur.

Capitulum xix. De consensu uirtutis.

Peroratio ex quattuor cōstat: ex his quæ faciūt ut bene de nobis male de
aduersariis auditor sentiat: ex his quæ amplificāt & extenuant: ex his q̄
bus i affectus auditor impellitur: & q̄bus i memoriā disto gā: rducitur.

Opus est ut quæ facta sunt pateant prius q̄ ipsorū magnitudo explicetur.

Fini oratiōis dissoluta maxime atq; per articulū oratio idonea ē: ut perora-
tio non oratio finis: sicut dixi: audistis habetis iudicare.

Capitulum xx. De consensu uirtutis. *De consensu uirtutis. De consensu uirtutis. De consensu uirtutis.*
Iste est finis interpretationis huiusmodi & est perit perit.

Incipiunt annotationes extractae ex libro de causis. Ex lectione I.

Nihil causa primaria plus est influens super creatum suum
q̄ causa secunda uniuersalis.

Cum remouet causa uniuersalis secūda uirtutē suā a rei
causa uniuersalis prima nō aufert uirtutē suā ab ea.

Causa uniuersalis prima agit i creatū causae secūdaē ante q̄
agat cā uniuersalis secūda quae sequitur ipsum.

Cum agit causa secunda quae sequitur creatū non excusatur ipsius actio a
causa prima quae est supra eam.

Quādo separatur causa secūda a creato q̄ sequitur ipsum nō separatur ab
eo prima quae est supra ipsam quoniam est causa ei.

Causa non remouetur per remotionem sui creati.

Causa longiqua & prima est plus cōprehēdēns & uehementius causa re-
h̄ q̄ causa propinqua & propter id sit eius operatio uehementioris adherē-
tie cum re q̄ operatio causae propinquae.

Res imprimis non patitur nisi a uirtute longiqua. deinde patitur a uirtute
propinqua quae est sub ipsa.

Cā p̄ma adiuvat fam sup opatiōe suā quoniam oēm opationē quā effici-
cā secūda efficit iā p̄ma uel si efficit eā p̄ modū aliorū & sublimiorē

Quādo remouetur cā secūda a creato suo nō remouetur ab eo cā prima
quoniam cā p̄ia ē malior & uehementioris adherētie cū re q̄ cā secūda.

Nō sit creatū cause secūdaē nisi p̄ uirtutē cause primae q̄ ē quia cā secūda
quando facit rē influat causa p̄ia q̄ ē sup eam sup illam rem de uirtute
sua quare adheret illi adherentia uehementioris & seruat eam.

Ex lectione II.

Omne esse superius aut est superius æternitate & ante ipsam aut est cum
æternitate aut est post æternitatem & supra tempus.

Esse quod est ante æternitatem est causa prima quoniam est causa ei.

Esse quod est cū æternitate est intelligētia quoniam est esse secūdu unam
habitudinē tantum unde nō patitur nec destruitur.

Esse quod est post æternitatem & supra tempus est anima quoniam est in
orizonte æternitatis inferioris & supra tempus.

Ex lectione III.

Omnis anima nobilis tres habet operationes.

P̄ia opatio diuina & quoniam ipsa p̄parat naturā cū uirtute q̄ ē ipsa a cā p̄ia
Secunda eius operatio intelligibilis est quoniam ipsa scit res per uirtutē
intelligentie quae est in ipsa.

Tertia opatio eius aialis est quoniam ipsa mouet primum corpus & oia
corpora naturalia quoniam ipsa ē cā corporis & causa opationis naturae.

Causa prima creauit esse anime mediante intelligentia.

Anima suscipit impressionem intelligentiae.

De proprietate animæ est q̄ significet corpora: quoniã iussit super ea uirtutem suam & directe perducit ea ad operationem suam rectam.

Ex lectione. lili.

Prima rerum creatarum est esse: & nō est ante ipsum creatum aliud quod est quia est supra sensum: supra animas: & supra intelligentias: & nō est post causam primam latius neq; prius creatū eo.

Ipsū esse nō scitū est multisimū quia ipsū quis sit simplex: & nō sit ali quid in creaturis simplicius: ipsum tamē cōpositū ē ex finito & infinito.

Esse quod sequitur causā primā est intelligentia cōpleta in ultima pōtētia & reliquis bonitatibus & forme intelligibiles i ipso sunt latiores & uchemētius uniuersales: & eē qd est ex eo idēus ē intelligentia ueritatē ē sub illa intelligentia i cōplemento & uirtute & bonitatibus: & nō sūt forte intelligibiles i illa ita dilatate: sicut ē eorū latitudo i illa intelligentia.

Intelligēde prime insinuat in intelligentias secundas uirtutes & bonitates quas recipiunt a causa primā: & intēdunt bonitates in eis usq; quo consequuntur ultimum earum.

Ex lectione. v.

Ipsa aī a lietiōr ē ex ipseīōne intelligentiæ secundæ: q̄ sequit eē creatū inferioris.

Ex lectione. vi.

Causa prima superior est omni narratione: & non deficiunt lingue: & narratione eius nisi quia ipsa est super omnem causam: & non narratur nisi per causas secundas quæ illuminantur a lumine causæ primæ.

Causa prima non cessat illuminare creatū suū: & ipsa non illuminatur lumine alio: quoniã ipsa est lūmē purū: supra quod non est lumen aliud.

Omnis res non cognoscitur & narratur nisi per suam causam.

Narratio nō fit nisi p loquelā: & loquela p intelligentiā: & intelligentia p cogitationē: & cogitatio per meditationē: & meditatio per sensum.

Ex lectione. vii.

Intelligentia est substantia: quæ non diuiditur.

Omne diuisibile non diuiditur nisi aut i multitudinem aut in magnitudinem aut in motum suum: & res quæ est secundum hanc dispositionem est sub tempore: quoniam non recepit diuisionem nisi in tēpore.

Significatio qd intelligentia nō sit corpus est reditio super essentiam suā.

Significatio q̄ intelligentia non sit cōposita: est quia nō diuiditur eius substantia & operatio ipsius & utraq; sunt res una.

Intelligentia est multa propter bonitates quæ adueniunt ei a causa primā & ipsa quidem quis multiplicetur per hunc modū: tamen quia apto p̄p̄nui uni sit unum quod non diuiditur.

Unitas est dignior q̄ diuisio.

Ex lectione. viii.

Ois intelligentia scit qd est supra se & qd sub se: uirtutemē & scit qd est sub

se quoniam est causa et scilicet quod est supra se quoniam accipit ab eo bonitates. Omnis sciens non scit se meliorem & se maiorem & inferiorem & deteriorem: nisi per modum suae substantiae & sui est & secundum modum secundum quae sunt res.

Ex lectione. vii.

Omnis intelligentiae sicut & essentia eius est per bonitatem puram quae est causa prima. Virtus intelligentiae est maiotis unitatis quam res secundae quae sunt post causam quoniam ipse non accipiant cognitionem eius.

Intelligentia est regens omnes res quae sub ea sunt per virtutem diuinam quae est in ea & per eam retinet se quoniam per eam est causa rerum. Omne quod est primum in rebus & causa eius est retinens illas res & regens eas & non euadit ab ea aliquid ex ipsis propter virtutem alteram.

Natura regit ea quae sub ea sunt per virtutem intelligentiae & similiter intelligentia regit naturam per virtutem diuinam.

Intelligentia comprehendit generata & naturam & ordinem naturae scilicet animam: nam ipsa anima est supra naturam.

Causa prima est creans intelligentiam sine medio: sed est creans animam & naturam & reliquas res mediante intelligentia.

Scientia diuina non est sicut scientia intelligibilis neque sicut scientia animalis vel animae: immo est supra scientiam intelligentiae & scientia animae quoniam est creans ipsas scientias.

Intelligentia est habens $\psi\lambda\iota\kappa\omicron\pi$ quoniam est esse & forma & similiter anima est habens $\psi\lambda\iota\kappa\omicron\pi$ & natura est habens $\psi\lambda\iota\kappa\omicron\pi$ sed causa prima non est $\psi\lambda\iota\kappa\omicron\pi$ quoniam ipsa est tantum esse.

Ex lectione. x.

Omnis intelligentia est plena formis: nec utrumque ex intelligentiis quodammodo continet formas minus universales & ex eis sunt quae continet formas magis universales. Intelligentiae secundae periciunt usus suos super formam universalem quae est intelligentiis universalibus & diuidunt eam & separant eam quoniam ipse non possunt recipere illas formas secundum certitudinem earum: nisi per modum secundum quem possunt recipere eas scilicet per separationem & diuisionem.

Ex lectione. xi.

Omnis intelligentia intelligit res sempiternas quae non destruuntur nec cadunt sub tempore.

Sic intelligentia est semper quod non mouetur: tunc ipsa est causa sempiternis rebus quae non destruuntur nec permutantur nec cadunt sub generatione & corruptione & intelligentia non est ita nisi quia intelligit se per esse suum & esse suum est sempiternum & non corruptum.

Res corruptibiles sunt ex corporeitate scilicet ex causa corporea temporali & non ex causa intelligibili aeterna.

Ex lectione. xii.

Esse & uita intelligentia sunt duae intelligentiae: esse & intelligentia in uita

sunt duæ uitæ & intelligentia & uitæ in esse sunt duo esse.

Creata in causa sunt per modum cause: & causa in creato p modum creati.

Ex lectione xlii.

Ois intelligentia intelligit essentiã suam: qd est intellectus & intellectû sunt simul: cû eni intelligentia est intellectus: & intellectus: tñc pculdubio uidet essentiã suã: & quoniam uidet & intelligit essentiã suã: scit q intelligit p intelligentiam essentiã suã: & quando scit essentiã suã scit reliqs res quæ sunt sub ea: quoniam sunt sub ea: ueruntamen sunt in ea p modum intelligibilem ergo intelligentia & res intellectiue sunt unum.

Ex lectione xliii.

Res sensibiles quæ imprimuntur ab anima: sunt in aia p interiorẽ exempli scilicet quia res sensibiles exemplificantur secundum exemplû anime: & res quæ cadunt supra animam sunt in ea per modum acquisitum.

Intelligo per animã uirtutem agentem res res sensibiles.

Virtus efficiẽs in aia nõ est materialis: & uirtus in aia est spiritalis: & uirtus imprimens in rebus dimensiones est sine dimensione corporea.

Res intelligibiles in anima sunt per modum accidentalem scilicet quia res intelligibiles unite sunt in anima p modû qui multiplicatur: & res intelligibiles quæ nõ mouentur sunt in anima per modum motus.

Ex lectione xlv.

Omnis sciens scit essentiã suã: ergo est radiẽs ad essentiã suã redditione completa.

Scientia non est nisi actio intelligentis.

Sciens essentiã suã & scitum est una res: quoniam scientia sciẽtis essentiã suã est ex eo & ad eum quia est scitum.

Substantia sciens est rediens ad essentiã iterũ: & non significo per redditionem substantiæ ad essentiã suã iterum: nisi quia est stans fixa p se: non indigens in sua fixatione & sua essentiã re alia sustentante ipsam quoniam est substantia simplex sufficiens p se ipsam.

Ex lectione xlv.

Virtus intelligentiæ nõ ẽ infinita facta nisi inferius: & nõ superius quoniã ipsa non est uirtus parsque non est uirtus nisi quia uirtutis est.

Virtus essentialiter est res quæ nõ finitur superius nec inferius.

Ens primum est mensura entium priorum intelligibilium: & entium se/cundorum sensibilibum quia scilicet ipsum est quod creauit omnia entia & mensurauit ea mensura conuenienti omni enti.

Ens primum creans est supra infinitum sed ens secundum creans est infinitum & ens participatiue quod est inter ens primum creatum & ens secundum creatum est non finitum.

Relique bonitates descēdentes a causa prima supra creatum primum descendunt super reliqua creata omnia intelligibilia & corporea median

te intelligentia.

Ex lectione. xvii.

Omnis uirtus unita plus est infinita q̄ multiplicata.

In omni uirtute p̄p̄inqua uni puro est infinitas plus q̄ in longinqua ab ea
q̄ est quia uirtus quando incipit multiplicari tūc destruitur eius unitas
& quādo destruitur eius unitas destruitur eius infinitas & nō destruitur
eius infinitas nisi q̄a diuiditur.

Ex lectione. xviii.

Res omnes habent essentiam per ens primum & res usq̄ omnes sūt mo-
re per essentiam suam propter uitam primam & res omnes intelligibi-
les habent scientiam propter intelligentiam primam.

Dist. Vita est processio q̄dam p̄cedens ex ente primo quieto sempiterno
Ens primum quietum est causa causarū & si primū dat omnibus esse tūc
ipsam dat per modum creationis uita autem prima dat eis que sūt sub
ea uitam & non per modum creationis sed per modū formæ & simill-
ter nō dat eis que sunt sub ea scientiam & reliquis rebus per modum
creationis sed per modum formæ.

Ex lectione. xix.

Ex intelligētis ē q̄dam q̄ ē diuina quoniam recipit ex bonitatibus primis
quæ procedūt ex causa prima receptionis & de eis est q̄dam quæ est in-
telligētia tantum quoniam nō recipit ex bonitatibus primis nisi medi-
ante intelligentia.

Ex lectione. xx.

Causa prima regit omnes res creatas preter q̄ commiscetur cum eis.
Regimen nō debilitat unitatem cause primæ exaltatam super omne rem
nec destruit eam essentia unitatis eius selūcta a rebus quin regat eas.
Prima bonitas influir bonitates super omnes res una influxione uerū /
tamen unaquaq̄ rerum recipit ex illa influxione secundum modum
sue uirtutis & sui esse.

Diversificānt bonitates & dona ex cōcursu recipientis quod est quia re-
cipientia bonitates nō recipiunt equaliter : immo quædam recipiunt
plus quædam recipiunt minus & hoc quidem est propter magnitudi-
nem sue bonitatis.

Inter omne agens quod agit per essentiam suam & inter factum suum nō
est cōtinuatio uel res aliqua media.

Non est cōtinuatio inter agens & factum nisi additio super esse sit : post
quod nō est possibile ut sit addeus aliud.

Agens inter quod & factum suum non est continuatio media est penitus
agens uerū & regens faciens res per finem decoris.

Non diuersificāntur operatiōes & regimen per causas primas nisi per me-
ritum recipientis.

Ex lectione. xvi.

Si nult aliquis scire q̄ causa prima est diues p̄dictamentē suū sup res cō /
positas: & inquitat de ea inquisitione p̄secutata: & inueniet omne cōposi /
tū diminutū indigēs aut alio aut rebus ex quibz cōponitur aut sim /
plex que ē bonitas ē unitas: & eius unitas ē bonitas & bonitas est res una
Res illa diues ē magis q̄ illud: & nō sit fluxio sup ipsam p̄ aliquē modoy
Reliquæ res intelligibiles aut corruptæ & corrupte nō sūt diuites ppter
se ipsas: imo indigēt uno uero influēte sup eas bonitates & oēs gratias.

Ex lectione. xli.

Causa prima est super omne nomē quo nominatur & superior & altior.
Quod est diminutū & nō cōpletū apud nos. quis sit sufficiens per se ipsum
nō pōt tamē causare aliqd aliud nec influere aliqd aliud a seipso oīno.

Ex lectione. xlii.

Omnis intelligētia diuina scit res per hoc q̄ est intelligentia: & tegit eas
per hoc q̄ est diuina.

Proprietates intelligētie est scientia: & non est eius complementum & in
tegritas nisi ut sit sciens.

Intelligentia influit scientiā super res quæ sunt sub ea.

Non omnis res desiderat recipere intelligētiā: & omnes res desiderant bo
nitatem ex primo: & desiderāt ipsam recipere desiderio multo.

Ex lectione. xliii.

Causa prima existit in omnibus rebus secundum dispositionem unā: sed
res omnes non existunt in causa prima secundū dispositionem unam.

Ex rebus sunt quæ recipiūt cām primā receptiōe unita: & ex eis sūt q̄ reci
piūt eā receptiōe multiplicata: & ex eis sūt quæ recipiūt eā receptiōe spi
rituali & eis sunt quæ recipiūt eam receptione temporalī: & diuersitas
quidē receptionis non sit a causa primā: sed propter recipiens.

Ex lectione. xliii.

Substātie unitæ intellectuales non sunt generate: ex re aliqua.

Omnis substantia stans per essentiam suam nō est generata: ex alia re.

Si aliqua substantia stans p̄ essentia suā est generata ex alia re: p̄culnubio ē
substantia p̄minuta indigens ut compleat eam id ex quo generatur.

Diffi. G. ueratio nō est nisi uia ex diminutione ad complementum.

Si inuenitur res nō indigēs i formatiōe sua alia re nisi seipsa ē cā formatiōis
sue cōpleta & integra semp. & nō sit cā formatiōis sue enim p̄ relationē
ad causam suam semp: & illa comparatio est formatiō eius semp.

Ex lectione. xlii.

Oīs substantia stans p̄ essentia suā nō ē eadēs sub corruptiōe quia nō separa
tur eēntia eius p̄ea qd ē una simplex & nō ē cōposita ipsa cā & cātū sit
Eadēs sub corruptiōe nō sit corruptio nisi p̄ separationē suā a cā sua.

Ex lectione. xxvii.

Omnis substantia destructibilis nō sempiterna: aut est cōposita: aut est de
lata super rem aliam.

Ex lectione. xxviii.

Omnis substantia stans per essentia suam est simplex: & nō diuidua
In omni re cōposita pars una est uisionaria & alia alia melior.

Ex lectione. xxix.

Omnis substantia simplex est stans per essentia suam.
Substantie generate ex aliquo sunt substantie cōpositae.

Ex lectione. xxx.

Omnis substantia creata in tēpore aut est semp in tēpore & tēpus non su
perfluit ab ea: aut est: quoniam est creata & tēpus æqualiter: aut supe
rfluit ab ea: quoniam est creata in quibuscūq; horis temporis.

Ex lectione. xxxi.

Inter re cuius substantia est actus est in momēto æternitatis: & inter re cu
ius substantia & actio est in momēto tēporis existē: est mediū: & illud ē
cuius substantia est ex momēto æternitatis: & operatio ex momēto tēp
oris. Quando substantia rei cadit sub tempore eius actio cadit etiam necessa
rio sub tempore.

Ex lectione. xxxii.

Omnis substantia cadens in quibusdam suis dispositionibus sub æternita
te: & cadens in quibusdam suis dispositionibus sub tempore est ens &
generatio simul.

Ex lectione. xxxiii.

Omnis res cadens sub æternitate est ens uere: & omnis res cadens sub tē
pore est generatio uere.

FINIS.

Impressum Venetiis per Ioannem & Gregorium de gregoriis
Anno ab incarnatione. Mcccclxxxiii. die. iiii. Augusti.

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz & ABCDEFGHIK L M.
Omnes sunt quaterni.

Prescriptū propositionum Aristotelis uolumen per fratrem Theophylum
ordinis predicatorum emendatū impensis uero Augustini uiri dñi Ale/
xandri Calcedonii Pisantēsis mercatoris qui spēali gratia obti/
nuit a Se. Ve. Do. ne cui liceat cuiuscūq; gradus uel condi/
tiōis aut imprimere aut imprimi facere huiuscemōi
opus neq; Venetis neq; alibi locorū sub ditio/
ne Veneti imperii positorū nec impressum
alibi in dicta diuisione uēdere per decē
futuros annos: sub pena imedia
te & irremissibilis amissiōis
olium similū librorū
& librar. l. p. quo
libet uoluit q
qdē pœna
applicetur recuper/
tioni Montis noui.

AVGVSTINO BARBADICO SERE
NISSIMO VENETI ARVM PRINCE REM
PVBLICAM TENENTE.

etiam magis identibus
in de magis vobis p[ro]p[ri]o
e[ss]e. cum enim p[ro]p[ri]o
est verbum p[ro]p[ri]um
multiplicatum.
Et quod o[mn]i falli p[ro]p[ri]o
tam est modum
in et. fallacia
nemo ex eo

et q[uod] p[ro]p[ri]issima
ut p[ro]p[ri]um sit sub
ut vobis competat
gar. a. cōpetat
et. a. petat ip[s]i. c.
et in fit id[em] sum. Et en
quē demonstrat bene quid

11856933X

